

பெரிய கச்சாலையை மீட்டா

— கண்ணகம் துமது முகம்மது

Q75

M92

114888

33
2-1892

1308

பேரில்லா கற்றோர் கற்றோர்.

இம்

நரிமார்களுடைய இயற்கை செய்கையாகிய

பெரிய

கசகல்லன்பியா.

அறப்பு-பாசிக, ஹிந்தி, கிந்தாபுகளைக் கொண்டும்

ப-நபினுமுகம்மதுபுலவாச்சிபு.

பி-திவையக்கொண்டும்

ஆனந்தருடைய கேள்வியைக்கொண்டும்

ஒன்றிவந்து ஹிந்தி முள்ள ஏற்றவாட்டங்களை கோட்டமிட்டு

எவர்களுக்கு மெனிடில் விளங்கும் பொருட்டு

ஒருவாறு வழக்கத் தமிழினுள் வசனமுமாக

கண்ணன்கும் துமதுதாமுகம்மதுபு

புலவார்களாற் செய்யப்பட்டது.

செனனை இட்டா

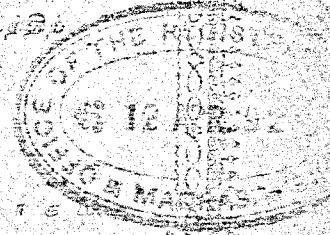
நாராயணசாமிநாயுடு அவர்கள்

பொருளுதவி முயற்பால்

ஸ்ரீபத்மகாபவிலாச ஆரக்கடர்தித்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

முதல்

பதிப்பு-மது-நாடகங்களுக்கெனியுள்ளது.

Registered Copy-Right

வினாம்பரம்.

இதனும், கனம் பொருளிய கல்விமாணன் முதலிய சகலருக்கும் தெரிவிப்ப வியாதெனில், எம்மன்றோர்களும், யாமும் இராஜகட்டளைச் சட்டங்களோடும் அச்சிட்டு வந்துவரும், முகம்மதிய தூத்புத்தகங்களை மதிப்பி விருகட்டு சில அச்சுக்கட்டதாராகிய இத்து மதஸ்தர்கன், ஒளிப்பு மறைப்புடாக எந்தஞத்திரவும், யார்வை யில்லாமற் பலவாறுபிழைகளாக அச்சிட்டு ஏன் ன்மார்க்க தூத்களை மிகவும் செலுதினளாகி மிருக்கிறார் கள். அதனைச் சிதைக்க கூடா நிருக்கின்றனம்.

இப்பாறும், அப்படிக்கெடுதியாய்ப் பிழைகளுந்நிருக்கும் எங்கன்மத தூத்புத்தகங்களைத்திருத்தி யொழுங்குபோல் அச்சிட்டுருக்கின் மையால், அப்புத்தகங்களைக்கொண்டு நிருட்டித்தனமாக அச்சிடுகின்ற இத்தும யத்தாராவது, மந்தெந்தச் சமயத்தாராவது, இதற்குவிருத்தமாக நடத்தால் அவர்கள் பேரில் தாவாச் செய்வோம்.

இன்னும், முகம்மதிய எங்கள் மார்க்க தூத்புத்தகங்களை அம்மார்க்கத் திரு விருகுகளாகிய இத்து அச்சுக்கட்டதாரர்கள் விந் பிசைக்காகத் தப் புத்தவதுமாக அச்சிடுவது நியாயமல்ல, அத்தேனெனில், முகம்மதிய மார்க்க தூத்க ளெல்லாம் விந்நிரக தூத்களையே யல்லாமல் வேறில்லை, அப் பெர்ப்பட்ட தூத்களை விந்நிரக வாரத்தேயுந் திரு இத்து அச்சுக்கட்டத் தாரர்கள் எங்கள் பார்வையின்றித்தப்புத்தகவதுமாக அச்சிட்டு விந்நிரகப் பார்த்தால், பனந்திற்காகப் பசுவையுத்திப் பன்றலையுத்திவித்குப் பார் மையா யிருக்கிறதே தவிரவேறில்லை, அதன் விவிமென்பது. இத்து அச்சிடுபவர்கள் பேரில் யாதொரு தண்டின்திற் தாவாச் செய்யப்படும, இதை யாவர்க்கும் அறிவிக்கலாக.

114822

காசிரி-சென்னை முகம்மதிய புத்தகப்பிரகாசனத் தலைவர் காதிரி - கன்னகமது மகுதா முகம்மதுப் பஸவ் முதலிய முகம்மதியர்கள்.

இதனும் புத்தகவியாபாரிகள் முதலிய யாவருக்கும் தெரியப்படுத்து வதென்னெனில், முகம்மதிய தூத்புத்தகங்களை, மேற்புற வவர்களைக் கொண்டும், திருத்தமாக அச்சிடுகின் மனென்பதும், அதேன் னி வைத்திய சாஸ்திரங்களுட, ஜோலியங்களும், தூதனதுவளிகளும், பதவுள் திசுக களும், இன்னும் நானுவித அனேக புத்தகங்களும், அச்சிட்டுருக்கின் மைய யால்தேவையுள்ளவர்கள்; சென்னைமாககரம் பெத்துளாய்க்கள் பேட்டை திரு பள்ளிச்சுத்து-செ. கீழ் நுபத்தமாக விவாச் அச்சுக்கட்டத்திலாவா சிய இடமாக காராயணசாமிரபுடி அவர்க்கிடத்தில் மிகவும் சகாயனை லிலக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இப்படிக்கி

அச்சுக்கட்டத்திலவர்

இட்டா- நாராயணசாமிநா

இந்த முதற்பாகத்தி லடங்கிய

கிஸ்ஸாக்களாவன.

முதலாவது. துவர்க்கமாகப்பட்டத்தி னுடைய கிஸ்ஸா.

க-வது. ஆதம்கிஸ்ஸலாத்துடைய கிஸ்ஸா.

உ-வது. சீது அலைகிஸ்ஸலாத்துடைய கிஸ்ஸா.

ங-வது. இதுரீச ஆலைகிஸ்ஸலாத்துடைய கிஸ்ஸா.

ச-வது. ஸா நூத்து மா நூத்தென் னுயிரண்டு மலக்குகளு டைய கிஸ்ஸா.

டு-வது. நாகு அலைகிஸ்ஸலாத்துடைய கிஸ்ஸா.

க-வது. கூது அலைகிஸ்ஸலாத்துடைய கிஸ்ஸா.

ங-வது. சத்தா அகட்டின இறமதாத்துல் இமாதென்கிற கிஸ்ஸாத்துடைய கிஸ்ஸா.

அ-வது. சாலிகு அலைகிஸ்ஸலாத்துடைய கிஸ்ஸா.

க-வது. இபுராஹிம் அலைகிஸ்ஸலாத்துடைய கிஸ்ஸா முதல் அவர்கள் னிரண்டுமார சிகாமணியாகிய. இசுமா

யில் அலைகிஸ்ஸலாத்துடையனவும், இசுஹாக்கு அலைகிஸ்ஸலாத்துடையனவுமாகிய கிஸ்ஸா.

டு-வது. யிருக்கடி அலைகிஸ்ஸலாத்துடைய கிஸ்ஸா முதல் அவர்களினது புத்திர சிகாமணி யுசபு அலைகிஸ்ஸலா முடைய கிஸ்ஸா ஆகிய இவைகளோடு முதற்பாக முற்றிற்று.

பிசயின்ன சிறந்தமுதலிற்றகம்.

இ : அ

சிறப்புப்பாயிரம்.

எல்லாம் வல்ல காரணானாகிய அல்லாகு சுபகானகத் தஆலா குறுஆனிலே திடனாக நாயிமார்களுடைய கிண்ணங்களில் - அக்கலுடையவர்களுக்கு உறுதியுண்டாயிற்றென்று திருவுளம்பற்றி யிருப்பதில் - என்மொத்துணிவுற்று அல்லாகுத் தஆலாவைப் புகழ்ந்து நயி முகம்மதாலல்லலாகு அலகிவசல்ல மண்கள்பேரில் - சலவாத்துஞ்-சலா முஞ் சொன்னதின்றொரு இந்ததூலை அச்சியற்றிய வரலாறு சொல்லத் துடங்குவின்றும்.

வேண்முத்தில் கின்றும் வெள்ளையும் - இத்தினத்தின்பிள்ளும் மலத்தையும் தவனதிறமுத்தில் கின்றும் தண்ணீரையும்-வண்ணிக்கூடாத மாகதத்திலின்றும் அதுவு குறுகையும்அவ்வகைக்கமக்கு மலக்குகளையும் - அகைச்சூழ்த்த பாம்பையும் - மலுடர்புவி,நாழ்சால் மிருகம்பறவை,இவைகளுக் கிணங்கை கொண்டு அதுச்செய்யும் பொருட்டாய் - அவைகளின் குற்றநாகராலுமலக்கையும்,பிசயஞ் சிறகுளையுடைய காற்றையும்-தவ்குதூறக்கைநிலைக்கை அறியும் பொருட்டாய் தவையின் கின்றும் சம்கா வெண்ண முகப்பிரியையும்,கா வெண்கிற இண்டாம் பூமியையும்,அப்பாவென்கிற முன்றும் பூமியையும்,அவயாவென்கிற நாலாம் பூமியையும்,முதலாவென்கிற பீத்தும் பூமியையும்,சிலஜீனென்கிறஆறுப்பூமியையும்,அதியபற்றென்சிறந்தபூமியையும்,இப்பூமியைசயாநிருக்கும்பொருட்டாயறைத்திருக்கின்ற அகையில் கின்றும் காபுமலமுதலிய மற்றமலையும்,ஒன்றே மாகததையும்-கைசென்கிற இண்டாங்கடையும், அலகசமுதவென்கிற மாகததையும்,அன்மலும் என்கிற நாலாங்கடையும்,அல்லு மாசென்

சிற பீத்தாங்கடையும்-அசாக்கென்கிற ஆறுங்கடையும், அல்பாச்சி பென்கிற ஏழாங்கடையும்,இப்பூமியைத் தோட்டியத்திற் குங்கிடொருக்கி திற்கும் வல்லபத்தின் தீர்மானத்தினுடைய மலக்கையும், அம்மலக்கைத் தாங்கி திற்கும், ஏழாயிரக் கட. டடக்குகிற குழிகள்நெவில் வாய்த்த பசிய மாணிக்க நாதசதா முன்ன கலையும்-அக்கலை, முதுகாலும், கொம்புகளாலும் தாங்கிதிற்கும் (சுத) நலையும் (சயித) கண்ணம் (சயித) கா தும் (சயித) முக்கும் (சயித) வாயும் (சயித) நாவும் (சயித) காதுமுள்ள (அய்யுனென்கிற) மாட்டைக்கி அய்யாட்டை முதுகாலே தாங்கி திற்கும் ஒளிவு புகாடுக்கப்பட்ட (பகுமுக்கென்கிற) காம மணிக் த வலிவோர் மீசையும்-அம்மீனிற்க ஏதுவான தண்ணீரையும்-அத்தண்ணீரின் கீழ்க்காற்றையும்-அக்காற்றின் கீழ் ஆகாயத்தையும் - அவ்வாகாயத்தின்கீழ் இருளையும், அதற்கு (இசுமாயிலென்கிற) மலக்கின் கார்மானத்தையும் (தறுபியா) என்கிற நாமத்தையும், மாகதம்போன்ற ஒருவகை அணிந்த முதல்வானத்தையும் அதற்கு (மன்துயிலென்கிற) மலக்கின் கார்மானத்தையும் (சூழ்பென்கிற) நாமத்தையும், மாணிக்கம் போன்ற படிவத்தையும் அணிந்த இரண்டாம் வானத்தையும், அதற்கு (சகிதாயிலென்கிற) மலக்கின் கார்மானத்தையும், (மாகென்கிற) நாமத்தையும் புட்பாரம் போன்ற இரண்டாம் வானத்தையும் அணிந்த முன்றும் வானத்தையும் அதற்கு (சகிதாயிலென்கிற) மலக்கின் கார்மானத்தையும், (றம்மாவென்கிற) நாமத்தையும், வெண்ணிபோன்ற சொருபத்தையும் அணிந்த நாலாம் வானத்தையும் அதற்கு (கல்காயிலென்கிற) மலக்கின் கார்மானத்தையும் (றக்கா) வென்கிற நாமத்தையும், பொன்னென்கிற சுருபத்தையும் அணிந்த பீத்தாம் வானத்தையும் அதற்குச் (சம்மலாயிலென்கிற) மலக்கின் கார்மானத்தையும் (றம்காவென்கிற) நாமத்தையும் வெண்முத்து போன்ற சாயலையும் அணிந்த ஆறுவானத்தையும் அதற்கு நம்மாயிலென்கிற மலக்கின் கார்மானத்தையும் (அல்பா) வென்கிற நாமத்தையும், ஒளிவென்கிற குறுத்தையும் அணிந்தவழி வானத்தையும், இவ்வானங்கள் புகாடுத் திருக்கும் பொருட்டாயவைகளில், அணிபணியாகப் பதித்திலகாப்பட்ட நயித்திர வெண்ணுக் கின்றில்கையும், மலாயிக்கத்தின்காற் பக்கத்திற் கொபத்தொரு நயித்திர சங்கிலிக்கண் டிமுக்கும்படி அதுவுடைய ஒளியினின்றும் பூமியுடைய ஒளியினின்றும் கிணையும், உருகின் கண்ணுக்கு வித்திருக்கும் பொருட்டாய் நீர் சொரியுமேக முகம்

விருப்பங்கொண்டு நாடோடிக் கிடுகிடுகென வந்தபொய்க் கேட்டுக் கொண்டு நன்மையைப்பற்றியும்-தமக்கும்இகபாமிரணமும்-பிழைப்பதன் முன்னெண்ணியும்-ஓயிற்று எர்த்தியத்தில் தொண்டமொழிபூயியிற் பொன்னேரித்தாடா காவைச்சேர்க்கப் பவளமாநகரத்தில்கிண்குழைமலையிழைத்து நோர்வழிகாட்டியிருந்த முகம்மது ஜான்சாகிபு லப்பை ஆலிமவர்சை, முகம்மது சக்கிரபெலர்கள் குராராய அறபிலக்கிய விலக்குண தூலையும் நகுவு-லதுபு-ஹதீது-பிக்குரு-தபுசீது-மன்திக்கு-மதுனீ-அது-பயானி-ஹக்காயி கில்மாடி-புகுர இவை முதல் மந்தக் கித்தாபுகளையுமேறி யுணர்ந்து சிறக்கும் வல்லபுருஷாகிய அலி முகம்மது ஜான்சாகிபு லப்பை-ஆலி மவர் களாலே தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டிருந்ததென மந்ததை அல்லுர் முகம்மது அலிலப்பை-ஆலிமவர்களைக் கொண்டு தமிழில் மொழிபெயர்த்துமுன்னர்-பாசிப்பட்டணம் நயினாமுகம்மதுப் புலவாவுகளால் அச்சிட்டிருந்ததெனியக்கொண்டும், இச்சுபுத்தகத்திற் கொல்லப்பட்ட நபிமார்களிற் சிலருடைய மங்களின் சரித்திரத்தைப் புராணமாகப்பாடி, விருத்திவைக்கே நோட்டமிட்டும் ஓயிற்றுக் கித்தாபுகளையெல்லாம் உலமாக்களுடைய சேர்வியைக்கொண்டும் எவர்களுமெனினில் விளக்கிக்கொள்ளும்பொருட்டி ஒருவாறு வந்தக்கித்தமிழினால் கையறப்பட்டணம்-கண்ணமும் மருது முகம்மதுப் புலவாவுகளாற் கொர்வைபிட்டு சென்னை-இடத்தார் பார்த்தசாரதிநாயிற் லெந்தம்சி நாராயணசுபியசாயி இவர்களுடைய பொருளுந்விழுபாச்சியாற் றங்களின் ஸ்ரீபத்மநாபசிலாச அச்சுக்கட்டத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஆகையால்-எனதன்புள்ள சேனாதரர்களே இப்புத்தகத்தைக் கனம்பெற வுவந்து காணிக்கைவைத்துக்-கையாட்சி கொள்பவர்க ளிவ்வணம் அச்சிவிட்ட-முறைபோல நோட்டமிட்டுக் கொண்டு வருகையில் வேண்டாது கிடக்கு மொற்றுகளையும்; கோட்டிலும்-புரீமெய்யினும் போந்த சுழிகளையும்-மேல்கிழ விலக்குகளையும் - உயிரிடுப் எழுத்துகளையும்-வேண்டுவேபோல் அமைந்துப் படித்துக்கொள்க, அன்றியும், இக்க அறபு வித்துத்திற்காகக் கொள்ளுந் நமைந்திருக்கினும் சப்தத்தைத் தெரிந்தவர்களைக் கொண்டும் விளக்கிக்கொள்க - அவர்களை யா மிகவும் விரும்புவென்றனம்.

இங்ஙனம்

காகிதி - சென்னை முகம்மதிய்ய புத்தகப்பரிபாலனத்தினர்

காதிரி - கண்ணகும்புமருதுநாமுகம்மதுப் புலவர்,

பிகமில்லா கிற்றகுமா னிற்றகீம்.

இஃது

எல்லா வல்லமையுமுள்ள அல்லாகு சுபுநானகூத் தஆலா திருவுளமான குறுஆன் ஷரீபின் வழியாயும் வரிசையும், சிறப்பும், தகுதியுமுடைய கனம்பொருந்திய இமாம்களாற்

கோர்வைசெய்யப்பட்ட

கசசுல் ஸன்பியாவென்று வழங்கும்

நபிவர்களுடைய கில்லாவானசரித்திரம்.

சென்னைமாநகரத்தைச்சார்ந்த நகரங்களிற்றிற்றந்த பவளமாநகரம்.

காலிமுகம்மதுஜான்சாகிபுலப்பை ஆலிம்சாகிபு

அவர்களால், அறப்புப்பாவையி லிருந்ததைந்

தமிழ்ப் பகுதியில் தமதுமாவென்னு

மொழிபெயர்த்திருந்ததென

மந்தவைபெரிநகரம்

முகம்மது அலிலப்பை ஆலிம்சாகிபு

அவர்களால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

அதுதபில்லாகி யினஷைத்தா னிற்றஜீம்.

பிகமில்லா கிற்றகுமா னிற்றகீம்.

அஹ்மது லில்லாகி நபிசின்ஆலிம்வான்ஆக்கிபத்தாவில்

முத்தம்கின், எல்லாநாற்று வல்லமையுமுள்ள

செய்யினால் முதுசனின் முகம்மதின்

வ.ஆலிமவ அகநாபிகி அஹ்மதின்.

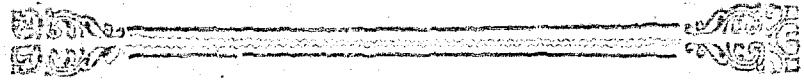
காப்பு--கலிவிருத்தம்.

பொருவ அம்புத முக்குரி யோன்மகி

பிருத யத்தி விருத்தி கலிகள்

ரகுனி மெகச சுல்லப்பி யாவென

சரித மானதைச் சாற்றிவாமரோ

பிசுமின் டிற்றருமா டிற்றகம்.

இ ல் லு

அல்லாகுத் தஆலா ஆதம் அலெகிஸ்ஸலாத்தைப்

படைக்க முன்னர் துவர்க்கமாகப் படைக்கப்

பட்டவைகளுடைய கிஸ்ஸா வென்னுஞ்

சரித்திரம்.

கவி விருத்தம்.

உன்னு முன்ன முணரு முடையவன்
பன்னு மாந நபியைப் படைக்கமுன்
சொன்ன யத்திற் படைத்தொடுகுதிச
ளின்ன தென்ன கியம்பிடு வாமகோ.

எல்லாப் புகழும், புகழ்ச்சியும், அல்லாவுக்கே இருக்கும், அவன், கல்கருகே முகைப்பிக் கிறதாய் முகைப்பித்தான்; அவர்கள் மவுத் தானகின் பின்னும், அவர்களை ஹாத்தாகி வைத்தான், கிட்டு மையில் கின்றுக் கிட்டுமையில் அவர்களைத் திருப்பி வைத்தான்; இரத்தக் கட்டாக்குப் பின்னர், தக்கட்டியாக அவர்களைச் சொய் தான்.

பின்னர், அவர்களில் கின்றுக் கொள்ளுகையு, கடைக்கண்களையுப் பிளத்தான், அவர் களிலே சங்கவைச் சங்கவை வைத்தான், அவர்களிலே சங்கவைய யுண்டாக்

கி வைத்தான், அவர்களிலே இரத்தத்தை யொலித் தோட வைத்தான், அவர்கள்மேலே கொலையை நீளமாக்கி வைத்தான், அவர்களிலே அகை யூறினான், அவர்களிலே யொடுக்கு தலையும், உசம்பு தலையு முண்டாக்கினான், அவர்கள் வயிற்றிலே பிரிவாகிய வந்துகையுண்டாக்கினான், அவர்களுக்கு ஒரு பித் திருக்கப்பட்ட கிசா எலும் புதனை யுண்டாக்கினான், அவர்களில் இத்து குறியை யுண்டாக்கினான், அவர்களைத் தெட்டும் பிசுருதலே கிச்சிப்போட்டான், படைப்புகடைய சிப்பத்தின் பின்னர் கிள மாந் கப்பட்ட முற்றுகொளியில் அவர்,

துவர்க்கம் படைக்கப்பட்டவைகளுடைய கிஸ்ஸா. ௩

களிப் புறப்படுத்தி வைத்தான், அவர்கள்மேலே பால் யிரணமாக கொடுத்தோட வைத்தான், அவர் என்மேல் கிருமத்தை சிப்பமாந் வைத்தான், அந்த சிப்பத்தை அவர்கள் எதற்குகொண்டு ஸக் கை யறித்தபோது, அவர்களுக்குத் தாங்கத்தொன்னும் பலமுள்ள மட்டுக்கும் இராதத்துச் செங்கி தத்தைக்கட்டின்கிசியாக்கிவைத் தான்.

அவர்கள் கமந்துகொண்டவாறு அவர் ஒருக்கே கமத் தாட்டி வைத்தான், பர்வையின் மேலே அவர்களை யெழுப்பி வைத்தான், பர்வையின் பிடுகிதலை யொருக்க குக் கிட்டுகித்தான், அல்லாகுத் தஆலா அவர் ப சல்லாத்தாமசலா பழமாடுதே, அவருடைய படைப் புகளில் கிட்டுதலும் எத்தாளனல மாய், அவர்களில் மெத்தலும் வரி சைபாசவாசாப்பிமார்களுக்கெல் ளும் ஒடுக்கத்து கியுமாய், அப தல்லாவுடைய புகளுமாய், இரு பதிலிலும் புகழ்ப்ப பெற்றுக் கொண்டவன் லுமாய் கின்றுக் கியமுமாய் சல்லாவு அலெகிஸ்ஸலம் பேரினும், அவர்கள் கிசியாப்பேரினும், அவர்கள் தோ முன்மார்கள் பேரினும் கியமத்த லுடைய தன்னகைத் முண்டாவகல வரம்.

ஆமின் யாறப்படல் ஆமின்.

இஃது கித்தாபு.

இதில் வானத்தைப் படைத் ததில் கின்றுமாய் படைத் ததில் கின்றும், கிள்களே, இன் ளுக்கொப்படைத்ததின்மீதும், கியமாந் ளுடைய கிசகாங்கலில் கின்றும, எனக்கு வெகரியாச்சிறு அந்தக் கதலின் படிக்கு, அவன் ளுடைய ஹால்களின் துவர்க்கன் களில் கிள்தும், அவர்கள் மவுத் தளறாக்கட்கப்பட்ட செய்திகள், கரணங்கள், அநியய் களிலுடைய ல்கின்றும் துவர்க்கத்தி ளுண்டாக் கப்பட்ட ஆகமங்களைக் கட்டி வைத்தேன், என்னுடைய தேட்ட டாவில் நல்லுதவி அல்லாவுகக் கொண்மொழிக்கும், அவையார் நி யானவன், வதுப்ப மானவன், மவவாத்தும், சாழ்ப்பதிலுமாய் கெல்லம் நாபகமான் முதம்மது நபி சல்லாவு அலெகிஸ்ஸலம் பேரினும், அவர்களுடைய குடும் பத்தாங்கள் பேரினும், அவர்கள் அகலாக்கென் பேரினா முண்டாவ தின்புடும்.—ஆமின் ஆமின் யாறப் பிடல் ஆமின்.

ஆமின்

இஃது, லவ்வையுங், கீலத்
தையுங், அறுவையுங், குறு
வையுந், தண்ணீரையுந்,
படைத்ததிற் பேசுகிற
பாபா யிருக்கும்.

இப்படி அப்பாச நவியல்லாகு
அங்கு சொல்லுகிறார், அல்லா
குத் தஆலா படைத்த படைப்பு
யினில் முத்தினதாவது, வல்லுல்
மருபு, சென்கிறதா யிருக்கும்
(அதின்பொருள்) பேணப்பட்ட
பலகை யென்பதாம், உண்டான
காரியம், உண்டாகப்போகிற காரி
யம்-இவைகளில் நின்றும் எழுதி
வைக்ககொண்டு, அல்லாகுத் தஆ
லா அந்த லவ்வையுப் பேனிக்
கொண்டான், அதிலுள்ள ஒலில்
மை, அல்லாவையெழிய மந்திரெ
ருவரு மறியமாட்டார்கள், வெவ்வுத்
த முத்தில் நின்றும் அந்த லவ்
வைப் படைத்தான், அதிலுடைய
இரண்டொரும செவந்தமாவிக்
கொயிருக்கும், அதிலுடைய பெ
ருப்பம் வரிகக்கக் கூடாது, இரத்
தினத்தில் நின்றும், அதற்கு ஒரு
கட்டைத் படைத்தான், அதிலு
டைய படைப்பினுள் வந்ததில் தடிப்
பாடா யிருக்கும், காவு பிளக்கப்
பட்டதா யிருக்கும், அதிலொளிவு
ஒலித்தோமும், பின்னர், அல்லா
குத் தஆலாவால் எழுதென் றோர்
சத்தம் கூப்பிடப் பட்டது, அந்

தச் சத்தி னுடைய அமலியில்
நின்றும், அது, துளும்பி, தரு
தென்கிற மலக்குத் தசபிசு செய்
கிறது போலே தசபிசு செய்
கொண்டு, அந்த லவ்வில் கட்டப்பதை
அறியப்பட்ட வகுத்துகளில் கிபா
மத் துடைய கார் வருமானவும்,
அடியார்கள் செய்யப்பட்ட அமல்
களை பெழுதினது கொண்டு கலம்
உலர்ந்து போய்விட்டது, வல்லுல்
கிளம்பிப் போய்விட்டது.

இஃது, தண்ணீரைப்
படைக்கப் பட்டதிற் பேசு
கிற பாபாயிருக்கும்.

பின்னர், அல்லா குத் தஆலா
தஆலா, வானம்பூயியுடைய பருப்
பத்திலவெழுத்தவோர் முத்தைப்
படைத்தான், அந்த முத்தக்கு
எழுப்பதினாசாம் காவன் டாயிருத்
தும், அந்தகாவு, எழுப்பதினாசாம்
பாவையுயக் கொண்டும் அல்லா
குத் தஆலாவைத் தசபிசுசெய்
யும்,

கருபு நவியல்லாகு அங்கு
சொல்லுகிறார், அந்த முத்தக்குத்
தென்க ஞண்டா யிருக் கின்றது,
அதில், மலைகளை பெறப்பட்ட
பால், வலியுடைய விழுத்தவோர்
வித்தைப் போலாயிருக்கு கெண்
து, பின்னர், அல்லா குத் தஆலா
அதைக்கூப்பிட்டான், அதுகொண்

துவர்க்கம் படைக்கப்பட்டவைகளுடைய கிஸ்ஸா. 31

டு அந்த முத்தத்திலும், அதில் தண்
னீரா யுருகிப் போய் விட்டது,
அதில், சிறிது சிறிதிலே அலை
போதிக்கொண் டிருக்கத் துடங்
கினது, வஸ்து வடங்கலும் தச
பிகைத் தொட்டும் ஒரு வகுத்துப்
பற்றறுத லாகும், தண்ணீர் பற்
றறுத வில்லாமலே தசபிசுசெய்
யும், அதிலுடைய தசபிகாகிறது,
அது, துளும்புகிறதும், அதிலு
டைய அலைக ஞாம்புகிறதமா
யிருக்கும் - அதற் காகவேண்டிப்
படைப்புகளில் நின்றும், அலைத்
வாததின்மேலே அதை வரிசை
யாக்கப்பட்டது, அந்தப் படைப்
புகளுக்கு அலாகவு யிருக்கும்.

அல்லா குத் தஆலா திருவுளமா
னான், பருவரி, தண்ணீரில் நிந்
தும் தகயத்தான வஸ்து வடங்
கலையும்மா மாக்கிடுகெமென்று, பின்
னர், அல்லாகுத் தஆலா ஒடுங்
கென்று சொன்னான், அது போவ
துக்கு வழிபட்டதாக கொடுக்கி
னது, தெளிந்த தண்ணீராகவும்,
கலங்குத வில்லாமலும், அலை
அலையிலுமலும், ஆடுவிட்டது.

இஃது, அறுவையுப் படைக்
கப் பட்டதிற் பேசுகிற
பாபாயிருக்கும்.

பகமையான இப் தினத்தில்
நின்றும் அறுவையுப் படைத்தான்,

அதினுடைய பருப்பமும், லவ்வி
யும், அல்லாகுத் தஆலாவை பொ
ழிய மந்திரெருவானேயும் வர்னிக்
கக் கூடாது, அறுவையுத் தண்ணீ
ரின் மேலே வைத்தான்.

வசுபுபேசுவருகிறார் - முன்
னுண்டான நரிளந்த ஞுடைய
வேதங் களில் அறுவையுபி
குறுவையுங், அல்லாகுத் தஆலா
பேசி யிருத் திருந்து வலுப்ப
மான இரண்டு இரத்தினத்தின
லின்றும் - அறுவையுங், குறுவையு
யும் படைத்ததாக.

இன்னும், வசுபுநவியல்லாகு
அங்கு சொல்லுகிறார். அறு
வையுக்கு எழுப்பதி னுயிரம் கா
வுண்டா யிருக்கிறது, அந்த காவ
டங்கலும் பலபாஷைபக்கொண்
டும், அல்லாகுபுகா கத்தஆலா
வைத் தசபிசு செய்கிறது, இன்
னும், அறுவையுநண்ணீரின் மேலா
யிருத்தது, அல்லாகுத் தஆலா திரு
வுளமனதபோலே, பருவரி, அல்
லாகுத்த ஆலாவுடைய அறுவையு
தண்ணீரின்மே லிருத்தமென்று.

இப்படி அப்பாச நவியல்லாகு
அங்கு சொல்லுகிறார். ஒருபோல
செய்கிறார். அல்லா குக்கொரு
முன்னே அடித்தனம் போட்டிப்
பின்னர், அதின்மேலே அந்தவேலை
வைச் செய்வான், அதுபோல், அல்
லாகுத் தஆலா, மேற்படிபலவிய
மேற்றானதை முத்திற் படைத்

து, அடித் தளத்தைப் பின்னர் படைத்தான், அதுவை வானத் திற்கும், பூமிக்கும் முன்னாலே படைத்தானென்று.

—*—

இஃது, காற்றைப் படைத்
கப்பட்டதிற்பேசுகிற
பாபாயிருக்கும்.

அல்லாகுத் தஆலாற்
றைப் படைத்தான், அந்நேரமிருத்
த சிறகுகளையுண்டாக்கினான், அதி
னுடைய மிருகத்தை அல்லாகுத்
தஆலா அறிவான், பின்னர், தண்
ணீரைச் சுமக்கச் சொல்லிக் காற்
றை யேவனென், காற்றுத் தண்ணீ
ரைச்சுமத்துகொண்டது, அதுவு
தண்ணீர் மேலும், தண்ணீர் காற்
றின்மேலு மாகிவிட்டது.

இஃது, அறுவைச் சுமக்கு
மலக்குகளைப் படைக்கப்
பட்டதிற்பேசுகிற
பாபாயிருக்கும்.

பின்னர், அல்லாகுத் தஆலா,
அறுவைச் சுமக்க மலக்கு
களைப் படைத்தான், அவை எப்
போது, காலமலக்குகள், ஆனால்,
கிழமத்தைய நான் வந்தால்,
வேறே காறு மலக்குகளைக்கொண்
டே அவர்களுக்கு களிசெய்வான்,

அல்லாகுத் தஆலா திருவுண்டா
னன், யருணி, அந்த மலக்கு
ளுடைய வலுப்பத்தை வர்ணித்
தக் கூடாது, அவர்களில் பின்றுப்
லுவ்வொரு வருக்குச் சூறத்துண்
டேம், அஃ தெவ்விதமேளில்,

ஆதமுடையமக்களின்சூறத்தின்
மேலேயொருசூறத்துண்டாயிருத்
தும், அந்த சூறத்துடைய மலக்
கு அவர்களுக்கு இரணக் கொடுத்
த சிறத்தின்பேரில் துஆச்செய்வார்.
புவியுடைய சூறத்தின் மேலே
யொரு சூறத்துண்டாயிருத்தும்,
அந்த மலக்குப் புவிகளுக்கு இரணக்
கொடுக்கிறத்தின்பேரில் துஆச்
செய்வார். ஹைவான்களின்சூறத்
தின்மேலே யொரு சூறத்
துண்டாயிருத்தும் அந்த மலக்கு
ஹைவான்களுக்கு இரணக் கொடுத்
த சிறத்தின்பேரில் துஆச்செய்வார்.
கழுக்குடைய சூறத்தின் மேலே,
யொரு சூறத்துண்டேம், அவர் கழு
க்குகளுக்கு இரணக் கொடுக்கிறத்
தின்பேரில் துஆச்செய்வார்.

இபுனு அப்பாசு நபியல்லாகு
அங்கு சொல்லுகிறார், அல்லாகுத்
தஆலா, அறுவை யொரு இரத்தி
னத்தில் பின்று, குறுகையேரு
கு இரத்தினத்திலிருந்துப்படைத்
தானென்று.

ஹபுறவி எல்லாகு அங்கு
சொல்லுகிறார். மலாயிசுத்துகள்.
அவர்களுடைய தோட்டியத்தின்

அவர்க்கம் படைக் கப்பட்டவைகளுடைய கிவல்லா. எ

பேரில் அறுவைச் சுமத்துகொண்
டிருக்கிறார்களென்று. அபூகற்று
லிபல்லாகுஅங்குகொல்லுகிறார்
சல்லல்லாகுஅங்கிவசல்லம் திருவு
ண்டானார்கள், குறுகியுடைய பெரு
ப்பாக்கிறது ஹபு வானத்தையும்,
அதி வெறியப்பட்டால், வானதான்
வெளியி லொருவாய்த்தை யெறி
யப் பட்டது போல யிருக்கு
மென்று.

இஃது, அறுவைச் சூழ்ந்த
பாம்பைப் படைக்கப்
பட்டதிற்பேசுகிற
பாபாயிருக்கும்.

பின்னர், அல்லாகுத் தஆலா
அறுவைச் சூழ்த்துகொண் டிருத்
தும்படி யொருபாம்பைப் படைத்
தான், அதினுடையநலை வெளுத்
தமுத்தினாலும், அதினுடைய கண்
னம் பொன்னினாலும், அதினுடைய
இரண்டு எண்ணு மானிக்கத்தி
னாலும் படைத்தான், அதினுடைய
வலுப்பத்தை அல்லாவையொ
ழியமத் தெருவாகு மறிய மாட்
டாக்கார் ஆனால், அகற்கு இரத்தி
னத்தினுடைய வகைகளினால் காற்
பதினாயிற்று சிறகுண்டேம், அந்தச்
சிறகுளினுண்டான இறகுகளில்
பின்று ஒவ்வொரு இறகடங்க
ளுடைய இடத்தில், ஒவ்வொரு
மலக்குகள், அவர்களுடைய இரத்

தினத்தினால் வல்லியம்பிடித்தவர்
தவாக பின்றுகொண் டிருக்கிறார்
கள். அவர்களடங்கலும் தசபிசு
செய்கிறார்கள். —அந்தப் பாம்பு
தசபிசு செய்தால், அந்த மலக்
குத ளுடைய தசபிசின் பேரில்
நிகைக்கும், இன்னும், அந்தப்
பாம்பு கைபத் திறத்தால் வான
மும், பூமியிலுக்கும்.

இபுனு அப்பாசு நபியல்லாகு
அங்கு சொல்லுகிறார். பாம்பு தச
பிசு மெதுவாய்ச் செய்யாமற்போ
னால், அதினுடைய சத்தத்தினது
வலுப்பத்தின் பேரில் கலக்குத
ளடங்கலும் அடித்து விழுவார்
கள். மிருகுறு இவையிலும் நபிசு
ல்லாகு அங்கிவசல்லம் பேரில்
சலாமும் சொல்லி கையிறு அடங்
கலும், உங்கனிலும், உங்க ளும்
மத்துகளினுமா யிருக்குமென்று
சொல்லிற்றென்று.

—*—

இஃது, பூரிகளையும், மலை
களையும், கடல்களையும்,
துவர்க்கப்படைக்கப்
பட்டதிலும், இவைக
ளுடைய பேர்களுக்கும்
பேசுகிற பாபா
யிருக்கும்.

—*—

ஹபு நபியல்லாகு அங்குசொல்
லுகிறார். அல்லாகுத் தஆலா பூமி

களைப் படைக்க நாடின போது, தன்னினர் யுத்தம் கொள்ளிக், காற்றையேயினான், பின்னர், காற் று அந்தத் தன்னினர் திறினைச் சிறிதி ளடித்தது, அந்தத் தன் னினர் துறந்து, அதிலுடைய அலை களுயர்ந்து துறையுண்டாகி, அதி லுடைய புதுமுகம்மியுயர்ந்தது, அப்போது, துறையை யுயர்ந்து கொள்ளும்படிச் சேவினான், அந்த லுறையுயர்ந்துபோய் விட்டது அதுன்பேரிற் பூமியைப் படைத் துச் தன்னினருடைய முதுகின்மே லில் விழ்ந்தான், அதை விரண்டு நாளைப் படைத்தான், பின்னர், அதைகளை யொழிந்தக் கொல்லி யேயினான், அம் கொடுக்கிறது,

அதிலின்று மலைகளைப்படைத் தான், அந்தமலைகளைப் பூமிகளுக்கு முனைகளாக்கினான், அல்லாதுத் தஆவா திருவுறையினான், யதுனி, மலைகளை முனைகளாக்காமற் போ னுந் பூமி, அதை யுடையவர்க ளுடனே தரிபட் டிருக்கமாட்டா னு-இத்த மலை ரூபைய வேர்க ளாகிறது, அனியா வென்னும் பிர பஞ்சத்தைச் சூழ்ந்த காபமலை யுடைய வேரைச் சேர்ந்துகொண் டிருக்கும் இவ்விண்ணுயிர், தகைய மலைக்கும் பின்னாலே மேலுடைய களைப் படைத்தான், அதில், முந் தின கடலாகிறது, ஹவியாவைச் சூழ்ந்தகொண்டிருக்கும் அதிலு டையபேர் (தபுலுசு) அந்தக்குப்

பின்னாலே கடலைப் படைத் தான், அதிலுடைய பேர்(காசு) அந்தக்குப் பின்னாலே கடலைப் படைத்தான், அதிலுடைய பேர், (அல்அசம்மு) அந்தக்குப் பின்னாலே கடலைப்படைத்தான், அதிலு டையபேர் (அல்மதுவமு) அந்தக் குப் பின்னாலே கடலைப்படைத் தான், அதிலுடையபேர், (அல்மு மாசு) அந்தக்குப் பின்னாலே கட லைப் படைத்தான், அதிலுடைய பேர், (அல்நாக்கினு) அந்தக்குப் பின்னாலே கடலைப் படைத் தான், அதிலுடையபேர் (அல்பாதி) இத்தத் கடல்க ளேழுக்கும் கடை சிக் காலையிருக்கும், அதில் சித் து கொள்வொரு கடல் சித்தின கடலைச் சூழ்ந்தகொண்டிருக்கும், பூமியுடைய முகத்திலிருந்தே கட லாகிறது, அந்தக் கடலுக்கு அரு வியுடைய தலற்றைக்கொண்டிரு யிருக்கும்.

வசுதவியல்லாரு அங்குகொல் லுகிறார், அல்லாருத் தஆவா இத்தக் கடல்களையும், இதிலிருந்துப்பட்ட ஓர்விவங்கியையும், அந்தக் கடல்க ளுடைய காலையிலிருக்கப்பட்ட வஸ்துவங்களையும், முன்னாலுந் பின் றிப்படைத்தான், பின்னர், அதை ளுந் தஆவா காலாவது காலியில் இரண்டுகளைப் படைத்தது, அதைக் கட்டகொண்டிருக்கிறது.

இப்போது அப்பாசு மலைவர்க்கு அங்குகொல்லுகிறார், பூமியாகிறது

எழாயிருக்கும், அதிலே (முந்தின பூமிபகிறது) தன்னைவென்றே பே ருடையது யிருக்கும், அதின்கிழ மலத்திற்காற்றுண்டாயிருக்கிறது, அந்தக் காற்றை எழுபதினாயிரம் மூக்களாக் கயிற்றைக் கொண்டு கட்டப்பட்டது, அந்த மூக்களாக் கயிறு அடங்கலின்பேரில் எழுபதி னாயிர மலக்குக் விருக்கிறார்கள், அந்தக் காற்றைக் கொண்டு, அல் லாகுத் தஆவா, அதுடைய கவு முக்களை கலாக்காக்கி விட்டான்.

அத்தபூமியிலே குடியிருக்கிறகவு முக்களுக்கு, (அல்பயாசுமு) என்று பெர் சொல்லப்படும் மலர்களைப்பாது தியத்திற் போகளை செய்யப்படும், மலர்களைத்தான் தவாய் கொடுக் தப்படும் (இரண்டாவதுபூமி) குல் தாகொன்று பேர் சொல்லப்படும், அதில் நாகத் துடையவர்களுக்கு அதுபுடைய வகைக் குண்டாயி ருக்கின்றன, அதிற் குடியிருக்கிற வர்களை(வன்னு) என்று பெர் சொல் லப்படும், அவர்களுடைய எஜிப் தமும், அவர்களுடைய கையையும், பூமிகளுடைய குடிப்பு, அவர்க ளுடைய இக்கமுமா யிருக்கும், இது (அதுபூமி) அதுபா என்று பெர் சொல்லப்படும், அதிலே கயிற்றைக் கொண்டு கயிறைப்போ லே பூமிவாக் காலிகளுண்டா யிருக்கின்றன, அவைகளுக்கு வல் லையத்தைப் போலே வல்களுக்கு டாயிருக்கின்றன, அவையிலி

கொள்வோர்வாக்கட்கும் (கலிஅ) கொடுக்குகளு முண்டா யிருக்கின் தன, அவைகளி லொவ் வோர் கொடுக்கிலும், நஞ்சில் கின்றும் (காசுமி) ஜாடியுண்டா யிருக்கின் தன, அவைகளில் ஒரு ஜாடியைப் பூமியை யுடையவர்கள் மேலே வைக்கப் பட்டால், அவர்க ளாடங் கது மவுந்தாகு வார்கள், அதிற் குடியிருக் கிறவர்களுக்கு (கமக) என்றுபேர் சொல்லப்படும், அவர்க ளுடைய வஜிபனமும், குடிப்பு மாகிறது, கொழுப்பும், மனமுந் தன்னினருமா யிருக்கும்.

காலாவது பூமி (அதுபா) என்று பெர் சொல்லப்படும், அந்தப் பூமி யில் நாகத் துடையவர்களுக்கு மலைகளைப்போலே பாம்புகளிருக் கின்றன, அவைக் கொள்வொரு பாம்புக்கும், தந்த மர்த்திலுடைய லீனத்தைப்போல் வலுண்டா யிருக்கின்றன, அவைக் குடைய வல்களைக் கொண்டும் வலுப்பமா ன மலைகளை யடித்தால், அம்மலை கள் தான் ஹாய்யப் போய்கிடும், அதிற் குடி யிருக்கிறவர்களுக்கு, (அல்கா) என்றுபேர் சொல்லப்படும் அந்தக் கவுமு களுக்குக் கண்ட குண்டாயிருக்கின்றன, அவர்களில் கை, காலென் குருகிகளுடைய கிற குக்களைப்போலே கிறகுரு முண் டாயிருக்கின்றன.

அவர்கன் கிறவர்களைப் பூமி வல்கள் மவுந்தாக மாட்டார்கள்.

(கீர்தாம் பூமி) முன்புள்ள பூமிப்
சொல்லப்படும், அந்தப் பூமியிற்
செந்தகக் கல்லுடன் காபித்தூப
கண்மேலே செஞ்சு விருக்கும்,
அந்தக்கல் இலங்கினால், அவனு
டைய நெஞ்சின்மேலேயியும் செரு
ப்புக்கக்கி அவன் முகத்தின்மே
லுண்டாயிருக்கும், அது, அல்லா
குத் தஆலாவுடைய சொல்லா
யிருக்கும், யருனி, அந்த நாகத்
தூடைய செருப்பாகிறது, மனுடர்
களுள் கல்லுகளுள் யிருக்கும்,
அதைக் காபிரான கவுமுருக்குத்
தங்கிரிசுப் பட்டது. இன்னும்,
அல்லாகுத் தஆலாவுடைய சொல்
லருனி, அவர்களுடைய முகங்களை
செருப்புப் பொதித்தகொள்ளும்,
அந்த பூமியிற் குடியிருக்கிற கவு
முருக்கு (குல்லத்தென்று)பேர்
சொல்லப்படும், அவர்களுடைய
யிருத்ததை மட்டிடப் படாது,
அவர்களிற் சிறிதபேர், சிறிது
பேர்களைத் தின்பார்கள். (ஆறு
வதுபூமி) கிஜ்ஜின், அந்த பூமியில்
நாகத் தூடையவர்களின் பட்டோ
லைக் குண்டா யிருக்கும், அவர்க
ளுடைய அமல் தாழ்மையாயிருக்
கும், அது, அல்லாகுத் தஆலாவு
டைய சொல்லா யிருக்கும், யரு
னி, அந்த பூமியிற் குடியிருக்கிற
கவுமுருக்கு(குலத் தென்று)
பேர் சொல்லப்படும், அவர்களைப்
வையுடையருத் ததைப்போலிருப்
பார்கள், அல்லாகு கவுமுருக்குத்

தஆலாவை நங்கான வணக்கமாக
வணங்குபவர்கள் (ஏழாம்பூமி)அதி
யபத்து என்று பேர் சொல்லப்பட
டும்.

அந்த பூமியில், இபுலீசு லு
ளத்துல்லாகுயிருக்கிறான்,அதி
குடியிருக்கிற கவுமுருக்கு (கவு
மென்று)பேர்சொல்லப்படும்அதா
வது (குதுன்சொறுன்) ஆகவிருக்
கும் - குதுன்சொறுவிறது, சிறுத்
தற்புலிக்கும்,தாங்குக்கும், ஜின்
னு,மனுடருக்குஞ்சொல்லப்படும்,
அவர் களுக்குப் புலிக ளுடைய
நகங்களைப்போல் நகங்க ளுண்டா
யிருக்கும், யாதுஜு, மாதுஜு
பேரின்பிவர்களைச் சாட்டியமெட்
அவர்கள் கைமேலில் பிஜுஜு
மாஜுஜு நகங்காவார்கள்.

வதரபுறபி யல்லாகு அவ்ரு
சொல்லுகிறார்.அந்தபூமியையுடை
யவர்களைக் கொண்டு, பூமி கப்ப
லைப்போல் அலைமோதும், அல்லா
குத் தஆலா அந்த பூமி யளவில்
கவத் தூடைய தீர்மானத்திலுள்,
வல்லபத் தூடைய தீர்மானத்தி
லும்,ஒரு மலக்கை யனுப்பினர்.
அந்த பூமிப்பத் தூக்கக்கொ
லி பேளினுள், அந்த மலக்குநிற்
த பூமியின் கீழே புருந்து அவர்
தோட் புயத்தின்மேற் சார்ந்து
கொண்டார்,மலையி புரங்கிய தின்
பேரி லொருகையும்கவிக்கு சா
சிபத்தின்பேரி லொருகையுமாகப்
புறப்பட வைத்து பூமி யுடைய

துவர்க்கம் படைக்கப்பட்டவைகளுடைய திஸ்ஸா. 10

அருகின்மேலேயிருந்துதருகெ ண்டி
நின்றார், அவருடைய இரண்டு கா
லூர் தரிபா டில்லாம விருந்தது
பின்னர், அல்லாகுத் தஆலா பசு
மையான மாணிக்கத்தினால் நகலு
சதுர முள்ள வொரு கல்லைப் ப
டைத்தான், அந்தக் கல்லுக்கு நடு
வே ஏழாயிரம் குழியுண்டா யிருக்
கின்றன, அவைகளி லொவ்வொ
ரு குழியடங்க லிலும், ஒவ்வொரு
கடலுண்டா யிருக்கின்றன, அந்
தக் கடலுடைய வர்ணிப்பை அந்
லாகுத் தஆலாவைத் தவிர வே
றொருவரு மறிய மாட்டார்கள்,
அது, அல்லாகுத் தஆலாவைக்
தருகளுடைய இரண்டு காலின்கீழே
புருக்கொல்லி அந்தக் கல்லையே
யினுள்,உடனே அந்தக் கற்புரு
ந்தது, அப்போது மலக்குடைய
கால் அந்தக் கலையின்பேரிற் பட்
டது, பின்னர், கல்லுக்குத் தரிபடு
கிறதற்கு இடயில்லாதிருந்தது.

அல்லாகுத் தஆலா வலுப்ப
மான வொரு மாட்டைப் படைத்
தான், அந்தக் காடாயிரக்கூறுபுண்
டப் பிருக்கின்றன, அவைகளின்
இரண்டு தலைக் கிடையில் (இயி)
தடிப்பாட்டுத்தூர முண்
டுயி அவ்விண்ணி கொம்பி லொவ்
லொன்றிற்கு, காற்பதி னாயிரம்
கண்ணும், காற்பதினாயிரங்கா
தும், காற்பதினாயிர மூக்கும், காற்பதி
னாயிரம் வாயும், காற்பதினாயிரம்
நாவும், காற்பதினாயிரக் கால்களு

முண்டும், இரண்டு காலுக்கிடைய
யில் (இ) வருஷத் தடிப்பாட்டுத்
தூரமுண்டும்,பின்னர், அல்லாகுத்
தஆலா மாட்டை யேவினான், அந்
தமாடு கல்லின் கீழாலே, புருந்து,
அதினுடைய முறுகின் பேரினுள்
கொம்பின்பேரினுள் கைந்து கொ
ண்டது, அந்த மாட்டிடைய பேல்
(வயுனுள்)என்றுசொல்லப்படும்,
பின்னர், மாட்டுக்குத் தரிபடுதல
மில்லா திருந்தது, அல்லாகுத்
தஆலா, அதின் கீழே வலுப்பமா
ன வொரு மீனைய் படைத்தான்,
அதினுடையவல்கைப்பைப்பார்க்
கிறதற்கு ஒருவராலேயுந் சுத்தி
யிலலை,அதினுடைய இரண்டு கண்
னு மிலக்கு கின்றன, அதைப்
பார்க்கவும் ஒருவருக்குத் சுத்தி
யிலலை, கடடைக்கலையும் அதி
னுடைய இரண்டு மூக்கில் வைக்கப்
பட்டால், மைதாவி லொர் கடுகு
வைத்ததுபோலா யிருக்கு மென்
து சொல்லப் பட்டது.

அல்லாகுத் தஆலாநீன் யேவி
னான், அந்த மீன் மாட்டி னுடைய
காலின் கீழே புருத்தது, அந்தமா
டு மீனுடைய முகத்தின்பேரிற் தரி
பட்டது, அதினுடையபேர் (பரு
மூத்து) பின்னர், மீன் தரிபடுக்
தலக்கைத் தண்ணீ ராக்கினான்,
தண்ணீரின் கீழாலே (காற்றையாக்
கினான், காற்றின் கீழாலே ஆகா
சத்தை யாக்கினான், ஆகாசத்தின்

சிவாலே யிருநீ யாக்கினான், பூமிச
ளடங்குது மலக்கினுடைய முது
கின்பேரி லிருக்கின்றான், மலக்கு
கல்லின்மே லிருக்கின்றான், கல்லு
மாட்டின்மே லிருக்கின்றது, மாடு
மீனின்மே லிருக்கின்றது, மீன்
தண்ணீரின்மே லிருக்கின்றது, தண்
னீர் ஆகாசத்தின்மே லிருக்கின்
றது, ஆகாசம் இருளின்மே லிருக்
கின்றது, இருளின்கீழிருக்கும்
வஸ்துவை யறிவதைத் தொட்டும்
கலுக்குகளுடைய இம்முழுநிக்கு
போய் விட்டது.

பின்னர், அல்லாருத் தஆர்
அக்கலைப் படைத்தான், பின்னர்,
அதை முன்னோக்கென்றான், முன்
னோக்கி வந்தது, பின்னர், அதைப்
பின்னடுத்தப் போனொன்று திரு
வுளமானான், பின்னடுத்தது, அப்
போது, அல்லாருத் தஆர் திருவுள
மானான் என்னுடைய இஹித்தினு
களை, வல்பத்தினுளை யுயர்க்கா
ணவன்னிடத்தில் மெத்தவுழுவப்
பான்பட்டபகைநான்படைக்கவில்
லை உன்னைக் கொண்டு நான் பிடிப்
பேன், உன்னைக்கொண்டு கொடுப்
பேன், உன்னைக் கொண்டு தவாபு
செய்யேன், உன்னைக்கொண்டு வே
தனைசெய்யேனென் னுதும் னும்கபி
சன் வஸ்து அலைகி வசல்லம் திரு
வுள் மானார்கள், யாறுமொருவன்,
அவன் தன்செயற் குணமும், அவ
னுடைய நம்புந் தும், அக்கலை
இருக்கு மானால், அவனுடைய

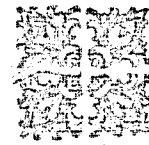
மிருத்த பாவத்தைப் பொறுக்கப்
படும், அக்கலையுடைய வரிசைபாக்
கியா யிருக்கும், அதைக்கொண்டு
சுவர்க்கத்திற் புருதுவானென்று.

இன்னும், திருவுளமானார்கள்,
அக்கி லுள்ளவ னுண்மையான
வன், வாய்முழிதல் நீளமானவன்,
அவனுடைய திங்கை விட்டு மறு
டர்கள் சமாமத்தாவார்கள், ஜாசி
லாவவனை வேதனை செய்யப்படா
தே, அந்தஸ்தைக்கொண்டு அக்கி
லாவவனை வேதனைசெய்யப்படும்,
அக்கி வில்லாத மூடனாகிவன்
நாவைக் கொண்டு கொண்டு புகிற
வன், ஜினா காரியத்தில் முயற்
கிறவன், அவன் ஒதுகிறவனு
இருந்தது மொக்கும், காழுதுதி
வ னுனது மொக்குமென்று இன்
னும், திருவுள மானார்கள் அக்
கலைக்கான மிருத்த வரிசையைக்
கொண்டு ஒருவன் ஜினத்தாகவில்
லை மோட்டித் தனத்தைக் காணத்
தாழ்மையானவன் துணுதுமிக்க.

அபுகுறைறறையல்லாரு அன்
கு பேசுவருகிறார் தானியானி கொ
ருவனுடைய சலிப்ப நீளமாசு
தே யானால், அவன் துணுது
லை சந்தோஷமாவான், தானியா
விலே சந்தோஷ மானவன், ஆதி
றத்திலே சலிப்பாவான், சுவாந்தி
யத்தி னுடைய வரிசை யல்லா
ததைக்கொண்டு மொருவன் ஒரு
வன்பேரில் வரிசை யானவனென்

று தன்னை யெண்ணுகிறவன் மூட
னுயிருப்பானென்று.

உலமாக்களின் கிஸ் பேசுவரு
கிறார்கள், மகனுக்கு வசிப்பத்துச்
செய்திறவர்க ளாகச் சொல்லுகி
றார்கள், மகனே அக்கலைக்கான
அழகான வஸ்துவொன்று மில்லை,
அக்கலுக்கு அறிவு நிறைவாகிற
து, ஒருவன் அறிவு படித்தானானால்,
அவனுக்கு அமர்தி நிறைவாகும்,
அமர்தி யானவனுக்கு உண்மை
நிறைவாகும், உண்மையானவனுக்
கு அமல் நிறைவாகும், அமலு
டையவனுக்குப் பேணுதல் நிறை
வாகும், பேணுதல் யுடையவனுக்
கு என்னைநிறைவாகும், என்னையுட
ையவனுக்குக் கிருபை நிறைவாகும்,
கிருபை யுடையவனுக்கு அபு
நிறைவாகும், என்னுடைய மகனே
இந்தக்காரியத்தின்மேலே நீயிருத்
தால் மனு ார்களுடைய வுலமா
கள் பேரில் மொனம்பா மாலா
யென்று.

இஃது,
வானத்தைப் படைக்கப்பட
டது லும், அதிற்குடியி
ருக்கிறவர்களைப் ப
டைக்கப்பட்டதி
லும், மலாய்க்க
த்துகளைப் ப
டைக்கப்
பட்டதிலும்,
பொழுதையுந், க
டல்களையும் படைக்கப்
பட்டதி லும் பேசுகிற
பாபா யிருக்கும்.

இபுறு அப்பாசு தலி யல்லாரு
அன்ரு சொல்லுகிறார், அல்லாரு
கபுரான கூத்தஆவா, தண்ணீரி
லுயர்க்க கட்டை ஆகாத தளவி
லுயரும்படி. யெனினான், அலை
யந்தது. வானங்களை இவன் கொளை
யிலே படைத்தான், அதிலே நாமுந்
த வானத்தைத் தாமும்படி யென
ினான், அது தாழ்ந்தது, பூமியை
இவ்விடிகளை யிலே படைத்தான்.
அது ஒரு பூமியும், ஒருவானமுமா
யிருந்தது, இந்த இரண்டுக்கிடையி
லிருக்கிறதனை ஆறு காணையிலே
படைத்தான். பின்னர், வானமும்
பூமியும் அல்லாருத் தஆர் அவனு
பயம் காத்தல் கணதும் நீலிப்
போய் விட்டது, ஏழுவானமும்,
ஏழுபூமியுமாகி விட்டது, அதில்,
முத்தினவானமாகிற து, பசுமையா
வாமசுதத்தில் நீலுமா யிருக்

கும், அதிநுடைய பேராகிறது தறுபிரவா யிருக்கும், அதிற் குடியிருக்கிற மலக்குக ளாகிறவர் னன்,மாட்டுடைய குறந்தையோ லிருப்பார்கள். அவர்களைக் கொண் டி அல்லாகுத் தஆலா வொருமலக் கைச் சாட்டியிருக்கிறான், அவரு டையபேர், இஃமாயில், அவர்களை யவர் காத்துக்கொண் டிருக்கிறவ ளா யிருப்பார். இரண்டாம் வானம் செவ்வத் தித்தினத்தினும் படை யுண்டா யிருக்கும், அதிநுடைய பேர், குடிநுடைய குடியிருக்கிற மலக்குகள் பருத்துடைய குறத் தாயிருப்பார்கள்.

அவர்களைக் கொண்டு சாட்டப் பட்ட மலக்குடையபேர் மன்றா யில், அவர், அவர்களைக் காத்துக் கொண் டிருப்பார். மூன்றாம்வா னம், மஞ்சள் நிற இரத்தினமா யிருக்கும், அதிநுடைய பேர், மாகன், அதிற் குடியிருக்கிற மலக் குகள்,எருதுடைய குறத்தாயிருப் பார்கள், அவர்களைக் கொண்டு சாட்டப்பட்ட மலக்குடையபேர் சகிதாயில், அவர்,அவர்களைக் காத் துக்கொண் டிருப்பார்.

நாலாம் வானம் வெள்ளியில் நின்றான் யிருக்கும், அதிநுடைய பேர், நம்மாஸ், அதிற் குடியிருக் கிற மலக்குகளாகிறவர்கள் குறி ரையுடைய குறத்தாயிருப்பார் கள், அவர்களைக் கொண்டு சாட்

டப் பட்ட மலக்குடையபேர், கல் சாயில்,அவர், அவர்களைக் காத்துக் கொண் டிருப்பார்.

ஐந்தாம் வானம் பொன்னுற் படையுண்டாயிருக்கும், அதிநு டையபேர், நத்தா, அதிலே குடி யிருக்கிற மலக்குக ளாகிறவர்கள் கொடியாட்டுடைய குறத்தாயிருப் பார்கள்,அவர்களைக்கொண்டு சாட் டப்பட்ட மலக்குடையபேர், கல் சாயில்,அவர்,அவர்களைக் காத்துக் கொண் டிருப்பார். ஆறாம் வானம் வெண் முத்தினுற் படையுண்டா யிருக்கும், அதிநுடைய பேராகி தது, அம்மா, அதிற் குடியிருக்கிற மலக்குகள் கிறுமிள்ளைகளுடைய குறத்தாயிருப்பார்கள்,அவர்களைக் கொண்டு சாட்டப்பட்ட மலக்கு டையபேர்,சம்அயில், அவர்,அவர் களைக் காத்துக்கொண் டிருப்பார்.

ஏழாம் வானம் பிரகாசிக்குகிற் ற வெள்ளியினுற் படையுண்டா யிருக்கும், அதிநுடையபேர்,அல் லா, அதிற் குடியிருக்கிற மலக்கு கள் ஆகமுடைய பின்னாகளின் குறத்தாயிருப்பார்கள்,அவர்களைக் கொண்டு சாட்டப்பட்ட மலக்கு டையபேர், நம்மாயில்,அவர்,அவர் களைக்காத்துக்கொண் டிருப்பார்.

கத்புறலியல்லாகு அன்குசொல் லுகிறார். இந்த மலக்குகள், தகபி குசெய்கிறகைவிட்டும் கிலையிலே, இருப்பிலே, துக்களிலே, இப்பா

துவர்க்கம்படைக்கப்பட்டவைகளுடைய கில்லலாடு

தத்துச் செய்கிறகைவிட்டு மொரு போதும் பற்றாது, வாகமட்டார் கள்.

அபதுல்லாகிபுனுசலாம் சொல் லுகிறார். அந்த மலக்குக ளாகிற வர்கள், கத்தாடி யுன்களா யிருப் பார்கள், அவர்களைக் கிதிதுபேர் கள், சப்பு சப்பாகநின்று வணங் குவார்கள், கிதிதுபேர்கள் முழங் காலிற் படிவிட்டவர்களாக வணங் குவார்கள், கிதிதுபேர்கள் குழந் துகொண்டு வணங்குவார்கள், கிறி துபேர்கள், கதூலு செய்வார்கள், கிதிதுபேர் துக்குகுசெய்வார்கள், அவர்களில் நின்றும் கிறிது மலக் குகள் கிதத்துடைய மலக்குத் திடையில் உயர்ந்த தலத்தி லிருப் பார்களென்று.

வஹபு நலியல்லாகு அன்கு சொல்லுகிறார். வானத்துக்கு மே லே திரைக ளுண்டா யிருக்கின் றன, அந்தத் திரைகளின் மேலே மலா யிக்கத்துக விரும்புகிறார்கள், அவர்களைக் கிறிதுபேர்,கிறிதுபே ரையறிய,மாட்டார்கள்,இடியிடித் திற சுத்துத்தைப் போலே பல பாஷைகளைக் கொண்டு அவர்கள், தகபி கு செய்வார்களென்று.

இபுனு அப்பாக நலியல்லாகு அன்கு சொல்லுகிறார்.நிரைகளுக் குமே லிருக்கிற மலக்குகளுடைய கால்கள், கீழ் ளாவத்கையும், ஏழு யுமியையுக் கிழித்து (இ) வகுஷத் தடிப்பாட்டைக்கொண்

டு கட்டிது கீழும்-அவர்களுடைய கால்கிறது கீழ்ப்புமிக்குக் கிழாலி குக்கும்.

கத்புறலி யல்லாகு அன் குசொல்லுகிறார், ஜிபுரியில் அலை கில்லலாம், மலாயிக்கத்து களில் மெத்தவும் வரிசையானவர், அவ ருக்கு,(துகுல்அயின்னென்றுசொல் லப்படும்)அவருக்குஆறுகிறகுண் டும்-அதி லொவ்வொரு கிறகில் ளாறு கிறகுண்டும், அவருக்குப் பின்னாலேலாதுகிறகுண்டும்அதில் இரண்டு கிறகு பசுமையான கிற காயிருக்கும், அதை (லைத்துல்) மதர் இரையையில் விரிப்பார்,மற்ற இரண்டுகிறகைக்கிற்றாணாமலாக் காக்கிற வகுத்தில் விரிப்பார், கிற கு அடங்குவும் இரத்தினத்துடைய வகைகளில் நின்றமாயிருக் கும், அவருடைய இரண்டு புருவ மும் வெளுத்திருக்கும், பல் மின் னலைப்போ லிருக்கும், சரீரம் வெ ளுத்திருக்கும், உகோமங் கதுத் திருக்கும், பவித்தண்ணீர் கிறமா யிருக்கும், இரண்டு காலும் ஒளி யில்முங்கப்பட்ட இருக்குமென்று.

இசுரூபில் அலைகில்லலாத் துடைய வர்ணிப்பு.

கத்புறலியல்லாகுஅன்குசொல் லுகிறார், அபிஷா நலியல்லாகு அன்றா, கத்புக்குச் சொல்லுக றார், தகுல் கில்லலாகு அலைகி

சல்லம் சொல்ல, காங் தேட்டிருக்
கிறேன். அங்கே தன்னெனில்லாதப்
புழியில், வயிச்சாயில், இது
பிட்டுகிழிச்சென்று துடிச்சொ
வர்கள், இன்னும் திருவுளமாநுர்
கள், இசைநீ லாநெவர் காரியம்
வதுப்பமான மலக்கா யிருப்பார்,
அவருக்கு காதுகிறகுண்டாயிருக்
கும், அதி லொருகிறகைக்கொண்
டு மசிக்கை யடைத்துப் போடு
வார், இரண்டாரு கிறகைக்கொண்
டு மழறியை யடைத்துப் போடு
வார், மூன்றாரு கிறகைக்கொண்
டு வான் த் தையும். பூமியையு
மறைத்துப் போடுவார், காலைத்
கிறகைக் கொண்டு அல்லாகுத்
தஜ்வாவுடைய வல்லபம் குறைச்
சலானவர்களைப் பொதித்துக்கொண்
டுவார், அவருடைய இரண்டின
ளும் ஏழாவது பூமிக்குள் கீழா
யிருக்கும், அவருடைய தலைஅது
ஷுடைய கால்களானிலே தீர்மா
னமாகும், அவருடைய இரண்டு
கண்ணுக் கிடையில் இரத்தினத்
துடைய வொளியிலின்றும் ஒரு
பலகை யுண்டா யிருக்குது. அல்
லாகு சுபகாஸகத்தஜ்வா அவனு
டைய அடியார்களில் ஒருகாரியம்
புதுப்பிக்கிறதற்கு நாடினான், அவ
ருடைய கால்களானிலே தீர்மா
னத்தப் பலகையி லெழுதும்படி
கலந்தை பேஷுவான், பின்னர்,
அஃதெழுதும், பின்னர், இசைநீ
யில் அலைகில் லானத்தானில் மூடு

கு தலாக்கி வைப்பான், அஃ நவ
ருடைய இரண்டு கண்ணுக்கிடையே
யிருக்கும், பின்னர், தீபுரீயில் அலை
கில்லானத் தானிலே தீர்மானமா
கும்.

கருபுல் அகுபார் நலியல்லாகு
அன்கு சொல்லுகிறார், பைத்துல்
மகுமுறுக்குப் பின்னாலே மலா
யிக்கத்துக் கிருக்கிறார்கள், அவர்
களெண்ணிக்கையை அல்லாகுத்
தஜ்வாவை பொழிய மந்தெரு
வரு மறிய மாட்டார்கள். அவர்
களைக்கொண்டே அல்லாகுத் தஜ்வா
வொரு மலக்கைச் சாட்டினான்,
அவருக்கு எழுபதினாயிரமுடிமுண்
டா யிருக்கின்றன, அதிலிருக்கொ
ருமுடி மடங்கலிலும் எழுபதினா
யிரம்வாயுண்டாயிருக்கின்றன, தஜ்வா
வொரு வாயடைக்கலிலும் எழுபதி
னாயிரம் காவுண்டாயிருக்கின்றன,
அல்லாகு சுபகாஸகத் தஜ்வாவை
எழுபதினாயிரம் பாஷைகொண்டு
தகயிருசெய்துகொண்டிருப்பார்,
இவர்களுக்கு மேலே இவர்களைக்
கான வதுப்பமான மலாயிக்கத்
துக் கிருக்கிறார்கள், இந்த மலா
யிக் கத்துகளுக்கும், அவரல்லா
தவர் களுக்கும் திசைகளுண்டா
யிராமத் போனான், அவர்க ளுடைய
வொளியைக்கொண்டு, அவர்க
ளல்லாத மலாயிக்கத்துகள் வெங்
துபோவார்கள், அவர்களில் சிறி
து மலாயிக்கத்துகளுடைய வாய்
களிலின்றும் தகயிரு செய்வும்

போது செருப்புக்கம்பி விழும்
அந்த செருப்புக்கம்பியிலின்றும்
அல்லாகுத் தஜ்வா சிறிது மலா
யிக்கத்தினைப் படைப்பான். அந்
த மலக்குகள், துபாஷத்திற் பறக்
தவர்களாகத் தீயாமத் துடைய
கள் வறுமனவுத்தகயிரு செய்வார்
களென்று.

இஃது அஃ
துருடைய வர்ணிப்பிற்
பேசப்படுகின்றது.

கருபுல் அகுபார் நலியல்லாகு
அன்கு சொல்லுகிறார், அந்த
பைத்துல் மகுமுறுக்குமே கிருத்
கிற மலா யிக்கத்தி களுக்குமே
இவரு மலக்கு மனுட ருடைய
குறத்தின்மே கிருத்திறார், வானக்
கீளாயும், பூமியோயு முழுங்கும்
படி அல்லாகுத் தஜ்வா வேண்டி
யிருக்கில் அவர்மேலே வேலாகும்,
அந்த மலக்காகிறது, துபாஷயிருக்
கும் அல்லாகுத் தஜ்வா திருவுள
மாநான், யசுனி, னாகும், மலாயிக்
கத்துகளும் சப்பாஸின் துகொண்
டு பேசாம விருப்பங்க ளென்று,
துகாயிருக்கும், அந்த அகென்வி
ற மலக்கு மேலே துபாஷத்திற்
சிறிது மலாயிக் கத்துகள் எடப்
பார்கள், மூமினுவவர் துஆடுசெய்
யுமேய வறுமுகித்துக்கடி ஆடுவீ
சொல்லுவார்கள், அவர்கள் என்

னிக்கையை அல்லாகுத் தஜ்வா
அறிவானான்.

நபிசல்லலாகு அலைகிவசல்
வந்தைத்தொட்டெ, நியாய ர்தர்
செய்யப்பட்டது, அவர்கள் தீபுரி
யில் அலைகில்லானத் தை அன்கு
டையவனுப்பமான குறத்தின்மே
கிறகைக் கொல்கிச் சொன்னார்,
அப்போ தவர்கொன்னார், எனக்கு,
அமலி வகுத்திவைக்கும்படி போ
ரு குறம், துண்டா யிருக்குது,
அவருப்பார்க்கிறதின்மேலேயொ
ருவனுதினமேயொ மாட்டான்
என்று சொல்லியெண்ணென்
வனுப்பமான மலாயிக்கத்துக்
கிருக்கிறார் கொன்று கொள்ள
போது, நபிசல்லலாகு அலைகிவ
சல்லம் திருவுளமாநுர்கள், மேய்
தான், உம்முடைய வதுப்பமான
குறத்தின்மேலே கான்பார்க்க வத்
திருக்கிறே னென்று, அப்போது,
அவர் வதுப்பமான குறத்தின்மே
லே திருப்பினார், நபி சல்லலாகு
அலைகிவசல்லம்பாத்துப் போதக்
கேடு பட்டவர்களாய் விழுந்து
விட்டார்கள் பின்னர், நெளிவு
பெற்றுக் கொள்ளுங்கள், தீபுரியி
லே யிக் குறத்தின்மேலேயொ
ருவனுதினமேயொ மாட்டான்
யென்று.

அப்போது தீபுரியின் அலை
கில்லையொடு பொருள், இஃது

கருபுல் அருபாறு தனிமல்
காது அந்தசொல்லுதிழ்வாநாந்
அகம்பலகம் போதினம் பூமி
கய பூமிபலகம் போதினம்,

அவருக்கு முன்பு நான்
பது காலத்திலும், அதன் காலையா
து காலின் முன்பு காலத்திலும், அவ
ருக்கு முன்பு நான் பது காலத்தி
லும் இருக்கிறேன் என்பது உண்மை.

வாழ்ந்த பன்னாது அய்யன்
கொண்டிருந்த அய்யனாருள் ஒருவர்

வல்லபுரணி யம்மாரு அன்ரு
கோண்டுகார், அம்மாரு... ந.து
கா பெயமுலகம், கொய்க்கம், சிவ
கையக் கொண்கம் சிவமகாலிகம்
தாக்கை, காட்டிலுள், அலகன்,
இரவு பக்கிற் புருதுகே கதறு
கொண்கம், பா லையகிற் புரு
துகே கதறு கொண்கம், அருந
திரைகைய நிழல்பார்கன், அருந
திரைகைய சிவ தாங் குறையத் தாந்
கு மத்த பெயர்ச்சி கதிரையகும்,

இவையெல்லாம் தான் சுவர்க்
கத் துடைய மானிகை களும்,
அவை களுக்கு இரத்தினத்தால்
கொண்டு மழுத்தப்பட்ட பொருள்
களில் திண்டும் எட்டுவாச துண்
டா யிருக்குது, அதில், முத்தின
வாசம்மேலே (காலினை இல்லுல்
வாசு முகம்மத்திற் குறுக்கையி)
என்றெழுதி யிருக்குது, இவண்
டாவது வானின், பாபுல் முசல்
வினென் நெழுதி யிருக்குது,
அதில், உலாவையும் கீர்ப்பும்கச்
செய்து, தொழுநாயையும், கீர்ப்பு
மாகத் தொழுநெயர்வர்க ளுடைய
வாசலென் நெழுதப் பட்டிருந்
தும், மூன்றாவது, பாபுல் முசல்
சென், அதில் சரிம ககண்டியாக
கைந்தாதுத் தொடுத்தவர்க ளு
டைய வாசலென் நெழுதப் பட்ட
பிருக்கும்;

காலாவது, பாபுல் துமிதின்,
அதில், கன்மையைக் கொண்டும்,
வெகிறவர்க ளுக்கும், திமையைக்
கொண்டும் விவக்குகிறவர்க ளுக்
குயிதவாசலென் நெழுதப்பட்டிரு
க்கும் (இத்தாவது) பாபுல் மண்
பத்தம், அதில், (நட்புக்கு அனிக்
ஷகாவத்தி) சரித்தின் இச்சை
யைத்தொட்டும் பால்மத்தித்தி
றவர்க ளுடைய வாசலென் நெழு
தப்பட்ட, பிருக்கும், (ஆறாவது)
பாபுல் துமிதின், வரமுது துமி
தின் திவ்யம் செய்கிறவர்க ளுக்

குயி, உமறுத் தெய்வத்தவர்க ளுக்
கும் வாசலென் நெழுதப்பட்ட
பிருக்கும் (ஏழாவது) பிணரின்
செய்கிறவர்க ளுடைய வாசலென்
நெழுதப்பட்டபிருக்கும் (எட்டா
வது) பாபுல் முத்தின், அதில்,
ஹாறுமான காரியத்தைய பார்த்து
றவர்க ளுடைய வாசலென் நெழு
தப்பட்டபிருக்கும், அத்தந்த
வாசலென் திவ்யம் நெழுதப்பட்ட
அமைய யுடையவர்க ளு, அத்தந்த
வாசலென் புகுதுவர்க ளு.

பிள்ளர், அத்தந்த சுவர்க்கு
கூறில் கூறல் ஹின்ன ளுண்டி
யிருக்கிறார்கள், அவர்க ளென்
னிக்கையை அல்லாருத் துலா
அறிவான், அவர்க ளுடைய அழ
கை மனாடர்களாலே வர்ணிச்சுக்
கட்டாது, மேலும், அத்தந்த சுவர்க்
கங்கனி துண்டான அலங்காரமும்,
கீழுமத்தும் கன்மன் பார்த்து
முடியாது, காதுவருத் கேட்டு
முடியாது, ஒதுமறுட னுடைய
கம்பமேலே போந்து கிறத்தினு
தும், முடியாத வகைக ளுண்டா
யிருக்கின்றன, காலம் பற்றற்றுப்
போகாத கீழுமத்தவர்க ளுமத்தி
மான் திவ்யமும் அதி துண்டா

யிருக்கின்றன, அதில், தங்கனித்
திருக்கப் பட்ட கீழுமத்தவர்க ளு
அல்லாருத் துலாவை யொழிய
மற் நெருவராது மறிய வெண்
னாது, அத்தந்த கீழுமத்தை அல்லா
ருத் துலா தன்மைய சாவி
தூண அடியவர்க ளுக்குத் தங்க
நித்து வைத்திருக்கின்றார்கள்.

இஃது,

ஐக்கன்னொன்றிறநாகத்தை
மற்றநாகத்தையும், படை
க்கப்பட்டதிற் பெருகிற
பாபா யிருக்கும்.

ஐக்கன்ன மென்றிறநாகத்தி
கு எழு வாச ளுண்டும், அதில்,
துண்டுவாசலுத் கிடையி நெழு
பது வருத்தத் தடிப்பட்டித் தூ
முண்டும், அதில், ஒவ்வொருவாச
டைங்கலிலும் நெருப்பில் திண்டும்
எழுபதி ளுயிர மலை ளுண்டும்
அதில், ஒவ்வொரு மலைபடங்கலி
தும் நெருப்பில் திண்டும் எழுபதி
நூலிரம் ஓடையுண்டும் - அதில்,
ஒவ்வொரு வேடையில் நெருப்
பில் திண்டும் எழுபதி ளுயிர மலை
கை யுண்டும், அதில், ஒவ்வொரு
மானிகையில் நெருப்பினு தெழு
பதி ளுயிரம் யிருக்கும், அதில்,
ஒவ்வொரு விட்டமலில் திண்

தும் நெருப்பினு நெழுபதி ளுயி
ரம் பெட்டக முண்டும், அதில்,
ஒவ்வொரு பெட்டகம் அடங்க
தில் திண்டும் நெருப்பி ளுலே
கெக்குகலும், இருப்புச் சங்கலி
களும், சரி தண்ணீர்க ளும், ககனத்
தண்ணீர்க ளும், நட்பி வாத்தானிக
ளும், பாம்புக ளுத், தேன்க ளுத்,
சதுரக்கள்க ளி மாங்க ளும், எழுப
தி ளுயிரம் வகை அநாபுக ளு முண்
டா யிருக்கின்றன.

அதில், முத்தின தாமதம்,
துண்டானம், அது பெரும்பாலும்
செய்கிறவர்க ளுக்கு (இரண்டாவ
து)லா-அதுபுத்துவானவனக்கு
நெயர்க ளுக்கு (மூன்றாவது) கு
தமர், அது யாதுகூறு மாதுலுக்
கட்டத்தார் க ளுக்கும், அவர்கள்
போ நொத்த வாசல்க ளுக்கும்,
(காலாவது)சரித, அதுவைத்தான்
க ளுக்கு (இத்தாவது) சங்கு-
அது தொழுநாயை விட்டவர்க
ளுக்கும், கைந்தாதுத் கொடக
ர்க ளுக்குமா யிருக்கும் (ஆறாவது)
ஐயும், அதுவகை திவ்யமும், ககா
ருத்த ளுக்கும், மகாலிசை க ளுக்கும்,
முண்டிக்கை வவர்க ளுக்குமா யிருக்
கும் (ஏழாவது) வாசியா, அது
முருபிசைக் க ளுக்கா யிருக்கும்,

இப்பறு அப்பாசு நலியல்வா
கு அன்குசொல்லுகிறார், எவர்க்க
மாரித அதுவாசைய வந்து

முத்திலும், காகம் இடையிலும்
 திலோமா கிருக்கும், ஆனால், காகத்
 துக்கு எழுந்தும், எழுந்தும்
 ஆம், எழுந்தும், எழுந்தும், அதிசய
 ஒவ்வொரு தலைமடங்கலில், தின்
 ஆம், முப்பத்தி மூன்று வாயுண்
 டும், அதில், ஒவ்வொரு வாயில்
 மட்டிலுள்ளத காகங்கள், அதை
 அல்லாருத் தலுமா அதிவாய்,
 ஆனால், அவ்வாயின், காகங்களை
 ய வகைகளைக் கொண்டு அல்லா
 ருத் தலுமாளைத் தலுக்கு சென்
 யுங்கள், அந்த காகங்களில் கொடுப்
 பில் தின் தும், மாகக் குண்டா
 யிருக்கின்றன,

[illegible]

ருகு, தின்னும் மாட்டாங்கியாவர்
கன்-மலையில்கத்தருகளில் தீண்டுந்
பத்தொன்பது மலக்கு அந்த நா
கத்தி விருப்பார்கள் - அவர்கள்
ஸபாஸியாக்களா விருப்பார்கள்.

③ ④ ⑤

ஜிள்ளையார், ஜானையார், இப்
லையையும், படைக்கப்பட்ட
டத்திற் பேசுகிற, .
பாபர் மிகுக்கும்.

வழிப்புறவியல்லாதது அங்குதொல்
துவருநர். அல்லாதது தனதுவா ளுநி,
புறவியல்லாததெருப்பைப்பயன் - த்
தொழுது - அதில் மின்னும் - தன்
தொப்பைத்தான். இன்னும், அந்த
தொப்பில் மின்னும், மாதிரிதான்
தொழுவார் வலுப்பயமான பையப்
பையப் பயன் - த்தான். அதில் மின்
னும். அதுவாறைய பெண்ணாதி
பையப் படைத்து, மாதிரிதான் என்று
தொழுவத்தான், மாதிரிதான் என்று
வன், மாதிரிதான் - வந்திகை, தான்
என்றது மின்னோபைப் பெற்றான்,
தொழுவது மின்னோபை - ஒருபின்
தொழுவத்தான், அதிலின்னும் மின்
னாறைய கூட்டங்கள் மிதந்தது,
அந்தக் கூட்டத்தில் மின்னாறைய
என்ன இயலாமைக்குப்பான் - இன்
னாறைய மின்னாறைய ஆனபின்
தொழும், இப்பெண் மின்னோபை மிதக்
கூட்டத்து.

அனர்த்தம் படைக்கப்பட்டவைகளுடைய கிஸ்ட்ஷா. ௨௫

அந்த ஆண்பிள்ளையை அந்
தப் பெண் பிள்ளைமூர் கவிபா
னஞ் செய்தார்கள், அவர்களில்
ரிஷ்டம் எழுபதினுயிரம் ஆண்
பிள்ளையாப்ப் பெருகி விட்டது,
பின்னர், அவர்கள் மனதுண்டிய
எண்ணின்மையை யெடுத்துவளவும்
அதிகமாகுங்கள், அந்த ஜின்னில்
நின்றும் ஒருபெண்பிள்ளையைஇப்
சீக கடியானஞ் செய்து கொண்
டான், அவளுக்குப்பேர் ஹாகா,
அவள் ஜலாயி லெங்கிற ஜின்ன
வடைய மகள், அந்தஜல் சாயில்
ஜாலுவடைய மகள், அந்த ஹாகா
என்பவன்,இபுலிகக்குப் புத்தான்,
குத்துஞ் என்று ஒரு குலி விரண்
பெய்க்கையைப்பெற்றான், பின்னர்,
ககல் ஷத்ரூ என்பதும், நகறு நக
று என்றும் ஒரு குலிம்பெற்றான்,
பின்னர், ஸஷ்சான், ஸஷ்வான்
என்றும் ஒரு குலி விரண்டு பிங்
கோயைப்பெற்றான், பின்னர், சுபுத்
நகர்புத்தரா என்றும் ஒரு குலி
விரண்டு பிள்ளையைப் பெற்றான்,
இவ்விதத்திற் பிள்ளைகள் மட்டில்
வாமல் ஏதும்பு களைப் போலும்,
கொசுகூழைப்போலும்வெட்டுக்கி
யிகளைப் போலும்,பறவை களைப்
போலுமானி முகம்போனபோற்
வில் நடந்துபோனார்கள், இவ்வுய்
காகெனினும், மேற்பு தலங்கலை
தும், குப்பை களிலும், இந்த
நடைநிடும் குடி யிருந்தாகிய,
புமிபை காப்பினர்கள்.

பின்னர், மதுரக் கருடைய
குறங்கிவ்மேலேயும்; ஊர்வினாறு
கட்பீ குறந்திவ்மேலேயும் கோ
பிவறு கழுநை ஆர்-மாடு-கழுநை
நாய்-புவி-இவைக கருடைய குறங்
கிவ்மேலேயும் ஒப்பாய்விட்டன,
இங்கிறத்திற் பூமியை இப்புக
டையபிச்சனங்கன்கோம்பிச்செய்தான்
டார்கள், அப்போத, அன்னகுந்
தஆர ஜானை ஆளசத்திற் குடி
பிசுத்தபட்டி வைத்தான், பின்னை
மேலே ~~கருடைய~~ அயலாவையுமுன்
வாசத்திற் குடி யிருந் தாட்டி
வைத்து, அவைகளுஞ் குடிராதந்
கைம் கொண்டுவினாறு பின்னர்,
அன்னகுந் தஆர மலையித்தத்
தா கருஞ் குடி வடி யிதக்கி வைத்
தான்,

அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்ற, நான்
இரண்டு வீட்டைப்போட்டுக்கொண்டேன்,
அதில் ஒன்று என்னுடைய மரு
மகனாக இருந்தும், மற்றொன்று
என்னுடைய கார்ப்பிஸ் கீழ்
மரபிற்கும், அந்த இரண்டா
விலும் பாருங்கோன்று அப்போ
து இரண்டாம் எவ்விற காகத் தன
விலும், அதிலுடைய தட்டிக் கள
விலும், அதிலுடைய அநாபிர்
வகைகளிலும் பார்ந்துகொளு
ளுங்கள், பின்னர், கவர்ந்த களவி
லும், அதிலுடைய கீழும் களவி
லும், அன்னாருள் தலுவா, அந்தச்
கவர்ந்த குடையார் களவாருத்

தங்கரிப்பாக்கி வைத்துக் கொண் டிருக்கிறதையும் பார்த்துச் சோப வாங்கி ஆண்டவனே இந்தப் பிழை யை யாரைக்குப் படைத்தா யென் று கேட்டார்கள்.

அதற்கு, அல்லாருந் தஆவா எவர்க்குத்தப் பேசுச் சொல்லி யேவினான், அப்போது, அவர்க்கு சொல்லியது, மூமி ஞானவர்கள் சுடேற்றம் பெற்றுக்கொள் அவர் களுக்கு என்னைப் படைத்தான், வென்று சொல்லித் தந்துகேட் டி, மலாயிக்கர் தாக்க, சுவர்க்கந் தோயிம், நிய சுவர்க்கமே நீ எவ் களுக்குப் படைக்கப்பட்டதென் றதற்குச் சுவர்க்கம் கொல்லியது, மூமி ஞானவர்களில், அவர்களுடைய ஆபி மாணத்தைப் பேணிப் கொண்டவர்களுக்குப் படைக்கப் பட்டதென்று சொல்லிற்று, அது கேட்டி, மலாயிக்கர்கள், தங்க னை யல்லாதவர் களுக்கு என்னைப் படைத்தார்கள்.

பின்னர், அல்லாருந் தஆவா திருவுடைய மருதன், என்னுடைய கையைக்கொண்டு படைத்து, என் னுடைய மூலெயின்னாபி, உகதி, என்னுடைய மலா யிக்கர்க்குக்கொ ளுத்து செய்ய வகி, என்னுடைய கல்குத எட்டங்கலின் பேரினும், வரிசையாக்கி வைத்தே எனவா, அவர் களில் தின்பும், எனக்கு வதிப் பட்டவர்களுக்கு இந்தத்

சுவர்க்கத்தை நான் படைத்தே னென்று,

அல்லாருந் தஆவா அங்கு சொல்லுகிறார், வானமானது பூமி யின்மேல் பெருமையுடையதாய்ச் சொல்லியது, அதுவாதெனில், அல் லாருந் தஆவா என்னே யுன்பேரில் வரிசை யாக்கி வைத்தான், நான் வலுப்பமான படைப்பு, மலாயிக் கத்து களுக்குக் குடி யிருக்குந் தும், இன்னும், அதுசுக் குதசும், பொழுதும், நிலவும், நட்சத்திர மும், என்னி லுண்டா யிருக்கிற இன்னும், மருமத் துடைய கலர் ஞவு, என்னி லுண்டா யிருக்கிற இன்னும், என்னில் நின்று முன்பேரில்வகி இறங்குகிறதென் றதே சொன்னான், அப்போது, பூமி யினது, ஆண்டவனினாலும்,

என்னுடைய ஆண்டவனே, என்னைத் தண்ணீருடைய முகத் தின்பேரே விரித்தாய், மாந்து டைய வேர்களை வெள்ளிடத்திற் பினை மார்க்குமாய், அருகிலுள்ள பெண்ணி கொலித்தோட வைத் தாய், என்னுடைய முதுகின் மே லே மலையினைத் தரிப்பிற்றி கைத் தழுவி, மூர்க்கினாயும், பழங்கெய் திமன்னிப் படைத்தாய், என்னு டைய ஆண்டவனின் இவையினே பின்புறம் யாக்குப் படைத்தாய் வானவர்க்குப் பேரிப் பெருமையுடைய

ததை நீயறிவாய், என்னுடைய முதுகின் பேரி கிருந் துன்னை நினைக்கிறவர்கள் ஒருவரு மிடிலே, நான் வெகுட்கொ யிருக்கிறே னென்றது, அப்போது, பூமிசைப் கப்பிடப்பட்டு நீவாயமுறி, உன் னுடைய மண்ணில் தின்பும் நான் ஒரு குறித்ததப் படைப்பேன், அதுஅழிந்துத் தென்கிலு மொய் பின்புறத்து, அந்தப் படைப்புக்கு அங்குமையும், இவையையும் கொ டிப்பேன்.

அதிகமே வெண் ணுடைய வெள்ளைத் திறக்கி வைப்பேன், பின்னர், உன்னுடைய வலிந்தை யும், உன்னுடைய முதுகையும் உன்னுடைய மலையினையும், மலா யிசையும், உன்னுடைய மண்ணின் மிளாசுமேலே திறத்திலும், அத் தும், உடனத்திலும் சிவ்விடிக் கு அவைக்கொண்டு நீ வானத்திற் பேரிந் பெருமையடி, சன்மார் மம் பெற்றுந் கொள் கொன்று சொன்னான், அப்போது, பூமி, கி பட்டது, வெணுந்த வெண்ணைய விட்டது, பின்னர், நான் பூமிபா சிற் பாசினான், அந்தப் பூமிபி லுண்டா யிருக்கிற யிருந் தாதி க கொட் கண்டபோது பூமி யுளவி னிற்க அல்லாருந் தஆவாவுக் கொட்டதற்கு, பூமிபி னிற்க அ வ லி மனங்கலும், அவனுக்கு மாற சொல்லாம யிருக்கவும், வந்ததும்

பாடு வாங்கித் கொண்டு திள்களில் தின்பும் எழுபதினாயிரம் கூட்டம் தலை பூமிபி னிற்கி வைத்தான்,

அந்த திள்கள் நீவான கா ளத்திலும்காண இப் பத்திரக அல்லாருந் தஆவாவை வணங்கி றார்கள், பின்னர், அவர்கள், பாவஞ் சொத்தெதும், இறந்ததெத யோட வைத்தெதிலும் துடங் கிருக்கன், பாவத்தில் முக்கிருக்கன், அப் பின்னர், பூமி யுண்டவ னேடுந் கொல்கிறான், என்னுடைய நாய், தின்புறம் யாக்குப் படைத்தான், அதுவாதெனில், நான் ஒரு குறித்ததையான, அதுவா சாமல, நான் ஒழித்தது எனக்கு மேத்தவு முவப்பாயிருக்கும், அல் லாருந் தஆவா, அந்த பூமியை வில் வகி யிறக்கிவைத்தான், நீவா யைமுறி, அவர்கள் என்னில் நான் மருத மலர்களை மனுப்பி வைக்கி றேனென்று, இவ்விதம், வகிவந்த போது பூமிசையை மூல்கொண்டது.

கருமில் அதுசுந் தஆவா ன்ரு அங்கு சொல்லு கிறார். அந்த திள்க ளானில் அனுப் பப்பட்ட சமியாக்களில் முக்கின கதி, ஆகிது புது வுமைது புது கொள், பின்னர், சுகெதுபுது பாடுகு புது மாறிதுபுதுதான், பின்பு, மூந்தாய் வகுத்தில் மூந்தாய் சமியாக்களை மனுப்பி வைத்தான்

மேலார், இரண்டாவது, மூன்றாம்
நிலைமாத ஸ்ரீரத்தினன், அந்த
மூன்றாம் ஸ்ரீரத்தினன் மூன்றாம்
நிலைமாத ஸ்ரீரத்தினன், இரண்டாம்
நிலைமாத ஸ்ரீரத்தினன்

அந்த மண்ணில் வரிசையாக
தர்ப்பாட்டைப் படைத்திருந்த
கால வேண்டுகோளாக இருவரையு
முன், இதை இழக்கிவிட்ட பூமி
விசிறங்கி விசிறிவந்து பூமியைப்
பார்த்து உளக்கு கீழ்த்துக்
கொல்ல வந்தே சென்றான். அப்
போது, வணியாவைத் தூஷணித்
தாண்டியிருந்த நிலைமையிலேயே,
என்றா கீழ்த்தென்று பூமி கேட்
பது, அதற்கு, இழக்கி சென்
முன், அவளுக்குத் தாண்டியிருந்
தவாறு மண்ணில் விட்டதாக ஒரு
பாண்டியைப் படைத்திருப்பதைப்
புகாட்டிக்கொண்டே பேசில் வரிசை

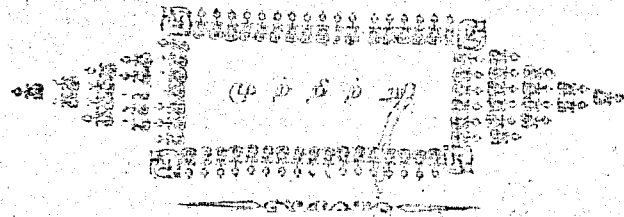
பின்னர், காற்பது வருஷத்
துக்குப் பின்னால், மலக்கல் மவுத்
தேயென்று ஒரு சந்த முண்டான
து, அந்தச் சந்தம் என்னென்று
குறிப்பிட்டு போட்டது. அந்தச் சந்த
தொகுத்து நகக்கு வடிவான கூத்
தலுரை புறத்தில் பிழறும் வந்
தது, புழி யோடும். இந்த மூர்

கிபைச் சொன்னார், அந்த அங்
லாகுத் தஆலா திருவுமாளார்.

ஆப், இசுறாயிலே, என்னு
டைய இடத்தத்தி லானே, வலுப்
பத்தினானே, நீ கொண்டு வந்த
மண்ணில் நின்றும் ஒரு படைப்
பைப் படைத்து, அந் துடைய
அனைப் பற்றுதிறத்தளவி லுன்

னைச் சாட்டுவேன், நீ கிருவை
குறைந்த மலர்கென்று சொல்லிப்
பின்னர், அந்த மண்ணில் அனை
வாசி மண்ணைச் சவர்க்கத்திலும்,
அனாவாசி மண்ணை நகத்திலு
மார்க்கினான், பின்னர், கிருவுள
மாளான், நானுகிறவன் குக்கும்
செய்கிறவன் என்பேரில் குக்கும்
செய்யப்பட்டதென்று.

துவர்க்கம் படைக்கப்பட்டனைதருடைய கிவல்லா.

பிசுமில்லா மித்ரமுமா வித்தகம்.

இ ல் லு.

முதலாவதுசெய்தி.

ஆ ந டு.

அவலகிஸ்ஸலாமவர்களுடைய

கிவல்லாவென் லுஞ் சரித்திரம்.

அல்லம்து. கிவல்லா நாயில் ஆலமன், அதுபுலலுல்
லல்லாத்து வந்தல்லம், அனா ஹமிது ஆகம்,
வலிம்மினுஹ்வா, வதுலாகபிசுமு முகம்மது
சுல்வல்லாது அலைவசல்லம், வதுலா ஆகி,
வதுலாபிசு, வதுலாவிசு, வதுலா
பாத்திசு, அதுலமன், வதுலா
மதுலிசு, பிசுலிசு, அதுல
அலைவசல்லம்.

இந்த மஹிசுகிறது, ஆதம் அலைகிஸ்ஸலாத்துடைய
கிவல்லாவிற்பெரி வருகிறதா யிருக்கும்.

ஆலலிந்த மஹிசு

புகிடுகு பாபைப் பொதிந்துகொண் டிருக்கிறதில்

முத்தினபடி.

ஆதம் அலைகிஸ்ஸலாத்தையிப்படைத்ததில்
அல்லாகுத் தஆலாவுடைய
ஒதிக்குமத்தை அறிகிறது.

உலகமக்கள் சொன்னார்கள்.
அல்லாரு அபுகாஸு கூர் தஆஜர்,
கஸ்க்ருகஸீப் படைத்தான், அவ
னுடைய வுஜுஹுத வெஸிபாக்கித
தற்காக வேண்டி, அவனுடைய
வுஜுதி தென்கிறது, தங்க்கெருது
னுண்டா யிருக்கிருநின்னு வெஸி
பாக்குகிற தற்காகவேண்டி. அவன்
கஸ்க்ருகஸீப் படைக்காமற் போ
னுகிறெப்பின் தென்கிறது செஸி
மாக மாட்டாது, அவனை துறிய
வும் பாடாது, இன்னும், கஸ்க்ரு
கஸீப் படைத்தது, அவனுடைய
பெஸனூஸு சொல் வெஸிபாக்கிது
கொண்டி, அவனுடைய தீர்ப்பமா
ன குறுதற்கையம், இன்னையும்
வெஸிபாக்கி வைத்திறத் தாக
வேண்டியும், அவனை அந்த கஸ்க்
ருக செஸலாகும் வணக்குற
தற் தாக வேண்டியும் படைத்
தான்.

ஆயபோதே, அவர் கலக்
ருதன் வணக்கித்து, அவர்கள்
மேலே வாழி பாக்தது. அந்த
வணக்கத்துக்கு, அவர் கருக்கு
தலாபுரு செய்வான், அவர்கள்
வணக்கத்தை விட்டும், அவர்
நேயைப் பற்றிந்நாலும் மேல்
குடி, அவர்கள் வணக்கத்தினால்,
அவனுக்கொரு பிரியோசனமில்
லை, வணக்கமே விருத்திக்கு,
அவனுக்கொரு தங்கபடிமில்லை.

தூய போதே, சீராகைய
வணக்கத்தைய விட்டிருந்துக்குத்
தேவையற்றது செலவிட செலவு
தவிர்த்து, இன்னும்நேரப்ப தூய
வாழ்வு இளைப்பை கங்குதவாறு
கு வெளி வந்தமக்குதே தவிர
போன்றது மனங்களைப் படைத்
தான்.

கொண்டி புதுப்பகுதியினை
வருநீர், கங்குளங் கொண்டு நகு
மத்துர் கொள்வதற்காக வேண்டி
யும், கங்குளங் கொள்ளப் பதற்
கும் தற்காக வேண்டியும் பாடல்
து கொண்டு, அங்குபாதே அங்கு
கொண்ட கங்குளம், அங்கு
புதுப்பகுதியினை புதுப்பகுதி.

திவ்யபுத்தூர் செவ்வாய் பாட்டினி. ஆதம் அகிலவிஷயங்களைப் படைத்த பொழுது, அங்குடைய பிள்ளைகளைப் பெயர்ந்து கொடுத்தான் என்பதைப் பட்டினி, அயர்வனில் கசகிவரமம், கிரீடாப விநுக்திவர்க்கோயும், ரசனிக விநுக்திவர்க்கோயும், அழகாப விநுக்திவர்க்கோயும், பங்கவாப விநுக்திவர்க்கோயும், கருவாப விநுக்திவர்க்கோயும், வெவர்க்கோப விநுக்திவர்க்கோயும் என்பதாம், அப்பிப்பா தவருடைய செவ்வாய் தேட்டார், ஆண்டவனின், இவர்க்கு சொல்லாற்றும் சரிபாச வன் கொள்கின்றியென்பது ஆதம் குடிவாங்கு அழகானகம். இவ்வாறு திருவாய்மொழி, வாங்கும் கந்த

935

அதன் அலகிலுள்ள
வாய்ப்படைத்த நவீன
சூழ்ச்சியைப்பற்றி
நாயிருக்கும்.

[illegible]

சிபுரியில் அலைக்கொண்டாம் அல்லாருத் தஆலா இடத்திற்கேபோய் அண்டவகையே பூமி யுள்ளவகைகொண்டிருக்காவதற்கேற்பது, அகிலவுலகமும் அதில் தீவறு மண்டிவா அன்னாமல் வந்தே வென்றார். இதற்கு, அல்லாசுபுகாஸாகத் தஆலா, மிக்காயில் அகிலவுலகம் ஸவாக்கூர்ப் பூமி பரிசுபோய் மண்ணாவ்விடிக் கொண்டு வருகப்படித்தார் சிபுரியிலே ஏவினதுபோலேவினார், அவர் பூமியில் வந்தபோதுபூமி, திருநீற்றுக்குள் கொண்டனதுபோல வருக்குருந்தகொண்டி அல்லாருத் தஆலாவைக் கொண்டிவ் காவதற்கேற்பது, அதனான், அவரு மண்ணை மீசுவதற்குந்நீய்ப் போய், நுகர்க்குடைய இவையின் அறுதுகொய்தார்.

மீது கு. அம்மையுள் ச. அம்மா-இவ
முதல் அம்மையுள்ளவர்கள், மண்
வாங்கிவிட்டு மண்ணில் அருள்புரியுமா
அருள்புரியுமா என்பதை அறியுங்கள்.

அதன் அளவிலாவது முயற்சி செய்யுமா? = 6

மேலவது மண்ணையுள்ளிருந்து
 தாழ்ப்பி அங்குக்கு முன்னேறு
 மெருக்கு முன்னேறுபோலே
 சொல்லித் தாழ் மேலுந்து அந்
 னால், அவர் மண்ணை யன்றாமற்
 திருப்பிய போய் நன்கு த்தில்
 அந்நுசெய்தார். பிறகு, அல்லா
 னார் சதுர - மல்க்கல் மயத்தை
 மறுப்பி னவந்தான். அவர் பூமி
 யில் வந்து மண்ணை மண்ணுந்
 போது பூமி, யவருக்கு முன்
 வர் மூன்று மலக்கு கருக்கு
 சொன்னதுபோலே சொல்லி அந்
 னாகுந் தனதுவாய் சொன்ன
 காலத்தே ந்து.

அப்போது, மருமகன் மருத்
து பூமிவைப் பார்த்து; காண மவ
னுடைய இறுதிகளைக் கொண்டு
காவற் குறிகளிலேன், அங்ஙனம்
வருவதற்கு மாறு செய்கிறத்தை
விட்டுவிடுவென்று சொல்லிப் பூமி
யுடைய காது விதைகள் கீழ்தான்
உயர்த்தியிலும், தாழ்த்தியிலும்,
பதிகத்தமான பூமிவிலும், அசந்த
மான பூமிவிலும், உயர்ப்பாகப் பூமி
விலும், குறைப்பாகப் பூமிவிலும்,
கரியா சித்கித பூமிவிலும், உடல்
மலைகள் விருக்கிற் பூமிவிலும்,
காட்கிடுக்கிற் பூமிவிலு முள்ள
மண்ணுதல் யாவற்றில் கீழ்தான்
தமது காலில் வாய் தக்கதாம்,
அவர் கையா இன்னாவிடி மண்ணை
யவ்வாறிக் கொண்டார்.

அதற்காகவேண்டி ஆகம் அந்
இல்லாந் துமைய சிவனாகப்பல
பல வண்ணமாகவும், பலபலபேச்
சாகவும், பலபல குணமாகவும்
பேருக மாணான். இவ்விவகாரிய
அந்மனனின் மல்கதல் மவுத்த
வதித்துக் கொண்டேயும், அந்நா
குமாரானகத் தழுநா இ அந்நி
வந்ததின் பிரதா, அந்நாருத் தஆ
வ அந்ந மண்ணைக் குழைக்க
சொல்லி அவனையே வசினுள்,
அவன், கசப்பான தண்ணீரைச்
கொண்டும், உப்புத் தண்ணீரைச்
கொண்டும், தண்ணீரைக்
கொண்டும் குழைத்தா, அந்ந
மண்ணைமல்க் களி மண்ணுரு ம
லையும், இவ்வுலேதான், ஆகமு
வையும்கிள்களின் குழைத்தகொ
லாம் பேதமாயிற்று.

[illegible]

தும் விட்டு வைத்தான், எட்டமன்
போலே கெட்டியாகு மனவுந்
அது உலர்ந்த மண்ணோலே தெட்
டியானது, அது, அடிக்கப் பட்
டால் சப்த முண்டாகுமே அப்ப
டிக்கொத்த மண்ணாது, இத்தப்
படிஞ்சு செப்தந்தெல்லாம் அவ
னுடைய ஏவல்கிறது படைக்கி
றது கொண்டாயிருக்கும், குறைத்
துக் கொண்டா யிருக்கும், ஹிலா
மக்கது கொண்டல்லவென் றறி
யுப்படுகிறதற்கையேண்டிச் செய்
தான். ஏனான், உலர்ந்த மண்
கொண்டு பண்ணக்கூடாது, பண்
னுக்கிறதற்கு வழிபடவு மீட்டா
து, அந்தந்த வேண்டி குதறித்
துக்கொண்டு படைத்து வென்ற
து, பிறகு அந்த மண்ணை போர்
சடலமாக்கிறான், அந்தச் சடலத்
தை மலையிடுகிறதுகள் கடக்கிற
பாண்டியில் காத்தது வருஷம்
போட்டு வைத்தான்.

[illegible]

அநகிரை, அல்லாகு அபுநாஸ்
சுத் தஆபா அலாப சொல்லா
யிருக்கும், ஆகம் அபுக்கிஸ்ஸமா
மேல்நாலைத்தில் நின்று ஒரு நே
ரம் காற்பது வருஷம் காத்தது,
அந்த நேரத்தில் அவர் பேசின
மொழி மனுடனாக இருக்க பிசு
லை, மண்ணினாலே பண்ணப்பட்ட
குரத்தாக இருந்தார், தின்னாலே
தொண்டி முகுநாகிரை, எல்லா
மனுடருக்கும் கோமென் கிறை

மேற் காட்டி, இவ்விதம்
காரண மிகுந்தது.

இப்படி அப்பாசுபேகிவருநதும்
அந்த நோம் நார்பகி வருகிறாசு
இருக்கும். ஆகம் அகிலைலாது
தடைபடலத்தைத் தாய்பெய்கி
வணங்கும்மங்கத் தாய்குரிடையி
லெறியப்பட்டதாக்கினுத்தது அப்
புல்லாவிபுசலாம் நபைல்லல்லாது
அகிலி வசல்லத்தைத் தோட்டார்
ஆகம் அகிலைலாந்தை அப்
பாரு சுபநாவகத் த.ஆலா எழி
பப் படைத்தானென்று.

அதற்கு, கபிசல்ஸஸ்ஸாரு அபிஷே
கிவதஸ்ஸம் திருவுள மானார்கள்,
அஸ்ஸாருத் ததூயா ஆதமுடைய
தனையையும், நெற்றியையும், கை
வாஷுடைய மண்ணில் நின்றும்
படைத்தான், அவருடைய நெஞ்
சையும், முதுகையும் பைத்தின்
முத்திரைடைய மண்ணில் நின்
றும் படைத்தான், இரண்டு துடை
களையும் எமன் பூமியுடைய மண்
னில் நின்றும் படைத்தான்.
இரண்டு பைண்டைக்காவியை மிக
அபூமியுடைய மண்ணில் நின்றும்
படைத்தான். இரண்டு பாத்ததை
யும், தீயிஜைடைய பூமி மண்ணில்
நின்றும் படைத்தான், வளதுகை
யை மசீக்குப் பூமியில் நின்றும்,
இடதுகையை மதமரியப் பூமியில்
நின்றமுள்ள மண்ணினுற்படைத்
தான்.

பின்னர், அவருடைய சடலம்
இல் ஒப்பது வாசலை யுண்டாக்கி
தீய், அந்த வெண்பது வாசலில்
நின்றும் ஏழுவாசலைத் தலையிலே
யாக்கினான், அந்த ஏழுவாராய் மா
கிறதை, இரண்டிலாதாம், இரண்டு
சண்ணாம், இரண்டு மூக்குர் துவா
ரமும், வாயும், இன்னும் இரண்டு
வாசலைக் கிழாயோயாக்கினான். அந்
த இரண்டு மாகிறது, முன் துவா
ரம், பின் துவாரம், அக்கலை அவரு
டைய முடியிலாக்கினான், அக்க
டைய தலையை அவருடைய
இரண்டு தாமரை மொட்டி வக்கி
னான்,

கோபத்தை ஈரலிலே வைத்
தான் செவ்வந்தனத்தை கல்பிலே
வைத்தான், பாயங்காத்தைப் பத்
ருத்தியில் வைத்தான், சிறிப்பை
மாங்காடில் வைத்தான், சந்திரை
ஷத்தையும், சிசுமந்தையும் முகத்
திலே வைத்தான், சரித்தாக்கு இர
ண்டு ஈரலையும் கையையு முண்
டாக்கினான், இரண்டு காதுவாரும்
பத்துவிரலையும், இரண்டு கைகளும்
பத்து விரலையு முண்டாக்கினான்,
கையும், காதும பெலனாக விருக்
கிறதற் காகவேண்டும், இன்னும்,
அவருடைய மூரோயிலேயும், கையி
லேயு மிரண்டு வாசலை யுண்டாக்கி
னான், அதனாலே காதினும் கேட்
கிறதெல்லாம் - கல்ய ஆதிக்கத்து,

இன்னும், இரண்டு கண்ணுக்கிடையேயும், இரண்டு வாசலையுண்டாக்கினான். கண்ணி இரண்டு பார்ச்சு, நெல்லாம் கப்பு பார்ச்சு-இன்னும், அவருக்கு நாக்கை யுண்டாக்கினான். அந்த நாக்கைக் கொண்டு பேசுகிறார்.

இன்னும், மூக்கின் இரண்டு துவார முண்டாக்கினான். அந்த இரண்டு துவாரத்தைக் கொண்டு காற்றாற வண்டுவைப் முகருகின்றார். அவருடைய வெண்ணைக் குழி யுடைய வெங்கைக்கிடையே யிவண்டு பாசையை யுண்டாக்கினான். அவ்வியண்டி, வென்று வந்த வண்டி முதலானது மிகக்குறிதற் சாகவேண்டியும், மற்றொருபாசை யிடிலே தண்ணீர் நிரம்புகிறது. கா வேண்டியும், சரிசுத்தில் மூக்குத் தறுபது பிடுவான். சாம்புகளைப் படைத்தான். இவ்விதத்தில், அவருடைய படைகோலத்தை நீசப்ப நாக்கைத்த பொழுது, அவருடைய அக்கிலையும், அவருடைய பிச்சுளாக வுடைய அக்கிலையும் நின்றுதப்பார்த்தான். பிச்சுளாக வின் அக்கிலைக்கான அவருடைய அக்கிலைமாக்கது.

பின்னர், அவ்வெலும்புத்தட்டுக்குத் தாய்பெய்கிற கருக்கு மீனையிலே போட்டுவைத்தான். அப்போது, மலா யிக்கத்தவருடைய கட்ட

டங்கள் கட்டக்குத்தோ நெல்லாம், ஆ முடைய குறத்தினது அசை யும் அவருடைய கிணற்று கம்பார்த் து. ஜபாலாசன். அந்தக்குறத்தினு லே இந்த குறத்துப்போ வெளகு வையு மலாயி கத்தவர்கள் பார்க்க வில்லை, ஆகிறகுறே புதுமையா வார்கள், அதன் தவிர, இபுலிசும் ஆ முறக்களுகே கட்டதுபோய் அவ னைப் பற்றிப்போது, வெளகுத் தவிரிபந்துரை யேவன்று. இவ்வாப் படைக்கப்பட்டதென்று சொல் லி அவன் கையைக் கொன் டு வன அந்தந்தான். அப்போது, உட் குடவாகப் போய்க்கிழர் திருக்கு தென்றுசொல்லி அவர்வீர்ப்புக்குட் பிரவேசித்துப் பின் துவா த்து லே புறப் பட்ட மிகு சொன் னான்.

இதிலே காரிய வென்றுமில்லை மற்ற ஹைவான் களைப்போல வறி பவத்துக்கும், குடிப்புக்கும், சகு வத்துக்கும், ஹாஜாத்நாகும், இத் தச் கடலத்தவன் தைவச மாந்திக் கொள்கிறதற்கிடம் பாபுடானிக்கும், ஆனால், இந்தச் கடலத்தவன் குள் கோர் மாளிகையை நான் பற்றினேன், அந்த மாளிகைக்கு வானுமில்லை, மேற் பதிவுமில்லை, அதற்குட் புருத்தலத்தையும் நான் பெற்றுக் கொள்ள வில்லை, அம்ம கொன்னவென்கிறதையும், காணா ய மாட்டேனென்றான்.

அதற்கு, மலா யிக்கத்துகள் கொன்னார்கள் - அவரின் நாக்க கொன்றும். சொல்ல மாட்டோ மென்றார்கள், மிகு, இபுலிசுதன் னுடைய கட்டத் தார்களுக்குச் சொன்னார், இந்தச் கடலத்தை யுங்கள் மேலே வரிசைபாக்கப் பட்டால், நிற்குள் என்னசெய்வீர் த என்று கேட்டான் - அப்போ து, அவருடைய கட்டத்தார்க்கள் சொன்னார்கள், எங்கல்லாயதனுக் கு நாக்கை வழிப்பட்டு கட்டப்போ மென்றார்கள், அதற்கு, இபுலிசு சொன்னான், என்மேலே வரிசை யாக்கினால், தான் தா வானுக்கு மாறுசெய்வே. என்முன்-அவர் மேலே மெய்க்கை வரிசை யாக்கப் பட்டால்-நான் அவரை தவறான் சாக்கப் போடுவே. என்னான், பின்னர், அந்தச்சடலத்தின் மே லே உமிழ்கிறத துப்பினான்.

அக் தவருடைய கொப்புளு டைய தலத்தில் விழுந்தது, அப் போது, அல்லாருகபுரான கருத் துண்டிப்புரில் அலைகள் மலாத் தையெலி அந்த வழிமீனா பெ ரித்துப் போடச் சொன்னான், அவருமிகத்துட் போட்டார், அத் த நிலம் தொப்புளாக் தது, அது கிடை அல்லாரு கபுரானகத் த துவருடைய சொல்லாறிருக்கும்- எலிவிமலா யிக்கத்துகள் அல்லா யுக்கு வழிப்படுத்ததை வெளி

யாக்கி வைத்ததும்-இபுலிசு மாறு செய்த அசுறுததனும் காணறியே. என்னு திருவுளம்தான்-அந்த காணியிலே, இபுலிசு காயாகப் போனான். இன்னும்,

நிலாபர்த்தச் செய்ப்பட்டது ஆம் அலைகிவ்வலா த் துடைய கடலத்தை பெறியப்பட்ட கருத் தைபோது, அல்லாரு த்ததுவானாத் பதறுகுகும்கிராபெய்கிறமலாழை யைப் பெய்வவைத்தான், பின் னர் ஒருவரும்க் சர்க்கோஷத் துடைய மலாழையைப் பெய்வ வையதான். அந்தகாஷ வேண்டி, அவருடைய அவிவாது கருக்கு விசா மிகு மலாக்கது, ஒடுக்கம் சர்க்கோஷ முண்டாகுத்.

அப் துக்கிலை முகுந் பென் கிறவரைக் கேட்டப பட்டது, என்ன அல்லாவு மெத்தவும் புது மையாக் தென்று, அதன் கவர் சென்னு-ஹாருகினிலையும், அதி லுண்டாதே முகிபத்தி லேயும் நான் பிடுகுகெய்யு பார்ச்சுதென், ஆனால், சர்க்கோஷத்தை விடக்கிற தாகவுக்கலாய்க்கை அவர்கிறதா கவுத் காண்கிறே. என்னு.

இவ்வாடம் பாபு
முற்றிற்று.

—

[illegible]

அந்தக் கலிமா முகலில், அவர்
காவில் கடத்தது-பிராகு யறுகமுக்
க, (தப்புக, வலித்தரு மத்தி,
கல்ககத்துக்க) வென்று அவர்
சொன்னதற்குச் சலாபு சொன்
னான்-பின்னர், நாகு மாப்பளவு
மிறக்கியது-இரங்கி தெஞ்சிலே
யுள்ள முட்டகவிலே எல்லாமிதந்
தியது, எழுத்து நிதகப்போகீர்-
நிதக இடம்பாடாகவில்லை- அதா
கிறது. அல்லா குந்தகலா-குறது
னிலே திருவுளமாணன்-மதுடன்,
யலினி, நுகம் சபுநில்லாமந்திவா
யுமாவலாக விருந்தார். இன்னும்,
திருவள மானன், இன்னானைத்
தீயிக்கிறத்தில் நின்னும் படைக்
கப் பட்டதென்று, அந்த நாகு
யயிற்றிலே சேர்ந்த பொழுது,
வலிபனத்தின்மே வீச்சுயுண்டா
க்தது. அதுகிறது,

ஆதலால் அபிவிருத்திக்குரிய
சரிசரத்தும் புருந்த ஆகாசகாசிலை
முத்திரை ஆகையாக விரும்பும்
நிலையத்துச் செய்யப் பட்டது.
ஆதலால் அபிவிருத்திக்குரிய
தமத்தவிலைபாடுபெறப் புகொல்லி

அப்போது, என் கைசேதப்
படுகிறதென்று கேட்கப்பட்டது.
நான் பாவம் செய்கிறவனென்றார்.
நீர் பாவம் செய்கிறவனென்று எம்
பம். அதிர்ந்தென்று கேட்கப் பட்
டது அப்போது சொன்னார்களது
கமழ் சல்லாரு வென்று அல்
லாருத் தஜ்ஜூலா வும்கு நகுமத்
துச் செய்வா வென்று சொன்
ந்து பாவம் செய்தேபார்களுக்கல்
லேற்றமத்துச்செய்கிறதென்றார்
அவருடைய பிள்ளைகளுக்கும் ஒரு
முசிபத்து மிகுத்துவர், நான் இரண்
டு கையையும் தலைமேல் வைத்
துக் கைசேதப் படுகிற கடத்தை
யுண்டாக்கது - பிற்பு, அது சரி
ஆகிக்கறும் பாகியது, சரிமெல்
லாம் சதைபாகவும், இத்தபாக
மும், எதும்பாகவும், நாம் பாகவும்,
சவ்வாபும் அங்கிட்டது,

பின்னர், அல்லாஹு அபூதாலாகத்
தனது அங்குக்கு நகரத்தில் திண்
மப் புடவைபை யுதிற் தூட்டி
தான், அந்தப் புடவை அழகாவும்,
நுனியாலும் காளுக்குநா எழிகமா
பெதா, அவர் பாவம் செய்தபொழு
து, அந்தத் தொலையை யுதிகாந்

தினாயத்துக் செம்பயிப்பட்டது
ஆகும், அலைசில்லலாத்ததப் படை
க்கமுந் குலேகாட்டுமிருகங்களும
பக்கிசாங்களுந், கடலில் மீன்க
ளுந் ஒன்றுக்கொன்று முகப்பதி
தாமப் பேசிக் கொண் டிருக்கும்,
கழுநு மீனிடத்தில் வந்து, ககா
யில் கடக்கிறசெய்திமீள எல்லாம்
சொல்லும், மீன்கழுநுக்குக் கட
லில் கடக்கிற செய்திக் கொல்லாம்
அறிவிற்கும்,

ஆயும், அலைமீன் வாழத்தக்க
படைத்தபோது, உழைத்தமீன்
தில்லாது சொல்லும், இன்றைய
தின மொரு படைப்பைப்படைத்
தப்பட்டது, அவை நான் பார்க்
தேன், என்னை என்றுமைய கட
மல் பின்று, உன்னைக் கடவி
தின்னும் புறப்புடையத்தே அப்
படிச் சொந்த படைப் பென்று
சொல்லுது, பிறகு, ஆயும் அலை
மீன்வாழத்தக்க படைத்தோன்
நிப்பொது, அவருக்கு மான
முடிபட்டபோது, அவர் உத
போடையி மொரு துத்து, துத
குமே மொரு துத்து, துத
சிறு சுறையை அதுக் குத்து
பெட்டினையிலே உடம்புடையது

விலையில் மோதிரமு மிட்டி, இடை யிலே அனாநாணுங்கட்டிக்கொர்க், கத்துடைய விபாசகருமுதித்திப் புல லனையான வினத்து களைக் கொண்டு வினத்தாக்ரப் பட்டது

அவருடைய பல்லில் நின்றும் பொழுதி லுடைய வெளியைப் போ வெளிவு யிகாவிக்கும், அவ ருடைய நெற்றியில் முகம்மது கல்லல்லாரு அலைகி வசல்லத்து டைய அறு பதினா மாவாழி லுடையான சிலப்போ லிலங்கும், பின்னர், அவரைச் சுவாமிநாத னழுத்தப்பட்ட சுவர்க்கத்துப்பல் லக்குமே லேற்றி மலர் பிச்சுத்து கள் அந்தப் பல்லக்கைச் சுமந்து கொண்டார்கள்.

அல்லாகுத் தஆலா மலாயிக்கத் துகளுக்குச் சொன்னார், அவர் வானத்துடைய அஜா யிபுரோப் பார்த்து, அவருக்கு எதி னதிகமா லெற்றக்க வேண்டி வானங்களி லெல்லாரு சுற்றிக் காட்டுக்க ளென் அஆறுபோன், மலாயிக்கத் துகள், அந்தப் பல்லக்கைத் சுமந் துகொண்டு அறு வருஷத்திடை ய கதறு மட்டுக்கும் வானங்களி லெல்லாம் சுற்றிக் கொண்டுக்கார் தம், அந்தந்த மன்னத்தி மிருத்தெ லுறாவிடிக் கொண்டுப் பெயர்ந்த அலைதெல்லாம் பார்த்து மனவுந் தரிபட்டித் தப்பார்கள்.

பின்னர், அவருக் காகவேண்டி மெத்தவு மனமுள்ள கல்லூரி யில் நின்ற மோர் சூதினாஸைப் படைக்கப் பட்டது, அந்தக் குதி னாக்ருப் பெயர், மைமூனென்று சொல்லப்படும், அதற்கு முந்தி னாலும், பவனத்தினாலு மிவ்வி திறகுண்டா யிருந்தது, ஆகம் அலைமல்லலாம். அந்தக் குதினா மே லேறுவார், திபுரீயில் அலைகில் லலாம் குதினாக் கடிவானத்தைப் பிடித்துக் கொள்வார், மெக்காயில் அலைகில்லலாம் வலறு புறநும் - இகறாசில் அலைகில்லலாம் இடறு புறமு மிருப்பார்கள், இஃது,

ஆகம் அலைகில்லலாம் நன்றைக்கொ ண்டுவானமெல்லாம் சுற்றித் திரி வார்கள், வலறு புறம், இடறுபுறம் ஸுண்டிற் மலர் பிச்சுத்துகன்பேரி லெல்லாம் சலாம் சொல்லுவார், (அல்லலா முஅலைக்கும் வறசூமர் துல்லக்கிவ, பறக்காத்துரு, யாம லாயிக்கத் தல்லக்கி யென்பார்) அவர்கள் (அஅலைக்கல்லலாம், வற குமத்துல்லக்கி வபறத் காத்துரு) என்பார்கள், அப்போது, அல்லா குத் தஆலா திருவுறையானார். இன் னொரு, உமக்கும், உமமுடைய அவுலாது களில் முயி னுளவர்க ளுக்கும், மோக இருக்கும் மோக மந்துகள் வலாக்குமென்று.

பின்னர், அல்லாகுத் தஆலா அவருக்குப் பெயர்களை எல்லாம் படித்துக் கொடுத்தான், உலமக் கத் திதி, துபேர் மலாயிக்கத்துக் கொல்லாருடைய பெயரையெமன் டும், இன்னும் சிறிதுபேர் அவரு டைய பிள்ளைகள் பேரொல்லாம் படித்துக் கொடுத்தானென்றுச் சொன்னார்கள்.

இபுலு அப்பாகசொல்லுகொர், எல்லா வஸ்துடைய பெயரையும் படித்துக் கொடுத்தான், பிங்காது டைய பெயருள்பட்டும், அறிவே யிருத்தி வஸ்துடையபேருள்பட வும் படித்துக்கொடுத்தானென்று, பின்னர், அல்லாகுத் தஆலா, ஆகம் அலைகில்லலாம் நன்றை, மலா யிர் தத்துகளைச் சுஜலது செய்பச் சொல்லி யேயினான், இவ்விதம், சுஜலது செய்பச் சொல்லி ஏவப் பட்ட மலாயிக்கத்துகளி லுளவர்க ள் இருத்திலாபாரு, சிறிதுபேர் சொன்னார்கள், பூமியிலே குடியி ருந்தாரெனே அந்த மலர் பிச்சுத் துகளை வலிஞனென்று, அவர்க ளாகிறவர்கள் அல்லாகுத் தஆலா வானங்களையும், பூமியையும், மலா யிக்கத்து களையும், இவ் களைபும் படைத்தபோது, மலர் பிச்சுத்து கலைபெல்லாம் வானத்திலே குற யிருந்தாட்டிலைவந்தான், பின்ன்கை லெல்லாம் பூமியிலே குடியிருத் து லுளவர்கள், அந்த பிள்ளைகள் பூமி

யிலே வெகுநாளாக் குடியிருந்து அவர்களிலே பவனமும், இஃதுத்தி லாபும், ஹரஹம், அழிக்காட்டிய மு நிருகமாகிப் பூமியில் பவா துசெய் தொருவருக் கொருவர் வெட்டிக் கொண்டார்கள், அப் போது,

அல்லாகுத் தஆலா அவர் களையில் ஒரு கூட்ட மலாயிக் கத்துகளை அனுப்பி வைத்தான், அவர்கள் சுவர்க்கத்துக்கு அறி வாரியாக இருந்துவர்கள், அவர்க ளுக்குப்பேர், ஜென்னத்தில் நின் னுமெடுத்த பிள்ளென்று சொல் லப்படும், அந்தக் கூட்டத்துக்குக் தலைமைக்கலன் இபுலீசா யிருந் தான். அவ னவர்களுக்குத் தலை மைக்கா னுகவுட், கோவூழி கான் பித்தெவ னுகவுட், இல்லாமல் மிருத் தமானவனுவர் மிருத்தான், அவர் கள் பூமியி லிறக்கொழிறகு பவா துமெய்கிற பிள்ளையெல்லா மலை கவிலேயுட், கூடலுடைய திட்டுக் கிலேயு மோட்டிவிட்டார்கள்.

பின்னர், பூமியில் அவர்கள் குடி யிருத்தார்கள், அல்லாகுத் தஆலா அவர்களைமே இபாறத்துச் செய் கிற தையுழிவேண்டிவைத்தான், அல்லா குத் தஆலா இபுலிசிறகுப் பூமி யுடைய பாஜாக்காத்தெ, அபுட் முன் வானத் துடைய பாஜாக்காத்தெ, வலும், சுவர்க்கத்துடைய அலை

இன்றுவிடிகாதுகாழ்ந்தான் சொன்
னார்கள் - இப்பிரிவிதான் அவர்
க்கவனிதொன்றுக்கு உடனடி புணர்
கள் பண்ணுகிற மலாயிச்சுக்கு
களில் நின்று முன்சாவனென்று,
இன்னும் சொல்லப்பட்டது, மலா
யிச்சுக்கு களில் நின்று கொரு
கூட்டத் தாளை கொஞ்சம் பிடுகில்
படைக்கப்பட்டது, அவர்களை ம
லாயா யிச்சுக்குக்கு காந்திலேயும்.

அப்போது, அல்லாகுத் தஆலாவை மெத்தவும் புத்தூதர் பிறகு அல்லாகுத் தஆலா மலாயித் கத்தூலாக்குச் சொன்னான் மலாயித் கத்தூலாவே யுங்களைக் காணாமெத்தவு மறிந்தவர்க ளிடையேயன் னு சொன்னீர்களே. நீங்க ளுள்ளும் சொன்னவர்கள் யிருந்தால் இப்போது ஆதம் சொன்னாரே, அறிவாடைய பெறவில்லாம் நீங்கள் அறிவியுங்கொண்டு, அப்போது, மலாயித் கத்தூதர் மாட்டாங்கித் தூதர்கொண்டு இருந்து செய்து அல்லாகுத் தஆலா வோடும் சொன்னார்கள். ஆண்டவனே நீ தொன்மைபாணவன், எங்களுக்கு நீ படித்துக் கொடுத்தாயே அந்தறிமேயொழிய எங்களுக்கு வேறே வேறுமூலிய கிதவன் அறிந்தவன், பூராயமா னன் கொண்டு, அப்போது, அல்லாகுத் தஆலா சொன்னார், நான் திருத்திற் பதங்காக வேண்டி ஆதமை மலாயித் கத்தூதர்களுக்குப் படைக்கப்பட்ட வஸ்துக்களுடைய பேர்களை யெல்லாம் அறிவியுமென்று, பிறகு ஆதம் அலைகில்லலாம் எல்லா வஸ்துகளைக் கொண்டும் அலங்குக் கதறிந்தான்,

மறைந் திருக்கிறக் கியாயம், கொலியா யிருக்கிற கியாயம், கட்டி விருக்கிற கியாயம், சுறாயிவிருக்கிற கியாயம், சிறந்தெறுக்புத

ஞான்படக் கொஞ்சுபு இல்லா னுடைய பேரை எல்லா மறிவித் தார், மலாயித் கத்தூதர் கொல்லிற் புதுமை யுள்ளார்கள், பிறகு அல்லாகுத் தஆலா திருவுளமா னான், உங்களுக்கு நான் செல்ல வில்லையா, வாங்குதுடைய பூயிடுடைய கையுடைய காந்தியேன், நீங்கள் கொலி கால்களாக் செய்தி தந்தாயும், நன்றாமாசர் செய்தி தந்தாயும் அறிவேனென்று சொல்ல வில்லையா வென்று, பின்னர், ஆதம் அலைகில்லலா மின்பநின் மேகிருத் திறங்கொர், அல்லாகுத் தஆலா அவருடைய ஆழ்வாயும், வடிவாயும் இரட்டிய பாக்கினான். பிறகு, சுலாக்கத் துடைய கலிக விலே கொடிமுத்திரிப் பழக்குலே மொன்மை யறுத்துக் தின்று, அவர் முகலிற் தின்றது அந்தப் பழமாயிருக்கும், பிறகு (அல்லாஹ் தாலில்லாக் வென்றார்.)

அல்லாகுத் தஆலா சொன்னான், இசுதர்க்கவேண்டித் தூய்மைப் படைத்தீர்கள் (அல்லாஹ் தாலில்லா லி) சொன்னுறிது வஜிஸாந் திந் திறதற்கும் பின்னாலும் தும் உம் முடைய அலுவலா துபுருகும் துன் னத்தா யிருக்கு மென்று பின்னர், ஆதமுக்கு கத்தினாயுண்டாக் து, வஜிஸாந் தின்னுதிர சரித்தாக்கு கத்தினா யிருக்கிற கத்தினா செய்

கார், மலாயித் கத்தூதர் படித்து கத்தினா மலுத்தலிலே வென்றார்கள். இப்போது கத்தூதர் கத்தூதர் இலிதில் ஆதம் நான் கத்தூதர் போடுவே எனன்றான், பரிசுகருபில்கள் மூலா அலைகில்லலாத்தா கம்முடைய நெப்பு கத்தினா செய்வானா வென்று கட்டார்கள், அப்போது, மூலா அலை கில்லலாத்தாக்கு நான் கத்தினா செய்தால் வானமும், பூமியும், இடித்து கிழந்து போகும் என்று கத்தினா செய்தான்.

முன்னுடைய - முற்றித்து.

நல்லாம்பாடி.
ஹவ்வா அலைகி அல்லல
லாத்தைப் படைத்த
நிற்பேசுகிறது.

தப்பி லுத்தா கொல்லும் பேசி வந்தார்கள். அல்லாகுத் தஆலா ஆதம் அலைகில்லலாத்தா கத்தூதர் கத்தூதர் குடியிருத் தாட்டினபொ முது, அவருடைய தினிசில், அவ னாப்போ லொருவரு மில்லாத படிக்கு கட்டி கொண்டிருந்தான், பிறகு, அல்லாகுத் தஆலா, அவ ருக்கு கத்தினாயை எய்தான், அவர் கத்தினா செய்திறபொது, அவருடைய இ-தூய்மைதூய்மை

பில் கின்று மொரு கோணான எழுப்பெடுத்து, அந்த எழுப்பெ டுலே ஹவ்வா அலைகி அல்லலாத் தைப் படைத்தான்.

ஆதம், அலைகில்லலாத்தாக்கு, ஒரு கொம்பல மில்லாத படிக்கு, எழுப்பை பெய்தான், கொம்பல முண்டா யிருக்குமேயானால், ஆன் பினைகள் பெண் பினைகள் மே லே இருபை யாகமாட்டார்கள். இன்னும், சொல்லப் பட்டது, பெண் பினைகளைச் சுவர்க்கத்திற் படைத்ததற்காகவேண்டும், ஆதா கு செப்கிறந்தாக் விட்டிடு, அவன் சடைத்துப் போகவு மாட்டான், சுவர்க்கத் துடைய கருவத்தான படியால், அந்த கருவத்தில் கிள் ளும் ஆன் பின்பையும், பெண்கள் ளைமேலே சடைவுப்பட்டுப் போக வு மாட்டான்.

கத்தூதர்-வலிபுழைபெரி வருகொர் கார், அல்லாகு கப்தானாகத் தஆ லா, ஆதத்தையும், ஹவ்வாவை ம் சுவர்க்கத்தாக்கு பெய்கியே மக்கத்தாக்கும், தாயுக்கும் கடு வே படைத்தா எனன்றும், பின் னர், அவர்க ளிருபேனாயும் பல் லக்கு மேலேற்றி வானத் தளவி மே யுயர்ந்தப் பட்ட கொன்று. இரட்டிம், ஹவ்வாவினே வத்திருக் கிறது, ஆதத்தை மட்டு முயற் தப் பட்டது, சுவர்க்கத்தா வாயி லிர், ஆதம் பேரைப் போது,

அவருக்கு நித்தினாய் விட்டி, ஹவ்வாவைப் படைக்கப் பட்ட தென்று,

இப்படி அப்பாசும், தபுரீயுக்கா சரி லொரு கூட்டத்தாரும் சொன்னார்கள், ஹவ்வாவை ஆகம் சுவர்க் கத்திலே புகுந்த சிறகு படைக் கப்பட்டதென்று, பின்னர், ஹவ்வாவுக்குச் சுவர்க்கத் துடைய விபாஸுடுத் தாட்டிச் சுவர்க்கத் துடைய பூணூல்களைக் கொண்டு வினத்தாக்கி, ஆகம் அலைகெல்ல மாத் துடைய தலைமாட்டி அந்த காத்தி வைத்தான், ஆகம் விழிக் துத் தலை மாட்டில் ஹவ்வாவை அழகான தம்முடைய குறத்துக் கொப்பானதாக இருக்கக் கண்டார், கண்டி,

அல்லாகுத் தஆலாவை கோக்கி, யாறப்பி ஆண்டவனே இதென்ன வென்று கேட்டார், அல்லாகு கபு கானகத் தஆலா இது பெண்பிள் ளையென்று சொன்னான், ஆகம், அவன் பேரென்ன வென்று கேட் டார், அல்லாகுத் தஆலா ஹவ்வா வென்றான், ஹவ்வாவென்று பே ரோன் வைக்கா யென்றார், அதற் கல்லாகுத் தஆலா நான் ஹவ்வா தா னவரில் அவனைப் படைத்த தற் காலவேண்டி, ஹவ்வா வென்று பெயர் வைத்தே நென்று சொன் னான்,

பின்னர், அல்லாகுத் தஆலா, சொன்னான், மலா யிக்கத்து

ஆகம் அலைகெல்லம்முடைய இன்மைச் சோழிக்கிற தற்காக வேண்டி, ஆகமே, இம் தென்ன வென்று ஹவ்வாவைக் காட்டித் தோட்டார்வன், அதற் காதம், அவன் பெண் பிள்ளை யென்றார், அதற்கு வர்கள், அவன் பேரென்ன வென் னார்கள், ஆகம், ஹவ்வாவென்றார், அவர்கள் என்னத்துக்காக வேண் டி ஹவ்வாவைப் படைக்கப்பட்ட தென்றார்கள், அதற்கு ஆகம். என் னாவிலவ லொடுங்குதலா யிருக் கவும், நா னவனானி லொடுக்க வும் படைக்கப்பட்டதென்றார்.

இன்னும், சொல்லப்பட்டது வருஷமும், நாட்களும் கடக்குந் தோறெல்லாம் ஆண் பிள்ளைகள் அழகானும், வடிவானும், அழகி மாவார்கள், அலைகெல்லம்முடைய விலக்கினும் அவர்களைப் படைக் கப்பட்டிருக்கிற சபபாக இருக் கும், மண்ணிறது நாட்சென்று போனாலும் பேரகமாக்கமாட்டாது.

பெண் பிள்ளைகள் நாட்சென்று போனால், தாழ்மையாகப் போகிறார்கள், அவர்களைச் சதைவிலக்கின தும் படைக்கப் பட்டிருக்கிற சப பிளாலே, சதைவாகிறது நாட்சென் னால், பஸாதாரும், நிவாயத்துச் செய்யப்பட்டது, ஆகம் அலைகெல் லம்முடைய ஹவ்வா அலைகெல்லம் முடைய பார்த்தபோது, ஹவ்வா அலைகெல்லம் ஆகம் கையை நீட்டி

னார், அப்போது, மலா யிக்கத்து கன் சொன்னார்கள், ஆகமே நீர் ஹவ்வா அலைகெல்லம்முடைய பை நீட்டிவிடுவீன்று, அதற்கு, ஆகம் சொன்னார், என் பெண்சாதி யாச்சு நீ நான் கையை நீட்டப்படாதா வென்றார், அதற் கவர்கள், நீர் மலலாக் கொடுத்து விட்டுக் கை யை நீட்டு மென்றார்கள், ஆகம், மல மென்ன வென்று கேட்டார், அதற் கவர்கள், முயம்முடைய சல்லல் னாகு அலைகெல்லம் பேரில் நீர் முன்னுதரம் சல்லாத்துக் கொல் லுவிற்று, ஹவ்வாவுக்கு மலலெ ன்னார்கள்,

அதற்கு ஆகம், முயம்முடைய துக்கெட்டார், அவர்க ளும்முடைய பிள்ளைகளில் தின்றும் ஆகிய கபி யாக வருவார், அவரில்லாமற்போ னால், உம்மைப் படைக்கப் பட்ட தென்று சொன்னார்கள், அப்போ து, ஆகம் அலைகெல்லம், கபிசல் லல்லாகு அலைகெல்லம்முடைய பை நீட்டித்தாரம் சல்லாத்துச் சொன் னார்-அதற்கு கவெண்டி, இமாம்க லிலொருவர், கொஞ்சமாகப் பத் தாக்கினார்கள், இன்னும், ஆகம், தனியாகி றைக்கொபோது அவர் பெண்பாக்க பூலகிற தற்காகப் பத்துக் கவிபாவைப் படித்துக் கொடுக்கப்பட்டது.

பின்னர்-ஆகம் அலைகெல்லம்முடைய பேரில் அல்லாகுத் தஆலா வகாசி

றக்கிவைத்தான் ஆகமே, உம்மு டைய பேரிலே நான் செய்த சிறு மத்துகளை நீர் தின்றுசெய்தபா ரும், உம்மை நலமான படைப் பாகப் படைத்து மனுடருக்கும், சரியாக வைத்து என்னுடைய அனையூதி, என்னுடைய மலாயிக் கத்துகளை யுமக்குச் சஜதாச் செய் யவந்தேன், அவர்க ளுடைய தோன்மே லும்மைச் சுமத்தியும் வைத்தேன், அவர்களுக் கும்மை கத்திபாக்கி முன்பாவை அடங்க லியு மும்முடைய நாகினால் மொ ழியவைத்தேன், நிவாவானென்கி ற மின்பின்பிளே லும்மைச் சுமத் திவைத்துச் சப்பு சப்பான மலா யிக்கத்துகளுக் கெல்லம் நீர் கற் தியாயிருத்தீர். அல்தெல்லம்முடைய பாக வேண்டியும், பத்துக்காக வேண்டியு மாக்கினேன்.

அவருகிறவன் இடிலை, லிரு னத்துச் செய்யப்பட்டவன், உமக் குச்சுத்தெய்தெய்தெய்த விலக்கி திகாண்டான், அதற்காகவேண்டி என் றாகுமத்தா விட்டிம் அவனை நற் செயற் கெடுத்துப் போட் டேன், என்னுடைய வெள்ளாட் டி ஹவ்வாவையும் உமக்குக் கலி யானம் பண்ணிக் கொடுத்தேன். அதுபுரிய ர்குமத்தாயிருக்கும், அவன்முகாவன், சாசிகானவன், உமக் லிருபேனையும் படைக்க (உதும்- வருஷத்துக்கு) முன்னு லே நீக்க லிருக்கிற விட்டையும

கட்டிவைத்தேன், நீங்கள் வார்த்தைப்பாடு செய்யுங்கள் - உங்களை டத்திசொரு அரணத்தையவைத் திறேன், அதை நீங்கள் சுமந்து கொள்ளுகிற தற்குச் சுத்தி பெற்று வார்த்தைப்பாடு கொடுத்திடுக னானால், இதற்குச் சுவர்க் கத்தில் குகத்தாகக் குடி யிருப்பீர்களென் னு சொன்னான்.

ஆகம், அல்லாகுத் தஆலா வே மும், அல்லிதன்ன அமான்மென் றார். அந்ந் காண்டவன், நான் இரீனாஹ்மேல் அவர் களுக்குப் பிரத்தி செய்வேன், பாவஞ் செய் கிறத்தின்மேல் அடியு செய்வே வென்று சொல்லிப் பின்னர், அந்ந் அமான்மென்னை வானத்தின்மே லும், பூமியின் மேலும், மலைகள் மேல் மெடுத்தாக்காண்டித்தலில், அவைக கொண்கம் பயந்து வில் இக் கொண்டன.

மிறகு ஆகம் அலைகின்னையத் துக்கெடுத்தக் காண்பித்து, ஆ மே நீர் வழிபட்டுகட்டிபோனான் நான், எரிவான் செய்கிறதென்கொண் டெங்குப் பிச்சி செய்வேன், எக் காண முன்மைச் சுவர்க்கத்திலே உயிர்த்திவைப்பேன், நீர்மாறு செய்ந்து என்னுடைய அடியிப் பாட்டை விட்டு விட்டானான் என் னுடைய விட்டில் நீண்டும் புறப் பட வைத்து என்னுடைய நகரத் துக்கென்கொண் டெமை அடியுசெய்

வேகென்று சொல்லப்பட்டபோ து, அந்த அமான்மென்னை ஆகம் சுமந்து கொள்ளுகிற தற்குக் கழல் செய்தார், செய்து, சொன் னார், பாடுபெறு உன்னுடைய வார்த்தைப் பாட்டையும, உன்னு டைய அமான்மெனையும, உன்னு டையவசியத்தையும்கான் கழல்ச் சொந்தே சொன்று, அப்போது, மலாயிக்கத்தக கொல்லாரும் புது மையானார்கள்.

அல்லாகுத் தஆலா குறு ஆனி மே திருவா மாண்போல், வா வங்கள் மேலேயுட், பூமிகள் மே லேயும், மலைகள் மேலேயும், அமா னத்தகை நாமெடுத்தக் காண்பி வித்தோம், அவைக கொல்லாம் பயந்து அந்த அமான் மத்தகச் சுமந்து கொள்ளுகிறதகை விலக் கெட்டுகொண்டன, இன்னானை, உச் சுமந்து கொண்டன, அடியாயம் சொந்தேவ னாகவும், ஏகுமாயிய மாட்டாய்திற் தனாம்கி விட்டான்.

இன்றுஅப்பாக பேசிய நடுநூர், ஆகம் அலைகின்னையம், அந்த அமா னத்தகை சுமந்து கொண்டதற் றும், அவர் மாறு செய்ந் தற்கு மிடைவிலே லுததுக்கும், அசுஅந் கு மிடைவிலே யுள்ள வகுத்து மாட்டா யிருக்கும், பின்னர், ஆகந் துக்கும், ஸ்வவாவுக்கும், இபுலீ வாக் குறத்தகை, இவற்றைய லுத்த விருப்பெருக்கும் பகையது

யிருப்பான், உங்களைச் சுவர்க்கத் தைவிட்டெம் புறப்பட வைக்கப் போகிறான், அலைகின்னைய பேச்சிச நீங்கள் கேட்ட வேண்டாமென்று சொல்லப் பட்டது.

மிறகு, அல்லாகுத் தஆலா ஆ மே என்னுடைய அமான்மென் னார்த்தைப்பாடும்கிறது நீங்களி ருப்பெரும் சுவர்க்கத்திற் புருத்தி, அய்விடத்தி லுள்ள பழக்களை யெல்லாம் தின்றுங்கள், அந்த மம ிட்டிலும் நீங்கள் முகிகெவைய் டீசம், அப்படி முகிகெவைய் னானால் நீங்கள் அரிமாயகார யிருப்பீர் கள், என் வார்த்தைப் பாட்டை முறித்தவர் களாய் யிருப்பீர்க் கொன்று கொல்லிப் பின்னர், அல் லாகுத் தஆலா இபுரீயில் அலைகின் னையத்தகைக் கட்டிவிட்டுச் சுவர்க் கத்துவாதிம் திருவா கொன்றி மலக்குடன்சொல்லி ஆமூந்தகா வேண்டி அவரைப் படைக்க ரீக் துறு வகுத்துக்கு முன்னாலே படைத் திருக்கிற குதிகையைக் கொண்டு வாக் கொன்று மென் னுகொன்னான்.

அந்தக் குதிகையைக் காட்டினு லேயும், கன்னாபித்திலேயும், ஏகு பற குளேயும் படைக்கப் பட்ட து, அவைக்காண அறகாண குதி வா சுவர்க்கத்தி லுள்ள, இபுரீய் வந்து கொண்கென்கொண் டெனே, திருவாய் சுவர்க்கத்த வாக்

திறந்து மைமு கொன்றி அந்தக் குதிகையை வாவென்றழைத்தன், அது தகடுக்கும், தகுதிலும் செய் துகொண்டென்து இபுரீயில் முன் னாலே தின்றுது, அந்தரு ஐபய ஐத்தினுலே ஐயும்பேயுட், வாக் சுத்தினுலே கடிவானமும்புட்டிப் பகவகையான ஐவாதிருகனிலின் னும் திறகு முண்டா கிருக்கும், அந்தக் குதிகையைக் இபுரீயில் அலைகின்னையம்மகடாத்திச் கொண் டெவந்து, ஆகம் அலைகின்னையத் தின் முன்னாலே யிருத்தினர்.

ஆகம், அவைப்பாத்தாப் புது மையாதி யதினுடைய முதுகின் மே லேறினர், இபுரீயில் திக்கா னைப் பிடித்தார், மிறகு ஆகம் (அத்தமத்துகின்னைய கின்னையத் தகை, காது வ மாக்குள்ளு ஒரு முருதின) பென்றித்த வாக்விபத் தை யொழினர், அப்போது, குதி வா ஆமே நீர் அமான்ம வேதி கொன்று பேசியது, பின்னர், தின்றுவந்து ஒரு ஓட்டகத்தைக் கொண்டு வரப்பட்டது, அப்போ து ஆகம் குதிகாமேலும், தாவ வ ஓட்டகத்தின் மேலும் வறிக் கொண்டு வர்த்தகப் பேசினார்கள். அப்போது, மலாயிக்கத்தகை இவர்களைக் குத்தகொண்டென்கொண் டென்து வானவாய்க்கட்டிப்போனார் கள். அப்போது அல்லாகுத் தஆலா, சுவர்க்கத் து வாக்

உறுத்தாட்டி ஆமேயென்றுகூப்பிட்டுநீர், வானத்துடையகல்களுள் எல்லாநாயும் பார்த்தீர், ஆம்மைப்போழைய, உம்முண்டயருத்தாக்கொப்பாவிருக்கக்கண்மாராவென்றுகேட்டான், அந்தருஆம், சொன்னார், யாழப்பி எனக்கொப்பானவர்க ளொரு வரையும் நான் காணவுமில்லை, யெனக்குநீ கொடுத்த சித்தம்கைப்போல் ஒருவருக்குக் கொடுக்கவுமில்லை யென்று சொன்னார்.

அப்போது, அல்லாருக்காஜா சொன்னார், ஆமே நீர் எல்லாநாய் பார்த்தீர் மென்னிடத்தில் மெத்தவும் சங்கைபாணவர்களுள் என்னுடைய வார்த்தையை நீர் முறிக்கவேண்டாம், நீர் வம்பாய், மாறு செய்கிறவரை யிருக்கவேண்டாமென்று, இப்படி அல்லாருத்தாஜா சொல்லுகிறஇடத்தி லெல்லாம், ஆம் ஆண்டவனே நான் னுண்டய வார்த்தைப் பாட்டைகபூல்க்கெய்தே சென்று சொல்லுவார், அவர்களைக் கொண்டுதவிர தேடுகிறவரை யிருக்கவில்லை, அவர்கபூல்க் செய்ததற்கு அல்லாருத்தாஜா வானத்துக்கு மலாயிசுக் தானவர்களைச் சாட்சிவைத்தான்.

பிறகு, ஆதமும், நாவ்வரையும் சுவர்க்கத்தில் மெத்தவும் ஸீனத் தாசுச் சங்கைபாணவர்கப் பட்டவர்களாக இருந்தார்கள், அப்போது, மலக்கு

களும், பக்கி சாங்குகளும், மாக்களும் மற்ருெல்லா வஸ்து களும் ஆம், நாவ்வர ஆலைெல்லாத் தைப் புறமும், இபுலீசு என், மலாயிசுக்குகன் அழகிற தற்கும், குற்றகிற தற்கும், ஆதம், நாவ்வரவிடத்தில் வராமல் பயந்து சென் னருப்பான், அப்படியிருக்கிற காலே னுயர்ந்தியான வேர் சந்த முண்டாயிற்று, அலைகெவ்வெயில், வானத்தை யுடையபேர்களே, ஆதந்தையும்,

நாவ்வரவையும் நான் சுவர்க்கத்திற்குடியிருந்தாட்டிவைத்தேன், எல்லாக் கணிகளைந் தின்கிறதற்கும் ஆமாக்கிவைத்தேன், னுண்டென்கிற பழக்கையே யொழிய அதுமே லவர்கள் எனக்கு வார்த்தைப்பாடு கொடுத்திருக்கிறார்கள், அந்தமாதத்துக்கு அவர்கள் முறிந் துத் பழக்கைத் தின்றார்களேயன்றி, அவர்கள் லாலிநானவர்க ளென்று சுப்தமுண்டாயிற்று.

நாவம்பாபு - முற்றிற்று.

ஐந்தாம்-பாபு

அல்லாரு சுபுகான கூத்

தஆலா, ஆதம்

அலைகிஸ்ஸலா

லாத்தைச்

சோதித்

ததையும், அநி லுண்டா

யிருக்கிறத்தையும்

பேசுகிறது.

தாரிக்குடைய பேர்கள் பேசுவருகிறார்கள், அல்லாருத் தஆலா, ஆமையும், நாவ்வரவையும் சுவர்க்கத்திற் குடியிருந்தாட்டி வைத்த போது, சுவர்க்கத்துடைய சிறுமத்தந் பெல்லாம் தின்றிறத்தற்கு அவர்க ளிருபேருக்கு முவப்பாச்சி வைத்தான், ஒரு மாதத்துடைய கணியைத் தன்.

அலிறவி யல்லாரு அன்கு சொன்னார்கள், அந்த மரமாகிறது, கபூறுடைய மரமென்று கத்தாக்கொன்னார், அந்தமர மஞ்சைத் திழாமென்று, அந்த மரத்தின்எல்லா வஸ்துகளுமுண்டாயிருக்கும், அப்புவல்லா இபுனு அப்பாசும், முசும்திபுனு கலீலும், முகாந்திலும் சொன்னார்கள், அந்தமரம் இலாமிச்சை மரமென்று-அப்து

லா இபுனு மஸ்கூது சொன்னார், அது கொடி முந்தரீ மரமென்று, இபுனுஹிது சொன்னார், அந்த மரம் அத்தி மரமென்று, பிறகு னஷ்த்தான், அவர்க ளிருபேனாயும் வசுவாஸு சொந்தான். இந்த மத்திதைப் பேசி வருகிறவர்கள் சொன்னார்கள், ஆம் அலைகிஸ்ஸலாத்தையும், நாவ்வர அலை அஸ்ஸலாத்தையும் வசுவாசெய்கிறதற்காகவேண்டி, இபுலீசு சுவர்க்கத்திற் புதுமாதான.

சுவர்க்கத்து வுத்கிறகாவலாக இருக்கிற மலாயிசுத்துகள் அங்கே புருசு கொட்டாமல் லிலக்கினார்கள், பிறகு, சுவர்க்கத்துவாசலிற் காவலாக இருக்கிற பாம்புடத்தில் வக்காஸ், அந்தப் பாம்பு மெத்தவும் அழகான ருத்தாக்கப் படைக்கப் பட்டிருந்தது, அந்தரு ஓட்டனைக் கால்களேபோலே காணுது முண்டாயிருக்க, அந்தப் பாம்புக்கும், இபுலீசுக்கும் தேவமையுண்டாயிருந்தது, அநின் பேரில், இபுலீசு அந்தப் பாம்புடத்தில் வந்து, லீ என்கை யுள்ளயில் வைத்துக் கொண்டு சுவர்க்கத்திலே புருசுவை யென்று சொன்னான், பாம்பு அதிற் றெய்து அவன் சொன்னபடிக்கும் தன் வாய்க்குள்ளே இபுலீசைப் புருசுவைத்துக் கொண்டெவர்க்கத்திற் புதுந்தவாசலிற் காவலாக இருக்கிற மலாயிசுத்துகள், இபுலீசு

பாம்புவாயி விருக்கிறதை யறிய
மாட்டார்கள்,

ஆகம் அலைக்கெல்லாம் காலகா
லமெல்லாம் சுலங்கத்திற் குடியி
ருக்கிறத்தை ஆறவு வந்திருந்
தார், ஆறும் உறுவ்வாறும் குடியி
ருத்தார்களே அந்தச் சுவர்க்கத்
தின், உலகங்கள் இருக்கலாபா
லார்கள். (சுலிமாவுறுதி பென்கிற
வர்) இரண்டு நபர் சொன்னார்,
அதில், முந்தின கவுலாகிறது,
அவர்க ளிறுப்பெனையும் உலக்குத்
தவ்வா குடி யிருந்தாட்டி வைத்
தானே, அந்தச் சுவர்க்கமாகிறது,
குந்தென்கிற சுவர்க்க மென்று,
இரண்டாவது, கவுலாகிறது, அவர்
களிருபெரும் குடி யிருக்கிறதற்
காக வேண்டி. பொரு சுவர்க்கத்
தையுண்டாக்கினான், அந்தச் சுவர்க்
கத்தை, அவர்களைச் சோதிக்கிற
விடாக்கினான், அதுதான் தென்கி
ற சுவர்க்கமல்லவென்று.

இன்னும், அந்தச் சுவர்க்கம்
வானத்தி விருந்தது. பூமியிலிருந்
த தென்னம்-உலகங்கள் இருந்
திலாபாலார்கள், வானத்திலிருந்
தென்கிறத சகீதானான், சொல்லா
யிருக்கும், அதிலுந் தவ்வா
றுகுளமாணான், காம சொன்
னோம். ஆகமே நீரும், உமமுத
பு பென்னாதி ஹவ்வாவும் சுவர்க்
கத்திற் குடியிருக்க கொள்ளும
பிதம், அவ்வாறு தவ்வா சொன்

னோ மென்று திருவுளமாணசுவர்க்
கம் தென்னத்தால் மவ்வா வாய்
ருக்கும்.

நிலாயத்துச் செய்யப்பட்டது.
இபுலீசாகிறவன் முந்தைய வரு
ஷம் ஆகம் அலைக்கெல்லாந்ததைச்
சுவர்க்கத்தை விட்டும் புறப்பட
வைக்கிறதற்காகவேண்டிச் சுவர்க்
கத்து வாசலி விருந்து இபாதத்
துச் செய்துகொண்டிருந்தான்,
அப்படி யிருக்கிறபோது, சுவர்க்
கத்தையுடைய பக்கிஷாக்களில்கின்
றும் மயில் வெளிவிய வந்தது,
அதைப் பார்த்து இபுலீச அழு
தான், அதுகண்டு மயில் நீயே
எழுதிறுவென்று கேட்டது. அதற்
கு, இபுலீச சொன்னான், என்னுந்
துரியாய மலா யிக்கத்துகளில்
கின்ற மொரு மலக்கு, உன்னு
டைய அழகு தப்பிப் போகிறத்
தில் போயிற் அழுகிறேனென்று.

அதுகேட்டு மயில், இபுலீசோ
டும், என்னுடைய அழகு போக
விட்டே, முதலிருந்ததுபோலேதா
னிருக்கிறே நென்றுசொன்னது,
அதற்கு, இபுலீச மயிலைப் பார்த்
து நீ சொன்னதுமெய்தான், இனி
மேற்போய்க்கி மென்றுசொல்லி,
அப்படியே போவேண்டிக்கப்பட்ட
பயன்பட்டதனும் பதனாகப்
போய் விடுவானான், ஆனால், சுவர்க்
கத்தி விருக்கிற குல் மென்கிற
மாதத்திற்கின்றானே அவர்களே

மொழிய மந்தர்போய்கெல்லாம்
கலாக்காவார்களென்றான், அதற்
கு மயில் அக்கமாததை பெளக்
கு யார் காண்பிக்கிறதென்றது
அப்போது, இபுலீச சொன்னான்,
நானந்த மாததைப் காண்பிக்கி
றேன் என்னைக்கவர்க்கத்திற் புரு
தவையென்று, அதற்கு மயில்
சொல்லியது, உன்னைக்கவர்க்கத்
திற் புருதவைக்கிறதற்கு எனக்
குச் சக்தியின்கீ, ஆனால், ஒரு
பாம்பு இருக்கிறது, அந்தபாம்பு,

ஆகம் அலைக்கெல்லாத்துடைய
காதும், அதற் குள்ளைச் சுவர்க்கத்
திற் புருதவைக்கச் சக்தியுண்டா
யிருக்கு மென்று, அப்போது,
இபுலீச சொன்னான், நீதவ்வா
கப்போய் அந்தப் பாம்பையிற்
கே யறுப்பினை, காணும் ஆகமக்
கு தென்கினாகக் கிறமத்தாக்கெய்
து கொண் டிருப்பே நென்று,
அதுகேட்டு மயில் பாம்பிடத்தில்
லந்துஅந்தச்சொயற்களைக் கொள்
வது அப்போது, பாம்புதிலிவாக
இபுலீசிடத்தில் வந்துசொல்லிய
து யாதெனின், உன்னை அவனு
டைய வாசலைவிட்டும் எப்படிய
துரமாக்கி வைப்பே நென்று,

அதற்கு, இபுலீச பாம்புக்குச்
சொன்னான், என்னைச் சுவர்க்கத்
திற் புருதவையென்று, அப்போ
து, பாம்புசொன்னான், காணுந்
தவ்வா பழந்தவைப் பென், சுவர்க்

கத்துக்குக் காவலாளரிலு யானெ
ன்கிறமக்கு வாசலி விரு கிறுவா
ன்றுகிறகு இபுலீச சொன்னான்,
நாற்கிறகுந் திருப்புகிறேன்,
உன்னுடைய பக்கிஷ் கிடையில்
வைத்துக்கொண்டு போவென்று,
பித்கு, இபுலீச காற்றாய்ப் பாம்பு
டைய பந்துக் கிடையிற் புருத்
தான், பாம்பு சுவர்க் கத்திலே
புருத்து, ஆகம் அலைக்கெல்லா மன
கிலே சேர்த்து வைத்தது, அப்
போது, இபுலீச ஆகமக்குச்
சொன்னான், யகீலி, ஆகமே, காலா
காலமெல்லாம் நீர் சுவர்க்கத்திலே
தரிபட் டிருக்கிற மாததை அறி
விக்கவா, அல்லது, அழிந்துபாத
மாட்டாடு,

அப்படிக்கொத்த இராஜாங்கத்
தின் மேலே தரிபட் டிருக்கிறத்
தைய அறிவிக்கவா வென்று, அப்
போது, ஆகம், இபுலீசைப்பார்த்
து, அறிவி கொண்டு சொன்னார்,
அதற்கு, இபுலீசைசொன்னான், அந்
த மாத்கிதவைய பழந்தை நீர்
கிற்றி மென்று, அப்போது,
அ சொன்னார், என்னுடைய
மெய்ய் அகம் பழந்தைத் தின்
னவென் உகென்று என்னைவிதத்
தெயிருகிற மென்று, அன்னார்
இபுலீச சொன்னான், உங்க கிறி
தவைய மெய்யும், உங்களை அந்
த மாத்கவைய பழந்தைத் தின்
ச வேண்டி மென்று விக்கா
யின்கீ, நீயகம் தின்னிரவா கு

நீங்க விருவரு மலக்காக இருப்
பீர்கள்.

அல்லது நீங்க விருவரு
சுவர்க்கத்தில் எக்காளமுடி தரி
பட்டவர்களாக ஆவீர்களென்ற
தற்காக வேண்டியே பொழிய
வில்லக் கிண்கிணென்று, அப்போ
து, ஆகம் அலைகிண்கிணென்ற நான்
தின்னுகிற திண்கிணென்று விலக்
கெ கொண்டார், பிறகு, இப்புக
அல்லாவைக் கொண்டு இருவருந்
ரும் சத்தியம் செய்து கொடுத்
தான், அந்தச் சத்தியத்தைக்கொ
ண்டி மிருவரு மாத் தடியிலே
போய்த் கணியைத் தின்றார்கள்.

இன்னும், ஒரு லிவியத்தில்க
திருக்கிறது, ஆகம் அலைகிண்கி
ணென்ற, அவர் அக்கு டுடனே யிருந்
தென்போது, அந்தக் கணியைத்
தின்னுகிண்கிணென்று, துவ்வா
அலைகி அல்லலாம் அந்த மாத்
தைய கணியில் தின்னும் சாத்
தைப் பிழிந்து ஆமருக்கும் குடிப்
பாட்டிவைத்தார், ஆகம் அதிலே
மன்னுண்டாரு மென்றிற் தரிபாம
எதைக்குடித்தாரிற் குமலக்கிண்கி
டாடி மிருவரு மாத் தடியிலே
தின்றார்கள், அத்தற்காகவேண்டி
தருவி சல்லலாம் அலைகிண்கி
ணென்ற மிருவரு மாத் தடியிலே
தின்றார்கள் சாடியமா
கிறது தாழ்மையான வண்டுகிண்கி
யெல்லாம் கூட்டிக் கொள்ளுகிற
தாயிருக்கு மென்று, இன்னும்
கொல்லப்பட்டது.

அல்லாருத் தஆலா, அந்த மாத்
தாக்கு கீங்கன் இருவரு முடிக்
வேண்டி மென்று, இவ்விதம்,
கொன்னபோது, இருவரும், எங்க
எங்க மாத் தாக்கு முடிகிறது மில்
லி, அதில் தின்னும் ஒருவன் துவ
யும் தின்னுகிறது மில்லியென்று
கொன்னார்கள், ஆனால், இன்ன
அல்லாரு என்று அவர்கள் கொல்
லாதடியிலே, அவர்க விருவ
ரனவிலே தின்னுகிறதைக் காட்
டினான், அப்படி இருவரும் கணி
யைத் தின்றபோது.

மு த ல ர வ் து.

ஆகம் அலைகிண்கிணென்ற
பத்துவள்ளுவைக்கொண்டவருந்
கு பண யுண்டாக்கினான், அதில்,
முத்தின வள்ளுவாகிறது, அல்ல
குத் தஆலா, அவரைக் கோபித்
துக்கொண்டு, குறுஆனில் இறக்கி
வைத்தான், அந்த மாத் துடைய
கணியைத் தின்னவேண்டி மென்
து நான் இருவரையும் விலக்கவில்
லையா, கீங்கனேன் தின்றார்களென்
து கோபமானான்.

(இரண்டாவது) பரி அத்தாயிருந்
தும், ஆகம், பாவத்தைச் செய்த
போது, அவருடைய அவதர்
தென்னும், மானம் வெளி பாக்க
து அல்லாருத் தஆலா, ஆகம்,

துவ்வா இருவருடைய கொப்புளி
சேயுமுற்று கொளியை யுண்டாக்
கினான், அந்த கொளியுடைய பிர
காசம் பொழுதினுடைய பிரகாசம்
போலே விலங்கும், அவர்க விருவ
வரில் தின்னும் மெருவார், மற்ரு
ருவருடைய அவதத்தைப் பாரக்
கச் சத்திபெற மாட்டார்கள்.

அந்த கொளியுடைய பிரகாசம்
கடுமையாக இருக்கிறபடியினாலே,
என்கினு மவர்கள் அவதத்தை
அவர்களும் பார்த்த மாட்டார்கள்.
அந்த மாத் தின் கணியைத் தின்ற
போது, அந்த கொளியு கீங்கிப்
போய், இருவருடைய அவதத்து
கொளியாகிறது, அப்போது, ஆகம்
அலைகிண்கிணென்ற கைருத் துடி
கொல்கைப்பழக் குடைய மாத்,
அவர் முன்னெற்றி கோமதைய
பிடித்துக்கொண்டது.

அப்போது, அவருடைய நாயை
கூட்டிட்டான், ஆகமே எவ்வே
விட்டும் விண்ணிடாடிப் போருமா
மென்று, அப்போது, ஆகம் கொன்
ருர், யாரோப்பு உகிண்கிண்கிண
விண்ணிடாடினில், யுன்னில் கிண்கி
ணென்ற துவ்வைத்தற்காகக் கொண்
டிடிடிடிடினென்று, அவதத்து
கொளியான போது, அவதத்தை
மறைக்கிற தற்காக வேண்டிக்
கவர்க்கத் துடைய மாங்கனி வி
டத்தில் ஒரு இலைகொட்டார், மாங்
கன் இலை யென்று கொட்டாமல்

கிண்கி விட்டிவிட்டது, அதி
மோட்டும் அவர் மேல் கிருப
யாய் ஒரு இலை கொடுத்தது.

அந்த இலையைக்கொண்டு அவர்
அத்தற்காக மறைத்துக் கொண்
டார், அத்தற்காகவேண்டி, அந்த
அத்தி மாத் துடைய பழத்தைக் குடி,
அல்லாருத் தஆலா வாதெனேயும்
பாத் தினி சேயும், இப்பத்தாகச்
சரியாகிவைத்து ஒரு வருஷத்
தில் கொண்டு தன் பழத்திறத்
தையும் கொடுத்தான்.

(முன்னாவது) பாவாவிறது அவர்
கொளியைவிடாக் அத்தக்கொளி
சகத்தைப் போலே வெண்மை
யாய்த் கொட்டியாக இருத்ததற்குப்
பின்புலே, அவதக் கடுப்பாக்கிப்
பொருக்கெடாக்கினான் (காலவது)
ஹக்குடைய அசன்னிட்டை, விட்
தும், அவரைப் புறப்படுத்திவைத்
தான், அவர் திருவன் மானுன்
நீங்கன் கவர்க்கத்தை விட்டெறித்
கிப் கொள்களென்று, இவ்விதம்
கொன்னது, ஆகமையும், துவ்வா
கைரும், இப்புகையும், பாமகைய
யும், வயிலேயும், இவைகளைப்பெல்
லாம் இப்புகிட்டான்.

ஆகம் அலைகிண்கிணென்ற
திருவையே பூமியில் கறவாதெவன்
தெ இடத்தில் தாடியென்கிறதிலே
திருவி கிறக்கினான், துவ்வா அலை
கி அல்லலாத்தை லுஜாசனைய
பூமியிலே வித்தாவென்கிற வரில்

இரங்கி வைத்தான். இப்போது இரங்குகின்ற பூமியில் அயிர்த் தொன்றி ஊரிலிறக்கிவைத்தான், இன்னும், பசுவாடிபட்டியிலே பதுமன்மனை சென்கிற் றுறவினேன். இன்னும் செல்வப்படுகிறது. பாம்பை இப்போது கொன்றி ஊரிலேயும் இறக்கப்பட்டது.

ஆறம் அலைகளினால் தரைக்கவர்ச் சுருக்கிவிட்டும் புறப்பட வைத்த வர்க்கும் தாசுலாயியர், அவருடைய முதுகம் நன்றிலே விளையத்துக் குப் பாத்திர மண்கலவர்க னுண் டா யிருக்கிறார்கள். அவர்கள் (ஊதுமத்தகுத்துகிக்கும் திருந் தயானைக் கலம்) அவருடைய முதுகில் நின்று, அவர்களைப் புறப்படவைத்தான், ஆறு கவர்ச் சுருக்கத்தில் கலா கலமாக இருப்பார்கள், அந்தந்த வெண்ணி ஆகையப் பூமியிலிறக்கப் பட்டது.

(இந்தாவது) பாலாதிருது, ஆறு வரும், ஊன்வாளுக்கு மிகைமில் னா தவரும்கிமித்துவைத்தான், ஆகம் துரித்திலேயும், ஊன்வா லுரித்திலேயும், பிந்திருந்தான், அங்கு இரங்கி முதுகிலே கொன்றி, அந்தில் முடிவிடுக் கன்பிடுகு, அற்பாலிலேயுடனும், கல் அந்தகாவென்று முதுகில் பாலை முடிவின நலமென்றும், அந்தபாவை அந்த தலமென்றும்

பெர் வைக்கப்பட்டது. அவர்கள் இருவரும் ஒருவருள் வெருவர் அந்தக் காலமும், அற்பாலையுடைய காலாதிருக்கும்.

(ஆறாவது) ஒருவருக்கொருவர் பனை யுண்டானது, ஆல்லாருந் தஆறு, திருவுளமானான், மறுபுறம் பாம்புக்குப் பனைகொது இருப் பான், பாம்பைப் பண்டிட்டுத் திவ் அறி னுடைய தலையை நகுக்கி னான், பாம்புக்கு இடம்பா மேல் புறா இடத்தில் மறுபுறம் கடித் திடுது, இப்போது மறுபுறம் கடிக்கலுக் குந் பனைகொது விருப்பான், மறுபுறம் பாம்புக்குப் பனைவா லிருக்கும், பாம்பைக் கண்டிட்டுத் திவ் மடிவ் கலாக்கிப்போகும்.

(ஐந்தாவது) அல்லாருந் தஆறு வந்து மறு செந்தாங்க சென்று சுப்பிட்டான், அல்லாருந் தஆறு குறு ஆறிலே திருவுளமானது போலே, ஆறம் அலையுடையபெர் புக்கு மறுசெய்து வழிகெட்டா சென்று திருவுளமானான்.

(எட்டாவது) இப்போது சென்கிற பனைகளை அவருடைய அலையு லுண்டிமேல் காட்டினான், குறுஆறிலே திருவுளமானான், ஆறமுடைய மக்கள்மேலே யுள்ளுடைய குறி னாக் பாலைக் கொண்டும் கால் கலாபாலைக் கொண்டும் உலாத் தென்றும்.

(ஒன்பதாவது) துனிபாவை

இரண்டாவது.

அவருக்கும், அவருடைய அலையுடைய வரும், கிடங்காக்கினான், குளி ருக்கும், குட்டிக்கு மீடு கொடுக்கி றதுகொண்டும், துனிபா வுடைய ஆகையைக்கொண்டும், அவருக்கு பலயுண்டாக்கினான், குட்டிக்குளி ரும் அவர்க ளிருவருக்கும் கவர்ச் சுருக்கில்லலா விருத்தான், அல் லாருந் தஆறு குறு ஆறிலே கொன்னதுபோலே, அந்தக்கவர்ச் சுருக்கில் கவர்ச்சாதினன் போழுது டைய குட்டையும்கு, குளியையுங் கலா மாட்டார்கள்.

(பத்தாவது) பலா யாதிருது, வருத்தமும், முக்கித்தனமுமாக இருக்கும், அல்லாருந் தஆறு குறுஆறிலே திருவுளமானான், உலாத் கிருவனாயும் கைத்தாள் கவர்ச்சத்தை விட்டும் புறப்படுத் திவைக்க வில்லையா, நீர் வெண்ணா மை சென்கிறதுகொண்டும், அதை அதுக்கிறது கொண்டும், வருத் தப்படும்கு, ஆறம் அலைகளினால் இரங்கி வருத்தப்பட்டு தெற்றிய் லே வேர்வைபுண்டார்க்கே, அவர் களிலேமுதல் வருத்தப்பட்டவர்.

ஊன்வா அலை அல்லலாந்தை யும், அவருடைய பெண் மக்களை யும், ஆகமைச் சோதிக்கப் பட்ட பத்தி பலாயைக் கொண்டும், அல்லலாத்தினைத் து பலாயைக் கொண்டும் சோதிக்கப் பட்டது (முத்தினை தாசுலாயியர்) கைத்தான் டானது.

தலையத்துர் கொம்பப் பட்ட து ஊன்வா அலை அல்லலாந், அந்த மகத்துடைய கலியைத் தின்றுபோது, மாத்தில் நின்றுக் கொடுத்த மோடிவந்தது, அப்போது அல்லாருந் தஆறு திருவுள மா னான், ஊன்வாலேயுண்டாகும், உள் மக்களுக்கும் நான் இத்தந்தை யோட்டி வைப்பேன், நீ அந்த மாத்தில் நின்றுக் கொடுத்ததை யோட்டி வைத்தது போலே யென்று.

(இரண்டாவது) பிள்ளை யுண் டா யிருக்கிற களமும் (முன்னு வது) வயிற்று மோக்காமி, பிள் ளைப்பெற்றவருந் தமுதல் அச்சல் லன்னகு அலைகிவசல்லம் திருவு ளமானார்கள். ஊன்வா அலை அல்லலாத்திக்குப் பானமவது கொம்பம் போலும் பெண்ணைத் துண்களையுண்டாக மாட்டா ரன், வேகலப் பிள்ளையைக் கமற் றுகொள்வார்கள்.

(நாலாவது) அவர்களுக்கு நீண்ட குறைந்திருக்கிறது (இந்தாவது) அக்குள் குறைந்திருக்கிறது, கபி சல்லலாகு அலெக்சிஸ்ஸலாம் திருவுன் மானுக்கன், ஒரு பெண்பிள்ளையுடைய சாட்சியாகிறது, ஒரு ஆண் பிள்ளையுடைய பாதிச்சாட்சியாகிறது கருக்குமென்று அது, அக்குள் குறைந்திருக்கிறதாக இருக்கும். அவன்னை லானுளே யானால் அவன் தொழமாட்டான், கோன் பூமிடக்கவமாட்டான் நீன் குறைந்திருக்கிறதாக இருக்கும்.

(ஆறாவது) பாலையிததுவிடான் பிள்ளைக்கு ஆண்பிள்ளையுடைய பிறந்தில் அகாவாசி கொடுக்கிறது (ஏழாவது) பெண் பிள்ளை களுக்குப் புருஷன் மவுக் தானாலும், தலாக்குச் சொன்னாலும் இத்தாவண்டாயிற்று.

(எட்டாவது) ஆண்பிள்ளைகளுக்குக் கிழ் பெண் பிள்ளையை யாகினது, அல்லாருக் தஆலா ருது ஆணிலே திருவுன் மானுன், ஆண் பிள்ளைகளைப் பெண் பிள்ளைகள் மேலே காட்டப் பட்டது, அவர்களை அநாயக்கி வைக்கிறதற்கு, கபி சல்லலாகு அலெக்சிஸ்ஸலாம் திருவுன் மானுக்கன், பெண்ணையப் பிறந்தில் கொண்டு, கைரா ன காரியத்தை வசியப்படுத்துச் செய்ப்புள்ளன், அவர்களுக்கு விடத்திலே சிதையி லைப்பட்டவர்களாக இருப்பார்கள்.

(ஒன்பதாவது) பெண் பிள்ளையுடைய புறத்திலே தலாக்கும், சிரிவு முண்டுகூட்டிலே, அலெக்சிஸ்ஸலாம் ஆண்பிள்ளையுடைய புறத்திலே யுண்டாக்கது (பத்தாவது) பிள்ளில் செய்கிறதை அவர்கள் பேரில் விளக்கப்பட்டது (பதினொன்றாவது) அவர்களில் விளக்கப்படாத சொற்களுக்கு, கபி சல்லலாகுகளில்.

(பனிரண்டாவது) பெண் பிள்ளைகளின் கல்தானும், ஆக்கிமுயில்லை (பதினாழ்வாவது) பெண் கொஞ்ச கொஞ்சத்தி, அவளுக்கு இனத்தையுடைய மகதமாய்போகிறது. வெளியே சபதிலே போகமாட்டான் (பதினொன்றாவது) அவர்களைக் கொண்டு சம்பளக்கடமாட்டாது (பதினேழாவது) அவர்களைப் பேரிலே கலாமுயில்லை.

முன்னுப்பாடி.

இபுலிசைப் பத்துக் காரியங்கொண்டு வேதனை செய்யப்பட்டது (ஒன்பதாவது) அவன் பூமிக்கும், முன் வானத்திற்கும் சாஜாவாகவும், கவர்க்கத்தைக் காக்கிறவனாகவும் மிருக்கை நிற்கப்பட்டது. (இரண்டாவது) அவனாகுத் தஆலா அசலபாகத்தில் விளங்குபவன் படவைக்கப்பட்டது முன்னுப்பாடி.

அவனுடைய குறத்தை மாற்றப் பட்டது, அவன் மலக்காக இருந்ததற்குப் பின்புலே கைந்தானுவிட்டான் (நாலாவது) அவனுடைய பேணையும் பேதகமாகப்பட்டது, அவனுடைய பேர் அஜாலிலென் திருத்தது, அதை மாற்றி இபுலிசென்று அல்லாருக் தஆலாபேர் வைத்தான்.

அதற்கு மஹுலாகிதது, அல்லாவுடைய தகுமத்தை விடும் நற்செயல் கெட்டவ னென்றது (இந்தாவது) அனை ஹக்குத் தஆலா ருதேவி களுக்கெல்லாம் இமா மாக்கினான். (ஆறாவது) அவன் மேலே வகுனத்துச் செய்தான் (ஏழாவது) அவனை விடும் லாக்குடைய மஹ ரிபத்தையும், நீக்கப் பட்டது. (எட்டாவது) தெளபாவுடைய வாசலை அவன் பேரில் அடைக்கப்பட்டது (ஒன்பதாவது) கைறை விடும், தகு மத்தைவிடும் அவனை காலியாகி முண்டாக்குக் வைத்தான் (பத்தாவது) காகத்தையுடைய காரிக்கு அனை கர்த்தியாகினான்.

தாலாவது.

பாம்பை இத்து காரியங்கொண்டு வேதனைசெய்தான் (ஒன்பதாவது) அது னுடைய காலை பொடித்து

பூமித்தின்மேலே நடக்கிற தாக்கினான் (இரண்டாவது) பாம்பு கறவான்களிலே அழகாக இருந்ததற்குப் பின்னா தெளபாவுடைய குறத்தை மாற்றிப் போட்டான் (மூன்றாவது) மண்ணைப் பாம்புக்குவோ பணமாகினான் (நாலாவது) ஒரு கறவனத்தில் மவுத்தாகித தாக்கினான் (இந்தாவது) ஆாமுடைய மக்களுக்குப் பகை மாக்கினான் அவர்களையும் பாம்புக்குப் பகையாக்கினான்.

அவர்கள், அந்தப் பாம்பைக் கண்ட விடத்திலே கொல்லுவார்கள், கபி சல்லலாகு அலெக்சிஸ்ஸலாம் தொழவை யுடைய தலாக்கிலேயும் பாம்பைப் கொல்லுகிறதை ஆகுமாக்கிவைத்தார்கள், இதற்குக் கட்டி யிருப்பிற போது கொடுத்ததை ஐபிசுக்கி வைத்தார்கள், அபுல் அருவசைபுத் தொட்டும், திவாயத்துச் செய்யப்பட்டது, அவர் சொன்னார், இபுலு மண்ணை தலியல்லாரு அங்கு துருவாருப்பா போதுகிறபோது, ஒரு பாம்பு அவர் மேலே நடக்கக்கண்டார்.

உடனே குட்டாவைபற்றித்துப் போட்டு, அவனுடைய அசாவைக் கொண்டக்கப் பாம்பை அடித்தும் கொண்டு போட்டுக் கொண்டார், கான், கபி சல்லலாகு அலெக்சிஸ்ஸலாம் கொல்லக்கேட மருக்

கிறேன், ஒருவன் பாம்பைக்கொன்று
முல் ஒரு காரியானவனைக் கத்தல
செய்திருது. தவிராத இருக்கிற
நே அப்படிச் செய்த காரியைக்
கொன்றது போலேயர் கிருந்து
மென்று

ஆத்தாவது

மயிலே காது காரியம் கொண்டு
வேலை செய்வான் (தூங்குவது)
மயில் கவர்க்கத்தில் இருந்திருந்த
தை மாற்றிப்போட்டுப்போதகமா
க்கினான் (இரண்டாவது) காலைக்
கறப்பாக்கினான், அந்தக் கறப்பச்
சையாக இருந்தது (முன்றாவது)
காலைப் பார்த்தால் அழகுறாக
வாங்கினான் (நாலாவது) எக்னோ
மும் கித்தினாயில் கின்று முழிப்
புப் பெறுகிறதாக வாக்கினான்.

ஆளும்பாடி

ஆளம் அலைகில்லாமை பூமியி
விறலின் தற்குப் பின்னாலே அவ
கிருந்தகாலேயர், அவரில் கின்று
மூண்டானையும் கிபெகிறவையி
ருக்கும், இப்போது அப்பாசு பேசுவ
ருக்கு, ஆளம் அலைகில்லாமை
வாசு கிறதில் வெவ்வேறு கிடத்த
விறக்கப்பட்ட பெய்தது, அவரு
டைய இன்னகொண்ட மலைமேலிரு

ந்தது, அவருடைய தலை வானத்தட்
பு கிருந்தது,
அன்று வாய், விலக்கு, தருடை
ய துணையாய் அவர்கள் பேசு
தலம் கேட்பார், அவர்களுடைய
கிற தலையிலும், கருவினுள் கோட்
பார், துணைக் கொண்டு பராக்
சர் கிருப்பார், மலர் கிச்சத்து
கன் அவருக்குப் பாலத்து முறைப்
பாடு செய்தார்கள், அகலும்; அவ
ருடைய வயர்த்திலையக் குறைக்
கப் பட்டது, அவரது முழை
ஷிர் அப்போதுதான் மேல்தைத்
தட்டிக்கொண்டிருந்தது, மறுபடி
யும் குறைக்கப் பட்டது.

அவருடைய கிண்களாகும்,
அந்தப் படியைப் புர்த்திலையக்
குறைக்கக்கூறு, உயர்த்திலையக்
குறைக்கப் பட்டபோது ஆளம்
கொன்னார், உயர்த்திலை உயர்வா
வாடிய கவர்க்க மென்றே கிட்டி
லே யுனக்கு அவர் பார்ப்பா கிருந்
தேன், கவர்க்கத்தி கிருக்கிறது
கொல்லாம் தின்றேன், நான் குப்
பாப்படிக்குச் சுவர்க்கத்திற் குடி
கிருந்தேன், கிறகு, என்னை யித்த
மலைமேலே கிறக்கிலையத்தாய்க்கலா
கிச்சத்து கருண்டாய் சந்தத்ததைக்
கெட்டிக்கொண்டிருந்தேன், கவர்க்
கத்துடைய வாயைய முறைத்து
மென்று கிருந்தேன்.

கிறகு, அந்த மலைமேலே கிண்
தாம் என்னை கிறக்கி கவர்க்கத்தாய்

மலையிக்குத்துருடைய சந்தம்
எனக்குக் கேட்காமற் போச்சது,
சுவர்க்கத் துடைய வாயைய மெ
லக் கில்லாமற் போய் விட்டது
என்று சொன்னார், கிறகு, அல்
லாகுத் தஆலா, ஆளம் அலைகில்லா
ய பாவத்தினு துன்மை நான்கு
தப்படிக்குச் செய்தே கொன்று
கொன்னான்.

வாய்ப்புறு முடைய வாய்கள்
பேசுவருகிறார், ஆளம் அலைகில்லா
மைக்கை அல்லாரு தஆலாகவர்க்
கத்தில் கின்று பூமியி கிறக்கின
போது ஒருகால் துன்மை வந்து
தம்மினும், அவர் முக்கில் கிண்
தும் இரத்தமோடிவந்தது, அந்த
இரத்தம் பூமியிற் பாவகில்லே,
அதற்கு முகல் அவர் இரத்தத்தைக்
காணுகிறாலேயினை, கப்பாத்தப்
பயந்து கடுகாது கிடுக்க மாதற்
கிடுக்கமானா, தவர்க்கத்தையும்,
அதினாடைய மன்னமாச வாயை
யையும் கிண்களார் தவர்க்கத்தையு
கிழங்கு காற்பவையுடும் அழு
துகொண் கிருந்தார்-கிறகு, அல்
லாகுத் தஆலா வோருமலக்கை
அனுப்பி வைத்தான், அந்த மலக்
குடித்து ஆளுடைய முதுகைத்
யும் வயிற் தையு, வாயைத் து
அவர் கையை ஆளுடைய கல்
மீலே வைத்தார், உடனே, அவ
ருக்கு கிச்சா மென்றும் கிண்கிப்
போச்சது.

கவர்த்து அலகு பேசு வது
கிறகு, ஆளம் அலைகில்லாமை
பூமியி கிறக்கின போது, அவர்
லாகுத் தஆலாவுக்கு தாயாவக்
ததறு காகிலேண்டி முந்தாறுவரு
கும் வாயத்தினாலே தலையை
யுயர்த்திப் பார்க்கவில்லை.

இப்போது அப்பாசு பேசுவருகி
ருர்-ஆளுக்கும், தவர்க்கத்தையும்
கவர்க்கத் துடைய கிரும்க்குறைய
தப்பிப் போனதற் காக வேண்டி
இருந்தது வருவம் அழுதுகொண்
கிருந்தார்கள், காற்பதனார் வந்த
பளையம் தின்ன கிண்கி, தவ
னாரும் குடிக்க கிண்கி, துடிவ
ருக் கவர்க்க கவர்க்காது கிண்கி
ஆக முகிசு கிண்கி, ஆனும், அல்
லாகுத் தஆலா, ஆளம் அலைகில்லா
மைத்தின் மேலே கிரும்க்குச்
செய்ய நடினபோது அவருக்குக்
கவிமாக்களைப் படித்துக்கொடுத்
து, அவருடைய கௌபாவை
யும் கழலச் செய்தான்.

இப்போது அப்பாசு பேசுவருகிறார்,
அவருக்குப் படித்துக் கொடுத்த
கவிமாக்களாறேறு, திவைக்காரி
ருக்கும், ஆளம் கொன்னார், ஆன்
டவனே யுன்னுடைய கையைக்
கொண் கெட்டினேப் படைக்க கில்
லாது மென்று அதற்குள்ளாகுத்த
துவா மென்று கொன்றான், உயர்
துடைய துண்கிலேயும் என்
துடைய கிண்கி கிண்கி துணை யு
கிண்கி மென்று-அதற்குமலக்
கிண்கி மலக் கிண்கி கொன்றான்.

உன்னுடைய மேட்புத்துக்குள்
புது நகுமத்து எனக்கு முடிசு
விடுவாயென்றார். அதற்கு அவன்
மெய்தான் முந்திய தென்றான்
உன்னுடைய கவர்ச்சத்தி மென்
னை நீருழைந்து தாட்டிவைக்கவில்
லையா வென்றார்; அதற்குமலன்,
மெய்தான் குழைந்து தாட்டிவைத்
தேனென்றான் இன்னும், கவர்ச்சக்
கில் நின்று என்ன சபுக்காக
வேண்டியென்புறுப்படைவை
த்தாயென்றார் அதன் காண்டவன்
நீர் பாவம் செய்த சபு கொண்டு
புறப்பட வைத்தே இன்றான்
அப்போது ஆதம் ஆண்டவன்
நான் தென்பார் செம்பேனைய
தான் கவர்ச்சத் தனவிலே என்ன
மனைவாய் நாய வென்றார். துண்ட
வன் மனைவாய் தென்றான்.

முதலாவதாம் - இவ்விரண்டாம்
பேயிலிருந்து நான் - ஆதம் அலை
கின்னலாம் செய்த தென்பாறான
தது இவ்வாறிருக்கும், மனைவியை
கருவாய் ஆண்டவனே நாகம்
பாவம் செய்து தனவோடு கங்க
ருவாய் கருவாய் அகியாய்
செய்து கொண்டோம், நீ மெய்க
விற்பனைபாறானாம், மரு
மத்துச் செம்புமதும் போனால்
நாகம் கருவாய் நாகம் இருப
பேயிலான், இவ்விரண்டாம் ஆதம்
அலைகின்னலாம் சொல்லித் தேட
பெருகு, அல்லாருத் தஞ்சா சுவர்
கந்தத்தில் நின்று ஒரு யாக்கை

வை யிறங்கிவைத்தான், ஆதம் யா
கத்திலே சேட்டைப்போ சேண்
டு வாசலுண் டிருந்தான், ஆதவா
சல் மகிழ்ந்து புறத்திலும், மற்
றொருவாசல் மகிழ்ந்து புறத்தி
லும், அவைகட்டுவாரிடுவோ
கிந்தில்களு முண்டாயிருந்தன.

அந்த யாக்கை நை கவிப்பதால்
லாவாய் தனித்திடுவாய் து
முக்கு வலிந்திருக்கி வைத்தான்.
ஆதமே என்னுடைய துறுவிற
கு தேசே பூமிமே எவர்கொ
ரு வற்றமுண்டாயிருந்தன, அந்
தவற்றத்திலே யோய், அதைத்
தவாடுவதற்கு அதிலே தெரு
வாகொன்றும், அதைவிடத் தவாடு
செய்து கொழப்படுமாப்போலே,
அதனு லுமுமுடைய துவைவ
நான் கழிச்செய்கிறே வென்று.

இவ்விரண்டாம் வந்திருந்து
ஆதம் அலைகின்னலாம் வந்திருந்
தில்கின்று மந்தத்தனவும் மற்
றார், அவருடைய கால்பட்டி
மெல்லாம் வள்களாய் விட்டது,
கால் பட்டி இடமெல்லா மைதா
னாகவும், கபாலவும் ஆகிவிட்டது
பின்னர், அறையத்து மகிழ்வே
ஆதம் அலைகின்னலாம் வந்திருந்
தபோது, அவ்விடத்தில் நாவா
வைக் கண்டார், அந்த மகிழ்வு
அதன் வென்று போய் கவர்ச்சப்
பட்டது.

அல்லாருத் தஞ்சா, அவர்க
ளிருவருடைய தென்பாவையும்,
கழிச்செய்தான், மற்புய்யும்வா
தியுள்ளிலே திருந்தி வந்தான்.
பின்னர், ஆதம் அலைகின்னலாம்
வந்திருந்தி லிருந்து, மக்கத்துக்கு
கால் கடைபாச நடந்து நாயு
வாயு செய்தார்கள்.

முதலாவதாக கட்டப்பட்டது,
ஆதம் அலைகின்னலாம் துண்டாய்கி
தினமேலே துண்டிவிடைய வென்
து அதற்கு, முதலாவது தென்றார்,
எந்த எருவாகன மாயுந் சமக்கு
ம், அல்லாவிடுவோ அல்லாருடைய
காவாய் வெளா அந் நடந்தால்
முண்டாய் பவணாய்குதென்று.

அபுல் ஆலிபத்துப் பேயிலிரு
ந்து, ஆதம் அலைகின்னலாம் கவர்
கந்தில்கின்று புறப்படுகிறபோ
து, அவர் கையில் கவர்ச்சத்து
மாத் திவள்ள அசாவும், கலைமே
கவர்ச்சத்து மாத் துடைய தாஜா
முண்டாயிருந்தது, அவர் பூமி
லான போது, அந்த அசாவும்,
உலர்ந்தபோது பூமிமே வந்தி
து போச்சது, உலர்ந்த போது
தவிரிவிட்டு மகிழ்ந்த வாயை
யான வஸ்துக் கெல்லா முன்
டாய்ந்து, அதன் காகமோண்டி
வாயை யான வஸ்து கருக்கு அந்
வயிறு வந்திருக்கியமாத் இருக்
குமென்று.

சுதி சல்லன் ஒரு அலை வசல்
வந்திருந்து மாரூகள், ஆதம்

அலைகின்னலாம் கவர்ச்சத்தில்கி
தும் புறப்படுகிற போது, கவர்
கத்துடைய இலைமேல் அவுதத்
தை மதைத்துக் கொண்டு புறப்
பட்டாரே, அந்த இலைபறந்துவி
திராதிவந்தில் விழுந்தது, அந்த
இலைமேல் நின்று, அக்ககட்டை
யும், சந்தன மாரூம், கந்துகியும்,
அம்பரும், கற்பூரமு முண்டாய்க்
கென்று.

அப்போது, அசாவாய் மாரூகள்
மேட்டார்கள், மாரூவால், கல்
துரி நைவாய்கிவளில் நின்று மல
லோ வுண்டாது தென்றது. அதற்
கு நயிவாய் மெய்தான், அந்தத்
தத் தலத்தின் முகைத்த மாத்நை
அந்த மிருக மாதிகன் மெய்தி
தினால் வசுத் கால் மசுக்காது,
அந்த நைவாயில் நின்று கல்
துரி விழுவின்றது, அதை மறு
ட செடுத்துப் பேயோசனாய்கிவள
கிருக்கன், அப்பாடுப்போகிவள
அம்பரும், கந்துகியாய்கிவள
முண்டாய்கிவள, அந்த கைவள
அந்த மாத் துடைய துலைவத்
தின்றுவள.

வந்திருக்கியமாத் து, அல்லாரு
காமானகத் துதான், அபுலியில்
அலைகின்னலாம் கை அபுலியைத்
து அந்த நைவாய்கிவள பூமி
தன் கடை தெந்த போது
சொன்னான், அதுபோலவ ரே
வந்த போது சொன்று சொன்
நான், அப்போது, தருவக்

[illegible]

பாத்தச் சொல்லி ஏறினர். ஆதாய் பாத்தினர், அந்த வழியில்பிள்ளும் தொலிக் கோதும்புகின்றதது.

இன்னமொரு கவுலில், ஆக முண்டய இரண்டு மணிடி மணிக் கோதம் பாக்கது, தலவாவுடை ய வெருமணியும் தொலிக்கோ தம்பாச்சுது. அந்தச் சப்பாசிறுது, ஹவ்வா விலக்கப்பட்ட மசுத்து டைய பழத்தைத் தின்னுதெறில் முத்தித் தின்னுதெறா யிருந்தார். அந்தக் காசு வேண்டியே, ஜிபு ரியில், ஆகம் அலை கிஸ்ஸலாத் கை பொரு பள்ளத் தோண்டச் சொல்லி ஏறினர். ஆகத் தோண்டி னார். தோண்டின பிறகு, ஆகம் அப் பள்ளத்தில் கிறகைப் பொட்டு நெருப்பைப் பெரித்துத் கொழித் துத் குறைந்தமாவைத் தட்டி நெருப்பில் வைத்து, அதை யிற் பட்டி யாக்கினர், முக ஹட்டி சுட்டவர் ஆகம் அலைகிஸ்ஸலாமா யிருக்கும், பிறகு ஆகம் அந்தவற ட்டியை கையி செடுத்துக் கொ ண்டி ஜிபுரிபிலோடும் இனத்ததில் னவா வென்றார், ஜிபுரிச் சமுதா சொயும் ஆசினபிறகு தின்னுமெ ன்னர், அப்படியே தின்னுதெற பொது. ஆகமுண்டய இரண்டுகண் ணினார் தண்ணீரோடிவந்தது. அப் பெது ஆகம் கொன்னார்,

இத்தகை வருத்தப் பட்டதற் குப் பின்னாலேயே இதைத்தித்

ஹதெற தெய்து சொல்லியமுதலார், அதைத் தின்னுதுபொமுது, தண்ணீர்த் தாகமுண்டய தோண்டி வையப்பெற்றுக்கொண்டார். பெற் துக்கொண்டு, அதைஜிபுரில் அலை கிஸ் ஸலாத்துக்கு அறிவித்தார். அதற்குச் சிபுரில் அலைகிஸ்ஸலாம், ஆகமிடத்திலே தண்ணீர் தாகம் கீங்கு மென்றுமண் வெட்டியைக் கொண்டு வந்து கொடுத்து பூமி மைத் தோண்டு மென்றார்.

அதுபொல், ஆகம் பூமியை முழங்கால்மட்டுந்தோண்டினபொ து. அவர் காவின் கீழால் நின்றும் தோண்டி காண இன்ப மாகவும், பளிசொன் னாண் குளிச்சியாவது, மிகுந்த தண்ணீர் கசுத்தது, அந் தத் தண்ணீரைத் குடித்தார், பின் னர், ஆகம் சரிசுத்தி கொரு கோ தையப்பெற்றுக் கொண்டார். பெற் துக்கொண்டு. அதைச்சிபுரில் அலை கிஸ் ஸலாமிடத்திற் கொன்னார், அந் தற்குச் சிபுரில் கொன்னார், அந் ததோக்காட்டை நான்றிய மாட் டென்னென்று மின்னர், அல்லாருக் தஆலா பொருமலக்கை ஆலாய் பி ஆகத்துடைய முன் துவாசத் தையும், பின் துவாசத்தையும் துணையாக்கசு கொன்னார்.

இவ்ருமுன்னியம் லஜிபாந் தின்னுதெறவென்றிசெபுறப்படு தெறிக்கி, அந் துணையாக்கி மல

இலம் புறப்பட்ட போது, காற்ற மாக அதினுடைய வாதையை ஆகம் பெற்றுக் கொண்டார், ஆகம், தொன்னுது வருஷம் அந்த காற்றத்தின் பேரில் அமு தார் (முதல்) இரும்பினாலே கத் தி பண்ணினவர் ஆகம் அலைகிஸ் ஸலாம், உறட்டி சுடுகிறதற்குக் தன்னுதெறன்கிற அடுப்புச் செய் துகொண்டார்.

அத்தத் தன்னுதெற, அரு அலை கிஸ்ஸலாம் அனந்தாமாக வெடுத் தார், துபாதுடைய காணியில், அந்தத் தலைவாறில் நின்றும் தண் ணீர் கசுத்து வெள்ளம்வந்து ஆல வெல்லா மறித்து போக்கது, அல் லாருத்தஆலாருது. ஆனிலே (வபா தத் தன்னுது) தன்னுதில் நின் னும் தண்ணீர் கசுத்து மென்று கொன்னது. ஆகம் அலைகிஸ்ஸலாத் துடைய தன்னுது யிருக்கும். ஆகம், அலைகிஸ் ஸலாம் சவர்க்கத் தி வருத்த புறப்படுகிறபோது, அவருடையசவர்க்கத்துப்பொவ் ணில் நின்றும் ஒரு துண்டைப் புறப்பட வைத்தான், அதுசவர்க் கத்துடைய பொன்னுடைபடியின லே. பொண்ணை மண் தின்ன கில் லி, நெருப்பும் அனாக் குறைக் கவிட்டே,

இன்னும், சொல்லப்பட்டது, ஆகம் அலைகிஸ்ஸலாத்தைப் பூமி யி விடக்கி வைத்தெறபோது, அவ

ருக்குச் சலாதாவாக முப்பது வகைப் பழவர்க்கக் கையும்கூட இறக்கி வைத்தான், அதில் (யி) வகைப்பழத்திற்குத் தோலெட்டு முண்டா யிருக்கும்.

அதாவது, பாதம், அத்தோட்டு பிஸ்தா, மாதுஷம்பழம், வாழைப் பழம், பந்தகு, கஸ்காஸ், பல்லுது து, தாபல்லுத்து, நாநீகு, இன் னும் (யி) வகை அதற்கு வகைமட் டி முண்டாயிருக்கும், அவைகளா வன, சுக்கம், மஷ்மஷ், கொடியாப் பழம், பதுஷ்கு, அன்னுடி, கொ டிமுர்கிரிப்பழம், கபீரூ, சபக்கு, ஜுதுதுது, மகவ, இன்னும் (யி) வகை தோலுமில்லை, விதை யு மில்லை, அவைகளாவன, தாப்பாரு, சபதுஜல், கும்மதா, இனபு, சம்பு ஷி, பூச்சிப்பழம், அத்திப் பழம், அத்தாசு, கதுதுபு, கியாது, பத்தி கு, இவைகளா யிருக்கும்,

கல்புறவியல்லாரு அன்குபேசி வருகினர், தினுறும், திருகமு முடிக்கத்தவர் ஆகம் அலைகிஸ் ஸலாம், துணியாகில்லாவிஷத்து, தினு து திருகமில்லாமல் சிக்காகமாட் டு. தென்றெல்லி அந்த இரண் டைய முண்டாக்கினுரென்று,

லிபிபுது முன்னப்பால் பேடு வருகினர். ஆகம் அலைகிஸ்ஸலாம் பூமிடி விடக்கொடுபது பூமி புழி தியாக இருக்கப் பார்த்தார், அநே தகிச, பூமியில் தருவையுங் காண

வில்லை, அப்போது சொன்னார்
யாறப்பு உன்னுடைய பூமிநா
உன்னாத் தகபிசு செய் கிற
கொண்டும், தகுதி செய்கிறது
கொண்டும் பரிமாற்றமாகிவைத்
கிறவர்கள் ஒரு வணாயுங்காணவில்
லை நான் தகிர வென்று.

ஆதம், அல்லாவுத் தஆலா
சொன்னான், ஆதமே யம்முடைய
பின்பிரகளிலின்று. இனிமேலைக்
கு என்னைத் தகபிசு, தகுதி, தகு
வினு செய்கிறவர்களாக நான் ஆக்
குவிவன், இன்னும் பூமிபிளேவிடு
கையு மாக்குவேன், அந்த விடுக
லி லென்னை நிலைக்கி, தற்காக
வேண்டிய யுயர்த்தியான சந்தத்
தைத் கொண்டு கல்குதான் தக்கு
பிறு செய்வார்கள்.

அதனோடு, என்னுடையபேரூ
யும் தின்று செய்வார்கள், அந்த
விடுகளிலேயொரு விட்டையென்
னுடைய கறமத்தைக்கொண்டுத்
சங்கை யாக்கி வைக்கிறதைத்
தனதாக்குவேன், இன்னும், என்
னுடைய வலுபபத்தைக் கொண்
டு, அந்த விட்டை வலுபபமாக்கி
வைப்பேன், அந்த விட்டை பிச்
சுத் திந்தலான ஹமாக்குவேன்,
அந்த விட்டை யொருவன் வலிப்
பமாகி வைத்தானேயானால், அவ
னை, என்னுடைய கறமத்திற்குப்
பாத்திரமாக்கி வைப்பேன் இன்
னும்,

அந்த விட்டைய குறமத்
தை யொருவன் கண் குறைச
லாதக் கண்டால், அவன், என்னு
டைய வேதனைக்குப் பாத்திரா
வான், இன்னும், அந்த விட்டை, கு
கல்குக் கொல்லாம் தகையுக் கு
மும், புழுவி யடைந்தவர்க ளை
மெலிந்து ஒட்டகத்தினிமே லே,
நிலத்து சந்தமாக அழுவார்கள்
தக்குபிறு சொல்பெறு கொண்டு
அலந்துவார்கள்.

ஆதலால், ஆதமே, நீ ஹமாத்
பாக இருக்குந் நான் மெல்லாம்,
அந்த விட்டைப் பரிமாற்றமாக்கி
வைப்பேன், நின்னா, உம்மத்துக
ளுந் கூட்டங்களுமும், உயர்க்க
ளும், உம்முடைய டாக்களில்
நின்றும், ஒரு கூட்டத்துக்குப்
பிள்ளை லொரு கூட்டமாக, அந்த
விட்டுக்கு வருவார்களென்று,
சொல்லிப் பின்னாரு, அல்லாவுக்
தஆலா, ஆதம் அலைகெல்லலா முடைய
முதுகைத் தடவினான்.

அந்த முதுகில் பின்று கிபா
மந்து நான் வருமளவும் படைத்
கிற கல்குதையெல்லாம் புறப்ப
ப வைத்தான், அதிலே, சிற்றெ
றுக்கப்படுபோலே புறப்படவைத்
து, இதுகிறது அறபாமலைக்கடு
க இருக்கும், தகுமாவும், அருத்
கென்றெ தலமும், அதுமக்கத்து
டைய சிற்றூரில் நின்று முன்
கென்றுசொல்லிப்பின்னர், அவர்க

விட்டத்தில் வார்க்கைப் பாட்டை
யெடுத்துக் கொட்டான், குறு
ஆனம் சொ் நுதுபோலே (நான்
அவர்களைத் தப்பிக்கும், காதுப
டு) அல்லாவுக் தஆலா ஆகமுடை
புய பிச்சளங்களை யெல்லாம் புறப்
பட்ட வைத்தபோது, அல்லாவுத்
தஆலா, அவர்களைக் கேட்டான்,
நா னுங்களுடைய நெய்ப்பல்லலா
வென்று, அப்போது, எவ்வாறு
மெய்தான், நீதானெனத் தந்தைய
நெய்ப்பென்று சொன்னார்கள்.

பிறகு, ஆதம் அலைகெல்லலா
வை, இப்படித்த, தகபிசுகொண்டு
பராக்கா கிருக்க வுன்னான், அப்
போது, ஆதம் சொன்னார், ஆண்
டவனே நான் இரண்டேகெடுகிறது
கொண்டு பராக்கா கிருக்கிறேன்,
தகபிசு, இப்படித்த, செய்கிற
வருத்துகளை எவ்வாறு மட்டி
னென்று, அப்போது, அஹ்மேபரி
லே, மீம்பது வருத்துத் தொழு
கை பறுவாக இருத்தது, அல்லா
வுக் தஆலா, ஒரு சாவலை கிறக்கி
வைத்தான், அந்தச் சாவலுக்கு
மலாயிக்கத்தான், தகபிசுசெய்
நந்தத்ததைக் கேட்கின்றதான்,
அந்தச் சாவல் மலா கிங்கத்து
ளின், தகபிசுடைய சந்தத்தி
டால், பூமிபி லுதுவாய் தகபிசு
செய்யும், சாவலுடைய தகபிகை
ஆதம் கேட்டான், அவர் தகபிசு
செய்யார்.

இப்பது சிப்பலசைத் நொட்டி
நவாயத்து வந்திருக்கிறது, அல்
லாவுத் தஆலா, ஒரு சாவலைப்
படைத்தான், அறினுடைய தலை
அதுவின் மீறலே கிருக்கிறது,
அறினுடைய இரண்டொலும் பூமி
யின் மீறலே கிருக்கிறது, அதற்
கிண்டு கிருக்கும், அந்தச் சிற
கை அது கிரித்தால் மகரிதகை
யும், மஹரிபையுத் தட்டும், இன்
னும், அந்தச் சாவலுக்கு வென்
கைத் கிறமும், பச்சைத் கிறமும்,
பச்சைத் கொண்டு முண்டாயிருக்
கிறது, அவைகளில், மூன்றிலொரு
பங்கு கிறகு சொந்திப்போனும், அதி
வலுடைய சிறகையடித்துக்கொண்
டு (சுபுறானால் மலிக்கிக்குத்துக,
சுபுகானல்லாகில் கிரிநில் முத்த
ஆதலாவது அல்லாவு வல்கை
புல்கைப்பென்றுசொல்லும்)

அந்தச் சந்தத்தைப் பூமிபிலே
கிருக்கிற சாவல்கள் கேட்டால்
அந்தச் சாவல்களும் கிறகையடித்
துக் கொண்டு சந்தமாக அலந்
துப் (சுபுறானல்லாகில் அலீம், சுபு
றானல்லாகில் அலீ நால் கப்பா
தி சுபுகானளும் அதுவின் மஜீ
தி சுபுகானளில் அதுவின் மஜீ
தி வென்று சொல்லும்)

பிறகு ஆதம் அலைகெல்லலா பூமி
பிலே தரிப்பட்டபோது, தஹவா
ன்க கொல்லாம் கற். யோரகை
பண்ணிக்கொண்டது, இவர் தம்

புள்ளி இயைக்கிட்டுவையு
வைப்பார், ஆகலால், இவையார்
கலாச்சாத்திப் போட்டால் நாம்
கலாசபெறலாமென்று இவையார்
போலனை பண்ணி, இவையார்
மாக்கிறதம் நாவேண்டி நாயை
யேவினார்கள், அந்த நாய் நான்
கலாச்சபெறலாமென்று கழிச்செய்
து கொண்டு வந்து கொண்டு வந்
து போது - இப்பிரிவில், ஆக
முக்குச் சொன்னார், உறட்டிவி
யோருதண்டு சிவந்து நாய்க்குப்
போடு மென்று, பின்னரும், இப்
பிரிவு ஆகமே யுமுறைய கையிடு
வந்த நாயைத் தடவு மென்று
சொன்னார், ஆகம் அந்தப்படி
செய்த பின்னர், அந்த நாய் ஆகம்
அதிலின்னலாத் துடனே மருநி
லாய்-வாய் அரைத்துக் கொண்டு
ருத்தது அதை மற்றவைகளைக்
செல்லலாய்பார்த்துநாய்மேலே நு
சுதுவைத்ததுகள், நாயும்க், சை
வாய்கள் மேலே லுசுதுவைத்த
து, அந்தப் பகையமை நாய்க்கும்,
மற்றவைகளைவந்தருக்கு மின்பி
லே பக்கியமாக இருக்கிறது, இ
வரு அருவம்.

வழாம்-பாடி.

இபுலிசைப் பூமியி லிறக்கி

னதற்குப் பிவ்னாலே

அவனுடைய

நாய்க்குப் பே

சுடுதது.

சுடுதி பேழி வருகிறார் - இபுலி
சை பிறக்கப்பட்டது உடைய
கொண்டு போர்த்தப்பட்டவனாக
வும், அவன் ஒற்றைக் கையினு
றவும், ஒரு காலிலேசொருபுக்
கொட்டவனாகவும், கைபடுபி
தற் பிடித்தவனாகவும், இறக்கப்
பட்டான் அந்தக்காலேண்டி இந்
பிற கைகளைவிறகைத் தொழு
வையில் மக்கா நாய்க்கப்பட்டது.

இபுலிசைப் பூமியில் இறக்கப்பட்
டபோது அல்லாருத் தஜலா இட
த்தில், அலாங்கேட்டான், யாதெப்
பு, உன்னுடைய அசம்பர்கத்தில்
நின்று நின்று பிறப்படைவா
தாய், ஆகமுறைய மக்களபெரி
லெனினுத் தடவுவை பென்று,
அதற் கல்லாருத் தஜலா, இபுலி
சோடு அந்தப்படி செம்பெனென்
ருன், மறுமடியும் இபுலிசை கோட்

ஆதம் அலைகில்லலாமுடையகிவ்வொ.

என

பாடி, யாதெப்பு, இன்னம் அதிக
லாக்கென்று, அதற் கல்லாருத்
தஜலா ஆகமுறையின்பினை பிறக்
கவில்லை, யுனகுகொருபின்பினை பிறக்
தே பொழிவென்றுசொன்னான்,
அதற் கிபுலிசை - யாதெப்பு இன்
னும் அதிகமாக்கிவையென்றான்.

அப்போது, அல்லாருத் தஜலா,
ஆகமுடைய மக்களினதுகெஞ்சு,
உனக்குக் குடிசெருக்குத் தலமாயி
ருக்கும், அவர்களுடைய இறந்தம்
கடக்குத் தலமெல்லாமையும் உடைய
பாடுபென்று சொன்னார், அந்தரு
இபுலிசை, யாதெப்பு இன்னம் மெனக்
கு அதிகமாக்கி வையென்றான்,
அதற்கல்லாருத் தஜலா, ஆகமு
றைய மக்களமேலே நீயுலாத்த,
உன்னுடைய குதியாக் நாயாக்
கொண்டிக், காலாட்கொத்தொன்
டுமென்று சொன்னான் அப்போ
து, ஆகம் அலைகில்லலாம், அல்
லாருத் தஜலா வேமுகேட்டார்.

யாதெப்பு இபுலிசை என்மேலே
சாட்டினும், அவனுடைய நினை
கின்று முன்னககென்னுடே பொ
ழிய நான்விளக்கிக் கொள்ளாமட்
டேனெனன்றார், அதற் கல்லா
ருத் தஜலா சொன்னான், ஆகமே
யும்கு ஒருபின்பினை பிறக்கவில்லை,
அந்தப் பின்பினைப் பேனிக்
கொண்டிறந்தகால ஒரு மலக்கை
கான் சாட்டியே பொழிவென்று.

அப்போது, ஆகம், யாதெப்பு, இ
னும், அதிகமாக்கி வையென்றான்
அல்லாருத் தஜலா ஒருமலக்கையெ
தாப்பததுதவாயும், அதற்கும் அதிக
கமுறையக்குவேன், ஒரு பாவஞ்
செய்தால் ஒருபாவத் தாக்கமுது
வேன், அதை அழித்தும் போடு
வேனென்றுசொன்னான்.

அப்போது, ஆகம், யாதெப்பு,
இன்னும், அவின மாக்கிவையென்
ருர், அதற்கு, அல்லாருத் தஜலா
நான் பாவமடங்கலையும் பொதுக்
துகிரிவேனென்றான், அப்போது
ஆகம், யாதெப்பு, இன்னும், அநி
கமாக்கிவையென்றார், அப்போது,
அல்லாருத் தஜலா, ஆகமே, உம்மு
டையமக்களிலின்னும், அவர்களு
டையதுருசீர்த்திவிருக்குக்கலை
மென்னம் தென்பாவை நீக்கிப்
போடமாட்டேனென்றான்.

அப்போது, ஆகம், யாதெப்பு
இன்னம் மதிக்கமாக்கிவை பென்
ருர், அதற்கல்லாருத் தஜலா நான்
பொதுத்த விதிவேன், அவர்கள்
செய்யபாவத்தைப் பாராட்டமாட்
டேனென்றான், அப்போது, ஆகம்
யாதெப்பு, எனக்குப் போதுமென்
ரு.

பின்னர், அல்லாருத் தஜலாவோ
மே, இபுலிசைகேட்டான், யாதெப்பு,
ஆகமுறைய மக்களுக்கு நுகல்
மாக் கிருக்கிறார்களே, எனக்கு
நுகர்கள் யாதென்றான், அதற்கல்

பொருள் தனது, உள்வனையுடைய
சூலங்கள் சான்றிதழ்மென்றுகொள்.
கண்டிவர்களைச் சான்றிதழ்மென்று,
அப்போது இழைக்க, எங்கிருந்தும்
நா பெண்ணெவ்வாறு அகற் கல்
காருந்திவா, வளங்கூப்பச்சைப்
பொட்டிச் சூத்துகிறதா சித்தா
பென்றான், அப்போது இழைக்க,
எங்கிருந்தும் இவ்வெவ்வாறு.

அந்த கண்ணாகத் தலுக்கி,
உளக்கு ஹதிகு போய் சொன்ன
கிற தென்றான், அப்போது துபுளிக்
எனக்கு ஒதுக வேண்டி வெள
ருள், அந்தத் துபுளிகுக் கதுவா,
உன் துண்டிய ஒதுக் காமாக்க
படிக்கிற பாட்டுகளை என்னுள்,
அப்போது துபுளிக் எனக்கு முது
த்தி கொள்ளுவென்னுள், அந்த
வாகுக் தலுக்கி எனக்கு முது
தின் கிள்ளிக்-கொட்டுகிற தென்
ருள், அப்போது துபுளிக் எனக்கு
மன்னி தென்றாவென்றான், அந்த
கண்ணாகத் தலுக்கி விண்ணுண்ட
மன்னிது கனகவிளங்குள், அப்
போது துபுளிக், எனக்கு விட்டென்
கிளங்குள்,

அதன் கல்லாகுந் தத்துவம்,
ஹம் முனக்கு விடென்றான், அப்ப
பொதிபிசு எனக்குத் தத்துவம்
விவையானது, அதன் கல்லாகுந் தத்
வம், என்னுடைய பொதிபிசுமல்ல
அதும்கல்கலையோ, அக்கெல்லா
முன்ம்குத் தத்துவம் துததுபிசு
பிபிசு, எனக்குக் குடிபிபிசு

மெய்மறான், அதற் கல்லாகுந் து
ள், மல்தரின் வஸ்துகொள்ளா
முனக்குந் குழிப்பெய்மறான், அப்
போதிபுலிக் காங்கு வேட்டை
பெய்மெய்மறான், அதற் கல்லா
குந் தஞ்சை, வுனக்கு வேட்டை,
பெய்மறப்பிரந்தவாகொள்ளான்
அப்பொ திபுலிக் கொள்ளான்
ஆண்டவனே யுன்னுடைய இறந்த
தினனே பெய்மறப்பிரந்தவாக
ளுடைய முறப்பத்தை என்னுடை
யமக்களின் துக்கப்பிரித்திருந்
திரந்தவாகுந் மட்டி மெய்
றான், அத்திபுலிக் அலுந்துக்குந்
கொள்ளப் பட்டது, வருந்தது
செய்யப்பட்டவனே, யுன்னுடைய
மெய்க்கிறவன் பரி ஆங்குரு
டைய வாகு, தொண்டைக் குழி
யிற் பகைக்கு மாளவு, அமர்ந
தெய்வாவைக் கழல்செய்திறவன்
நீ கவந்தத்தையிடும் புறப்படு
நிலொருததுக் செய்யப்பட்டவன்
கொளத்தவன் வகுமளவு மெய்
னுடைய வருந்த துன் மெய்
யிற் குமெய்ம.

அதன் அனைத்துமையையும் பாதிக்கிறது.

WILLIE-LING.

ஆதித்யன் அருங்கிணைப்பாடு

இயல்புந் தன்னே,

அ/வ் இல. 6-வ்

உள்ளே

எதா யிருக்கி

ஆதாம், ஆவாகெல் வலாம், இபுரீனாக் கண்டு, ஆலாம், இரூத் செய்கிற பேரிதழ் ஆவாகெல் பழித்தார். பிறகு சொன்னது, நீயென்னை மது அப் போட்டீச், கவர்க்கத்தில நீன்றும் புறப்பட்டு வந்தாயே பென்று அப்பேரது, இபுரீக அழகாம்-வலப்பது முன் னப்பல்லே போகிறாருதிருர், அப்போ ள் இபுரீக கொன்னான். காணும் வாய் மருட்டினேன்-நன்னீன் மருட் டினவூத்துச் கவர்க்கத்தில நீன் றும் புறப்பட்டு வந்தது யானென் னு - நிழலுத்துச் செய்யப்பட்ட து- இபுரீக பிடியகனிடத்திற் பறங் தனையான் குறுத்தாயவன் காண்,

மிறுக்கின் அடிவளத்தூர் நகரத்தாழ்வார்த்
தூமிகுந் தமாண இன்னாது செய்தான்
அப்போது. இவ்விசை அருளுகையிற்
பாத்தாங்குச் சொல்லுந்; என்னை
பெய்ததம் நீ இன்னாது சொல்
றாய். விடுவன்கையிற் படைத்தாய்.

மறுபடியும் இன்னொரு செய்தியை
என மென்று - அதுதான் இது. இது
கடன் மருந்து இதுதான். அந்தச்
சொற்களில் அவன் கடனில்முழு
முனாவும், முன் அதுதான் அவன்
துக்கு என்னதான். என்ன. இதுதான்
தான்.

திராவிதருக்குச் சொந்தப்பட்டது.
 கமீமா என்பதெல்லாம், இடது
 லைப்பாத்தக் கேட்டார், உன்ன
 ளளிலே பெந்த ஆமம் மெத்தவும்
 உவப்பான ஆமென்று, அதற்கு
 இடதுச சொன்னான், அங்கிருக்
 த ஆண்டித்தி லாமத்தமந்தி விப்
 லாமம் போனது நான் சொல்ல
 மாட்டேன், மந்தி லுண்டா சிறுக்
 த படித்துவே சொல்லுகிறேன்,
 மெத்தவும் மென்ரு உவப்பான
 அமலாகிறது, ஆகிற டாயினாயம்,
 பெய்கிறோடு பெண்ணை யுத் தேர்ச்
 சை செய்கிறேன் தென்னாள்.

தீவிரநாடிக் செய்யப்பட்டது,
மத்ய பருணாக் கரியா அகிலை
வலாம் - நெய்யெட்டிதல் கேட்
டார். ஆண்டவனே, இப்போது அந்
விரித்கிற மூலத்தாய் படிக்க
எள்ளிடத்திலுள்ளபிணை, அவன்
எனக்கு மூருவந்துணையு மகறக்
காத படிக்கு நான் சத்தியமாகக்
கேட்பேனென்று - அப்போது,
அல்லாஹுக் தலுவன் எவ்வா அகில
மெல்லவாத்திட கரில் - இப்போது
பொருத்தொன்றிப்போகும், மறு

கு, இபுலிக அவரிடத்தில் வந்து
நான் இபுலிகை இருப்பேன், என்
னை வானத்திலிருந்து பிறக்கப்
பட்ட குழந்தைப் படிக்கு உங்களை
டத்தில் வந்தே சென்றான்.

அப்போது, எவ்வாறு அலைக்கி
லாமப்பாத்தார், அவன் தலைமேற்
பட்டாருகி கொள்ளி அலையா
யிருக்கிற, இப்படி விருந்தும்
கூடாக்கள் நடத்தினான். இருந்
துகிறான், காலை மணிக்குத் தட்
டிக்கொண்டிருக்கிறான், அதுதான்
புகிய அலைக்கலாம் இபுலிகைப்
பார்த்து, உன்னுடைய, தலையி
ருக்கிற சென்னவென்று தோட்டார்
அதற்குப் புகி, அதுமுடைய மக்க
ளின், அங்குமே இதைக் கொண்
டாத்திக் கொள்ளுவே சென்
றான்.

மேலும், க. ஜாக்கரி சென்ன
வென்று கேட்டார், அதற்குப் புகி
அவர்கள் மவுத்தாகிற இடத்
தில் இந்த, க. ஜாக்கரி அவர்களு
துக் தண்ணீர் சிறுக்கிறதென்று
அவர்களுக்குக் காண்பிப்பேன்,
அவர்கள் சமாளிக்கிப் போரு
மென்றான் - இந்த மணிக்குள்ளே
வென்று கேட்டார், அதற்கு, இந்த
மணிகைய அசைப்பேன், அவர்கள்
இராகம்பாலேயர்களுள்ளுள்ளத
கேசத்தில் நீ ஆகமுடைய மக்க
னை வழி கேட்போர் யென்றார்,
அதற்கு, வயிறு சிவப்பிச் சோ

தண்ணீருமாகி தின்று சூழ்த்துத்
தாக்கித் திருக்கிறதென்கலைக்கிக்
கொதற்கு ஆகமுடைய எவ்வாறு அலை
கெல்லாம் இபுலிகைப் பார்த்து
நீ யெப்போதாவது என்னோர் பத்
தி சிறுக்கிறோர் சென்றார்.

மேல்தான் ஒரு இரையிலே நீர்
வளக்கத்தக்கதென்கலைக்கிக்
உம்முடைய இயாதத்தைக் கன
மாக்கி வைத்தேனென்றும், அப்
போது, எவ்வாறு அலைக்கலாம்
இபுலிகைப் புகி, அவர்களு
மும் நானாயித் தின்றுகிற தில்
கையென்றார் அதற்கு, இபுலிகை
என்றும், நானாயிதேன் எக்காவத்
திதும் மனுடருக்கு நன்றதது
சென்றதில் கையென்றார்.

இபுலிகை அப்பாக்கிப்பெருகிறார்
தருக் சல்லவருக அலைக்கலாம்
உபத்தானப்போது, குளுப்பாட்
மேலே கேசத்தில் ஆராயத்திலுள்ள
அம் ஒருசுப்பமுண்டாகசது, அம்
தாவது, முகம்மது துப்பாக்கி
வன், அவரைக் குளுப்பாட்டிலே
யுடாமென்று அதற்குச் சத்தத்தை
அசுறாபுகிசெல்லாம் பொருத்தம்
கேட்டார்கள், பிறகு, ஒரு சத்த
முண்டாக்க முகம்மதுக்கு ஒரு
பாட்டியைக் முகம் கொள்ளுது
இபுலிகைடைய சத்தமென்று அப்
போது, அலைக்கலாம் அங்கு
சொன்னார், என்னோர் தோட்டு

அல்லலாகத் தலைவா அங்குப்
பித்தி செய்வா துடைய நீர் யா
சென்று மேலாயி அப்போது,
அவர் சொன்னார், நான்குதது நீ
யாக இருப்பேன், முகம்மது சல்
லல்லாகு அலைக்கலாம் முடைய
துளுக்கிக்குக் கொழுக்கித் தற்
காகவேண்டி காணுகுள்ளேன்.

நீவாயத்துச் செய்யப் பட்
டது, ஒரு மனுடன், இபுலிகை
பெருகாளென்றிற்கு ஆபிரக
ம் லகுனத்துச்செய்வார், ஒருநா
ள்தமனுட வித்தினா சென்ற
போது ஒருமனு இவர்து, அவ
ரை சுருப்பிவிட்டார் சொன்னார்,
அந்தச் சுவாரிசு துன்மேலே
விழப் போகிறது, நீமவுத்தாபிப்
பெய்வா யெழுந்திருவென்று, அப்
போது, சித்திரைசெய்த மனுடன்
கேட்டார்.

என்றோற்குபையாகவந்துள்ள
பி விட்டாயே நீயாசென்று கேட்
டார், அதற்கு வன், இபுலிகை
சொன்னான், நீஎன்னேயென முப்
பிட்டாய், ஒருநாள் கொன்றிற்கு
ஆபிரகம் நான்கு லகுனத்
துச்செய்கிறேனெ யென்றார், அப்
போது, இபுலிகைசொன்னான் உன்
னை நானெழுப்பிச் சுவாரிசு
வை அறிவித்ததெல்லாம் சுவரி
பித்து மவுத்தாகிறவர்கள், அல்லா
குத் தலைவா இடத்தில் பையி
செய்து அதோனாகவே அந்தத்

தலத்திக்குப்பார்க்கொன்று நான்
திற்குக்கிறான், அந்தத் துறா
வனக் குண்டாகிறதெனப் புகித்
துத்தாக வேண்டி யுன்னை யெழுப்
பி விட்டெனென்று சொன்னான்.

ஒன்பதாம்-பாபு.
காபீல், ஆபீலுடைய தித்தி
லே போகிறது.

ஹதிதகனையும், கெல்லாக்கனையும்
பெரிவருகிறவர்கள் பெரிவருகிறார்
கள், ஹவ்வா அலைக்கலாம்,
ஆகம் அலைக்கலாம் துக்குத் தல்
பெருகதுக்கு இரண்டு, என்னிசெ
னைப் பெறுகிறதாக இருந்தார், அ
தில் ஒருநாளை பாதுகாத்திருக்கிற
பெண்ணைப் பெறுவார், அதி அலை
கெல்லாத்தையாழிய அவனாகு
ஆண்டிசெய்யாகத் தலித்தவாகப்
பெற்றார், ஹவ்வா அலைக்கலாம்
ஹம் பெற்றதென்கைண்டித்தலும்,
இருபதுகுகிசெ ஆணும் பெண்ணு
மாக காற்பதுபெயர்கள், அவர்களில்
முதற்குள்ளே காபீல், அவர்கடப்
பிறந்த பெண்ணினை இக்கிமா
கடைசிப்பெண்ணை அப்துல்லாது,
அவர் கடப்பிறந்த பெண்ணினை
அமுக்குல் முகிது.

இபுனுஅப்பாசு பேசுவருகிறார். ஆதம் அகிலிவல்லவர் மவுத்தாக வில்லை, அவருடைய பிள்ளைகளையும், பேரப்பேத்திமாணையும், நாற்புதினாசீரம் பேரை அநியென் கிற மலைகளிலேத்தியே பொழிய, அவர்களிலே, வஞ்சகெய்திறந்தை யும், சாராயம் குடித்திறந்தையும், பாசாதுசெய்திறந்தையும், மித்தாரர், உலமாக்கள் காபில், ஆபில், பிறந் தவகுத்தில், இத்திலாபாணர்கள் இதிலுபேர் சொன்னார்கள்,

ஆதம், ஹவ்வா அகிலிவல்லவர் கூர்ச்சமாகுசெய்தது. பூமிவிலி தங்கி அதுவருவதத்துக்குப் பின் னாலே பிள்ளைகள், பிறந்தென் னார்கள். அப்போது, காரியையும், அவர் கூடப்பிறந்த இவ்விமாவை யும் பெற்றார். பின்னர் ஹாயிலே யும், அவர் கூடப்பிறந்தவனாரும் பெற்றாரென்று முகம்ம திபுனு இஸ்லாக்குவந்திடத்தில் கிளையும் இறக்கப்பட்ட இத்தாபில்வந்திருத் தித்திகள்தார்.

ஆதம் அகிலிவல்லவாதை, அவர்க்கத்தில் ஹாகு சொய்தார், அவர் பாவஞ் செய்ய முன்னு லே, அந்தச் சுவர்க்கத்திலுள்ளே ஹவ்வா அகிலி அல்லலாம், கா பிலேயும், அவர் கூடப்பிறந்தவனா யும் ஹமலாய் வகுத்தம், கொக்கா டில்லாவற் பிள்ளையுடனே இரத்த ரு பிள்ளைமற்பெற்றார், பூமிபி

லிதாபிலேயுடனும், அவர் கூடப்பிறந்தவனா யும் ஹமலாய் வகுத்தமும் கொக்காமிலே இரத்தமுமுண்டாப் பெற்றார்,

ஆதம் அகிலிவல்லவர், பிண் ணைகள் வர்ஸிபகா ரானல், ஒரு குவிந்திறந்தவனையும், மறுகுவிந் திறந்த பெண்ணையும், பித்தாருசெய் து கொடுப்பார், அந்தப்பிள்ளைகள் ஆகமுடைய பெண் மக்வலிலே வேண்டியபெயர்களை தித்தாருசெய் வார்கள், கூர்ச்சபிறந்த இரத்தாப் பிள்ளைகளேயொழிய காபில், ஆபி லுக்கும், அவ்லாகுத் தஜ்லா வசி னான், காரிலுக்கு எக்தாகாவர் செய்யச் சொல்லியும், ஆபிலுக்கு, இத்தகிமாவைச் செய்யச்சொல்லி யும், அப்போது, காபில் செய்திற தில்லியென்று விவர்க்கக் கொன் டார், அவ்லாகு அவ்லா கூத்தஆ லா, அவர் வ்லிருபேலாய்லுக்கு பான் செய்யச் சொல்லிவலினான்.

குறு ஆனிலே திருவாமானது போலே, மஹா திபுனுஹபல் தகி யல்லாகு, அனருடைய, நிவாயத்து வந்திருக்குது, அவ்லாகு சுப்தான கூத்தஜ்லா, ஆதமையும், ஹவ்வா வையும் பூமிபி லிதாபிலேயுத்த போது ஹமாகுசெய்தார்கள், அப் போது, ஹவ்வா ஒருபெண்ணிற் றார், அந்தப்பெண்ணுக்கு, இலுக் கென்றுபெரிட்டார், அந்தமனுபி

பூமிபுடைய முகத்திலே, முகசு வழிச்சு மயங்கு சொய்தார், அவ் லாகுத் தஜ்லா, இலுக்கென்றெவ லுக் கொன்றுவிடக்கூடார் காட் டுக் கொன்றுவிட்டான்,

பின்னர், ஹவ்வா அகிலியும், பின் னார், ஆபிலுயற்பெற்றார், அவர்கள் வர்ஸிபகாசொரு, அவ்லாகுத் தஜ் லா காரிலுக்கொருபெண் பிள்ளை வென்றிவாத்தி கைந்தான் மனுபியு டைய குடித்திலே, அவ்லா யவர் கலியாவை முடித்துக்கொண்டார், ஆபிலுக்குச் சுவர்க்கத்திலுமிடமும் ஒருகூடம் தரினே இலுக்கென்றார், இலுக் தகலிதா செய்துமொண் டார், காபிலுக்குவந்தி வென்றிந் தைச் சிறந்த போது, அவர் கோப மாய் இரப்பெற்றாரும் கடர்க்கரி மம் சூத்திரபார்க்க கென்றார்.

இசுமாயீ லிபுனு ஒருபேரு பேசு வுருகிறார். ஆபிலும் - காரிலும்பெ ண்பண்ணை செய்திறவர்க்கு, ஆபி லேய்க்கிற வர்க்குமார் பிறந்தார் கள் - காரிலுக்கு அவருடைய ஆபிலுக்கு குட்டிக் குட்டியுடையது, அவ்லாவர் வந்திருத்து முதுகிற் றிடுகே சமந்து கொண்டுநார், ஆபிலுக் கிருக்கையும், குறுமான் கொடுக்கச் சொல்லி ஏவப்பட்ட போது, அவர் ஒருடைய குறுபா னை மலைமில்லா வந்தார்கள்,

பின்னர், ஆதம் அகிலிவல்லவர் துஆச் சொய்தார், அப்போது

வானத்தி லிருந்து செருப்பிறந்தி ஆபிலுடைய குறுபாசை ஹமலாக இறந்திது ஆட்டையுடைய, அதிலு டைய பாசையும், வெண்ணெய் யுத் தித்தி போட்டது. காரிலு டைய குறுபாசை, அவர் வேளான் னம் செய்கது, கெட்ட தானியங்க ளா யிருக்கது, அதைக் கொடுப்புத் திண்ணவில்லை, காபில் கொபமாய் ஆபிலைக் கொல்ல நாடினார்.

பிறகு, ஆதம் அகிலிவல்லவர், ஸபத்தவல்லவாகு, வியாதகது, குப் பேசு காரிலுக்கு, அப்போது, ஆதம் அகிலிவல்லவர் கன் பிண் ணையுக் காத்திக் கொள்ளென்று வானத்திக்குச் சொல்லுர், வானம் விலகிக் கொண்டது, பிறகு, பூமிச் குச்சொன்னார், பூமியும் விலகிக் கொண்டது, பிறகு மலைக்குச் சொன்னார், மலைகளிலுமிடக் கொன் டது, பிறகு, காரிலுக்குக் கொன் னார். அவர் கூத்தெய்து ரீதிகள் போய் பிண்டி வாகுக்கள், தகிவா அவ்லாகுக் சாண்பிரக வென்றார், பிற கு, ஆதம் அகிலிவல்லவர் வந்தி துல்லாவருக்குர் போய் பிண்டார், காபில், ஆபிலைக் கொன்றுபோட்ட தாகக் கலிட்டார்.

இதிலுபுது, ஹக்குடையகொல் லாவருக்குவர், காபில் வானத்தின் மேலேயுடைய, பூமிமேலேயும், மலை க்குமேலேயும் சாரம்அமானந்தக எந்தித்துக் காண்குத்தெய் அனலக

என்றும் கூறுமாறு தீர்மானம் கூறியது. சமீபத்தில்
தொழிலாளர்களைப் பற்றித் தீர்மானம் எடுத்த
தொழிலாளர் இயக்கம், இன்னும் சமீபத்தில்
தொழிலாளர் இயக்கம் எடுத்த தீர்மானம்
தொழிலாளர் இயக்கம் எடுத்த தீர்மானம்.

ஆய்ந்துவர நம்பின உமது சொல்லுகிறார், அங்காவி னுனை வெளிப்படுத்தப்போகுவர், வெள்ளவனாகக் காணக் கரிசனாவர், என்இறும், அவருடைய பேணுதலான விவகாரமென்று சத்திபேசுவருந்நார். காபில் ஆரீகைக் கொல்ல நாடினபோது, ஆரீகை யுத்தறி கேட்கி கொண்டார், பின்னர், ஒருநாள் காபில் வந்து பார்த்தார், ஆரீகை விழுந்துச் செய்யகவணி ஒரு கைகளை எடுத்தவருடைய கைகையடித் துடைக்கார் அதனார், ஆரீகை, மறுத்தாய் போனார்.

இன்னும் ஒரு சங்கிலி வகை
ருக்குறு இயக்க காப்பிக்கு ஆர
லைச் சொல்கிறதானது கங்கெடு
துந் தலைபை நனுகியபொழுது
து படித்துக்கொடுத்தான். க பித்
அந்தப்படிக்குச் செய்துகொடுத்தி.
ஆரில் மலர்ந்தகிற வந்துதின்றிரு
பது வந்துத்தலாபென்றையா மிருந்
தார். இப்படி அப்பாக பேசியவருகி
றார். ஆரில்கொண்டிருப்பது
தலுவிறன்றிற் பிழைநெ லென்று
இன்னும் கிருமலை மீட்டிவிடுவர்
துடு சொல்லப்பட்டது.

இன்னும், கவிதாவுக்குரிய
பத்திரிகைக்கு கையாள்பாட்டி
து. ஆனால், மொன்று போட்ட
போது, அந்த கவிதையை, இந்
வது கையாள்பாட்டி கவிதாவுக்
குக் கொடுத்தான். அந்த கவிதையை
கையாள்பாட்டி கொடுத்த
கொண்டிருந்த கவிதையை, கவிதாவுக்
கவிதாவுக் கொடுத்தான்.

செ. அது நான் நிமாகப் போகும்
 கும் பங்கிசாக் கரும, எதுவான்
 தரும் இறங்கி எப்ப் எவர்க்குப்
 கொண்டு வருபுரிபரி நதுகொன்
 டிருக்கும் எனவும், பின்னர், அங்கி
 ரு, சுபுளனகக் ததுவா, இரண்டு
 காதத்தை அதுவாயி வைத்தான்,
 அவன் குறு ஆனிகிசு திருவுளபா
 னதுபோகே, என்னி, அவ்வாரு
 சுபுளனகக் ததுவா, இரண்டு
 காதத்தை அதுவாயி வைத்துக் கொன்
 டு சண்டை செய்தி கொண்டு
 செட்டிப்போன பின்னர், மறுவா
 கம் பூரிப்பட்டுவான், அதிலே
 செத்த காதத்தைப் புனைத்தது,
 இவ்விதம் நடந்த தேவனுமெனின்,
 கயிலை சமலாடற் பிறந்தார் ஆர்
 இடைய மைமீத்தை அந்தப்படி
 புனைக்கிறென் றநிறை தந்தாக
 வேண்டி.

அப்பதர்வாதிபுண, காமத்தபுண
முதல்மது பேசியவாதிபு, ஆரம்
அதிவின்காநத் தானடய, மதம்
காலை, அங்கு, ம் பிறந்தான்.

கிங் கொண்டு போட்ட போது;
காழகன் படகும் பூயிழும், அதி
லுண்டா யிருக் கீழ் தலையகளு
தலையகன், பிள்ளை, அவருடைய
இரந்தலையகன் தலையகன் குழங்
கொண்டு போகவே பூயி குழந்தை,

அப்போது அல்லாஹு சுபகான்
உன் தூது, நாயிகைக் கூப்பிட்டு
உன்னுடைய நோக்கான் துபீன் எம்
கேயிடுங்கிறென்ன கேட்டான்.
அதற்குக் காயில், கண்ணம் மாட
பென், அம்ம என்னை யிருக்கிற
கேட்டுவா. அல்லாஹு சுபகான்
அது கண்கள் கொண்டு. அவரு
யின் இரத்த துண்டை சத்தம்
புறிக் கொண்டேன். கப். பிட்டு
கொண்டு போட்டி பென்று
கொண்டேன் தென்று அதற்குக்
காயில் நான் கொண்டு போட்
டான் இரத்த யிருக்க வேண்டுமே
அந்த இரத்த மென்னை பென்று
கேட்டாய், அல்லாஹு சுபகான்
அது சுபகான். அது, இரத்
தின் முடிந்ததைப் பூமிக்கு நாயு
மார்க்கென்.

இது அம்மக பேசுவதற்கு
காரணம் இது நான் கேள்வியை
கொண்டு போட்டு இத்தகைய
பேட்டையைப் போது. மாமன்
முன்னே அண்டிய தகவல் முக்கிய
கொண்டால் பேசுவதற்கு, கனிகை
கொண்டால் பரிசுப்பை பதிகத்து

தண்ணீர் இரத்தத்தைத் தவிர்ப்பதற்கு,
பூமி புழுதியாகிறது, அப்போதும்,
ஆகம் அழகிக்கொண்டி கைபந்துல்
லானிலிந்த அலாபத்துக்களைப் பெல்
லாக் கண்டு பூமிவி கொழு புதின
மனை காசிவ. முன் சகலதென்று.
மந்த் துருத்திதார்.

அப்போது, ஆரிலைக் கொல்வப்
பட்டவராகப் பரிந்து, தாம் வரு
ணம் சிவமாயாவதாகச் சிறிப்புயிற்
லாம் ஸ்ரீகுந்தம், அப்போது, ஆரிலை
தாக்குவதாய்ந்து தாத்திமுயிற்
வருவதாய்க்கது. அந்தக்கு ஸ்ரீகு
வருவத்திற்குப் பின்னாலே அவ்
வா அலைக் குக்கையாம் ஸ்ரீகுந்
வையப்பெற்றார், அந்தநாள் பேர்
சிபத்துவனா, அவர் பேரிலே, அந்
வாருக்குகானகத் தத்துவமாய்ந்து
வருவப்பெற்றார் வைத்தான், ஸ்ரீகு
அலைக்கையா மாறெவன். ஆகம்
அலைக்கையா துண்டாய் வசியாத்
துக்கெய்த போகையாகளாம், அவ
ருக்குக் கவிபாவகையானார், கா
லைவவியாத்தி விருக்கிலைண்டா
மென்று சிவப்பயாபட்டார்.

ஸ்வர் உடத்திபந்தன் இக்க
 மாதிரியாக உடத்திபந்தன் இக்க
 கொண்டு வரும் காக்கியத்தின்
 முழுநிலை அப்பொழுது உடத்திப
 ந்துப் போய்விட்டால் அப்பொழுது
 இப்பொழுது அப்பொழுது
 படை கொண்டு வந்த இவ்வுடத்தி
 கொண்டு வந்த இவ்வுடத்தி

வென்றார். அதற்கு, அறுபது வருஷமென்றான். ஆண்டவனே இன்ன மலருக்கு ஹயாந்தை அதிகமாகக் கிளவியென்றார். அதற்கு, நாளநி கமாக்கமாட்டேன் குறிக்கப்பட்ட ஹயாந்து இவ்வளவுகாலம் உலர்ந்து போச்சது, நீர் வேண்டி யிருந்தால், உம்முடைய ஹயாந்தில் கின்றும், அவருக்கு அதிக மாக்கி வையு மென்றான். ஆகம் அலைகிஸ்ஸ லாத்துக்கு ஹயாந்து (ஆரோம் வருஷம்) அதில் கின்றும் (நாற்பது வருஷம்) தாஜது அலைகிஸ்ஸ லாத்துக்குக் கொடுத்தே வென்றார்.

அதுகேட்டு, அல்லாகுத் தஆலா, அந்தப்படிச்செழுதிக்கொடு மென்று சொல்லி, அதின் மேலே மலா யிக்கத்து கலையும் ஷாஜித வைத்துக் கொண்டான். பிறகு, ஆகம் அலைகிஸ்ஸலாத் துக்கும் (தொளையித் தறுபது வருஷம்) நீர்ப்ப மாள போது, மலக்கல் மவுத்து னாகு வாங்கித் தந்தாக வேண்டி அவரிடத்தில் வந்தார். அப்போது, ஆகம் சொன்னார், என் னுடைய வயது இன்றும் (நாற்பது இருந்து தென்று) அதற்கு, மலக்கல் மவுத்துச் சொன்னார். நீர் (நாற்பது வருஷம்) உம்முடைய மகன் தாஜதுக்குக் கொடுத்தே

பின்னர், ஆகம் சொன்னார், நானொரு வஸ்துவையுந் அவருக்குக் கொடுத்தே விட்டேன். பிறகு, அல்லாகு சுபகானகத் தஆலா, அவருடைய கொடுத்த மலாயித் சுத்துகள் ஷாஜிதகு இருந்தாக னே அதிசயிப்பதுகாமாகவையுந் தும் கலாய்பி வைத்தான். பிறகு, ஆகம் அலைகிஸ்ஸலாத்துக்கு (ஆயிரம் வருஷம்) நீர்ப்ப மாளகவும், தாஜது தலைகிஸ்ஸலாத் துக்கு (அறு வருஷம்) நீர்ப்ப மாளக மாக்கினான்.

நபிசல்லல்லாகு அலைகிஸ்ஸ லம் திருவுள்ளமானார்கள். ஆகமநா தார், அவர் பிர்க்கைகளுமறக்கிறார்கள். ஆகம் எழுதினவை யில்லை யென்று தட்டி விட்டார். அவர் பிர்க்கைகளுந் தட்டி விடுவார்களென்று எந்தக் காரியத்திற்கும் ஷாஜித வைத்துக் கொள்ளச் சொல்லி அல்லாகுத் தஆலா ஏவினான். குதுஆலிலே திருவுள்ளமானான். ஆகலால், நீங்க னொருவர்க் கொருவர் கொள்ளல், சிறந்தல், பொன் மகர் மிஸத்துச் செய்யுந் ளானால், அதின்பேரில் ஷாஜித வைத்துக் கொள்ளுங்க னென்று.

பின்னர், அல்லாகுத் தஆலா பி ரியில், மிக்காயில், இமராயில், இசுராயில் அலைகிஸ்ஸலாம் அவர்க ளாலே வலி யிறக்கி வைத்தான். ஆகம் அலைகிஸ்ஸலா மலாயிலே

நீங்க விறக்கிப்போய், அவரிடம் தி விருதுகள் அவர் மவுத்துடைய குறக்கைப்பார்த்தாரானால், மெத்தவும் மலப்பவொன்னேறு. பிறகு, மலக்கல் மவுத்தை கல்ல ஆட்டி டைய குறத்தாக அல்லாகுத் தஆலா திறக்கி வைத்தான், அவருடைய நிறைகி கிரித்தார், அல்லாகுத் தஆலா துனியா வடக்கலையும் அதிசய சிறைகை நீர்ப்பி வைத்தான், மலக்கல் மவுத்துக்குச் செருகன் பிசுருமுன்னம்.

அவையளிற் சிறிதுசிறிதானாலா யிக்கத்துகளுடைய னாகு வாங்கித் தந்தே யோழிய கிரிக்க மாட்டார். சிறிது சிறைகை அன்பிபாக்க குறக்கே யோழியவிரிக்கமாட்டார். சிறிது சிறைகை அல்லாகுத் தஆலா பட்டி நடக்கிறவர் களுக்கே யோழிய கிரிக்க மாட்டார், சிறிதுசிறைகைக்காரினைவர்களுக்கேயோழிய கிரிக்க மாட்டார், காபி களுக்கு கிரிக்கிற சிறைகை யோருவரும் பார்க்கனில்லை, அவர்கள் முடிக்குப் புற கிழுந்தேயோழிய.

கஃபி பேசி வருகிறார், முயிது ன பேசுகளுக்கு கிரிக்கிற சிறைகை திறது, ஜவாஜுகளுடைய வகை யில். கின்றும், நகுமத்தில் கின்றும் மழுத்தப் பட்டதா யிலுக்கும், காபினைவர்களுக்கு கிரிக்கிற சிறைகை, கருவத்தில் கின்றும், அதாபுடைய வகைகளில் கின்றும்

வைத்தப் பட்டதா யிருக்கும் ஆகம் அலைகிஸ்ஸலாம், மவுத்து டைய குறத்தைக் கண்ட பொழுது தன்னை மறந்தார்.

மலா யிக்கத்துகள் அவரைப் பிடித்துக் கொண்டு ஷாபத்தென் சிற தன்னிடம் அவர் முகத்திற் றெளிந்தார்கள். அவர் கெளரிவு பெறு மளவும், அப்போது அவருடைய சரீரமெல்லா மஞ்சளிற மாள கோர்வையாக வேந்தது, பின்னர், தெளிவுபெற்றதப், பின்னர் சொன்னார் இலாகித் தமவுத்துடைய குறத்தை அமலி யாக்கிவைத்த புதுமைதா வென்ன. இலாகி யோருவர் மவுத்து, அவனுக்குப் பிற் றுலே யுண்டா யிருக்கிறதென்று. அதிந்த அவன் துனியாவிலே நீர் ஷாஜித் செய்கிறது அவனுக்கென் ன யோபாசனங் கொடுத்தும், அதித் மவுத்தாசிறது வகைகளைக் காணாத், அல்லது, கல்குக் எடக்க னுக்குமுண்டா யென்று.

அப்போது, அல்லாகு சுபகானகத் தஆலா திருவுள்ளமானார், அதித் தமவுத்து கல்குக் எடக்க னுக்கு முன்னுடைய என் னுடைய வடிப்பத்தினால்த் இவ்விததின னே மவுத்தாசிறது மவுத்துப்பைகல்குக் எடக்க னுக்கு முன்னுடைய போக மிகுந்தேன், மெத்தமும், குறமனை கெடுத்துத் துள்ளட்டும், அதற்கும் திவ்வான கல்கு முன்னு

புறமென்று, கலக்குகின்றவரும் பருவாகப் போவார்கள், ஒருவரு மிருக்க மாட்டார்கள் எனவே பொ ழிய, வம்முடைய பிச்சைகளை எல்லாரு மவுத்தை அனுப்பிப் பார்கள், அவர்கள் செய்த அம்ம னைய கதறுப்படிக்குப், பின்னர், மூமினானவர்களுடைய அதுவாகு இல்லை என்கிற சொர்க்கத்தி லிருக்கும், காபிக் குடைய அது வாகு சிறுஜி என்கிற காகத்தி லிருக்கும், வியமத்து நானுண்டா கு மனவும்.

அப்படி கியாம் முண்டானால், மூமினானபேர்களுடைய அதுவா வையும், காபிரான பேர்களுடைய அதுவானையும், அவர்க ளுடைய கார்த் தனவிலே நின் வைத்து, அவர்களை எழுப்பப்படும், அவர்க ளெழுந்திருக்க, அவர்கள் செய்த அமலின் படிக்கு, அவர்களுக்குக் தவாபும் செய்யப்படும், வேதனை யுஞ் செய்யப் படும், கன்மை செய்தால், அந்தக்குப்பித்தியென் றுக்குப் பத்தும், தீமைசெய்தால், அந்தக்குப் பிரத்தியென்றுக் கொ ண்டும் கொடுக்கப்படு மென்று.

அல்லாகுத் தஆலா ஆதம் அலை கிஸ்ஸலத்தை அவர் மகன் லீது அலைகிஸ்ஸலத் துக்கு வையத் துச் செய்யத் தோல்வி வையினவே

சுரு சுவரின் பிடி

சுரு சுவரின் பிடி மகனே, கான்னுயியாவை விட்டும் பிரித்த போகிறேன், என்னுடைய நெய்ப்ப ளவிலேமுன்னோக்குமேன், நீயுந் தானியாவை விட்டும் பிரியவேண்டாம், பெலனான காரியக் கொண் டெ பொழிய, அந்தக் காரியமாகிற து(வாஜிலாதில்லல்லாது) வென் றெது, முகம்மது சல்லல்லாகு அலை வசல்லத்தைக் கொண்டு ஈமாக்க கொள்ளுகிறது, முன்னுண்டா பிரித்தவர்கள், பின்னுண்டா நெய்வர்கள் எல்லாருக்கும் அவர் செய்திதானவர்.

கான் அதுண்டைய துண்மே லேயும், கவர்க்கத்தைய வாச் விலேயும், வானத்தைய தட்டு கனிலேயும், தூபாவென்கிற மாத் துடைய இலைகளிலேயும், முகம் மதுடைய பேர் எழுதி விருக்கப் பார்த்தேன், என் கின்ன மகனே யுன்னளவிலே இது என்னுடைய வையத்தது விருக்குமென்று.

பின்னர், சொன்னார், அல்லாகு சுபகானகத் தஆலா என்னுடைய பிச்சைகளையே யெல்லாம், என்னு டைய முதுகில் நின்றுப் புறப்பட் னாகத்து, என்னக்குக் காண்பித்தான், அந்தப் பிச்சைகளையே யுன்னுடைய முதுகிலே கான் அமாஸதமாக வைத்தேன், அவர்க ளுடைய குறத்தை யெல்லாம் கான் பார்த்தேன், நீயும் அதை யெல்லாம்

பார்ப்பாவென்று, பிறகு அல்லாகு சுபகானகத் தஆலா, ஆதம் அலை கிஸ்ஸலாத் தனவிலே, கவர்க்கத் தில் நின்று மொரு பெட்டகத் தை பிறக்கி வைத்தான், அந்தப் பெட்டகத்திலொரு குப்புடையை வைத்திருந்தது, அதுகண்டு, ஆத ம்நுப் பெட்டகத்தைத் திறக்கச் சொல்லி வானார்.

திறந்த பின்னர், அங்கிருந்த புடையை எடுத்து விரிக்கச் சொன்னார், விரித்தபோ துக்கப் புடையிலே, அன்போக்களுடைய குறத்தும், வம்பான காபிக் குடைய காலகண் குறத்தும் எழுதி விருந்தன. அதிலிருந்தின கடி ஆதம் அலைகிஸ்ஸலாம், லீது கடி முகம்மது சல்லல்லாகு அலை கிஸ்ஸலாம், அவர்க ளெல்லாம் லீது அலைகிஸ்ஸலாத் துடைய முதுகில் நின்றுப் வருவார்கள், கம்பாரான சாஜாக்க கெல்லாம் காபிலுடைய முதுகில் நின்றுப் பிறப்பாக்கென் றெழுதி விருத் தன, அதை லீது அலைகிஸ்ஸலாம் கண்டபொ து, அந்தப் புடையை மடித்துப் பெட்டகத்தி லுள்ளே வைத்தார்.

பின்னர், ஆதம் அலைகிஸ்ஸலாம், தம்முடைய காடி ரோமத்திலி ன்றும், நின்றுகொண்டும் லீது அலைகிஸ்ஸலாத் தவிரத் தொடுத்து அதை யும் பெட்டகத்தில் வை, அந்த

ரோமங் கதறுப்பாக இருக்குங்கால மெல்லாநீ யுன்னுடைய பகை யாடுமெல் நெயும் பெற்றவனாக இருப்பாய், அந்த மாகிர் வெளித் தனாலும் நீ மவுத்தானவ நென் றறித்துகொள், அப்பொது உன் னுடைய பிண்டா கனிலே வானுள வரவிலே நீ வையத்துச் செய் துபோடு, நானுள வளவிலே வைய் யத்துச் செய்தது போலே, என் கின்ன மகனே அல்லாகு சுபகான கத் தஆலா, என்னைப் படைத் தானே அந்த நிமிஷத்திலே என் னுடைய துறையைக் கட்டிச் செய்வான், அந்தச் கா அத்துதும் ஆவுடைய காசையிலே வரிசையா னை அந்தா விருக்கும்.

அந்த மவுத்து வந்தால் நீ ஒரு வ. அத்து நேரம் வெளியே புறப் படு, மலாயிக்குக் கருத் தவியுத் துக் கொல்ல வருவார்கள், அந்த மவியினை எல்லாம் கீட்டிக் கொண்டிரு, பின்னர், அல்லாகுத் தஆலா கவர்க்கத்தில் நின்றுப் கப்பாபுடையமும், மணக்கிறவன் து கருமனுப் புறான், நெருநிபுரீயில் அலைகிஸ்ஸலாமும், சிறிது மலக்கு கருமாகவந்து கொழுமார்கள்.

என் கின்ன மகனே என்னைக் குணப்பாட்டுறையையும், எந்தப் படி குணப்பாட்டுகொண்டு லீது விரி விடத்தில் படித்துக்கொள், அந்தப்படி, குணப் பட்டுகொ

தனக்கும், உன்னுடைய அல்லா
துக னென்னும் பின்மனம் கருத்
தும் பாவையா இறுக்கிதற்காக
வேண்டி பென் பேரிலே தொழு
திறவர்கள் துபுரீலும், மீக்காலும்,
இசுரூபிலும், மலக்கல் மலுத்தும்,
பின்னர், முக்கற்றாபாண மலாயிக்
கத்துகளும் கூட்டன் கூட்டமாக
வந்து தொழுவார்கள், அதுபோ
லேயே மனுடருக்கெல்லாம் இமா
மாக இருந்து என் பேரிலே தொழு
துகொள், அதுவுக்கு விரை நீ என்
துடையகப்புட்டத்தில் வருவிறவே
னா பெல்லாம் என் பேரிலே சலாம்
கொல்லென்று சொல்லித் தங்கள்
வாய் விருந்த மோதிரத்தைக்
கழட்டி, மயங்காவிடுகொடுத்தல்.

அந்தப்பெட்டகத்தையும் அவர்
வசமொப்பிவிட்டார். துபுரீலிக்கு,
மதுபுடியுக்கு சொன்னார், என் கின்
வமகளை அல்லாரு சுபுதானகத்
தஜூலா பீஸ்டில் வெட்டு திறவர்க
ளுடைய தவாபும், இனிமேலுள்ள
ருக் கொடுப்பான், உன் னுடற்
பிறந்தான் காரில்குடச் சண்டை
பெய்னும் பிஸபீல்செய்யவுமுனக்
குதவி செய்வானென்று. பின்னுந்
தொன்னார், என் கிப்கா மகளை
கவர்க்கத்துடைய கொடி முத்தி
ரிப்பதும் திவ்விததற்கு எனக்கு
ஆகையாக இருக்கிறது.

அல்லாருத் தஜூலா எனக்குவரு
தாத் செய் திருக்கிறான், அந்தப்
பழ முனக்கு மொஜீவன் மாக்கி
வைக்கிறேன், நீ வெளியேபோய்
புறப்பட்டிப்பாய், மலா யிக்கத்து
கலைக் கண்டால், அவர்க ளிடத்தி
லே பிழமுண்டாயிருக்குமென்று
இவ்விதம், ஆதாம் அலைகின்ஸன்
சொன்னது கேட்டுமகனாகிய 'தூ
அலைகின் ஸன்'ம் வெளியே வக்
தார். வந்தபோது, கவர்க்கத்துக்
கதி காரியான மலக்கு திலுவர்
நென்றிற வணக்கண்டார், அவரி
டத்திலே கவர்க்கத் துடைய
கொடி. முத்திரப் பழ முண்டா
யிருந்தது.

அதை யவர், ஆதாம் அலைகின்ஸ
லாம்'த்திற் கொண்டு போய்க்
கொடுத்தார், அதை ஆதாம் வர்க
கித் தின்று விட்டித் தமது பார்
வைபை வானத் தளவிலே புராத்
திலுர். ஆனாலும், ஆதாம் காலை
யில், அவரைப் படைக்கப் பட்ட
வகுத்துப் பொழுது ஜவாலாநிற்
து, அது, இமாம் தொழுகையில்
கின்றும் புறப்படுகிற வகுத்தன்
வாயிருக்கும், அப்போது, அல்லா
ரு சுபுதானகத் தஜூலா மலக்கல்
மலுத்தை ஆதாம் அலைகின்ஸன்
மளவிலே, முகம்மது சல்லக்லாரு
அலைகி வான் மலர்க ளுடைய
நாணைக் கழுவ்செய்ய இறங்கு
விறே. அப்படித் கொத்தி குருத்தா
யிரக்கீழ், துறியாவை விட்டும்

பிரிதிற குடிப்படை, அவருக்குக்
குடிப்பாட்டி வைத்து அவருடை
ய னுணைக் கழுவ்செய்துதொன்
தும், அப்படி நாணைக் கவர்ப்பத்
துமுன்னாலே, அவருக்குக் சொல்
தும், துறியாவி தொருவரைக்
கலாநாலைம் கான் லுயாந்நாக்கி
வைத்தான், அதுபோ லும்மாயும்
லுயாத்தக்கி வைப்பே மென்று
கன் சொன்னதாகச் சொன்று
மென்றான்.

பின்னர், துபுரீலும், மீக்காலி
தும், இசுரூபிலும், இவர்க ளுட
னே மலக்கல் மலுத்தும், மலாயிக்
கத்துகளும், கொடிகள் பிறகுத்துக்
கொண்டி, ஆதாம் அலைகின்ஸன்
துக்குக் கவர்க்கனென்கத்தில் கின்
தும் வலுப்பம்மாசதகுத்துமெரித்
துக்கொண்டு இறக்கி. வானத்திற்
கும், பூமிக்கு பிண்டவிலே தருத்
தை வைத்தார்கள், அப்போது
கவர்க்க மலருடைய நுணைக்
கொண்டு கல் மாயாபுத் சொல்லிற்
தப், பின்னர், கவர்க்கத்தை கவினத்
தாக்கப் பட்டது.

மலா யிக்கத்துக் கொல்லாம்
அவர்கள் சிறைபாடு தொழுகை
யும் கிறித்துக்கொண்டு ஆதாம், அலை
கின்ஸன் துடைய தாருக்கு
வானத்தி விருந்து வழி பார்த்துக்
கொண்டிருக்கிறார்கள், அப்போ
து, ஆதாம் அலைகின்ஸன் தங்கள்
பார்வையை புயர்க்கி, அந்தர்கு

மத்துகளை பெல்லாம் பார்த்துக்
கந்தோஷமாகார். பிறகு, மலக்கல்
மலுத்தவந்து (அன்னாஸு அலைக்
கமா அபுல் பஷ்ஷென்று சலாநு
சொல்லி) நீ கொன்னை அறிவீரா
வென்று கேட்டார், அந்தர்குக்
கவாபு (வஅலைக்க அன்னாஸாம்) நீர்
மலக்கல் மலுத்தல்லவா, என்னகா
ரிப்பக் கொண் டென் விடத்திற்
கேவப்பட்டுக் கொன்றார். அதற்கு,
மலக்கல் மலுத்து, உமம் கிர்க்க
சருபுக்கதை குடிப்பாட்டி வைத்தி
றதுகொண்டிம், மலுத்தைக் கொன்
காக்கிறது கொன்டீம் வைப்பட்
டே கொன்றார். அதற்கு, ஆதாம்
ககொண்டுடைய தொப்புக்கு வழி
புட்டவான், ஆதாம் லும்மமேயைப்
பட்டதுபோலே செடியுமென்றார்.

பிறகு, துபுரீலில் அலைகின்ஸ
லாம், ஆதாம் அலைகின்ஸன் பிடத்
தில் வந்து எனக்கு மருவுதலாக
இருக்கவலை-மதுவாபா-மதுவாபா
ஆகவே புரீமுடைய பார்வையை
வானத்தளவிலே புயர்க்கிப் பாரு
மென்றும், உடனே ஆதாம் தமது
தலையை புயர்க்கிப்பார்த்தார், அப்
பொழுது, மருவடைய தலை தொடுத்
து கானமலுடி மலாயிக்கத்துகள்
சிறைக் கிறித்துக்கொண்டு கவாபி
மே தொடி கள் பிறகுத்துக்கொண்டு
கிறக்கண்டார்.

அப்போது வருடைய மதன் ஆடு வென்பவர் வானத்துக்கும், பூமிக்கு மிடையிலே குறத்தாக் கப்பட்டு என்னுடைய கப்பலே தாங்க விரிந்தே எதுக்காக வானம் கள், உங்களைக் கத்திக்கிறதற்கு என்னக்கு மெத்தவுமீ கொள்காக இருக்குகென்று சொல்லி கொண் டெத்திக் கண்டார். பின்னர், மலக் கல் மலத்து பிரிவெக்கி, குடிப் பைக் குடிப் பாட்டினர். ஆதம் அலைகிவல்லலா மதன் குடித்தவுட னே துணிவானவ விட்டும் பிரித் தார் (சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லம்) பிரகு விபுரியில் அலைகிவல்லலாம், ஆதம் அலைகிவல்லலா துண்டாய்க ளுர் சிது அலைகிவல்லலாத்துக்குக் கல்லியத்துச் சொன்னார்.

(அக்கமல்லலாது அதுதற்க, வபு தற்க, சிக்கலி அபித, வபிமாலா ற இலைகியினல்கருமந்திபென்று) அது கேட்டிச் சிது சொன்னார். (இன்னுமின்னி வதின்து இலை கி, குறுக ளன் என்று) அப்போ து விபுரியில் சொன்னார் (பாகுபத் தல்லாகி அழகாக்கினை துபெனீ யு. ஆகலால், முசிபத்து வந்து தொட்டவிடத்தில் இத்தக் கலி மாவைச் சொன்னுதிவர்கள் நல் ளுமிச் செப்பப்பட்டவர்களாவா க் கொண்டு சொல்லப்பட்டிருக் கின்றது.

பின்னர், விபுரியில் அலைகிவல்ல லாம், ஆதம் அலைகிவல்லலாத்துக் கவர்க்கத் துண்டைய தண்ணீரைக் கொண்டு குறுகுப் பாட்டிக், கவர்க் கத்தி ளுன்ன புடவைக் கொண்டு கபன் செம்பு, பின்னர், சேறுஅலை கிவல்லலாத்துத் தொழ்ச்சொல்லி பேயினர். அவருக்குப் பிள்ளுலே விபுரியில், நீக்கமாயிவ இன்னுயில், மற்ற மலா யிக்கத்துக் கட்டிக் தும், எப்படி எப்பாக கின்றுகள்.

அப்போது சொன்னுப்பட்டது, எழுந்திது கட்டிமென்று, பிறகு பூமியினுள்ள மலக்குக் கொல்லந் தொழுதார்கள். அதின் பிறகு, காட்டிலிருத்திவ வறம்காக்கினல் லாம் கட்டின் கட்டமாக வந்தன, அதின் பிறகு, ஆமுடைய தலை கலிபத் துல்லலானிலும், திரண்டு தாலையும் கலிபவுக்கு வெளியிலே கமல்கித் தபன் செயதார்கள்.

தின அப்பாக சொன்னுதினர். உங்களுடைய தகப்பனர், ஆதம் அலைகிவல்லலாத்தின்பேரில்கிவான் சலவாத்தும், கலமும் சொல்லுங் து, அவரை கிளைத்தெய்வோடியெல் லாம் அழுங்கச், அகத்தே கினைந் துல், அல்லாருத் தஆலா, அவரை அழகான குறத்தாகப் படைத்து, அருக்கு அகமலக் கட்டிக்கலை யும் படித்துக்கொடுத்து, தயில்மில் கிண்டி கொழுபதிருயிம்பாவப்பப் படித்துக் கொடுத்தான், கவர்க்க

மலர்களிலே ஆசையான தற்காக வென்றி, சலவாத்துச்சொல்லுதிற் து பூமி புடைய முறத்தின்பேரி லேயும், வானத்திலேயு மொருவ ரும் பாக்கியா யிருக்கலில், அவர் கவர்க்கத்திற் கிண்டம் புறப்பட்ட ருடையிலே, அவர் பேரிலே அழு த்தேயொழிய வென்று.

இன்னும், இப்படி அப்பாகபேசி வருகிறார். ஆதம் அலைகிவல்லலாத் துக்கு முசிபத்து வாகிலை, கல்க் குக் எதிர்த்துக் காக்கெவண்டியே பொழிய, அந்த முசிபத்து இன் னான்களுக்கு முண்டாருமென்று அவர் துணிவானவிட்டும் புறப்ப டலில், அல்லாரு கபுதானகத் தஆலா அவருக்குத் தக்கரிப்பாக் கினைத்ததைப் பார்த்தேயொழிய வென்று.

பதினொராய்ப்பு.

ஆதம் அலைகிவல்லலாந் துக்கு, அல்லாருத்தஆ

லா காசாக்கினைத்த

கருமத்துக்கையும்

ஹவ்வா அலைகிவல்லலாம்

உபாத் தானதையும்,

பேசுகிறதா யிருக்கும்.

அல்லாருத் தஆலா, அவனுடைய இரண்டு கைவாய் கொண்டு ஆத மலைகிவல்லலாத்ததைப் படைத் தான், அவனுடைய தாகில் நின்று மவருக்கு ஹவா வவின்துன். அவரை மதுபருக்கெல்லந் துவர்க்க மாகவும், தனக்குக் கலிபா வாகவு மாகினுள், அவர் தும்கிவபொ து அல்லலினை அவருக்குப்படித் துக்கொடுத்தான். அவர் சொன்ன பின்னர், யதுமக்கல்லாருவென்று இவாபு சொன்னார், அவனுடைய தருமத்து, அவனுடைய கோபத் திற்கு முந்தினது அவனாக்கவர்க் கத்தித் குடி யிருத் தாட்டி வைத் தான்.

அவரைச் சுவர்க்கத்தி லிருந்
த பழவர்க்கங்களை யெல்லாந் நினை
னச் சொன்னான் ஓழுவர் தயிசு,
அவருக்கு மலர் பித்தத்துக்களைச்
சுஜலிது செய்து வைத்தான். அவர்
களை அவரில் நின்றுப் படித்தும்
மொள்ளச் சொல்லி யேயினான்,
அவரை மனுடருக்கெல்லாம் தகப்
பனக்கினான். மலர் பித்தத்துகள்
பேரிலே அவரை வரிசை யாகக்
வைத்தான், அவருக்காக வேண்டி
இபுலிசை, ஸுருகத்துச்செய்தான்.

அந்த இபுலிசை மிகுதமான்
இபாதத்துர் செய்திருக்கிறத்துட
னே. அவருடைய சபடிபிண்ணு
மலாயிச்சத்துக்களைச் சோதித்துக்
கொண்டான். அவராகிறவர் முத
லில், அல்லாருத் தஆலாவைப்
புகழ்ந்தவர், முதலில் நெளபுக்
சொந்தவர், முதலில் சோதிக்கப்
பட்டவர், முதலில் தெளிவாக்கப்
பட்டவர், பூயியிலே அல்லாருக்
தஆலாவைப் முதல்கவிடர்வான
வர், துப்புர வானவர், அழுவாது
கணையும், கபிதான் அதுவாருகோ
யுந்தெரித்தறிந்தவர், இவைகளெல்
லா மவருக்குத் தனதான் காரிநி
தில் நின்றுமுள்ளவர்கள்.

ஹம்மா அலைகின்ஸலா, ஆகம்
அலைகின்ஸலா மடித்தானைதஅமி
யமாட்டார், மலாயிச்சத்துகளும்,
ஹைவான்களும் அழுதிரு சத்தக்
கேட்டும், கொணம், பிடித்திருக்கி

றத்தைப் பார்த்தும் சுறுக்காச
ஆகம் அலைகின்ஸலாயிருக்கிறகுப்
பாவில் வந்து பார்த்தார், அங்கே
ஆகம் அலைகின்ஸலா தந்தைக் காண
விரிசை, அப்போது, வலுப்பமான்
அவய சத்தமாக அப்பாபிட்ட டமு
தார்.

பிறகு, அவர் பிண்டி சேது அலை
கின்ஸலாம் கொன்னார், தாயே நீர்
அமு வேண்டாம் நீர் ஆர்வாருக்
தஆலா தகவியத்துச் சொன்னது
கொண்டு வீர் கலிங்கமான் இரும்,
எங்கள் தகப்பனார் அல்லாருத்தஆ
லா அளவிலேயேயோயிட்டார், அவ
ரை அடக்கின்றதற்குப் பிங்குலே
யேயொழிய வுக்களுக்குச் சொல்
ல வேண்டாமென்று கேயினார். நீந்
கள் சபுது செய்து கொள்ளுந்
களென்று. இவ்விதம்நிற அலைகின்
ஸலாம் சொல்லியும், ஹம்வாஅலை
கின்ஸலாம் சுபூறுசெய்யாமற்புறம்
பிப் புறம்பி அழிந்த முதற்கியும்,
மார்பிலும் அழைந்து கொண்டார்.
அதுபோல், அவருடைய பெண்
மக்களும் மார்பிலும் முகத்திலும்
அழைந்து கொண்டிருது அனக்கா
யாச்சது.

பின்னர், ஆகம் அலைகின்ஸலாந்
துடைய கிபுலிடத்திற்போம்(சாந்
பது நான் மட்டும்) நித்தியையும்,
வஜிபயமுபிஸலாம் விருந்தார்,பிற
கு, மலாயிச்சத்துகள் வந்து வாய்
வாவுக்கும் அதுமுடிபிற்போன்று

ய றநிவித்தார்கள், அதுகேட்
வர், ஒருகணம்அப்பாபிட்டார்,பிற
கு, நகலாகி மெத்த நாள் நகலாக
ஒருநாள்,அவர் பேரிலே நிருவய
மாக மலாயிச்சத்துக் கெல்லாம்
அழுதார்கள்.பிறகு,மலர்க்கல்வயக்
வலந்து ஆகம் அலைகின்ஸலாத்
தக்குந்தடிப்பாட்டிவைத்தகுடிப்
படி, ஹம்வாவுக்குத் குடிப்பாட்
டனார்கள்,அப்போ தவர் துனிபா
நவ விட்டும் பிடிந்துபோனார்.

பிறகு, ஹம்வாஅலைகின்ஸலாத்
துடைய மக்கள் நூறப்பாட்டிச்
சுவாச்சத்துடைய கயிர்கொண்டு
யாங்கெய்து, ஆகம் அலைகின்ஸ
லாத்துடைய விவாப் புறத்தில்
அடக்கப்பட்டது, ஆனால், ஹம்
வாவுடைய தலை, ஆகம் அலைகின்
ஸலாத்துடைய தலைவிடத்திலும்,
ஹம்வாவுடைய கால் அவருடைய
காலிடத்திலு பிறந்தது, பிறகு,
ஹம் அலைகின்ஸலாத்துக்கு,வாய்
யத்துச் செய்தபோது,ஆகம் அலை
கின்ஸலாத் துடைய பிண்டிக
கெல்லாம், சேது அலைகின்ஸலாத்
தக்கு விழிப்பிட்டி நடத்தார்கள்.
ஈபுத்தும், பைநா வெய்விந
நுதிவாயும், அவரிடத்திலிருத்தது

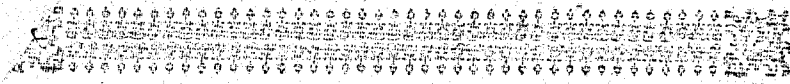
அந்தக் குதிவாயுடைய முதலும்
நாலு காலும் வென்னியா யிருக்
கு,அந்தக் குதிவை திலர்நிலைத்
காட்டிவிருத்திறைவான்களடங்
கதும் ஹம்வாவுசொந்தும், தகாரி
செய்திறு கொண்டு.

இன்னுமோர் கவுலில் வந்திருக்கு
து, ஆகம் அலைகின்ஸலா மக்கத்தி
லே, அபுருவை செங்கிற மலை
லே அடக்கப்பட்டி, ஹம்வாவை
யு மவ்வத்தி லடக்கப் பட்ட
தென்று. இன்னு மொர் கவுலில்
வந்திருக்குது, ஹிந்து ராச்சியத்
தில், தாதியென்ற மலையிற் குடி
யிருத்து, அவ் விடத்திற் குனை
மவுந்தானார்கள், அவ் விடத்தி
லடக்கப்பட்டது அது, தாருஅலை
கின்ஸலாத்தின், தாபா லுடைய
நாசையிலே இரண்டு மையிக்கையு
மெயித்துக் கொண்டேயோர் வைத்
தல் முத்திதி லடக்கினு ரென்
தும், ஹம்வா அலைகின்ஸலாம்,
ஆகம்அலைகின்ஸலாந் தாக்குப் பிற
கு ஒரு வகுலம் ஹம்வா யிருக்
து மடித்தானார், அன்வெரு வலாயு
மொரே ஈரித்தி லடக்கப்பட்ட
பிறகுநென்தும், ஹம்வாஅது
வம்வலாம், படித்த தமாம்.

மு த லா வ து

ஆகம்அலைகின்ஸலாந் துடைய கிவல்ஸலா.

மு த் தி த் து.

மீளியல்லா கிற்றதுமா னிற்றகம்

இரண்டாவது

சீது அலைகிஸ்ஸலாமுடைய கிஸ்ஸா.

இஃது, ஆதம் அலைகிஸ்ஸலாமுடைய மகனார்

சீது அலைகிஸ்ஸலாம் தம்முடற் பிறந்தான்

காபிலுடன் சண்டைசெய்த செய்தி

யா யிருக்கும்.

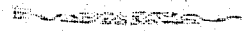
கவி-யிருத்தம்.

ஆதி தூதராயுமா நக்கலி

சோதி வாய்து துலங்கிய வள்ளலர்

ஆதரன்னபிச் சம்புது வளந்தனார்

சீது நன்னபி ரெய்தியைச் செய்புவார்.

அல்லாருத் ததுலா, சீது அலை
கிஸ்ஸலாத்தை யவருடற் பிறந்
தான் காபிலுடனே பிளபிற்
செய்யப் கொல்லி யேவீனான்.
காபில் எம் விராச்சியத்தில் ஒரு
கோணத்திற் போய் அடைக்கலாக்
கிற் கொண் டிருந்தார். அவருட
னே யவருடற் பிறந்தான் இவ்வ
சுடைய தாயார் இனுக்கென்கிறவ
ரு யிருந்தான், காபிலுக்கு அவ
லாதுகள் யிருந்தார் யிருந்தார்கள்,
சீது அலைகிஸ்ஸலாம் தம்முடைய

பிள்ளை களையும் கூட்டிக் கொண்
டு, வாள்களையு மெடுத்துக்கொண்
டு காபிலுடன் சண்டை செய்யப்
போனார்.

கவி ராஜபல்லாரு அனரு
சொல்லுகிறார், முதலில் வாட்கத்
திபோட்டவர், சீது அலைகிஸ்ஸ
லாமா இருக்குமென்று சீது அலை
கிஸ்ஸலாம் பிரயாணப் பட்டுப்
போகிற துலாஸாபிங்கத்துக்கிவந்
த யாக்கத்தென்னு மானிக்கந்
தினானே இரண்டு தூதரைச் சுமந்து

ஆதம் அலைகிஸ்ஸலாமுடைய கிஸ்ஸா.

சுசு

கொண்டு வந்து அவருக்கு முன்
நானில் நடத்தார்கள், அந்த இரண்
தொனும் இரவிலும், பகலிலும்
வெளிக்கமாக இலங்கும். ஆனால்,
சீது அலைகிஸ்ஸலா மேலே மேல்
கீழ் திடுதுண்டி யிருந்தது அந்
னுடைய கொருபுறம் எழுமா
னென்னு மகரீக்கைத் தட்டியும்
மதுபுறம் படுவானென்று மகாரி
பளவுமா யிருந்தது. அவர் சுமந்
காக நடந்து போய்போது, இபு
லீசு தாபிலிடத்தில் வந்து உன்
னெனும் சீது சண்டை செய்பவரு
கொர், நீயிது சண்டைக்கு ஆபுத்
தப்பட்டுக் கொள்ளென்றான்.

காபில் அந்தச் செய்தியைக்
கேட்டு கைறுகை இருந்தார். அப்
போது, சீது அலைகிஸ்ஸலாம் காபி
லை முடியியோர் கபுகைக் கொல்
கிறதி, அல்லாருத் ததுலாவிடத்தி
லே துன்யா நீக்கிப் போந்ததைக்
காணப் பெரும் மலாமா இருக்கு
மென்று சொன்னார். அதுகேட்
பும், காபில் தன் பிள்ளைகளைப்
பார்த்து வெட்டிக்கொள் நெவி
னார், அதுபோல வளங்கள் வெட்டி
னார்கள். பின்னர், சீது அலைகிஸ்
ஸலாத்தோ டிருந்தவன் கனம்
வெட்டிக் காபிலைக் கிறைப்பிடுதி
னார், அல்லாருடும், அவருடைய
பிள்ளைகளையும் சிறை வாரிக்கொண்
டார்கள்.

ஆதம் அலைகிஸ்ஸலாமுடைய

முடைய மக்களிலே

முதற்சாண்டை

செய்தவர்

சீது அலைகிஸ்ஸலாமா

யிருக்கும்.

பிறகு, மலாயிக்கத்துக்கிவந்
னென்கிற நகரத்தில் சின்றும்
சங்கிலி கொண்டு வந்து காபிலு
டைய இரண்டு கைகளையும் கழுத்
துடனே சேர்த்துக் கட்டியிருந்
துக் கொண்டுபோய்ச், சீது அலை
கிஸ்ஸலாத்தின் முன்னாலே விட்
டார்கள், அப்போது காபில்கொண்
னார் - சீதே யுளங்கும், என்னு
மிடையிலே குடவாயின முண்
டா யிருக்கிறதே, அளதப்பேனிக்
கொள்ளென்றார், அதற்குச் சீது
அலைகிஸ்ஸலாத்து சொன்னார், உன்
னுடற் பிறந்தானே நீ துன்பமாகக்
கொண்டு போட்டதற்குப் பின்
னாலேயுன்குமென்கைக்குமிடையிலே
குடவாயினமில்லை வெண்
று. காபிலை மீட்டிக்கொள் என
ளிலே காட்டினார், அந்த மலாயிக்
கத்துகள் அவரைச் சுமந்து கொண்
டு போய்வினு சம்செய்தி விட்டது

பின்னர், அவருடைய மகன் (யா
துசென்சிமன்) தகப்பனுடைய
வடந்தகப்படிக்கு நடந்து வரவா
ள காரியம் கொண் டேறிக்கூடும்.
போகு த்து சோடாவ காரியம் களை

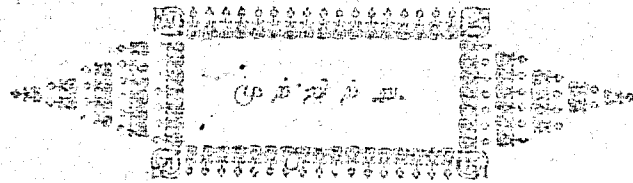
வினாவுகிறதானால், அவருடைய
மையத்தென்னாமிருந்து, பின்ன
ரவர், மவுத்தாசிறப்போது, அவர்
மகன் (கயினானுக்கு) வசியப்
புத் செய்தார்.

பின்னர், கயினான் மவுத்தாசிற
ப்போது, அவர்மகன் (மவுத்தாசு
கு)வசியப்படுத்திச் செய்தார்; மரு

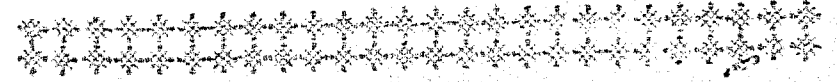
லின் மவுத்தாசிறப்போது, அவர்ம
கன்(வவுதுக்கு)வசியப்படுத்திச் செ
ய்தார், எனது மவுத்தாசிறப்போது
அவர்மகன் (உருதுக்கு) வசியப்
புத்தாசிறப்போது, அவர்மகன் இதுசீச
அலைகின் லலத்துக்கு வசியப்
புத் செய்தார். அலைகின்லலத்து
வல்லலாம்.

இரண்டாவது செய்தி.

இது அலைகின்லலம்முடைய கிஸ்ஸாவென்னும்.

முத்தாசு.

கிஸ்ஸாவென்னும்.

இஃது.

முத்தாசுசெய்தி.

இது கிஸ்ஸாவென்னும்முடைய கிஸ்ஸாவென்னும்.

சரித்திரம்.

கவி விருத்தம்.

முத்தாசுசெய்தி யுத்த முத்தாசுசெய்தி
தன்னாசுசெய்தி தன்னாசுசெய்தி
இந்திசெய்தி மேத்த விதிசு
தன்னாசுசெய்தி தன்னாசுசெய்தி.

114828

இது சீச அலைகின்லலம், அவர்
பாட்டனார், சீச அலைகின்லலம்
டையமுத்தாசிறப்போது, அவர்
அலைகின்லலம் அவர்மகன்மு
புத்தாசிறப்போது, அவர்மகன்
டார், கன்ம் கொண்டு முத்தாசு
தினவர், மிடலையை முத்தாசு
மைக்க தவர், கன்ம்முத்தாசு
டையை முத்தாசுசெய்தி தன்னாசு
முத்தாசு தன்னாசு முத்தாசு
எதிக்கன், அவர்முத்தாசுசெய்தி
கித்தாசுசெய்தி பசாக்காக இது
தார், பக்குவப் பருவம் வருவ
வும், பக்குவ லயதின் கின்னர்
தனித்திருந்து இபாக்கத்துச் செ
தன்னாசுசெய்தி தன்னாசுசெய்தி.

இது சீச அலைகின்லலம், அவர்
பாட்டனார், சீச அலைகின்லலம்
டையமுத்தாசிறப்போது, அவர்
அலைகின்லலம் அவர்மகன்மு
புத்தாசிறப்போது, அவர்மகன்
டார், கன்ம் கொண்டு முத்தாசு
தினவர், மிடலையை முத்தாசு
மைக்க தவர், கன்ம்முத்தாசு
டையை முத்தாசுசெய்தி தன்னாசு
முத்தாசு தன்னாசு முத்தாசு
எதிக்கன், அவர்முத்தாசுசெய்தி
கித்தாசுசெய்தி பசாக்காக இது
தார், பக்குவப் பருவம் வருவ
வும், பக்குவ லயதின் கின்னர்
தனித்திருந்து இபாக்கத்துச் செ
தன்னாசுசெய்தி தன்னாசுசெய்தி.

இது சீச அலைகின்லலம், அவர்
பாட்டனார், சீச அலைகின்லலம்
டையமுத்தாசிறப்போது, அவர்
அலைகின்லலம் அவர்மகன்மு
புத்தாசிறப்போது, அவர்மகன்
டார், கன்ம் கொண்டு முத்தாசு
தினவர், மிடலையை முத்தாசு
மைக்க தவர், கன்ம்முத்தாசு
டையை முத்தாசுசெய்தி தன்னாசு
முத்தாசு தன்னாசு முத்தாசு
எதிக்கன், அவர்முத்தாசுசெய்தி
கித்தாசுசெய்தி பசாக்காக இது
தார், பக்குவப் பருவம் வருவ
வும், பக்குவ லயதின் கின்னர்
தனித்திருந்து இபாக்கத்துச் செ
தன்னாசுசெய்தி தன்னாசுசெய்தி.

நகரிகு செய்வார் (அஃ). வருஷம்
நிப்பமான போது, அவருக்கு
குடிவந்து வந்தது.

காபிலுடைபு, பின்னாள் மிகு
மாப் வம்பாறிய காபிலு இரு
நார்கள், விசைபாடுகிற கொண்
டும், சாகங்களைக் கொண்டும், கிள்
ஞாங்களைக்கொண்டும் பார்க்காக
இருந்தார்கள். அவர்களுக்கு விசை
பாட்டும், பாவம் செய்கிற மல்
லாமல் வேறே யிம்மத்தில்லை ஒரு
பெண்ணிடத்தில் ஒருகட்டத்தா
போய் அவளைச் சிஞ்சிசெய்வார்
கள், வடித்தாவாங்களுட னிருந்
து அவர்களுக்கெ. அமலியெல்
லா மலர்களுஞ்ச்சி சிவந்தார்கி
வைக்கிறவனு யிருந்தான். தாயுட
னையும், உடற் பிறந்தா ளுடனே
யும், பெண்மக்களுடனேயும்விஜ்
செய்கிறவர்களுட இருந்தார்கள்.

வைத்தா ளுடனே மருட்டுக
கைக்கொண்டு (இ) சாமிவைப்பண்
னி, உத்த ஐந்துக்கும் காபிலுடை
பு பின்னாள் பேராவலுத்து, அவ்
வைத்து புத்துணையும் வணக்கி
வர்களாக இருந்தார்கள். அந்த
ஐந்துபேரு மாகிறது, உத்துன்,
சுவாரு, எககா, எககார், நகந,
இந்த ஐந்துபேரும் காபிலுடைபு
பின்னாள்போய், அவர்களுக் தஆ
லா அவர்க ளளவிலே இதுக
அகிலன் வைத்தா நகநாக
அனுப்பி வைத்தான், அவர், அவர்

களை அல்லாருத் தஆலாவந்து,
இபாதத்துச் செய்கிறது கொண்
டும், அவரை நகநவென்று அவர்
கள் தஆலா செய்கிறதுகொண்டும்
அறிந்தார். அவர்களை கொவழியிலே
அகற்றுகிறதாவும், குபிண விட்
டும் விசைக்கிறதாவது மிருந்தார்.

வருதினதாவும் இருபாசமா
யப் படுத்திக்கொண்டு வெள்
ளிக் கிழமையி லிருந்து மூன்று
தினம் கவுருக்களை இசைத்தி
வனழக்கிறவ ராதவும்மத்த நான்
குதினமும் அவர்களுக் தஆலா
வை வணங்கிவ ராகவுமிருந்தார்.
இருந்ததில், ஒய்வொரு பக்கைக்
சும், இரண்டாகும். அவர் செய்கி
ற அமல் வானத்திலேயும், அவர்
காபிலுள்ள பனிபாதங்களுடை
யஅமல் அறாதுடைய அமலைப்போ
லேறாட்டாது, அப்படிக்கொந்
து காலினை அமலாக மிருக்கு
செய்வார், இன்னும், ஹாதத்துட
னே கவர்க்கம் பார்க்க கொத்தவு
மானசயாக இருந்தார்.

கிந்தாபுரன், கருநாநிலே கண்
டிருக்கிறார், மவுத்தாகி. கியாமக்
தி மெழுப்பப்பட்டதின் பின்னா
லே கவர்க்கம் புகுதுகிறதென்று
கண்டிருந்தும், ஹாதத்திலேகவர்க்
கம் புகுதுகிறதற்கு ஆகிராக
இருப்பார், அவர்கள் கவுமுலோ
டு சண்டையுஞ்செய்ய கொண்டு,
இபாதத்துச்செய்துகொண்டிருந்
தார்.

இதுதீசகேசிகெல்லலா முடையகெல்லலா. 88

அப்போது, மலக்கல் மவுத்து
அழகான மலுடருடைய குழந்தா
க கதி இதுதீசகேசிகெல்லலா முடைய
டத்திலே வந்தார், அவர்களுடைய
துதினாகையி னீயா கொண்டு கட்
டார். அதற்கவர், கா னல்லாருக்
தஆலா வுடைய அடியார்களில்
நின்றுமேயர் அடியாகுது இருப்
பென். ஆனால், உம்மைப்போலே
நாறும் திறக்கைத்தான் வணங்கு
கிறேன், மேலும், உம்முடைய
கதபந்தி விருக்க வந்திருக்கு
கினை, எனக் குத்திரவு கொடுக்
குதினாவென்றுகேட்டார். அதற்
கு, இதுதீசகேசிகெல்லலா மலர்க
ளுக்கிரவு கொடுத்தார்கள்.

அப்போது அவர்களுநவரும் அந்
தாள் முழுதும் நடத்துபோய்
அந்தியிற்ற வேளையில் மேய்கொ
ஆட்டி மந்தைபைக் கண்டார்கள்.
கண்டபோது, மலக்கல் மவுத்துஅந்
த மந்தையில் நின்றுமேயர் ஆட்
டைப்பிடித் துறந்து, அதனால்,
நாண்னைப் பிறக்கலா மென்று
கொன்னார். அதற்கு, இதுதீசகே
சிகெல்லலா, மலக்கல் மவுத்தைப்
பார்த்து, நமஸ்காரமாக வந்து
கின்பேரில் கா மெப்படி நோன்பு
நிறக்கிறது, நாம் கொண்டுகொடுக்
குதின (லாமீனா) இருந்து கிற
வன் கொடுப்பா வென்று சொன்
னார்கள்.

பின்னா நிரவானபோது, அல்
லாருத் தஆலா இரண்ட கொடுத்
தான். இதுதீசகேசிகெல்லலாமலர்க
கில் விசைத்தைத் திவ்னர்கள்,
மலக்கல்மவுத் தவர்கள் தின்னா
விஸ்ப, பின்னாநிருவரு மெழுந்து
நின்று சுபகாரமுனவார். கொழு
நார்கள், மதுநாளு மப்படியே
கதி இதுதீசகேசிகெல்லலா மலர்கள்
மாத்திரம் விஜீபணம் புசித்தார்
கள். மூன்றாம்காரும் அவர்கள்
ஹா வப்படியே யிருந்தது.

அப்போது, கதி இதுதீசகேசிகெ
ல்லலா மலக்கல்மவுத்தைக் கேட்
டார், நீர் மூன்றுநாளாக என்னு
டைய கதபந்திலேயே யிருக்கு
கிறீர், மேலும், நீரொரு வஸ்து
வையுந் தின்றுகிறவராகவான்காண
வில்லை, இப்படித் தின்னும் விருக்
கிற னுடனே, இபாதத்துச் செய்
கிறதிலே மிகவும் பெலமாகவு
யிருக்குகிறீர். அஃ தல்லாமலும்,
உமது முகமு மறமாக இருக்கிற
து, வாடை மணமாகவு மிருக்கிற
து, ஆதலால், நீர் யார் சொல்லு
மென்று கேட்டார். அதற்கு மலக்
கல் மவுத்து, நான்மலக்கல் மவுத்
தென்று சொன்னார். சொன்ன
வுடனே, இதுதீசகேசிகெல்லலாமலர்
கள், மலக்கல் மவுத்தைப் பார்த்
து, என்னுடைய ஹாணைக் கதப்
பற்ற வந்திகேசிகெல்லலா கேட்
டார். அப்போது, மலக்கல்மவுத்து,

இது சீலகெல்லலா முடிவிலா என்பதைப்பார்த்து என்னுடைய நாயன் கழல் செய்யச் சொல்லி இன்னு முடிவிலா, இதற்காகவேண்டி நான் வரவுபில்லை, ஆனால், அவனேவினானையானால், கிமைக் கோட்டு கோமட்டி நான் பிறப்பித்தமாட்டேன். என்னுடைய உம்முடைய அறுபத்தி சொன்ன யிருக்கச் சொல்லி யேவினானையானேன்.

அப்போது, இது சீலகெல்லலா மலர்க்கல் மலர்க்கல் மலர்க்கல் பார்த்து, என் கும்மிடத்திலேயார் ஹாஜத்துவனும். அதாவது, என்னுடைய நாயன் கழல்செய்கிற தென்னுகொன்னுதன். அதுகொட்டு, மலர்க்கல் மலர்க்கல், அல்லாருத் தஜலா வுடைய நபியே, மலர்க்கல் தளிலே யும்க்கொன்ன ஹாஜத் திருக்கிறது, மலர்க்கல் தளிலே கடைசியாகம் வருத்தற்கு குண்மென்னு சொன்னார்.

அப்போது, இது சீலகெல்லலாம், அல்லாருத் தஜலா அந்த மலர்க்கல்குப்பின்னென்னையாத் தாக்கி வைக்கவும் போதாம், அப்போது நான் மலர்க்கல்குடைய வருத்தற்கு யறிந்து எந்தவிதமு மவனுடைய இயாதத்தி விருப்பே வென்று சொன்னார். சொன்ன போது, மலர்க்கல் மலர்க்கல், நபியது சீலகெல்லலா மலர்க்கல்கு

பார்த்து, அல்லாருடைய நபியே இன்னுது மலர்க்கல்குடைய வருத்தற்கு யறிந்து எந்தவிதமு மவனுடைய இயாதத்தி விருப்பே வென்று சொன்னார். சொன்ன போது, மலர்க்கல் மலர்க்கல், நபியது சீலகெல்லலா மலர்க்கல்கு

அப்போது, அல்லாருத் தஜலா மலர்க்கல் மலர்க்கல் மலர்க்கல் யிறக்கிவைத்தான். அஃகியாதெனில், என்னுடைய இது சீலகெல்லலாம், அல்லாருத் தஜலா அந்த மலர்க்கல்குப்பின்னென்னையாத் தாக்கி வைக்கவும் போதாம், அப்போது நான் மலர்க்கல்குடைய வருத்தற்கு யறிந்து எந்தவிதமு மவனுடைய இயாதத்தி விருப்பே வென்று சொன்னார். சொன்ன போது, மலர்க்கல் மலர்க்கல், நபியது சீலகெல்லலா மலர்க்கல்கு

கிளைக்கிக்குப்பிறகு, இது சீலகெல்லலாம், மலர்க்கல் மலர்க்கல், நபியது சீலகெல்லலா மலர்க்கல்கு

பிவித்தற்கு சத்தி யும்க்குண்டா யிருக்கிறதா, இன்னென்னென்ற நாமத்தைப்பார்க்க என்னு ஹாஜத் தென்னு, மாயையா யிருக்கிற தென்று சொன்னார். அப்போது மலர்க்கல் மலர்க்கல் மலர்க்கல், நபியது சீலகெல்லலாம், அல்லாருத் தஜலா அந்த மலர்க்கல்குப்பின்னென்னையாத் தாக்கி வைக்கவும் போதாம், அப்போது நான் மலர்க்கல்குடைய வருத்தற்கு யறிந்து எந்தவிதமு மவனுடைய இயாதத்தி விருப்பே வென்று சொன்னார். சொன்ன போது, மலர்க்கல் மலர்க்கல், நபியது சீலகெல்லலா மலர்க்கல்கு

ஆனால், உம்முடைய நாட்டின் தையுன்னுத் தஜலா அறிந்திருக்கிறான். ஆகலால், அதற்கு முக்குதலாகக்கொண்டுபோய் உம்மை வைக்குகிறேன் தென்னு சொல்லி அவரைத் தாக்கி வைக்கொண்டு போய் நாகத்துடைய அதிசாரியாய் மாலிக் கு வருகிற இடத்தில் வைத்தார். அப்போது, மாலிக் சென்பவர், இது சீலகெல்லலாம், அல்லாருத் தஜலா அந்த மலர்க்கல்குப்பின்னென்னையாத் தாக்கி வைக்கவும் போதாம், அப்போது நான் மலர்க்கல்குடைய வருத்தற்கு யறிந்து எந்தவிதமு மவனுடைய இயாதத்தி விருப்பே வென்று சொன்னார். சொன்ன போது, மலர்க்கல் மலர்க்கல், நபியது சீலகெல்லலா மலர்க்கல்கு

அப்போது, அல்லாருத் தஜலா மாலிக் நானிலே வகித்தற்கி வைத்தான், என்னுடைய வளப் பத்திலுண்டிது அந்திது இனிமே வென்னுடைய அப்து இது

சீலகெல்லலாம், அல்லாருத் தஜலா அந்த மலர்க்கல்குப்பின்னென்னையாத் தாக்கி வைக்கவும் போதாம், அப்போது நான் மலர்க்கல்குடைய வருத்தற்கு யறிந்து எந்தவிதமு மவனுடைய இயாதத்தி விருப்பே வென்று சொன்னார். சொன்ன போது, மலர்க்கல் மலர்க்கல், நபியது சீலகெல்லலா மலர்க்கல்கு

அதுபோல வளர்கள் திறந்தார்கள். அப்போது, இது சீலகெல்லலாம், அல்லாருத் தஜலா அந்த மலர்க்கல்குப்பின்னென்னையாத் தாக்கி வைக்கவும் போதாம், அப்போது நான் மலர்க்கல்குடைய வருத்தற்கு யறிந்து எந்தவிதமு மவனுடைய இயாதத்தி விருப்பே வென்று சொன்னார். சொன்ன போது, மலர்க்கல் மலர்க்கல், நபியது சீலகெல்லலா மலர்க்கல்கு

பின்னர், இது சகேசிக்ஷஸலாமுடைகிஸ்ஸா இரகித்தினை, சகண்டியில்லாமற் கடிசாக வணங்கிக்கொண்டிருந்தார். இவ்விதம், அவர் அல்லாருத் தஜ்ஜாவுடைய அதானபக் கண்டு பயந்தறினாலே தம்முடைய குடும்பத்தாரைகளையும், தொழுதிறகு கொண்டும், ஸங்காத்நகர் கொடுக்கிறது கொண்டும் ஏவுகிறவராத இருந்தார்.

மறுபடியு மொருநாள், இது சகேசிக்ஷஸலாமுடைகிஸ்ஸா மலக்கல்மலுத்தருத்தொன்னார், என்னைச் சுவர்க்கத்திற் புருதவைக்க வுமக்குச் சக்தியுண்டாக்கிருக்கிறதா, அப்படியிருந்தால், நான் சுவர்க்கத்தையும் அறிவே குடியிருப்பவர்களாகிய சுவர்க்கவாசிகளுக்கு அல்லாருத்தஜ்ஜா தங்கரிப் பாக்கி வைத்திருக்கிறேன் அந்த நிகுமத்துகளையும் பார்ப்பேனென்று சொன்னார் - அப்போது, மலக்கல் மலுத்து, இது சகேசிக்ஷஸலா தனதப்பார்த்து, யா நபியல்லா, அல்லாருத்தஜ்ஜா வுக்கு அனுபாய ஹாஜத்தை யறிந்தவன்-என்னிடும், சுவர்க்கவாசிகள்கொண்டறி தெய்விய - இப்போது, அதிற் புருதுகிறதா ஹாஜா யிருக்கும் - என்றிடும், உம்முடைய ஹாஜத்தை அல்லாருத் தஜ்ஜா அன்னிலே நா ஹரிக்கிடுகிறேன், உம்மைச் சுமந்துகொண்டு சுவர்க்கத்திற் கிசுகாரி யாரிய (நிலுவான்)

வான்) என்கிற மலக்கு வருகிற பாறையி லிருந்தாட்டி வைக்குகிறேன் அப்போது நீ மந்த (நிலுவானிடும்) சுவர்க்கத்தைக்காண் பிவிர்க்கச் சொல்லுமென்று சொல்லிவிட்டான் - நபியைச் சுமந்து கொண்டிப்போயப் பூயியி லவரிருக்கிற இடத்தி லிறக்கிவிட்டார்.

பின்னர் (நிலுவான்) என்கிற மலக்குச் சில மலக்குகளுடனே வருகிறபோது - இது சகேசிக்ஷஸலா தனதப் பார்த்து, மலக்கல்மலுத்தொடும் இவர் யாடுவது தேட்டார், அதற்கு மலக்கல் மலுத்து இவர், சுவர்க்கத்தை யுடையவர், அல்லாவுடைய நபி இது ச, இவர் சுவர்க்கத்துடையிருமத்துகளைப் பார்த்திறதற் காசுவேண்டிவந்தார் அனைப் பார்த்தால் அல்லாருத்தஜ்ஜாவுடைய இபாதத்தில் மிக வுந் தெண்டிப்பா னென்று சொன்னார்.

அப்போது (நிலுவான்) சுவர்க்கத்திதப்பார்க்க அல்லாருத்தஜ்ஜாவுடைய எவல் வேண்டிமே யென்று சொன்னார், அப்போதுடனே அல்லாருத் தஜ்ஜா (நிலுவானிலே) வகி யிறக்கி வைத்தான். அஃ தெவ்விதமெனில், என் அப்து இது சகைய கல்வி லிருக்கிறதை நானறிவேன், துபாடுவந்தொரு மலத்துடைய கொப்பை நா

னெவினேன், அந்தம்கொப்பு அவரானிலே தாயந்து, அவரர்க்கக் கொப்பைப் பிடித்துக் கொண்டு சுவர்க்கத்திற் புருதப் புருத்தானே யானால் (நிலுவானே) நீர்போய் அவனா யுயர்ந்தியான தலத்தி லிறக்கிவையுமென்று. இவ்விதம், வநவந்திப்போது, இது சகேசிக்ஷஸலா சுவர்க்கத்திற் புருத்தா, அவ்விடத்தி லுள்ள நிகுமத்துகளை யெல்லாம் பார்த்து மெத்தவப்புது மையானுபிறகு நிறுவான்கொன்னார், நிகுமத்துகளை யெல்லாம் பார்த்திரே இனி சுவர்க்கத்தை விட்டும் வெளியேபோமென்றார், அப்போது, இது சகேசிக்ஷஸலாமு, சுவர்க்கம் புருத்தவர்க ளெக்காலமும் வெளியே புறப்படுகிற தில் கிடென்று சொன்னார்.

பின்னர், மலக்கல் மலுத்துவந்தார், அவனைப் பார்த்து இது ச நபி மலக்கல் மலுத்தே யும்முடைய ஹாஜத்தென்ன இரண்டொரு ஒரு தானை வாங்கிறதற்கு உம்மைச் சாட்டப்படவில்லை, ஒருதரம் என்னுனை வாங்கினார், அல்லாருத்தபுகான கூத்த ஜ்ஜா என்னை ஹயத்தாக்கி வைத்தான், மறுபடியும் நீரேன் வந்திற் போமென்று சொன்னார், அப்போது, மலக்கல் மலுத்து அவருடைய, தப்பளவிலே போய், இவனை யுன்னுடைய

அப்து இது ச கொன்ன ரெய்தியை நீயறிந்திருக்கிறாய், அவரிடத்திற் போதற்கு எனக்குப் பாதைவில்லை, அவர் சொல்லுகிறார், எல்லாநபுசு மலுத்தை, மலுப்பளக்குமென்று, அல்லாருத் தஜ்ஜா அவனிறக்கிவைத்த சுருபுளிலே நிருவுளமாயிருக்கிறான், அந்தப்படிக்கு நான் மலுத்தை யனுப்பித்தேன்.

இன்னும் நிருவுளமானான், உங்களில் நின்றும் ஒருவருமில்லை நாகத்திற்கு வந்தே யொழிய வென்று, அந்தப்படிக்கு நானும் நாகத்திலவந்து, நரகத்தா அதாபுகளை யெல்லாம் பார்த்தேன். இன்னும், நிருவுளமானான் சுவர்க்கம் புருதுகிறவர்கள் சுவர்க்கத்தில் நின்றும்புறப்பட்டமாட்டார்களென்று. இவ்விதமாக இது ச நகராறுபேசுகிறதென்று சொன்னார்.

அப்போது, அல்லாருத் தஜ்ஜா மலக்கல்மலுத்தானிலே வகி யிறக்கிவைத்தான், என்னுடைய அப்து இது ச நெவன் உயர்த்தியானை சுவர்க்கத்திற் அவரினது தப்புடைய வுத்திவு கொண்டு புருத்தார், நீ அவனைப் புறப்படச்சொல்ல வேண்டாம், என்னுடைய எவல்கொண்டு புறப்படுமென்று.

அல்லாகுத் தஆலாகுதுஆனி
லே சொல்லியிருக்கிறான், முநம்
மதே காபிர்களுக்கு நீர் நூகுடை
யதகப்பன், உமது பரட்டார்
மவுத்தை அனுபவித்தார், மறு
படியும் நாம் அவரை ஹயாத்
தாக்கி வைத்து (காலாவது) வா
னத்திலேதான், அல்லது (ஆறு
வது) வானத்திலேதான், அல்லது
(வழாவது), வானத்திலே தான்,
அல்லது சவர்க்கத்திலே தான்,
அவரைப் புகுகவைந்தோம், அந்
தற் சவர்க்கத்தை விட்டும் அவர்

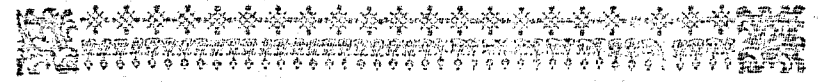
புறப்படவில்லை, ஆகலால் நீர்இது
ரீசைத் திக்ருசெய்யும், அவருண்
வையானவராகவும், நயிபாகவும்
இருந்தார். அவரை யுபர்த்தியான
தலத்திலேநாமுயர்த்திவைத்தோம்
அவர்திலேயேவை நாஸாம்வானத்
தில்அல்லாகுத் தஆலாவை வணங்
கிக்கொண்டிருப்பார், சிறிதுகேள்
சவர்க்கத்திற் போய் நிகுமத்துக
காயெல்லாம் தின்பார், அதுதான்
அல்லாகுத் தஆலாவுடைய சொல்
லென்று வன்ஸலாந்துவன்ஸலாம்.

முன்னுது செயதி

இது சலைகெல்லலாமுடைய கிஸ்ஸலா.

முற்றிற்று.

கிஸ்மில்லா கிற்றமுமா னிற்றகிம்.

நாலாவது செய்தி

ஹாறுத்துமாறுத்தென்கிற

இரண்டு மலக்குகளுடைய கிஸ்ஸாவென்னும்

சரித்திரம்.

கவிச்சர்த விருத்தம்.

பேறுற்றநு விதைபான்யிகு பெருமையுத் தளமர்கத்
தேறுற்றநு தில்லாமலே செப்பிப்புகிமிசர்
ஹாறுத்துமாறுத்தெனும் கதியாரிகு வானோர்
கூறுற்று கிஸ்ஸாதனைக் குணமா புனைத்திவோம்.

இஹா ஹாறுத்து மாறுத்
தென்கிற இரண்டு மல
க்குகளுடைய
கிஸ்ஸாவா
யிருக்கும்.

வானத்திலிருத்தே மலாயிக்கத்
துகளெல்லா மனுடர் பாவமான
அமல்களெல்லாம் வானத்திலே
அகிறதைப் பார்த்தோர்கள், அந்த
வகுத்து - இது சலைகெல்லாம்
பூமியி னிருக்கிற தான், அந்தமலா
யிக்கத்துக னெல்லா மனுடரைப்
பழிற்றுக்கொண்டு ஆண்டவனே

இந்த மனுடரை நீ தெரிந்து பூமி
யிலே குழியிருந்தாட்டி. வைத்தா
யே, அவர்களுக்கும்பாவஞ்செய்
கிறார்களென்று சொன்னார்கள்.

அப்போது அல்லாகுத் தஆலா
திருவுளமானான்-பூமியிலேகாலுங்
களை யிறக்கி வைத்தார் சகுவத்
தையு முங்களுக்குக் கொடுத்தே
னையானால் நீங்களும் அவர்கள்
செய்கிறதெயிலே பாவஞ் செய்
கிறீர்களென்று, அப்போது மலா
யிக்கத்துகள் ஆண்டவனோடும், நீ
தொன்மையானவன், உனக்கு பா
துசெய்கிறது எங்களுக்குண்டாக
மாட்டா தென்று சொன்னார்கள்.

அப்போது, அல்லாகு கபுகான கூத்தஆலா சொன்னான், உங்களிலே கைஞான மலக்குகளிலே பின்னு மிரண்டு பேரைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள், அவர்க ளிரண்டு பேரையும் பூமியில் கா னிறக்கி வைக்கிறேன் என்று - அவர்கள், ஹா ஹாத்து, மாறுத் தென்னு மிரண்டுபேரையும் தெரிந்து கொண் டார்கள், அவர்க ளிருவரு மலாயிக்குத்தாக்கிலே நின்று மெத்தவும் வணங்கிறவர்களாக இருந்தார்கள்.

கம்பி சொல்லுகிறார், மூன்று பேரைத் தெரிந்துகொண்டார்கள் குற்றி பெய்கிறவர் ஹா ஹாத்து குற்றியா என்கிறவர் மாறுத்து, இஸ்ரூயீ லென்கிறவனையும், அல்லாகுத் தஆலா அவர்களிலே சகு வத்தையேற்றிப் பூமியிலே மனுடருக்கிடையிலே குக்கும் செய்யத் சொல்லி யனுப்பிவைத்தான்.

ஹக்கான காரியக் கொண்டு வரும், சிறுக்கு வைக்கிறதைத் தட்டி விலக்கவும், கந்தல், லீனோ சாராயங் குடிக்கிறது இப்பேர்த் கொத்த காரியங்களைத் தோட்டும் விலக்கவு மென்றதுப்பிச்சு வைத்தான், அப்போது, இஸ்ரூயீது டைய கல்லிலே சகு வத்தண்டா யிற்று, அவர்-றப்பிடத்தில் மஆபு கேட்டு வானத்திலை குபுந்தி

போததைக் கேட்டார், அல்லா குத்தஆலா அவர் கேட்டதைக் கபூலச்செய்து அவரை யுபந்தித் கொண்டான், அதற்காக (சயி) வருஷம் ஸஜதாஹிலேயிருந்தார்.

அதிலும், நீக்காமல் தலையைக் கவிழ்த்தவராக இருந்தார், ஹக்குக் கு ஹபா வைத்ததற்காகவேண்டி. மற்ற இரண்டு மலக்குகளும் பூமியிலே தரிப்பட்டு மனுடருக் கிடையிலே குக்கும் செய்கிறவர்க ளாக இருந்தார்கள், இவ்வானல், இசுமூல் அகுலத்தை யோதிக்கொண்டு வானத்தி லேறிப்போவார்கள்.

ஹத்தாதா ஸூபிலிருக்கிறார், ஒரு மாதம் அவர்கள் மேலே நடக்க வில்லை, அவர்க ளிருவரும் பித்த னுயிலாய் விட்டார்கள், அந்நா னது, ஒருநாளவர்கள் இருவ ரிடம் தினும் ஒரு பெண்ணை அவள் பேர் (சகுறா) வியாச்சியம் கொல் லிக் கொண்டான், அவன் மெத் தவும் அழகானவன், இராஜ வம் ஷந்தியுள்ள பெண்பிள்ளை, அவ னை விருவரும் பார்த்தவுடனே, அவர்கள் கல்லிலே சகு வத் துண் டாகி யவளை லீனூச் செய்கிறதற் கழைத்தார்கள், அவன் விலக்கிக் கொண்டு திரும்பிப் போய்விட் டான்.

பின்னர், மறுநாளும் வந்தான், அவனாகும் அவனை யவழத்

தார்கள், அப்போ தவன் சொன் னான், தான்வணங்கிற புக்கை நீங் கள் வணங்குமாவும் நான் வா மாட்டேன், இன்னும், நீங்க ளிரு வரும் ஒரு கபுகைக் கொல்லு மன லும், சாராயத்தைக் குடிக்குமா னும் வரமாட்டேன், இந்த மூன்று காரியமும் நீங்கள் செய்தீர்களா னால் நான் வருமிறேன் என்று சொன்னான்.

அல்லாகு கபுகான கூத்தஆலா அந்தக் காரியம் செய்பவேண்டா மென் றெந்தகை விலக்கி யிருக் கிறான், நான்கள் செய்யமாட்டோ மென்று சொன்னார்கள். அவன் திரும்பிப் போய்விட்டு மூன்று நாள் சாராயத்தைய பாத்திரத் தைக் கட்டிவிட்டுத் திரும்புகொண்டு வந்தான், அவர்க ளிருவருக்கும், அவன் மேலாசையுண்டாயிருக்கிற தற்காக வேண்டி அவனை லீனூ வுக் கழைத் தார்கள். நேற்றுச் சொன்னது போலே அன்றைக் குஞ் சொன்னான்.

• அப்போதவர்தான் சொன்னான், அல்லாகுத் தஆலா அல்லாத பேர்களுக்கு வணங்கிறது மெத் தவும் பெரும் பாவம், ஒரு கபுகைக் கொல்லுகிறதும் பெரும் பாவம், சாராயம் குடிக்கிறதுமெத் தப் பெரும்பாவ மல்லவேன்று, சாராயத்தை வாங்கிக் குடித்தார்கள. அதனு லிருவரு மல்லாக்கிப்

பெண்பிள்ளையைச் சிறுவும் செய் தார்கள், செய்தபிறகு, ஒரு மனுடன் பார்த்திருந்தான், அவனைக் கொன்றும் போட்டார்கள். பிறகு, புத்துஹானுக்குச் சஜலதுஞ் செய்தார்கள், அல்லாகுகபுகான கூத்தஆலா சகுறான்கிற பெண் பிள்ளையை நட்சத்திர யாக்கிப் போட்டான்.

அஷேலியல்லாகு அன்றா தலையத்துச் செய்கிறார்கள். அவர்களிருவரும் பெண்பிள்ளை யிடத்தில் வருமுவனுலே நீங்கள் வாஷத்தி லேறிப் போயீர்களே, அந்த இசுமை பெனக்குச்சொல்லாமல்தான் வருகிற இல்லையென்று சொன்னான். அந்த இசுமையும் அவருந் தவர்கள் படித்துக் கொடுத்தார்கள், அவன்த இசுமையோடு வா ஷத்திலேறிப் போய்விட்டான்.

பிறகு, அல்லாகு கபுகான கூத் தஆலா அவனை நட்சத்திரமாகமாற் றிப்போட்டான், அவர்க ளிருவரும் பாவஞ்செய்தபோது வானத் திலேற நாடினார்கள், அவர்களு டைய சிறகு வழிபட்டவில்லை, அவர்களைக் கொண்டிருங்கின காரியுக் கை அவர்களறிந்து இதரீ சகை வெல்லாமிடத்திற் போய் அவர்க ளுடைய செய்தி யெல்லாம் அவருக்குச் சொன்னி அல்லா இடத்திலே வாயாடித்துச் செய்யத் தோடி குங்கள்.

இதரீ சலைஸ்ஸலாம், அல்லா குத்தலாஇடத்தில் மன்றாட்டங் கேட்டார். அதற்கு, அல்லாகுத் தலூலா சொன்னது இதுதீசே நீர் அவர்களைக்கேளு முங்களுக்கு வினியாவுடைய அதாபு வேணுமா, அல்லது ஆகிறத்துடைய அதாபு வேணுமாவென்று. அப்படி யவர்கள் கேட்டபோது. அவர்கள் வினியாவுடைய அதாபு பற்றற்றப் போருமென் றறிந்து, துனியாவுடைய அதாபைத் தெரிந்து கொண்டார்கள்.

பிறகு, அவர்க ளிருவரையும் (பாபுல்)என்கிற ஊரிலேயர்கொற் றில் அதாபு செய்யப்படுகின்றது, அந்த அதாபில், உலமாக்கள் இருத் திவாபானார்கள். இப்பனு மஷூகா சொன்னார். அவர்க ளிருவரையும், அவர்களுடைய மயிசைக் கியாமத்துநான் வருமளவும் தூக் கப்பட்டிருக்கு தென்று - கத்தா பின் நிரபகு சொன்னார், அவர்க ளுடைய தலையைச் சிறகிலேமுடி யப்பட்டிருக்குதென்று.

கத்தாதா சொன்னார், காஸ்டோ டெத்துத் துடையளவும் விலங்கு போட்டிருக்குதென்று, முஜாகிது சொன்னார், கிணற்றிலே நெருப் பைசரிப்பி அந்தக் கிணற்றிலே யிருபேரையு மகப்படுத்தி யிருக் கு தென்று - உமரிபுனு சகுது சொன்னார் சங்கிலிற் கட்டப்

பட்டுத் தலைகளிழுத்துக்கப்பட்டி இருப்புச் சாட்டைக்கொண்டடிக்கப் படுகதென்று.

நிவாயத்துச் செய்யப் பட்டது, ஒரு மனுடன் லிருது படிக்கிறதற் காகவேண்டி அவர்களை நாடிப் போனார், அவர்களிரண்டு நாலையும் கட்டித் தூக்கப் பட்டவர்களாகக் கண்டார், அவர்கள் கண்ணுஞ் செவப்பாகவும், தோலெல்லாம் கறுத் திருக்கவும், அவர்கள் நாக்குக்கும், தண்ணீருக்குமிடையிலே நானுவிரல் கதர் மட்டுமிருக்கவும், தண்ணீர் தாக்கங் கொண்டு அதைப் படுகிறதாகக் கண்டபோது (பாபுலாக இல்லல்லாகு) என்று சொன்னார்.

அல்லாவுடைய தீட்டு இம்மே அவர்களை விலக்கப்பட்டிருக்குது. ஆதலா லவர்கள் கவிமாசு சத்தத்தைக் கேட்டு நீரார், எந்த வும்மத்திலுள்ளவ ரென்று கேட்டார்கள், அதற்கிவர், நான் முகம் மது சல்லல்லாகு அலைகிவ சல்லத் துடைய வும்மத்தில் நின்று முன் னவ வென்று சொன்னார்.

அப்போது, முகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லத்தை நபியாக அனுப்பப்பட்டதாலென்று கேட்டார்கள், அதற்கம் மனுடன், அனுப்பப்பட்டதென்று சொன்னபோது, அவர்களிருவரும், அல்லாகுத் தலூலாவைப் புறமுந்து நல்லமா

யத்தை வெகியாங்கி வைத்தார்கள். அப்போது, அந்தமனுடன், நீங்கள் நல்லமாயத்தை வெகியாங்கிவைக்கிற சபபுன்னவென்று கேட்டார். அப்போது, அவர்கள் சொன்னார்கள், முகம்மதாதிறவர் கியாமத்து நாளைக்கு முகினை நபி, ஆதலாலெங்களுடைய அதாபு பற்றற்றப்போக முகி யிருக்கு தென்று சொன்னார்கள், நபிசல்லல்லாகு அலைகிவ சல்லத்தைத் தொட்டிம்-நிவாயத்துச் செய்யப் பட்டது ஒருநாள் ஜிபிரியில் அலைகிஸ்ஸலாம் வந்து நாகத்துடைய அதாபையும், லேபத்தை யையும் சொன்னார். அப்போது, நகுச்சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லம் அதைக் கேட்டு, அவர்கள்.

அப்போது, ஜிபிரியில் சொன்னார் முகம்மதே நீர் அமுகிறீர், அல்லாகு சுபுகான உத்த ஆலா உமங்கு முன்பின் செய்த பாவ மெல்லாம் பொறுத்து விட்டாலென்று சொன்னார், அப்போது

நபிசல்லல்லாகு அலைகிவ சல்லம் நான் சுக்குறு செய்கிற அப்தாக இருக்க வேண்டாமா வென்றார்கள், அதற்குச், ஜிபிரியிலும்கடிசாள அமுகையாக அமுதார், அப்போது நகுச்சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லம் ஜிபிரியிலே நீர் நாகுல் அம் னுச்சகதே நீயே னமுதர் என்று கேட்டார்கள்.

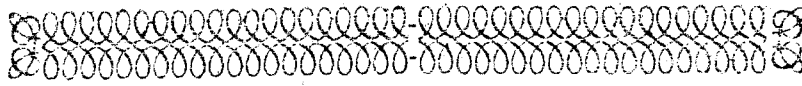
அப்போது, ஜிபிரியில் சொன்னார், ஹாறுத்து மாறுத்துக்குப் பிடித்த பலாய் எனக்கும் பிடிக்கப் போகுதென்று பங்கது அழுகிறேனென்று. இவ்விதம், இருவரும் அமுதுகொண்டிருந்தார்கள் அப்போது, வானத்திலிருந்தோர் சத்த முண்டார்கது, ஜிபிரியிலே முகம்மதே, அல்லாகு சுபுகான உத்த ஆலா வங்க ளிருவரையும் அவனுக்கு மாறு செய்கிறதை விட்டுக் காத்துக் கொண்டாவ், உங்களை யெப்படி அதாபு செய்வானென்று சத்தமுண்டார்கது-வல்லல்லாத்துவல்லாம்.

நாலாவது செய்தியாகிய

ஹாறுத்து மாறுத்தென்கிற விரண்டு மலக்குகளுடைய

கிஸ்ஸாவென்னுஞ் சரித்திர

மு ந் தி ந் து.

பிசுமில்லா கிற்றருமா னிற்றமே.

ஐந்தாவதுசெய்தி

தூ கு அவு கிஸ்ஸல முடைய

கிஸ்ஸலவென் னும் சரித்திரம்.

சுலையாம்.

மாகம் யாஷம் வகுத்திமே வல்லவன்
மோக மாருமு கம்மது நந்தி
வாகு லாண லொளிவு வளந்துது
தூ கு நன்னி கிஸ்ஸ துவலுவாம்.

இஃது, தூ கு அலைகில்
ஸலா முடைய
கிஸ்ஸலவாக
இருக்கும்.

வஃபுறலியல்லா கு அன்கு பே
கிஸ்ஸலிற், இது சில கிஸ்ஸலாத்
தை வானத்தி லுயர்த்தப் படு
முன்னிலே, அவருக்கொரு பின்
கோ யுண்டா பிறுந்தார், அந்தப்
பிள்ளைக்குப் பேர் (மத்துசல்)
என்று சொல்லப்படும், அப்பிள்
கோ யொரு பெண்ணைக் கலியா
னஞ்செய்தார், அந்தப்பெண்பேர்
(மன்சாஜா) என்று சொல்லப்பட
டும் - அந்தப்பெண் மத்தூசலுத்

குப் பிள்ளைப் பெற்று அப் பின்
கோக்குப் பேர் (-ஃது) என்று
வைத்தாள், அந்தப்பிள்ளை கடித்த
தவும் பெலனும், கவத்துமுடைய
பிள்ளை, வலுப்பான மரத்தைக்
கையினிலே வேருடனே பிடுங்
கிப் போவோர்.

அவருடைய முகத்திலே முக
ம்மது சல்லல்லா கு அலைகிலால்
லத்துடைய துண்டாயிருந்தது,
அவர் தம்முடைய பேரைக் கவு
முதருக்குச்சொல்லாமல் மறைந்
துக்கொண் டிருந்தார், ஒருநாள்,
லாமக்கென்கித பிள்ளை காட்டி
லே போகிறபோது, அழகான
லோர் பெண்பிள்ளை ஓடு மேய்த்
துக்கொண் டிருக்கக்கண்டு, அவ

தூ கு அலைகில்ஸலா முடைய கிஸ்ஸல

ககள்

கைப்பார்த்துப் புதுமையாய், உன்
பெயரென்னவென்று கேட்டார்,
அதற் கவன் நான் ஆகமுடைய
மகன், காபிலுடைய மகன், லாபி
லுடையமகன், அபிலுடையமகன்
அக்கிலுடைய மகன் - என்பேர்
(புகுசென்றுசொன்னான்).

அப்போது, லாமக்கு உனக்
குப் புருஷனுண்டாவென்றுகேட்
டார், அவன் புருஷ னிலையென்
று சொன்னான், உனக்கு வாயித
த்தனை யென்று கேட்டார், அவன்
(ஈஅஸ்) வயகென்று சொன்னான்
அதுகேட் டவர்பிள்ளைப் பார்த்து,
நீ பாவிக்காக இருந்தால் காலுன்
கைக் கலியாணஞ் செய்து கொள்
துகிறேன் என்று சொன்னான்,
ஆனால் அந்தாடையிலே புலாக்கு
டைய வகுத்து (ஊ) வருஷமாக
இருந்தது, அந்தப் பெண்பிள்ளை
நீரொன்று கேட்டாள், அதற்
கிவர் நான் சீதுநியுடைய அவுலா
துகளுக்கும், காபிலுடைய அவு
லாதுகளுக்கும் - அதாவந்தாக
இருக்கிற தற்காக வேண்டி சீது
டைய அவுலாதுில் நின்று முள்ள
வெனன்று சொல்லாமல், ஹரூத்
தை ஹலாலாக்கிக் கொள்ளமாட்
டார்களை அவர்களுடைய அவு
லாதுகளிலே நின்று முள்ளவ
னென்று சொன்னான்.

அப்போ தவன், எனக்கு வய
து (ஊஅஸ்) ஆச்சது ஆதலால்
நீர் என்னைக் கலியாணஞ் செய்ய
வேணுமானால், என் தகப்பனிட
த்திற் பெண்பெகிச் செய்துகொ
ள்ளுமென்று சொன்னான், அப்
போது (லாமக் கென்கிறவர்)
அவன் தகப்பனிடத்திலேபேரிய்
ப்பேசினார், உடனே அவர் மகனை
அவருக்குக் கலியாணஞ் செய்து
கொடுத்தார்.

பிறகு, அந்தப்பெண் பிள்ளை
வாழ்ந்திலே-தூ கு அலைகில்ஸலாம்
பிறந்தார்கள், பிள்ளைப் பெறுகிற
வகுத்தானபோது அந்தாடையினுள்
ள இராஜாவுக்குத் தன் மேலும்.
பிள்ளை மேலும் பாய்ந்த தற்காக
வேண்டி மலைப்பொதுய்பிற் போ
யப் பிள்ளைப்பெற்றான், பிள்ளை
யைப்பெற்று வீட்டுக்கு வருகிற
தற்கு நாடினபோழுது, பிள்ளைக்
கு துகென்று பேர்வைத்து, வா
துகாகென்று விசாரமாக அலற்
றினான், அப்போ திவர், கிறுபிள்
கையிலேயே பேசினார், என்னு
டைய தாயே நீ பம்பட்டவேண்
டாம், என்னைப் படைத்தவன்
என்னைப்பேணித் தாத்துக்கொண்
டிருக்கிறனென்று. இவ்விதம் பே
சினபோது, தாயார் புதுமையா
கப் பிள்ளையைத் தவியே னவத்

துப்போட்டுத் திரும்பி விட்டுக் கு வந்தான்-தூக்கு அந்த விடத்திலே நம்பதுநாளிருந்தார்.

பின்பு, தகப்பனார் (லாமக்கு) மவுத்தாகிப்போனார்-பிறகு மலாயிக்கத்துகள் பிள்ளையை லீனத்தாகச் சதுமஸிஷ்சிபிட்டுத், தாயா யிடத்திற் கொண்டுவந்துவிட்டார்கள் - தாயார் சந்தோஷமாகப் பிள்ளையை வளர்த்தாள், வளர்த்த பிள்ளை புறங்கை பெத்தினபோது, அக்குலம், இல்மும், பேச்சும் அழகான சத்தமும், சீரமும் ஆதமலேகில் ஸலாத்துக் கொப்பாக இருந்தது - அகன்ற நெற்றியும், வாரிவளைந்த கன்னமும், அழகான குணமும், நீளமான கழுத்தும், மெலிந்த வயிறும், அவர்கிலேயும்காயிருக்கிறதும், இரண்டு துடை யிலும், இரண்டு கெண்டைக்காலிலும், சதை மிகுதியாயிருக்கிறதும், இரண்டுகாலு மிருதுவாயிருக்கிறதும், இவ்வித அழகுகள் அவருக்குண்டாயிருந்தன - சிறிதுநாள் அவருடைய கவுமுகளின் ஆட்டைக் கூலிக்கு மேய்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

பிறகு, தச்சவேலை செய்யப் படித்துக்கொண்டு, அந்த வேலையிலே மெத்தத் திறமானார்-பிறகு அவருடைய கவுமுகள் பத்துகளை வணங்குகிற தற்காக வேண்டி

அவர்களுடனே சேர்ந்திருக்கிறதைப் பொருந்தக் கெட்டிருப்பார், அந்தக்கவுமுகளுக்கு ஒரு இராஜாவுண்டாயிருந்தான், அவனுக்குத் (ததுமசில்) என்று பேர் சொல்லப்படும்-அவன் (அவிலுடைய மகன்) அவன் (லாமக்குடைய மகன்) அவன் (ஜனகுடைய மகன்) அவன் (காபிலுடைய மகன்) ததுமசிலென்ற இராஜா மெத்த வம்பனு யிருந்தான்-பெலனுவன், சாராயமுதற் குடித்தவன், குது விளையாடுகிறதை முதலுண்டாக்கினவன்.

இன்னு மவன் முதலேற் றகுத்திலிருந்தவன், ஈயம், செம்பு, இரும்பு, இவைகளை யெல்லாமுதற் பண்ணச்சொல்லியேகிவன், பொன்னினாலே நெய்யப்பட்ட புடவையை முதலுயித்தினவன், அவனும் அவனுடைய கவுமுகளும் (டு) புத்தை வணங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள், அந்தப் புத்துகள் பேராசிரிது, உத்துன், கவாகு, எகுகா, எகுகா, நகற, இந்த புத்துகள் இதுரிசலை கின்ஸலாமுடைய கவுமுகள் வணங்கின புத்துகளாயிருக்கும்.

பிறகு, அவர்கள் மிகுதியான புத்துகளையும் பண்ணினார்கள், புல்ல பல குறத்துகளையும் (தளா) புத்துகளையும் பண்ணி யொவ்

வொரு கூட்டத்தார் ஒவ்வொரு புத்தைவைத்து வணங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள், ததுமசிலினு அவிடென்கிற இராஜா (டு) பெரிய புத்துக்கும் பொன்னினாலும், வெள்ளியினாலும், குரிசி பண்ணி விலைபெற்ற விநிப்புகள் விரித்து அந்த ஐந்து புத்தையும் அதிலே நிறுத்தாட்டி ஜவாஹிருகள், யாக் கூத்துக் கொண்ட முந்தப்பட்ட பொன் வெள்ளியுடைய தாஜாக் கொல்லாம் அந்தப் புத்துகளுக்கு போட்டு, அந்தப் புத்துகளுக்கு ஒவ்வொரு நாளொன்றுக்கு ஒவ்வொரு மனுடன் கிதுமத்துச் செய்கிறதற்கு (நாகாயி) பேரைத் திட்டம்பண்ணி வைத்தான்.

தூகு அலைகின்ஸலாம் இதை யெல்லாம் பார்த்தபோது, அவர் பொருத்தக் கெட்டு அவர்களுடன் சேராமற் காட்டிப்போயிருந்தார், அவர்கள் செய்கிற இபாதத்து அவர் கேட்கவுமில்லை, அல்லாகுத் தஆலா அவரை நபியாக அனுப்பி வைக்கிறதற்குக் குறிக் கப்பட்ட வகுத்து வருமானும் காட்டி விருந்தார், அல்லாகுத் தஆலாவை மிகுதியாக இபாதத்துச் செய்கிறவாக இருந்தார்.

இஃது தூகு அலைகின்ஸலா த்துக்கு நிற்ப்பட்டம் வந்த செய்தி யாவது.

கலீகு மஸூதாஷ்ஷாபி கிவருகொர், அல்லாகு அபுதாஷ் கூத்தஆலா ஜிபிரியில் அலைகின்ஸலாத்தைப் பூயியி விற்றக்கச்சொல்லி, தூகுக்கு தபூவத்து. நிசாலத்துக் கொண்டிருக்கல்லாமாய்சொல்லச் சொல்லியேவினான், ஜிபிரியில் அலைகின்ஸலாம்-தூகலைகின்ஸலாமிடத்தில் வந்து (அவ்ஸலாமுஅலைக் க யாதுகென்றார்) அதற்கவர்கள் வஅலைக்கின்ஸலாம் என்று ஜவாபு சொல்லித் தெளிவான மனுடரே நீராடு என்று கேட்டார், அதற்குச்.

சிபுரி லைகின்ஸலாம் நான் ஜிபிரியில், உம்முடைய ரப்பிடத்தில் கின்று முமக்கு நிற்ப்பட்டம் கொண்டு வந்தேன், உம்முடைய ரப்பு உமக்குச் சலாம்சொல்லி யும் மைடி யும்முடைய கவுமுகளுக்கு நபியாகவும், நகுலாகவுமாக்கிளே நென்னுசொன்னு வென்றுசொன்னார், சிபுரி ஜிபிரியில் அலைகின்ஸலாம், தூகு அலைகின்ஸலாத்துக்கு முடுகித் தெண்டிப்புடைய சிபாயுடுத்தாட்டிவைத்தார், உதவியுடைய உலைப்பாகையைத் தலையிடுகட்

இன்னும், தெளிவுடைய வாணியும் அவருக்குக் கொளுந்துலாக்கினர் ஆகி.

இன்னும், சொன்னார், நீர்தது மசிலென்ற இராஜா இடத்திலும், அவனுடைய கவுமுருகனிடத்திலும் பிழைத்தான். இப்படிப்பட்ட இடங்களில் இயைபுடன் செயல்படுத்தினவரிலே அவர்களை மையு மென் டு. இவ்விதஞ்சொல்லிவிட்டுப் பிறியில் போய் விட்டார்.

பிறகு, நூறு அலைகின்வல்லாம் அவர் கவுமுருகனிடிலே முன்னுக்குப் போனார், அந்தநான், அவர்களுக்கு வலுப்பமான சதுடைய நாளாக இருந்தது, அன்றையிலே யவர்கள் புத்துணர்ச்சியை யெல்லாம் வெளியே புறப்படவைத்து, அவைகளுக்கெல்லாம் குரிசியும், தகுத்தும் போட்டு அதின்மேலே புத்து ஹான்களையெல்லாம் நிறுத்தாட்டிவைத்து அவைகளுக்கு முன்னுலே குறுபான்செய்து, அந்தக்குறுபான்களுக்குப் போட்டு மெரிக்கிறார்கள்-அதுமெரிந்த ரோகத்திலே அந்த புத்துணர்ச்சி கெல்லாம் அவர்கள் ஸஜாக்கெய் ஹான்கள், சாராயத்தைத் துடிக்கிறார்கள், கைமணியைத் துடிக்கிறார்கள், மேனத்தைக் கொட்டுகிறார்கள், பெண்களிடத்தில் ஹைவான் களைப் போலே மறைவில்லாமல் ஜமாரு செய்கிறார்கள்.

அக்காலையிலே நூறு அலைகின்வல்லாம் வந்தார் அவர்கள் (எலி) கூட்டமாக இருக்கிறார்கள், ஒவ்வொரு கூட்ட மெண்ணிக்கையில்கப்பலாத மனுடர்கள், அவர்கள் விடத்தில் நூறு அலைகின்வல்லாம் வந்தபோது, வானத்தைப் பார்த்துச் சொன்னார். இலாகியுன்னிடத்தில் அவர்கள் மேலே புறப்பெறுகிறதைத் தெரிவித்தேன், இவ்விதஞ்சொல்லி யவர்களை யெல்லாம் தள்ளிக்கொண்டு, அவர்களுக்கு விவையென்று கொண்டார்.

அவர்கள், புத்து ஹான்களுக்குச் சஜாதுசெய்யநாடினபோது நூறு அலைகின்வல்லாம் மலர்கள், தங்கள், கைவினைக் காதுலே ஹான்கள் கொண்டு அலந்தினர், அஃ தென்னிதமெனின், ஓய், கவுமுருகன் நாலுங்களுடைய தப்பிலே நின்ற முங்களுக்கு நசிறத்துக் கொண்டு வந்தேன் தப்புகைய இயாதத் தளவிலேயும், அவனுக்கு வழிபடுகிறத் தளவிலேயும் நீங்கள் மிஞ்சுங்கள், இந்தப்புத்துகளை வணங்குகிறவையெல்லாம் வணங்குகிறவையெல்லாம் அல்லாவுக்குப் பயந்து கொள்ளுங்கள், எனக்கு வழிபட்டு நடவுங்களைன்று.

அவருடைய சத்தம் மணிக்கு மலரிபளவும் இருக்கிறவர்கள் தானேல்லாம் அல்லாவுக்குத் தஆலா புருடையவர்கள், புத்துணர்ச்சி

கெல்லாம் குரிசியிலே யிருந்து கிழே விழுந்துபோச்சது, அவருடைய சத்தத்திலே நின்றும் கவுமுருகன் பயந்து திடுக்கிட்டு வந்தான், தாமசிலென்ற இராஜா அவருடைய ரகுத்தைவிட்டும் தன்னை மறந்தவனாக விழுந்தான், அவன் தெளிவு பெற்ற பொழுது இருந்ததுகொண்டு காபிதுடைய பிள்ளைகளைப் பார்த்த திஃ தென்ன சத்தத்தின்று கேட்டான், ஒருக்காலு மிப்பேர்க் கொடுத்த சத்தம் நாம் கேட்ட கிஃகியையென்று சொன்னான்.

அப்போது, கவுமுருகன் சொன்னார்கள், இராஜாவே நம்மகவுமியின்று மொருமனுடன் அவருக்குப் போகிறது-அகியுலாம்மக்கு, அவருக்கு இதற்கு முன்னுலே ஜாஹானென்னும் பயித்திய முண்டா யிருந்தது, அதிஞலவர் எங்களுடைய சோமற் காட்டிலிருந்தார், இப்போ தந்தப் பயித்தியம் கடிசாச்சது - அவருடைய தப்பைக்கொண்டு சமான் கொள்ளுகிறத் தளவிலும், இந்தப் புத்துகளை யெல்லாம் வணங்குகிறவையெல்லாம் சொல்லும் கூப்பிட்டா கொண்டு சொன்னார்கள்.

அப்போது, இராஜா கோபமாய் அவரைக் கொண்டுவருங்கொண்டு சொன்னான். உடனே, செவங்க னோடிப்போய் அவரைக்

கொண்டு வந்தார்கள். பிறகு, அவரைப் பிடித்து நீ யெங்களுடைய புத்தான்களைத் திந்தார் என்னுகிறார், நியார் சொல்லென்றுங்கள், அதற்கு நூறுவான் லாமக்குடையமகன் நூறு ஆய்க்கையெல்லாம் படைத்து வளர்க்கிறான், துடைய நூறு வாயிருக்கும், உங்கள் தப்பிடத்திலே நின்றும் உங்களுக்கு நசிறத்துக் கொண்டு வந்தேன், நீங்கள் அவனுக்கு, அவனுடைய நூறுவக்கும் சமான் கொள்ளுங்கள், இந்தப்புத்துகளை யெல்லாம் வெறுத்துவிடுங்கள், இதெல்லாம் நாழ்மையானதென்று சொன்னார்.

அப்போது, இராஜா தாமசில் சொன்னான், நூறே யெங்களுக்கு நீர்கொண்டு வந்திரே அதை நாங்கள் அநியமாட்டோம், உம்மை நாங்கள் இருக்கிறாது கொள்ளுகிறது மிஃகை, நீர் அக்குறுடைய மனுடன், உமக்குச்சுறு சென்னும் பயித்திய முண்டா யிருந்தது, அதற்கு, வயித்தியத் தொக்கிரும் நீர் பக்கிர யிருந்தா லுமக்குப் பணங்கொடுத்து ஒத்தாசை பண்ணுகிறேமென்று சொன்னான்.

அப்போது, நூகு அலைகிஸ்ஸலாம் சொன்னார்கள், கவுமுதனே எனக்கு ஜாஜாதுமில்லை, உங்க னிடத்திலே லுண்டாயிருக்கிறபணைத் தங்கிலே யெனக்கு லாஜத்து மில்லை, இராஜாங்க மாகிறது அல் லாவும் காக்கிட்டுக்கொண்டிலும், எனக்கு லாஜத்தாகிறது நீங்க னெல்லாம் (லாஜா இல்லல்லாரு வபின்னி நூகு நகுலுல்லாகி) என்று கலிமாச்சொல்லுகிறதென் னு இவ்விதம், நூகு அலைகிஸ்ஸலா மவர்கள் சொன்னதேயுட்பி, இரா ஜா தமமே லென்கிறவன் கோப மாகி யிர்த நானொங்களுக்கு, நாக இருந்தபடியினாலேயும்மை வெட் டுகிறதற்கு நா னுத்திரவு கொடுக் கவில்லை, அப்படி, சுதிஸ்ஸாமற் போனாக்கடிசானவெட்டாகவேட் டிப்போடுவேன், இனிமேல். ஒரு தரும் அப்படிக்கொத்த கலிமாக்கள் சொல்லாம லிருக்கிறதற்காக வேண்டி யென்றுசொன்னான்.

பிறகு, அவருடைய கவுமுத னில் கிள்ளும் ஒரு பெண்பிள்ளை முதல் சுமன்கொண்டான் - அவ னுக்கு, உமருக்கென்னுபேற்றொன் னப்படிமும், அவனை நூகு அலைகிஸ்ஸலாம் நிக்காரு செய்துகொண் டார், அவன்முன்று பிள்ளைகளைப் பெற்றான், அந்தப்பிள்ளைகன்பேர், லாமுஷாம்-யாபிதுயின்னமுன்று

பெண்பிள்ளைகளையும் பெற்றான், அவர்கள் பேர்களுடைய-முதல்து மகுழந்தை, அவர்களிடிலொரு பெண்பிள்ளை சுமன்கொண்டான் அந்த மனிதிலையும்கிக்காகுசெய் செய்துகொண்டார்.

அவளுக்குப் பேர்-ஒங்கபுரின் தாமகாவிலு, அவன் கன்னுபேசன் றொரு ஆண்பிள்ளையப் பெற் றான், பிறகு, அந்தப்பெண்பிள்ளை முதலிக்காயிருந்த முத்திசைநிளி லே போய்விட்டான். பிறகு, நூகு அலைகிஸ்ஸலாம் தினந்தோறும் கவுமுதனுடைய மழி விசைவிசையே போய், அல்லாவுக்கு இபாதத்துச் செய்கிறத் தளவிலேயும், பாவந் தை விலக்கிக் கொள்ளுகிறத்கள் விலேயும் அழைப்பார்-கவுமுதன் விட்டிலிருந்து புறப்பட்டு அவ னையடிப்பார்கள், அவருக்குடம் பு மறக்குமளவும் பிறகு காலைப் பிடித் திழுத்துக் குப்பையிற் கொண்டுபோய் எறிந்து போடு வார்கள்.

பின்னர், நூகு அலைகிஸ்ஸலா மவர்கள் தெளிவுபெற்றபோது, மறுபடியும் கவுமுத னிடத்திலே வந்துஅழைப்பார், அவர்கள்முதற் செய்தது போலே அடித்திழுத் துக் குப்பையிலெறிந்து போடு வார்கள். இந்தப்படிக்கு மூன்று கறனாகு மளவுக்கு செய்தார்கள்.

ஒரு கறனாகிறது நூறுவருஷமா யிருக்கும், அந்த மூத்தாது வரு ஷமும், இவர் அவர்களை அழைத் திதும், அவர்களிலவரை வேதனை செய்கிறது மாகவே யிருந்தது இவ்விதம், பெண் பிள்ளைகளும், சிறுபிள்ளைகளும் கூடி அடிப்பார் கூடி, அதனால், நூகு அலைகிஸ்ஸலா பிள்ளை நன்னைமறந்து விழுந்த பிறகு, தெளிவுபெற்ற பிறகு, பிள்ளைத் துடைத்து உதுச் செய்து இரண்டு தக்குஆத்துக் கொழுது கொண்டு, அல்லாவுத் தவறுவை நிகழ்த்து என் ஆண் டலவே புன்னுடையவனுப்பத்தி னுனை, இவ்விதத்தினுனை என்னை பவர்கள் செய்கிறதற் செல்லாம் பழையபெயர்க்கெ பொழிய வே றெயொன்றானாளுட்கிஸ்ஸலா யின் னு சொல்வார்.

பிறகு, அவர்களிராஜா (தமம லென்கிறவன்) மவுத்தாய்ப்போ ன்போது அவன்மகன் (நவுகின்) ஈன்கிறவனை இராஜா வாக்கொட் டான், அவன் தகப்பனைக் காண மெத்தவும் வழிகெட்டவனானும், வம்பனாகவு மிருத்தினி, அவன் மேலே (நாலாவது) றறன் வந்த து, அவர்கள் கூட்டமாக இருக் கிறபோதும், நூகு நபியவர்கள் போய், ஈன்குடைய இபாதத்தள விலே அழைப்பார், ஒரு மனுடன்

நனிபே யிருந்தாலும், அவனிடத் திற் போய் (லாஜலாக இல்லல்லா ரு வபின்னி நூகு நகுலுல்லாகி) என்று சொல்லென்பார், அவர்கள் எழுந்திருந்து நூகுடைய கன்னு, திதிலும், உடம்பினும் அடித்து அவன்மேலயின்கொண்ட பிடுங்கிப் போடுவார்கள், ஒரு வேளை யவர்கமேலே மண்ணையும் வாரியி றைப்பார்கள். குமரியக் காறனே பொய்ப்பெசுகிறவனே, யெங்கனிட த்திலே லேவாவெண்டாம் போய்சி டென்றுஞ் சொல்வார்கள். பின்ன ரவர்கள், தங்களைக்கொண்டா னுக்குள் வைத்துக்கொள்வார்கள், நூகு அலைகிஸ்ஸலாத்துடையசொ ல்கலைக் கேட்காமலிருக்கிறதற்காக வேண்டி, அதுகண்டு, நூகு அவர் மீதுவிட்டுத் திரும்பிப் போய்சி டுவார்.

மறுபடியும் வந்துபொழு தையும், நிலையையும் நடப்பிடுகிற வன். வான்கதையும், பூமியையும் படைத்தவன், உங்களுடைய தப் பாக இருப்பான், அவனுக்கு நீங் கள் மாறுசெய்ய வேண்டாமென் னு அப்போர்க்கொத்த தலீலாக னெல்லாம் சொல்லுவார், எவ்வி தஞ் சொன்னாலும் அவர்களுக்கு வழிகேட்டெ யொழியநினைத்துப் பிரயோசனமற்ற கொடுக்கவில்லை

அல்லவாகுந் தலுவலா, குறுகுநிலே
நிருவுளமானது போலே தூகு
அலைகிஸ்ஸலாம் சொன்னார்.

நல்லாறப்பி, அவர்கள் பாலத்தை
நீ பெட்டித்து விடுகிறதற்காகவே
வாடி, நான் அழகான இனிய
இப்பத்தி லைக்குத் தோறெல்
லாம், அவர்களுடைய கிரக்கை
யவர்கள் காதுக்குள்ளே யாக்கிக்
கொள்ளுகிறார்கள், அவர்களுக்கு
வழிகேடையொழிய வேறேயொ
ன்றுமறிகமாதவிடையே பென்று
சொல்வார், இன்னு மவர்கள், தங்
கள் மேல்விட்டின்பமேலே கல்லைக்
கட்டி வைத்துக் கொண்டிருந்து
தூகு அலைகிஸ்ஸலாம் கடந்தவந்
தால், அங்கனிலே வெறிவார்கள்,
அவர்க் கிழந்து றையத் தாலை
நில்லாமலும், மவுத்தாவை நில்லா
மது மிடுப்பார், அவரை யிழுத்
துக் குப்பையி் செறிந்துபோடு
வார்கள், அங்கேபச்சொய்களவர்
வ தங்கன்கிமிஞலே தூகுக்கு
விடுவிக் கொண் டிருக்கும், தண்
னீனாக் கொண்டு வந்து அவர்
முத்திலே கொள்கும்.

பின்னர், தூகு தெளிவு போன
வழங்கிருந்து மறையாகித், முன்
போலவேபோய் அவர்களைத் தம
து மங்கத்தி லைமுப்பா, அவர்
கள் அதற்குக்குந் பழவாபுசொல்
வமற் சொல்லுவார்கள், தூகே

எங்களுடைய அடியும் உம்மை
வருந்தமாக்கி வைக்கவில்லை, உம்
மை நாகங்கள் கண்குறைக்கலாகக்
காண்கிற து முமக்கு வெட்கமில்
லை, நீர் கெயென்று சொல்லி இச
லாத்திலே பெய்க்கை யழைக்கிறீ
ரே, அது வுண்ணையாக இருக்கு
மானால் நாகங்கள் செய்கிற தூ
கையை யும்முடையறப்புக்காத்த
கொள்ள வேணுமே, அப்படிய
லாமல் நீர் கோவினைப் படுகிறீர்
யும்மை-றப்பு பயித்தியத்தின்மே
லே சுமத்தி லைந்தா நென்று
சொல்வார்கள்.

அதுகேட்டுந் தூகுஅலைகிஸ்
ஸலாம் சொல்லுவார்கள், எனக்
குப் பயித்திய மில்லை, எங்குதான்
நீங்கள் ஜாடிலான குழாய்கள், உங்
களுடைய தகப்பன் மானியும்,
பாட்டன்மானியும், அனைத்தேன்
அவர்களும் சமான் கொள்ளாமல்
மவுத்தாநார்கள், அவர்கள் கை
சேதப் பட்டுக்கொண்டு அதையி
லே யிருக்கிறார்கள், நீங்களும்
அப்படியாகாமல் எனக்கு சமான்
கொள்ளுங்கள் (அதில்) என்கிற
பேர்த் தலுவலா அதனை விட்டும்
கலாசாயிக்கு.

அதற்குந், அல்லாகுத்தாலா
வுங்கன்கிழையும் பொறுத்தாதிட்
டுக குறிக்கப்பட்ட அல்லவாகுந்
வவு முப்போய் பிப்படுக்கியும்

வைப்பானென்று சொல்வார்த் த
ஹாலிலே தூகுக்கும், காபிர்களுக்
கும், ஆறுதறன் அறுதுறுவருண்
மாகிப்போச்சுது (ஏழாவது) ஹற
தூகுபோது, தவுல்லபுலுதறுமசீ
லென்கிற இராஜாவு மவுத்தாய்ப்
போனான், அவன் மசன் (தைறது
செய்கிறவனை) இராஜாவாக்கினார்
கள், அவனும் தகப்பனைப் போ
கிறார், பாட்டனைப் போலேயும்
வம்புனவனாகவேயிருந்தான்.

அப்போது, தூகு அலைகிஸ்ஸ
லாம் இரவிலே புத்துஹான்களி
ருக்குமிடத்தில் வந்து (லாஇலாக
இல்லல்லாகு, வயின்னி தூகுற
குவுல்லாகு) என்று கூப்பிடுவார்,
இவர்களைப் புத்துஹான் களுக்கு
இப்பத்திச் செய்கிறதை விட்டு
விடுங்களைன்று சொல்லுவார்.

அப்போது, புத்துற னெல்
லா முன்குப்புற விழும், அது
கண்டு தூகு நபியை பெல்லாகுத்
தடிக் கடினமாக அடிப்பார்கள்,
புகியப்போட்டு வயிற்றின்மேல்
மிதிப்பார்கள், அதனால், வயிற்றி
ளும், முக்கிலும், காதின மிருந்து
இரத்தம் புறப்படும், சிலசில
இரத்தமாகச் சத்தியெடுப்பார்.

அப்போதவர்கள், தூகு நபி
வைப்பார்துத் சொல்லுவார்கள்,
தூகே, எங்களிடத்தில் நீதிருக்
குந்தான்மெல்லாம், உமக்கித்தப்ப

டிக்குப் பிரத்திசெய்வோமென்று.
ஆனால், அவர்களில் நின்று மொரு
மலான், மவுத் தாகிற போது,
அவன்பணத்தை அரைவாசு புத்
துஹான்களுக்கும், அதிலுள்ள
காதிம்களுக்கும், மற்ற அரைவா
சி பின்னாகுட்டிகளுக்குமாகவசிய
யத்துச் செய்வ தோடும், தூகு
அலைகிஸ் ஸலாத்துக்கு சமான்
கொள்ள வேண்டாமென்று பிள்
காகரிடத்தில் வார்த்தைப் பாடு
வாக்கிக் கொள்ளுவான்.

பிறகு, அந்தமலான் தன்பிள்
கைகளை தூகு அலையிலே கட்டிக்
கொண்டுவந்து என்சின்னமகனே
யிவந்தா னாகென்றவன், என்
தகட்டின்பவுத்தாகிறபோதுள்ளக்
கு விசியத்துச் செய்து என்னை
யிவரிலே நின்றுப் புகங்கன்காட்
டி மவுத்தானார், அதுபேரில் நாலு
முனக்கு வசியத்துச் செய்தி
றேன், உன்னுடைய தீனைவிட்டும்
நீ நீங்கி தூகு சொல்லுகிற தீனி
லே போகாதே, தூகாதவர் வஞ்
சனைக்காரர், பொய் பேசுகிறவ
ரென்று சொல்லுவான், இந்தப்
புத்தவர் இசலாத்தி லைக்குந்
தூகுவுல்லாம், அவர்களுக்குவழி
கேடே யொழிய வேறில்லை.

அப்போது, லான்மும், பூமி
யும், மலாயிக்கத்துகளுமா நபு
பலாலிலே அழுதுகொண்டுதொல்

வர்கள், யாதாபி, இந்தக் கொள்
சத்தனமான பாகித ஈனவர்கள்
மேலே, யுள்ளை அபாதி யாக்கி
வைத்த புதுமை காணென்ன, அபி
நான்றுடைப யூரிபிற் கடந்து
கொண்டு, உன்னுடைய இரண்டி
யையும், உவர்க்கத்தினையும் தின்
பு கொண்டு, உன்னல்லா தவனை
வணங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்களே
யென்று. இன்னும், காட்டினிருக்
கிற ஹைவான்மன் சொல்லுங்கள்,
(யாதாபி, யாஇராஹானு வம்
வுவானு) திவர்களை யேனினால் அவர்
களை பெல்லாம் காங்கன் முறித்
தாப் போடுகிறோம், துலக்காக்
கிப் போடுகிறோமென்று. இன்னி
தும், எல்லாவந்துள்ளும், அவர்க
ளுடைய அழிக்காட்டியுக்கொடுக்கி
னும், ஹர்காநி லே அவர்களைத் துல
க் காக்கிறான் க் கேட்டதுகள்.

பின்னர், தூகு அடிகெய்ஸ்கார்
துஷ்ட செய்நார். ஆண்டவனே
ஆதகநன் மட்டுமே நானவர்களை
தக்குவாச்செய்து வந்தேன், அவர்
கள் முழுநையும் வழிகெட்டிருந்
தென்றனோ தவிர கோவழியில் வர
வில்லை, ஆதலால், பவர்களை நீ ஹலா
க்காக்கப்போடென்று அந்நாள்
தனது குறுதுவிலை நீருவனமா
னதுபோலே ஆண்டவனே காபி
ரானவர்களில் தீண்டுந்தவர
யும் பூமிபிண்டமேலே விட்டு விடா
தேயென்று.

[illegible]

அப்போது, தூது சொன்னார்,
இன்னவனே காபி சாணவர்களில்
நின்று மொருகையையும் பூமியிலே
விட்டு வைக்காதே, நீ உன்கொ
வன் விட்டு வைத்தாயானால் துன்
னுடைய அடியவர்களை யவர்கள்
வழி தெரிந்துப் போவவர்கள்,
அவர்களினிமேல் வழிதெட்டுக்
காபிசாகப் போவார்களே அவர்க
ளே பெய்றியப் பெறாட்டார்க
ளென்று, இவ்விதம் தூது அலை
கின்றவராம் செய்த தூதுவுக்காய்

கேள்வி. வானத்து வாசல்களெல்
லாக் திறக்கப்பட்டது மலாயிக்
கத்திகளெல்லாகும் ஆமீன்சொன்
னார்.

அப்போது அல்லாகுத்தாலா மழையை விலக்கச்சொல்லி வானத்துக்கு வகியிறக்கி வைத்தான். பழம்பூண்டு முன்கிறதை விலக்கச்சொல்லிப் பூமிக்கு வகியிறக்கி வைத்தான். நாகு அலைக்கிவைத்துக் கப்பல் பண்ணச்சொல்லி வகியிறக்கி வைத்தான். அப்போது நாகு அலைக்கிவைக்கிற மலர்கள், தங்கள் கவுமுடினெல்லா முழுதிப் போகிறதை சொன்னிறித்தார். எல்லாரும் சமான் கொள்ளாந் போனாலும், சிறிது போகினும் சமான் கொள்ளுகிறதையவ் குவந்திருந்தார்.

அப்போது, அல்லாரு சுபுகான்
கத்தானா, அவாஸானிலே வகியிற
நினைவததான், ஆகே யும்முடைய
கஜாத்தானிலே நின்றும் இப்போ
துள்ளான் கொண்டிருக்கிறார்களே
அவர்கள் தவிர இனிமேல் நமான்
கொள்ளுந் திருவர்க நெருங்குந்
யின்கே, அத்தப்படிக்கு வானமும்,
பூரிபும் முடைக்க இரண்டாயிரம்
வருஷத்துக்கு முன்னாலே ஆபா
காக்கொண்டு பூரிபே வீருக்கிறவர்
மகொல்லாக் துறலாக்காவார்களெ
ன் ஆவான் வுடைய இடம்பிலே முக்

திறைநகரம் சென்று - அந்நாள்
இவர்களுக்கு, தூது என்று பேர்
வைக்கப் பட்டது யாதெனில்,
அவர், கவுழங்கன்மேலே புலம்பித்
கொண்டிருப்பார், அந்நாள்
ண்டி, அந்நாள் யார்க்கு
நிதிக்.

அல்லாரு சுபகானகத் தஜ்ஜூர், தூரு நபியைச் சுப்பல் வைக்கச் சொல்லி யேகின்பொழுது தூரு அகிலிஸ்ஸலாம் கவுமுடன் கலாக் காஹிதை யெய்க்கினார் அறிந்து அவர்களைத் தாவாச் செய்துகொடு மலக்குபுசெய்தார், அப்போது, தூரு அகிலிஸ்ஸலாம் - யாதப்பி கப்படுவன்கிற தென்ன வென்று கேட்டீர், அதற்கான் மயித்தினு லே செய்யப்படுகிற விடே, அது தன்னவரீமேலோடுமென்று வகியி றக்கிவைத்தான், அப்போது தூரு நபியவர்கள், ஆண் டவனை கோக்கி யாதப்பி மடமெங்கே யென்றார், அரற் அல்லாருத் தஜ்ஜூர் தூகே கீர் தேக்கமாத்துடைய ளினையை நடட்டும், அது (சுமி) வகுஷுத்திலே மசமாகும், அதைப் பலவாயா ன்றுத்தான் சுப்பல் பண்ணுமென் னு வகியிடுக்கிவைத்தான்.

அல்லாஹு சுபூகான் கூற்றத்தின்போது
அந்த கஷ்டங்களின் பெண்மன
டைய குடல்வாயில்லா மலடாக்
கூப்போட்டான், அதனால் அவர்

கள் பிள்ளைப்பெற்றவில்லை, பிள்ளைகள் அல்லாருத் தஆலா, தானை மாக்கை வெட்டச்சொல்லி யேவினான். அப்போது, நூறு அலைகில்லாமும், தச்சலேவெய்கிற கல்; வாஸ்து, வாச்சி, துறப்பண முகவிய மற்ற ஆபத்திக கொல்லாம் பெட்டகத்தி லிருந்தது, அவைகளை பெடுத்தி மாக்கை வெட்டி அதைப் பலகையாக்கினார், பிறகு, அல்லாருத் தஆலா, நூறுக்கு, உம்முடைய கவுமுசு லிருந்து லுரிலே கப்பல்பண்ணுமென்று ஏனினான், கப்பல்சிகளம் (சு) முழம், அகலம் (சூ) முழம் உயர்த்தி (கூ) முழமாக வைக்கச்சொன்னான், பலகை, பியான் றேடுமொன்றைச் சேர்த்து, ஆணியடித்து அந்தப் பலகையிலும், ஆணியிலும் ஒவ்வொரு நபியுடைய இசைமை நகராக்கவையும், அந்தப் பலகையெல்லாம் கட்டித்திரும்புபோலே யிலங்கும், முகம்மது கல்லல்லாரு அலைகில்லாமுடைய இசைமை நகராக்கிவைத்திற பலகை பொழுதைப் போலும். கில்வைப் போலு மிலங்கு மென்று சொன்னான்.

அதினுடைய தலைஸயிர் சாவற்றையைப் போலும், கழுத்தைப் பக்கி சார்த்துடைய கழுத்தைப் போலும், வலைச் சாவதுடைய

வலைப்போலும் பண்ணச்சொல்லியும், அனாமுன்னுதட்டி கதுக்கச்சொல்லியுள், கீப்போய், நூறு அலைகில்லாத்துக்குத் தப்பிவைக்கிற முறைகளை யெல்லாம் படித்துக்கொடுத்துவிட்டு வாருமென்று திபிரியில் அலைகில்லாத்தான அனுப்பி வைத்தான், அவர்விந்து நூறு னபிக்குச் சொல்லிக்கப்பல் தயாரானபொழுது, கக்காவிபுரித்திற் பெரிய ஒரு கண்ணாடியைச் சேர்த்தார் அந்தநகரானபொழுது துடைய வெளிச்சம்போலே வெளிச்சமாயிருக்கும், பின்னர், திலும் பூசி அதிலுடைய கயறுகளெல்லாம் இரும்புச் சங்கிலியாக்கினார் தட்டுகளிலே கீட்டுவதும் தூக்கிவைத்தார்.

இன்னொருகவுலிலே கப்பலுக்கேழுநட் டாக்கினொன்றும் வந்திருக்குது, கப்பல்செய்து தீர்த்த போது கப்பலி லொருவிடத்திற் செல்லுதல் படித்தது, அந்தச் செல்லுகளை பெடுத்துப்போட்டு, அதைத் திருத்தமாக்கி வைத்த ஒருமாதத் தென்றது. பிறகு, மதுபுரித்திலும் செல்லுகளெய்துத்தது, அதற்காக நூறுநபி அல்லாருத் தஆலா மிடத்திலே முறைப் பாடுசெய்தார். அதற்கவன், நூறு அலைகில்லா மணிலே வையிறக்கி வைத்தான், கப்பல் திருத்த

தாருட்ட த. ஆலால், இன்னொரு நாலாயை மடித்தாலொருபு அந்த ஆணியிலேயும் நூறு பேரை நகராக்கி வையும், அந்த நூறுநூறு அன்பியாக்கள், நூறு கவுமுக்குப் பின்னாலே யேந்த மாணவர்களென்று.

அப்போது, நூறு அலைகில்லாமல்கள், அந்தநூறுபேருமாரென்ற கேட்டார். அதற்கு, அல்லாருத் தஆலா சொன்னான், முகம்மது மதுபுரித்திலும், அவர் தன்பேர் சித்திரம் பாறுக்கு உதுபின்-அஹெய்யல்லாரு அன்றும் என்று. இந்த நூறு பேரையும் ஆணியில் நகராக்கி அடித்தபிறகு தான் கப்பல் கீர்த்தாச்சது, பிறகு அல்லாரு சுபகான சுத்தஆலா கப்பலைப் பேசவைத்தான், வடரெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்க, அவர்கள் காதுகேட்கத் தக்கதாக இல்லாக இல்லல்லாரு, இலாகில் அவ்வளவு வல் ஆகிரிவினான் கப்பலாக இருப்பேன்-என் மேலேறினவர்கள் தப்பிப் போவார்கள், ஏறும் லிருக்கவர்கள் கறுக்காகப் பேசுவார்கள், என்மேலே இருலாசை யுடைய பேர்களே யொழிய மற்றவர்களேறமாட்டார்கள் என்று கப்பற் சொல்லிற்று.

அப்போது, நூறு அலைகில்லாமும், கவுமுனைப் பார்த்து இப்போதிலும் நிகர விமான்கொள் றுகிறீர்களா வென்று கேட்டார். அப்போது, கவுமுசு சொன்னார்கள், அந்தக் கப்பற் பேசியது, உம்முடைய சித்திரத்திலுள்ள கொஞ்சம் சித்திராக இருக்குமென்று. பிறகு, நூறு அலைகில்லாமும், அவர் பிள்ளைகளுள் கப்பல் வைக்கிறபோது காபிகள் வந்து பரியாசம்பண்ணி, நூறு நபியாக இருந்ததற்குப் பின்னாலே தச்சலா விட்டாவென்று கேட்டார்கள்.

இன்னும் சொன்னார்கள், அந்தப் பித்திரிகாரனைப் பாருங்கள் தண்ணீர்மேலேநிறுவி விட்டடைக்கட்டுமே, தண்ணீர் செங்குமேருக்கு, ஓடுகிறதற் கென்பார்கள். அப்போது, நூறு அவர்களைப் பார்த்துச் சொல்லுவார்கள், நீங்கள் எங்களைப் பரியாச மடிக்கிற துபோலே நாங்களு முங்களைப் பரியாச மடிப்போம், இனிமேல் எங்கள் பரியாசமும், வெற்றியு மறிவிர்களென்று.

அப்போது, அல்லாருவகியிறக்கி வைத்தான், நூறு யவர்களமே வெண்குங்கோபங்கடிபாச இருக்கிறது, கப்பலைச் சுறுக்காகப்பண்ணி முடிபிடுமென்று. பிறகு, நூறு அலைகில்லாமும் தம்முடையே,

பிள்ளை னுடனேயும் இரண்டு தச்சுரைக் கூலிக்கு வைத்துக்கொண்டான்.

இபுனு அப்பாசும், லஃகாக்கும் கப்பலுடைய நீளம் (சுடா) முழம் அகலம் (சுர) முழமென்று சொன்னார்கள். கப்பல் தயாராகத்தீர்ந்த போது, தூகு அலைகிஸ்ஸலாம் கருபத் துல்லாவுக்கு ஹஜ்ஜுக்குப் போகச் செலவுகேட்டார் அல்லாவுக்குத் தஆலா போகச் சொன்னான், அவர் போயிருக்கிறபோது, கவுமுதன் கப்பலில் கொண்டு சென்றான். அப்போது, அல்லாவுக்குத் தஆலா மலாயிக் கத்துகளை யனுப்பி வைத்துக் கப்பலை மூன்றாண்டுக்கும், பூர்த்திக்கும் நடுவே கொளுவச்சொல்லி யேனினான்.

அவர்கள் கப்பலைச் சுமந்து கொண்டு போய் ஆகாயத்திலே வைத்தார்கள். கவுமுதன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களாலே ஒன்று மேலவிலை-தூகு அலைகிஸ்ஸலாம் ஹஜ்ஜு செய்து தீர்த்தபிறகு, கவுமுதன் கலாக் காகத் துஆச்செய்தார், மலர்க்குரன் ஆரீஸ் சொன்னார்கள். அல்லாவுக்குப் புரானகத் தஆலா அவர் துஆவைத் தபூல்செய்தான்.

குறு ஆனிலே திருவுளமானது போலே, எல்லி, தூகு அலைகிஸ்ஸலாத்தைத்திக்குறுசெய்யும் அநற்கு முன்னாலே அவர் துஆச்செய்த நேரத்திலே அது துஆவை நாம் தபூல்செய்தோம், அவரையும், அவர்குடும்பத்தாரையும் நாம் வலுப்பமான வருத்தம் கிடனில் முழுதிறதில் நின்றும் நஜாத் தாகி வைத்தோமென்று திருவுளமானான்.

ஹஜ்ஜு செய்து தீர்ந்தபிறகு தூகு திரும்பிப்போனார். அது அலைகிஸ்ஸலாத்துடையதன்னாறு கருபத் துல்லாவுடைய வலதுபுறமாக வைத்திருக்கக்கண்டு ஆண்டவனினோக்கி, யாறப்பி இந்தக் தன்னுறை என்னுடைய வீட்டுக்குக் கொண்டிபோகிறேனென்றார். அல்லாவுக்குத் தஆலா மலாயிக் கத்துகளை யேவித் தன்னுறைச் சுமந்துகொண்டுபோய் தூகு அலைகிஸ்ஸலாம் வீட்டில் வைக்கச்சொல்லி யேனினான்.

அன்றையிலவர் விடு சுபாமஸ் விதிலே யிருந்தது, பிறகு, தூகு அலைகிஸ்ஸலாம் ஹஜ்ஜு செய்து திரும்பிவந்தபோது கப்பலை ஆகாயத்தில் நின்ற பிறக்கப்பட்டது. அல்லாவுக்குப் புரானகத் தஆலா அவருக்கு வகியிறக்கி வைத்தான் மேய்கிறாஹவான் கோபும், புழுபு

புச்சினையும், புவி கரிகளையும், ஆடு-மாடு-ஒட்டகங்களையும், பக்கி-காரங்கலையும், கப்பலிடத்தில் வந்து தாவினாருங்களைன்று கூப்பிட்டுச் சாஸ்வி. இவ்விறம், வகியந்த பிறகு, தூகு அலைகிஸ்ஸலாம் எல்லா வஸ்துவையும் கூப்பிட்டார்.

அந்தச் சத்த மவிரீக்கு மறுபடி அளவும் எந்திரசது, பிறகு அவைகள் கூட்டங்கூட்டமாக எல்லா பூதங்களும் வந்தன. அப்போது, தூகு அலைகிஸ்ஸலாம் சொன்னார். ஆனும் பெண்ணுமாக இரண்டாண்டு ஜோட்டைக் கப்பல்மே லேற்றிக்கொள்ள நானே வற்பட்டேனென்று. எல்லா வஸ்துகள் பேருக்கும் சீட்டுப்போட்டுச் சீட்டுவந்த பேர்களைக் கப்பல்மேற்றிக்கொண்டார்.

ஆகமுடைய மக்களைப்போழிய, அப்போது அவருக்குக் காண் கொண்டபேர் (அய்) பேர்களுக்குத் தார்கள், அந்த ஆண்பிள்ளைபெண் பிள்ளைகளையும் கப்பலில் ஏற்றிக் கொண்டார்-அந்த நாளையிலே பாம் புத், தேளும் பெரிய படைப்பாக இருக்கும், அஃதெவ்விதமெனில், புவி, யானை இவைகளைப்போலிருக்கும் இப்பிரியில் அலைகிஸ்ஸலாம் வந்து புலியைச் சிறகாடித்தார், அந்தப் புவி யெக்காலமும் நசலாய்க் காய்ந்தாலே இருந்திருக்காது, பிறகு

பாம்புடைய விஷமெய்தார்-அது னுடைய விரப்பை விழுந்துபோச்சது, பிறகு, தேளையடித்தார்-அது னுடைய கொடுங்கு விழுந்து போச்சது, பனி ஆகங்களை யெரு வஸ்துவும் நோக்கினை செய்யமாட்டாது, முழுதும் போகிறதற்குக் குறிக்கப்பட்ட வகுத்துத் தன்னுறில் நின்றும் தண்ணீர் காரநால், அப்போது கறுக்காக்கிப் போடுகிறேனென்று, அல்லாவுக்குக் காலகூந்த ஆலா அறதாச் செய்திருந்தான், தூகு அலைகிஸ்ஸலாம் தன்னுறைப் புர்த்துக் கொளுவருந்தார்கள்-இருக்கச்சே.

நஜாத் தையன்றைக்கு ஹவா வகுத்திலே தன்னுறில் நின்றும் கொரு சத்தமுண்டாச்சது, அஃதெவ்விதமெனில், தூடு, உம் முடைய கப்பலிலே யெல்லாவாய் மேற்றமென்று இவ்விதச்சத்த முண்டான போது, ஒவ்வொரு கல்க்குருக்கு இரண்டாண்டு ஜோடு ஏற்றிக்கொண்டு (முதற் பட்டிலே மண்டலாயும், ஆகம் அலைகிஸ்ஸலாத்துடைய மையித் தையு மேற்றிக்கொண்டார் - அப்போது, அவர், ஐசது பேதமாக இல்லை நீய்மீதான, அந்தகம் பச்சையாக இருந்தது - வாசனையுடாக இல்லை. பிறகு, ஆகமுடைய தாபூக்கையு மேற்றிக்கொண்டார்

(கூடாதின.) நுகுண்டிமுடைய ஹலா க்கு முன்பு இருந்தன, அவை நுகுண்டிமுடைய ஹலாவிலே யும், அவைகள் பேசுபெழுதி யிருந்தன, மற்ற அன்பியாக்கள், ஹலாவெல்லாம் பேசில்லாமலிருந் தன.

(இரண்டாவது) தட்டிலே பெ ண்பிள்ளைகளையும், ஹலா அலை கில்லாத துடைய மையிந்தை யு மேற்றிக்கொண்டார் (முன்னு வது) தட்டிலே புழுப் பூச்சிகளையும், ஆடு, மாடு, ஒட்டகங்களையும் ஏற்றிக் கொண்டார். (சாலாவது) தட்டிலே பச்சிசாந்த துடைய திணுக எடங்கையு மேற்றிக் கொண்டார் (இந்தாவது) தட்டிலே, பூவி, அதுபோற் கொத்த லாந்துசெய்த வஸ்துகளெல்லாத் தையு மேற்றிக்கொண்டார் (ஆறு வது) தட்டிலே, பாம்பு, தேன், இமைக்கையெல்லா மேற்றிக் கொண்டார் - ஏற்றிக்கொண்டு, தூகு அலைகில்லாமல் கப்பலில் கடுவே பின்று கொண்டு இந்த ஆபத்தையோடு துண்டு (பிசுமில்லாகி முஜுறா வமுறுசா)வென்று,

வாயு மலையல்லாது அங்கு பே சுவருகிறார் - கப்பலிலேறினவர்க ளடங்கலும் (பிசுமில்லாகி அலா மில்லாதி துகென்று) சொன்னார் கள், அவர் அவர்களிடத்திற் போ மளவும், தஞ்சையு, தஞ்சையு

சொல்லுகிறது கொண்டு சத்தத் தை வயிற்றியாக்கினார்கள், கழு தையுடைய வாலைச் சைத்தான் பிடித்துக்கொண்டு வா லையுடைய மறைவிலே யிருந்தான். அதனால், அது ஏறுமலிருந்தது, அதை தூகு அலைகில்லாமல் ஏறேறென்றார், சைத்தான் வாலைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிற படியினாலே யே தக் கூடலில்லை, அதனால் தூகு கோபமாகி, யானைத்தான் கப்ப லிலேறென்றார். சைத்தானுங் கூட ஏறிக்கொண்டான், தூகு அலைகில் லாமல் சைத்தானைப் பார்த்து - யாழல்களே, நீயென் கப்பலிலேன் ஏறினாய் வெளியே போவென்று சொன்னார்.

அப்போது, சைத்தான்சொன் னான்-தூகே நீதானே யானைத் தான் ஏறிவென்று சொன்னான் னான், அதற்கு தூகு நீயென் கப் பலிலிருக்கிறதை என்னவாதிருக்க வில்லை யென்றார் - அதற்குசைத் தான் உங்க ளுத்திரளில்லாமல் நு னேறவில்லையே யென்றான், அப் போது, தூகுசைத்தானைக் கொல் லாது, அதுவென்றான்-என் மே லுமக்குக் கையிலே, யென் லுடைய அதுல் முந்தின குண்டி மட்டும் பாக்கியாக இருக்குமென் று சொன்னான்.

அப்போது, தூகு சைத்தா னைப்பார்த்து, நீ யென்கப்பலிலே யிருந்தால் ஒருதனையும் கலைக்க வேண்டா மென்றார், அதற்குச் சைத்தான், கப்பலிலே நான் கலைக்கிறதில்லை வெளியே புறப் பட்டபொழுது கலைப்பேனென் னான். பின்னர் சொன்னான், தூகு யுமுடைய நப்பிடத்திலே என் தெர்பாக்கியுல் செய்கிறதைத் தேருமென்றான், தூகு அலைகில் லாமல் அவருடைய நப்பைக் கேட்டபோது, நப்பு சொன்னான் அவனுடைய தென்பா வாறது, ஆம் அலைகில் லாத்துக்குச் சைத்த செய்கிறதென்றான், தூகு அலைகில்லாமல் அந்தச் செய்தி யைச் சொன்னார், அப்போதுஇபு லீசு சொன்னான், அவர் ஹயாத் துடையகெவர்க்கத்தி லிருக்கிறபோது, சைத்த செய் வில்லையே இப்போது சைத்த செய்வெனவென்று.

பின்னர், அல்லாரு சுபுதான கூத்த ஆலா, விபுரியில் அலைகில்ல லாத்தளவிலே வகி யிறக்கவைத் துத் தண்ணீருக்கு அறிகாரியாக யிருந்த மலக்கை, அளவில்லா மலும், கைவிலைமலும், கதறில் லாமலும், தண்ணீரைப் பூமிபிசிற க்கக்கொல்லி யேவச் சொன்னான் அதுகேட்டு விபுரியில் தண்ணீருக்

கதிகாரியாகியும், கையிலைகில்ல லாத்தோடும் நீர் தூகு மென்றிற் கிறதைக் கொண்டு தண்ணீரை யடியு மென்றார்,

அவர் அப்படியே அடித்த போது, தண்ணீர் அருகிலெல் லாம் அள வில்லாமலும், தூகு வில்லாமலும் காலத்தது, ஆகமு டைய தண்ணீரின் காலத்தது; வானமு மறைபெய்ய வைத்தது; வானத்துடைய தண்ணீர்விவப்பா கவும், பூமியுடைய தண்ணீர் மஞ் சள் நிறாகவு மிருந்தன, பின்னர் தண்ணீர் பூமிக்குக்கிற ஓடக் கலையுமும், பள்ளங்களிலு யின் வெட்டி மறைநிற நோத்திலே நிறைந்து போயிற்று, பிதருபூமி யடக்கது மின்னதும், இடியும், தூபாதுங் கடிசாகிக் கோபத்து டைய மலாயிக்கத்தான்கள்.

அவர்கள் நெகைக்கொண்ட படிக்கிறதும், பிதருபூமி, அல்லாரு சுபுதானகூத் ததுரை அந்த மலா யிக்கத்தான்குக்குப் பூமி முறிந்து பேசாமல் அடியுங்கென்று வகி யிறக்கி வைத்தான், சைத்தான் கெல்லாம் புத்திறா லுடைய வயிற்றிற் புத்திறகொண்டு புத்து லுள்கள் பேசுகிறது போலே பேசினதுகள், சைத்தக்கொண்டு கவுமுதன் வழிமெட்டிப் போனார் கள்.

அந்தச் சைத்தியர்கள் தூபரணைக் கண்டதிலே முதற் புத்தலா னுடைய வயிற்றைவிடும் புறப் பட்டோடுகிற தாயிற்று; அது கண்டு, மலாயிக்குத் துளசிநகர ஸ்தலத்தில், சைத்தியன் களும், புத்தலாண்களும் கூடத் தண்ணி ரில் கறுத்தாக முழுகிப்போனது யன், அல்லாருத்தலா மலாயித் தந்துகலாப் பைத்துல் ஹுமைச் சமத்துகொண்டு போய் முன்வா னத்தின் னுவக்கச்சொல்லி யேனி னான்.

அந்த காசிரியன் கசுறு அக வதுஎன்கிற கல்மெத்தவும் நிலன் னாயாக இருக்கும். பிறகும், கப் பற்றண்ணிரிந்திடுத்து ஸ்தலச்சு அல்லாரு சுபகானகத் தலா குறுஆனிலே திருவுள மானது போலே, என்னி, அந்தக்கப்பளா றிறது அவர்களையெல்லாஞ் சமத் துகொண்டு மலைபோ லிருக்கிற அலைகள்மேலோடினது.

அப்போது, தூகு அலைகின் னலாம் தங்கள் மகன் கன்னுனைக் கூப்பிட்டார் அல்லாருத் தலா குறுஆனிலே திருவுள மானான், தூகு அலைகின்னலாம் அவருடைய மகன் கன்னுனைக் கூப்பிட்டார், கூப்பிட்ட தெவ்விதமெனில், என் னுடைய சின்னமாகவே பெருக ருடனே நீயும் கப்பலி லேறித்

கொள், காபிர்களுடனே யிருத்த வேண்டாமென்று, அப்போது, கன்னுன் ஒரு மெட்டின்மேலே யிருந்து சொன்னார், தண்ணி ரில் மென்னைக் காத்துக்கொள் ளுமே அப்படிக்கொத்த மலைமே லேகானேறிக்கொள்ளவேனென்று.

அப்போது, தூகு அலைகின் னலாஞ் சொன்னார், அல்லாருத் தலா லாவுடைய அம்மில் தின்னும், அவ னுடைய கலாவின்றிளும் கா துக்கொள்ளுகிறவர்கள், இன்றை யில் ஒரு மருமகன், அவன்மான் கொண்டபேர்க்களிடின்னும், நகு மத்துச் செய்வானே அவர்களை யொழிய வென்று, அப்போது, தூகு அலைகின் னலாந்துக்கும், அவர்மகன் கன்னுனுக்கு மிடையிலே ஒரு அலைவந்து மறைத்து் கொண்டது, கன்னுன் முழுகிப் போய்விட்டான் மலையிலே-தூகு முன்னாலே-பின்னர், கப்பல் அவ ருடைய கவுமுதன் விடுகளைச்சுந் திக்கொண்டு நடந்தது. அல்லாரு சுபகானகத் தலா கப்பலுக்கு வகியிறக்கவைத்தான்.

உன்மே லிருக்கிறவர்களைப்பிற் றையைத் தாய் எப்படிப் பேணிக் கடுத்துக் கொள்வானோ அந்தப்ப டிக்கு கீழும் பேணிக்கொள்ளென் று-அவர்களுக்குத் தூபாறுடை ய அண்ணிகொன்றுத் தெரியாம

லிருக்க, இன்னும் தூதையும் கப் பலிலிருக்கிறபேர்க ளடங்கையு முடியுடைய கோணக்களி லெல் லாஞ் சுற்றித் திரியென்று கப்ப லுக்கு வகிவந்தது.

பிறகு, தூகு அலைகின்னலாம் கப்பலினது தட்டிலைய வாசலெ ல்லா மடைந்துப்போய்விட்டாற்சிது இது சலைகின்னலாத்துடையக்கு பை ஒதிக்கொண்டிருந்தார், கப்ப லில் இருக்கிறவர்களுக்கு இரவும் பாதுகொளியாகது. என்கிலும், ஒரு வெள்ளைக்கால் கப்பலுக்குநடு வாலே ஸவத்திருந்தது, அதி னுடைய வெளிச்சக் குறைந்த தூ னுற் பகலென்றும், அந்நுடைய வெளிச்சம் அதிகமானால் இர வென்று மறியார்கள்.

சாவல் சுபகாச்சுதானுச்சிறகை யுத்துக்கொண்டு கூவும், அஃ தெவ்விதமெனில், (சுபகானமன் அஜிகபல்லபிர வஜுபின்னஜி ளன்று) தூகே சுபகுடைய வகுத் தாச்சது, சுபகு தொழுதுகொன் னும், அல்லாரு சுபகானகத் தலா லாவுக்கு நகுமத்துச் செய்வா னென்று கூவும், பிறகு, தூனியா அடங்கலும் தண்ணிருடைய தட் பேப்போலாய்விட்டது, ஒரு கல்லை யும், ஒரு மலையையும், ஒரு மரத் தையும், பூமியிறணைப்படலில்லை ஆகு னுயர்த்தியான மலைகளுக்கு மேலே தண்ணி (சல்) முழம்

உயர்த்தியாகினது, கப்பலுமோடி பைத்துல் முகத்திசிட, கையெக் தினபோது, அவ்விடத்திலே தூரி பட்டுநின்று அல்லாவுடைய வுக் திரவுகொண்டு கப்பல் பேரெனது. அஃ தியாமெனில்.

தூகே யிர்த இடமாகிறதையை த்துல் முகத்திசா யிருக்கும், உம் முடைய பின்னாகளில் தின்னும் அன்பிபாக்கள் இதிலேவந்து ருடி யிரும்பார்க ளென்று. சொல்லிப் பின்னர், கப்பல் நடந்து தூபத் துல்லா அளவிற சென்று (தல்பி பந்துச்சுதான்லிக்கொண்டு ஏழு தரம்) கல்பத்துல்லாவைச்சுற்றித் தவறு செய்வது, அப்போது, தூகு அலைகின்னலாமும், அவரு டனே சமான் கொண்டுபேர்களுக்குத் தல்பியத்துச் சொன்னார்கள்.

பின்னர், கப்பல்கடந்தது ஒரு இடத்திலே அது தரிபட லில்லை, தூகு அலைகின்னலாத்துக் கூப் பிட்டு, அது இந்த இடமென்று சொல்லியே யொழிய, அந்த மலை யின்மகை யென்று அறிவித்தே யொழிய, அந்தப்படிக்குக்கப்பல் தூகைச் சமத்துகொண்டு மலைக் கு, மஹாரிளவும் சுற்றித் திரிந் தது, பின்னர், தூகு அலைகின் னலாத்துடைய கவுமுதனினது னரி ல்வந்து தரிபட்டு தின்ன சொல்லி னதாலது, அல்லாவுடைய கபியே உம்முடைய கவுமுதனினதுகழுத்

திலே சங்கிலிபோடுகிற சத்தத்
தை நீர் கேட்கவில்லையா? வென்று
அல்லாகு சுபகரான அத் தஆலா
குறுஆனிலே திருவுள மானுள்,
அவர்கள் செய்த பாவத்தில் நின்
றும் அவர்களைத் தண்ணீரில் மூழ்
ததப்பட்டி ஐகன்னமென்கிற ரா
கத்தி லவர்களைப் புகுதவைக்கப்
பட்டது பிறகு, கப்பல் மஜபுமா
தீ முகந்தெய்தி) துவக்கி துல்கஜ்
கூமர்ஷத் ஆகிறவரும் ஆறுமாதஞ்
சுற்றித் திரிந்து, ஆறு மாதந்
குப் பின்னாலே, கித்தாபுஷ்கிற
மலையிலே தரிபட்டது.

பின்னர், அல்லாஹ் தூதர் வலா
பூமியையும், வானத்தையும் ஏனி
னான்-எஃனி பூமியேயுன்னுடைய
தண்ணீரை நீ முழுக்கிப் போடு,
வானமே நீ யுன்னுடைய மழை
யைப்பெய்யாமற்பிடித்துக்கொள்
தண்ணீரைப் பூமியைத்தொட்டுக்
குறைக்கப்பட்டது - அவனேவி
னதுபோலே ஆல மடங்கலும்
பனுவாகப் போகிறது ஹக்குடை
ய இல்லிதுண்டாயிருந்த காரியக
தைக் கற்பிக்கப்பட்டது கப்பல்
ஐகநி யென்கிற மலையிலே தரி
பட்டுகின்றது, அப்போது, அரி
யாயம்செய்த கவுமுதன் ஹலாக்
குகிறதாக கலாக்கானுக் கொன்
று சொல்லப்பட்டது.

பின்னர், வான மழை பெய்கிற
தைப் பிடித்துக்கொண்டது, பூமி
யும் தண்ணீரை முழுக்கிப்போட்
டது-அரு அலைகிஸ்ஸலாம் அவரி
மகன் கன்.ஆன் முழுக்கிப் போன
தில் பிக்குறு செய்துகொண்டிருந்
து, அவருக்குச் சபூறுசெய்யக்கூ
டாமல் அவர் நப்பிடித்திலே கே
ட்டார்-என்னுடைய நப்பே என்
மகனாகிறவன் என்னுடைய குழி
பத்தாரிலே சேர்த்தவன், நீ யெ
னக்கு வகுநாச் செய்திருக்கிறாய்
உம்மையும், உம்முடைய அகுளி
களையும் நஜாத்நாக்கி வைக்கிறே
னென்று, அப்படிச் வகுநாச்செய்
தது ஹக்காயிருக்குமே யென்னு
டைய மகன் என் அகுலுகனிலே
நின்று முள்ளவன், அவனை நீ
ஹலாக்காக்கிப் போட்டாயே யெ
ன்று சொன்னார், அப்போது, த
புசொன்னான் உன்மகனாகிறவன்
உன்னுடைய அகுலுகனில்கின்று
முள்ளவனல்ல, அவன் அமல் சா
லிகான அமலல்லாததா யிருக்கு
மென்று, இதின் கருத்து; அவன்
மூமினானவனல்ல என்றிருது.

இபுனு அப்பாஸ் நஸிபல்லாஹு.
அன்கு பேசுவருகிறார்-கபிமார்கன்
பென்சாதிமாரில் ஒருகரும் பசா
து சதிமானஞ்செய்யவில்லை அரு
அலைகிஸ்ஸலாத்துடைய இரண்டா
வது பென்சாதியும், ஓர்த்துஅலை

ஸலாத்துடைய பென்சாதி
மெய்யொழிய, நாரு அலைகிஸ்ஸ
லாத்துடைய பென்சாதி கவுமு
தனிடத்திலேபோய் நூருமஜூதா
னென்று சொல்லுவான் - ஓர்த்து
அலைகிஸ் ஸலாத்துடைய பென்
சாதி விருந்தானிகள் ஓர்த்திடத்
தில் வந்தால் கவுமுதருக்கு அறி
விக்கிறவனாக இருந்தான்.
பிறகு, நாரு அலைகிஸ்ஸலாம்
கப்பற் கதவைத்திறந்து பார்த்
தலகத்திலே கவுமுத நெல்லா
ரும் அழிந்து பனுவாகப் போன
தைப்பற்றி யெஃநோமும் விசா
மாக இருப்பார். அப்போது,
அல்லாகு சுபகரான அத் தஆலா
அவருக்கு வகியிறக்கிவைத்தான்.
நாருே யும்முடைய கவுமுதனை
வெகுநாளாக நீர் இசலாத்திலே
யழைத்தீர், அவர்கள் உமக்கு
போது சொல்ல வில்லை. பிறகு,
அவர்க ளெல்லாம் ஹலாக்காகப்
போகிறதற்குப் பதுவாச்செய்தீர்
நா னும்முடைய பதுவாவைக்
கழுவச்செய்து பெரியவர்கள்செய்
தபாவத்தைக்கொண்டு அவர்களை
யெல்லா மூழ்த்திப் போட்டேன்.

செய்துவிட்டார்கள் ஹலாத்தாக
இருந்து பெரியவர்க ளானாலும்
அவர்கள் ஈமான் கொள்ளமாட்
டார்களென்று என்னுடைய இஸ்
மி விருத்தபடியினால், அவர்களை
யும் ஹலாக்காக்கிப் போட்டேன்

அதின் மேலே நீர் விசாரப்பட
வைண்டிய தென்ன, நான் இன்
னும் சிறிதுகலக்குகளைப் படைப்பேன்,
அவர்கள் என்னாவணங்கு
வார்கள், எனக்கு மாறுசெய்தார்கள
ளானால், நானே அவர்களையும்,
ஹலாக்காக்கிப் போடுவேன், என்
னுடைய இஸ்மியிலே முந்தியிருக்
கிறது, இனிமேல், உம்முடைய
கவுமுதனை அதாபு செய்ததற்குப்
பின்னாலே, வேறே கவுமுதனைத்
தூபாணைக்கொண்டும் அதாபுசெய்
ய மாட்டேனென்கிறது முந்தியே
யிருந்திருந்தனான்.

பிறகு, நாரு அலைகிஸ்ஸலாம்
சந்தோஷமானார். அப்போது, கப்
புலிஸ்ஸலாத்துருடையபுழுக்
தை மிகுதியா யிருந்தது, அத்
னால், அல்லாகுத் தஆலா நாரு
அலைகிஸ்ஸலா மவர்களுக்கு வகி
யிறக்கி வைத்தான், யானையுடை
ய வாலி முறுக்கச்சொல்லி, அது
போல் முறுக்கின வுடனே வாலி
லே யிருந்து, கிணஜிது ஆணம்
பெண்ணு முண்டாகி யந்தப்புழுக்
கைகளை யெல்லாக் தின்றுபோட்
டது.

இன்னும், கப்பலிலே எவிகள்
மெத்தவு முண்டாகிக் கயிற்றை
யெல்லாம் கடித்தது அப்போது,
அல்லாகுத்தஆலா நாருக்கு வகி
யிறக்கி வைத்தான், புஷுடைய

இரண்டு கண்ணுக்கு மிடையிலே ஐயுக்கச் சொல்லி அதுபோல், அடித்த வுடனே புலியுடைய மூக்கில் நின்று விஞுவம் பூனைவிழுந்து எலிகளை வெல்லாம் பிடித்துப் போட்டது.

பின்னர், தூகு அலைகில்லலாம் காகத்தை யனுப்பிப் பூமி யடங்கு முழுக்கப் போச்சுதா என்ன வென்று பார்த்துக் கொண்டுவா வென்றுனுப்பினார் காகம்போன இடத்தில் மையித்தா யிருக்கிற வர்களைக் கண்டு இறங்கி நின்று கொண்டிருந்தது வாலிலை, அதனாலே, காகத்துக்குப் பயங்கரத்தைக் கொண்டு பறவாச் செய்தார் அந்தகாகமேயே என்கம் மருகுதலில்லாமற் பயந்துகொண்டிருந்தது.

பிறகு, புறவையனுப்பிவைத்தார். அது, பூமியெல்லாம் பறந்துபார்த்து அதனுடைய சொண்டிலே ஜெயித்துணியைக்கொத்திக்கொண்டு காலிலேசேற்றைப் பூசிக்கொண்டு வந்து அல்லாவுடைய நகியே, பூமிப் விருக்கிற வர்க ளடங்கதும் ஹிலக்காகப் போனார்கள், பூமியுடைய முகத்தின் மேலே பொரு மாமு பில்லையெயித்துள்ளமாதலி என்பதொன்றும், அது, பச்சைப்

புறவாக இருந்தது, அந்தப் பூமிக்கு மனுடரிடத்தில் மருகுலாக இருக்கத் துஆச்செய்தார்.

சூதியென்கிற மலையகிற மூசலென்கிற வூர்க் கடலிலே ஒரு செஜ்ஜி யிருக்குது - அந்த செஜ்ஜி ருவிருக்கிற மலை அந்த மலையிலே கப்பல்சேர்ந்த சபபாகிறது உயர்த்தியான மலைக ளெல்லாம் தண்ணீ ரென்மேலே வாமாட்டா தென்று பெருமை பேசிக்கொண்டிருந்தது, ஜெஜ்ஜியென்கிற மலை பேசாமல் தங்குடைய ஏவலுக்குத் தாழ்ச்சிலெய்துகொண்டிருந்தபடியினாலே கப்பலை ஹக்குத் தூவா அவ்விடத்திற் சேர்த்தான்.

இப்படி அப்பாச நலையல்லாரு அங்கு பேசுவருகிறார், கப்பலிலேறாம விருந்தவர்க ளொருவருடைய பப்பலில்லை, யெல்லாரும் ஹலாக் கானார்கள். இவ்விப்படி இதைக்காயெயொழிய அவன் தூகு அலைகில்லலா மிடத்தில் வந்து என்னையும் கப்பலிலேற்றிக் கொள்ளுங்க ளென்றான் அவரோற்றிக் கொள்ளவில்லை அவனுடையநீர் (உருக்கநாகு) முழுவான் படியினாலே வார்த்தப் பெருவெள்ளம் அவன் முழங்கலைக் கடக்கவில்லை, தூபாணுண்டானது தூகுஅலைகில்லலாத் துடைய வயது அது தூரும் வருஷம் ஆகம் அலைகில்

லாம் பூமியி லிறங்கி இரண்டா துத்து இரு துற்றைம்பதாம் வருஷம் கப்பமானது லுண்டாயிற்று.

அல்லாரு தஜுலா தூகு அலைகில்லலாத் தளவிலே வகி யிறக்கி வைத்தான், தூகே யும்முடைய மேலேயும், உம்முடைய கூட இருந்த வும்மத்துகள் மேலேயும் பங்களில் நின்றுமசலாமும், பறக்கத்துக் கொண்டு கப்பலை விட்டு விழுங்குகின்றனவாபுப்போலே, தூகு அலைகில்லலாம் கப்பலில்கின்று மிதுக்கிப், பின்னர் கப்பலி லிருக்கிறவர்களைப் பிறக்கவைத்தார் (முஹற்ற மாதம்) பத்தார்தெய்தி யிறங்கி யெல்லாறு வான் களையும், மனுடர் களையும் நோன்பு வைக்கச்சொல்லி யேவினார் - கப்பலி லிருக்கிற போது கிண்க ளிருளாக இருந்தது, பத்தாம் நாள் சுறுமாப்போடச் சொல்லி யேவினார்.

கபிசல்லலாரு அலைகில்லலாம் திருவுள மானார்கள், ஆசுறுவுடைய நானையிலே யொருதன்சுறுமாப் போட்டால் அவனுக்குக் கண்ணோக்காடு வாமாட்டா தென்று. பிறகு, தூகு, கப்பலி லிருந்தவர் களைப் பார்த்துச் செந்தமையிடுத்துத் திண்கிறையும், இரத்தத்தையும் கிண்கிறையும் (அல்லா) அல்லாத பேர்சொல்லி யறுக்கப் பட்டதைத் திண்கிறையும்

விலக்கினார். இன்னும், ஹறுமாக ஒரு சரீரத்தைக் கொல்லுகிறதையும் விலக்கினார். பின்னர், தைவான், பக்கசார மத்ததும் பூமியுடைய கோணங்களிலேபோய்விட்டது.

பின்னர், தூகு அலைகில்லலாம் குடியிருக்கிறதற்கு விடுதல் கட்டச்சொல்லியேவினார், ஜலதெய்கிற மலைக்குக் கிழாலே யொருகிறது ருண்டாக்கி அந்த கருக்கு என்பது பேருடைய கிறது கொன்றிப் பூர்வைக்கப் பட்டது, அந்தவூர் தூபாணுக்குப் பின்னாலுண்டானவிலே முதலூராயிருக்கும் பின்னர், தூகு அலைகில்லலாமாத் துடைய விதைகளைக்கப்பலிலேற்றிவந்தாரே அவைகளை யெல்லா மெடுத்து நாட்டினார்.

அவைக ளெல்லா முளைத்துப் பழம்பழுத்தது-என்றாலும்கொடி முத்திரிப் பழமொன்று மாதிரி மொழிய, அது தாமதமாகப் பழுத்தது. பிறகு, தூகு அலைகில்லலாமுடைய ஹாம்-யாபிது, இந்த முன்று பிள்ளைகளுக்கும் பூமியைப் பகிர்ந்துகொடுத்தார், அதிலே, ஷாமுக்கு கிழாசைக் கொடுத்தார், அவர் அறபிகளுடைய நகப்பன் - ஹமுக்கு மஹரிபுடைய சேமைப்பக் கொடுத்தார், அவர் ஹபிசுருடைய நகப்பன்

யாபிதன்கு மவிரிக்குடைய சிமை
யைக் கொடுத்தார், அவர் துறக்கி
செருடைய தகப்பன்.

ஒருநா னுச்சிறைத்திலே நாகு
அலைகில்லலாம் சித்திரைசெய்தார்
காற்றவிகி யவருடைய பிடவை
நிக்கிப்போய் அவற்றத்துத் தெரிந்
தது, அதை ஹாமென்பவர் பார்த்
துச் சிரித்துக் கொண்டு மறைக்
காமற்போய்விட்டார். பிறகு, யாபி
தென்பவர் பார்த்துச் சிரிக்காமலு
ம், மறைக்காமலும் போய்விட்டார்.
பிறகு, ஹாமென்பவர் பார்த்துச்
சிரிக்காமற் பிடவையாலேயே நைத்
தார். பின்னர், நாகு அலைகில்லலா
விழித்தபோது ஜிபிரியில் அலை
கில்லலாம் கூடி மூன்று பேரு
டைய செய்தியையும் சொன்னார்.
அது கேட்டு, நாகு அலைகில்லலாம்
ஹாமுடைய அவலானாகளுக்குத்
தலைமயிர் களைத்திட்டுக் கடக்
காமலிருக்கத் துஆச் செய்தார்,
யாபிதனுடைய பிள்ளைகள் எந்தா
ளும் சபறி விருக்கவும் - ஷாமு
டைய பிள்ளைகள் ஊயிற் குடியிரு
க்கவும் துஆச்செய்தார். அவரை

இன்னமொரு கவுடில்லந்திருக்
கிறது, நாகு அலைகில்லலாம் கப்
பல்மேலிருக்கிறபோது திருநூலும்
பென்சாதிக்கட டுமாகு செய்ய
வேண்டாமென் றிறவினார். அப்
போது, ஹாமென்கிறவர் உமாகு

செய்தார். அது தெரிந்து அவர்
டைய துற்பாக் கறுத்தப் பே
சுத் துஆச் செய்தார். ஆயி
பெண்ணாய் மேலே யேறினது.
அதனாலேயே பல்ஹந்தாகத்
துஆச் செய்தார். அந்தப்படியே
யதுவிட்டுப் போகாமல் பல்ஹந்
தானின்றது. ஹபஷிகளுக்கு மயிர்
சுருண் டிருக்கிறதும், கறுப்பாக
இருக்கிறதும் நாகு அலைகில்ல
லாத்துடைய பதுவாவாக இருந்
தும். அவர்க ளெல்லாம் தீர்மு
டைய பிள்ளைகள்.

ஆனால் நாகு அலைகில்லலாம்
துபானுக்குப் பின்னாலே (கருமி)
வருஷம் ஹபத்தாக இருந்தார்.
அவருடைய வயது அடங்கலு
மாகிறது (ருமி) குறைய ஆபிராம்
வருஷம், இந்தக் கவு லுலமாக்
கவிலே மிகுதிபேர் சொன்ன
தும், தவறுத்து வேவந்தில் வரு
கிற சொல்லுமாக இருக்கும்.

இன்னமொரு நிராயத்திலே
(சகூடா) வருஷமென்றும்வந்திருக்
கிறது, அவருக்கு மவுத்து காலி
குலபோது, அவர்கன் ஷாமுந்
கு வசியத்துச் செய்து அவ
ரைக் கலிபாவாக்கினார், வசியபத்
து நாகு அலைகில்லலாம்.

கேபுறவி யல்லாது அன்குபேசி
வருகிறார் - அல்லாது சுபுநானகத்
ததுலா, நாகு அலைகில்லலாத்து

டைய வயது (இருதாற்றைப்பறி
து) துபுய்வத்தை பிறக்கவைத்
தான், அவர்கவுமுனிலே (ருமி)
வருஷம் தவிர (ஆபிராம்வருஷ)
மிகுந்தார், அவருக்கு உபாத்தாகி
ற வருஷம் முடுகினபோது, அவர்
மகன் ஷாமென்கிறவரைக் கப்பி
யிட்டு நானுவுக்கு வசியத்துச்
செய்கிறேன், அந்த வசியத்துப்
படிக்கு நீ நடந்துகொள், மகனே
இதில்கொரியத்தை யுன்குறையு
கிறேன், இரண்டுகூறியதும், விட்
டும் விலக்குகிறேன், ஏவுகிற காரி
யமாவது யாதெனில், கவிமா ஷஆ
தத்து (லாஇலாக இல்லல்லாது)
என்று சொல்லுகிறது, அந்தக்
கவிமாவாகிறது, ஏழு வானந்தை
யும் கிழித்துக்கொண்டு போகும்,
தூவல்துவும் அதைவிலக்கமாட்
டாது வானமும், பூமியும் அதி
லுண்டாபிருக்கிறதையும் ஒரு கட்
டிலே வைத்து, அந்தக்கவிமாவை
யொரு தட்டில்வைத்தால் கவிமா
இருக்கிற தட்டிக்குக் கனக்கும்.

(இரண்டாவது) எவ்வாறெது
யாதெனில், (சுபுயானல்லாதி வசி
ஹத்திக்) என்கிற தகவிரை நீ மிகு
தியாகச் செய்கிறது, அந்தத் தக
பிரைந்து தவாபை யெல்லாம்
கட்டிக்கொண்டு வரும். இனி,
இரண்டு காரியத்தைத் தொட்டும்
விடிக் கொள்ளுகிற காரியமா

வது யாதெனில், அல்லாவைக்
கொண்டு கிறுக்கு வைக்கிறதும்,
அவனல்லாதவர்கள் மேலே நீயுன்
றுதலாக இருக்கிறது மென்று
சொன்னார்.

இவ்விதம், வசியத்துச் சொல்
லித் தீர்த்தபிறகு, மலக்கல் மவுத்
துவாக (அல்லலாமு அலைக்க)
என்று சொல்லும் சொன்னார். அது
கேட்டு, நாகு அலைகில்லலாம்
சரிசும் துடித்து அவரைப்பார்த்து
மறுபடவே நீயாவென்றார், உம்மு
டையதூதராமும், உம்முடையபேச்
சும் என்கல்பைத் திகெகமாக்கி
வைத்தது. நீயர் சொல்லுமென்
னார். அதற்குள், நான் மலக்கல்
மவுத்து உம்முஷாதுகைக்
சபூஷ்செய்ய வந்தே னென்கு
சொன்னார். அது கேட்டு, நாகு
அலைகில் லலாத்துடைய முதம்
பேதமாய், நாவுத் தமொற்றமா
னது, அப்போது, மலக்கல்மவுத்
து கேட்டார். நாகே இந்தப் பத
குட்டமென்ன, உம்முடையஹபா
த்து நீளமாயிருக்கும் உமக்குவயி
து சிம்பவில்கையாவென்று.

அப்போது, நாகு அலைகில்ல
லாம் சொன்னார் - விழிது சிம்ப
வில்கை னுனிபா எனக்கொரு விட்
டைப்போலே அந்தவிட்டுக்கீசன்
டுவாசனுண்டாயிருந்தது, ஒருவா
சலிற் புருக்கேன் மறுவாசலிலே

புறப்பட்டேன் இந்நப்படிக்கிருந்
தது, வயதும் நீளமா யிருக்கிறத்
துடனே யென்று, பிறகு நூகு
அலைகிஸ்ஸலாம் வலது புறமும்,
இடது புறமும் திரும்பிப் பார்த்
தார் பிள்ளைகள் ஒருநகையும்
காணவில்லை.

பிறகு, கலக்கல் புறமுக்கு
பாத்திரத்திற் குடிப்படிப்பிடுந்
தது, அந்தக்குடிப்பைச் குடிபூர்
உம்முடைய பயங்கரமொடுங்கிப்
போகுமென்றார், நூகு அலைகிஸ்
ஸலா மதைக் குடித்தார், உடனே
மைபித்தாக விழந்தார் (சலாத்
துல்லாகி அலைகிவ அலாக்குல்லி
நபியிமிந்தபுலிகி வமின்பகுதிஈ)
அல்லாவுக்கு அல்லாவுடைய சலவா
த்தாகிறது, நூகு அலைகிஸ்ஸலாம்
பேரிலேயும், அவருக்கு முன்
னுண்டான நபிமார்கள் பேரிலே
யும், அவருக்குப் பின்னுண்டாகிற
நபிமார்கள் பேரிலேயும் உண்டாவ
தாகவும்.

அல்லாவுக்கு சுபஹானகூத்தஆலா
வியாமத்திலே குக்கும் செய்கிற
தற்காக வேண்டி கலக்குகையே
ல்லா மெழுப்பினால் முதல் நூகு
அலைகிஸ் ஸலாத்துடைய வும்மத்
துகளை யெழுப்பப்பட்டு கிஸாபு
கேட்கப் படும், அவர்களுக்குச்
சொல்லப்படும், பிங்களுக்குறகு
லாகவும், நபியாகவும் நூகை நான்

அனுப்பிவைத்தேனே நீங்கள் அவ
ருக்கென்ன ஜவாபு சொன்னீர்கள்
என்று. அப்போ நவர்கள் பெ
ல்லுவார்கள். நூகு எங்கிலிட
தில் வந்து எங்களை யழைக்கவு
மில்லை, யெங்களை யேவல் விலக்
கச்செய்யவுமில்லை, நீயெங்களுக்கு
மருலாக அனுப்பிவைத்தா லுன்
னுடைய நிசாலத்தை யவர் மறைத்
துப்போட்டு உன்னுடைய நசீஹத்
நயெல்லாந் சுருட்டிப் போட்
ட்டென்பார்கள்.

அப்போது நூகு அலைகிஸ்ஸ
லாத்தோடும், யாநாகே, நீரும்
முடைய கவுமுகளுக்கு என்ன
குஜ்ஜத்துச் சொல்லுகிறீர், நீ
ரவர்க ளிடத்தில் வாவு மில்லை,
அவர்களை இசலாத்திலழைக்கவு
யில்லைபென்று சொல்லுகிறார்க
ளே, ஆகலால், அவர்களுக்கு
ஜவாபு சொல்லு மென்று. அப்
போது, நூகு அலைகிஸ்ஸலாந்
சொல்லுவார் (இலாகிவ செய்
பிதி) நா னவர்களை யிசலாத்தி
லழைத்ததை நீயறிந்திருக்கிறாய்,
ஆகலால் நீயெனக்குச் சாகிது
சொல்லப்போதும், நானவர்களை
இசலாத்தி லழைத்து உன்னு
டைய நிசாலத்தையும் அவர்க
ளுக்குக் கெத்திவித்து, அவர்களுக்
குப் பகலையிலும், இரவையிலும்
அச்சம்பூட்டி வைத்து அழைத்
தேன் என்னுடைய அழைக்கு

லவர்களுக்கு விரண் டோடுகிற
தை யேயொழிய அதிகமாக்கி
ல்லவக்க வில்லை, நா னவர்களைத்
தருவாச்செய்த கபர் எனக்குப்
பின்னுண்டான நபிகள், மருல்க
ளெல்லாருக்கும் வந்திருக்குது.

காத்திமுன்னபியின் முகம்மது
சல்லல்லாரு அலைகிவசல்ல மவர்
யுள்ளபட அவர்க ளும்மத்தூர்
நுள்ளபட நானவர்களை யழைத்த
பிடித்தி அவர்களெல்லாரும்நாசார்
அழைத்ததற்குச் சாகிது சொல்
வார்களென்பார், அப்போது, அல்
லாரு சுபுகானகூத்தஆலாமுகம்
மதே யும்முடைய தகப்பனார்
நூகுக்கு உம்மிடத்தில் சகாதத்
துண்டாயிருக்குதாவென்று கேட்
பான், அதற்கு, முகம்மது சல்
ல்லாரு அலைகிவசல்லம் எழுந்
திருந்து நின்றுகொண்டு இந்த
ஆபத்தை யோதுவார்கள்.

அதன்பொருளாவது, எஃகி,
நூகு நபியை அவருடைய கவுமு
க ளளளிலே நா மனுப்பி வைத்
தோம், அந்தக்கவுமு களிடத்தில்
(நூய) வருஷம் தவீர் ஆபிரம்
வருஷம் தரிபட்டிருந்தார் - அந்
தக் கவுமுகள் அவருக்கு வழிப
பித்த படியினாலே நூபான் அவர்
களுக்கு வந்து பிடித்து-அவர்
கள் அபிபாயம் செய்கிறவர்களா

சுஇருந்தார்களென்று, இவ்வி
பயன் பிறக்க வேதிப்போது
நூகு அலை கிஸ்ஸலாத் துடைய
கவுமுகள் சொல்லுவார்கள், முக
ம்மதே நாங்களுமச் முன்
னுண்டானவர்கள். நோங்களுக்
குப் பின்னுண்டானவர், அப்படி
யிருக்க ஏத்களுடைய செய்தி
யை நீயெப்படியறிவீர், நீரெப்
படி ஷஹாதத்துச்சொல்லீரென்
பார்கள்.

அப்போது, அல்லாரு சுபுகா
கூத்தஆலா நூகு அலைகிஸ்ஸ
லாத்துடைய கவுமுக ளுக்குச்
சொல்லுவான், எடா முதேவிக
ளே யென்னுடைய நபிமுகம்மது
சொன்ன ஷஹாதத்துச் செய்து
நானவருக் கிறக்கி வைத்த குதி
ஆனில் நின்று முள்ளஷஹாதத்
தென்று சொல்லி யவர்களைநா
கத்திற் போடச்சொல்லி யேவு
வான், நரகத்திற் புகுதுகிற வும்
மத்துகளிலே முகவீற் புகுதுகிற
வர்க ளவர்களாயிருக்கும், பின்பு
நூகு அலைகிஸ்ஸலாத் துக்குச்
சுவர்க்கத்தி லிருந்து ஒட்டகை
கொண்வெந்த அதின்மே லேற்
றிமலாயிக்கத்துகள்கூடப்போய்
ச் சுவர்க்கத்து வாசலி லவரை
யிறக்கு வார்கள் - சல்லல்லாரு
அலைகிவசல்லம்.

இஃது-பரலதாதிருது-நூகு
அலைகிஸ்ஸலாந்நுக்குத்
தனதாக்கிவைத்த
காரியங்கனிலே
பேசுறெ பசலா
யிருக்கும்.

அன்பியாக்களில் நாம் ஒரு
திருக்கும் நூகுடைய பேரை
கவழுவதைத் தக்கவாச்செய்ததில்
முத்தினகபியாக இருப்பார் சிறு
குமேலே அச்சம் பூட்டி வைத்த
தில் முத்தினவர், அவருடைய
வும் மதனுகள் இன்காறுசெய்த
தில் முத்தினவர்களை அதாபுபடுத்தி
நமிகளில் முத்தினவர், அவ
ருடைய பது ஆவைக் கொண்டு
றெப்பு பூமி யடங்கலையும் கலாக்
காக்கிப்போட்டான், அவர்மருல்
களுக்கெல்லாம் வயது நீளமா
னவர், அவருடைய முகுலிதாத்
து அவர்நபுளிலேயிருந்தது.

ஆகாசமது. அவர் ஆயிரம்வ
ருகம் ஹயாத்தாயிருந்தும் பல்
லும்விழ வில்லை, கூவத்துக்குறை
யவில்லை - உம்மத்து களைத் தக்
வாச்செய்ததில் நூகைப்போலே
ஒருதருகு செய்வதில்லை, அவரு
டைய வருத்தத்தைப் போலே
யும், கொம்பலத்தைப்போலேயும்

ஒருபிமார்களும்கந்திக்க ல்லை,
யிதாக்கிலேயும், வகிவினேயும்கபி
சல்லல்லாரு அலைகிவசல்லத்துக்
துக்கு இரண்டாவதாயிருந்தார்,
அல்லாருத்தஆலா முகம்மதுசல்
லல்லாரு அலைகிவசல்ல மலர்க
ருக்குத் திருவுளமானான், நபிச
ளில் நின்று அவர்கள் வார்த்
தைப் பாட்டை நாமெடுத்துக்
கொண்டோம், உம்மிடத்திலுமின்
தும், நூகுஇடத்திலுமின் துமெடுத்
துகொண்டோமென்று.

இன்னும், திருவுள மானான்,
நூகு அலைகிஸ்ஸலாத் தளவிலே
வகியிறக்கி வைத்தது போலே,
முகம்மதே யும்மளலிலேயும்நாம்
வகியிறக்கி வைத்தோ மென்று.
இன்னும், நூகு அலைகிஸ்ஸலாதி
முகம்மது சல்லல்லாரு அலைகி
சல்லத்துக்குப் பின்னாலே
விற பூமிபிளந்து எழுந்திருக்கிற
வர், அல்லாரு சுபுகானகூத்தஆ
லா அவருக்குக் கப்பல் பண்ணு
கிறதையும் படித்துக் கொடுத்து,
அவரையும், அவருக்கு நமான்
கொண்டபேர்களையும் ஈடேற்ற
மாக்வி வைத்தான், பறக்கத்துக்
கொண்டு, சலாமத்துக் கொண்
டும் அவரைச் சங்கை யாக்கி
வைத்தான்—முகம்மது. சல்லல்
லாரு அலைகிவ சல்லமலர்க்,
சலாக்கம் பதுகுதிறப்போது, அவ
ரும் புதுதுவர்.

இன்னும், அல்லாருத் தஆலா
ருதுஆனிலே திருவுளமானான்,
என்னி, நூகே பென்னிடத்தில்
நின்றும் சலாமத்துக் கொண்டும்,
பறக்கத்துக்கொண்டும் நீரிறங்கு
மென்று. ஆகம் அலைகிஸ்ஸலாத்
துக்குப் பின்னாலே அவர் மனா
ருக் கெல்லாம் தகப்பனாரு-நம்
சல்லல்லாரு அலைகிவசல்லம் திரு
வுளமானார்கள், நூகு அலைகிஸ்ஸ
லாத்துக்கு, ஹாம்-ஹாம் - யாபிது
புறம் பின்னாகுமிருந்தது,
ஹாம்-ஹாம், அறபிசுருக்கும்,
பாரிசுருக்கும், அமீசுருக்கும்
தகப்பனா யிருப்பார், ஹாமாஹ
வர், ஹபஷிகளுக்குத் தகப்பனா
யிருப்பார் - யாபிதுஹவர் துது
க்கருக்கும், யாஹசு, மாஹசு
ருக்கும் தகப்பனா யிருப்பார்.

அத்தா பேசுவருகிறார் - நூகு
அலைகிஸ்ஸலாம் அவர்மகன் ஹா
மென்பவர் மேலே பதுவாச்செய்
தார், அவருடைய பின்னாகுத் தலை
மயிர் காதைக் கடக்காம விருக்க
வும், அவருடைய பின்னாகு நெல்
லாம்-ஹாம் யாபிதுடைய அவுலா
கிசுருக்கு அப்துகளாக இருக்க
வும் பதுவாச்செய்தார்.

கலீபு ஹயிஸ்ஸலாரு அங்கும்-
வஃபுறவியல்லாரு அங்கும்பேசி
வருகிறார்கள்-நூகு அலைகிஸ்ஸலா
மலர்க ருபாத்தான பிறகு - ஹா

மென்கிரான் பென்னிட யுடைய
கடினார்-ஹாபுடைய பித்தையும்
பென்னாதி யுடைய பித்தையும்,
கிறந்துவிட்டு, அந்தப்பித்து இரு
வர் துத்துபாவுடனையும்-கலர்ந
பென்னாதி ஹமலாவி ஒரு ஆன்
பிள்ளையும், ஒரு பெண்பிள்ளையும்
இரண்டிப் பிள்ளையாகப் பெற்
றான் - அந்தப்பிள்ளைகளும் கறுப்
பாகப்பிறந்தது-ஹாம் அந்தப்பிள்
ளைகளைப் பார்த்து எனக்குப் பிறந்
தபிள்ளை எல்லவென்று சொன்
னார், அந்தருப் பென்னாதி சொ
ன்னான், உமக்குப்பிறந்த பிள்ளை
கள்வதான், உம்முடைய தகப்பனா
ருடைய பதுவா கபூலாகிப் பிள்
ளைகள் கறுத்துப்போகுகிறது.

பிறகு - ஹாம் பென்னாதி யு
டைய கூடாமலிருந்தார், பிள்ளைகள்
வாலிபமானபொழுது மறுபடியும்
கடினார், பிறகு, ஒரு ஆண்பிள்ளை
யும், ஒரு பெண்பிள்ளையும் கறுப்
பாகவே பெற்றான், அனைப்பார்த்
து ஹாம், பென்னாதி பிள்ளைகளி
டத்தி விருத்தாமல் முகம்போன
போக்கி லோடிப்போய்விட்டார்-
முத்தின இரண்டு பிள்ளைகளும்
பெரிதானபொழுது தகப்பனைத்
தோடிப் புறப்பட்டுக் கடலோரத்
தில் வந்தார்கள், அப்பொழுது,
அல்லாருத் தஆலா ஆண்பிள்ளைக்
குச் சகுவுக்கைக் கொடுத்தான்,

பிறகு, உடற்பிறந்தாளுடனேசடி
னதால், அவ்வலிக்குள், அந்
துச் சிறுநூலிலவர்களுக்கு வஜ்பன
மில்லாமற் கடலிலே மீனோப்பிடிந்
துத் தினறுகொண் டிருந்தார்கள்.

பின்னர், உடற்பிறந்தாள், உடற்பிறந்தானுக்கு ஒரு ஆண்பிள்ளையும், ஒரு பெண்பிள்ளையும் கறுப்பு நிறப் பெற்றாள், பிறகு - ஹாம் லெண்ட் பிள்ளைகளையும் தேடிப் புறப்பட்டு அவர்களைக் காணாமல் விசாரமாக இருந்து கொஞ்சநாளையிலே மவுத்தானார், அவர் பெண்சாதியு மவுத்தானார்.

பித்திக்குடிநத இரண்டிப்பினோ
 துறும், முந்தின வுடற் பிறந்தா
 னைந் தேடிப் புறப்பட்டுப் போய்
 அவனைக் காணாமையால் ஒரு கட
 லோரத்தி லொரு சிற்புரிவேவந்
 து சேர்ந்து உடற்பிறந்தான்குடக்
 கூடி அவனும், உடற்பிறந்தானுக்
 கு ஆண்டிப்பினையொன்றும். பெண்
 பிள்ளை யொன்றும் கறுப்பாகவே
 பெற்றான். அந்தக்கடலோரத்தில்
 அவர்க ளுடைய அபுலாதுகன்
 மிருதியாகப் பரவினார்கள், அந்த
 அபுலாதுகளில் நின்று முன்னவர்
 கள் - நவுபா வென்குடி கூட்ட
 மும், ஜன்சா என்கிற கூட்டமும்,
 பரப்பொன்கிற கூட்டமும், சந்தெ
 ன்கிற கூட்டமும் - ஐந்தென்கிற

கூட்டமும் - அந்தக் கூட்டமெல்லாம் கறுப்பானவர்களே, அவர்களுள்ளும் ஹாமுடைய அவுலாதி லுள்ளவர்கள்,

யாபிதபுனு தாகு அலைகள்
லாமாகிறவர்மசரீக்குக்குப்போய்
அவருக்கு (டு) பிள்ளைகள் பிறந்
தது, அவர்களையாரொனில், ஜவகர்
நபுறசி-உசுறா-அசுக்கவில் - மயா
சிகு - இவர்களில், ஜவகதடைய
அவுலதில் நின்று முள்ளவர்கள்
சபரிஸாக் கட்டமும், துட்க
கட்டமும், அவர்களைச் சேர்ந்தவ
ர்களும், நபுறசி யுடைய அவுலா
தில்கின்றும், துறுக்கிகளும் - கபு
சுக்குகளு முண்டானார்கள்.

உச்சுரூவுடைய அவுலாநில்கின்
றும், பாஜூசு-மாஜூசுக், அவர்சு
னைச் சொந்தவர்களும் பிரிந்தார்
கள் - அசுக்கவினுடைய அஹிசு
நில்கின்றும் பூமிபில் மிகுதிபே
ருண்டாநர்கள் - மாயாசிகுடைய
அவுலாநில்கின்றும் அஜமிகளென்
வாரும் பிரிந்தார்கள், வாயிபுனு
நாகு அலைகெல்லாம் அவ்ருக்கு
(ரு) பின்னை பிறந்தார்கள், அவர்
களில், பகுசது ஒருவர், அவர்
அறபிகளுடைய தகப்பன் - அவ
ரில் நின்று முலதுகோயும், ரபீ
அத்துக்கோயும், எமன்பட்டணத்
தி லிருக்கிறவர்க ளடங்கலும்,
அமாலிங்காக் கோயும் பிரிந்தார்
கள்.

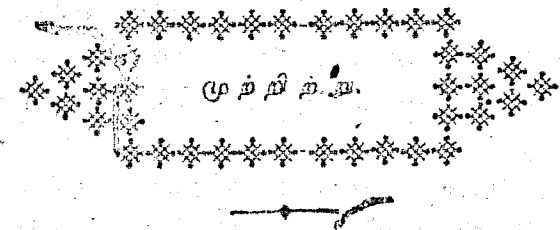
(இரண்டாவது பிள்ளை) அசுவ
திபுலுஷாம்-அவர-சிகனா சுடைய
தகப்பன்-அந்தசிகனாசுநாசிறு
எமனென்கிற பூரிலும், ஹலுஸ்
புத்திலு மிருந்தார்கள், அவர்க
ளுக்கு ஒருகண்ணும்-ஒரு காணும்
ஒருகையும்-ஒருகாலும் - இந்தப்ப
புத்தும் படைக்கப்பட்டது.

(முன்னுரையது மகன்) அறிவிப்ப
 ஸ்தலம், அவர் முத்தினதுதடை
 ய துடிப்பன், இன்னும் அவர் பிள்
 னைகள் அலிக்கு-எஸ்மோ-செனின்ஜா
 இவர்கள் முன்னுரையுக்கும் மிச்

சனமில்லை. நாலாவதுமீட்டர் இற
மபுறஞ்சும் சபாநிகழ்வர், ஆது,
தழுதுடைய தகப்பன், ஆகாசு
வன், இவ்வகடைமுகன், இவ்வ
சாகிறவன், இறமுடைய மகன்,
இறமாகிறவர், ஷாமுடைய மகன்,
ஷாம் தூகு அலைகஸ்ஸலாமுடை
யமகன், தழு நென்கிறவனும்,
அவர்கள் கூட இருந்தான், ஆது
இருந்த லூராகிறது, அம்மானில்
பின்னும் ஹலநல் மவுத்தினைவி
நுந்தது, வஸ்ஸலாத்து வஸ்ஸ
லாம்.

ஐந்தாவது செய்தி

நாகு அலைகிஸ்ஸலா த் துஸுடிகிஸ்ஸா

பிசுமஸ்ஸா கிற்றகுமா கிற்றகிம்.

ஆறுவது செய்தி

கூறு அலை கிஸ்ஸலா த்துடைய

கிஸ்ஸலாவென் னும் சரித்திரம்.

கலிவருத்தம்.

ஆதி நன்விரு ளாருமு கம்மதின்

சோதி நின்று தலங்கத் துலக்கியே

பூத லக்களெ லாம்புத மோங்கிய

கூறு நன்னபி கிஸ்ஸலாவைக் கூறுவாம்.

மஜிலீஸ் - பிகிவல்லாபுது

கூறு அலைகிஸ்ஸலாம்-சன்ஸ்ஸா ருத்தஆலா, எஃனீ, ஆதுடைய கவு முகள்ளவிலே அவருடற் பிறந் தான்கூறு அலைகிஸ்ஸலாத்தைதராம் னுப்பி வைத்தோம்-ஆகாதெவன் ஷாமுக்கு முன்றாவது பேசன், அவன் முந்தின ஆது, அவர்கள் எமணியாச்சிபத்தித், மரமும், மண ல்மேடுகளு முண்டா யிருந்தது, அவ்விடத்தி லெங்கி யிருந்தார் கள்.

அல்லாகுத் தஆலா கிருவுளமா ளதுபோலே - எஃனீ, ஆதுடைய வ டுற்றிடுந், தான் - கூதென்கித வரை திக்குச்செய்யும், அவர் ஆது டைய கவுமுருக்கு அல்லாகுத் தஆலா பாத்தினுலே அதாபுவரு கிறது கொண்டு அச்சம் பூட்டின கொத்திலே யவர்களுமணல்மேட் டி. விருக்கிறபோது, அம்மானென் கிற லுருக்கும், ஹலஹல்மவுத்துக் கு மிடையிலே யிருந்தார்கள், அல்லாகு சுபகான கூத்தஆலா கூவத்தையும், சரீரம் நெடிதாகப்

பெனா யிருக்கிறதையும் அவர் களுக்குக் கொடுத்தது போலே வேறே பொருதருக்கும் கொடுத் தயில்லை.

அவர்களிலே நீளமா யிருக்கிற வர்கள் தூறுமுழம் - குள்ளமா யிருக்கிறவர்கள் அறுபது முழம்- அவர்கள் தலை வலுப்பமான குப் பானவப்போ விருக்கும் - அவர் கள் மவுத்தாய் மையித்திருந்தால் நூறுவான்கள் கண்ணைத் தோண் டித் தீண்டுந் குள்ளாகக் குடி யிருந்து குட்டியும் லோடும்; மூக் கிலேயும் குடியிருக்கும், அவர்க ளெல்லாரும் புத்தவணக்கிறவர் களா யிருந்தார்கள்; பாவமெத் தச் செய்கிறவர்களாகவும், புத்தா டைய இபாதத்திலே முங்கினவர் களாகவு யிருந்தார்கள், அவர்கள் செய்கிற பாவத்தை வானமும், பூமியும், மலா யிக்கத்து களும் பார்த்து நப்பளயிலே அலற்றி னார்கள்.

அப்போது, நப்புசொன்னான், இன்னுஞ் சிலநா ளவர்களுக்கு கலிவருக்கிறது, அந்த அஜல் பற் றற்றுப்போனான் அவர்களை ஹலா க்காக்கிப் போலவேன் - அவர் களுக்குக்குல்லத் துண்டா யிருக்க ஒரு நஞலையு மனுப்பிவைப்பே னென்று.

பிறகு, அல்லாகுத் தஆலா கூறு அலைகிஸ்ஸலாத்தை, அவர்களுக்கு நஞலாந அனுப்பி வைத்தான், கூதாதெவர் அவர்களிலே தாய் தகப்ப னுடைய வங்கிஷத்தால் மெத்தவும், ஷாஸபானவர், அவ ராகிறவர் கூதிபுனு அப்துல்லா கபுனுநிபாகுயின் இஃறுபுனு-ஆகி புனு-இவ்வகிபுனு, இரமீபுனு, ஷா யிபுனு கபியுல்லா தூகு அலைகிஸ் ஸலாம், கூறுடைய தகப்பன் அபி துல்லாவுக்கு (குலாது) என்னுந் பேர் சொல்லப்படும் - அவருக்கு அல்லாகுத் தஆலா சரீரத்தில் கூவத்தையும், அழகையும், நாவி லே பசாஅத்தையு மிகுதியாகக் கொடுத்தான், கொடுத்த தவரைப் பார்த்து நிரும்முடைய தாய்மூ றின் ஷயதை யெத்தினீரே, அபி படி யிருந்தும் நிரோன்ன சபபிஹ லே யின்னுங் கலியாணஞ் செய் யாமலிருக்கிறீரென்று கேட்டான்.

அதற்கவர் சொன்னார், நானொ ரு மணம் கண்டேன். அஃதென் னெனினீ, என் முதுகில் நின்று மொரு வெள்ளைச் சங்கிலி புறப் பட்டது, அந்தச் சங்கிலிக்குப் பொழு துடைய வெளியைப் போலே யொளியுண்டா யிருக்கிற து, ஒஃமனுடன் சொல்லுகிறா- குலா தென்கிறவரே யந்தச் சங் கிலி யிஃ மொருதாம், உம்மு

டைய முதலில் நின்றும் புறப் படக் கண்டீரே யானால், உம்மைக் கலியாணஞ் செய்யச் சொல்லி யேவப் படுகிறது, பெண்பிள்ளை யை நீக்கலியாணம் புடுத்துக்கொள் றுமென்று சொல்லுகிறீரே.

இன்னும் இரண்டாவது, மீளும் காணவில்லை. இப்போது கலியா ணஞ் செய்கிற தளவிலே நாட்ட விருக்குதென்று புத்துணர்ச்சி வி ருக்கிற கோயிலிலே போய்க் கலி யாணஞ் செய்கிறதற்குப் புத்து ணர்ச்சிகளிடத்திலே புத்தேகேடர் போனார். அப்போது, அந்தக் கோயிலுக்குள்ளே புகுதுகிறதற் கும், அதோடு பேசுகிறதற்கும், அவருக்குச் சந்தையுண்டாகவில்லை, அப்போது, ஆகாயமாகவேரார் சத் தங்கேட்டார். அஃ தெவ்விதமெ னில், குலுதே யும்முடைய முது கி விருக்கிறவருக்கும், அந்தப்புத் துணர்ச்சிகளுக்கும் என்ன நிசபத் துண்டா யிருக்குதென்று. இவ்வி தச் செய்து, கோயிலுக்கு அவர் கோயிலிற் போகாமற் றிரும்பி விட்டார்.

அந்த ஹாலிலே பேசுகிறதற் கு நாவுமுண்டாச்சது, அன்றிர விலே அவர்முதுகில்லின்றுமெவ் னைச் சங்கிலி புறப்பட்டவுங் கண்டு, ஆகாசமாகச் சத்தங் கேட்டார். குலுதே யும்முடைய பிறந்தப

பன் மர்களைக் கலியாணஞ் செய் துகொள்ளு மென்று. இவ்விதம்- தேட்ட பொழுது பதறி விழித் துச்சிறிபதகப்பன்மகளைப் பெண் பேசிக்கலியாணஞ் செய்துக்கொ டு ஜமாகு செய்தார், அன்றிரவி லே கூது அலைகிஸ்ஸலாத்தை ஹமலானான், கூதை ஹமலானது கொண்டு ஹைவான்களும், பக் சாங்களுங், கடலுங் கரையுங் சந்தோஷமாய் நல்லாயம் பெற் றுக் கொண்டன, கவுமுராளன் லாம் அந்தக் கோணத்தி லிருந்து கூது நபியை அவர்தாயார் ஹம லானா ரென்றும், அவருக்கு வழி படாம விருக்கிறவர்கள் கலாக்கா வாரென்றும் பேசுகிறார்கள்.

பிறகு, தாயாருக்கு நாட்கள் நிரப்பமான பொழுது, வெள்ளிக் கிழமை யிரவையிலே பிள்ளையைப் பெற்றாள், அன்றிரவு ஆதுடைய கூட்டத்தார் மேலேயிடியும்விழ்ந் து, அவர்களுக்குப் பயங்கரமும் வந்து தொடுத்தது அவர்கள்த் சபபுக் காகவேண்டி யிர்த ஹ லுண்டாச்சதென் றறியமாட்டீர் கள். பிறகு, குலுதென்கிறவருக் கு ஒருபிள்ளை பிறந்த தென்று அவர்களு மறிந்து அந்தப் பிள் னைக்குச் சிறிது காரிய முண்டாகு மென்று எல்லாரும்பேசிக்கொண் டார்கள்.

பிறகு, கூது அலைகிஸ்ஸலாம் தாய் ரிடத்தி லிருந்து முக மழ கானவராகவும், அக்குல் நிரப்பமா னவராகவும் வளர்ந்தார் அவருக் கு கோவலர் கூதென்று பேரும் வைத்தான், பின்னர், அவர் பெரி யவரானபொழுது, ஒருநாள் தொ டுகிறவராகத் தாயார்கண்டு, அவ ராப்பார்த்து மகனே யிர்தத்தொ ழுகை யாருக்காக வேண்டித்தொ முகிறு யென்றுகேட்டான், அதற் காக கூது அலைகிஸ்ஸலாம் தாயைப் பார்த்து, என்னையும், உன்னையும், மற்ற கலக்குக ளீயிற் கூலையும் படைத்தானே அந்தநாயனுக்காக வேண்டித் தொழுக்கிறே னென்று சொன்னார்.

அப்போது, தாயார் மகனைப் பார்த்து நீ கம்முடைய புத்து ஹான்களுக்காகவேண்டித்தொழ இல்லையா வென்றுகேட்டான். அத ற்கு அந்தப் புத்து ஹான்களெல் லாக் கல்லினுலே பண்ணப்பட்ட தொகளெல்லாம் கமக்கொ பிரயோசனமுக்கொடுக்கமாட் டீரது, ஒரு தங்கடமுஞ் செய்ய முட்டாடீரென்று சொன்னார். அப் போது, தாயார் மகனைப்பார்த்து மகனே யுன்னுடைய நாயனை நீ வணங்கு, உன்னை நான் ஹமலாக இருக்கிறபோது மிகுதியான புது மைகளைக் கண்டேன். உன்னைப்

பெறுகிறபோது மிக்த விட்டிலே யுலாந்து போன மரங்களுண்டா யிருந்தது, அந்த மரங்களுள்ளாம் நீ பிறந்தபோது தளிர்த்து உட னே பழமும் பழுத்துக் குலையும் சாய்த்ததுகள்.

மகனே, அந்தநாட் பழம்பழுக் கிற காலமல்ல, மேலும் நா லுன் னைப்பெற நாடினபொழுது, எழு பது ஓடைக்கையிற் சுற்றித்தி ரிந்து முடிவி லொரு இடத்திற் போனேன், அவ்விடத்திலே பிள் னையைப் பேசச்சொல்லிக் கூப்பி டப்பட்டது, அப்போது மகனே ஒரு கறுத்தக் கல்லின்மே லுன் னைப் பெற்றேன், அந்தக்கல் வெள்ளையாய்ப் போச்சது, மேலு முன்னேசாமந்துகொண்டு விட் டிருந் வருகிறபோது, அங்கோர் மனுடனைக் கண்டேன், அவர்தலை வந்தத்திலே யிருந்தது, இரண்டி கிலும் பூயிப்பின்மேலே யிருந்த து, அவர் என்விடத்தில் நின்றும் உன்னையெடுத்துக்கொண்டுபோய், ஆகாசத்தில் முகம்வெள்ளையாகச் சில கவுழுக ளிருந்தார்கள், அவர் கள் கையிற் கொடுத்தார், கொடு துவிட்டு, மறுபடியு முன்னே என் னிடத்திற் கொண்டுவிந்து கொடு த்தார்.

அப்போது, உன்னுடைய தலை மேலே யொளியினாலே தூண்கள் நிற்கக்கண்டேன், உன்னுடைய கொடுக்கையி லொருபக்கைக்கறி கட்டியிருந்தது, அவர்களி லொரு மறுடன் சென்றிருந்தார், அல்லாகு சுபுரானகந்த ஆலா தீர்மை மரு லாக ஆக்கினுனென்று. ஆனால், மகனே யுனக்கு வேண்டினபடிக்கு, உன் நாயனைத் தொழுதுவா வென்று சொன்னான்.

கீழ்புறவியல்லாகு அன்குபேகி வருகிறார் - கூது அலைகில்லலாம், கவுமுசுலிடத்தி லிருந்தது எம் பதுவருவதம் அவருக்கு நிரப்ப மான பொழுது, ஜிபரியில் அலை கில்லலாம் லுக்கொண்டு வந்து இரங்கி அவனாப்பார்த்து, உம்மு டைய நப்பு, உமக்குச் சரிஞ்சொ ன்னான், இன்னு முமக்குச்சொல் லச்சொன்னான், உம்முடைய கவு முகளுக்கிடையிலே யும்மை நன் தெரிந்துகொண்டேன், உம்மை மருலாக அனுப்பிவைத்தேன்.

ஆறுடைய மக்களானிலே நீர் போய் அவர்களுக்குப்பயப்படாமல் இகலாத்தி லைமையும், அவர்க ளுக்கு முகுதிதாத்தையும் நான் காண்பி விக்கிறேன், கூதே அவர்க ளுக்கு நீர் சொல்லும், உங்களு டைய ஹயாத்தையும் நான் நீள மாக்கி வைத்தேன், என்னுடைய

இரணத்தையும் நீங்கள் தின்றீர்கள், உலத்தையும் கொடுத்தேன் அவர்களுக்கு முன்னாலே யொரு தருக்கு நிரப்பிக்கொத்த கூவா கைக் கொடுக்கவில்லை, கூதே தருத்தின்மேலிருக்கிற இரண்களாக்கி வைத்தேன், அவர்கள் கூட்டத்தையும் பெரிய கூட்டமாக்கி வைத்தேன்.

இப்பேர்க்கொத்த நிசுமத்துக் கையெல்லாங்கொடுத்திருக்க, அந்த நெனக்குமாறுசெய்திருக்கள், கூதே அவர்களிடத்தில் நீர்போய் (லாஇலாக இல்லலாகு) என்கிற கலிமாவையும், நீ ரொன்னுடைய அப்தம், மருலுமென்று சொல் லச்சொல்லு மென்று சொன்னு னென்று சொன்னார். கூதேகூட்டு கூது அலைகில்லலாம் கவுமுசுலிடத்திலே போனார், அவர்கள் மணல்மேட்டுகளிலே பிரிவு பிரி வாக இருந்தார்கள் - அந்தநான் அவர்களுக்குப் பெருகாளாயிருந்தது. அப்போது, "உம்முடைய

இராஜாக்களும், நசிப்பத்தா ளு மோரிடத்திற் கூடிட்டீர், நீங்கள், அவர்க ளெல்லாருக்கு மிஷ ஜாவாக இருக்கிறவன்பேர் - ஜல் ஜான் - அவன் பொன்னினாலே அவன்பாட்டன் ஆறுடையதாஜும் தலைகிலே வைத்துக் கொண்டு பொன் தருத்தின்மே லிருந்தான்

அப்படி இருக்கிறபோது, கூது அலைகில்லலாம் வந்து அவருமு களே, என்னுடைய தலைமையும், உங்களுடைய நப்பையும் நீங்கள் தின்றீர்கள், அவன் அல்லாமல் வேறேயாருக னுங்களுக் கொரு தருக்கில்லை.

நீங்கள் புத்தகலாந்களை நாய னென்று பொய்க்கட்டாய்ப்பேசு கிறீர்கள், நீங்கள் வணங்குகிறீர்கள் அந்த ரப்புத்தாந்களானாகு டைய கவுமுசுலினை முழுத்திப்போ ட்டது, அவர்களைக் கண வய தால் நீங்கள் கீளமானவர்களல்ல, உங்கள் நாயுலிடத்திலே நீங்கள் அவர்களைக் காணவும் சங்கையா னவர்க ளில் வென்று சொன் னார். அப்போது, அந்தப் புத்தா றாந்களெல்லாம் பதறித்துடித் து ள்ழந்தது. அதுகண்டு, ஜல் ஜான் என்கிற இராஜா - கூதே மென்னிடத்தில் வாரு மென்று சொன்னான். அப்போது, கூது அலைகில்லலாம் ருபடைய புட் கைய முறித்திக்கொண்டிருக்கி லுமே தலைப்பாண்டியும் கட்டித் திட்டுகாண்டு, கையிலே அகாவும் பிடித்துக்கொண்டிருந்தார்.

அப்போது, அல்லாகு சுபுரான கூத்தாலா, அந்தக் காபிர்களுடைய கல்பிலே யெல்லாம் கூதுஅலை கில்லலா, கதுடைய பயங்கரத்தை

யுண்டாக்கினான், அந்த இராஜா இத்திற்போய்தின்று கூதுஅலை கில்லலாம் ஒருநரம் அபயசத்த மாக அந்நிறினர். அதனால், பூபி யுடைய கோபாங்கலி லிருக்கிற தைவாந்கள் ளெல்லாம், லப்பைக் கு ழுத்தது, உம்முடைய நிகலாக் கை யெத்திவையும், நிரவர்களுக் குப் பயப்படவேண்டாம், அவர்கள் கல்பிலே யெல்லாம் உம்மு டைய பயங்கரம் நிறைத் திருக் கிறது, அவர்களுடைய முகங்க ளெல்லாம் மஞ்சளாகப் போச்சு னென்று, அந்த தைவாந்களெல் லாம் அவருக்கு ஜவாபு சொல்லி னார்கள்.

அப்போது, அவர் கவுமுசுலில் நின்றும் ஒரு மனுடனெழுந்திருத் தான், அவனுக்குப் பேர், உமரி புறு குல்லியென்று சொல்லப் பட்டும், அவன், கூது அலை கில்லலாத்தைப் பார்த்து, கூதே அம்முடைய நாயனது சிபத்தை யெவ்வாருக்கு நீர் சொல்ல நான் நாடுகிறேன், அதனைச் சொன்னு மென்று சொன்னான். அப்போது, கூது அலைகில்லலாம், நப்புடைய கீழ்ப்பந்தை யெல்லாரு சொல் லி அவர்களுக்கு, ஒப்புயமையிலே அவனுக்கு நிகர் ஒருருமில்லை, அப்படிக்கொந்தி நாயனென்று வகபிசெய்தார். அப்போது, இரா

ஜா கூது அலைகிஸ்ஸலாத்தைப் பார்த்து, கூது - உம்முடைய நாயன் எங்களை யொருகாரியம் செய்யச் சக்தி யிருக்குதா, எங்க ளுடைய கூட்டாட்குதியா யிருக் குது - எங்களுக்குக் கூவுத்துங் கடிசாக இருக்குது, ஒருபடி வீர வைக்கும் எங்களிலே நீண்டும்- ஆயிரப்படிக்குப் பின்னே பிறங்கு நென்று சொன்னான்.

அப்போது, கூது அலைகிஸ்ஸ லாம் சொன்னார். அகூராகு சுபு கான கூத்தஜலா, மதுஅஜுனிடே சொன்னது போலே - என்னி, அவர்கள் அறியவில்லையா, அவர் களைப் படைத்தானே அந்தநாயன் அவர்களைக் காணக் கூவுந்தாலே கடிசானவ னென்கிறதை, கூது டைய கவுமுத எறியவில்லையா வென்று திருவுளமானான். கூது அலைகிஸ்ஸலாத்துக்கு முதல், நான்கொண்டது - ஜனாதந்திபுலு அசம், என்கிறவரும், அவருடைய சிறியதகப்பன் மக்களில் நாற் பதுபேட்டையிருக்கும்.

பின்னர், கூது நபி தம்முடைய விட்டளவிலே வந்து விட்டான். வந்து விட்ட போதுபயமுறின் ஜனாதந்திபுலு அசமும் - அவருடைய சிறியதகப்பன்மக்களும் அவர்கள் கவுமுத விட்டத்திலே

பெரியவராக இருக்கிறவர்க ளிடத்திலே போய், ஜனாதத் தென்கிற வர் சொன்னார், என்னுடைய கவு முகளை உங்களுக்காரியம் கசப் பாக்குவீருக்கும், அதை நீங்கள் கழுவிச் செய்கிறதை விலக்கிக் கொள்ள வேண்டாம் - பாத்திலா நகாரியம் உங்களுக்கு கின்பமா யிருக்கும், அதை நீங்கள் விட்டு விடுங்கள். மேலும்,

கூது அலைகிஸ்ஸலா மாகிறவர், உங்கள் சிறிய தகப்பன் நீங்கள், அவர் உங்களைச் சொல்லுகிறதை நீங்கள் பூர்ப்பமாக அறிந்திருக் கிறீர்கள் இப்போதவர், அல்லா குத் தஜலா வுடைய இடத்தில் நின்று முங்களுக்கு விசுவசொல் லுகிறவராக வந்தார், நீங்கள் அல் லாவிற்குப் பயந்துகொண்டவுவ ருக்கு வழிபட்டுக்கடிங்கள், அப் படி வழிபடாமற்போனால், தூகு அலைகிஸ் ஸலாத்துடைய கவுமு கள்மேலே விறங்கினதே அந்த அதாபு உங்கள்மேல் விட்டது. உங்களைப் பயப்படுகிறே னென் னு, சொன்னார்.

இவ்விதம், அவர்சொன்னதைக் கவுமுகள் கேட்டபோது, அவர்க ளெல்லாம் கோபமா யவரைத் திட்டிப் பேசியேசொடித்தார்கள். பிறகு, ஜனாததென்கிறவர் கூது நபி விட்டத்தில்வந்து இந்தச் செய்

தியெல்லாம் சொன்னார். அப்போ து, கூதுநபி, அவரைப்பார்த்து, அசமுடைய மசனே யுத்தமுடைய பேரிற் குற்றமின்னை அவ்ளாகுந் து, இடத்தில் உங்களுக்குப் பிறந் தியுண்டா யிருக்குது, அதுக்குத் தஜலா வுதவிசெய்கானே யானால் நாளைதினம் நான்போய் அவர் களை யழைக்கிறேனென்று சொன் னார்.

அப்படி, மதுநாளான போது, கூதுநபி கவுமுத விட்டத்திலே போய், அவர்களைப்பார்த்து என் னுடைய கவுமுகளே யென்பேச் சை நீங்கள் திருநகர்கள், அல்லா குத் தஜலாவுங்களுக்குச் செய்த நிகுமத்தை நீங்க எவனுக்குள்ளு செய்கிறீர்கள் ளாகப் பதிலாக வேண்டாம், விரிலான பூமியாகி து அல்லாகுத் தஜலா வுடைய கோபத்திலே நீண்டும் விசுவசப் போகிறது, ஐக்கான காரியமா யிருக்கிறது, வருத்தமான ஏது வாக இருக்குது, அதிலே நீங்கள் இலே சளளிலே வந்து வையக்கும், பாத்திலான காரிய மாகிறது இலேசான ஏதுவாக மாடு இருக்கும், அதிலேநா டலனை வருத்தத்தவனிலே வருத் திவிக்குமென்று சொன்னார்.

பிறகு, அத்தக் கவுமுத எவ் வைப்பொய்யாக்கிவைத்துத் தாழ் மையான காரிய மெத்தவும் செய் தார்கள், அவர் அவர்களுடனே கிருபையான பேச்சாகப் பேசு வார். அவர்கள், அவரைக் கடிசா ன பேச்சாகப்பேசி அவரை நோ வினை செய்வார்கள். பிறகு, அல் லாவுக் கடிசான கூத்தஜலா அவர்க ளுடைய பெண்களின் குடல்வா யெல்லா மடலாக்கிப்போட்டான். ஒரு பெண்பிள்ளையும், ஒரு ஆண் பிள்ளையும் பிறழவில்லை, ஒருபெண் குழியையும் பிறழவில்லை, அவர்க ளெல்லா பிராஜா, ஜகஜானிடத் திற்போய் முறைப்பாடுசெய்தார் கள். அந்நென்னெனில்,

இராவிலே, கூது சொல்லுகிற துணைகியா யிருக்குது, அல்லா குத் தஜலா எங்கள் குடல்வாயெ ல்லா, மடலாக்கிப் போட்டான், அவர் சொன்னசொல்லுண்மையா யிருக்கிறதென்று இவ்வித முறை ப்பாடுசெய்தார்கள்.

அதுகேட்டு, அந்தஇராஜா து டத்தில் வந்து முறைப்பாடு செய்தார் கவுமுகளைப் பார்த்து, அலைகிஸ்ஸலா நானொரு யோசனை யெடுத்தேன் அந்தப்படி நீங் களைப்பாடும் நேளுங்கெனென்று சொல்லிச் சொன்னதாவதுயாதெ னில், நம்முடைய புத்தாதுவான

கையெல்லாம் தகுந்தின் மேல் நிறுத்தாட்டிவைத்து, அதற்குக் குறுபான்செய்து நீங்க னெல்லாம் அதற்குச் சததாச் செய்து சாயைப் பாடாகக் கேளுங்கள், அந்தப் புத்துணர்வ னெல்லா முங்களுக்கு ஜவாபு சொல்லும், அப்போது, கூது அலைகின்னலாம் பேரிற் காலியாய்க் னென்று சொன்னான் - அவர்க ளந்தப்படி யே செய்கின்ற, அவர்களுக்கு கொரு காரியமுண்டாகு. வா வில்லை.

பின்னர், கூது அலைகின்னலாம் கவுமுரவிடத்திலே போய் அவர் களைப் பார்த்து, என்னுடைய கவு முரனே, யுங்களைப்படைத்து உங்க ளுக்கு நிரூபித்துக் கொடுத்து, உங்களைக் கூவத்தாக்கி வைத்தா னே அப்பேர்க்கொத்த நாயன னிலே நீங்கள் கேளுங்கள், அவ னங்களுக்கு ஜவாபு சொன்னான் உங்கள் பெண்களுடைய குழல் வா பெல்லாந் திறந்து விடுவா, உங்க ளுடைய இராஜாங்கத்தை யும் உங்களுடைய கூவஞ் சூழ மதிசுமாக்கி வைப்பான்.

என்னுடைய கவுமுரனே, பிள்ள ளிதுடைய கவிமாவாஸிலே நா ளுங்களை யழைக்கிறேன் - நீங்கள் கழிச்செய்தீர்களேயானால், அங் ளாகுத்தலுடைய அராபுக்கு

நீங்கள் அச்சத்திருவீர்கள், நீங்கள் விலக்கிப்புகாண்டுகளே யானால் அதாபுதுமாண்டு, சாழ்மைகொண் டு முங்களைப் பிடிப்பான், உங் களேறேலே சடிசானபிசுலை யிறுப் பிவைப்பான், உங்கள் வீட்டிற் கீழ் கொல்லாம் கலாக்காகப்போ வர்களென்று சொன்னார்.

அதுகேட்டு டவர்க னெல்லாம் கூது அலைகின்னலாத் துடைய முகத்திலே யிரத்தெறிக்குமட்டு ம் அடித்தார்கள், அப்போது கூது அலைகின்னலாம் அல்லாருத் தலுடைய நோக்கி ஆண்டவனே நா ளுன்னுடைய தை யவர்க ளுக்கு எத்திவைத்தான், அவர்க ளுக்குச் சச்சம்புட்டி வைத்தான், நியவர்க்குமேலே வாகிதாக இரு வென்று சொன்னார்.

பின்னர், கூது நயிக்கு சுமான் கொண்டவர்களில் நின்று கொண் டவன் அந்த கவுமுர ளளகிற டைய அவர்களைப்பார்த்து கவுமு ரனே யுத்தின் நயியுங்கள் பேரிலே பெருங்காத்துவந்து அதிலே நீங் கள் கலாக்காகப் போவீர்களென் னு வருதாச்செய்வாரே அதற்குப் பயந்து கொள்ளுங்க ளென்று சொன்னார்.

அப்போ தவர்கள், அவரையும் திட்டி, கூது நயிப்பும் திட்டி, அவனுடையபடிசெய்யப்படுமப்போ டென்று தூரத்திலிட்டார்கள். அது கேட்டு தந்தமனு னைத் துறையி டத்தில் வந்து, அதுகேட்டுப் பார்த்து கூதே யும்முடைய கவுமுரனைக்கு நீர் நலிற்றித்துச் சொன்னீர், உம் முடைய நற்பானவன், அவன் வேண்டினபேர்களை நேர்வழிகாட் டுவான், வேண்டினபேர்களை வழி கெடுத்துப் போவோ னென்று சொன்னார்.

அப்போது, கூது அலைகின்ன ளம்நம்முடைய இருப்பிடத்திற் கு வந்துவிட்டார். பிறகு, அந்தக் காரியத்தை நின்று, மஜ்திபுலு சததென்கிற மனுடன் கூதுநயி பிடித்தில் வந்து, அவரைப்பார்த் து, கூதே - நானும்பிடித்தி கொ ருநாரியமாக வந்தேன், அந்தக் காரியத்தை யின்னகாரியம் இந் தாக நீர்வந்திடுவென்று சொன்னீர னால், நீர்நயிபுகவுந், நகுலாச வு பிடுபுபிடுசென்று சென்றீர்.

அப்போது, கூது அலைகின் னலாம் அவரைப் பார்த்து மஜ் தென்றெவரே நீ குழமுடைய பெண்சாதிபுடனே கூடினீர். அப் போ தும்முடையபெண்சாதி யும் மோடுமன்னுடைய வயிற்றிலே பிள்ளை தரித்தாப்போ கிருக்கிற

தென்று சொன்னார். அதுகேட் டெரி அவரைப்பார்த்து, நான்கால மே கூதென்கிறவ ிடித்திலே போகிறேன், போய் நானிர்தச் செய்தியை யவருக்கறிவிக்காமல், அவ ிரித்தச் செய்தி யெல்லாஞ் சொன்னானால், நானவருக்குசமா ன் கொள்கிறேனென்று சொன்னீ ரென்று சொன்னார்.

அதுகேட்டு டுனே, பஜ்தென் கிறவர் (அதுகூது அல்லாஇலாக இல்லாந் து- வஅன்வக்க நகு ளுல்லாந் தந்தா) என்கிற இந்நக் கவிமாவைச் சொன்ன சுமான் கொ ண்டார். பிறகு அவர், கூதுஅ லைகின்னலாத் தைப் பார்த்து, அல் லாவுடைய நகுலே, என் பெண் சாதி ழைமலானுளாவென்று கேட் டார், அந்தநகுலி மெய்கதன் உம் முடைய பெண்சாதி ழைமலானுள் இரட்டைப் பிள்ளையாக இரண்டு ஆண்டுகளை பெறுவான், அந்த இரண்டு பிள்ளையும் சச்சமத்தாக இருந்து ளளக்கு சுமான் கொள ளுங்கள், பின்னும், பத்துச் சூலி ளை யிரட்டையாக இருபது ஆண் பிள்ளையுப் பெறுவான், அந்த இருபது பேரும் என்னுடைய வுமத்திலே ஆவார்க ளென்று சொன்னார்.

பிறகு, மஜீதெந்திவர ஏழுந்
கூது அலைகிஸ்ஸலாத் துடைய
தலைபை முத்திக்கொண்டெயிட்
டுக்கு வந்து, தன் பெண்சாதிபு
டனே யிந்தச் செய்தியை யெல்
லாஞ்சொன்னார், அந்தப் பெண்
சாதிபும் சமாள்கொண்டு சாவி
ஹான பெண் பிள்ளையா கிருந்
தாள்.

பிறகு, மஜீதெந்திவர தம்
முடையு சமாளி மறைத்துக்
கொண்டு கவுழக கிழித்திலே
யிருந்தார், அந்தக்கதற்குக்கூது
நயிபைத் தீங்காகப் பேசினார்க
ளையானால், என்னுடைய சிறிய
தகப்பன் மக்களே, யவரும் நம்
முடைய சிறியதகப்பன் மகனல்
லவா, அப்படிப் பேசவேண்டா
மென்று சொல்லுவார் இப்படியி
ருக்கச்சே யொருநாள்.

இவ்வாறும், தவுழகனும் கூ
டிப் புத்தஹான கிழித்த தாட்டி
வைத்துக் கொண்டு, சாராயத்
துடித்துக்கொண்டிருக்கிறபோ
து, கூது அலைகிஸ்ஸலாம் அவர்
கனிடத்திலேபோய், அவர்களைப்
பார்த்து இந்தப் புத்தஹானக்
ளாதிரு உங்களுக்கு வருகிறதீங்
கடத்தைத் தட்டிய மடிட்டாது,
உங்களுக் கொரியோபோ சனத்
தைக் கொடுக்கவு மாட்டாது,
நீங்கள் சொல்லுகிறதைக் கேட்

கவுராட்டாது, நீங்களதைவணங்
க வேண்டியும், அல்லாருத் தவு
லாவை வணங்குங்க ளென்று
சொன்னார்.

அப்போது அவர்கள் சொன்னார்
கள், அவ்வாறும் தவுலா குறுஆ
னிதிச் சொன்னதுபோலே, எஃ
னி, அந்தக் கவுழகன் சொன்னார்
கள் கூதே யும்மை நாங்கன்னாடி
லாகவு மெண்ணுகிறோம், பொய்
பேசுகிறவர்களில் நின்று முள்ள
வென்று மெண்ணுகிறோ மென்
து அதுகேட்டு, கூது அலைகிஸ்
ஸலாம் அவர்களைப்பார்த்து, என்
னுடைய கவுழகனே யெனக்கு
ஜகாலத்தில்கி, யென்றிலும், நான்
தப்பில் ஆலமீனுடைய தருலாக
இருப்பேன், என் தப்பிடையதா
தை யுங்களுக்கு நானெதுவைக்
கிறேன்.

இன்னும், முக்களுக்கு நான்நஸீ
ஹத்துச் சொல்லுகிறவனாகவுர்,
விவாச மானவனாகவு மிருப்
பேன், உங்களில் நின்று மொரு
வனுடன் மேலே யுங்கள் தப்பு
பைப்பெருவு வகுத்தது, உங்க
துப் புதுமையாக்கி வைக்கிறதா,
அந்த புதுட னுக்களை யச்சம்
புட்டுகிற தற்காக வேண்டியும்,
தப்புடைய இபாதத்தவகிலேயுங்
களை யழைக்கிற தற்காக வேண்
டியும், தப்புடைய அதாபில்நின்
து முக்களைப்பயங்காமாக்கிவைக்

கிறதற்காக வேண்டியும், அவ
ருக்கு வகுலுவந்தது இன்னும்,
நூது அலைகிஸ்ஸலாத் துடைய
கவுழகனுக்குப் பித்தலே பூயி
யிலே யுங்களைக் கவிழ்த்துக் ளாக்
கினைத நீங்கள்நினைத்துப்பாருந்
கள், இன்னுமும்பன் படைகோ
லத்தை விஸ்திரண மாக்கினைத
யும் நினைத்துப் பாருங்களைன்று
திருவுளமானான்.

அப்பல்லாசிபுனு அப்பாகறவி
யல்லாது அன்கு சொல்லுகிறார்.
அந்தக் கவுழகனில் நீளமானவர்
கள் நூறுமுறமாகவு மிருப்பார்
கள், குன்றமாக இருக்கிறவர்கள்
அறுபது முறமாகவு மிருப்பார்கள்
அவர்களைச் சொன்னார்கள். அல்லா
ரும் தவுலா குறுஆனிலேசொன்
னதுபோலேகுறுஆனிலேசொன்
னதுபோலே, கூதே நீர் எங்க
ளுக்குக் கொண்டு வந்தீரோ,
அல்லாருத் தவுலா நொருவனு
ட வணங்குகிறதற்காக வேண்டி
யும், எங்கள் தகப்பன் மாரை
வணங்கி னார்களே அந்த யெல்
லாம விட்டிவிடுகிறதற்காகவேண்
டியும் கொண்டு வந்தீரோ, நீர்
உண்மைசொல்லுகிறவராகஇருந்
தீ ரானால், எங்களுக்கு அதாபு
வருமென்று வகுதாச் செய்தீரே
அந்த அதாபைக் கொண்டுவரு

மென்று சொன்னார்கள், அப்போ
தவர்களைப்பார்த்து, கூது அலை
கிஸ்ஸலாம் சொன்னார் - எஃனி,
யுங்களுடைய தப்பிடத்திலேநின்
து முக்கள் மேலே அதாபுங்,
கோபமு முண்டாரு மென்று.
பின்னர், கூது அலைகிஸ்ஸலாம்
கவுழகனுக் கருகே நடந்துபோ
வார்.

அப்போ தந்தக் கவுழகன்,
விடுகளைத் திட்டிவார்கள், அந்த
விடுகள் நீளருகவந்தால் வைத்
துத் கொள்வார்கள், அதிலே -
வெரிச்சான் வந்தா லதை யிழத்
துப்போட்டி வேறே விடுகெட்டு
வார்கள், அதைப்பார்த்து, கூது
அலைகிஸ்ஸலாம் கவுழகனே நீங்
கள் அந்தவேலையைச் செய்கிற
தைக்காண வுங்கள் தப்புடைய
இபாதத்திலே பராக்காகி இருக்
கிறது உங்களுக்கு மெதையுந்
கைறாக இருக்கும், அல்லாவுக்
குப்பயந்துகொள்ளுங்கள், எனக்
கு வழிபட்டு நடவுங்க ளென்று
சொல்லார்.

அப்போ தந்தக் கவுழகன்,
அவரைத்திட்டியடித்துக் காலின்
தீழேபோட்டு மிதிப்பார்கள், அதி
லே அவர் மவுத்தாய்ப் போனா
ரென்று அவர்களுக்கெண்ணமாரு
மளவும், பின்னர், அந்தக் கவுழ
கன் மிரித்துக்கொண்டு போவார்

அந்த இருளாகிறது, கூது அலை கிஸ்ஸைத்துடைய கவுமுக ளள விலே யனுப்பப்படுகிற அநாபாக இருக்கு மென்று சொல்லவும் கேட்டார். கேட்டவுடனே, துகை லு பயந்தவராகக் கண்விழித்து அவருடைய சிறிய தகப்பனார் மகன், உமறிபுணல் அகமிடத்திலேபோய்த்தாம்கண்ட மனமைச் சொன்னார்.

அதுகேட்டவர், கூது அலைகிஸ்ஸைத்துடைய, உம்முண்டய கவுமுகளுக் கீர்தமனமை மறிவிக்கிறது, உம்முடைய மேலே வாஜி பாயிருக்கு மென்று சொன்னார். அப்போது - துகை லென்கிறவர் கவுமுகளிடத்திலே போய், என்னுடைய சிறிய தகப்பனார் மகனே, நா னின்னின்னபடி மனமிற்கண்டேனென்று சொன்னார், அந்தச்சொல்லை அவர்கள் பாராட்டாமல், உமறுக்கு திரான்றுபோட நாடினார்கள்.

பிறகு அவர்களைவிட்டும் அவர் கலாசாய்ச், கூது அலைகிஸ்ஸை மிடத்திற் போய் இந்தச்செய்து, ளெல்லா மறிவித்தார். பின்னர், சொன்னார், எனக்கு வந்திரவு கொடுங்கள். இன்று மொருதர மவர்களைப்போய், அவர் களை யச்சம் பூட்டி வைக்கிறேனென்று, அதுகேட்டு, கூது அலை

கிஸ்ஸை, அவருந் குத்திரவு கொடுத்தார், அவர் கவுமுக ளள விற்போய்ச், சத்தத்தையுயர்க்கி அதனைக்கொண்டு அச்சம் பூட்டினார்.

அப்போது, கவுமுகள், அவரைப்பார்த்து, கூது அலைகிஸ்ஸை லாத்துடைய துபுவலத்து, உம்மளவிலே திரும்பியதோ, நீங்காமல் அதாபைக் கொண்டு நீரும், அச்சம் பூட்டுகிறோ, அந்த அதாபு வருகிறதை நகங்கள் காணவில்லை நீங்க னுண்மை சொல்லுகிறவர்கள் ளாகுமென்றால், நீங்கள் சொல்லுகிற அதாபைச் சுறுக்காக வரச் சொல்லுங்களென்று சொன்னார்கள். பிறகு, அவரை மெத்தவும் திட்டினார்கள். அவர்களும்பி வந்து விட்டார்.

பிறகு, கூது அலைகிஸ்ஸை கவுமுகள்மேலே பதுவாச்செய்ய நாடுந்தோ மெல்லாம், அவர்கள் கூட்டமிருதியாக இருக்கிறதைப் பார்த்துச், சபூறு செய்துகொண்டிருப்பார், மறுபடியும், கூது அலை கிஸ்ஸை, நீங்காமல் சுவர்க்கத்தைக் கொண்டும், தவாபைக் கொண்டும், அவர்களுக்கு வருதாச் செய்கிறவராகவும், அதாபு வேதனைகளைக் கொண்டும், அச்சம் பூட்டிவைக்கிறவராகவு மிருந்தார் (எய்) வருஷத்து சென்று போமானார்.

பிறகு, அவர்கள் ஈமான் கொள்ள மாட்டார்களென்று, கூது அலை கிஸ்ஸை அறிந்தபோது, வரதில் நுகென்கிற கோடைக் கரையில் நடந்து போய், திவ்யத்தின் அமிர்தமான தண்ணீருண்டாயிருந்தது. அதிலேயுலுச்செய்துகொண்டு (உய்) நக ஆத்துத், தொழுது கொண்டு வானத்தளவிலே இரண்டுகையையு முயர்த்தி ஆண்டவனே அவர்கள் செய்கிறதெல்லாம் நீ பறித்திருக்கிற உன்னுடைய தீராலத்தை மவர்களுக்கு நாள் விழிவிழிவந்தோன், அவர்கள் ஈமான் கொண்டு வாவினலை, ஆனியால், ஆண்டவனே, அவர்கள் மேலே பசையையும், பஞ்சுக்கையு பிடிக்கவை, அவர்கள் ஈமான் கொண்டால் நல்லது, அல்லாமற் போனால், அவர்களுக்கு முன்னாலே யொரு தரையும் அதாபுசெய்ய வில்லையே, அப்படிக்கொத்த கடிசான அதாபாக, அதாபுசெய்கிறதையுன்னிடத்திலே கேட்கிறேனென்று பதுவாச்செய்தார்.

அப்போது, அல்லாரு கபுகாசு கூத்தஆனா கூது அலைகிஸ்ஸைத்துடைய பதுவாவைக் கபூல்ச் செய்து, அவரையும், அவருக்கு ஈமான் கொண்ட மூயினை போர்க்கோயும், காபிரானை விட்டும் நீங்கி கொள்ளச் சொல்லி யேனினான். பிறகு, மழையைப் பிடித்

துக் கொண்டான். பூயிடிவல்லாம் பஞ்ச முண்டாச்சது, பச்சையிலே யொன்றையும் பூயியில் விளைய வைக்கவில்லை, மேய்கிற ஹைவா ன்களெல்லா மிறந்து போச்சது (ச) வருஷமட்டும் அந்தப் பஞ்சத்திலே காபிரானவர்கள் சபூறு செய்துகொண்டிருந்தார்கள்.

பிறகு, கூது அலைகிஸ்ஸைத்துக்கு ஈமான் கொள்ள நாடினார்கள். அந்தச் செய்தியை இராஜா கேட்டவுடன்தான் கவுமுகளிடம் பெரியோர்களைப்போய் மழைப்பித்து, அவர்க ளோடும், உங்களுக்குப் பஞ்சுத்துடைய வருத்தத்தாலே கூதுடையதின் புகுகிறதற்கு நினைப்பு வைத் திருக்கிறீர்கள் என்று கேள்விப்பட்டேன், அப்படிச் செய்கிறது உங்களுக்கு வாஜி பல்ல, அப்படிச் செய்கிறதைக் கான நஜிசைத் தின்னலாம், சிறு நீரைக்குடிக்கலாம். அஃதேனென்றால்.

கூதுகிறவர்களுக்காக, மெத்தவும் பொய் பேசுகிறவர், பூணல் நீங்கள் பாருங்கள் நம்முடைய பாவத்தினாலே நமக்குப் பஞ்சம் நிறுத்தாது, காட்டிலிருக்கிற ஹைவான்களும், புழுப்பூர் சிகளும் பாவஞ் செய்யா திருக்க அவைகளுக்கும் நமக்குப் பிடித்த பஞ்சம் பிடித்திருக்குகே, ஆக

என் நீங்க விதை யோசித்துப் பார்த்து உங்களுடைய தின்மே லோனே நீங்கன் தரிபட்டிருந் தீர், இந்தப் பஞ்சம் வெகுநா ளிருக்க மாட்டாது, நீங்கிப்பேர் மென்று சொன்னார். அதிகேட் டந்த மனுட்களெல்லாம் கூட அலைகிஸ் ஸாத்துடைய நிலைப் புருத நர்க்கருத்து வைத்திருந்த தை விட்டு விட்டார்கள் விட்டு விட்டும், பஞ்சத்திலும், பசியிலும் வருத்தப் பட்டிருந்தோன் டிருந்தார்கள்.

அப்போது கூறுகிற மகிழ்ச்சி டைய வுச்சத்தில் தின்றும் ஆறு டைய கவுமுடனே பென்று கூப் பட்டு நீங்கள் அல்லாவுக்குப்பயன் துகொள்ளுங்கள், நான் கொண் வெந்த காரியத்தை நீங்கள் பொ ருத்தல் கொடுக்குகிறேன், நீங்கள் கவுபாத் செய்துவிட்டீர், நான் கருத் தச்சம் பூட்டிவைக்கிறேன், இந்த உலகத்திலுள்ள அங்களுக்கு முதல் அப்பாது இருக்கும், நீங் கன்சுமாவ்கொண்டிருப்பானால், வானமழையாழிந்தி வைக்க வுங்கள் தப்பி விட்டீர் நான் கேட் தீரேன், மழையும் பெய்யும், பூமி யும் அழகானபூக்கொகழுதீர்ப் பிக்குமென்று சொன்னார்.

அதிகேட் டந்தக் கவுமுந் கொல்லாங்குடி நாம் பஞ்சம்பிடித் து கலாக்காகப் போகிறோமே, அந்தப்பஞ்சம் தாயுமாக இருக்கு மானால் நான்ல்லாம் கலாக்காப் போய்விடுவோம். கருபத்துல்லா வுடைய மஹமதுக்காகவேண் டிச் சிறிது பணங்களையும், மனு டைய மனுப்பி வைக்கலாம், அவர்கள் கருபத்துல்லாவிடப்பே டி மழைபெய்யத் துஆச்சொய்வார் கள் என்று மகஸிஹ்ஷப் பண் ணிக் கொண்டார்கள்.

அந்த நாளில் அவர்களுக்கு ஒரு ஆபத் திறங்கொடுப்பானால், கருபாவர்களுடைய நிதியையும் மகஸிஹ்ஷப் மனுப்பி வைத்து அல்லாகுத் தஆலா விடத்தில் துஆச்செய்து அந்த ஆபத்தை நீக்கிக்கொள்ளுகிறது அவர்களுக் கு ஆத்தாது இருந்தது, அவர் கள் கருபாவிலே புருதுகிறபோ டு ஜவாகிமுகளைக் கொண்டிம், பல வகையான பூணூல்களைக் கொண் டும் ஜிசாத்தாக்கப்பட்ட ஒட்டி கைமேலே கொழியப் புருமாத் டார்கள்.

வஃபுறாவியல்லாது அன்துபேசி வருகிறார், அந்தக் கவுமுநிலில் அஷ் ருபாக இருக்கிற பெர்கள் (எ) பேரையவர்கள் செரிக்கெடுத்துக் கொண்டு (ப) பெருக்கு ஒரு கலை

வமக்காராக ஆக்கித் கொண்டார் கள். அந்தத் தலைமைக்கார்பேரா றெது, செக்கிமு-லுக்குமான்-ஜன் கமா-கிமெது - உமைது - இமது, பஜி-இவர்கள் கைகில் கருபத் துணைவுக்கு மிகுதியானத்தியாக் களும் கொடுத்ததறுப்பி வைத் தார்கள்.

பஜிது என்கிறவர் முகம் கூட அலைகிஸ் ஸாத்துக்கு நமான் கொண் டிருக்கிறார். அவரும், அவர்களுடனே கருபாவுக்குப்போ கிறார்கள், அப்போது ஆநாசமாக ஒரு சத்தம் கேட்டார்கள். ஆலாக் குங், கேமொகிறது ஆறுடைப் கவுமுநுந்தாக இருக்கும், தின தானம், அந்தக் கவுமுநுந்தாக் காகப் போகிறார்கள் (எ) விருதி மாக அவர்களின் தப்புகடைய யே ல்கை விட்டு வழிகெட்டுப்போனா ர்கள். இப்போது, மழையைத் தேடிப் போகிறார்கள், அவர்களுக் கு மழைபெய்யவைக்கப்படாது, இனிமே லொரு பெருங்காற்று வந்து, அந்தக் காற்றிலே பலர் க்கொல்லாரும் கலாக் கருபாக்க ளென்று.

இவ்விதமான சத்தத்தைக்கேட் தெக்கொண்டவர்கள் நடந்துபோ கிறபேறு அவர்களையேலே தோ டுடைய ஜப்பாவும் கையில் வாரும் மாட்டுத் தோதுடைய கவுமுநுநுடையிருந்தது, அவர்

சுருக்கு, ஸவாதாவாகிறது செத் தமாதி, செத்த ஆறுகளுடைய வுல்கிறதிறைச்சியும், உப்புத்தன் னிரு முண்டா யிருந்தது, நமான் கொண்டிருக்கிற மஜிதென்பவர் ஒரு பைத்தைக்கொல்லிக்கொண் டு முன்னே நடந்தார், அந்தபைத் தைப் போருளாவது.

எஃனி, ஆறுடைய கவுமுநன், அவர்களுடைய மருதுக்குகிறார் செய்பார்கள், அவர்கள் தண்ணீர்த் தாக மின்னவர்களாக ஆனார்கள், அவர்களுக்கு வானம், தண்ணீ ரைக் கொடைகொடுக்க மாட்டா து, அல்லாவு சுபநாள் கூந்தலு ல் குக்கும், செய்தான், அவனு டைய குக்குமகிறது, அரியா ல் மல்ல, அல்லாகுத் தஆலா ஆறு டைய கவுமுநன் மேலே குக்கும் செய்த தானது புத்துணான் களை வணங்குகிறதற்கு, அவர்க ளுடைய ஆலா தானிபான செத் திலே யாது இருக்கும், அந்த ஆறு டைய கவுமுநன் இப்போதுகவுமுந் கள், அவர்கள் கலாக்காகப் போ கிறார்கள், அவர்களுக்குப் பண்ணி யிலே நான் காலாகாலமாகதுடை யதினைப் பிரியமாட்டேன், நான் பருவாகப் போருமாவை மென் டு. இந்த பைத்தைக் கொக்கிக் கொண்டு மஜிதென்கிறவர் நடந் தார்.

அப்போது, ஒரு கூட்டமலாயிற்
கத்துகள், அவருக்கு முன்னேக்
கிவந்து மஜீதே சோபனமென்
கிற சோபனமெல்ல மும்காக
இருக்கும், நீரெங்கே யிருந்து
வருகிறீர், எங்கே போகிறீர்கள்
து கேட்டார்கள். அப்போதவர்,
தம்முடைய செய்திகளையெல்லாம்
அவர்களுக்குக் கறிவித்தார். அது
கேட்ட பந்த மலாயிக்கத்துகள்
மேலுடைய ஒட்டையை விட்
டும் அவரை யிற்புகச் சொல்லி
அவருக்கு ஒரு ஒட்டைக்கொடுத்
து அதிலே யேறச்சொன்னார்கள்.
அப்போது, மஜீதுடைய ஒட்
டகம் அவருடைய ஜப்போய்ச்
சேர்த்தது.

பிறகு, மஜீதுடைய மலாயிற்
கத்துகளு மொட்டைகையே லே
றிக்கொண்டு ஆசாமாக நடந்து
மக்கத்தின்வந் திறங்கி னார்கள்.
அப்போது, ஹறத்துடைய வல
து புறமும், இடதுபுறமுஞ் சிறி
து மலாயிக்கத்துகள் கைகளிலே
கொண்டு கொடியும் பிடித்துக்
கொண்டு சப்பு சப்பாக நின்று
கொண்டு கூதுக்கும், கூதுடைய
சமன்கொண்டிருக்கிறபேர்களுக்
கு முதலியுண்டாக, அந்த மலா
யிக்கத்துகள் துஆச்செய்யக் கண்
டார்கள். இன்னும், ஆதுடைய
கவுழிகள் கலாக்காகப் போகிற

தற்கும் பதுவாச் செய்யக் கண்
டார்கள். பின்னர், ஆதுடைய கவு
ழிகள் அதுபத்தொன்பது பே
ரும் துறம் வந்து சேர்த்தார்கள்,
அவர்கள் ஹறத்திலே யிறங்கவில்
லை, அவர்களுக்குச் சூழ ஆகாச
மாக அவர்களுக்கு - லருனத்துச்
செய்கிற சத்தத்தைக் கேட்கிறார்
கள்.

பிறகு, ஹறத்திலே வந்து
இறங்கி னார்கள். அப்போது,
ஹறத்திலே, அமலிக்கா என்
னுங் கிளையிலே மின்றும், எரு
றநைய மகனா-மஹாபியா இரா
காவாக இருந்தார், அவர் பெண்
சாவி னுடைமு வுடைய மகள்,
குடைனிமா வென்கிறாள் ளிடத்தி
லே வந்திறங்கினார்கள். பிறகு
மஹாபியா வென்கிறவர், அவர்
களைக் கேட்டார், நீங்கள் வந்தி,
களே யுங்களுடைய செய்திக
ளென்ன வென்று. அப்போது,
கூது அலைகிஸ்ஸலாம் ரபீயாக வந்
ததும், இவர்களுக்குப் பஞ்சம்
வந்து பிடித்ததும், ஹறத்தளவி
லே மழையைத்தேடி துஆச்செய்
கிறதற்காக வந்ததுஞ் சொன்
னார்கள்.

அப்போது, மஹாபியா அவர்
களை யெல்லாம் விருந்தாளிகளு
டைய தலத்தி லிறங்கி வைத்து
அவர்களுக்கு வஜிபு முற்றுமுடிப்

புளுங் கொடுத்து, ஒரு மாதம்
வரையிலும் அவரிடத்தில் வைத்
திருந்தார். அவர்களெல்லா மியா
கம் பாடுகிறதும், சாராயம் குடிச்
செய்யுமாறு இருந்தார்களேயொழி
ந்த தாங்கள் நாடிவந்த மழையு
டைய காரியத்தை மறந்தே விட்
டார்கள்.

பிறகு, மஹாபியா அவர்களைத்
துஆச் செய்துவிட்டுப் போங்க
ளென்று சொல்லுகிறதற்கு ஹயா
வைத்தார், இராகம்பாடுகிற இரண்
டுவெள்ளாட்டிகளுக்கு ஒருபைத்
தைப் படித்துக் கொடுத்துக் கின்
னாங் கொட்டி. யிராகம் பாடுகிற
போது, அந்த பைத்தை யுடைய
களுக்கு முன்னாலே படிக்கச்சொ
ன்னார், அவர்கள் படித்தார்கள்.

அதன் பொருளாவது, என்ன,
கவுழிகளே யுங்களுக்கு என்ன
நீங்கள் எழுந்து நின்று தலையித்
துச் சொல்லுங்கள். அல்லாஹ்
தஆலா வுங்களுக்கு ஒரு மேகத்
தைக் கொடுப்பான், அந்த மேக
முங்களுக்கு முதலியான மழை
வைப் பெய்ய வைக்கும், உங்க
ளுடைய பூமியையும், காடுகளு
டைய புறங்களை யுமெல்லாந்தாழ்
தீர்த்து வைக்கும். அல்லாஹ்
தஆலா ஆதுடைய கவுழிகளுக்கு
மழைதூக்கி வைப்பான்.

ஆதுடைய கவுழிக ளாகிறவர்
கள் தாகத்துடைய கடுமையினு
லே மவுத்தாய் கலாக்காகப்போகி
றவர்களாக இருக்கிறார்கள், அவர்
களிலே கிழவமாரும், வாலிபகா
ருஞ் சிபிபிள்களும் பாக்கியாக
இருக்கிறதை ஆதாவு வைக்கப்
படவில்லை, மஸ்தாயிருந்த கூட்
ட்டிகளே யுங்களுடைய கவுழி
களுக்குக் காகவேண்டி நீங்கள் தெளி
வுபெற்றுக் கொள்ளுங்கள். அந்த
தக் கவுகள் கீருனாவர்களாக
இருக்கிறார்கள், நீங்கள் திடனாகச்
சந்தோஷமாக இவ்விடத்தி லுண்
கிறத்தின்மேலேயும் குடிக்குகிறத்
தின் மேலேயும். தரிபட்டிருக்
கிறீர்கள், அப்படி யிருக்கிறதை
நீங்கள் விட்டுவிடுங்கள்.

ஆதுடைய கவுழிக ளாகிறவர்
கள், மஹாபியா லுயர்த்தியான
வர்கள், அவர்களைச் சங்கையான
வர்களாகப் படைக்கப்பட்ட தெ
ன்று. இந்த பைத்தைச் சொல்லி
படித்த இரண்டு வெள்ளாட்டிகளுங்
கின்னாங்கொட்டி இராகம் பாடி
னபோது, அவர்க ளுணர்வுபெற்
றிநாம் வந்தகாரிய மின்னுமாக
இல்லையென்று கைகளை யெல்
லாக் கழுவிக்கொண்டு சாராயம்
படாத புதுப்பிடவைகளை யுதித்
திக்கொண்டு. அவர்கள் ஹதீயாவா
கக் கொண்டுவந்த துக்கிலையும்,
புணாக்களையும், கருபாவாசுப

போட்டார்கள், கருபா அதைக் கழுவிச் செம்பாற் படித்து ஏறி நகர போட்டது, அப்போது பஜி லென்பவர் சொன்னார். இந்த பைத்தையுடைய நாய குதிரைவன் முமினா போகனிலே நின்றுமேயொழிய அந்த ஹதியா வைக் கழுவிச் செய்ய மாட்டார், நீங்களும் கூது நயிக்கு ஈமான் கொள்ளுகிறீர்களாவென்று கேட்டார்.

அப்போது தவர்கள், சொன்னார்கள், மஜிதே யுள்ளுடைய பேச்சுகொது நீர் கூதுக்கு ஈமான் கொண்டு இருக்கிறதினமே ஏறி விக்கிறது, நாய்க் கொக்காலமும் அவருக்கு ஈமான் கொள்ளுகிற தினை யென்று. பிறகு, ஜல்கமா வெள்கிற மொருமனுடன் எழுந்திருந்து ஒருபைத்தைச் சொல்லிச் சகுந்தென்ற வண்பு பார்த்துச் சொன்னார். கருதே, தோன்றின ஆதுடைய மக்களின் சபட்டத்தி லுள்ளவர், தமதுதடையமக்களில் நின்று மூன்றவர், சங்கையாவ கொடைகொடுத்திற் ளவர்கள் தமப் பன்மொருடைய தினை நாய்களவிட் டெப்போட்டு கூதுடைய தினைத் தொடர் வாவென்று, அப்போது மஜிதேயன்பவர், அந்தக் கூட்டத்

தார்ப்பார்த்து நானு முங்களைக் கொண்டு கைறையே யொழிய நாடனிலேயென்று ஒரு பைத் தைச் சொன்னார்.

அதின் பெருகாவது, ஆதுடைய கவுமுதகளைத் தனாலும் வழி கேட்டி, விருக்கிறவர்களாக நான் காண்கிறேன், தேர்வழியானவரி யத்தைத்தொட்டும் அவர்கள் தூர் மாணர்கள், அவர்களுடைய தப் புக்கு மாறுசெய்திருது கொண்டு வெளிச்சம்மாக்கக் கூதுடைய தினை விட்டும் அவர்கள் கைறானவர் ளாக இருக்கிறார்களென்று சொ ன்னர்-பிறகு, அவர்க ளெல்லாரு டென்றும் மறைபெய்யத் தேடத் திட்டமிடுகிறார்கள்.

அதிலே மொருமனுடன்சொன் னான், என்னி, ஆதுடைய தப்பே அந்த ஆதுடைய கவுமுதகளுக்கு மறைபெய்யவை, அவர்களுநிற் புற்புண்டுனை முகோக்கவை நீயா கிறவன் அடியார்களுக்கு மருமத் துச்செய்திறவன், ஆதலால் இப் போது, சகண்டியாக இருக்குமே அப்படிச் சொத்த மறைபைப் பெய்யவை, இந்நகரது முறாக இருக்கு மென்று ஒரு மனுடன் ஆஜர்செய்தான் - பிறகு லுக்கை மு எங்கிற பனுடன் ஒரு பைத் தைச் சொன்னார்.

அதின் பொருளாகிறது, உன் ஆதுடைய கவுமுதகரும், அவர்க ளுடைய வங்கிஷங்களுந் அவர்க ளுடைய காலத்தினது பிஞ்சுத்தி லே பருமுகுஞ்சு - உன்னிட த்தில் நின்று மவர்களுக்கு மறை யைக் கொடுத்தான், அவர்களு டைய தாக்கத்துக்கு அந்தமறை மருமத்தா யிருக்குமே அப்படிச் சொத்த மறையைக் கொடுவென் னு, துஆச்செய்தான் - மறற்கூட் டங்களும் அவாவாக்கிக்குவெண் டியபடிக்கு அல்லாருத் தஆலா இடத்தில் சுவாஸ்செய்தார்கள்.

மதிதிபுனு னாஜி நென்கிறவர் அமுது கொண்டு ஆண்டவனே யுள்ளுடையஹந்தகளவிலே நான் வாளில்ல, பூமிவிலே நீ மறைபுய பிறக்கிவைக்கத் தேடுகிறதற்காக வேண்டியேயொழிய, அவர்களு ளைக்கு வழிபட்டு நடத்தாலும், அல்லது, மாறுசெய்தாலுந் சரி யென்றார் - அல்லாருத் தஆலா அநாபுடைய மலக்களவிலே வசி பிறக்கிவைத்து, அவர்கள்மேலே மூன்றுவகை மேகத்தை யனுப்பி வைக்கச் சொன்னான் அதில்.

ஒருமேகம் வெள்ளையும், ஒரு மேகம் செவப்பும், ஒருமேகம் கறப்பும், அந்தக் கறுப்பு மேகந் திலே அவனுடைய கோபத்தை யுந்து அநாயையும்-நிரப்பிவைக்கச்

சொல்லி யேவினான் - வெள்ளை மேக முகலிலுயர்ந்தது-செவப்பு மேகம் அதற்கடுத்தாப்போ லுயர்ந்தது, அந்நகுப்பின்னாலே கறு ப்புமேக முயர்ந்தது. அந்தக்கறுப் புமேகத்தின்மேலே மேகத்துக் கதிபதியான மலக்குங் கடிசான காற்றுமுண்டா யிருந்தது, அந்த மேகங்க ளெல்லா முயர்ந்ததை யந்தத் துஆச்செய்த கவுமுதகள் பார்த்தபோது அவருந் தகலோ டுந் தம்மாயகு சொல்லிக் கொண்டார்கள், அவர்களில் சின் னு மொரு மனுடன் சொன்னான் அந்த மூன்றுமேகத்திலே நின்று மொரு மேகத்தை நீங்கள் தெரிந் துகொள்ளுங்களென்று.

இவ்விதம், அம்மனுடன்சொன் னதைக் கேட்டவர்கள் சொன்னார்கள், வெள்ளைமேகத்திலே தண் ணீரில்லை - செவப்பு மேகத்திலே காற்றுண்டாயிருக்குப் - என்னிலுங் கறுப்புமேகத்தை நாம் தெரிந்து கொண்டோமென்றார்கள் - ஆப் போகொரு சத்த முண்டாச்சுது கறுப்புமேகத்தை நீங்கள் தெரிந் துகொண்டவர்கள், அந்த மேகத்தி லே நெருப்புச் சாம்ப லுண்டா யிருக்குது-அது ஆதுடைய கவுமுத ளொருகையுந் விட மாட்டாதெ ன்று. இவ்விதச் சப்த முண்டான பின்னர், அல்லாரு சுபுறு கூத்

தஜலா நகரத்துடைய அதிகாரிமா
லிக்ஷணிலே வகி யிருக்கி வைத்
தான், கறுத்தச் சங்கிலியை மே
கத்திலே கட்டி யந்த மேகத்தை
யிழுத்துக் கொண்டு, ஆதலைய
பூமியிலே போகச்சொல்லி.

அதுபோலே மாலிக்கென்னும்
நாகத் திகாரியான மலக்கு மே
கத்தையனுப்பினான் - அந்தமேக
மானது போதில் ஓடித்தென்கிற
தலத்தில்கின்றும் அவர்களுடைய
பெல்லாம் பறையது, அப்போ
தங்குள்ளவர்கள் அம் மேகத்தை
ப்பார்த்து, அதோ மேகம்வருகிற
து மழை பெய்யப்போகிறதென்
று சொன்னார்கள், அல்லாருத்த
ஜலா குறுஆனிலே திருவுளமான
துபோலே - என்னி, ஆதலைய
கவுழுகள், அந்தமேகத்தைப்பார்
த்து, மழைபெய்ய வைக்குமே
அந்த மேகமென்று சொன்னார்
கள்.

அல்லாருத் தஜலா சொல்லுகி
றான் - நீங்கள் கருபத்துல்லாவிற
போய்த் திவரமாகத் தேடினீர்க
ளையந்த மேகமாக இருக்கும்,
அந்த மேகத்தின்மேலே காற்று
ண்டா யிருக்கிறது, அந்தக் காற்
றிலே கொம்பலமான அகாபுமுன்
டா யிருக்கிறது, அந்தக் காற்று
அதன் மெப்புடைய எவலை

கொண்டு ஆதலைய பூமியையும்
அந்த பூமியிலிருக்கிற வஸ்துடங்க
லையும் ஹலாக்காக்கிப் போடும்,
அவர்க ளல்லாத பேர்களுடைய
பேரை ஹலாக்காம்க மாட்டா
தென்று.

பிறகு, அந்தக்கவுழுகள் புத்
துகளைபெல்லாம் சந்தோஷமாக
நிழித்தாட்டினார்கள், அப்போது
அல்லாரு காதுகொண்டது அவா
அந்தக்கவுழுகள் அதிபதியாயிரு
க்கிறோ மந்தமலக்குக்குக்கொன்
னான் பெருங்காற்றை ஆதலைய
கவுழுகள்மேல் விட்டு அவர்களை
ஹலாக்காக்கிப்போடும், மற்றப்
பேர்களுக்குக்கெல்லாம் அந்தக்காற்
றுமருந்தாக இருக்குமென்று,

அந்த வகுத்தில் கூது அலைகில்
லலாமும், அவருடனே யிருக்கிற
மூமினான பேர்களு மலையிலிரு
த்தங்கி, ஆதலைய கவுழுகளி
டத்தில் வந்து, ஆதலைய கவுழு
களை யுங்களுக்கு அகாபு வந்து
தெடுத்தது அந்த மேகத்திற்
பெருங்காற்றுண்டா யிருக்கிறது
அல்லாவுடைய அகாபாக இருக்
கும், அந்த அகாபை விலக்குகிற
வர்களொருவருமில்லை இப்போதா
கிலும் நீங்கள் கமான் கொள்ளுங்
கள் - நான் அல்லாருத் தஜலா
இடத்தில் மன்னுட்டங் கேட்டுக்
கொள்ளுகிறேனென்று சொன்னார்

அதுகேட்டத்தக் கவுழுகள் கூது
அலைகில்லலாத்தோடும் அது எங்
களுக்கு மழை பெய்யவைக்கிற
மேற் மல்லலா வென்று சொன்
ார்கள்.

பிறகு, அந்தமோங்களைச் சுற்
றி மலாயிக்கத்துகள் ஆபுதங்க
ளாக, கொடிதளும் பிடித்துத்
கொண்டிருக்கிறதையந்தக் கவு
ழுகள் கண்டு திடுக்கிட்டு அகா
புவந்து இறங்குகின்றன என்
கினாக அறிந்து, அவர்களுடைய
கடாரத்திற் போய்த் திராடிகளை
பெல்லாம் விடுத்துவிட்டு ஆபுதங்
களைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு
பெண்புகள் பிள்ளைகளையெல்லாங்
கோட்டைக்குள்ளே போகச்சொ
ல்லி விலவில் அம்மைப் பூட்டி
மேகத்துக்குமே வெறிக்கார்கள்,
மேகத்திலே மலக்குகளைல்லாந்
தரிபட்டிருக்கிறார்கள்.

இங்கே, கூது அலைகில்லலாமும்
அவருடைய மூமினான கவுழுக
ளும், அவர்களுக் கச்சாம் பூட்டிக்
கொண்டிருக்கிறார்கள், அப்போ
து, கற்காற்றும்-அல்லாருத் தஜ
லாவுடைய எவலுக்கு வழி பார்த்
துக்கொண்டிருக்கிறது, அப்போ
து, அந்தக் காபிரான பேர்கள்,
கூது அலை கில்லலாத்தைப் பார்த்
து, கூதே இனிமேல் நீ ரறிவீர்,
நாங்கள் கூவுத் தானவர்களோ,

அல்லது உம்முடையறப்பு கூவுத்
தானவனோ வென்று சொன்னார்
கள்.

பிறகு, அல்லாருத்தஜலா காற்
றுக்கு குக்குப்பெய்தான் மோதி
த்துடைய வலையத்தில் நின்றும்
புறப்படச்சொல்லி, அதுபோலே
காற்றுப் புரங்கிழமை கவுழுகு
த்திற் புறப்பட்டு, அந்தக் காபி
ரான கவுழுகள், கொஞ்சப்பின்ன
து வானத்தினி லுயர்த்தித்
தலைகீழாகப் பூமியிலேபோட்டது
இரண்டாவதும் - மூன்றாவதும்
அவர்களை வானமளவு முயர்த்திப்
பூமியிலே மோதி யடித்து அவர்
கள் தாளை வாங்கிப் போட்டது
இந்தப்படிக்கு ஏழுநாள் மட்டும்
பெருங்காற்றடித்ததில் ஆதலைய
ய கவுழுகளைல்லாம் ஹலாக்கா
கப் போனார்கள்.

ஜல்ரான் என்றே இராஜா ஹவு
ழுகள் ஹலாக்காகிறதைப் பார்த்
துக்கொண்டு அவன்மே ஸ்டிக்கிற
காற்றைத் தட்டிக்கொண்டு டிரூக்
கிறான் - அந்தக்காற்று அவன்வா
யிலே புருந்து பிடி துவாரத்தாற்
புறப்பட்டதில் அவனு மையிற்
நாய்விழுந்துதெறிநான், அல்லாரு
கவுழுகளே, தஜலா குறுஆனிலே
திருவுள மானதுபோலே என்னி,
கூது அலைகில்லலாத்துடைய கா
பிரான கவுழுகள் (பேரிலே அல்

லாகுத் தஆலா அந்தக் காற்றை
வழிவரும் பதனும் துடாகச் சாட்
டினான்.

சுத்தி பேசுவருகிறார்-அவர்களிட
லொரு மனுடன், மனுக்களும்
ஒட்டகங்களும், வானநளவிலே
பறக்கிறதைப் பார்த்து விட்டுக்
குட் புருத்து கதவைச் சாத்திக்
கொண்டபோது காற்றந்தக் கத
வையும் திறந்துவிட்டுக் குன்னே
புருத்து அவனை ஹலாக்காக்கிப்
போட்டு வெளியேவந்தது. இவ
விதத்தில் அவர்க ளொல்லாம்,
ஹலாக்கான போது, அல்லாகுத்
தஆலா கறுத்தப் பக்கிராங்களை
மறுப்பிவைத்து அவர்களைக் கொ
த்தி யெடுத்தற்கொண்டுபோய்க்
கடவி வெளியிச்சொல்லி யேவி
னான்.

நபி சல்லல்லாகு அலேகிஸ்
லத்தைத் தொட்டும், அபீஉமாமா
றிவாயத்துச் செய்திருர் - அந்த
ஆதலைய கவுமுன் இவ்விடே
ஒழிவின்றி, தின்று, சாராயம் குடி
தும்பேரெழி நித்திரைசெய்வார்க
ள், பிறகு குருங்கு கவும்கின்றொரு
மாற்றப்பட்டார்களாகப் பொழு
து விடிவார்க்கு-ஒரிதுபோர்களைப்
பூய்சொரிய வடிக்கினவர்க ளாகக்
கண்பார்கள், புற்றப்பேயையெல்
லாம் பெருங்குற்றுவந்து ஹலாக்
பாக்கிப் போட்டது, அவர்கள்

ஹலாக்கான நெல்லாம் சாராய
மெத்தக் குடிக்கிறவர்க ளாகவும்,
வட்டி வாங்கித் தின்றிறவர்களாக
வும், இலாகம், பாட்டு, விளைபாட்
டு மிகுதியாகச் செய்திறவர்களாக
வும், பட்டுப்பிடவை யுடுக்கிற
வர்களாகவும், இன்னும், சளத்
தை முறித்து நடக்கிறவர்களாக
வும் இதிலுடனே கூதுகபிக்கு
சமான் கொள்ளாமலு மிருந்தார்
கள், அந்நேரில் யவர்களெல்
லாம் லீல களினார்கள்.

ஹலாக்கான புடையவர்கள் பேசி
வருகிறார்கள், மக்கத்துக்குதுஆச்
செய்யப் போனார்களே அந்தக்
கவுமுன் லுஆச்செய்து மஹாவி
யத்திபுன பக்கது விட்டில் வந்தி
றங்கி கிருந்தார்கள் - அப்போது
சுநீரான் சிலவு வெளிச்சமான இர
விலே, ஒருமனுடன் வந்து ஆத
லைய கவுமுன் கலாக் காகப்
போன செய்தியை யறிவித்தான்
அப்போது தவர்கள் கூடுதல்கே
யிருக்கிறொன்று கேட்டார்கள்,
அதற்கந்த மனுடன் கூது கட
லோரத்தி விருக்கிறொன்று சொ
ன்னான், இவ்வித மவன் சொன்ன
திலே யவர்கள் சங்கானார்கள்,
அப்போது, பக்கதுடைய மகன்
குறைவு சொன்னான், மக்கத்து
டைய நாயனுனை அந்த மனுட
னான்மை சொல்லுகிறு சொன்னு

இவ்விதஞ் சொல்லி மறுபடியுஞ்
சொல்வான்-அவர்கள் துஆச்செய்
கிற இரகத்திலே யுங்களுடைய
மேலண்ணந்தை யுங்களுக்குச்
கொடுக்கப்படும், உங்களுடைய
சரித்துக்கு ஒரு காரியத்தைத்
தெரிந்து கொள்ளுங்க ளென்று
சொல்லப்பட்டது.

அப்போது, மஜிது அல்லாகுத்
த ஆலாவை நினைத்து ஆண்டவ
னே யெனக்கு உண்மையையும்,
நலவான காரியத்தையும் கொடு
வென்று சொன்னார், அதை அவ
ருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது-கை
வென்பவன் என் கவுமுனருக்குக்
கொடுக்கப்படுகிறதையெனக்குக்
கொடுத்தத் தெரிந்துகொண்டே
நென்று சொன்னான். கவுமுன்
ஹலாக்கானுப்போலே அவனும்
கலாக்கானுன் லுக்குமான் அல்
லாகுத்த ஆலாவைநோக்கி, ஆண்
டவனே யெனக்கு ஹயாத்தைக்
கொடுவென்று சொன்னார், அப்
போதனருக்கு லீ லமுமாட்டுடைய
ஹயாத்தை யாகிலும், ஏழுகழு
குடைய ஹயாத்தையாகிதுத்தெ
ரிந்து சொன்னென்று சொல்லப்
பட்டது அவர் ஏழு கழுகுடைய
ஹயாத்தைத் தெரிந்துகொண்டே
நென்றுசொன்னார்.

அதுபோலவர், கழுகு முட்
டைப்போரித்தார் குஞ்சை யெ
டுத்து வளர்ப்பார், அது எண்பது
வருஷம் கயாத்தாயிருந்து, சின்
னரித்திப்போம் மறுபடியு மொ
ருஞ்சைபெடுத்து வளர்ப்பார்,
அதுவுமெண்பதுவருஷம் ஹயாத்
தாயிருக்கும், இந்தப்படிக்கு ஏழு
குஞ்சவளர்த்தார், ஏழாவது குஞ்
சுவளர்க்கிறபோது, அவருடைய
வுடற்பிறந்தான் மகன், அவரை
ப்பார்த்து, உம்முடைய ஹயாத்
திலே நின்றும் ஒருபழகே பொ
ழிய, பாக்கியாக இருக்கவில்லையெ
ன்று சொன்னான், அப்போது லு
க்குமான் இதுதான் என்னுடைய
காலமென்று சொன்னார்.

பிறகு, அந்தக் கழுகு ஹயாத்
துப்பற்றற்றுப் போனயோது,
அது, பிறந்தமையுடைய வச்சந்
திலேபோ யேறிக் கொண்டது,
துக்கு மானும் அதி னுட்கே
போனார், அதற்குப் பிறக்கிறதற்
குச் சக்தியில்லாமல் விழுந்துசெந்
துப்போக்கது, லுக்குமான் அநி
லுடனே மவுத்தானார்.

முஹமதிபுன இக்காக்குபெரி
வருகிறார்-மஜிதென்கிறவர், கூது
அலேகிஸ்ஸலாத்துடனே ரோந்து

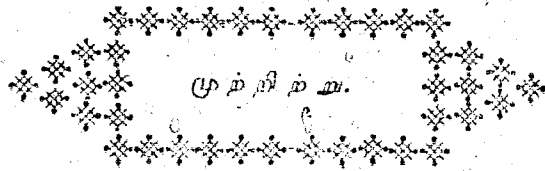
அருடனே மிருந்தார், கூதுஅலை
கிஸ்ஸலாம் அல்லாகுத் தஜூலா
வேண்டினமட்டும் ஹபாத்தாக
நூற்றைம்பது வருஷங்கூட
குமவுத்தானர், அவருடைய
ஹஸனல் மவுத்தென்கிற
செவப்பு மேட்டின்மே டைக்கி
யிருக்கிறதென்ற.

அஹ்லியல்லாருஅன்குரொன்
னாக, இன்னமொரு நிவாயத்
திலே வந்திருக்கிறது, எல்லா

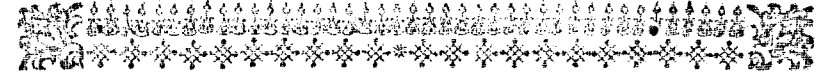
மர்களும் அவர்களுடைய கவுரு
கள் கலாச பெற்றாரே யானால்,
அவரும், அவருக்குமான்
ட பேர்களுமக்கத்துக்குப்
அவர்கள் மவுத்தாகுமாவும் அல்
லாகுத் தஜூலாவை வணங்கித்
கொண்டு மக்கத்திலே தானிருப்
பாரென்று வந்திருக்கிறது, வஸ்
ஸலாந்து வஸ்ஸலாம்.

ஆழவது செய்தி

கூது அலைகிஸ்ஸலாத்துடையகிஸ்ஸலா

முற்றிற்று.

கிசமில்லா கிற்றகுமா னிற்றகிம்.

வழாவதுசெய்தி

சத்தாதுகட்டியசுவர்க்கத்ததுடைய

கிஸ்ஸாவென்னும் சரித்திரம்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

சத்தாவை யோர்மை கொண்டோனென்குச்சங் கனலெழுப்ப
வைத்தே யுலக மாயையின் முழுகி பிதிமருண்டு
வித்தாரம் பேசின நாளுய நென்னையும் வினுவாத்த
சத்தாது கட்டிய சொர்க்கத்தே நேர்மையைச் சாற்றுகுமே.

இஃது, ஆதலையாமகன்
சத்தாது, சத்தாது, இவந்
களுடைய கிஸ்ஸா
வையும்
இறமதாத்தில் இமாதென்
கிற சுவர்க்கத் துடைய
அலங் கிதத்தைப்
பேசுகிறதாக
யிருக்கும்.

அபி வாயிபிபுல மன்குறைத்
கொட்டெ-சய்யான் நிவாயத்தைச்
செய்தார். ஒருமனுடன் அவருக்
குப் பேர்-அப்துல்காபிபுலுரு
பாவென்று சொல்லப்படும்-அவர்
தடிப்போன வொட்டையைத்

தேடி அதனுடைய கட்டிலே
போகிறபோது, ஒரு பட்டணத்
தைக் கண்டார்-அதில் கோட்டை
யு முன்பு யிருக்கிறது - அந்தக்
கோட்டையைச் சூழ யுயர்த்திய
ன மாணியையுமுண்டாயிருக்கிறது
அந்தப் பட்டணத்துக்கு முகே
அவர் ஒட்டையில் கின்று மிறங்
கிப் பட்டணத்திற் குள்ளே
தம்முடைய வொட்டையில்
செய்தியை யறிவார மென்று
வாளை யுருவிக்கொண்டு போனார்,
போனபோது.

அந்தப் பட்டணத்துக்குவலுப்
பமான இரண்டு வாசலுண்டாயி
ருக்கது, அந்த இரண்டு வாசலிலும்

மஞ்சளிப்பானயாக்கித்துநனாஞ்
செவந்தயாக்கித்துநனாபுதைத்
திருக்கிறது, அந்தச் சல்லினுடைய
வெளிச்சத்தினு லுண்டி மெல்ல
லா மொளியாயிலங்கக் புண்டார்-
அந்த இரண்டு வாசலிலேகின்று
மொரு வாசலைத் திறந்து வள்ளே
போய்ப் பார்த்தார், அது பெரிய
பட்டணமாக இருந்தது, அதைப்
போலேயொரு பட்டணத்தை யுங்
காணவில்லை, அந்தப் பட்டணத்
தில் மாளிகைகளுண்டா யிருக்கி
றது, அந்தமாளிகைகளுக்குப் பச்
சைக் கல்லினாலும், யாக்கூத்துக்
கல்லினாலும் மழுத்தப்பட்டதான்
கள் நிறுத்தி யிருக்கிறது, அந்த
மாளிகைக்கு மேலே பொன்னின
லும்-வெள்ளியினாலும் சுவரெடுத்
து, முத்தினாலும், யாக்கூத்தின
லும் பச்சைக்கல்லினாலும் மழுத்
தப்பட்ட மாளிகைக ளுண்டா
யிருக்கிறது, அந்தமாளிகையுடை
வாசல்க ளெல்லாம் சுவர்க்கத்
துடைய வாசலைப்போலே யிருக்
கிறது, அந்த மாளிகையிலே ஒரு
பறனுங், கஸ்தூரியுடைய குண்டு
களும்விநித்திருந்தது- அந்தமாளி
கைக்குப் புறத்தாலே மாங்கன்-
பழம்பழந்த மாமுமுண்டாயிருக்
கிறது, அமிர்தமானதண்ணீருடை
ய ஆறுகளு மோடுகிறது.

அநை பெல்லாம் அப்துல்லா
கிபுனு குலாபா-பார்த்து அல்லா
குசுபுகான கூந்த ஆலா தன்னடி
யாருக்கு வசபுசெய்தானே அந்
தச் சுவர்க்கமா யிருக்கு மென்று
சொல்லி அந்த முத்துகளிற் சிறி
துங், கஸ்தூரியுடைய குண்டிக
ளிற்சிறிதும், ஜகுபர்-சகுபறாணிற்
சிறிதுமெடுத்துக்கொண்டுபச்சை
க் கல்லையெடுக்கமாடினார்-அவ்வா
லையெடுக்கச் சக்தி பெறவில்லை.

பிறகு, ஒட்டகையிலே யேறிக்
கொண்டு எம் னிராக்கியத்திலே
வந்து செர்ந்து அந்தச் செய்தி
யைமனுடருக் கறிவித்தார்-பிறகு,
அந்தச் செய்தி கலிபாமஹா
வியத்தியு அபிசயிபா லுக்கும்
தெரிந்தது, அப்போது, கலிபா
அப்துல்லாவை யழைத்து நீரென்
னத்தைக் கண்டொன்றகேட்டார்
அதற்கவர் கண்ட கிஸ்ஸாவை
யெல்லாஞ் சொன்னார், அப்போ
து, மஹாவிபா நீர் சொன்னது
பொய்யென்று சொன்னார், அதற்
கு, அப்துல்லா அவரைப்பார்த்து,
அம்மூல் முமினீனே அந்தச்சுவர்
கத்திச் சின்னம் விரித்திருந்தகன்
தூரியுடைய குண்டையும், ஜகுப
றானையும் பாருமென்று தம்மிடத்
திருந்ததைமெயிற்றுக்காண்பித்
தார், அநைக்கலிபாமுருந்துபார்த்
தார் வாசலி வாசலில்லை, பிறகு,
அநை யுடைத்துப் பார்த்தார்வாச

சத்தா துக்கட்டியவர்க்கத்துடையகிஷ்கிரா. களள்

முண்டாயிற்று அப்போது, கலி
பா, அப்துல்லாவையுண்மையாக்
கிவைத்தது, அந்தச் சுவர்க்கத்
தைக் கட்டினவர்களையும், அதின்
போனாரும் நமக் கறிவிக்கிறவர்
யானே-கேட்டார், அதற்கு,
அவருடனே யிருக்கிறவர்கள் கது
புல் கிபுறுக்கேயொழிய மற்றவர்
களுக்குத் தெரியமாட்டாதென்று
சொன்னார்கள்.

அப்போது, மஹாவிபா ஒரு
புத்தியுடைய யழைக்கவிட்டு, அப்து
ல்லா சொன்னதை யெல்லாஞ்
கொல்லிஇதுபோற் கொத்தப் பட்
டணம் துணியான லுண்டாவேன
று கேட்டார், அதற்குத்த க்குபு
மஜபியாவைப் பார்த்து அம்மூல்
முமினீனே புற்களுக்குத் தெரிந்த
படிக்கு அந்தப் பட்டணம் ஹக்
காக இருக்கும், அந்தப்பட்டணத்
தையுண்டாக்கினவன் ஆறுதைய
மகன் சத்தாதென்றவன் கட்டி
வ சுவர்க்கமாக இருக்கும், அந்
தப்பட்டணத்தின் பேர் - இறம
தூத்துல் கிமாது என்கிற நாகக்
கொல்லப் படுமென்று சொன்னார்.
சொல்லி,

இன்னுஞ்சொன்னார், ஆறுக்கா
ண்டுபிள்ளையுண்டாயிருந்தது, அந்
னொரு கன்பேர் (சத்தி)மற்றொரு
வன்பேர் (சத்தாது)அது ஹலாக்
கானபோது, அவனிபண்டு மக்
கொ யிருந்து ஹர்க்காவெல்லாம்

பிடித்தார்கள், அப்படிப் பிடித்த
தில், மனுடர்களெல்லா மவர்களி
ருவருமா யுழிபறிட்டு, அவர்களு
டையகாசிரிமெய் பமானபோது,
சத்திதென்றவன் மவுந்தானான்.

பிறகு - சத்தாதுமட்டு மிராஜர்
வாய்த் துணியாவடங்கலும், ஆன்
டுகொண் டிருந்தான், அவன் முன்
னுண்டான சத்தாபுரனை யெல்லா
மோதுகிறது கொண்டு பரக்காத
இருந்தான், அவைகளிற் சுவர்க்
கையுண்டையசெய்தியைப் பாரக்கு
ம்போ தெல்லாம், அவனுடைய
சுப்பு அந்தச் சுவர்க்கத்தைப்போ
லே கட்டவேண்டுமென்று கட்ட
டங்கொண்டது.

பிறகு, தூது, கொல்லத்துந்
காரமெஸ்திரிமார்களை யழைத்து,
ஹர்க்கொருசுக்குக்கொல்லத்துந்
காரருங், கர்மாட்டியானுந், சிற்
றான்களும் ஆபிரமாயிமாக தூது
யிம்பேவைக கொடுத்து நீங்கள்
கிண்டியான விஸ்திரணமாக மலை
கள், மேடுகள், பள்ளங்களில்லாத
நாய் நல்லதண்ணி ராறுகளுண்டா
யிருக்கிற பூமியாதப்பார்த்து, அந்
த இடத்திலே பொன்னினாலும்,
பாக்கத்தினாலும்வெள்ளியினாலும்
பச்சைக் கல்லினாலும், முத்தினா
லுமோர் பட்டண முண்டாக்குங்
கள், அந்தப் பட்டணத்தில் மாளி
கைகளுங் கட்டேன், அந்தமாளி

கைக்கு மேலாலே மாளிகையும் கட்டுங்கள், பலபல வகையான மாங்களுடைய வளம்பும் வையுங்கள், ஆறுதற்கு மேலேயே போடவையுங்களென்று சொன்னான்.

அப்போதத்தத் தலைமைக்காரர்கள், சத்தாதைப் பார்த்துப், பொன்னும், வெள்ளியும், யாக் கூத்தும், முத்தும், பச்சைக்கல்லுமெங்களுக்குக் கெங்கே கிடைக்குமென்று கேட்டார்கள். அந்த சத்தாது அந்தத் தலைமைக்காரரோடும், நான்துனியா அடங்கலுக்கு மிராஜாவா யிருக்கிறேன், துனியா வடங்கலு மென்கையிலிருக்கிறது, ஆதலால், நீங்கள், பொன், வெள்ளி, யிரத்தினங்கள் விளையும் தலத்திற்போ யெடுங்கள், மனுடர்களிடத்திலிவைக விரிசுக்கிறதை நீங்கள் கண்டீர்களாகில், அவர்களுக்குப் பத்துவருஷம் தவணைவைத்து வாங்கிக் கொள்ளுங்க ளென்று சொல்லி அவன் புறத்தாலே ஆயில் கருக்குக் கடுதா செழுதிக்கொடுத்து, அந்த வட்சம்பேரையு மனுப்பி வைத்தான்.

கருபு சொல்லுகிறார். அவன் புறத்தாலே இராஜாவாக (உளகறி) பேசுந் தார்கள், அவர்களைல்லாம், கருபுக் கொண்டுபோனவர்களுக்குச் சத்தாது எழுதின

படிக்குச் செய்துகொடுத்தனுப்பி வைத்தார்கள், ஊருண்டாக்கிறவர்க ளெல்லா மலைமேலே கில்லாத மைதானிற் போய்த், தண்ணீர் மிகுதியா யிருக்கிற இடமாகப் பார்த்துச் சத்தாது சொன்னபடிக்குக் கறுப்பும், வெள்ளையுமாக இருக்கிற எமனிராச்சியத்துக் கல்லைக் கொண்டு ஊருக்கு அடிப்படை போட்டு, அதின்மேலே சுவர்களு மெடுத்து மாளிகைகளும், அதின்மேலே மாளிகையு மெடுத்து ஊரைக்கட்டித் தீர்த்தார்கள்.

பிறகு சத்தாது கட்டடவேலைக்காரர்களைப் பார்த்து, ஒரு கோட்டையைக் கட்டுங்கள், அந்தக் கோட்டையைச் சூழுவவர்களிருக்க ஆயிர மாளிகைகளைக் கட்டுங்கள் என்று சொன்னான். அதுபோற் கட்டடக் காரர்களாலே அவைக் கெல்லங்கட்டி தயாரானபொழுது, வஸீர்களுக்கும், மற்ற மனுடர்களுக்கும், பணம், ஜவாதா மிகுதியாகக் கொடுத்து, இறமதாத்துல் கிமாதுக்குப் போகிறதற்கு ஆயத்தப் பட்டுக் கொள்ளுங்க ளென்று சொன்னான், அவன் பெண்சாதி மாரையும், கிதாழ்த்துச் செய்துகிற வேலைக்காரையும் ஆயத்தப் பட்டச் சொன்னான், அவர்களெல்

லாம் அந்த ஐருக்குக் குடிபாகப் போகிறதற்கு ஆயத்தப்பட (வி) வருஷஞ் சென்றது.

பின்னர், சத்தாது ஆயத்தப் பட்டு, அதுபோன்ற ஊரிலே யோரியாஜாவை வைத்துப்போட்டுத் தனக்கு வேண்டிய வஸீறுகளையும், லஸ்கர்களையும் கூட்டிக் கொண்டு ஒருபகலு மிரவும் நடந்துபோனார்கள். அப்போது, அப்போதுசுபுளானகத் தஜுலா வானத்தில் நீன்றுமோர் அபயசத்தத்தை யனுப்பி வைத்தான், அந்தச் சத்தத்தினாலே அவர்களைல்லாம் ஹலாக்காகிப் போனார்கள். அந்நாளிலே புகுதனில் ஸீல, இனிமேல் கியாமத்து நான் வருமனவும், பட்டணத்திலொருவரும் புகுதமாட்டார்கள், என்று லும், அம்மூல் மூமினீனே யும்முட்டைய ஸமானுவி லொரு முசுலிமான மனுடன் ஒட்டகத்தைத் தேடிப்போய், அந்தவூரிற் புகுத்துவந்து, மனுடருக்கெல்லாம் அறிவிப்பாரென்று.

இவ்விதம், கருபுசொன்ன போது, மஹாவியா நவியல்லாகு அன்கு, கருபைப் பார்த்து நீர் அந்த மனுடனுடைய குறிப்பைச் சொல்

விராவென்று கேட்டார். அப்போது, மஹாவியாவைப் பார்த்து, அந்த மனுடனுக்கு அடர்ந்த மயிருண்டா யிருக்கும். செவப்பானவர், சூன்னமானவர்- அவருடைய புருவத்திலே யொரு மச்சமும்- கழுத்திலே யொரு மச்சமு முண்டாயிருக்கும்- அவருடைய வொட்டை யோடிப்போய், அனைத்தேடிக்கொண்டு போவார்போய், இறமதாத்துல் கிமா நென்கிற ஹுரைக்கண்டு, அதிலுண்டா யிருக்கிறதை யவரெடுத்துக் கொண்டு வருவாரென்று சொன்னார். அப்போது, அப்துல்லாகுபனு குலாபா-மஹாவியா இடத்திலிருந்தார், அவரைப் பார்த்து, கருபு நவியல்லாகு அன்கு இவர்தா னந்தவூரிற் புகுந்தவனென்று சொன்னார்.

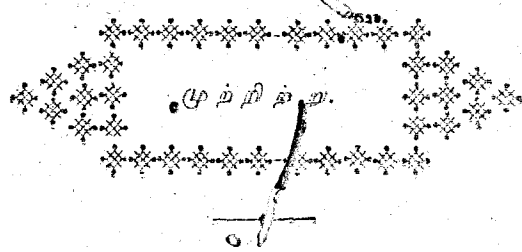
அதுகேட்டு, மஹாவியா நவியல்லாகு அன்கு, கருபைப் பார்த்து அவரைக்கொழு மென்னேவிட்டுப் பிரியாம லென்னுடைய கிதாமத்தி லிருக்கிறாரே யெப்படிப் போனாரென்று சொன்னார். அதுகேட்டு, கருபு நவியல்லாகு அன்கு, மஹாவியா நவியல்லாகு அன்கு வோடும் அவரந்தப்பட்டணத்திற்

புகுந்திருப்பார், இல்லாவிடி. விழி
மேற்புகுதுவா ரென்று சொன்னார். அதுகேட்டு மஹாவியா
றலியல்லாரு அங்கு, கருபு ரலி
யல்லாரு அங்குவைப் பின்பு
இககாக்குடைய தகப்பனே, அல்
லாருத் தஜலா வும்மையல்லாத
வுலமாக்கள்மேலே யும்மை, அல்
லாருத் தஜலா இல்மீலே வரிசை
பாக்கி வைத்தானென்று சொன்
னார், அதுகேட்டு, கருபு ரலியல்

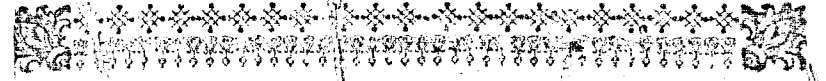
லாரு அங்கு, மஜுரியா ரலியல்
லாரு அங்கு வேடும், என்னு
டைய நபுச ஒருநன் கைவசமா
யிருக்குதே, அப்படிச் சொத்த
நாயனான, அல்லாருத் தஜலா
வொரு வஸ்துவையும் படைக்க
இல்லை, அதைத்தவறுத்திலே அவ
னுடைய அப்துமூசா அலைகிஸ்
ஸலாத்துக்குத் தபுரிது செய்தே
வியாழியவென்று சொன்னார், வல்
ஸலாத்து வஸல்லாம்.

எழாவது குய்தி

சந்திராகுட்டின சுவர்க்குத்துடைய கிஸ்ஸா

முற்றித் த.

பிசமில்லா கிற்றருமா னிற்றிதம்.

எட்டாவது செதி

காலிகவல கிஸ்ஸலா த்துடைய கிஸ்ஸா.

இஃது, காலிகுநபியுடைய கிஸ்ஸாவையும்

அவருடைய கவுமுகளுடைய கிஸ்ஸாவையும்

பேசுகிறதாக இருக்கும்.

கலை அருந்தம்.

ஆல்பாவு மமைத்தா சாட்சிசெய்
மேல வசுத்த சிவந்நிழ கம்மதிள்
சில மாரு மொளிவு திரண்டிறும்
காலிகு நபி கிஸ்ஸாவைச் சாற்றுவாம்.

அல்லாருத் தஜலா குறுஆன்
லே திருவுள மானான். எஃனிரி
தழுதளானிலே அவர்க ளுடற்பிறந்
தான் சாலிகை யனுப்பி வைத்
தோம், தழுதளானிலே ஆதுடைய
புகள் - ஆகாகிறவன் இறமுடை
யம்கன் - இறமாகிறவன் ஷாமு
டைய மகன் - ஷாமாகிறவர் நபி
யுல்லா தாகு அலைகிஸ்ஸலாத் து
டையமகன்.

கருபு ரலியல்லாரு அங்குபே
சிவருந்நிழர், அல்லாரு சுபுநான
கூத் தஜலா, ஆதுடைய கவுமு

களை ஹலாக்காக்கிப் போட்ட
போது, தழுதுடைய கவுமுகள்
வந்து அந்த ஹலாக்காக்கி கை
வசமாக்கிக்கொண்டிருந்தார்கள்.
தழுதுக்குப் பத்தே கிஸ்ஸானக்
எட்டத்தா ருண்டா யிருந்தார்
இன், அதுகில், ஒவ்வொரு கூட்டத்
தழுதுக்குப் பெண்டுகளும், பிள்ளை
களும் அல்லாமல், எழுபதி னாயி
ரத்துக்குமேலே யதுகமா யிருந்
தார்கள். அவர்கள், ஆதுடைய
கூட்டத்தாக்காண மிகுதியானார்
கள்.

அவர்கள், பசாணையும், குழியையும், கவந்தையு முடையவர்களாயிருந்தார்கள். அவர்களிருந்தும் தலம் ஷாமுக்குப் பிஜாசென் சிற ஆருக்கு மிடையிலே வாதில் குறுவென்கிற இடத்திலும், ஹஜ் மென்கிற இடத்திலும் மிருந்தார்கள், அவர்களுக் கிராஜா ஜான் தகுபின் அம்மென்கிறவன், அவன் தமதுதலைய கிளையி லுள்ளவன், கூறு அலைகில்லலாத்துக்குமான் கொண் டிருக்கிறார்களே அவர்களிலின்று மொரு கூட்டத்தார், ஆறுதலைய கவுமுசுனை அல்லாருத் தஜுலா பெருங்காற்றைக் கொண்டு மெப்படி ஹலாக்காக்கப்போட்டானென்று சொல்வார்கள்.

அப்போது, தமதுதலைய கவுமுசுனரிற் பெரியவர்களாயிருக்கிறவர்கள் சொல்வார்கள், ஆறுதலைய கவுமுசுன விட்டைப் பெலனாகக் கட்டவில்லை, மணல் மேட்டின்மேலே விடு கட்டிக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுடையத் துணர்ந்தவர்களுக்குமான் வந்த கமாக வணங்கவில்லை, நாங்கள் கவத்தார் கடிமானவர்கள், என்னுடைய விடுகளும், பட்டனமும் பெலனாக இருக்கிறது, நாங்கள், மலைகளைக் கொத்தி விடுகளாகக் கொண்டோம். நாங்கள் விட்டிற் காற்றுவந்து புகுமாட்டாது, அதுவுமல்லாமல் எங்கள்

நாய்களை ஹக்காக வள்கிறோம், எல்லா நோத்திலு மெங்கள் நாய்களுக்குக் குறுபான் செப்கிறோமென்று இவ்விதம் சொல்வார்கள்.

ககுபு ஹலியுடைய விடுகளிலுமே சிவருகிறார். அவர்களுடைய கவந்திலுமே மலைகளையெல்லாந்துகொண்டு விடாக்கிக்கொண்டார்கள், அந்த விட்டினுடைய நீளம் (ஈ) முழமும், அகலம் (ஈ) முழமுமாக வைத்தார்கள், அந்த விட்டினுடைய மேற்பகுதி யிரும்பினுலே போட்டார்கள். அதற்கு வாசலுமிருப்பினுலே வைத்தார்கள், அந்த வாசலைப் பெலனானவர்களே கொழிய மந்திருவருந் திறக்க மாட்டார்கள். அதற்கு முதலவர்கள், கோச என்கிற ஹிலிருந்தார்கள், அந்தபூமி மணற் பூமி பான படியினுலே அவ்விடத்திலிருந்துகஜ் என்கிற பூமி நெட்டியாய் மலையும் கல்களாய் மிருமாயிருக்கிற படியினுலே அவ்விடத்தில் வந்து குடியேறி, மலைகளையெல்லாந் துளைத்து விடுகள் கட்டினார்கள்.

பிறகு அவர்களிற் பெரியமனுடாக இருக்கிறவர்க கிராஜா ஜான் தகுபின் அம்மென்கிறவன் வந்து, நாங்கள் வணங்கும்படியாய் ஒரு சாமியைப் பண்ணுகிறோம், ஆறுதலைய கவுமுசுனரும், தூருடைய

கவுமுசுனரும் தூருடைய கவுமுசுனரும் அப்படித் கொத்த சாமியைப் பண்ணுகிறோம், அதற்குநீருத்திரவு கொடுமென்று கேட்டார்கள். அப்போ திராஜா நன்னாயப் பண்ணுகிறவன் அத்திரவு கொடுத்தான், அந்தக் கவுமுசுனர்கள், நைத்து என்கிற மலைக்கிப்போய்ச் சிலநா எவ்விடத்திலிருந்து சாமியைப் பண்ணினார்கள்.

அதின்கு மனுடர் முகம்போலேயும் அதின் கழுத்தும், நெஞ்சுமாட்டின் கழுத்தும், நெஞ்சும் போலேயும், அதின் இரண்டினையும் காலும், குதிரைக் கால்களையும், கல்லினுலே பண்ணிப் பொன் வெள்ளித் தகட்டித்து அதிந்தலைமேலே செவந்தபொன்னினுலே தாஜும்போட்டு, அதற்கு ஸஜதாவும் செய்து, குறுபானா செய்து இராஜா இடத்திற் கொண்டு வந்து, அவனோடும் நாங்கள்மெந்த வருத்தப்பட்டு எங்களுடைய சாமியைப் பண்ணினோம், அதினுடைய அழகைப் பார்த்திறத்தாக்கவேண்டி நீர் வரவேண்டியதென்று சொன்னார்கள்.

கேட்டு, இராஜாவும், அவனும் திருநாநாமனுடருமாகப்புகுபு

பட்டுச் சாமிக்கு முகெவந்தபோது, குதிரையை விட்டு மிறக்க அதற்குச் சஜதாச் செய்தார்கள் அப்போது இராஜா அந்தச்சாமியை வைக்கிறதற் காகவேண்டி பொருவிடு கட்டச்சொல்லி யே வினான்.

அந்த விட்டினுடைய நீளம் ஒரு நாழிகை வழித் தூரமும், அகலம் ஒருநாழிகை வழித்தூரமுமாக வைக்கச் சொல்லி யே வினான். அந்த விட்டெல்லாம்பொன் வெள்ளித் தகட்டித்துப் பலவகை இரத்தினங்களைக் கொண்டிம் அழுத்தும்படியாய் மேவினான். அவர்கள், இராஜா சொன்னதுபோலே செய்தார்கள். பிறகு, அந்த விட்டிற்கு விரிப்புக் தீபாஜாப் பட்டைக்கொண்டு விரிக்கச்சொல்லி யேவினான். இன்னும்யானைக்கொம்பினுலே தகுத்துப் பண்ணிப் பொன் வெள்ளித் தகட்டித்து, அதிலே யிரத்தினங்களைப்புகைத்து அதின்மேலே சாமியை நிறுத்தாட்டச்சொல்லி யேவினான். ஏவி.

இன்னும் மந்த விட்டில் கித்தில்களெல்லாம் பொன் சங்கிலியினுலே தூக்கச் சொல்லி யேவினான், இன்னும், அந்த விட்டிக் கொண்டு வாசல் வைத்து ஒரு வாசலாக் கொண்டு கதவு வைத்து ஒவ்வொரு கதவுக்கு (ஈ) கல்காவண்டாக் கொடுத்த கல்காவிலே பொன்வெள்ளி

ளிந்தகடபுந்து அதுலே யெல்
லாம் ஜவ்வுதனை யழுத்தச்சொல்
லி யேவினான். அதுநட்சத்தித்
தையுபோலே யிலங்கும், இன்னு
மத்த விரண்வொசலுக்கு மிரண்
டுதிரை கட்டச் சொல்லி யேவி
னான், அந்தத் திரைக்கு இஜ்ஜத்
ஆதைய திரையென்று பேர்வை
த்தான்.

அந்த வேலைபெல்லாம் அவனே
வற்படிக்குச் செய்து முடித்திற
கு அந்தச் சாமியைத் தகுத்தின்
மேலே நிறுத்தாட்டி மற்றச் சின்
னச்சாமியை யெல்லாம் அந்த
கேற்ற தகுத்துச்செய்துவைத்து
அவைகளையும் அந்தவிட்டில்வைத்
தான். பிறகு, கவுமுன் அவனைப்
பார்த்து இராஜாவே யித்தச் சாமி
களுக்கு வேலை பணிவிடை செய்
கிறதற்குத் தாய் புறத்தாலுர்,
தகப்பன்புறத்தாலும் அஷ்ஞபாக
இருக்கிறவர்களை வைக்கவேண்டு
மென்று சொன்னார்கள்.

அதுகேட்டு, இராஜா கவுமு
களைப்பார்த்துகாபூர்குளின் உபை
தைக் காண அஷ்ஞபாக வைர்க
னொருவருமில்லை. அவர் தழுது
டைய மக்களுக்குச் செய்யின
வர், ஆதலால், அவரைக் கூட்டி
வாருங்க னென்று சொன்னான்.
அதுபோலவரைக் கூட்டி வந்த
போது, இராஜன், அவருடைய

தலைக்குந்தாடிட்டுப் போட்டினைத்
கு காப்பும் போட்டு, அந்தப்
புந்துகளுக்குச் சொல்லாம் அவரைக்
காதிமாக்கிவைத்தான், காபூக்கு
கபூல்ச் செய்து அவர்களுக்குடைய
விட்டிற்றோய்ப் பெரிய புந்து
வானுக்கு ஸஜாச்செய்து, அந்
தப் புந்தைச் சிறிதுகாலம்வணங்
கிக்கொண்டிருந்தார்.

அதுபோலே, தழுதுடையகவு
முதலும் அல்லாகுத் தஜ்ஜாவை
வணங்காமல் அந்தப்புந்தைவணங்
கிக்கொண்டிருந்தார்கள். என்ரு
தும அல்லாகுத் தஜ்ஜா அவர்
ளுக்கு இரண்புங் கொடுத்து,
அவர்கள் மேலே நிறுத்தையு
மிருத்தமாக்கி வைத்து, அவர்கள்
ஆபத்தையுந் தட்டிக்கொண்டிருந்
தான். ஆனால், கிழவரெல்லாம்கி
பாகப் போமட்டும், கவையான
வர்களெல்லங் கிழவராகப் போ
மட்டும், கிறுபிள்ளைக னெல்லாம்
பெரியவராகப் போமட்டும் அந்
தப்புந்துவானை வணங்கிக்கொண்
டிருந்தார்கள். அதிலே, நானுக்கு
நா வைர்களுடைய வழிகேடும்,
பசாது மிகுமாத்குது, பிறகு,
அல்லாகுத் தஜ்ஜா அவர்களுப்பிரி
யிலே வேளான் மையைய யதிக
மாக்கிவைத்தான். அவர்களுக்குக்
கூட்டத் தையும்; பணத்தையு
மிருத்தமாக்கி வைத்தான், அவர்க

ளுடைய அவையான்கள் வருஷத்
துக்கிண்பிறந்தமலையக்குட்டி
கன்போடுகிறதும் அவர்களுடைய
மாங்க னெல்லாம் வருஷத்துக்
கொண்டு தாய்ப்புக்காய்க்கிறது, இந்
தப்படி அல்லாகுத் தஜ்ஜா பறக்
கத்தாக்கி வைத்ததை அவர்கள்
தங்கள் புந்துவானுடைய பறக்
கத்தாலென்று சொல்லுவார்கள்
இதுவிற்க.

இனி, சாலிகு அலைகிள்
வல்லாம் பிறத்த கா
னங்களைப் பேசு
கிறதாயிருக்கும்.

ஒருவர் காபூக் கெட்கிறவர்
புந்துகளுடைய விட்டி லிருக்கிற
போது, அவருடைய முதுகில்
சாலிகு அலைகிள்வல்லாம் பிறக்கிற
துத்துபா துறக்கத்தாகிறது.

அந்த துத்துபாவுக்கு ஒளிவுண்
டுப் அவருடைய நெற்றியிலே
நிலங்கிறது, அவர் நித்தினாசெய்
து கண்ணிழிந்தார், அப்போது
தஜ்ஜாசமா யொரு சத்தங் கேட்
டார். அஃதென்னெனில், ஹக்கா
னதுவத்தது, பாத்திலான காரிய
மெல்லாம் விழுந்து போச்சது.
தழுதுடைய கவுமுன் மாறுகொ
றுக்கிறதற் காக வேண்டி அவர்க
ளுக்குக் கேடுண்டாகிறது, இவர

கிறவர் காபூக்குடைய மகன் சான்
காயிருப்பார், அவரைக்கொண்டு
பசாதுகளைவெல்லாம் அல்லாகுத்
தஜ்ஜா திருத்தமாக்கி வைத்தா
னென்று. இவ்விதமான சத்தங்
கேட்டபோது, காபூக்கு பதறிக்
துடித்துப் பெரியசாமி யிடத்திற்
போனார், அப்போது பெரியசா
மிமுதங் குப்புற விழுந்துகொண்
டு, கிடக்கக்கண்டு - அதிங்கிட்ட
நெருங்கினார்-நெருங்கச்சே, அது
காபூக்கோடும் - காபூக்கே யுன்
போற்கொத்தவன் இனி யெனக்
குக் கிதமத்துச் செய்யவேண்
டாம் உன்முதத்துடைய வெளி
வு துனியா வடங்கது மிளங்கு
றமேயென்று சொல்லியது.

இந்தச் சொற் கேட்டவுடனே
காபூக்குக்கு கடுக்கலுண்டாச்சது
இந்தச்செய்தியை இராஜா கேள்
விப்பட்டுத் தன் கூட இருக்கிற
பேர்களோடும், இஃதென்னசெய்
துயென்று கேட்டான் - அந்தந்
வர்கள், காபூக்கு நம்முடைய சா
மிக்குக் கிதமத்துச் செப்கிறதற்
கு வாயதல்ல, அவருடைய கெட்
டசெயலிடுவே யித்தங் காரிய
முண்டாச்சது. ஆதலால் அவரைக்
கொல்லுகிறதற்குத் தாங்க ளுந்
திரவு கொடுத்தார் னென்றுபோ
கிறேமென்று சொன்னார், அது
போல் இராஜா அந்திரவு கொடுத்த

நான், பிறகு, அந்தந்தக் கவுமுன் அவரைக் கொல்லுகிறதற் காகப் போனார்கள், அல்லாத தஜலா அவர்கள் பாவையைக் குருடாக் கிப்போட்டான், அதனோடு அவர்கள் கையும் கும்பிப்போய் விட்டது.

பிறகு, இரவானபோது அல்லாகுத்தஜலா ஒருமலக்கையனுப் பிஷுவீத்து காபுக்கைச் சுமந்து கொண்டிபோய் அந்த யுருக்கு வெகுதூர்த்துக் கப்பாலே விடச் சொன்னான், அதுபோல், சுமந்து கொண்டிபோய் மாந்தனும் பழக் களு மிகுதியா யிருக்கிற வேர், ஓடக்காயில் விட்டார், ஆனால் காபுக் கென்பவருக் கந்த இட மின்னவிடமென்றும், ஓடக்கனா யின்ன வேடக்கனா யென்றுத் தெரியாமல் ஒருமலைப் பொதும் பிற்போய் வெயிலுடையகுட்டிக் காக அந்தப்பொதும்பி விருந்தார் அப்போ தவ்விடத்தில் நித்தினா செய்தார், அல்லாகு சுபகானகத் தஜலா அவருடைய கண்ணிலே நித்தினாயை யிறக்கி வைத்தினால் விழிக்காத படிக்கு அறுவ ருஷமட்டும் நித்தினா செய்கிறவ ரா யிருந்தார், அந்தக்கவுமுந எவரைத் தேடிக் காணாபடியினுற் புத்துகளுக்குத் தாபுதிபுது அம்று என்கிறவனைக் காதிமாக்கினார்கள்.

காபுக்குடைய பெண்ணி புருஷனைக் காணும் நின்ற தோழமும் அழுதுகொண்டிருப்பான், ஓரிரவையில் ஒருநகம் அலற்றக்கேட்டு வெளியேவந்து பார்த்தான், காகம் போலே ஒரு பக்கிராத் தைக் கண்டான், அதின், தலைவெள்ளையாகவும், முதுகு பச்சையாகவும் வயிறு கறுப்பாகவு மிரண்டு கொலுஞ் செவப்பாகவுஞ், சொன்மே செவப்பாகவும், இரண்டு கிரகும் பச்சையாகவு மிருந்தன, அதினுடைய காதினே பொன்மலிக்குந்தும், அந் தைக் காலிலே முத்துத்தாவடமும், அதின் காலைப் பொன்சங்கிலியும் போட்டிருந்தன, அதைப் பார்த்தவன் பக்கிராமே யுன்னுடைய படைகோலத்தையும், உன்னுடைய கித்தையு மழகாக்கவைத்தபுதுமை யென்ன. வுன்னுடையகாகிபிடித்திலே நீயிஜத்தாக இருந்து இப்போ நீ அவரை விட்டும் பறந்து வந்து விட்டாயா வென்று கேட்டான்.

அப்போ தந்தப் பக்கிராம், அவனோடும் நானென்னசாகிபை விட்டு மோடி வரவில்லை என்கிறும் நான் சுவர்க்கத்துக் காகமாக இருப்பேன், ஆகம் அலைகில்லலாத்துடைய மகன், காரிலென்கிறவர், அவருடற் பிறந்தான். ஆகிலேக்

கொண்டிபோட்டு, அவருக் கட்கத்தெரியாமல், உடற் பிறந்தானுடைய மையிந்ததற் தோன்மேற் போட்டுத் திரிந்துகொண்டிருக்கிறபோது, அல்லாகுத்தஜலா என்னைச் சுவர்க்கத்தில் நின்று மனுப் பிவைத்து மையிந்ததக்குகிறதை அவருக்குப் படித்துக்கொடுக்கச் சொன்னான்.

அப்போது நானும், இன்னமொர் காகமும் வந்து நான்க றிரண்டிபேருக்கு சண்டைசெய்து, அந்தக் காகஞ் செத்துப்போய் நான் பூமியை யென்காலால் நெருண்டி யந்தக் காகத்தைத் தபனஞ் செய்தேன். அப்போது,

காபின், அதைப்பார்த்துக் காத்துக்குத் தெரிந்தது நமக்குத் தெரியாமற் போச்சுதே யென்று விசாரப்பட்டு, அவருந் பூமியைத் தோண்டி, அவருடற் பிறந்தானைப் புதைத்துப் போட்டார், நான்கக் காகமாக இருப்பேனென்று சொன்னேன், புன்னை அழுகிறவ ளாகவுந் திசாரமானவ ளாகவுந் காண்டிறேன், ஆகலால், உன்னுடைய செய்தி யென்ன சொல்லென்று கேட்டது.

அப்போது, காபுக்குடையபெண்சாதி (ஜகமு) என்நிறவன், அந்தக் காகத்தோடும் என் புருஷனை அறுவருஷகாலமாய் நானிழந்து

விட்டேன், அதற்காக நான் அழுதிறேனென்று சொன்னான் - அப்போதந்தப் பக்கிராம், ஜகமுவைப் பார்த்து, உம்முடைய புருஷனானிலே நீர் சேருகிறதற்கு உவந்திருக்கிறேரா வென்று கேட்டது, அதற் கவன் பக்கிராத் தோடும், அறுவருஷ காலமாக நானென் புருஷனை யிழந்திருக்கிறேன், இப்போது, சேர்த்தால் மெத்தவும் புதுமையான காரியமாக இருக்கு மென்று சொன்னான்.

அதுகேட்டந்தப் பக்கிராம் அவனோடும், அல்லாகுத் தஜலா எல்லா வஸ்துவின்மேலேயும் சுத்திபெற்றவ னென்று சொல்லிப் பின்னர், நீ யுன்னுடைய புருஷனிடம் போகிறதானால், என்னுடனே வாடுவென்று சொல்லியது, அப்போது (ஜகமு) என்பவன் புருஷனுடைய தல்வானா யெடுத்துக் கொண்டு நடந்தான், அந்தப் பக்கிராம் பூமிக்கு முகிசுதலாகப் பறந்து, அப்போது, அல்லாகு சுபகானகத் தஜலா (ஜகமுத்) நிஞ்சுத் வழியை லேசாக்கி விட்டான், ஆகையால், ஓ ரிரவிலே நடந்துபோய், அந்த இடக்கையிலிருக்கிற பொதும்பிற் போய்ச் சேர்த்தார்கள் - அப்போ தந்தப் பக்கிராம் காபுக்கை நித்தினா

செய்தவராகப் பார்த்து, அவர் கிட்ட முககின்று, ஷக்கிபிறந்து போன முன்னாள்நாளைப்பாத்தாக்கி வைக்கிற நாயனுடைய குதூறல் தைக் கொண்டு நீ மொழந்திருமென்று சொல்லிவது, அப்போதவர் சற்றேரத்திற்கு முன்னர் படுத் தவர்களைப்போலே நூறுவருஷத் துக்கு முன்படுத்தவ் மொழந்து கிண்புர்.

அப்போது, பெண்சாதி அவன் டத்திற்போனார் - போனவளைப் பெண்சாதியென்றவாற்றிந்து அவ னுடைய கழுத்தைக் கட்டிக்கொ ண்டுகிடிசானவழிகையாக அழுகார் பிறகு, பெண்சாதியோடு விடுகடி னார், உடனே யவன் சாவிசு அலை கிஸ்ஸலாதகை ஹமலானார், இவ் விதம் காபூக்குடைய துத்தபா அவர் பெண்சாதிபுடைய குடல் வாயில் விழுந்தபோது, அல்லாகுத் தாலூர மலக்கல்மவுந்தை யதுப் பித் காபூக்குடைய நூகைக் கழல் செய்யச் சொல்லித் திருவுள்ளமா னார்.

உடனே யவர்வந்து, காபூக்கு டைய நூகைக் கைப்பற்றினார், அவர் மவுந்தானார், அவரைத் தபன்செய்துவிட்டு (ஜகமு)என் கிறவன் மலைப் பொதும்பை விட் டும் புறப்பட்டான். அந்தப் பக்கி சாரம் அவனுக்கு வழிகாட்டிக்

கொண்டுவந்து தழுதுவிட்டு விட் டில் விட்டது, பிறகு, ஹமலென் னுங் கொர்ப்பமானது பக்துமா தம் நிறைந்தபோது (ஜகமு)என் கிறவன் பிள்ளையாய் பெற்றான் அந்தப் பிள்ளையாகிய சாவிசு அலைகிஸ்ஸலாம் பிறந்த செய்தி, காடுகளிலும், மலைகளிலும் பிரசங் கமாச்சது, பிறகு, புத்துணான்க ளெல்லாம் தலைமூக விழுந்து போச்சது, அந்தச் கவுமுகனென் லாக் கோவிலிற்போய் புத்தினை மெல்லா முயர்த்திவைத்தார்கள்.

பிறகு, இராஜா அத்தப் பெரி ய சாயிபிடத்திற்போய் மெத்த வும் தாழ்ச்சியாக வுனக்கென்ன முசீபுத்து வந்து பிடித்தகென்று கேட்டான், அப்போது, இபுலீடி அந்த புத்து வயிற்றிற் புகுத்து கொண்டு சொன்னதாவது, தழு துடைய கூட்டங்களே, யுங்களி லே பொருபிள்ளை பிறக்கப்பட்டு டது, அந்தப்பிள்ளை கூதனைய தினாளிலே யுங்களை யழைக்கும் நீங்க ளத்தப் பிள்ளைக்குப் பப்பப் பட வேண்டா மென்று. பிறகு, சாவிசு அலைகிஸ்ஸலாம் அழகர் னவராக வளர்ந்து பத்துவருஷத் தை மெத்தினபோது, தழுது டைய கவுமுகளிடத்திற்போய், அவர்களோடும், கவுமுகனே நீங்

க கொள்ளுடைய வங்கிஷத்தை நீங்க ளறியமாட்டீர்களேநானின் னுன்மகன் இன்னுனென்று சொல் வார்.

அப்போதவர்கள், சாவிசு அலை கிஸ்ஸலாதைப்பார்த்து, மெம்பா னீதாய் புறத்தாலார், தகப்பன் புறந்தாலும் வங்கிஷம் அசலான வந்தா நென்று சொல்லுவார் கள்-பிறகு, சாவிசு அலைகிஸ்ஸ லாக் தமக்கு வயது பதினைந்தா கித் தாயிடத்தில் நித்திரை செய் யும்போது அவரிலே அபயசத்த மாகவுர், கூக்குரலாகவுர், நுசத் தங் கேட்டார், கேட்டிப், பத றிவிழித்தெழுத்து தமது தாயா னைப்பார்த்துத்தாபே, இவ்வேன் னு சத்தமென்றுகேட்டார்.

அதற்குத்தாயார், சாவிசு அலை கிஸ்ஸலாக்கைப் பார்த்து, துரு டையவர்கள் ஷாழுடைய அவுலா திவிடின் னும்-நவ்வாமென்னுமொ ழுந்நுடனிருக்கிறார் அவர்லஸ்கர் வைத்துக்கொண்டு ஏழுவருஷத் துக் கொடுகர யித்த வூரில்வந்து புகுத்து சண்டைசெய்து, இங் குள்ள பணங்காசு, ஆடு மாடு, ஒட்டகை முதலாகிய யாவையுங் கொள்ளிக்கொண்டு பேரீய்விடுவார் அந்த மனுடன்வந்து ஊறிப்புகுர் கொள்ளை கள்கொண்டு போனார். அதற்காக இவ்வூர் இராஜன், தான்

தகு) என்கிறவனும், அவன் கவு முகளுக்கொன்றைக்கொண்டுபோய் உடமைகளை மெல்லம்பறித்துக் கொள்ளப் போனார்கள், அவர்களி னுலே, யதைப் பறித்துக்கொண் டவா ஏ ல வி ல் லீ - யென்று சொன்னார், அதுகேட்டுடனே, சாவிசு அலைகிஸ்ஸலாம், அவர் தகப்பனுருடைய ஆபுதங்கையெ டித்துக் கொண்டு நவ்வாறுண்டய லஸ்கரிற்போய் ஒரு சத்தமலத்தி னார், அந்தச் சத்தத்தனைய கடி னத்தினுலே அவனுடையலஸ்கரி லனேகம்பேர் மவுந்தாகிப் போ னார்கள்.

ஆனால் இவ்விதமானது அல்லா குத் தாலூர அவர்களுடைய கல் பிலே பயங்கரத்தை சாற்றினான், அதனுலே அவர்கள்கொள்ளியிட்டு டவுடமைகளை மெல்லாம் போட் டிவிட்டு எல்லாநீமோடிப்போனார் கள்-அதுகண்டு (தூன்தகு) என் கிற இராஜாவும், அவன் கவுமுக் ளு மெத்தவும்புதுமையாய்ச்சாவி கு அலைகிஸ்ஸலாந் துடைய கை யையும், காலையு முத்திக்கொண் டு, அவரைச் சங்கையாக வலுப்ப மாக்கி வைத்தார்கள், அப்போது கவுமுமகனெல்லாங்கடி இராஜாவு டைய மலைமையெற்றிற்போட் செராசிகை இராஜாவாக்கிக்கொள் னப் போகிறார்களென்றதை இரா

ஜா பயர்த சாலிகுக் கொல்ல
நாடித், தன்னுடைய காசானஜமா
அத்துகளுக்கு அவனே கொல்
லச்சொல்லிச்சொன்னான், ஆனால்,
அல்லாகு சுபகான கூத்தஜலாவை
ரைக் காத்துக்கொண்டான்.

பிறகு, இராஜாவும், கவுமுகளும்
சாலிகைக் கொல்லுகிறதற்கு ஒரு
தருங் சக்திபெற்றவ ரில்லையென்
றறிந்தபோது, அந்தக் கவுமுக
ளிடத்திலே அவர் வலுப்பமாக
வும், சங்கையாகவு மிருந்தார், அவ
ருடைய வயது இருபதுபருவமா
வபோது, அவருக்கு அசுரமும்,
ஹிந்தி மகாவி யொருநாள்
முதற் தெரிவைப்பார்க்கக்கூடா
ம லிருந்தார்.

இருந்தவா, ஆரம் அலைகிஸ்ஸ
லாத்துடைய மகன் சிதுஅலைகிஸ்
ஸலாத்துக் கொப்பாக இருந்தார்,
அவருக்குவயது முப்பதானது,
அல்லாகு சுபகான கூத்தஜ
அவருக்கு இல்மையும், பொறு
மையையும், கனதியையும், துறச்
சியையு மிகுதியாகக்கொடுத்தான்
அவருக்கிற பிடவைகள் குப்புப்
பிடவையாக இருந்தது, செருப்
புந் தோலுடையசெருப்பாகஇருந்
தது, அந்தநாளிலே நாகரிகமா
கப் பெசுகிறதிலும் அழகிலும்,
வடிவிலு மிகுதமாக இருந்தார்.

சாலிகு அலைகிஸ்ஸலாத்து துக்கு நயிப்பட்டம் வந்த செய்தி.

சாலிகு அலை கிஸ்ஸலாத்துக்கு
நாற்பதுவருஷம் கிரப்பமானபோ
து, அல்லாகு சுபகான கூத்தஜ
லா ஜிபிரியில் அலைகிஸ் ஸலாத்
தோடும் ரீப்போய்ச், சாலிகுஅலை
கிஸ்ஸ லாத்துக்கு என்னுடைய
சலாம் சொல்லி, துபுவத்தைக்
கொண்டு அவருக்கு நல்லமாய
மும் சொல்லி, அவரைத் தழுது
டைய கூட்டத்தா றிடத்திலே
போய், அல்லாகுத் தஜலாவை
வணங்குகிறத் தனவிலேயவர்களை
யழைக்கவும், (லாஇலாக இல் ல்
லாகு) அன்ன சாலிகன் ஹகுலுஸ்
லாகு) என்கிற கலீமாவையவர்கள்
சொல்லவும் சொல்லும் படியா
கச் சொல்லு மென்று சொன்
னான்.

அதுபோல், ஜிபிரியில்அலைகிஸ்
ஸலாம், சாலிகு அலைகிஸ்ஸலாதி
டத்தில் வந்து நய்புடைய நிசா
லத்தைத் தெரிவித்து, உம்முடை
ய கவுமுகளைச் சிறுக்கை விட்டும்
ரீக்கித் தெளவி தனவிலே யழை
யும், அவர்களுக்குக் கடினானகாற்
து இறங்கப் போகிற தென்கிற
ரைப் பயந்தாமாக்கி வையுமெ
ன்று சொல்லிப் பின்னர், அவர்க்

கத்துடைய பச்சைத்துகிலேபு மவ
ருக் குடுத்தாட்டிவைத்து, துபுய்
வத்து, இஜ்ஜத்துடைய மோதிரத்
தையும் போட்டு, ஆரம் அலைகிஸ்
ஸலாத்துடைய அசாஷும் அவருந்
குக்கொடுத்துச், சாலிகேரீதாரு
கூதுடைய நாளையிலேயும் கேட்க
வில்லையே, அப்போர் கொத்தபுது
மைகளை பிளிமேற் கான்பிரென்
து சொல்லிவிட்டு வானந்தி லே
நிப்போயினார்.

பின்னர், சாலிகு அலைகிஸ்ஸலாம்
கவுமுகளளவிலே வந்தார், அன்
றையதின மவர்களுக்குப் பெரிய
நாளாகஇருந்தது, எல்லாருங்கடிப்
புத்துறான்களை பெல்லாம் திறுந்
தாட்டிக்கொண்டுமிகுதியானது
பானுஞ்செய்து சப்பு சப்பாகிற
கின்றார்கள் அவர்களுடைய இரா
ஜா ஜுன்தகு என்கிறவனு மிருந்
தருன். அதுதான், சாலிகு அலை
கிஸ்ஸ லா மிராஜாவிற்கு முடிபப்
பெற்று, நின்றுகொண்டு அவரைப்
பார்த்து, ரீயறித்திருக்கிறுய் எத்
தாலுமும் தானன்னை யுலத்திருந்து
உனக்கு நலிகத்துச் செய்கிறவ
ரை இருக்கிறேன், இப்போது,
றகுலாக வந்தேன், உன்னையும்,
உன்கவுமுகளையும் (லாஇலாகஇல்
லல்லலாகு வயின்னிசாலிகுஅப்த
கு தெளிந்து) என்கிற கலீமா
வைச் சொல்லுகிறதற்கு, அவர்க
கிறதற்கென்று செய்தார்.

அதுதேட்டு இராஜா, சாலிகு
அலைகிஸ்ஸ லாத்துக்குப் பார்த்து,
சாலிகே, நீயைப்பார்த்துக் கொந்
தவர்கள் றகுலாக வருகிறதைத்
தழுதுடைய கவுமுகள் பொருந்
தமாட்டார்கள், என்கிலும், ரீர்
சொல்லுகிற காரியத்தில் நான்
யோசனைபண்ணுகிறேன். ரீநாளை
யறினம் வாருமென்று சொன்
னான், இந்தச் செய்தி யுடெல்லாம்
பரவி யுடைய வர்களுக்கு
மெத்தவும் பெரியபேச்சாகக்கண்
டது, பொழுதுவிடிந்தபிறகு இரா
ஜா தழுதுடைய கவுமுகளிலே
அஷ்று பானவர்களை பெல்லா
மழைக்க விட்டு, அவர்களைவிடும்
சாலிகு அலைகிஸ்ஸலாம் நேற்றை
ய தினம் தனக்குச்சொன்னசெய்
திகளை பெல்லாம் சொன்னான்,
அதுதேட்டு, கவுமுக ளவனைப்
பார்த்து இராஜாவே யவரைய
பெருந்த ளிடம், நங்களவர் சொல்
லைக் கேட்கிறேமென்று சொன்
னார்கள்.

அப்போது, இராஜா சாலிகு
அலைகிஸ்ஸலாத்தை யழைக்கவிட்
டான், அவர் வந்து இராஜாவிடத்
திலே யிருந்துகொண்டு, கவுமுக
ளை பெல்லாம் கூப்பிட்டார், அது
போல்கவுமுக னெல்லாரும், இரா
ஜாவிற்கு வலதுபுறமும், இட
துபுறமு மிருந்தார்கள் - பிறகு,

அப்போது, சாலிசு, அலைகஸ்
ஸ்டீம், அந்தக்கவுமுசனாப்பார்த்
துசு, கொவ்னார், எருணி, என்னு

உயை கவுமுடிகளே எனக்கீழியிருக்கள், நான்என் தப்பிடத்தில நீன் றும் அவனைவந்தும் கொடுத்தா னே அந்த முருதி தாத்தைக் கொண்டுவந்தேனே யானால், அவ னில் நீன்றும் எனக்கு தகுமத் துக் கொடுத்தானேயானால், அப் போது, கீழ்கள் ஈமான் கொள்கி றீர்களா, அவனுக்கு நான்மாறு செய்கே னானால், அவனுடைய அநாபில் நீன்று மெனக் குருவி செய்கிறவர்க ளாரிருக்கிறார்களெ ன்றுசொன்னார்.

அதுகேட்டு, இராஜா சாலிகு அலைகின்றவனாததைப் பார்த்து, சாலிகே யெங்களுக்கிடையிலேயும் முடைய நப்பு நிசாலந்துக் கொண் டெடப்படி யும்மை காசாக்கி யெங்களுமே லும்மை புய்த்தி யாக்கி வைத்தான்-நீரநிற் திருக்கிறீர் உம்முடைய கவுமுதனிலே அஷ்ரூபானவர்க் கிருக்கிறார்கள் அவர்களும் இதுசான், இங்கு நடைபுடைய வர்கள்.

இன்னும், சமூகநீதியைப் கூட்டத்தினோடும் மனமங்காண இந்துத் தானவர்களும், உயர்ந்தியானவர்களும், நாவல் நாகரிகமானவர்களுமிருக்கிறார்களே, அப்படிக்கிருக்க, உம்முடைய லிப்டு உம்மை, பெய்ப்படி, திசால் ந்துத் கொண்டு வருவதற்கு இன்னும் கொஞ்சம்

ன்னான், அப்போது, சாஸ்திரத்தை
கிஸ்ஸலாம் அவனைப்பார்த்துஇதா
கிறது அல்லாவுடைய பனுலாயி
ருக்கும், அவன் வேண்டினவர்க
ளுக்குக் கொடுப்பானென்றுசொ
ன்னார், சொல்லி,கவுமுதன்மேலே
முன்னோக்கிச் சொல்ல ஆரம்பித்
தார், அஃதென்னெனில்.

அல்லாருத் தஜ்ஜுலாவுக்கு நீங்
கள் பயந்துகொள்ளுங்கள், ரானே
வின் காரியத்தி லெனக்குவழிபட்
டு நடடிப்புகள், உங்களிடத்திலே
நான் ஏவுகிற துயில்லைக், கூவிகே
ட்கிற துயில்லை, என்னுடைய பிழைத்
திறப்பில் ஆவமீன் மேலேயே
யொழிய வேறில்லை, அவ்விடத்தி
லுண்டாயிருக்கிற சுயிறை யெல்
ளும் நீக்கவாச்சர் தீர்த்தவர்களாக
விட்டு விடுகிறீர்களா, தோட்டங்
களிலேயும், அருவியாறு களிலே
யும், வெள்ளாண்மை களிலேயும்,

சங்கநிலையையும், அது இடை
யன்றி மெதுவாயிருக்குமெய்
படிநோததுமாநிலையும்கயி
றுண்டா யிருக்கிறது, மலைநில்
நின்றும் வீடுகளைத் தோண்டித்
தொண்டிருக்கிறார்கள், பெருமை
பாட நீங்கள் பொய் பெண்ணமா
நீ வெண்ணுகிறீர்களோ, நீங்கள்
அந்தக் காரியத்தில் விடப் பட்ட
வர்களாக இருப்பீர்கள் என்கிறீர்கள்

வர்க்கு மாறு செய்துகொண்டிருந்
தவென் றெண்ணுநிற் களோடு
வ்று கொண்டு.

அதுகேட்டீர், சிலமனுடர்கள்
சாவிது அலைகிஸ்ஸலாத்தைப் பார்
த்து நீர் சிசுது செய்கிறவனென்
றுர்கள், சிறிது மனுடர்க ளவருக்
கிமான் நொண்டார்கள் - பின்னர்,
இராஜா, கவுமுக்கைப்பார்த்து, கவு
முக்களை சாலிகுடைய அசலைபெல்
லாம் நீங்க ளாற்றிதிருக்கிறீர்கள்,
நீரனு முங்களில் நின்று மொரு
மனுடன், அவர்காரியத்திலே கீங்
க ளென்ன சொல்லுகிறீர்களென்
றுகேட்டான், அதற்குக், கவுமு
கள் அவனைப்பார்த்து, இராஜாவே
சாவி காகிறவர் மெத்தவும் பொய்
பேசுகிறவர், பெருமை யானவர்-
எங்களுக்கு கிடையிலே அவருக்கு
துபுவ்வு துண்டாச்சநாவென்று
சொன்னார்கள்.

தலைவராக அப்பாண்டித் தலைவராக
குறுகுளிலே திருவுள மானான்,
எண்ணி, சாலிகு அலைகிஸ்ஸலாமு
டைய தவுழுகள் நானிகியாமத்தி
லே யறிவார்கள், அவர்களுக்கு
அதாபு வந்திறக்கினான் அவர்மெத்
தவும் பொய்பேசுகிறவர், மெத்
தவும் பெருமையானவர் சொந்தநி
வார்களென்று. பிறகு, சாலிகு
அலைகிஸ்ஸலாம் இராஜாதிடத்தில்
தின்றும் பறப்பட்டு வந்தது.

டார். அப்போது, ஜிபுரியில் அலை கில்லலாம் வந்து சாலிகு அலை கில்லலாத்துக்கும், 'அவரு' - னே, சமாவ்கொண் டிருக்கிறவர்களுக் கு மாகவேண்டி ஒரு மஸ்ஜிது கட்டச்சொல்லி யேவினார்.

அந்த மஸ்ஜிது கட்டுகிறதின் மேலே மலாபிக்கத்துகள் ஒரு கூட்டத்தாரும், சாலிகுடையசிறி யதகப்பனார் மக்களு மொத்தா சைசெய்தார்கள். மஸ்ஜிதைக் கட்டித் தீர்த்தபிறகு ஜிபுரியில் அலை கில்லலா மிறங்கி மஸ்ஜிதுடைய வாசலிலே ஷஹாதத் தென்கிற மாதத்தைக் கொண்டுவந்து நாட்டினார், அல்லாகு சுபுகான கூத்தாவுலா அந்த மாதத்துடைய வேரிலே நின்றும் அமிர்தமான ஒரு அரு வியை போடவைத்தான். பூமினு னவர்கள் அந்த மஸ்ஜிது இருந்து அல்லாகுத் தஆலாவை வலங்கி கொண்டிருப்பார்கள். சாலிகு அலைகில்லலாம் தினந் தோறும் கவுமுதா னிடத்திலே வந்து அல் லாகு சுபுகான கூத்தாவுலாவுடைய இபாதத் தளவினே யழைப்பார். ஆதுடைய நாள்களைக் கொண்டும் அவர்கள்மே லிறங்கின அதா பைக் கொண்டும் அவர்களுக்கு நினைவுண்டிருக்கார்.

இன்னுமவர், அல்லாகுத் தஆ லாவுக்களை கலீபாக்க ளாக்கினு னென்று சொல்லுவார். அதுகேட் டப்பெருமையாக இருக்கிற காரீர் களெல்லாம் சொன்னார்கள், அல் லாகுத்தஆலாகுது ஆனிலேசொன் னது போலே, நீங்கள் ஈமான் கொண்டிருக்கிற நாயனுக்கு நான் கன்மாறுசெய்வோமென்றுசொன் னார்கள். அப்போது, சாலிகு அலை கில்லலாம், அவர்களைப்பார்த்து, உங் களுக்குக் கென்னகேடு, உங்களுடைய தப்பளவிலே தவுபாச்செய்து மீளுங்கள், உங்களுடைய உயர் முய்களை மருட்டி, வைக்கவேண்டாம்.

ஆதுடையமக்களின்பண முங் கன்பணத்தைக் காண மிகுதியாக இருந்தது. அவர்கள் கூட்டமும், உங்கள் கூட்டத்தைக்காண மிகு தியாயிருந்தது. அவர்க ளுங்களைக் காண கவந்தார் கடிசாக இருந் தார்கள், இவையெல்லாம் அவர் களுக்குப் பிரயோசனம் கொடுத் தஇல்லை. அவர்களுக்கும் அதாவு வந்து இறங்கித் தென்று சொல் வார், அப்போது, கவுமுதாச்சாலி கு அலைகில்லலாத்தோடும். ஓய், சாலிகே, நான்கள் கன்னாலே காணாத நாயனை நீர் எந்தளவெனங் கச்சொல்லிப்புகுங்கள், தயக்கப்ப ன்மார்கள் வணங்கினுக்கொன்ற

நாயனை நீர் எங்களை விட்டுவிடச் சொல்லிப்புகுங்கள் - நான்கு எந் தப்படிக்குச் செங்கிறதில்லை, ஆ னல் நீர், ஆதுடைய கவுமுதாருக் கிறங்கின அதாபைக் கொண்டு மெங்களை அச்சம்பூட்டுகிறீர், அவர் கள் மணல் மேட்டின்மேலே விடு களைக் கட்டிக்கொண் டிருந்தார் கள். அதனாலே, காற்றுவந்து அந் த விடுகளை யெல்லாம் தூர்த்துப் போட்டது.

ஆனால், எங்களுடையபிடுஅவ் கள் நீரிட்டைப்போ லல்ல, நான் கல் மலைஷயத்தினுந்து விடுகட் டிக் கொண்டு இருக்கின்றோம், அந்த யால், உம்முடைய றப்பும், அவன் கிட்டமு மெங்கள் தோலே சக்தி பெற மாட்டார்களென்று சொன் னார்கள். அப்போது, வலுப்பமா ன அமனியாக வோர் சத்த முண் டாகக் கேட்டார்கள் அந்தச் சத் தம் வந்ததெவ்விதமெனில் சாலி குவந்தார், புத்துமன்களெல்லாம் பாத்திலாய்ப் போச்சு தென்று. அப்போ தவர்களுடைய புத்துக் களெல்லாம் பூமியிற் புதைந்து போச்சது, பெரியசாயியே யோ ழிய, கவுமுதாசைப் பார்த்தபோ து, இது சாலிகுடைய சிசுறல் லாமல் வேறென்று மில்லைவென் னுசொன்னார். பின்ன ரவர்கள் பிறிகேட்டாயும், குயினியு மதிக டிக்கினார்கள், அவர்கள் சொன்

ார்கள் சாலிகு நமக்கெல்லாம் பெரியவரா யிருக்கிறதையும், நம் மை யெல்லாம் அப்தார்க்கிக்கொன் னுகிறதையும் நாடுகொர், ஒருக் காலும் அதற்கவர் சக்தி பெற மாட்டார் - இத்தமட்டும் சாலிகு நம்மிடத்தி லுண்மை யானவராக இருந்தார். இப்போ தவருடைய பொய்யும், இலாவும் வெளியாச்சு தென்று.

இவ்விதம், அவர்கள் சொன்ன சொல்லை சாலிகு அலைகில்லலாம் கேட்டுக் கோபமாகி, ஆதம் அலை கில்லலாத்துடைய அசாவைக் கையிற் பிடித்துக் கொண்டு கவு முதா னிடத்திற் போய், ஒருதாம் அபயமிட்டார். அந்தச் சத்தத்தி னாலே யெல்லாரும் பயத்தோடிப் போனார்கள். போனவர்கள், மறு படியும் பூந்து சாலிகு அலைகில்ல லாத்தோடும் நீர் நமியென்கிறதி லுண்டு கொல்லுகிறவராகயிருந் தானாற் காட்டிலிருக்கும் ஹை வானென்னு மிருதம், பக்கிராங் கள்வந்து நீர் நமியென்கிற துண் மைதா னென்றுசொல்லுமானால், நான்கள் ஈமான் கொள்ளுகிறோ மென்று சொன்னார்கள்.

அப்போது, சாலிகு அலைகில் லலாம் காட்டி விருக்கிற மிருகங் களை, பக்கிராங்களை, நான் தமுதுடைய கூட்டத்தா ரிடத்தி

வனுப்பப்பட்ட நகுலா யிருப் பேனையானல், நீங்கள் அல்லாவுடைய வுத்தாவுகெண்டு சுறுக்கிலே வந்து சாட்சி சொல்லுங்க ளென் றலற்றினர். அப்போது, பெரிய பசவைப்போலே யிருக்கிற புலிகள் கரீட்டிலே நின்றும் லப்பைக்கு, லப்பைக்கு, என்று கொல்லிக் கொண்டு டோடிவந்து அவர் முன்னாலே சாட்சியாக நின்ற துங்கள். அப்போ தந்தக் காபிர் களில் நின்று மொருதன், இது வனுப்பமான சிருமுத இருக்கிற தென்று சொன்னான்.

அப்போது, அந்தப் பெரும் புலியவர்கள்மேலே போய்விழுந் து ஒரு சத்தம் போட்டு, அவர் களில் நின்றாஞ்சிலபேர் லையடித் து ஹலாக்காக்கிப் பேட்டது மதுபடியும், அந்தப்புலி பெரிய சத்தமாக அலறினது. அப்போது, அல்லாவுத் தஜூலா அவர்கள் கல்பிஸ்பயக்காததைவிட்டு அவர் க ளெல்லா மோடிப்போனார்கள். இவ்விதம், அந்தக் கவுமுதன் கலாக் கானதைச்சாலிகு அலைகிஸ்ஸலாம் பார்த்து மெத்தவும் விசாரப்பட டமுதார். பிறகு, கவுமுதனொரு ஹண்டாகவந்து நாலாயிரம்பேர் கள் வரையி லிழிந் கொண் டார்கள்.

பிறகு, சாலிகு அலைகிஸ்ஸலா துடைய சிறிய தகப்பன் பகிமிபு து சஜீதென் கிறவரும் வந்து ஈமான் கொண்டார். பகிமுடைய பெண்சாதி சதுக்கத்துப் பின்று முகையா வெவ்கிறவ ளீமான் கொள்ளாமற் புருஷனை விட்டும் நீங்கிக்கொண்டு, அவளுக் குண் டாயிருந்த பிள்ளைகளையும் புருஷ னிடத்தில் விடாமலிருந்தாள். அப் போது, பகிமென்பவர், அவரையு ளைமைக் கீமற், பிள்ளை களைய மமைக் காமற், பணங் றாக்க ளொன்றுக் கேளாமல், சாலிகு அலைகிஸ் ஸலாத்துடைய மஸ்ஜி திற்போய் வணங்கிக்கொண்டிருந் தார்.

பிறகு, சாலிகு அலைகிஸ்ஸலாம் எழுபது வருஷமட்டு - கவுமு தனை ஈமானி லமைத்துக்கொண் டிருந்தார், அவர்கள் ஈமான் கொண் ளாதபடியால், அவர்கள் பெரிய பதுவாச் செய்தார். அப்போது, அல்லாவு கபுகானகத் தஜூலா அவர்கள் பெண்கள் குடல்வா யெல்லாமலடாக்கிப் போட்டான். கூடா நபியுடைய கவுமுதன்பெண் டின் மலடாக்கினது போலே, ளவர்கள் தோட்டத்திலிருக்கிற மரங்களுக்கிடையிலும் பழம் பழுக்கா ம லுளர்த்துபோச்சது. அவர்கள்

ஆறிமாடு ஒட்டதை யிவைகொல் லாம் ஹமலாய்க் குட்டிபோடவு மில்லை.

பிறகு, கவுமுதனெல்லாம் சாலி கு நபியிடத்திலவந்தவரோடுமும் முடையசபிஇலேயெங்களுடைய பணத் துக்கும், எங்களுடைய மேய்கிற ஹைவான் களுக்கும் - எங்களுடைய புத்துறான் களுக் கும் பசா தும், லொக்காணுமெந்த வுமுண்டாக்கது. இப்போது, ரீரோ நாலிடத்தி லொப்படிக்குளத்தில் யகிலும் போய்விடும், அப்படிப் போகாவிட்டா லும்மை நாங்கள் கொன்று போடுவோ டென்று சொன்னார்கள்.

அப்போது, சாலிகு அலைகிஸ் ஸலாம் ஒருதாம் அபயமிட்டார், அதனு லவர்களெல்லாம் பயந்து முகக் குப்புற விழுந்தார்கள், இந் தப்படிக்குசாலிகு அலைகிஸ்ஸலாம் து அவருஷத்துக்கு மேலே ஈமா னி லமைத்திறல் ராக இருந்தார், அப்படி யிருந்தும், அவர்களுக்கு வழிகேடேயெழுதிய கேர்வழியுண் டாகஇல்லை.

பிறகு, அவர்கள் ஹலாக்காகிற தற்காக வேண்டி பதுவாச் செய் கிறதை நாடித், தம்முடைய மூமி னுன அக்ஹாபிகளிடத்திலிருந்து நானிர்த மலையிலேநேராய கிணான் இபாதத்துச்செய்யப்போகிறேன்

ஆ லால், நீங்கள் மஸ்ஜிதிலேயே யிருந்தனென்று அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொண்டு மலைமேலே போனார்.

இவ்விதம், சாலிகு அலைகிஸ்ஸலா மீப்பான இடத்திலே நல்ல தண் ணி ரருவியாடுதான் ஹண்டாயிருந் தது கண்டு, அந்த அருவியிலே யுலுச்செய்துக்கொண்டு நொழுதிற தற்காக வேண்டி மலைப்போதும் பிற்புருந்தார், அவ்விடத்திலிருந் து ஒளியைக்கண்டார் - பின்னர், கஸ்தூரிவாசமு முகந்தார், பின் னர், அந்தப் பொதுமபிற்பொன் னினாலே கட்டிலொன்று போட் டிருந்தது - அதின் மேலே விரிப் பும் விரிந்திருந்தது - ஜங்கரூலே கந்திஸ்களூர் தூக்கி யிருந்தது, அதைப் பார்த்தவர் மெத்தவும் புதுநையாய்ச் கட்டில்மேற்போய் விழுந்த படுத்துக்கொண்டார்.

அப்போது, அல்லாவுகபுகான கத் தஜூலா அவர் கண்ணிலேநித் தினாயை யிறக்கி வைத்து (சய்) வருஷம் விழிக்காமல் நித்தினா செய்தார், அதனால், மூமினுன அவ ருடைய அக்ஹாபிகளுக்கும், காபி ரானகவுமுதகளுக்கும், அவருடைய செய்தி தெரியாம லிருந்தார்கள், அப்போது, மூமினுனவர்கள் அவ னைத்தேடிப் புறப்பட்டுப் போய், அவனாக ாணு லமுதுகொண்டிருக்கையில், ருமலக்கு மண்டரு

டைய குறத்தாகவந்து நீங்களை
னமுதிர்ச்சு, உங்கள் சரீரமெல்
லா முருகிப்போச்சுதே, உங்கள்
காலெல்லாம் பேதமாகப் போச்சு
தேயென்று சேட்டார் - அப்போ
தவர்கள் சேட்டவரைப் பார்த்து
நீங்கள் சாலிகு அலைகிஸ்ஸலாத்
தை யிழந்து விட்டோம், அவரை
த்தேடிப் புறப்படுத்தோம், புறப்
பட்டோம் நங்க எவகாத்தானவில்
பெய்திருடைய செத்தியு மெங்க
ளுக்குத் தெரியவில்லை யென்று
சொன்னார்கள்.

அப்போது, அந்த மலக்கு கவு
முதலோடும், அவர் அல்லாகுத்
தஆலாவுடைய காவலிலே யிருந்
திறர், இப்போது நீங்கவரைக்
காண்கிற தற்கு, உங்களுக்குப்
பாதையிலே, அல்லாகுத் தஆலா
வுடைய வுத்தரவுகொண்டே யொ
ழிய வென்று சொல்லிவிட்டு, அந்
த மலக்குப்போய் விட்டார்.

பின்ன ரவர்களெல்லாம், அல்லா
குத் தஆலாவுடைய இபாதத்தி
லிருந்தார்கள். அவர்கள் கெபாகு
மளவும், அவர்களிலே சிலத்தீர்கள்
மலுத்தாய்ப் போய் மஸ்ஜிதிலே
யடக்கி அவர்கள் கபுறிலே இன்
னரின்னொன்று பேரு மெழுதப்
பட்டிருக்கிறது, அப்போது, சாலி
கு அலைகிஸ்ஸலாம், நித்தினாயில்
நின்றும்-நாற்பதுக்குறும் தீர்ப்ப

மானபோது கண்விழித்தெழுந்தி
ருந்து - உலுச்செய்து கொண்டு
இரண்டு மக்கூத்துத் தொழுது
கொண்டு பின்னர், அந்தக்காபிரான
கவுமுதன் ஹலாக்காகிற தற்கு
பதுவாச்செய்ய நாடினார்.

அப்போ தொரு சத்தங் கேட்
டார், அஃ தெவ்வித மெனில்,
சாலிகே நீர் அவர்கள் பேரிட்பது
வாச்செய்கிறதைத் தீவரிக்கவே
ண்டாம், நீர் தீவிரித்தபடியினு
நாற்பதுவருஷ மும்முடைய கவு
முதனைத் தொட்டுங் காயிபாகடுரு
ந்தீரென்று. இவ்விதம் சாலிகு அலை
கிஸ்ஸலாம், சத்தங்கேட்ட பிறகு
தங்கருடைய கவுமுத ளிடத்திற்
போகலாமென்றெண்ணிக்கொண்
டு, ஊருக்குள் வருகிற போது,
முதலி லூரி லறியாத அடையா
ளங்களை யெல்லாம் கண்டார்.

பிறகு, அவருடைய மஸ்ஜிதில்
வந்தார் - மஸ்ஜிதும் ஹுபாக
இருக்கிறது, அதி லொரு தருமில்
லே, ஆனால், மலக்குகள் தழுது
டைய கவுமுதன் மஸ்ஜிதை யிறுக்
காமல காத்துக்கொண்டு இருக்கி
றார்கள், அதைப் பார்த்து சாலிகு
அலைகிஸ்ஸலாம் - புதுமையாய்
ஆண்டவனே, யிர்த மஸ்ஜிதில்
நான் வைத்துவிட்டுப்போன மனு
டரை மெய்யாச்செய்யப் பட்டதெ
ன்று கேட்டார்.

அதற்கு - மலா யிக்கத்துசு
சாலிகு அலைகிஸ்ஸலாத் தைபார்த்
து, சாலிகே, சிலபேர்கள் மவுத்தா
னர்கள், மற்றப்பேர்க ளெல்லா
மும்மை நாற்பதுவருஷமாகக் கா
ணாமையினு லவர்கள் காபிரான
கவுமுத ளிடத்திற் போய்ச் சேர்ந்
துகொண்டார்கள், நீர் கவுமுதன்
மேலே பதுவாச் செய்கிறதைத்
தீவிரித்தீர், அதற்காக வேண்டி
புல்லாகுத் தஆலா யும்மை நாற்
பது வருஷமாக நித்தினாயிலா
பைத்தான்.

இப்போது ஏம்மைக் கவுமு
த ளிடத்தி லனுப்பி வைத்தான்
ஆதலால், நீர் போய் அவர்
களை அல்லாவுக்கு வழிபடுகிறத்
தானிலே யழையும, நீ ரவர்களை
ஹலாக்காக்கிற தற்குத் தீவரிக்க
வேண்டாம், உம்முடைய நப்புத்
தீவரிக்கிறவனல்லவென்று சொன்
னார்கள், அதுகேட்டுச், சாலிகு
அலைகிஸ்ஸலாம் கஜூதிலேவிழுந்
து என்னுடைய ஆண்டவனே,
என்னுடைய நாயனே நீ யெல்லா
வஸ்துவின்மேலேயும் சக்திபெற்
றிருக்கிறாயென்று சொன்னார்.

அப்போது அல்லாகுத்தஆலா,
அவசளிலே வகி யிறக்கிவைத்
தான், அஃதென்னெனில், சாலி
கே நீர், உம்முடைய கவுமுதனை
விலே போய் அல்லாவை வணங்

குதிந் தானவிலேயும், புத்துணா
ன்களுக்கு அவர்கள் வணங்குகிற
தை விட்டும் விலக்கிக் கொள்ளு
கிற தானவிலேயும், அவர்களை
யழையுமென்று. இவ்விதம் வகி
யிக்கின்போது, சாலிகு அலைகிஸ்
ஸலாம், கவுமுதனைத் தீவிரித்தார்
அன்றைய தினம் அவர்களுக்கு
சதாச இருந்ததி, அதனால் கவுமு
தரும், இராவும் லீனத்தாக
வேரிடத்திற் கூடிப் புத்தூதர்க
ளைக் குருசியிலே நிறுத்தாட்டிக்
கொண்டு, அதற்கு வலதுபுறமும்
இடதுபுறமும் கொடிகள் பிடித்
துக்கொண்டிருந்தக் கண்டார்.
கண்டு அவர்களிடத்திலேபோய்,
அவர்களைப்பார்த்து, என்னுடைய
கவுமுதனே (ஸாஇலாக இல்லல்
லாகு வயின்னி சாலிகன்றருவல்
லாகி) என்று சொல்லுங்கள் நான்
முன்னாலே யொருநா முங்களிட
த்தில் நகுலாகவந்தேன், இப்போ
திரண்டாவதும். நகுலாக வந்தே
னென்று சொன்னார்.

அப்போது, கவுமுதனெல்லாங்
கேட்டுக்கொளுகப் போனார்கள்
புத்துணான்களெல்லா முகங்குள்
புற விழுத்துபோர்கதுகள், ஹை
வான்களெல்லா மெங்கள் நப்பி
டத்தில், நின்றும் ஹக்குவந்ததெ
ன்று சொன்னதுதான் (ஐ-ந்தகு)
என்கிற ராஜா சாலிகு அலைகிஸ்

ஸ்தாந்நைப்பாங்கு ரீராவென்று கேட்டான், அந்தவர்கள் நான் காபூக்குடையவன் சாலிகென்று சொன்னார்.

அப்போ திராஜா சாலிகு வந்தான். அப்போது பார்த்து, சாலிகே நீர் வெருகாளாக எங்கலிடத்திலிருந்து, பிறகு நிற்பதுவருஷம் காயிபாகப்போனோ, நீசாலிகல்ல என் னிடிலும், நீயாகிறான் வந்தனை குணியகாரன் சாலிக்குப்பின்னாலே நீ யெங்கலிடத்தில் வந்தாயென்று, அவனைக்கொல்ல நாடினார்கள்.

அப்போது, பள்ளிவாசலிலிருந்த மாம் வேருடனே பிடிங்கி ஆசாத்தி லுயர்ந்து, அதின்கொம்புகள் இலைகளெல்லா மூறிந்து பாம்புந் தேருமாய்த் தழுதுடைகூட்டங்களே, இவராகிறவர் உங்கலிடத்திலுணுப்பப்பட்ட நகுல் சாலிகை இருப்பாபென்று சத்தமாக அலறி, யந்த ராஜாவுக்கு கேடோ யிறங்கிச்சுது, அதுகண்டு ராஜா சாலிகு அலைகில்லலாத்தைப்பார்த்து, சாலிகே அவையிறங்காமற் பிடித்துக் கொள்ளும் உம்முடைய காரியத்துக்கு நான்யோசனை சொல்லுகிறேன் எனென்றுசொன்னான்.

அப்போது, சாலிகு நபிசொன்னார் என் தப்புடையபுதுமைகளை யெல்லாம்பார்த்து நீங்கள் ஈமான் கொள்ளாம லின்னமென்னயேனை யிருக்கிற தென்று சொல்லி, துஆச்செய்தார், ஆதலாலந்தபாம்பு தேன்களெல்லா மறபடியும், மாமாக அல்லாவுடைய வந்திரவுகொண்டு அதுபிடுங்கிக் கொண்ட இடத்திலேயே போய்த் தரிப்பதென்றது-பிறகு, ராஜாவுடையசிறு அம்பு பங்கன் - குறைபிட்டு உகைமு என்பன்சாலிகுநபியைப்பார்த்து-சாலிகே நீரெங்களுக்கு நசிகுத்துச் சொல்லுகிறீர்கள் நறிந்தோமானால், நங்க னுமது நசிகத்தளவிற விரியமாக இருக்கவில்லையென்று சொன்னான்.

அப்போது, சாலிகுநபி அந்நைப்பார்த்து, ஒய்மனுடனே, யின்றையதினம். இந்நின்ன வகுத்திலே நீயும், உன்னுடைய குடும்பத்தாரு மவுத்தாய்ப்போவிர்கள் நாளைதன் முன்னுடைய தாயும், தகப்பன மவுத்தாகிறார்கள் ஆதலால், ஈமான் கொள்ளுங்கள் அப்படி நீங்கள் ஈமான் கொண்டால் அல்லாவுக்களையாதாக்கவைப்பான், உனக்குக்குறிக்கப்பட்ட அஜல் வருமளவும் நீ யின்மையானவனாக இருப்பாயென்று சொன்னார், அதுகேட்டந்த மனுடன்

இதிலுமிப் பாராமற்போய் விட்டான், அப்போது, மனுடர்கொல்லாம் சாலிகு நபியுண்மை சொன்னான். அன்று அந்தவேளையைப்பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

அந்த வருகது வந்தபோது, குறைவென்கிற மனுடனும், அவன் பென்சாதியும், பின்னையுமவுத்தானார்கள்-மதுராளானபோது அவனுடையதாயும், தகப்பனமவுத்தானார்கள்-இந்தச் செய்தியைத் தழுதுடையகூட்டத்தாரகேட்டுமெத்தையும் புதுமையானார்கள்-இராஜா அவனுடையகிறியதகப்பன்மகன் மவுத்தானு னென்று மெத்தையும் பதறியழுநான், அப்போது சாலிகு நபி அந்தக் கூட்டத்தாரகளைப்பார்த்து இந்த மையித்தை யென்னுடைய துஆவைக்கொண்டுஅல்லாவுக்கு அலாஹயாத் தாக்கவைத்தால் நீங்கள் ஈமான் கொள்ளுகிறீர்களா வென்று கேட்டார்.

அதற்கவர்கள், ஈமான் கொள்ளுகிறோமென்று சொன்னார்கள். பிறகு, சாலிகு நபி குறைவுடைய வீட்டில்வந்து துஆச்செய்து அந்த மனுடனுடைய பேரைச்சொல்லி, குறைவே யென்று கூட்டிட்டார்-உடனே யவன் உப்பைக்கு யாநபி அல்லா வென்று சொல்லி யெழுந்துவின்று (அஷுஹதுஅன் ன இலாக இல்லலாகு வபுன்ன

சாலிகன் அப்துரு வறகுது) என்று கலிமாவும் சொன்னார். அவை கவுமுநன் பார்த்தபோது, சாலிகே இஃதும்முடைய சிறுமே அல்லாமல் வேறென் மல்லென்று சொல்லி யெல்லோரும் பெரியசாயி யிருந்தனரென்று இத்தச் செய்திகளையெல்லாது சொன்னார்கள்.

அப்போது, சாமியுடையவயிற் றிலே யிபுல்லு புருத்திருந்து கொண்டு, அவர்களோடும், நீங்கள் சொன்னதெல்லாம் நான் கேட்டேன், ஆனால், நீங்க ளித்தனைகாலமு மிருந்தீர்களே, அதுபோல், நல்லதினம் தின்றுகொண்டு, நல்ல ஆடைகளு முடுத்துக் கொண்டு சந்தோஷமாக இருங்கள், சாலிகைக்கண்டீர்களே யானால், அவரோடும், கூதுநபியும், துரு நபியும், உமக்கு முன்னுண்டான நபிமார்களும் அவர்களுடைய கவுமுநளுக்குத் திட்டார்தாங்கன்காண் பிவித்தாரர்களே அதுபோல், நீரும் ஒருதிட்டார்தாங் கொண்டு வாருமென்று சொல்லுங்க ளென்று சொன்னான். அதுகேட்டு, கவுமுநர்களாலே நான்மாத வெளியேயவந்து, இஃதிபுத்துஹானுடையவயிற் றிலேயின்றுமொருசெய்திகொன் னுகிறேன்-யாவருக்குஞ்சொன்னார்கள்.

கசகல்லன்பியா.

அப்போது, சாலிகுநதி அவர் களைப்பார்த்து, ஹவான்கள் பேசினதும், புவிபேசினதும், மரத்துடைய கொம்புகளெல்லாம் பாம்புந், தேனாமாய்ப் பேசினதும், பஞ்சகாமம் பேசினதும், செந்தமையகதுவாய் துப்பெற்றெழுந்ததும் இந்தத் திட்டார்தாங்க ளெல்லா முங்களுக்குப் போதாது, முறுபடியும் நீண்டிளன்னதிட்டார்தாங்களை நாடுகிறீர்களென்று கேட்டார், அதற்கவர்கள், சாலிகு நதியைப்பார்த்து, சாலிகே நாயின மெங்களுக்குப் பெரியநாளாகிறபடியால், எங்கள் புத்துணர்வுகளை யெல்லாம் அந்த ஓடைக்கையிற், கொண்டுபோய்நிறுத்தி குறுபான் செய்யப் போகிறோம். ஆகலால்.

நீரு மவ்விடத்தில் வந்து, உம் முடையறப்பிடத்தில் துஆச் செய்யும் நாங்களு மெங்கஞ்சாமியிடத்தில் துஆச்செய்கிறோம் அப்போது யாருடையது ஆக் கபலாகிறது பார்க்கலாமென்று சொன்னார்கள். பின்ன ரீதுடையநாளானபாது, அவர்க ளெல்லாம் அழகாகப் புத்துணர்வுகளைக் குறுசியிலேநிறுத்தாட்டி வைத்துப் பெரிய சாயியைப் பொன் குருதியிலே நிறுத்தாட்டி வைத்து இராஜ (ஜான்

பு) என்கிறவனும் பொன் துஆத் தின்மே விருத்திறதோடு, கசமு களெல்லாருங் கூடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அப்போது, ஜிபுரியில் அலைகின்வல்லாமிறங்கி சாலிகு அலைகின்வல்லாதைச் சுமந்து ஒருமலைப்போதும்பிலே கொண்டுபோய் ஆகம் அலைகின் வலாத்துடைய ஜாப்புவையுடுத்தாட்டி, சிறு அலைகின் நிறுத்த துடைய துப்பட்டானை அவர்மேலே போட்டு, ஆய் துடைய செருப்பைக் காலுக்குப் போட்டு, இதுரீசு அலைகின்வலாத் துடைய மோதிரத்தைக் கையிற் போட்டு, துரு அலைகின் வலாத் துடைய வானையவர் கையிற்கொடுத்து அவரைச் சுமந்து கொண்டு வந்து மூன்றாது வாகலி விறக்கினார், அல்லாருசபுகானகூத்தஆலா அவருடைய அழகையும், வடியையும் அதிகமாக்கினான்.

பிறகு-சாலிகு அலைகின் வலாம் உலுச்செய்துமன்னிதிவிரண்டுறக் ஆத்துத் தொழுதுகொண்டு நப்பிடத்திலே அவர் நாடினைத்து ஆக்கேட்டு, இராஜாவும், கவுமுகளுமிருக்கிற விடத்திற் போனார். போய், கவுமுகளுக்கு முகைப் போனார், அப்போது அவருடைய முகவொளிவு தெளிவினாலே கவுமுகளவையறிமாமற்போனார்

ந்தன்-பிறகு, சாலிகு அலைகின்வலாம் சப்புநனையெல்லாமுறித்துக் கொண்டு இராஜாவுக்கு முன்னாள் சாலிகுநதியின் நுங்கொண்டு துடைய கூட்டங்களே காலுங்களுக்கு நகுலாக இருப்பேன், நீங்களைக்கு சுமங்கொள்ளுங்கள் அதனை விட்டும் நீங்கள் சுலாமத்துப்பெற்றுப்போவீர்களென்று சொன்னார்.

அப்போது, கவுமுகள், சாலிகு நதியைப் பார்த்து சாலிகே யும், துடைய நப்பிடத்தில்கின்றுமொரு திட்டார்தாங்கைக் காண்பிக்க நாங்கன்கேட்கிறோமென்று சொன்னார்கள். என்னகாரணத்தை நீங்கள் நாடுகிறீர்கள் என்று கேட்டார் அப்போது, அவ்விடத்திலொரு வெள்ளைக்கல்லுண்டா விருந்தது, அந்தக் கல்லில் நின்ற மொரு ஓட்டை புறப்பட வைத்திரானால், நாங்களுமக்கு சுமங்கொள்ளுகிறோமென்று சொன்னார்கள்.

அப்போது, சாலிகு அலைகின்வலாம், அந்தக்கவுமுகளைப்பார்த்து அந்தக்காரிய மென்னுடைய நப்புக்கு மெத்தவும்மேசாயிருக்கும் எவ்விதமாக வெட்டகை புறப்படவேணும் அதைச்சொல்லுங்கொண்டு கேட்டார் - அதற்கு இராஜா, கவுமுகளைப்பார்த்துச் சொன்னான் ஒட்டைக்கின் மாதிரியை

யறிவிபுங்க ளென்று. அதுகேட்டுவர்கள் நங்கதங்கள் மனதில்வந்தபடிக்கு, வசுபு செய்தார்கள். அப்போது, இராஜா சொன்னான், நானொரு மாதிரி சொல்லுகிறேன், அந்தப்படி புறப்படவையு மென்று வசுபுசெய்து, இராஜாவைப்படிக்கு நீர் அந்தக் கல்லிலேநின்று மொட்டகைப்புறப்படவைத்தால் நாங்கவு சுமான் கொள்ளுகிறோமென்று சொன்னான்.

அப்போது, அல்லாரு கபுகானகூத்த ஆலா, சாலிகு அலைகின்வலாமளவிலே வகிறந்தி வைத்தான்-அவர்கள் கேட்ட வசுபுப்படிக்கு ஒட்டகம் புறப்பட்டாலவர்கள் சுமான் கொள்ளுகிறார்களா வென்று கேட்டறியு மென்று, சாலிகு அலைகின்வலாம் கேட்ட போது, சுமான் கொள்ளுகிறோம், ஆனால் அந்த ஒட்டகத்தின் பால் சாராயத்தைக் காண மதுரமாகவும், தேனைக்காண இன்பமாகவு மிருக்கவேணுமென்று சொன்னார்கள்.

அப்போது சாலிகு அலைகின்வலா அவர்களைப்பார்த்து அந்தப்படிக்கு கிளர்நால் நீங்கள் சுமான் கொள்ளுகிறீர்களா வென்றுகேட்டான். அதற்கு அவர்கள் நாங்கன் சுமான் கொள்ளுகிறோம் அந்தப் பால் கோழி காலத்திற் குளிராகவும், மாரிக் காலத்திற் குடாகவு மிருக்க

வேணும் - அதுதவிர நச்சினிடை
எவதக் குடித்தாற் சொல்லாமல்
வேணும், பக்கத்தைக்குடித்தாற்
சிமானுத வேணும், என்றுசொன்
னார்கள்-அப்போதுசாவிசுஅலைக்
கில்லலாம்புலாதினாடும், அந்தப்
படிக்கென் றப்பு புறப்படவைத்
தால் நீங்கள் ஈமான் கொள்ளுதி
நீர்களுவென்று கேட்டதற் கவர்
கள், ஈமான் கொள்ளு கிறோம்,
அந்த வொட்டகம் எங்க ளாடு
மாடு ஒட்டக மேற்கிற தலத்தி
லே மேயாம லிருக்கவேணும்,
மலை யுச்சத்திலும், ஒடைக்கரையி
லும் போய் மேயவேணும், பூமி
யிலே முளைத்திருக்கிற புற்பூண்டு
களை யெங்க ளாடுமாடு களுக்கு
விட்டு வைக்க வேணுமென்று
சொன்னார்கள்.

அதுக்குச், சாலிகு நயி என்னு
டைய றப்பு அந்தப்படி யொட்ட
கத்தைப் புறப்படவைத்தால் நீங்
கள் ஈமான் கொள்ளுகிறீர்களா
வென்று கேட்டார், அப்போதவர்
கள் நாங்க லீமான் கொள்ளுகி
றோம், அந்த மொட்டகத் துக்குக்
தண்ணி சொருகாளும்த் தண்ணி
டைய ஹவான்களுக்குத் தண்ணி
விரொருநாளும் குடிப்பதுவே
ணும் அந்த வொட்டகத் த் எந்நா
ளும் பால்கொடுக்கேனும், அப்

படிக்க கொடுக்கிறதில் ஒருநாளா
வது பால்கொட்டாம லிருக்கக் கூ
டாதென்று சொன்னார்கள்.

அதற்கு, சாலிகுநயி அப்படி
யொட்டகத்தை யென்னுடைய
நாயன் புறப்படவைத்தால் நீங்க
லீமான் கொள்ளுகிறீர்களாவென்
று கேட்டார்கள், அதற்கவர்கள்
நாங்க லீமான் கொள்ளு கிறோம்,
அந்த வொட்டகை யொவ்வோர்
நாள் இராவைக்கும் எங்கள் வீடு
கள்தோலும் வந்து - ஒவ்வோர்
வீட்டுக்கார னுடைய பேலிச்
சொல்லிக் கூப்பிட்டுப் பாலுவே
ண்டீமானாற் கலசத்தைக் கொண்
டுவாருங்க ளென்று சொல்லி
ண்டும், அவர்கள் கலசத்தைக்
கொண்டுவந்து ஒட்டகத்தின் மடி
யின்கீழே வைத்தால், மனுபு
கறக்கப்பட்டு, அந்தக் கலசம்
நிறையப் பால்கொடுக்க வேண்டு
மென்று சொன்னார்கள்.

அதுகேட்டுச் சாலிகு அலைகில்
லலாம் அந்தக்கவுமுனைப் பார்த்
து, நீங்கள் சொல்லுகிற கிரமப்ப
டிக்கு என்னுடைய நாயன் புறப்
பட வைத்தால் நீங்க லீமான்கொ
ள்ளுகிறீர்களாவென்று கேட்டார்
அதற்கவர்கள் - நாங்க ள்சொன்ன
ஒறுத்துப்படிக்குக் கல்லிலேயின்
று மொட்டகைவந்ததாலால், நாங்
கலீமான் கொள்ளுகிறோ மென்று

சொன்னார்கள். அப்போது சால்
கு நயியவர்களைப்பார்த்து நீங்கள்
சொன்ன ஒறுத்தெல்லாம் அல்
லாது, அதுவா நிறைவேற்றிவைப்
பான், நான் சில ஒறுத்துகளுங்
களோடு சொல்லுகிறேன்-அந்தப்
படிக்கு நீங்கள் செய்ய வேணு
மென்று சொன்னார் - அதற் கவர்
கள் அச்சொன்ன ஒறுத்தென்று
கேட்டார்கள்.

அதற்குச் சாலிகு அலைகில்ல
லாம் அவர்களைப்பார்த்து நீங்கள்
யுடும் அந்த வொட்டகையின்
மே லேறக்கூடாது, அம்பு கற்
கொண்டு மறை யெய்ய எழியக்
கூடாது, அந்த வொட்டகைக்
கும், அதன் குட்டிக்கும் நீங்கள்
தண்ணிை எலக்கக் கூடாதென்
றுசொன்னார். கவுமுந ளதைக்
க்பூண்டென்து, அவருக்கு வார்த்
தைப்பாடு கொடுத்தார்கள்.

பிறகு, சாலிகு அலைகில்லலா
மீரன்றெக்குத்துத்தொழுதுகொ
ண்டு அல்லாகுத்தஆவாதிடத்தில்
துஆச்செய்தார். அப்போ துட
னே அந்தக் கம்பிள்ளை பெறுகிற
வன் வருத்தப் படுகிறதுபோலே
வருத்தப்பட்டு, அசைதலுண்டா
கிப் பிளந்தது, பிளந்து, அந்தக்
கவுமுநன் வகபு செய்தார்தளே
யந்தப்படிக்கு ஒரு வொட்டகை
பும், அதற்குப் பின்னாலே யதி

னுடைய குட்டியும் புறப்பட்டது
அந்த வொட்டகையுடைய நீளம்
வால் தொடுத்துக் கழுத்தளவும்
(எ) முழமிருந்தது, அதினுடைய
மடி(எய்)முழமிருந்தது, அதின்
முலைக்காம்பு ஒவ்வொரு மடிக்கு
(யெ) உண்டாயிற்று, அதுதான்
ஒவ்வொரு முலைக்காம்பு (யி) முழ
மிருந்தது. அந்த வொட்டகம்
புறப்பட்ட வட்டனே (லாஜிலாக
இல்லல்லாகு வஅன்ன சாலிகன்
றகுலுல்லாகு) என்று சொல்லின
து, அந்த வொட்டகை யுடைய
சரித்தில் நீண்டும் வேர்வை முத்
துக் கோர்த்தாப்போ லிருந்தது.

இவ்விதமான அந்த வொட்ட
கை வாய்கிறந்து நாளுகிறது, என்
னுனுடைய வொட்டகையா யி
ருப்பேன், என்னிப்படைத் துங்
களுக்குப் பெரிய திஷ்டார்தா
மாக்கி வைத்தானே அப்படிக்க
கொத்த நாயன் தாய்மையானவ
ளென்று சொல்லினது, அதைக்
கவுமுநன் கேட்டார்கள். கேட்ட
வுடனே (ஜுந்தகு) என்கிறாஜா
தன் திருக்கை விட்டுக் கீழிறங்
கிச் சாலிகு நயியிடத்தில் வந்து
அவருடைய தலையை முத்தியிட
க்கொண்டு, கவுமுநனைப் பார்த்
துத் தழுதுடைய கூட்டங்களை
நேர்வழிக்குப் பின்னாலே மறை
வான வஸ்துவொன்றுமில்லை, நான்

சுமான் கொண்டெனென்று (அ) அது அன்லா இலாக இரல்லாகு வஅன்ன சூலிரன் நிகு அல்லாகி) என்று கலிமாச்சொன்னார், அவரோடு மிருதியாதுகல் குதனும் சுமான் கொண்டார்.

அந்தக் கவுழுகன் சுமான் கொண்டதைப் புத்தகான்களுக்கெல்லாம் காதிமாக இருந்த தாலுசிபு, அமறுபார்த்து உயர்த்தியான சத்தமாக அலறிநீர் தழுதுடைய வினையானே, இந்த வஞ்சனைக்கு நிக் கன் சுமான் கொள்ள வேண்டிய சபபெரின, வங்கன் சாமிபித்திந் நீங்குப் போய்க் கேளுங்கள் இதைக்கொண்ட அய்யா கான திஷ்டாந்தரத்தை யுங்களுக்குப் புறப்பட வைப்பாரென்று சொன்னார், அந்தக் கவுழுகன் கேட்டபோது சுமான் கொள்ளாம விருந்தார்கள்.

பிறகு இராஜாவுடைய அந்தப் பிறந்தான் - விஜயபு என்கிறவன் சுமான் கொள்ள நாடினான், அவனுடைய மூதேவீர்தனம் அவனை விலக்கிக் கொண்டதில், அவன் மான் கொள்ள வில்லை, சுமான் கொள்ளாம விருக்கிற கவுழுகன் கொல்லம் இராஜாவுடைய தம்பி விஜயபென்கிறவனை இராஜாவாக வைத்துக்கொண்டு அந்த தலையிலே தாஜுபோட்டார்கள் (சுன்

சுரு) என்கிற இராஜா தாம்வணங்கின புத்தகானையும், தகுந்தையு முடைத்துப் போட்டு மூரினான கவுழுகளுக்குத் தம்முடைய தனையெல்லாம் பகுத்து கொடுத்தவிட்டுச் சூபையுடுத்திக்கொண்டு ஊரிலே சுற்றித்திரித்துக்கொண்டு தழுதுடைய கிளையானாக் கண்டால், அவர்களை, ஒட்டிநீருக்கொண்டபோலே நீங்கனும் (லா இலாக இல்லல்லாகு சாலிகு தருவல்லாகி) என்று கலிமாச்சொல்லுங்களை எடுத்துக்கொல்லுவார், கவுழுகளாவரை திட்டிப் பேசுவார்கள் அந்தேவ விநமெனில், (சுந்தகே) யுனக் கொன்னகேடு, சாலிகு அவருடைய வஞ்சனையைக்கொண்டு, அந்த மருட்டிப் போட்டானே பெண்பார்கள்.

அதிகேட்டுச் (சுந்தகே) அவர்களைப் பார்த்து சிவமனுடர்களே காண் இராஜாவா யிருக்கிற போது நீங்க கொல்லாகு மென்பேச்சைக் கேட்டு நடக்கவில்லையா, அதுபோல், இப்போதும் பெய்யான காரியத்தைவிட்டும் ஹக்கான காரியத்தைத் தெரிந்து கொண்ட என் பேச்சைக்கேட்டு நடவார்களென்று சொல்லுவார் அவர்களாவர்பேச்சைக்கேனாவல் விலக்கிக் கொள்வார்கள் அந்த (சுந்தகே) என்கிற இராஜா சாலிகு அலைகெல்லலாத்துடன்

விட்டும் பிரியாம வளர்ச்சுடவே அல்லாகுத் தஆலாவை வணங்கிக் கொண்டிருப்பார் ஒட்டகமும் சாலிகு நமியைத் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கும், அந்தெல்கிதமெனிற ருயுடனே பிள்ளை துடருளப் போலே துடர்ந்துக்கொண்டிருக்கும், தழுதுக்கிளையார் சாலிகு நமியை வந்து உம்முடைய மொட்டகத்தை நாங்கன் ஒருதின குஞ் செய்யாமற் போனமேயானால், உம்முடைய தப்பு எங்களை அறியு செய்யமாட்டானென்று உட்கார்கள், அதற்கவர் மெய் தான், உங்களுடைய அஜல் வருமானவு முங்களைப் மாண்டபன் அறியு செய்ய மாட்டா னென்று சொல்வார்.

ஆனால், ஒட்டகமும், சாலிகின் காலம் மலமேயுடைய அந்த கொண்டிருக்கும் பூமியில் முடிக்கிற பூல்களை மெய்கிறதில், அந்தப் புற்புண்டைக் கவுழுகளுடைய ஆடு மாகெளுக்காக வைக்கும், இராஜானால் ஊரில்வந்த கவுழுகளுடைய வீட்டு வாச விந் போய், உங்களுக்குப் பால் வேணுமானால் வாங்குகளென்று கூப்பிடும், அந்த வீட்டுக் காரர் கலாத்தைக் கொண்டு வந்து ஒட்டகை மடியில்கீழே வைப்பார், அந்தக் காலம் நிறைபுமன

என் ஒட்டகத்துடைய கவுழுகின் னும் பால்விழும், அவர்களுக்குப் பால் கொடுது மென்கிறதை மொட்டக மறிந்ததானால், சாலிகு அலைகெல்லலாத்துடைய மன்னி தீர்த்துப் இரவெல்லாம் அல்லா குத் தஆலாவைச் சேக்கிறதெய் துக்கொண்டிருக்கும், பிள்ளை, பொழுது விடிந்தால் மெய்கிறதற்குப் பூமியை விட்டு மலையை நாடிப் போய்விடும். ஆனால், அந்த ஓரி லோர் கிணறுகாட் யிருந்தது.

அந்த வெருந்நிறே யல்லாமல் அல்லூரில் கோதே கிணறில் கை - யந்தல் கிணற்றுக்குமேலே இரும்புக்கட்டிப் போட்டிருக்கும் அந்தக்கிணற்றிலே சாலிகு அலைகெல்லலாத்துடைய மொட்டக மொருகருக்குத் தண்ணீர் குடிக்கவும், மற்றொரு நாளைக்குக் கவுழுகளுடைய ஆடு மாடு தண்ணீர் குடிக்கவும் திட்டம் பண்ணினார், ஒட்டகை குருக்கிற, நாளைக்குமானால், ஒட்டகம்பேய்ந்த தன்மையைக் கிணற்றுக்குள்ளே புகுத விட்டு அந்தக் கிணற்றிலிருக்குத் தண்ணீரை யெல்லாம் குடித்துப் போட்டுப் பிறகு சொல்லும்.

எல்லாப்புறமும் அல்லாவுக்காக இருக்கும், அவனைப்படிந் கொடுத்த நாயனானால், அவனுடையதன் னிருடைய மிச்சத்தை யெனக்கும்

கு குப்பாட்டி வைத்தானே அப் படிக்கொந்தாயன்-இன்னும் தழுதுடைய கிளையாழேலே யென்னைத் திட்டந்தா மாக்கிவைத் தானே அப்படிக் கொடுத்தாய் நென்று.

இவ்விதம், புகழுகிற வொட்டை தன்னுடைய வாயிலே தண்ணீர் செடுத்துக்கொண்டு குட்டியுடைய வாயிலுற்றுத்-மறுகளைக் குக் கவுமுதனாடைய ஆதிமாடுகளை யவர்களைட்டிவந்து அந்தக் கிணற்றிலே தண்ணீர் குடிப்பாட்டுவார்கள், சுபுகுடைய வகுத்தாச் சுதானால், அந்த ஒட்டகைசொல்லும்-என்ஆண்டவனே, யென்னுடைய பாலைக்குடித்துவிட்டு நெக்கும், உன்னுடைய திருவக்கும் ஈமான் கொண்டுத்தேடி, அவர்களுக்கு ஈமானையும், எங்கிலையும் அதிகமாக்கி வைப்பென்றும், ஈமான் கொள்ளாமற் போனார்களே அவர்களுக்கு என்னுடைய பால் அவர்கள்வயிற்றிற், புகுந்தால் நசலாக்கிவை. அஃகெப்படிப்பட்ட நசலானால் மருத்திலே தீராத நசலாக்கிவை-ஈ யாகிறவன் எல்லாவந்துவின் மேலும் சந்தி பெற்றவனென்று.

இவ்விதமாக இருக்கச்சேகானுக் குரான் கவுமுதன் தங்களுடைய ஆதிமாடுகளை எல்லாம் குறைத்து

போகிறதாகக் கண்டார்கள். அப்போதவர்களை எல்லாரு மொருமித்து அந்த வொட்டை மிருத்தி மதினாலே நம்முடைய ஆதி மாடுகளுக்குத் தண்ணீருங் கிடைக்கவில்லை, மேய்ச்சலு மகப்படவில்லை. ஆகையால், அந்த வொட்டையை யறுத்துப் போடவேண்டுமென்று யோசனை பண்ணினார்கள். ஆனால்,

அந்தக் கவுமுதனில், அம்முதுயின்று உமைமென்றொருபெயரிடின்னை யிருந்தான். அவளுக்குமுதலும், ஹைவான்களு மிருக்க முண்டா யிருந்தது. அதனோடு மவளுக் கழகான நாலுபெண்மகள் களு முண்டாயிருந்தார்கள், அவள் வீட்டுக் கச்சுவிட்டிலே (சதுரக் கத்திவின்தில் முறைமையா) என்னைப்பெண்ணை யிருந்தான், அவளுக்கு மேய்ச்சலு ஹைவான் அன்றும், குதிகைகளு மிருக்க முண்டாயிருந்தன, அவர்களிருவருந் சாலிகு நபியுடைய வொட்டைகளை பெய்வித்ததிலும், அறுத்துப் போடவே வேண்டுமென்று யோசனை செய்துகொண்டு கவுமுதனிடத்திற் போய் ஒட்டகையை நான்களாத்துப்போடுகிறோமென்று சொன்னார்கள். அதனோடு, கவுமுது, அந்த வொட்டைகளை யறுத்துப் போடுகிறோ

வருமென் தறிந்து அவளுக்கெருவரும் ஜெவாபுசொல்லாம லிருந்தார்கள்.

அப்போது (சதுரக்கத்து) என் கிறவளுக் கருகே (உபாபென் கிற) மனுட னடந்து போனான். அவனை யவன் கூப்பிட்டு ஈ சாலிகுடைய ஓராட்டகையை யறுத்துப் போடுகிறதானால் நானுன்னைக் கலியாணஞ் செய்து கொள்ளுகிறேன் நென்று சொன்னான். அவ னாதற்குவிவகிக்கொண்டான். யிறகு அவளுடைய கிறிய தகப்பனை (மஸ்தகு) என்கிறவ னிடக் கிலேபோய்த் தன் முகத்தையும், உடம்பையும் திறந்து கொண்டு (மஸ்தகு) என்கிறவனே யென்னுடைய அழகையும், என்னுடைய பணத்தையும் யிறக்கிருக்கொம், ஆகலால், ஈ சாலிகுடைய வொட்டைகளை யறுத்துப் போட்டால் நானுன்னுடனே வாருகிறேன் நென்று சொன்னான்.

அதனோடு உவன், சாலிகு நபியுடைய வொட்டைகளை யறுத்துத் தாதுக்கொண்டான். (சதுரக்கத்து) என்கிறவன், கலையிற் கிடத்திலே வந்து (மஸ்தகு) என்கிறவ னொட்டைகளை யறுக்கக் கவுமுத் செய்தான். என்னாலும், அவன் தனித்தனிகளுக்கிருள் ஆகையாலுன்னுடைய நாலுபெண்

மக்களையும் ஜெனத்தாக்கிக் தழுதுக் கிளையினுள்ள குறாத்திழுவ சாலிபு என்்கிறவன் வாக்கிபகார னாகவும், கலியாணஞ்செய்யாதவ னாகவு மிருக்கிருள். அவனுக்குப் பிழ்மனி லொருத்தியைக் கொடுத்த (மஸ்தகு) என்கிறவனுடையே அங்கிலையுஞ் சேர்த்தா லிருப்பெருங் கூடி யொட்டகையை யறுத்துப் போடுவார்களென்று சொன்னான்.

அதனோடு, அந்த வுமைறத்தெ ன்கிறவன், தன் பெண்மக்களை அவன் காணாக்கி (குறாத்தியிடத் திற்) கூட்டிக்கொண்டுபோய்த் தீர்த காலுபேரி லொருகியை யுனக்குக் கொடுக்கிறேன், ஈ சாலிகுடைய வொட்டையை யறுத்துப் போடவேண்டுமென்று சொன்னான். அதனோடு உவன், அவளுடைய மூத்தமக்களைத் தெரிந்து கொண்டு, ஒட்டகையை யறுக்கிறேனென்று சம்மதித்தான். ஆனாலவன், தழுதுடைய கவுமுதனில் மெத்தவும்- பொல்லாதவனாகவும்-கொத்துள்ளவனாகவும், ஒரு ஆளா லிருந்தமான மரத்தை வேருடனே நிகிக்கிப் போடுகிறவனாகவும், மிருத்தான்-அவனுடனேயும் (மஸ்தகு) வடனேயும் ஏழுபேர் சேர்ந்தார்கள் ஆக, இந்த வொன்பது பேரையும், அன்னாதுத் தழுது குறு ஆனிலே திருவானானான்

என்னி, அந்தப்பட்டைந்தி லொ
ன்பதுபே ரிருந்தார்கள், அந்த
வொன்பதுபேரும்பூழிளிலே பசா
து செய்கிறவர்களாக இருந்தார்
கள். அவர்கள் திருத்தமானவர்க
ளாக இருக்கவில்லையென்று. பிற
கு, அந்த வொன்பது பேரும்
ஊரிலே சுற்றிக்கொண்டு நாங்க
ளொட்டகத்தை யறுக்கப் போகி
றோமென்று சொல்லிக் கொண்டு
திரிவார்கள், ஆளு லாரிலுள்ளவர்
கள் அறுத்துப்போடுங்கொண்டு
சொன்னார்களே யுல்லாமல், அவர்
களுடனே யொருவருஞ் சேரவில்
லை, இவ்விதமாக அந்த வொன்ப
துபேரும் கையில் வாரும், எல்
லாமெடுத்துக்கொண்டு ஒரு மாத
தடியிலொதுங்கி நின்றார்கள்.

அப்போது, ஒட்டகத் தண்
ளிற் குடிக்கிறதற்காகத் திண்
றாந்திலேவந்தது வந்தபோது
கு காறி) யென்கிறவன் முதல்
யும்பெறிந்தான், அது, ஒட்டகத்
தடைய தொண்டைக் குழியிற்
பட்டது. பிறகு (மஸ்தகு) என்
தவனும்கூற்ற ஏழுபேரும் அம்
பெறிந்தார்கள், அப்போது, ஒட்
டகம் கடிசான் அலற்றலாக அலற்
றிற்று. அது, அலற்றினது குட்
டைய யோடிப்போகச் சொல்லி
பறிக்கிற தற்காத வேண்டிப்,
பிறகு, அந்தக்குட்டி மலையினு

டைய வுச்சத்தி லேறிக்கொண்டு
தழுதுடைய கவுமுதன்கலாக்காக
பதுவாச்செய்தது. பிறகு, அந்த
வொன்பது பேரும் ஒட்டகத்தை
யறுத்துச் சுட்டுத் தின்றுகொண்
டு சாராயத்தைக் குடித்துக்கொண்
டிருந்தார்கள். இந்தச் செய்தி சாலி
கு நபியறியமாட்டார்.

என்னாலும், காட்டிலிருக்கும்
ஹைவானகனெல்லாம்காணிகே நம
துதுட்டைய குறுபத்தைத் தழு
துக் கிளையார் கிழித்துப் போட்
டார்களென்று அலற்றிற்று. இவ்
விதம், ஹைவான்க ளலந்துவதை
சாலி கு நபிகேட்டு, அவரும், அவ
ருடனே யிருக்கிற மூமினாபேர்
களுமாக வந்து பார்த்தார்கள்.
பார்த்தும் போது, அந்த வொன்
பதுபேரும் கடியிருந்து ஒட்ட
கை கிழித்தெல்லத் தின்பதாகத்
கண்டார்கள். கண்டபோது, சாலி
கு நபி பெருந்தவும் விசாரமாக அழு
தார், அருடைய கண்ணீர் தாடி
யிலேழு வருமளவும்.

இ
ன்னார், சாலிகுநபி அல்லி
தஜலாவை தாக்கி (இலாகி வசெய்
தி) ஆசிய வழுவினிலே நீ தரு
லாக அனுப்பப்படுகிற தருமத்
தையுடைய நபி அருமது முஸ்தபா
சல்லல்லாகு அலைவசல்லத் து
டைய வுண்மைகொண்டு நானுன்

விடத்திலே கேட்கிறேன், தழு
துடைய கவுமுதன்கலாக்காக
பையிறக்கெவக்கிறதைக் கேட்
கிறேன் யாறெப்பில் ஆலமினென்
று சொன்னார். அதனோடு.

அந்த, ஒட்டகையுடைய குட்
டியுச்சத்திலிருந்து (இலாகி
வசெய்யிதி) பாசிக்கானக வுமுதன்
என்னுடைய தாயையும் வேறலை
செய்தார்கள், உன்னுடைய பிறகு
லையும் வேறலைசெய்தார்களென்று
கிற்றிற்று. அதனோடு, கவு
முதனோடிப்போய் அந்தக் குட்டி
வையும் விடிந் தறுத்து இவர்க
கையப்பகுத்துகொண்டார்கள்.

அப்போது, ஒட்டகம் பிறந்த
கல்லானது கவுமுதன்கலாக்கைக்
குமேல் நாற்பதுமுழ முயர்ந்து,
என்றப்புடைய வொட்டகையை
நீங்கள் நொம்பலமாக்கினீர்களே,
ஆதலா லுங்கலையும், உங்க வவு
ளாதுகளையும், அல்லாகுத் தஜலா
ளொம்பலமாக்குவானென்று சொல்
லிற்று, கவுமுதன் அந்தச் சொல்
லை யெல்லாக் கத்தினுற் கேட்டும்
அதைப் பாராட்டாம விருந்தார்
கள்.

பிறகு, அல்லாகு கவுமுதன் கத்
தஜலா சாலிகு அலைவசல்லத்
துக்கு விசிறக்கி யைந்தான்
உம்முடைய கவுமுத னொட்டகத்
தை யறுத்துப் போட்டார்கள்.
ஆதலால், நீரவர்களிடம்போய் உங்
களுக்கு அதாபு வருமென்று அச்
சம் பூட்டுமென்று. அதுகேட்டுச்,
சாலிகுநபி கவுமுதனிடத்திற் போ
ய், அல்லாவுடைய வொட்டகத்
தை யேனதுத்துப் போட்டார்கள்,
அல்லாவுடைய அதாபு உங்களுக்
கு வருமென்று சொன்னார்.

அதற்கவர்கள், சாலிகுநபியோ
டும், நீர் சொல்கிற அதாபு எப்போ
து வருமென்று கேட்டார்கள். அந்
தருச், சாலிகுநபிவர்களைப்பார்ந்
து, விபாழக்கிழமை காலமே யுங்க
ளுடைய முகமெல்லா மஞ்சனிப்
பாரும், வெள்ளிக்கிழமை காலமே
யுங்களுடைய முகமெல்லாம் செ
வப்பாரும், சனிக்கிழமை கால
மே யுங்களுடைய முகமெல்லாங்
கறுத்துப் போகும், ஞாயிற்றுக்
கிழமை காலமே அதாபு வந்து
இறங்குமென்று சொன்னார்கள்.

அதுபோலே விபாழக்கிழமை யா
வொழுது, அவர்களுடைய முக
மஞ்சனானது, பொழுது விடிந்

தபோது, அவர்கள் அநாபுலருகிற
துண்மைபாக அறிந்தார்கள். அறிந்
தும், சாலிகு அலைகிள்ளலாத்தைக்
கொல்லு கிறதற்காக வேண்டித்
தேடினார்கள். அப்போது, அவ்
ரும், முயினுனை பேர்களும் ஷாமி
ராச்சியத்தாக கோடிப்போய்ப்பல
ஸ்தினென்கிற ஜூரிவிறங்கி யிருந்
தார்கள், இங்கே, வெள்ளிக் கிழமை
யன்று அந்த கவுமுதன் யாவருங்
கபனைக் கழுத்திற் போட்டுக்கொ
ண்டு வானத்தை யும், பூமியையும்
பார்த்தும்கொண்டிருந்தார்கள்.

சனிக்கிழமையானபிறகு, அவர்
கள் முகங்குத்துப்போய், ஞாயத்
துக்கிழமை காலமே லுக்கவருங்
தில் வானத்தில்கின்று இருந்து
பசுந்த முண்டாச்சது, அதனால்,
அவர்கள் கல்புகளெல்லா மவர்
களுடைய கெஞ்சில் முயின்று
போய், அவர்களெல்லாரும் கலாக்
காகப் போனார்கள். அல்லாருத்
தஜ்ஜுலா குறுஆனிலே திருவுளமா
னதுபோலே, எஞ்ஞா, சாலிகு அலை
கிள்ளலாத்துக்கு ஈமான் கொள்
ளாமலிருந்த காரிக் களெல்லாம்,
அவர்க ளுடைய வீட்டுகளிலே
செத்தவர்களாக விழுந்துபோனா
கள்.

அந்த வீட்டுகளிலே அவர்க
ளில்லாதவர்கள் போலாய்விட்டார்
கள். அவர்களில் நின்று மொரு
வருந் தப்பவில்கை, ஆனால், ஒரு
காரிசான பெண்பிள்ளை சப்பாணி
யாக இருந்தாள், அப்படியிருந்து
மவள், சாலிகு அலைகி ள்லாம்பே
ரிலே கடிவமான அதாவத்தாக இரு
ந்தாள், அவள் தப்பி அங்கு நடந்த
அதாபைப் பார்த்தபொழுது, அவ
ளுக்குக் காலுண்டாய் நடந்து வா
தில் குறுவென்கிற ஜூரிமே, ப்
அவ்விடத்தி லிருக்கிறவர்களுக்
குத் தழுதுடைய கவுமுதனுக்கு
அநாபு வந்தசெய்தியை யறிவித்
துத் தண்ணீர் குடிக்கான், உட
னே, யழிஞ்ஞமடித்தாகிப்போனாள்.

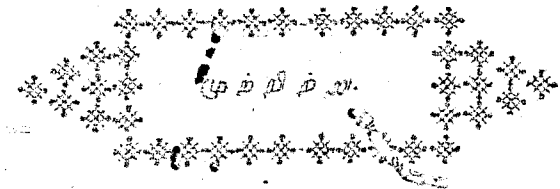
பின்னர், சாலிகு அலைகிள்ள
லாம், அவருடைய கவுமுதன் கலா
க்கானதற்குப் பின்னாலே, மக்கத்
துக்குப்போய் அல்லாருத் தஜ்ஜுலா
வை திரிதத்துச் செய்துகொண்
டிருந்து, பின்னர், எண்பத்தைத்
து வயதி ல்லா ந மவுத்தாய்ப்போ
னார். நபிசல்லல்லாகு அலைகிவசல்
லத்தைத் தொடரும், மலிகாக்கு
என்கிறவர் நிவாயத்துச் செப்
பினார், நபிசல்லல்லாகு அலைகிவசல்

லம், அன்றை பல்லாகு அங்கு
வைப்பார்த்து, அலியே முன்னா
லே யுண்டானவர்களிலேயும், பின்
னாலே யுண்டாகிற வர்களிலேயும்
மிகவுமுதேவியானவ ளுடைய
வீரோவென்று கேட்டார்கள். அப்
போது, அலியே சொன்னார், அன்
னாம், அன்னுடைய நகுது மீத
வார்க ளென்று.

பிறகு, நபிசல்லல்லாகு அலை
வசல்லம் திருவுளமானார்கள், முன்
னாண்டானவர்களில்முதேவி சா
லிகு அலைகிள்ளலாத்துடைய வெட்
டகத்தை யறுத்தவன், பின்னாண்
டாகிறவர்களிலே முதேவி யான
வன் அலியேயும்கூட வெட்டுகிற
வீரின்னார். வல்லலாத்து வஸ்
லலாம்.

எ ி ன வ து ச ய் தி

சாலிகு அலைகிள்ளலாத்துடைய கிள்ளலாம்

மல் விலக்கக் சொல்லியும், பிறகு (நி) பெண்பிள்ளைக்கு ஒரு கோவ வரலையும் திட்டப்படுத்திப்பெண் பிள்ளைகள் கூலலான வேலையிற் காவலில்லாம லிருக்கிறதும், அப் புரவான வேலையிற் புருஷனுடன் சோமம் விலக்கக் சொல்லியும் தாக்கீதாக்காவலாளுக்குச்சொல் லினான், இந்தப்படி கடந்து வருகிற நாளைப்பின், ஆசர்பெண்சாதியுட னேசேர்த்துவிட வேண்டாதிரும லானார், அவர்மூலஸூழிருக்கிறதை, பொருவரு மறியமாட்டார்கள்.

இன்னமொரு கவுலில் வந்திருக்கிறது, கம்மாநாகிதவன் பெண் பிள்ளைக்குடனே ஆண்பிள்ளைகள் சோதப்படிக்கு, ஆண் பிள்ளைகளை பெல்லாம் கட்டிக்கொண்டு வருகிற வேலையே போயிருக்கான். ~~சொன்னகவுலில்~~ இன்னம் ஊரில்லைய த்தான், அப்படிச் சைதியுடனே யிருக்கும்போது, கம்மாது ஊரி லொருவனையதுப்பிவைக்கதற்குக் குண்டாய்-ஒருவனையும் கம்பாமல் ஆரணக் கூப்பிட்டு, அவனோடும், நீர் ஊரிந்போய் அந்தவேலைபச் செய்து முடித்துக்கொண்டு உம் முடைய வீட்டுக்குப் போகாமற் கூறுக்கூறு வந்து சேருமென்று தாக்கீதாக்கொல்லிபறுப்பிவைத் தான்.

அப்போது, ஆசர் அவன்செய் தவுத்திரவுப்படிக்கு ஊரிந்போய் வேலையமுடித்துக்கொண்டிருந் துமேவரும்போது தன்பெண்சாதி லாகிபுறமுறையில்பிடிபட்டாசையா க் கொண்டார், கண்டவுடனே அவருக்கு ஆசைவெள்ளம் பெரு கிப் பொறுமெசெய்துக் கூடாமற் பெண்சாதிபுடனே விடுகடினார், அந்தவருக்கிறொருபுலியைக்கொ டையார்வயிற்றிற் றரித்து ஊமல னார்.

அப்போதுசாத்திரக்கார்தான் ம் கணக்குப் பார்த்து கொடுக்க ருச் சொன்னார்கள். இன்னவிலை அந்தப்பிள்ளை தாயார் வயிற்றிற் றரித்த தென்று. அதன்கேட்டு, கம்மாது பிள்ளையுண்டா யிருக்கிற வர்களைபெல்லாம்அதுக்கொல்ல வேலினான், அந்தப்படிசெய்து வருகிறார்கள்.

அப்போது, அல்லாரு சுபுகா னகூத்தரானபுறமுறையில்பிடிபட்டா ய தாயான விட்டெம் அதுக்கிறவர் கள் பார்வை யெல்லாம் ருதுடாக் கிப்போட்டான்-பிறகு இரவுமீந் தபிடிபட்ட தாயாருக்குப் பிள்ளை நோக்கா கொள்ளபோது தன் னீரில்லாமல் உழந்திருக்கிறஒரு ஆற்றங்கலையிந்போய்ப் பிள்ளை பைப் பெற்று ஒரு பிடனவயிற் கருட்டிப் புழங்கு டட்டத்தியபு

முனைநதிருக்கிறஇடத்தில் வைத் துவிட்டு விட்டிருவது தன்புரு ஷனுக் கறிவித்தார் உடனே ஆர் போய்அந்தப் பிள்ளையை எடுத்து அப்படித்தாப்போயிருக்கிறபூழி மிலோர் வகைதொண்டி அதனை யிற் பிள்ளையைவைத்து, ததன்வாச லை ஒருகதனென் டடைத்துப் போட்டு வந்துவிட்டார்.

பிறகு, தாயார் அடிக்கடிபோய் ப் பிள்ளைக்குப் பால் கொடுத்துக் கொண்டு வருவார்-அப்படி கடந் தவருக்கு நாளைவில் ஒருவருஷத் துப் பிள்ளை மூன்று வருஷத்தா ப் பிள்ளையைப் போல் வளர்த்து வந்தது.

இன்னமொரு கவுலில் பிறருக் கிறதாருக்கித்தாப் போலோர் மகிப் பொதும்பிருத்தது, அந்தப் பொதும்பினே தாயானவர் போ ய்ப்பிள்ளையைப் பெற்று அவ டத்திற் குளே வைத்து அந் தப் பொதும்பினுடைய வாசலை ஒரு கற்கொன் டடைத்துவைத் துப் பிள்ளைக்குப்பால்கொடுக்கப் போய்வத் திருப்பார்-அவர் பால் கொடுக்கப் போகும்வேளை பெல் லாம் பிள்ளை பெருகிக் கொடுக்கப் கொண் டிருக்கக் காண்பார்.

அப்படிச் கண்டபோ மொரு நாட் பிள்ளையுடையகிளை பெருந் துப் பார்த்தார், ஒரு விசலிப்பா லும், ஒருகிவித்தேனும், ஒருகிச னில் தெய்யும், ஒருகிசலித் தன் னீருமாகக்குப்பக் கண்டார்-பிறகு அந்தப்பிள்ளை, ஒருநாட் பிள்ளை ஒருநாத்ததுப் பிள்ளை போலும் ஒரு மாதத்துப் பிள்ளைஒருவருஷ த்துப் பிள்ளைபோலும்வளர்த்தது பிறகு, அந்தப்பிள்ளை பதினைந்து நாள்வளையின்று அந்தப் பொதும்பி லிருந்தார்.

இன்னு மொரு கவுலில் ஏழுவ ருஷமிருந்தாரென்றும் பத்துவரு ஷமிருந்தாரென்றும், பதிமூன்று வருஷமிருந்தா ரென்றும், வந்தி ருக்கிறது. பிறகு, தாயார் தன்பு ருன் ஆசுதற்கு மகனுடையசெய் திகளையெல்லா மறியப்பார், அப் போது ஆசர் சந்தோஷமாய்ப்பிள் ளையைப் பொதும்பில் தின்றும் அழைத்துவந்து விட்டில் வைத் தார்.

முந் தி ன் னு

முந் தி ன் னு

இரண்டாம் - பாடி.

இஃதாசிறது - அந்தப்பொதும்பைவிட்டும், இபுறகம்
நபிபுறப்பட்டதையும், அவர் கவுமுக்ளிடத்தில்
வந்து அவர்களுடைய தற்கம்பேசி யவர்
களை யிகலாத்திலம்முத்ததையும், அவர்கள்
அவரை நெருப்பிற் சக்கரத்திலவெந்தெறிந்
ததையும் பேசுகிறதாயிருக்கும்.

இல்லை யுடையவர்கள் பேசுவ
ருகிறார்கள்-அந்தப் பொதும்பிலி
ந்து இபுறகம்நபி வாலிபமான
போது, அவர் தந்தாயானாக் கூப்
பிட்டு என் தாயே, என்னுடைய
நாயன் ஆனொன்றுகேட்டார் அதற்
குத்தாயார்நான்தானென்றார்-உம்
முடையநாய குருவொன்றுகேட்
டார்அந்நவநன்னுடையகப்ப
னொன்றார்-என் தகப்பனுடைய
நாய குருவொன்றார், அது கேட்டுத்
தாயார் மகனைப் பார்த்து, வா
யை மூடு மகனையென்றார், அப்
போது, வரைய மூடிக்கொண்டி
ருந்தார்.

பிறகு, அவர் தம்முடைய மக
னார் இபுறகம்மலைகிஸ்ஸலாம்கேட்
டையெல்லாம். தம் புருஷனா
ராகிய ஆஸரிடத்தில் வந்து செய்
திகளைபெயர்ந்தும், அவர்சொல்லித்
தாமிருக்குந்தேனைப் பொருத்தக்
கேடாகப் பேசினார் - அப்போது
அசுரபிள்ளை யிடத்தில் வந்தார்,
வந்தபோது,மகனாகிய இபுறகம்
அலைகிஸ்ஸலா முன்னர் தாயாரிட

த்திற் கேட்டதுபோல வரிடத்தி
லும் தகப்பனே - யும்முடைய
நாயகுருவொன்றுகேட்டார், அதற்
கவர் என்னுடைய நாயன் நம
தென்று சொன்னார், நம்முடைய
ய நாயகுருவொன்றார், அப்போது
அவர் மகனை வாயை மூடிவென்று
சொல்லிக் கன்னத்திலோடி யடி
த்தார்.

அல்லாகுத் தஆலா குறுஆனி
லே திருவுளமானதுபோலே, இபு
றகம்அலைகிஸ்ஸலாம்அவர்புனைக்
காகு முன்னாலே அவருக்கு நாம்
நேர் வழியைக் கொடுத்தோம்,
மலைப்பொதும்பி லிருந்தபோது,
பொழுது குறுபாகிற வகுத்தில்
வெளியே புறப்பட்டார் - அப்
போது, ஓட்டகம், குதிகை, ஆடு,
மாடுஇவைகளைக்கண்டு இவைகள்
பேடுன்ன வென்று கேட்டார்-
அப்போது, தகப்பனார், ஆடுமாடு
ஓட்டகம், குதிகையென்று அவை
களின் பேரையெல்லாம் சொன்
னார், அதுகேட்டு,இபுறகம்அலை
கிஸ்ஸலா மிவைகளை பெல்லாம்
படைத்த நாயகுருகனுண்டாயி

ருக்கவேணுமென்று வானத்தள
விற்பார்த்தார், அப்போது (முஸ்
தறி) என்கிற நட்சத்திரமுதயமா
யிருத்தந்தண்டார்.

அல்லாகுத் தஆலா குறுஆனி
லே திருவுளமானது, இபுறகம்
பேரில் இரவு குழந்தை போது
(முஸ்தறி) என்கிற நட்சத்திரத்
தைக் கண்டு இராகிறது என்னு
டைய நப்பாக இருக்குமென்றார்
பிறகு, அந்த நட்சத்திரம் பாடு
சாய்ந்துபோகிறதை நானுவந்திரு
த்தவிடில் பென்றார், பிறகு நிலவு
இருதயமாகக்கண்டு இதுதான் நென்
னுடைய நப்பு என்றார், நிலவும்
பாடுசாய்ந்தபோது, என்னுடைய
நப்பு எனக்கு நேர்வழி காட்டா
மற்றபோனால் நான் வழி கெட்ட
வர்களில் நின்று மாற இருப்பே
னென்றார்.

பிறகு பொழுதுதயமானதை
ப்பார்த்து, அந்தப்பொழுது பெ
ரிதாகத், நெளிவாக இருக்கிற
தைப் பார்த்து,இதுதான் என்னு
டைய நப்பா இருக்குமென்றார்
பிறகு பொழுதும் பாடுசாய்ந்த
போது, இதுவுமல்ல ஆனார் பொ
ழுது நிலவு, நட்சத்திரம்,வானம்,
பூமி இவைகளையெல்லாமுண்டாக்
கினானே அவன்தான் நாயனென்
து என்கின்றொண்டார்.

பிறகு, கவுமுனைப் பார்த்து,
என்னுடைய கவுமுநாளே நீங்கள்
அல்லாஹ் தஆலாவை யிணைவை
ந்து வணங்குதீர்கள், அதைவிட்
டும் நான் நீங்கி விட்டேன்ஆனால்
வானத்தையும், பூமியையும் படை
த்த நாயனளவிலேயென்முதத்தை
த்திருப்பினே நென்னுசொன்னார்
பிறகு,இபுறகம்அலைகிஸ்ஸலாம்,
தங்கள் தகப்பனாகிய,ஆஸரிடத்
தில்வந்து சேர்ந்தபோது, அவர்
மரத்தினாலே புத்துறான்கள் செ
ய்து, அவைகளை மகன்கையிற்
கொடுத்து, கிபிவைகளைப் பூரிந்
தொண்டுபோய் விற்று கொண்டு
வாவென்றேவினார்.

அப்போது,இபுறகம்நபிஅவை
களைவாங்கிக் கொண்டு போய்ச்
சொல்லித் திரிவார், இதை வாங்
கிக்கொண்டு போனவர்களுக்கு,
ஒரு பிரயோசனமும் கொடுக்க
மாட்டாது, ஒரு தங்கடம் வந்
தால், அதை விலக்கவு மாட்டா
து. அப்படிப்பட்ட புத்துறா
னைக் கொள்வாருண்டோ வென்
து சத்தமாக அறற்றிக் கூவுவார்
ஒருவருமதைக்கொள்ளமையாவ
தைத் தண்ணீர்த் துறையிற்கொ
ண்டுபோய், ஐந்தடி புத்துறா
னைத் தலையிலடித்துத் தண்ணீர்
குடியென்று சொல்லுவார், இப்
படிப் பவனோல் மெல்லாம் அந்

உப் புத்துக்களைச் செய்வார், அவருடைய கவுமுக்களைச் வணங்குவார்களே, அவர்களைக்கொண்டும், கண்ணுறைச்சலாகத் தாண்டிவந்த காகவேண்டியும், பிரியசம் பண்ணுகிறதற் காகவும் இந்தப்படியெல்லாஞ்செய்வார். இந்தப்படியே இபுறநீர் மலைகின் லலாமவர் கள், அந்தப் புத்துணாளைப் பிரியசம் பண்ணுகிறது கவிரிப் பிரசங்க மானபோது, அவருடைய கவுமுக் களவருடனே குற்றத்துச் செய்வார்கள். அப்போதவர்கொல் லவர் அல்லாகுத் தஆலாவுடைய கூரியத்திலே யென்னுடனே நீங்கள் குற்றத்துப் பேசுகிறீர்களா அல்லாகுத் தஆலா என்னை நேர்வழி காட்டினுனென்பார்.

பின்பு, இபுறநீரில் அலைகின் லலாம், தங்கள் தகப்பனார், ஆஸ்தை யிகலாமாக்க அழைத்தார், அவர் சொன்னார், அல்லாகுத் தஆலா குறுஆனிலேதிருவானானான் என்னுடைய தகப்பனேயிரினான் குற்ற புத்துணான்க ளாகிறது. உங்கள் பேச்சைக் கேட்டவுட ன்போது, உங்கடீர்ப் பார்க்கவு மாட்டாது, உங்கள் கூரியத்தைத் தேவை வருத்தினவுக்கவுமாட்டாது, அப்படியே கொந்தப் புத்தகங்களை என்னத்துக்காக வணங்குகிறீர்கள் இசுலாமார்க்கம் சேர்வழியா

னமார்க்கத்தில் வாருங்கனென்று சொல்லி யழைத்த போது தகப் பன் இசுலாமாசாமல் விளக்கிக் கொண்டார். பிறகு இபுறநீரில் அலை கின் லலாம் கவுமுக்களுடைய தீய விட்டும் அவர் கீழ்கிறது கொண் டும், தங்களுடைய தீயை வெளி யாக்கிறது கொண்டுக் கவுமுக்களுடனே வழங்காடினர்.

அப்போது, கவுமுக்கள் பிரியா சைவணக்குகிறீரென்று கேட்டார் கள். அதற் கிபுறநீரில் அலைகின் லலாம் அந்தக் காசிரின்களைப்பார்த்து, காந்தரப்பில் ஆம்மீனாக் ஆகித் தையெல்லாம் படைத்து இரணங் கொடுத்துவளர்க்கிறதாயினவணங் குகிறேனென்று சொன்னார்கள். அப்போதவர்கள் இபுறநீரில் கின் லலாக்கைப் பார்த்து நீர், நம் மூறை நாடிச் சொல்லுகிறீரா வென்று கேட்டார்கள்.

அதுகேட்டுக்கிபுறநீரில் தபி ராகொருக்கையும் நாடிச் சொல்ல விளையொரு காயையெயொழிய அவனென்னைப்படைத்துணைக்கு நேர்வழி காட்டினுனேயந்த நாய னையெயொழியவென்று சொன்னா ரிதசெய்தி நம்மதுக்குத்தெரிந்த போது இபுறநீரில் கிபியைநம்மது அழைக்கவிட்டு நீர் இசுலாத்தி லுழைத் திறீசே, அந்த நாயன்

யாரென்கிறதை கொண்டு கதிரியு மென்று கேட்டான். அப்போது, கிபி இபுறநீரில், அவனைப்பார்த்து, என்னுடைய நாய்க்குதவன் நம் மாத்காக்கி வைப்பான். மவுத்தாந் திவைப்பான். அப்படியே கொந்த நாயகு கிருப்பா வென்றுசொன் னார்.

அதற்கு நம்மது நாயுண்டையாற் றாக்கி வைப்பேன். மவுத்தாக்கி வைப்பே நென்று சொன்னான். அப்போது, இபுறநீரில் கிபி அவ னைப்பார்த்து, கீபெப்படி னாயத் தாக்கி வைப்பாய், எப்படி மவுத் தாக்கி வைப்பாயென்று கேட் டார். அதற்கு, நம்மது இரீண்டு மனுடர் மேலே வெட்டுகிறது வாயிபாலான், அந் தொருகின் வெட்டிப் போடுவேன் இம்மூ மொருகின் வுதுசெய்து கிறிலே நென்று சொன்னான். அப்போது, இபுறநீரில் கிபி அவனைப்பார்த்து அல்லாகுத் தஆலா மகரீக்கில்கின் னார் பொழுதை யுதயமாக்கிவைத் திருன். நீ மேறையில் கின்று மூதயமாக்கி வைவென்று சொன் னார்கள். அப்போது, நம்மது தனக்கு மறுஜவாபு சொல்ல இட் மில்லாமல் கைறுகுனான்.

பின்பு, இபுறநீரில் கிபி, அவர் கள் வணக்குகிற புத்துணான்கள் அவர் எங்குக்குப் பிரியோ எனம்

கொடுக்க மாட்டாநென்கிறதை, யார்களுக்குத் காண்பிக்க நாடி, அவர்கள் பெருகான் வருமனவும் தீயிபார்த்து கொண் டிருந்தார் பிறகு, அவர்களுக்குப் பெருகா ளான்போது எல்லாரும் வெளி யே போகிறார்கள் - அப்போது, ஆஸர், தமதுமகளுக்கிபுறநீரில் நாய்க்கையப்பார்த்து மகனே, பெங் களுடைய மதுக்கு நீயு மெங்களுடனேவந்தால் எங்களுடையநினு னனைப் புதுமையாக்கிவைக்குமெ ன்று சொன்னார்.

அதற்கு இபுறநீரில் கிபி கின் லென்று, அவர்களுடனே புறப்பட்டு கடுப்பாகையிற் போனபோது, என க்குத் திரோசனிக்கியபிள்ளையென் பாதையில் கிழங்கு கொண்டார். பிறகு, கவுமுக் கெல்லாரும்போ ரும்போது அல்லாகினுணை யுங்க ளுடைய புத்துணான்களை யெல் லாம் காண் குபாட்டுஞ்செய்துபோடு வேனென்று அவற்றினார் - கவு முக்களிடின்னுனேபோகிறவர்கள் அந்தச் சத்தத்தைக்கேட்டார்கள் பிறகு இபுறநீரில் கிபியக்கேயிருந் துநடத்து புத்துணான்கள் வைத் திருக்கும் கேசுவிலில் வந்தார்.

இன்னமொரு தீயாயத்தில்தவத் திருக்குது, ஆஜர்களைக் கூட்டிக் கொண்டு கவுமுக்களுடனே புறப் பட்டு எல்லாரும் கோயிலிற் போ

ய்ப் புத்துணங்களுக்குச் சுஜை
துசெய்து அதற்கு வரிப்பனங்கள்
சமைத்து வைத்தபிறகு, பின்
இபுறநாழிமுக்குச் சொன்னார், பின்
நேகர் இவ்விடத்தில் ருளையிடு
ம், நாங்கள் சாமிக்குடைய கிரு
பைகொண்டு மறுபடியும் திரும்பி
வந்து வஜிபனம் தின்னுக்கிறோமெ
ன்றுசொல்லி அவரைக்கோயிலில்
வைத்துவிட்டுக்கவுமுத நெல்லா
ரும் வெளியே போனார்கள்.

பிறகு இபுறநாழிமுக்கு புத்துண
ங்களைபெல்லாம் பரித்தார்பார்க
ளும்போது எழுபது புத்துணொ
ரு சப்பாக நிறுத்தி யிருந்தது
அதில் ஒரு புத்துணான் பெரிய
தாக நடுவே அந்தக்கோயில்வாச
லுக்கு நேரே நிறுத்தி யிருந்தது
அந்தப் புத்துத் தங்கத்தாற் பன்
ணப்பட்டு இரண்டு கண்ணுக்கு
மிண்டுக்கெம்பைப் புதைத்திருந்
தது-அந்தக் கெம்புடையவெளிச்
சு மிரவையி லிலங்கிற்று இவை
பெல்லாம் பார்த்து இபுறநாழி
நடுகையிற் கோடாலையை யெ
டுத்துக் கொண்டு - எழுபது
புத்தையு முடைத்து - அந்தக்
கோடாலையைப் பெரியபுத்துடை
ய கழுத்திற் கொடுத்திட்டார்-பி
றகு, கவுமுதக் கின்று பார்த்தா
கள் புத்து லாங்களைல்லா மு
டைத் திருக்கக்கண்டு, இரீதாரு
டைய வேலை நம்முடைய சாமி

னையெல்லாம் பழுதாக்கி யெல்
லாதையு முடைத்துப் போட்
டார்கொன்சொன்னார்கள்.

அதிலே சிபெர்செல்லவர்கள்
இது யாட்செய்தவேலையுமல்ல, இபு
றநாழிமென்று ஒருவாசிபகாரிநுத்
கிறோ அவர்செய்த வேலையிநு
க்குமென்று-இந்தச் செய்தியெல்
லாம்நம்முடையதும், மற்றும்பெரி
யவர்களுக்குத் தெரிவித்தார்கள்,
அந்த இபுறநாழிமென்ற வாலிப
ரை மறுபடியும் கண்ணின்
முன்னாலே கொண்டு வாருங்கள்
அவர்செய்த வேலையை மறுபுத்
தெல்லாரு மறியவேனுமென்று
சொல்லி அவரை யழைத்துவரு
வானுப்பினார்கள்.

அந்த ஆட்போய் அவரை யழை
த்துக்கொண்டு வந்தபோது அவ
ரைப்பார்த்து, இபுறநாழிமே நீதா
னு எங்கள் சாமிக்கா பெய்லாம்
பங்கிளங்கி யுடைத்துப்போட்டா
யென்று கேட்டார்கள்.

அப்போது இபுறநாழிமென்கொள்
னார், நான் செய்யவில்லை அந்தச்
சாமிக்குக்கெல்லாம் பெரிய சாமி
பாகனிருக்கிறதே அதுசெய்த வே
லையாநிருக்கும், இன்னும், உங்
கள் சாமிகள் பேசுகிறதா யிருந்
தால் அந்தச் சாமியைக் கேட்டா
வடைத்தவர்களை இன்னு வென்
றுசொல்லும், நீங்கள் கேளுங்க
ளென்று சொன்னார். சபிசெல்ல
லாகு அலைகிவல்லாம் திருவுணா
னார்கள். இபுறநாழிமே நடு முன்று
பொய்யெய்யாழிய வேறே யொரு
பொய்யும் பேசவில்லை. புத்தமுன்

அப்போதும், அல்லாதுக்காக வே
ண்டிப்பெரிநுதேவி வேறில்லை,
அதில், முத்தின் பொய்யாகிறது
நான் சிங்காக இருக்கிறேனென்று
வழியிலிருந்து விட்டார்.

(இரண்டாம்) பொய்யாகிறது
பெரிய புத்துணா னுடைத்துப்
போட்ட தென்னார் (முன்றும்
பொய்யாகிறது) சாறும்மவை
என்னுடற்பிறந்தா என்று அந்த
ராஜாவுக்குச் சொன்னார். இந்த
முன்றும் பொய்யாகிருக்கும், இபு
றநாழிமே கவுமுதகளுக்குச்சொன்
அப்போது கவுமுதகொல்லார் தலை
வயக் கவிழ்த்துகொண்டு பலபுத்
துணாநாழிமும் வணங்கு கிறுது
கொண்டு அநியாயம் செய்திர்க
ளென்று பேசிக்கொண்டு, பிறகு,
சொன்னார்கள். அந்தப் புத்துணா
ன்கொல்லாம் பேசமாட்டாதென்
து நீயிர்த்திருந்து இந்த வேலை
பெல்லாந் செயதுவிட்டுத் திரும்
பி அவைகளை பெல்லாங்கேட்டிச்
சொன்னுநிரா வென்றார்கள்-அந்
த்கு இபுறநாழிமே அலைகிவல்லாம் தங்
கருடைய குறையதைக்கொண்
கவுமுதகப்பெரியோ தாம் காலைபா
கையதிற்து கொல்லுவார்-அவ
ளுக்குத் திருவுணாவர்கள் வணங்
சாமல் அண்ணாதுவ முந்தருக்
ரும் யாழ்ப்பாணம் கொடுக்கமாட்
டது. இபுறநாழிமே தந்த சாமியை

நீங்கள்வணங்குகிறீர்களேயோடெ
ன்ற கேட்டுல்லா முந்தருக்காக
இருந்தின்று சொன்னார்.

அப்போது கவுமுதகள் இபுற
நாழிமேயவர்களுக்குச்சொல்லுபுசொ
ல்லுகிறதை விட்டும் அஜீஷான
போது, அவர்கள் மெத்தவும்
கோபமாக இருந்தார்கள்.

பிறகு, அந்தக்கவுமுதகளுக்குத்
தலைமையான (ருளாதத்து) என்
கிறவன் சொல்லுவான் நம்முடை
ய சாமிகளுக்குத்தவியாக இபுற
நாழிமென்றும்பிற்போடுங்களைன்
து சொன்னான், ஆனால் இபுறநாழி
நாமியவர்களை முத்தல் கெருப்பிற்
போட யோசனை சொன்னவன்
(ருளாதத்தென்கிறவன்) அல்லா
ருத் தஜுலா அவனைப் பூமியைக்
கொண்டு சொரிய வாங்கிப்போட்
டான், காதுன் பூமியிற் கியாமத்
துகாள் வருமளவும் அலைத்துகொ
ண்டு போகிறதுபோலே யிவனும்
பூமிக் குள்ளாகவே யலைத்துகொ
ண்டு போகிறான்.

பிறகு, அந்தமகவிழந்து அவ
ளுக்குக்குச் சரிப்பட்டு அவரை யெ
ரித்திந்தனைப்பெரி, வெல்லாரு
கொருமித்த கேட்டு இபுறநாழி
மேயைக் கிடக்கி யுடைத்தார்கள்
பிறகு நமதுதுதெய்தெய்தெய்தெ
யவரிற் பெரிய வெருகுநிற்தொ
ண்டி அதைக் கிடங்கு போலே

பிறகு, அல்லாகு சுபகானகூத் தஆலா, இபுறஹீம் ரபீயுல் கருப்புக்குழியில் நற்பதுமுழ நீளத்திலும், நற்பதுமுழ மீத லத்திது மொரு தோட்ட முட டாக்கினான். அந்தத் தோட்டத் தினவே பத்துமுழ அகலம், பத்துமுழ நீளத்திலொரு குழி யுண்டாக்கது. அந்தக் குழியினு ளத்தில் நாலுமுழம் அகலத்திலும், நாலுமுழ நீளத்திலும் ஒரு தகுத் துண்டாக்கது. அவரை நெருப்பி லெறிந்த போது, மலாயிக்கத்தி கள் அவரின்கு தோட்கட்டை யும் பிடித்துக்கொண்டு வந்து, அந் தத் தகுத்தின்மே விருத்தாட்டி வைத்தார்கள்.

இன்னும், நியுவானென்கிதலக் குச் சுலாக்கத்தில், அங்கு கொண்டு வந்து அவருக்குத் தட்டி டினார். அந்தத் துகிலின்மேல் (தூஇ லாக இல்லல்லாஹு முகம்மதுத் தருஹல்லாகி) என்று எழுதப் பட்டிருந்தது. இபுறஹீம் ரபீயை யிற்தப்படிக்குச் சிறப்பாக அல் லாகுத் தஆலா நெருப்பிவிறக்கின னைதமலக்கு நற்பதுபாது, அவ் வாக கொல்லாது, அல்லாகுத் தஆ லாவுக்குச் சுலாதுசெய்து (சுப்பு குன், குத்துகன்) என்று சொன் னார்கள்.

பிறகு, இபுறஹீம் ரபீயுல் கருப்புக்குழியில் நற்பதுமுழ நீளத்திலும், நற்பதுமுழ மீத லத்திது மொரு தோட்ட முட டாக்கினான். அந்தத் தோட்டத் தினவே பத்துமுழ அகலம், பத்துமுழ நீளத்திலொரு குழி யுண்டாக்கது. அந்தக் குழியினு ளத்தில் நாலுமுழம் அகலத்திலும், நாலுமுழ நீளத்திலும் ஒரு தகுத் துண்டாக்கது. அவரை நெருப்பி லெறிந்த போது, மலாயிக்கத்தி கள் அவரின்கு தோட்கட்டை யும் பிடித்துக்கொண்டு வந்து, அந் தத் தகுத்தின்மே விருத்தாட்டி வைத்தார்கள்.

பிறகு, ஏழுநாளானபோது, நம் மூதாதைவன், தன்னுடைய மாளிகைமே லேறிப்பார்த்தான் பார்தும்தோது, இபுறஹீம் ரபீயுல் கருப்புக்குழியில் விருக்கவும், அவருடைய இரண்டு பக்கத்திலும் இரண்டுமலக்குகளிருக்கவுங்கண்டான். இன்னும், எரிந்துபோன மாங்கனெல்லா தளிர்ந்துப்படிந் துப்பழுத்து இபுறஹீம் ரபீக்கு முடிகக் குலைகள் சாய்க்கிறதற்கு, அந்தத் தோட்டத்துக் கப்பலிருந்த மாங்கனெல்லா மெரித் துபோ யிருக்கிறதாவுக் கண்டான்.

இபுறஹீம் அலிகெஸ்ஸலாத்தை நெருப்பி லெறிந்தபோது, மூர் துற்றறுபதுகலவையு மந்தநெரு ப்பி லெறியப்பட்டது. அந்தக் கலவையெல்லா மயர் தலைக்குமேல் ஆகாசத்தில் நித்திதானே, ஒவ் வொரு கலவிலும் நின்றும், அன்ன குத் தஆலாவுடைய குதறத்துக் கொண்டு ஏழுதண்ணீர் சாவையுண்டாக யதிலே தண்ணீர்சாது, அந்த நெருப்பிலே சொரிந்

ததுகள். அல்லாகுத் தஆலா இபுறஹீம் ரபீயுக்கும், பூமியையுடையவர்களுக்கும், வானவந்தையுடையவர்களுக்கு மிடையி விருக்கிற தினையை நீர்விட்டான். ஆகலால், எல்லாரும் அல்லாகுத் தஆலாவுக்குச் சுலாதுசெய்து ஆண்டவனே யுன்னடியார்களி லொரு அடியார் பூமியினுள்ள வணக்கிக் கொண்டு இருக்கிறார். அவரை அவருடைய பணையர்மேல் கலாக்காக்கிப் போடாதேயென்று துஆச்செய்து கொண்டு இருக்கக் கண்டார்.

அப்போது, இபுறஹீம் ரபீ அல்லாகுத் தஆலாநை நோக்கி, ஆண்டவனே, யுன்னடியார்க ளெல்லா மெனக்குத் துஆச்செய்கிறது கொண்டு பராக்கா இருக்கிறார்களென்று சொன்னார். அதற்கு, அல்லாகுத் தஆலா, இபுறஹீம், யும்முடைய லாகிலும் - பாத்தினும் என்னேக்கொண்டு பராக்கான போது, தன்னுடைய கலக்குக் கொல்லாமும் மைக்கொண்டு பராக்காக்கி வைத்தேனென்று சொன்னார். அப்போது,

நம்மூது இபுறஹீம் மென் னுடைய ராஜாங்கத்தை நான் விட்டு விடமாட்டேன் என்று சொன்னான் அப்போது, இபுறஹீம் ரபீக்கு வயது (யசு) ஆகி இருந்தது, இந் தக்காரணத்தைக் கண்ட மனுடர் களிற்சிறிது பேர்களின்கொண்ட

படி யிருப்பதில், நீர் நெருப்பை விட்டும் புறப்படுகிறதற்குச் சக்தி பெறுவீராவென்று கேட்டான். அதற்கவர்கள், ஆண்டவ னுடைய கொண்டு புறப்படுவே னென்று சொல்லிப் புறப்பட்டு நடந்துவந்தார். அப்போது, நம்மூது இபுறஹீம் அலிகெஸ்ஸலாத்தைப்பார்த்து, இபுறஹீம் யும்முடனே யிருந்தவர்கள் யாரென்று கேட்டான். அதற்கவர்கள், அல்லாகுத் தஆலா எனக்கு முடுகுதலாக இரண்டுமலக்கை யுனுப்பிவைத்தான் அவர்களென்று சொன்னார்கள்.

பிறகு, நம்மூது, இபுறஹீம் ரபீயைப்பார்த்து நானும்முடைய நாயனுக்கு நாலாயிர மாட்டை குதபான் செய்கிறே னென்று சொன்னான். அதற்கு, இபுறஹீம் ரபீ, யவனைப் பார்த்து நீ சுமான் கொள்ளுமளவும் உன்னுடைய குதபானே ஆண்டவன், கபூல்ச் செய்யமாட்டா னென்று சொன்னார்.

அப்போது, நம்மூது, இபுறஹீம் ரபீயைப் பார்த்து என்னுடைய ராஜாங்கத்தை நான் விட்டு விடமாட்டேன் என்று சொன்னான் அப்போது, இபுறஹீம் ரபீக்கு வயது (யசு) ஆகி இருந்தது, இந் தக்காரணத்தைக் கண்ட மனுடர் களிற்சிறிது பேர்களின்கொண்ட

டார்கள், அப்படியே மான்கொண்டவர்கள், நம்முடைய அபயமுடைய கவுமுக்களும் பயந்து கொண்டிருந்தார்கள். ஆலையைய வுடற்பிறந்தான் (ஹாருனும்) அவர்மகள் (ஹாதும்) நாகமும், தபுயிலென்கிறவரும் அவர் மகள் றுபக்காவும், லெய்யாவென்கிறவரும், றுலுலென்கிறவரும், இபுறாஹிம்குரியுடைய சிறிய நகப் பன்மகள், சாறாவும்கூடிய, இவர்க ளெல்லாம் சமான் கொண்டார்கள் அதிலே, இபுறாஹிம் நபிசாறாவைக் கலியாணஞ்செய்துகொண்டார்.

பிறகு, இபுறாஹிம் அலைதில்லாம அந்தச் சோதை யென்கிற ஸூரிலின்று, அவருடைய நெப்பனலிலே ஹிஜாத்தினை நிறுத்திப் பார், அவருடனே லுத்து என்கிறவரும், சாறாவும்கூடும் கூடப் போனார்கள். யோய், ஹிஜாஹென் கிற ஸூரிலிங்கி அல்லாகுக் தஆலா வேண்டினமட்டும் அவ்விடத் திலிருந்து, மறுபடியும் புறப்பட்டுப் பல்ஸ்தின்னெய்மும் பூமியிலிங்

றுமுள்ள நூபகு என்கிற ஸூரிலி றங்கினார்கள், லுத்து முக்கிங் சபாஸென்கிற ஸூரிலிங்கி யிருந் தார்.

அல்லாகுத் தஆலா திருவுளமா னுன் இபுறாஹிமையும், லுத்தை யு மொரு பூமியினவில் நாம் நஜாத் தாக்கி வைத்தோம், அஃ தெப் படிக்கொத்த பூமியானால், அந்த பூமியை நாம் பறக்கத்தாக்கிவைத் தோமே அந்த பூமியென்று. இவ் விதம், அல்லாகுத் தஆலா சொன் னது, ஷாமிதாச்சியத்தை நாடிச் சொன்னான், அன்பியா க்களில் மிகு திபேரை அல்லாகுத் தஆலா அந் தஸூரிலே யறுப்பிவைத்தான், அந் தபூமிமகுலுறையமுத்தலென்கிற, அதிலே நசா அலைதில்லாம்கொ மத்துகாஹி லிறங்குவார், நெச் சாலுமந்தச் சீமையில் கலாக்கா வான், இன்னும், ஷாம் ராச்சிய மாவது மாங்கனும், ஆறுகளும், மிகுதியான லூயிருக்கும், பக் கிறுஞ், சீமானும், அந்த ஸூரில் கண்ணியாக இருப்பார்கள்.

இரண்டாம் பாபு

முத்தி து.

இனி, முன்றும் பாபு.

இஃது, இசுமாயில், இக்ஹாக்கு அலைதில்லாம இவர்களிருபேரும் பிறத்திலே திக்றுசெய்கிற திலும் - இசுமாயீலும், அவர் தாயாரும் மக்கத்திலே யிருந்ததையும் வம்வம் என்கிற கிணற்றுக்கிவ்வாவை யும் பேசுகிறதில் திக்றுசெய் கிற பாபா யிருக்கும்.

இல்லையுடையவர்கள் பேசி வ குருக்கள், அல்லாஹிசுபுகானகத் தஆலா, இபுறாஹிம்மையை நம்மு டைய குபாடத்தை விட்டும், நீக்கிப்போது, அவருடைய கு டனே சமான் கொண்ட பேர்சளு ம் கோதையென்கிற லுனீவிட் டும் புறப்பட்டு, அல்லாகுத் தஆ லா வேண்டிய மட்டும் நசாஹெ ன்கிற ஸூரிலிங்கி யிருந்தார்கள்.

பிறகு, நசாஹெனிலின்று புறப் பட்டு மிசுறுப்பட்டனத்தைமுன் லெக்கி வரும்போது, மிசுறில் ஒரு இராஜா வுண்டாயிருந்தான், அந்த மிகுறையுடையவர்களிலுரு மனுடன்-சாறாவும்கூடிய அழை தையும், வலுவையுடைய பார்த்து இந் தப் பெண்ணையெய் போலே கம்பமுடைய ஸூரிலொருநகு மிங்

லையென் றதிஜயப் பட்டவனாக, ராஜனிடத்திற் போய், சாறா யும் மாவுடைய அழைதையும், பசந்தை ன் கொன்னான்.

அப்போதும் நசாஹெ, இபுறாஹிம் மையை யழைக்கவிட்டு, அவர்க ளோடும், அந்தப் பெண்பிள்ளை யாடுன்று கேட்டான்-அதற்கு, இபுறாஹிம் நபி ராஜனைப்பார்த்து, அவனென்னுடற்பிறந்தானென்று சொன்னார், அதிலே இன்னாரும், பெண்சாதியென்று சொன்னால், இ புறாஹிமை யவன்வெட்டிப்போட் டு சாறாவும்கூடிய ஒருவேளை யெ ட்த்துக் கொள்ளப் போகிறானெ ன்றபயத்தால், உட்பிறந்தானெ ன்று சொன்னார், ஆறு லவர்

பொய் சொன்னதில்லை, இகலாத்தி லுடற் பிறப்பாக இருந்தபடியா லீந்தப்படி சொன்னார்.

அப்போ தந்தாராஜஇயற்றும் நபியைப் பார்த்து அவளைச் சிங் காரித் தென்னிடத்திலனுப்பிவை யு மென்று சொன்னான் - பிறகு, இயற்றும் நபி சாராவும்மாதிடத் தில் வந்து ராஜா என்னைப்பார்த் தும்மை யாரென்று கேட்டான், அதற்கு நான் என்னுடற்பிறந்தா னென்று சொன்னேன், ஆகலால், நீயென்னைப் பெய்பாக்க வேண் டதம், உன்னை யவனிடத்திலனுப் பி வைக்கச் சொன்னான், நீயோ வென்றுசொல்லியனுப்பிவிட்டுத் தாங்கள் அல்லாருத் தஆலாவை வணங்கிக் கொண்டிருந்தார்.

சாராவும்மா அந்த ராஜா இ-த் திற்போனபோது, இராஜா சாராவு ம்மகையைப் பிடிக்கமுடிகினான், அப்போ தவன்கைகும்பிப்போய் விட்டது, அதைப்பார்த்தபோது, அவனுக்கு வருத்தமுண்டாக்கது, அப்போது, ராஜா சாராவும்மாவை ப் பார்த்து என்னுடையகைகேராகும்படியும்முடைய நாயனிடத் திற் கேளும், என்னை யோனா லும்மை நான்விட்டு விடுகிறே னென்று சொன்னான், பிறகு சாரா வும்மா லுக்குப் த ஆலாவை நாடி யவன்கை கேராக முனாதுத்துச்

செய்தார், உடனே அந்தராஜாவு டையநொம்பலமும், கையும் கேராகிப் போயின.

பிறகு, அவ்வவ ருக்கைப் பார்த் து மறுபடியு மவர்கையைப்பிடிக்கப்போனான், அப்போது மவன்கை கும்பிப் போச்சது-இந்தப் படிக்கு முன்றுதர மவர் கையைப் பிடிக்கப் போனான், அம்முன்றுதரமு மவன்கை கும்பிமெத்தவும்வருத் தப்பட்டான் அப்போது, ராஜா மெத்தவும் வருத்தி சாராவும்மா லோடும்நானினிமேலிப்படிக்கொத்த காரியஞ்செய்கிறதில்லையென் னுமிகவும் வருத்தித் கேட்டான்.

அதனால், சாராவும்மா துஆச் செய்தார்கள், அதின்பேரில், அவ ன்கையும்-சாராமும்சுவாத்தியமாச் சது, அதுகண்டு, இராஜா மெத் தவு மதிஜயப்பட்டு இவர் பெரிய குலத்தி லுள்ளவரென்று, அவ ருக்குத் தருலும் செய்து. ஹாஜி ருவென்கிற தன் சுற்றியத்தைச் சாராவும்மாவைக்கு ஹதியாக்கொ தேத்து, அவர்களை இயற்றும் நபி யவனிற்போமென் றனுப்பி விட் டான்-பிறகு, சாராவும்மா இயற் றும் அலைகிவல்லலாத்துடை யாகித் தலா விட்டார்.

அல்லாருத் தஆலா சாராவும் மாவுக்கும், இயற்றும் நபிக்கு மிடையிலிருக்கிற தினையை நீக்கி விட்டான், இன்னும், சாராவும்மா இயற்றும் அலைகிவல்லலா மிடத் தில் நின்றுப் போன வகுத்துத் தொடுத்து, ராஜா இடத்தில் நடந் த செய்தியெல்லா மவருக்குத் தெரிய வைத்தான் - அவருடைய கல்பு சாராவும்மாவைக் கொண்டு துப்புரவாக இருக்கிற தற்காச வேண்டிப், பிறகு ராஜாகொடுத் தானே அந்த ஹாஜி ருவென்கிற சுற்றியத்து மெத்தவும் அழகான பெண்பிள்ளையா யிருந்தார்- அவ ளை சாராவும்மா அவர்கள், இயற் றும் அலைகிவல்லலாத்துக்குப் பிழ்நாகக் கொடுத்து, இவரைநீங்கள் கையாடிக் கொள்ளுங்கள், இவர் வயிற்றிலாகிலும் அல்லாருத் தஆ லா வுங்களுக்குச் சந்ததியைக் கொடுப்பானென்று சொன்னார்.

அந்த வகுத்தில் சாராவும்மா தாமபிள்ளைப் பெறுகிறதை விட் டும் ஆகலில்லாமலிருந்தார்-பிறகு, இயற்றும்நபிஹாஜி ருவடனேகடி னார், அவர் ஹமலாயப் பத்துமா நரும் நீண்டுத்து இஸ்மாயில்அலை கிவல்லலாத்துப் பெற்றார், இயற் றும் நபிபுல்லந்தினென்கிற சிமை யில்-அபிசையாபல்லந்து என்கிற பூநுக் கிடையிலே யிறங்கி யிருந்

தார்-அவரு ளுள்ளமை யாகிறது, விருத்தாளி யில்லாமல் வஜீபனந் தின்னுக்கிற தில்லை, அல்லாருத் தஆ லா அவருக்கு இரண்டதையும், பண த்தையும், உள்ளிபாக்கோயும் விஸ் தீரணமாகி வைத்தான்.

லுத்து அலைகிவல்லலாத்துடை ய கவுமுக்கை ஹலாக்காக்க அல் லாருக் தலா நாடினபோது, மலக் குக்கை யனுப்பிவைத்து அவர்க ளோடும் நீங்கள், இயற்றும்நபி யிடத்தில் முதற்பிராய் சாராவும் மாவுக்குப் பிழையுண்டாகுதென் னு நல்லமாயம் சொல்லி விட்டுப் பிறகு, லுத்துக்கை யிடத்திற்போ ய், அவரை யூரைவிட்டு மப்புறம் போகச்சொல்லி யவர் போனபிற லு, அந்த யூரை கலாக்காக்கிப் போடுங்க னென்று திருவுளமா னான் - அதுபோலே மலக்குகள் மனுடருடைய வேஷமாகப்பூயியி லிறங்கி இயற்றும் நபியிடத்தில் வந்தார்கள்.

அப்போது, இயற்றும் அலை கிவல்லலாம் பதினைந்துநாளாகவிரு ந்தாளிகள் வராமல் வஜீபனந் தின் னும விருந்தார். அப்படி யிருந் தகையில், மானுடருபமிய் மலா யிர்க் துதலி வரக்கண்டு, தங்கள் மறை மெத்தவும் சந்தோஷமாய் வந்த மனுடருக்கு நானல்லாமல் வேறொருவரும் இதுமத்துச்செய்

யப்பபாடுவந்து ஒரு கொழுத்
ஆட்டையறுத்து அதைக் கபாபு
பண்ணிக்கட்டு அவர்களுக்குமுன்
னாலே கொண்டு வந்து வைத்தார்.
அதை யவர்கள் தின்னும்விருந்
தார்கள். அப்போது இபுறமும்
நபி யவர்களைப் பார்த்து நீங்கள்
தின்னிற தில்லையா வென்று கேட்
டார். அப்போது தவர்கள், அந்த
வஜீபனத்தின்மேல் கைவைக்கா
மலிருந்தார்கள்.

அதனாலே, அவர்களைப் பெருந்
தற்கெட்டு, அவர்களில் நீண்டும்
பயங்கரமுண்டாக்கது. அப்போ
தவர்கள் இபுறமும் அலைகிஸ்ஸ
லாத்ரைப் பார்த்து, இபுறமும்
இந்த வஜீபனத்தின்மேல் நாம்
கன்கொடுத்தோமாயித் தின்று
கிறதில்லையென்று சொன்னார்கள்,
அப்போது இபுறமும் நபி இசுத்கு
விடையுண்டா யிருக்கு தென்று
சொன்னார். அவர்கள், விடையென்
னவென்று கேட்டார்கள். அப்
போது, இபுறமும் நபியவர்க
ளோடும், முதற் தின்னிறபோது
(பிசியில்லா) பென்று சொல்லிக்
தின்னுபிறதும், தின்று தீர்த்தபிற
கு (அல்லமும்) வேண்டுமென்று
அவ்வைப்ப புகழுமென்றும்,
இசுத்கு விடையு யிருக்கு என்று
சொன்னார்.

அப்போது, ஜிபிரியில் அலைகிஸ்
ஸலாம், மீதாயில் அலைகிஸ்ஸலா
மளவிலே பார்த்து, அல்லாவுக்
தஆலா நோழனாக எடுத்துக்கொ
ண்டானே, அதற்கு நுண்ணம
யானவர்தா வென்று சொன்னார்.
கொல்லி, மறுபடியும், அல்லாவுத்
தஆலா குறுஆலிலே திருவுளமா
னான். இபுறமும், மீதாய்ப்பாட
வேண்டாம், நாங்களுக்கிறவர்கள்
லுத்துறையுடைய கவுமுல்கோ நு
லாக்காக்கிறதற் காகவேண்டியு
டையுடைய பெண்ணாகி நானாய்
மாவுக்கு இசுலாக்கு அலைகிஸ்
ஸாம் பிறக்கிறது கொண்டும் நல்
மாராயம் சொல்லுகிறதற்காக வே
ண்டியும், இசுலாக்குக்கு, யாக்கூ
புப்பிறக்கிறது கொண்டும் நல்
மாராயம் சொல்லு கிறதற்காக
வேண்டியும், அல்லாவுத் தஆலா
வாலே அனுப்பப்பட்ட மலாயிக்
கத்துகென்று சொன்னார்கள்.

அப்போது சாறவும்மா இவர்
களுக்கு கிதமத்துச் செய்துகொ
ண்டு கிந்தினார். இபுறமும் நபி
அவர்களுடனே யிருக்கிறார், மலக்
குத எந்தச் செய்தியைச் சொன்
னவுடனே சாறவும்மா, மீதாய்
புறமையாகிச் சிரித்தார். அவர்
சிரித்த சபபவிறது, சிரித்தாள்
கள் வஜீபனத்தின்மேல் விடையென்
ற சபபென்றும், இபுறமும் நபி

மலக்குகள் வஜீபனத் தின்னும்
கிருந்ததைக் கொண்டும் பயந்
தாரே அந்த சபபென்றும், தமக்கு
வயதுசென்று பிள்ளையெனட்டும்
நற்செயல் கெட்டுப் போனதின
மேலே மலக்குகள் தங்களுக்குப்
பிள்ளையைத் தொட்டும் நீலமாரா
யம் சொன்ன சபபென வென்றும்,
உருமாக்கா இருத்திலாபு சொன்
னார்கள்.

அப்போது, சாறவும்மாவுக்கு
பிறந்தொண்ணாறும், இபுறமும்
நபிக்கு வயது ஹற்றிருபது மாக்
கது. இன்னஞ் சொல்லப்பட்ட
து. சாறவும்மா சிரித்தாடுன்று
சொன்னதற்குப் பொருளாகிறது
அவருக்கு ஹைலு பற்றற்றப்
போம். அவர்கள் நல்மாராயம் சொ
ன்னபோது ஹைலுண்டாடுமென்தின்
பிறகு அவர்கள் இசுலாக்கு நபி
வைக் கெர்ப்ப மாயுப் ஹற்றி
வும்மா இசுமாயில் நபியைக் கெற்
பமாயிருபேரும்கூடப் பிள்ளைப்
பெற்றார்கள். இரண்டு பிள்ளைகளு
ம்கூட வளந்து வாலிபமாயினா
யாகக் கொண்டிருப்பார்களென்று
இதுவிற்க.

ஒருவர் விடையாட்டில், இசு
மாயில் முந்தினார், இபுறமும்
நபி இசுமாயில் மடியின்மேலிருந்
திக்கொண்டு, இசுலாக்கைத் தம்
முதலய புறத்தி லுட்காக்கித்

கொண்டார். அதுகண்டு, சாற
வும்மா கோபமாக இபுறமும் நபி
வைப்பார்த்து, உங்களுக்குவென்
ளாட்டியுடைய முதன், என் மக
னாக்ரண அறிமொச்ச தல்லலா
வென்று, டெய்க்கைகளுக் குண்டா
கிய சோசத்தங்களுக்கு முண்டா
கி ஹாஜிரவுடைய மீதாய்தில்
தின்று மொருவஸ்துவை யறுத்
தப்போடுவேனென்று செய்து
செய்துகொண்டார். பிறகு, என்
னத்தின்மேல் கெற்றதென்று கைரு
இதுவிற்க.

அதுகண்டு, இபுறமும் நபி சாற
வும்மாவைப்பார்த்துவிடக்கிளை
நிறைவேறு வதற்காக ஹாஜு
ஹுடைய காதிலே யொருகுத்துக்
குத்திக் கானைத் துவாரமாகிவி
டுமென்று சொன்னார். பிறகு,
சாறவும்மா அந்தப்படியே செய்
தார். அந்தக்குத்துப் பெண்டிக
ளடங்கலுக்குந் கன்னத்தாச்சுது
பிறகு, ஒருவர், சிறுபிள்ளைகள்
இசுலிக் கொன்னுகிறதபோலே,
இசுமாயில் நபியும், இசுலாக்கு
யும் இசுலிக்கொண்டார்கள். அது
கண்டு, சாறவும்மா கோபமாய்
தங்கள் புருஷனாகமாய் இபுற
மும் நபியைப்பார்க்கி, இந்தஜி
லே ஹாஜிரவை வைக்கவேண்
டார் என்கையாகி மறுப்பினி
யென்று சொன்னார்.

அப்போது, அல்லாருக்கு தஆலா
இபுறஹீம் நபிக்கு கையிறக்கி
வைத்தான். ஹாஜி ருவையும், அவர்
மகன் இசுமாயீலையும் மக்கத்துக்குக்
கட்டிக் கொண்டுபோய் அவ்வி
டத்தில் வைக்கவு மென்று. இவ்
விதம், வகிவந்ததினால், இபுற
ஹீம் அகைஸஸஸநாம் அவர்களைக்
கட்டிக்கொண்டு மக்கத்துக்குப்

அப்போது ம...கி...லாரு
மனுடரு மில்லை, அந்த...கா
டக இருந்தது. அநிலை, காட...
மாங்களும், அம்மாங்களிற் பழங்
களு முண்டாயிருந்தன, ஆனால்,
மகத்தகு வெளியே மனுடர்
கள் குடியிருக்கிறார்கள். அவர்களை
அம்மாவிக்கத்துக் கிளையாரென்
று சொல்லப்படும், கலிப்துல்லா
வடைய இடமும் அவ்விடத்தி
லே அகதரானாயிற் செவந்தமணல்
மேடாக இருந்தது.

அப்போது, இப்புறமும் நபி
மேலே ஜிபரீயீஸ் அலைகின்
லாம் வந்தார். அவரைப் பார்த்து
இப்புறமும் கேட்டார். இவ்விடத்
திறருளை பின்னையையும், தாளை
யும் வைக்கிறதென்று. அதற்கவர்
ஆம் இவ்விடத்திறருன்னை க்கிற
தென்று சொன்னார். பிறகு இட
புறமும் நபி தாளையும் ன்னை
யையும் குசுறி பென்கிற

வெறக்கி வைத்துவிட்டு, ஹாஜி ரு
வடனே இவ்விடத்திலோர்பந்தம்
போட்டுக் கொள்ளுமென் றேவி
னா. ஏவிய பின்னர், ஆண்டவனே
நோக்கி என்னுடைய ஆண்டவ
னே பென்னுடைய பிள்ளையை
வேளாண்மை யிலலாத வேட்க
கராயிற் குடியிருந் தாட்டிவைத்
தேனென்று சொல்லிவிட்டுத்திரு
ம்பினா.

அப்போது, ஹாஜி ரு வும்
இபுறஹிம் கபீயைத் தடாந
போய், அவரோடும், சொல்வார்,
இந்தக் காட்டி லெங்களைச் சா
டிவிட்டுப் போகிறீர்களாவென்று
அசுத்தவாயாகொருஜவாபுஞ்சொ
ல்லாமல் நடந்தார். அப்போ தவெ
ணப்பார்த்து, ஹாஜி ரு வும்மா
அல்லாகுத் தஆலா எங்கனையிந்த
வேளை, இந்த வெளி யிடத்திலி
வைத்துவிட்டுப் போகச்சொல்ல
யும்மையேவினாளுநென்றுகேட்
டார். அதற்கு, இபுறஹிம் அக்
கின்ஸலாம், மெய்தா னிவ்விட
திறுந்நைக்கச்சொல்லி யேன்
னென்று சொன்னார். அப்போ
து, ஹாஜி ரு வும்மா அல்லாகுத்
தஆலா எங்களைப்பழுதாக்கமாட்
டானென்று சொன்னார்.

பிறகு இயற்குணம்நபி திருமட
ஷாமசுப்போஸ்.அப்போது
ஷாஜிநாமமா இடத்தில் ஒரு

டத்திறண்ணீருண்டாயிருத்தது
அந்தத்தண்ணீர் சிலவாகிப்போன
பிறகு, ஹாடீஸ் வம்மாவுக்குப்
பிள்ளை இசுமாயீவுக்குத் தண்டி
ர்த்தாகமாக இருந்தமையால் அவ
ருக்குக் கடுத்தாமையாக இருக்கிற
சபாவென்னு மலை யோத்திற்
பிள்ளையை வைத்துவிட்டுத், தாம
ந்த மலைமேலேறித் தண்ணீரிருக்
குதா பார்த்து வருவோமென்று
மலைமே லேறிப்போனார். போக
றிலே பிள்ளை இசுமாயீ விருக்கு
மிடத்திற் புஷிச்சத்தங் கேட்டுத்,
தண்ணீர் தேடிப்போன தாயார்
சுறுகாத வோடிவந்தார்.

அப்போது, மறுவா எங்கிற
மலைப்புறத்தி லோர் சத்தங்கேட
டார். பிறகு, மறுவா மலையிலு
மேறினார், அவ்விடத்திலுந் தண
னீரில்லை, அந்நிலை, அல்லாருந்
ததுவாகை. நோக்கிப் பிள்ளை நாகத்
துடனிருக்கிறதே யென்று சொல்
வது. யலறிச்சொல்லுவார். நான்சுத்
தமட்டுங் கேட்கிறேன், ஒருநாளை
பும் காணவில்லையே, யென்பிள
ளே காண்த்துடைய கடினத்தால்
வருத்தப் படுகிறதே, மெத்தவும்
விலாக் காளுகையென்று சொல்லி
சபாவுக்கும், மறுவாவுக்கு மிட
யிலே காணலைக் கண்டு தண்ணீ
செய்தெண்ணி யோடித்திரிந்தார்
முதலாண்டு மலைக்கும் கடுவே

தொங்கோட்டமோடினது ஹாதி
ஹும்மாவாயிருக்கும், பிறகுதிபுரி
யில் அலைக்கல்லாமனுடர்வடிவாக
வெளியாவந்து அவன்பயாத்தன
நியாரென்று கேட்டார்.

அதற்கு ஹாதிராவும்மா ஜிப்
ரீலைப் பார்த்து நான் இபுரதீம்
நம்பியுடைய சுற்றியத தென்று
சொன்னார். ஜிப்ரீல் உன்னு ளே
யாமிருக்கிற றென்று கேட்டார்.
ஹாதிரவன்பிவி ளு ளுண்டாயினா
யிமிருக்கிற றென்று சொன்னார்.
அப்போது ஜிப்ரீலில் அலைகிஸ்ஸ
லா முக்கனி நவாஸாயும் இபுரதீம்
யாஸவிற சாட்டி னுரென்று கேட்
டார். அதற்கு ஹாதிரவன்பிவி, அல்
லாகுத் தஆலா அளவிற சாட்டி
விட்டுப் போனுரென்று சொன்
னார்.

பிறகு, ஜிபூரில், ஹாஜி ரவுஃம் மாவைக் கூட்டிக்கொண்டு பின்னே இசுமாயீலிருக்குமிடத்து வந்து அவரையுந் கூடக்கூட்டிக்கொண்டு, ஸம்ஸகதினாமிருக்குமிடத்தில் வந்து, ஜிபூரியில் அலீகிசா மதமுடைய இரண்டு காலத்தொண்டி மோதரம் அந்த மினையர் தட்டினார். உடனே தண்ணீர் சுரப்பண்டாகிக் தண்ணீர் ரோடிவந்தது. இவ்விதம், ஜிபூரியில் காலத்தொண்டி இடங்கொண்டது. இவ்விதம், தண்ணீர் சுரந்தபோது

ஹாஜி ரு வும் மிகம்மிடத்தி
விருக்குங் குடத்திற் றண்ணினை
நிப்பிக்கொண்டார்.

அப்போது, இபுரீயில் அலைகள்
வண்ணாறுகளாயிடுமையப்பார்த்து
நீர்தண்ணிர் ததாகசு திக்குப் பயப்
பட வேண்டாம், இந்தவருடைய
வர்களுக்கும், அல்லாகுத் ரஆ
வுடைய விருந்தாளிகளுக்கு மித்த
தண்ணிர் தாகத்தித் துவைக்கும்
இனிப்பாவாகவுடைய மக்துநாள்வ
னைக்கு மித்தத் தண்ணிர் குடிப்
பார்க்கின்றன சொன்னார், நபி
சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லந் திரு
வுளமானார்கள்-ஹாஜி ரு வும்மாதி
வாமாகக் குடத்தை நிப்பிக்கொ
ள்ளாம விருந்தால் ஸமனமென்
பிற நினைந்துத்தண்ணிர் மேலே
யிருக்குமென்றார்கள்.

பின்னர், ஒருகூட்டத்தாரோடு
இனையிலுள்ளவர்கள் வாயி
ராச்சியத்துக்குப் பேரகரர்கள்-
உப்போதவர்கள், அன்னிடத்திற்
பக்கிசாரங்கள் மலைமேலே சுற்றி
சுற்றிவட்டமிட்டுக்கொண்டிரு
க்கிறவர்கள் பார்த்து, அவ்விடத்
திற நினைநிறுக்கவேண்டுமென்
பிறதாகநாயுயதைப்பார்த்துரட்ட
து ஹாஜி ரு வும்மா இருக்குமிடத்
தில் வந்து பார்த்துத் தண்ணி
ருக்ககண்டு ஹாஜி ரு வும்மாவை
ப் பார்த்து, இந்தத் தண்ணீரும்

முடைய தண்ணிர், நீர் வேண்டி
து ஹமக்கு மிருகுநலாக, நாங்க
ரு மித்தத் தலத்தில் வந்து குடி
யேறுகிறோம், அதற்கு நீர்பொரு
த்தமாக இருந்தாலென்று சொன்
னார்கள்.

அப்போது, ஹாஜி ரு வும்மா அந்
ர்களைப் பார்த்து, நல்லது நீங்க
வந்திருங்கனென்றுத்திரவு கொ
த்தார் அதனால், அவர்கள் தாக
முதலில் மக்கம்வந்த குடியே
னார்கள், அவர்களெல்லாம், மவ்வி
டத்திறுநே குடியாக இருந்து
விட்டார்கள் - பிறகு, இசுமாயில்
நபி அவரின்மனபோது, அவர் நா
யாது ஹாஜி ரு வும்மா மவுத்தானார்
கள், மவுத்தானபோது, இசுமாயில்
அலைகிஸலாம், அந்தஜுதுகம் கி
ளையிற் கின்றமொருபெண்பிள்ளை
பை நிக்காகுசெய்துகொண்டார்.

அவர்கள் பாஷையெல்லாம்
அறப்புப் பாஷையாக இருந்தது-
அந்தப்பாஷைப்பெல்லாம் இசுமா
யில் நபிபடித்துக்கொண்டு அற
ப்புப் பாஷை பேசுகிறவராக இருந்
தார்-பிறகு, இபுரூஹீம் நபி சாரு
வுமமா இடத்திலுள்ளாறுவைப்பிள்ளை
பிள்ளை இசுமாயிலையும், நான்போய்
ப் பார்த்துக்கொண்டு வருகிறே
னென்றுத்திரவுகேட்டார், கேட்
டதற்குச் சாருவுமமா வந்தவரே

கொடுத்தபிறகு, இபுரூஹீம் நபி
மக்கத்துக்கு வந்தார்.

உவந்த போது, ஹாஜி ரு வும்மா
மவுத்தான செய்திகேட்டுச் சுக்கு
றுசெய்து, தாமேநிலந், ஏறுவா
களைத்திறுநேயிருந்துகொண்டு
இசுமாயில் விட்டைத் தேடிப்
போய், இசுமாயிலுடையபெண்சா
தியை யும்முடைய சாப்பெங்கே
யென்றுகேட்டார். அதற்கு, என்
புருஷன் வேட்டைக்குப் போயி
ருக்கிறானென்று சொன்னார், அப்
போது, இபுரூஹீம் நபி அந்தப்
பெண்பிள்ளை விடத்திலுங்கள்
விட்டிலே தின்னுக்கிறதற்கு வரீ
பனம், குடிப்புததாகிது மிருகிற
தாவென்று கேட்டார், அதற்கு,
இசுமாயில்? நபியுடையபெண்சாதி
யெங்கள் விட்டிலொரு வஸ்துவ
மில்லையென்று சொன்னார்.

இபுரூஹீம் அலைகிஸலாம் அந்
தப்பெண்பிள்ளையைப் பார்த்து,
உன்புருஷன்வந்தால் அவருக்கே
ன்னுடைய சலாம்கொல்லிச் சொ
ல்லும், இந்தவிட்டுவாசற்படிநல்
லதாயிருக்கவில்லை-ஐததால், இந்
தவாசற்படியைமாற்றிப்போட்டு
வேறே வாசற்படி போட்டுக்கொ
ள்ளச் சொல்லுமென்று சொல்லி
விட்டுக் கிரும்பிச் சாமிராச்சியத்
துக்கு வந்தார்.

பிறகு, இசுமாயில் நபி கா
விருந்து வேட்டையாடித் திரி
விட்டுக்கு வந்தார், வந்த
னே, அக்கே தமது தகப்பனரு
டைய வாசனையை முகந்து இந்
விடத்திலயார்வந்ததென்றுபெண்
சாதியோடுகேட்டார் அதற்குப்
பெண்சாதி ஒருவிழுவனர் வந்தார்
அவருடையகிப்பத்துஇன்னதிந்
தென்று அவரைக் கண் குறைச்
சலாகச் சொன்னா சொன்னார்,
பிறகு, இசுமாயில் நபி பெ
ண்சாதியைப்பார்த்து வேறேயெ
ன்னசொன்னாருென்று கேட்டார்.

அதற்குப் பெண்சாதி, உங்க
ளுக்குச் சலாம்கொல்லிச்சொல்லி
யித்தவிட்டு வாசற்படியைமாற்றி
வேறே வாசற்படி வைக்கச்சொ
ன்னாருென்று சொன்னார், அது
கேட்டுடனே இசுமாயில் நபி தம்
து பெண்சாதியைத் தலாக்குச்
சொல்லி விட்டு மறு பெண்
பிள்ளையை நிக்காகு கொடுக்கொ
ண்டார். இஃ திப்படியிருக்கச்சே,
இபுரூஹீம் நபி கொடுக்கநினை
குப் பிறகு மறுபடியும் ஒருவ
மா இடத்திற், இசுமாயில் நபி
வைப்பார்க்க வந்தவரே கேட்டார்.

சாருவுமமா வந்தவரேகொடுத்
துத் தாங்கனேறிப்போகிற குதி
ரையை விட்டிறுமால் அவரை
கண்ணு பேசுகொண்டு வாரும்

121

தொன்ற ஏற்பாடு செய்து கொண்டு போகச்சொன்னார், பிறகு இப்போது அலெகிஸ்ஸலாம், மத்தத்தில் வந்து இசுமாயில் நபியிடம் செல்போய், அவர் பெண்காதி யுடைய சாதி, உம்முடைய சாதி யை யெங்கேயென்றே கேட்டார். அதற்கவர், என்புருஷன் வேட்டைக்குப் போயிருக்கிறார் ஆனால் சீக்கிரம் வருவார், அவர் வருகிற வேளையுமாச் கூட அல்லாருக்குத் தலூலா வங்களுக் கு றகும்கூடச் செய்னாவும், நீங்கள் குதிரைகளிடம் பிறங்கிச் சற்றுநேரம் இருக்கிறீர்ப்பாறுங்க ளென்று சொன்னார்.

அப்போது இபுருஹிம் நபியுங் ள் விட்டில் வலிபா முண்டாயிருக்கிறதென்று கேட்டார் அதற்கப்பெண்டின்கீ, அல்லாருக்குத் தலூலா வந்த நீரும்கூடா ளெல்லாமிருக்கிறதென்று சொல்லி, யுடனே போய்ப் பாலும், இறைச்சியும் கொண்டு வந்தார், அதுகேட்டு இபுருஹிம் நபியந்த இரண்டும் பறக்கத்தக்கது, துஆச்செய்தார், மறுபடியும் அந்தப்பெண்டின்கீ விட்டிற் பீயுய்க் கோதம்புரோட்டியும் பழவர்க்கங்களுங் கொண்டு வந்து, வைத்துக்கொண்டு, சின்னார்,

அதற்கும் அல்லாருக்குத் தலூலா இத்தப் பூமியினை மிகுமர்க்கிவைப்பானாகவு மென்று துஆர்.

செய்தார், பிறகு, இசுமாயில் நபியுடைய பெண்காதி இபுருஹிம் நபியைப்பார்த்து, நீங்கள் குதிரையை விட்டு பிறங்குங்கள் உங்கள் தலைமேலெல்லாம்புழுதியாக இருக்கிறதே யன்ற பெல்லாம் நான் மழுவி விடுகிறே னென்று சொன்னார் - அவர்க ளிறங்க விட்டே.

பிறகு, அப்பெண்டின்கீ இபுருஹிம் நபியை மன்றாடி மெத்த வந்தாழ்ச்சி யுடனே யிறங்கக் கொன்னார் - அப்போது, இபுருஹிம் நபி மக்காவென்கிறதலத்தில் வந்து ஒருகாலை யந்தத் தலத்தில் வைத்துமறுகாலைக் குதிரைகளி னித்தாக்கொண்டார் - பிறகு, அந்தப் பெண்டின்கீ இபுருஹிம் நபிக்கு வலதுபுறம்வந்து அதற்குப் பறத்திலே தலை யுடம்பெல்லாங் கழுவிவிட்டார், மறுபடியும் இடதுபுறந்திருந்தி அந்தப் புறத்துத் தலை யுடம்பெல்லாம், ஆபுஸம்ஸங்கி னன்றத் தலூலானாக் கொண்டு கழுவிவிட்டார். அந்தத் தலத்தில் அவரிசண்டு காஷ்பும் வைத்ததி னால், சிபாமமட்டும் பாக்கியாத் இருக்கிறது.

பிறகு, இபுருஹிம் அலெகிஸ்ஸலாம், அந்தப் பெண்டின்கீயைப் பார்த்து உம்முடைய புருஷன் வந்தால் அவருக் கொண்டுடைய

சொன்னொப்பார்த்து, அப்துல் முத்தலிபு எந்தமண்ணித் தோண்டுகிறதென்று கேட்டார். அதற்கவர் உத்தலூலெல்லாம் போய்விட்டார்.

அந்தப்படி அப்பெரியவர் கணியில் முன்றிவசொல்லி நாலாநில விலும் வந்து ஸம்ஸம் தோண்டு மென்றுசொன்னார் - அதுகேட்டு அப்துல் முத்தலிபு ஆலோமம் ஸம்ஸம் என்கிற விதனை வென்று கேட்டார், ஆனால் அந்தக்கிணற் றின் தல மழிந்துபோயிருந்ததா அது தெரியாமல், அப்துல்முத்தலிபு ஸம்ஸமென்னவென்று கேட்டார், அப்போ தப்பெரியவர், அப்துல் முத்தலிபைப்பார்த்துச் சம்ஸ மாறது ஒரு கென்று ஹாஜி கள் தண்ணீர் குடிப்பார்களே அந்தக் கிணறுகளுக்கும, அந்தக்கிணறு (தரியத்துந்தமலு) என்கிற இடத்தில் குறைவிகள் குறுபா ன்கொடுப்பார்களே, அந்த இடத்திலிருக்குதென்று கொன்னார்.

பிறகு, அப்துல்முத்தலிபு அந்தக்கிணற்றைத் தோண்டுகிறதின் மேலே நற்கருத்து வைத்தார், அப்போது - குறைவிகள் அவருடனே வழக்காடி, யெங்களுக்குக் கேட்ட அந்தக்கிணற்றிற் பங்குவைத்துக்கொள்ளப்பென்று தற்கித்த நின்பேரிச் அவர்களுடனேசேர்

சொன்னொப்பார்த்து, அப்துல் முத்தலிபு எந்தமண்ணித் தோண்டுகிறதென்று கேட்டார். அதற்கவர் உத்தலூலெல்லாம் போய்விட்டார்.

அந்தப்படி அப்பெரியவர் கணியில் முன்றிவசொல்லி நாலாநில விலும் வந்து ஸம்ஸம் தோண்டு மென்றுசொன்னார் - அதுகேட்டு அப்துல் முத்தலிபு ஆலோமம் ஸம்ஸம் என்கிற விதனை வென்று கேட்டார், ஆனால் அந்தக்கிணற் றின் தல மழிந்துபோயிருந்ததா அது தெரியாமல், அப்துல்முத்தலிபு ஸம்ஸமென்னவென்று கேட்டார், அப்போ தப்பெரியவர், அப்துல் முத்தலிபைப்பார்த்துச் சம்ஸ மாறது ஒரு கென்று ஹாஜி கள் தண்ணீர் குடிப்பார்களே அந்தக் கிணறுகளுக்கும, அந்தக்கிணறு (தரியத்துந்தமலு) என்கிற இடத்தில் குறைவிகள் குறுபா ன்கொடுப்பார்களே, அந்த இடத்திலிருக்குதென்று கொன்னார்.

பிறகு, அப்துல்முத்தலிபு அந்தக்கிணற்றைத் தோண்டுகிறதின் மேலே நற்கருத்து வைத்தார், அப்போது - குறைவிகள் அவருடனே வழக்காடி, யெங்களுக்குக் கேட்ட அந்தக்கிணற்றிற் பங்குவைத்துக்கொள்ளப்பென்று தற்கித்த நின்பேரிச் அவர்களுடனேசேர்

நீபெர்மன மாக வீழ்குப்பேசுகி
தற்குக் காட்டிப் போனார்கள்,
அப்போது அப்துல் முத்தலிபு-
னே தீவிரத்தோடு கொண்டு
போனான். ரொல்லாரு செல
வாயப்போய்க் குறைவிடமிடத்
திற நண்ணிகேட்டார்கள்-அவர்
கள், தண்ணீர் கொடுக்கிறதில்லை
யென்று சிலகிக்கொண்டார்கள்.

அப்போது, அப்துல் முத்தலி
புடைய கட்டித்தாருக்குத் தண்
விரித் தாகம் கடின மாயிற்று
அதனால், அப்துல் முத்தலி தம்
முடைய கொட்டையின்மேலே
நிக்கொண்டு தண்ணீர் தேடி நடந்
தார்.

அப்போது, அவரொட்டைகத்
காலடியின்மேலே நின்று மொர்,
அருகிசார்ந்து, அதிலேதண்ணீர்
காந்தது, அப்போது - அப்துல்
முத்தலிபும், அக் கட்டத்தாரும்
தக்குபிது சொன்னார்கள். சொல்
வி அவர்களைல்லாரும்தண்ணீர்கு
டித்துத் தாகத்தீர்த்துக் குறைவி
தான் கட்டித் தானையும் கூப்பிட்
பித் தண்ணீர்குடிக்கச் சொன்னார்
கள்.

அப்போது, குறைவிகள் அப்து
லுல் முத்தலிபைப்பார்த்து - இக்
தக்காட்டிலே யுங்களுக்கு அல்லா
குத் தகலா தண்ணீர் குடிப்பாட்
டிவைத்தான், ஆகலால் ஸம்ஸங்

தண்ணீரையு முங்களுக்குக்குடிப்
பாட்டிவைப்பான், ஸம்ஸங் கிண
ற்றிலே நாங்களுங்களுடனே
வழக்குப்பேசுகிற திங்கையென்று
சொல்லிவிட்டு ஊருக்குப் போய்
விட்டார்கள்.

பிறகு, அப்துல் முத்தலிபுடைய
மனையிலே முன்வந்தவர் வந்து
அவரைப்பார்த்து, குறுபான்செய்த
தவறா, ஸம்ஸங் என்கிற கிணற்
தைத் தோண்டி, அதைத் தோ
ண்டினால் நீர் வியாகுப்படமாட்
டர், அந்தக் கிணறுகிறது உம்மு
டைய வலுப்பமான தகப்பன்மா
ர்களுடைய கிணறு விருக்கும்,
ஊரிலுள்ள கட்டமெல்லாம்
அந்தத் தண்ணீரைக் குடிப்பார்க
ளென்று அறிவித்தார்.

அப்போது, மனையில் வந்து
இவ்விதஞ் சொன்னவ ரோடும்,
அப்துல் முத்தலிபு, அந்தக்கிணறி
ருக்குத் தண்ணீர்கேயென்றுகேட்
டார், அந்தக்கிணறு முன்சொன்னது
போலே (தறியுடனுன்னமனு) என்கிற
இடத்திலே வெண்ணைக்காகம்
பூமிவைப் கொத்துகிற நாகக்கான்
டர் - அந்தத் தலைத்தில் ஸம்ஸ
மென்கிற கிணற் திருக்கு தென்று
சொன்னார், இவ்விதஞ் சொல்லக்
கேட்டு அப்துல் முத்தலிபும்,
அவர் மகனார் ஓரிதும் அந்தக்
(தறியுடனுன்னமனு) என்கிற இடத்

துக்குப் போனார்கள், அப்போ
துவிட்டத்திலே வெண்ணைக்காகம்
நிலத்தைக் கொத்துகிற நாகக்
கண்டார்கள், கண்டு இந்த இடத்
தானென்று அதைத் தோண்டித்
தொடங்கினார்கள் - அப்போது,
குறைவிகள் இரண்டிலுதும் வந்
து நாங்களுங் கூட்டிக் இருப்
போமென்று வழக்காடினார்கள்,
இவ்விதம், குறைவிகள் வழிகா
டின சபபாகிறது. அவர்களுக்கு
பரிசுமறிவிக்கப்பட்டது. (பரிசு)
தென்னிந்தமெனில் (ஜாதுகம்மிக்
பார்) மக்கம்வந்து குடியேறின
போது, அந்தநாளிலுள்ளநபிமார்
கள் அவர்களுக்குச் சொன்னார்
கள்.

இந்த மக்கத்திலே யொடுக்கத்
து நபி முகம்மது சல்லல்லாது
அலைகிவல்ல மவர்களை அல்லா
குத் தகலா நிருலாக அனுப்பி
வைப்பான் அவருடைய சிபத்து
இன்ன இன்னதென்று, இவ்விதம்
நபிமார்கள் சொன்னதை அவர்
கள் கேட்டு, நம்முடைய நபி சல்
ல்லல்லாது அலைகிவல்ல மவர்களு
க்காக வேண்டிச் சிறிது நிரைவங்
களும், சிறிது ஆபுதங்களும் ஸம்
ஸ மென்கிற கிணற்றிலே அமா
ளதமார் வைத்தார்க ளென்று கு
றைவிகள் மேளவிப்பட்டுருந்
கிறதினால், அவர்கள், அப்துல்
முத்தலிபு ஸம்ஸங் குறைவிகளைத்

தோண்டினு அவைகளைவெல்லாம்,
அவரொடுக்கித் கொள்வாரென்று
மனதில் ஹசது வைத்து, நாங்க
ளுங் கூட்டாக இருப்போமாகள்
ய வழக்காடினார்கள்.

இன்ன மவர்களிலே சிலரைச்
சிலர் பார்த்து அப்துல் முத்தலி
புக்கு மனையி ல்விளக்கப் பட்ட
படியால், அவர்த் இடத்தையறி
யப்பட்டார். ஆகலால், அவர்தா
னேதோண்டி வெடுக்கட்டுமாஅவ
ருடனே நாமத்தந்தர முன்செய்ய
வேண்டாமென்று சொல்லி விவந்
கினார்கள். பிறகு, அப்துல் முத்
தலிபு வெண்ணைக்காகம் கொத்தின
இடத்திலே தோண்டினார். அதி
லே ஜாதும்கிளையார்பொன்றிப்படி
வைத்த இரண்டு கட்டாமுஞ், சில
ஆபுதங்களும்,வாள்சொரு, ஜாக்க
களுப்படிப்படக்கண்டார்.

அப்போது, குறைவிகள் அப்து
லுல் முத்தலிபைப்பார்த்து, இதி
லெங்களுக்குப் பங்குக்குடென்று
சொன்னார்கள். அதற்கு, அப்து
லுல் முத்தலிபு அவர்களைப்பார்த்து
நானென்று சொல்லுகிறேன்
அதுபோலே செய்தால் நம்மிரு
திறத்தாருக்கும் நன்மையாயிருந்
குமென்று சொன்னார், அதற்கவர்
கள் நல்லது நீர்நாடிவைக்கசொல்
வதுமென்றார்கள். அப்போது, அப்து
லுல் முத்தலிபு அவர்களைப்பார்த்து

நான் காம்பாபு.

இஃது, கருபத் துல்லாகட்டிய கில்லலாவைப்
பேசுகிறதா யிருக்கும்.

அ, ஆறு சீட்டுக்குதி அதில்,
இரண்டு சீட்டுக் கருபத் துல்லா
வுக்கும், இரண்டு சீட்டுவனக்கும்,
இரண்டு சீட்டுவனக்கும், இரண்டு
போடலாம், அதிலே யார்போப்
படிக்குவருகிறதோ, அவர்களை
மெடுத்துக் கொள்ளலாமென்று
சொன்னார்.

அதற்கவர்கள், சம்மதித்தார்
கள், அப்போ துடனே ஆறு
சீட்டுக்குதி, அதில் நானு சீட்
டு வெற்றியும், இரண்டு சீட்டு
ஒன்று மில்லாத பளாய்குடி மா
ளமுதி, இரண்டு சீட்டுக்கு மஞ்
சனும், இரண்டு சீட்டுக்குக் கறுப்
புமாக்கி, வெள்ளம்பளாய்க்கிச் சீட்
டை வெள்ளையாகவே வைத்து,
ஆசு, ஆறுசீட்டையு மொன்றாகப்
போட்டுக் குறுக்கி முறைபோ
லெடுத்துச் சீட்டைப் போட்ட
போது, அதிலே, மஞ்சட் சீட்
டுரண்டும் கருபாவுக்குச்சி கறுப்
புச்சீட்டிரண்டும் அல்லல்முத்தவி
பு தமக்குடும், வெள்ளைச்சீட்டு ரண்
மும் குறைவிகளுக்குமாக விழுந்
தது. அவைகளை மெடுத்துப் பிரி
த்துப் பார்த்ததில், மஞ்சட்டிய
வெற்றிச்சீட்டு இரண்டிலும் கடை
ரத்திரவியம் கருபா பேருக்கும்,
கறுப்புப் புகிய வெற்றிச் சீட்டு

இரண்டிலும் ஆறுதலால் அப்துல்
முத்தலிபு பேருக்கும், பளாய்க்கி
பாகிய வெள்ளைச் சீட்டு ரண்டும்
குறைவிகள் பேருக்குமா யிருந்
தது, இவ்விதத்திற்கு குறைவிகளுக்குக்
கொன்றுமில்லாமற் போர்கது.
பிறகு, புத்தல் முத்தலிபு தம்
பேர்க்குலந்த ஆறுதல் களையும்,
ஜீராவையும், கருபத் துல்லாவை,
யுளாசலேயே தூக்கிவைத்து
புறவகளைல்லாததையும் கருபத்
துல்லாவுக்கே சேர்த்து விட்டார்.

அந்தக்கடாத்துப் பொருளை
கொண்டு, கருபாவுடைய வாசல்
களைல்லாம் வினத் தாக்கினார்.
முத்தலிபே, கருபத் துல்லாவை
வினத்தாக்கி. ஆபாணம் போடப்
பட்டபொன், அந்தக் கடாத்தி
வடைய பொன்னாக இருக்கும்,
ஆனால், மக்கத்துக்கு, ஸம்ஸம்கிண
து தோண்டு முன்னாலே, அப்
துல் முத்தலிபு தலைமைக்காரராக
இருந்தார், வீட்டைக்கொண்டுதான்
புற பிறகு, அவருடைய தலைமை
யதிமாய்க் குறைவிகளெல்லாரு
மவருக்கு வழிபட்டிருந்தார்கள்.
அதினால், அப்துல் முனுபுடைய
மக்களுக்குக் குறைவிகள்மேலு
ம், மற்ற அறவிகள்மேலு மெத்
தவும் பக்குறுண்டாச்சது.

முன்றும்பாபு - முந்திற்று.

இபுறு அப்பாசைத் தொட்டும்
விவாயத்துச் செய்யப் பட்டது.
சுபிசல் லல்லாரு அலைகில்லலாம்
திருவுளமானார்கள். ஆகம் அலை
கில்லலாம் பூயிசிறங்கு முன்ன
ாலே, கருபத் துல்லா சுவர்க்கு
து யாக்கத்தில் நின்றமொர் யாப்
சுத்துக் கல்லினாலே யாகியிருந்
தது. அதற்கு மசீக்குப்புறத்தி
லும், மஹரிப்பு புறத்திலும் பசு
சை யிரத்தினத்தினாலே யிரண்டு
வாசலுண்டா யிருந்தது. அதிலே
சுவர்க்கத்து கெதில்களால் தூக்கி
யிருந்தது. வானத்தி லிருக்கிற
பைத்துல் மசூமுது என்விற பள்
ளியாகிறது கருபத் துல்லாவுக்கு
நேராக இருந்தது.

ஆனால், ஆகம் அலைகில்லலாம்
பூயிசில் வந்தபோது, கருபத் துல்
லாவுக்குப் போய்த் தவாபு செய்
தாத்தொரய்யும்போது (சுபுகாணல்லா
கெவல்லாதுவல்லாதி வலாஇலாக
இல்லல்லாரு வல்லாரு அக்குபர்)
என்று இந்தக்கவிமாவைச் சொல்
லிக் கொண்டுவாபுசெய்தார்.

துல்லாரு சுபுகானகத் தலுலா
ஆகமுக்குச் சொன்னான். ஆகமே,
யிந்தவிட்டை யும்முடைய அவு
லாகுகளில்கின்னுமொரு கபியைக்
கொண்டு பரிமாற்ற மாக்கிவைப்
பேன், அவருடைய பேராகிறது
இபுறுவிமென்றுகொல்லப்படுமே,
அவரை நான் தோழனாகத் தன்
கரித்துக் கொள்வேன், அவரு
டைய கையைக் கொண்டு இந்த
விட்டைப் பரிமாற்றம் பண்ணு
கிறதைக் கற்பிப்பேன். அவருந்
ருத் தண்ணீர்ச் சுரவையைச் சுரக்
கவைப்பேன்.

இன்னும், அந்த மக்கத்துடை
ய சீட்டையும், கருபத்தையும் அவ
ருக் கரைதாமாக்கி கைப்பேன்,
அறினுடைய தலைகளைக்கொண்டும்,
அறினுடைய வணக்கங் களிலே
யும், நானவருக்குப் படித்துக்
கொடுப்பேன். அந்த வீடுகட்டு
கிறத்தில்கின்னு மவருந்ருப்பார்க்
கொழிந்தால் அவர் கூப்பிடுவார்
மனுடர்களே அல்லாருக் தலுலா

ஒரு விட்டைச் சுட்டினான், அதிலே நீங்கவொல்லாரும்தான், அந்த விட்டை நாடி வணங்குகின்றோம். அந்தச் சந்த மகரிக்கு, மலிந்த புது இடம் கிடைப்பிருக்கிறவர்களுக்கெல்லாங்கேட்பப்படும். அதுனால், எல்லாருமே அந்த விட்டை முன்னேக்கிவந்து லப்பைப் பரு, லப்பைக்கு என்று சொல்லுவார்கள்.

இப்புறும் அப்பாசுபெயருவருக்கு, கப்பத் துல்லாஸிய முகற்கட்டினவர் ஆகும் அலகிஸ்வலாம், அல்லாவுக்கு நல்லாவுடைய எவல்கொண்டு கட்டியபிறகு மலக்குகன்வந்து நிறுத்துடைய இப்பாசுத்தைப் படித்துக் கொடுத்தாங்க என்று, நபிசல்லல்லாரு அலகிஸ்வ சல்லக் கிருவுளமானார்கள். ஆகும் அலகிஸ்வலாத்துக்கும், தாகுதரியுடைய தூபாலுக்குமிடையிலே (ச-ம்) வருஷம் செவ்வாயோக்கது.

ஆனால், தூபாலுக்குத்திலே, கருத்துத் துல்லாவை நானம் வாணத்தியுயர்த்தப் பட்டது. அல்லாவுக்கு நல்லா ஜிபுரியில் அலகிஸ்வலாத்தை யனுப்பிவைத்து, கருபாவிலிருந்து அது அகவது என்கிற மகன்னை அழிகுபை என்னிடமேயில்மறைத்து வைக்கத் திருவுளமானான். அந்தக்கல் கவர்க்கத்துவென்றே யல்குத்துடைய கல்வாகிடுந்தது.

ஜாகிரியர்கள் காணாமல்வந்தவாக இருக்கலவர்க்கு அந்தக்கல்லைக்கொட்டுத்தொட்டுக்கொண்டிவருவார்களே அந்தக்கல் பட்டுக் கறுத்துப்போகிறது. இன்னும், அல்லாவுக்குத் தஜுலாஇப்புறும் நபியை கப்பத்துல்லாவைக் கட்டச்சொல்லியேவினான், அப்போது இசுமாயிலும், இசுகாக்குமபிட்டு நிருக்கிறார்கள், ஆனால், இப்புறத்தில் கல் அல்லாத் தஜுலாவைக்கொண்டிட்டு டார்-யாறப்பு அந்தக்கல்வாணியை தலமெங்கே யிருக்கிறதென்று. அதற்கு, அல்லாவுக்குக் கானகத் தஜுலா ஒரு மேகத்தை, யனிப்பிவைத்தன், அனுப்பிவைத்தது, இப்புறத்தில் கபிக்குத்தெரியப்படுகதினான், அந்தமேகத் தரிபட்டிருக்குமிடத்தில் கப்பாவுடைய இடமிருக்குது, ஆனால், மேகத்தின் நிழலுக்குச் சரியாகக்கருபாவைக் கட்டும், அதற்குநிகழும் வேண்டாம், குறையும் வேண்டாமென்று.

அப்போது, இப்புறத்தில் கபிக்குத் தமேகத்தின்கீழ்க்கட்டவாவா அந்தமேக மக்கம்வந்து சேர்ந்து கபித்துல்லா இருக்கும் தலத்திற்குநிப்பட்டது-அப்போது, சந்த முண்டாச்சுது, இப்புறத்திலே அந்தமேகத்தின் நிழலுக்குச் சரியாகக்கருபாவைக்கட்டும், கட்டுகிறதிலே அதற்கு குறைக்கல் வேண்டாமென்று.

இன்னும் சொல்லப்பட்டது, அல்லாவுக்குத் தஜுலா இப்புறியிலேயுயர்த்தி கல் தஜுலா யுதத்தைக் காண்பிக்கச் சொன்னான்-பிறகு, அவர்கவத்து காண்பிக்கா சொன்னும், அதாகிறது, அல்லாவுக்குத் தஜுலா குறுகுளிலே திருவுளமானான் இப்புறத்தில் கப்பத்துல்லாவைக்கட்டுகிறதற்காக வேண்டி அதினுடைய தலத்தை நானவருக்குவெளியாக்கி வைத்த நோத்தில் இப்புறத்தில் நபி சயரெடுத்தார், இசுமாயில் நபி கல்வெடுத்தார் கொடுத்தார், ஆனால்.

இப்புறத்தில் கபிவுடைய பாஷை இப்புறனிப்பாஷை, இசுமாயில் கபிவுடைய பாஷை அறப்புப்பாஷை அல்லாவுக்குத் தஜுலா ஒருவர் பேசுகிற பாஷையை யொருவருக்கு விளக்கவைத்தான் - ஆனால் இப்புறத்தில் கபி இப்புறனிப்பாஷையாலே (கபிக்குன்பியன்) எருனி, கல்லை யெடுத்ததுத் தாவென்று இசுமாயிலே கேட்பார் - அவர் கல்லை யெடுத்து (தாக்க) கல்லை வாங்கிக்கொள்ளுங்கன்னென்று கொடுப்பார்க்கு விதத்தில் கருவாவை யிந்துமலைக் கல்லைக்கொண்டு கட்டப்பட்டது.

அதாகிறது, அதுசினு மலை, வெயிந்துள் மலை, லபுனும்மலை, குதி மலை, இவைகளின் கற்களாலே மேற்படையும, அதி னடிப்படை கிருமலைக் கல்வினு

தும் கட்டப்பட்டது, இவ்விதத்திற்கு கட்டியதுவாயோது, கருவால் அகப்பதுடைய இடம் பாக்கியாக இருந்தது. அப்போது, அபு குபைச எங்கிலேயே இப்புறத்தில் கப்பிட்டி என்னிடத்திலெனினால் மறைவாக வைத்திருக்கிறதெனது சொன்னது. அது கேட்டு, இப்புறத்தில் நபி யந்த மலை ஏற்போனார். அப்போத்க்ந்த மலை யொன்று கருவால் அகவது என்கிற கல்லைத் தூபாலுடைய வருத்தில் இப்புறியில் அலகிஸ்வலாம் கொண்வெந்து மறைத்து வைத்தாரே அந்தக் கற்புறப்பட்டது.

அதை யெடுத்ததுக்கொண்டிவந்து அந்தக்கல்வத்தில் வைத்தார்கள், அது சரியாய் போய்விட்டது, இவ்விதத்தில், கப்பத்துல்லாவை யிருவருங்கடிக் கட்டி முடிந்தது. அப்போது, இருவரும் அல்லாவுக்குத் தஜுலா இடத்திலே துறச்செய்தார்கள் செய்தது, இருவரும் கொண்கார்கள், எங்குள்ளுடைய ஆண்டலேனா எங்குளில் தின்றும் கீ கபுல்க்கிட்டு, எங்களுக்குத்தக் கப்பத் துல்லாவுடைய இப்பாசுத்தை யறிவித்திக் கொடுவென்று.

இவ்விதக் கேட்ட போது ஜிபுரியில் அலகிஸ்வலா யிதங்கி துறத்துடைய நவாபுகளென்னும் அவர்களுக்குப் படித்துக்கொண்டி

தூர் - தரிபட்டிருக்குந் கலங்களை யும், தொங்கோட்ட மோடுகிற தலத்தையும், கல்லெடுத்த தலத்தையும், குறுபான்செய்யுந் தலத்தையும், வசுறும், அசுறும் கூட்டித் தொழுதிற விதத்தையும், ஹிஷாவும் மஹரிபும், கூட்டித் தொழுகிறத்தையும், உரோமமிறக்கிறத்தையும், ஹஜ்ஜு செய்கிற பறுலு கன்னத்தையும், ஆகிய இவைக ளடங்கலையும் தறுத்திபுடனே படித்துக் கொடுத்தார் அந்தப்படிச் சுவர்கள் ஹஜ்ஜுசெய்து வந்தார்கள்.

ஆனால் அல்லாகுத் தஆலா நம் முடைய நபிமுகம்மது சுல்லல்லாரு, அலைவசுல்லம்பேரில் வகியிறக்கிவைந்தான் - முகம்மதே, ஹஜ்ஜுடைய இபாதத்திலே இபுறாஹிம் நபியுடைய மார்ச்சுக்கையெடுத்துக்கொண்டு அவர் செய்தது போலே நீருஞ்செய்துவாகுமென்று. இவ்விதம் அல்லாகுத் தஆலா சொர்விய வகியிலே நபீசுல்லல்லாரு அலைவசுல்லம்பேரில், இபுறாஹிம் நபியைப்படிக்கு ஹஜ்ஜுசெய்து வந்தார்கள் - பிறகு, அல்லாரு சுபுரானகத் தஆலா இபுறாஹிம் நபிக்குச் சொன்னான் - நீ கருபாக் கட்டின செய்தியைமனுடருக்கெல்லா மதினியும், நா னும் முடைய சக்தத்தை பெல்லாருக்குத் தேட்கும்படி செய்கின்றே

னென்று. அப்போது, இபுறாஹிம் நபி தபீய் என்ற பல்லுலாஹி அல்லாவுடைய அடிநாக்களையும் களுடைய நபி நெரு விட்டடைக் கட்டினான் - எல்லா மந்த விட்டடை நாடிவாருங்களைன்று கூப்பிட்டார்.

இந்தக் கூப்பிடுதலுக்கு நீங்க ளெல்லாருங் ஜலாபு சொல்லுங்க ளென்று கூப்பிட்டார் - அந்தச் சத்தத்தை வானத்தாக்கும், பூமிக்கு மிடைபி வீருக்கிறவர்களுங், கடலினிருக்கிறவர்களுந் தகப்பன் முதாகத்தண்டி வீருக்கிறவர்களும் பெண்டுக ளுடைய குடலினிருக்கிற பிள்ளை யவர்களும் கேட்டு அல்லாகுத் தஆலாவுடைய இறைத்தம்ம அவர்கள் ஈமான்சொன்வார்களென்று முத்தியதே அவர்க ளெல்லாரு மந்தச் சக்தத்துக்குச் சவாபுசொன்னார்கள்.

இன்னுந் சொல்லப் பட்டது முதல், கருபத்துல்லாவைக்கட்டினது இபுறாஹிம் அலைவசுல்லாமை, பிறகு கறுகம் கிப்யாநில் கின்று மொருபட்டந்தார் கட்டினார்கள் பிறகு, கருபா வுடைந்து போச்சது, மிசுறாஜாக்களில் கிண்டும், அமாலிசாக் கிளையிலுள்ள இராஜகட்டினான் மின்னா இடிந்து போய்க், குறைஷிகள் கட்டினார்

இருகிம் அலைவசுல்லாந் துடையிவ்வா. உச்சு

கள், குறைஷிகள் தவாயத்து (கஷாபெய்திறன்) தபுசிறிப் பேசுவந்தார்.

குறைஷிகள் கட்டினது நபிசுல்லல்லாரு அலைவசுல்லமவாருந் கு கடுப்பட்டமவருகிறதற்கு இது வறுகத்தாக்கு முன்னாலேயா யிருக்கும், அவர்கள் கட்டின சப பாசிறுது, கருபத்துல்லா இடிந்து போய் ஒரு ஆளுபாத்திற கல்க ளெல்லாக் குப்பலாகப்போட்டிருந்தது - அதை யவர்கள் மேற்ற ளம்போட்டுக் கட்டவேண்டுமென்று நாடிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

அப்போது, னாம் பட்டனாத்தி ளுள்ள ஒரு வந்ததனுடைய சப் பனுடைந்து ஐந்தாக்கனாயிடுந் தைக் கடல் கொண்டுவந் தொதுந் திப் போட்டது. பிறகு, அந்தக் கப்பல் மாததையெல்லாக் குறைஷிகளெடுத்து மக்கத்திலே- கிபுத்திக்கிளையிலுண்டாயிருந்த தச்சு வெருவனைக் கொண்டு கருபாவுடையவேலைவெல்லாக் தயாதுபண் ணிக்கொண்டார்கள்.

கருபத்துல்லாவில் ஒரு கிளையிருந்தது - அந்தக்கிளையில் குறுபான் செய்கிற வஸ்துகளையெல்லாம் போடுவார்கள், அந்தக்கிளாற்றி லொரு பெரிய பாம்புண்டாயிருந்தது - அந்தப் பாம்பு சுவர்

மேலேறிவந்துகிரும்பிப்போகும், அதைக் குறைஷிகள் கண்டு அந்தப் பாம்புக்குப்பயந்தகொண்டிருந்தார்கள், ஒருநா வந்தப்பாம்பு சுவர்மேலேறி வந்திற்பேய் ஒரு பக்கசாரம் பறந்துவந்து ஆந்தப் பாம்பைக்கொத்தி யெடுத்துக் கொண்டு போய்கிட்டது.

அதைக் கண்டு குறைஷிகள் சந்தோஷமாய் நான்கள் கருபத்துல்லாவைக் கட்டிகிறதை அல்லாகுத் தஆலா பொருத்தியிருக்கிறபடியால், அந்தப் பாம்பை கிட்டென்களையாக்காததும் கொண்டா னென்று எல்லாருங்கடிக் கருபாவை யடிப்படைமட்டு மிடிந்தார்கள் - அப்போதந்த அடிப்படையில் ஒரு பச்சைக்கல் துண்டாயி ருந்தது, அந்தக் கல்லைப் பேர்க்க நாடி இரும்புக் கட்டப்பாறைகளைக் கொண்டுவந்து அதின் கீழே விட்டு அதைப் புரட்டினார்கள். அந்தக் கல்-வசையும்மேலுந் தைக் கட்டித் துண்டாகவது மசைந்தது, அதைப்பற்றி அந்தப் பாம்பு அந்தக் கல்லைப் பேர்க்க மல் விட்டுவிட்டு, அதின் பேரில் அடிப்படையோட்டுச் சவனாயுப ர்த்தினார்கள்.

பிறகு, அந்தச்சுவர்க்கு நுண் கள் கிறுத்தும்போது, குறைஷி களிலே ஒரு சுட்டந்தாரில்கின்று

மொரு கூட்டத்தார், தூண்டலை
நாங்கள் வைப்போமென்று தங்
களிலே தக்கருறு செய்தார்கள்,
அந்தத்தக்கருறில், ஒருநகருடொ
ருநகர ~~புறந்தாங்கி~~ வெட்டுக்
குத் துன்பாகப் போகிறபோது,
முறைநுஷ்டைய மதனூர் அபுல்
வலி நென்றவர், ஜனங்களைப்
பார்த்துக் குறைஷிக் கூட்டங்க
ளே, அந்த மஸ்ஜிதையை வாச
லில்கின்று முதற் புறப்படுகிறவ
ரை நீங்கள் தெரிந்து கொள்ளுங்
கள், அவருடைய சொற்படிக்கு
நாடுமல்லாங் கேட்டுக்கொள்ளலா
மென்று சொன்னார் - அதற்குக்
குறைகஷி ஜெல்லாரும் ஞானியாக
அந்த வாசலைப் பார்த்துக்கொண்
டிருந்தார்கள்.

அப்போது, அந்தவாசலின்மீதும் நபிசல்லல்லாஹு அலைவசல்லம் புறப்பட்டார்கள். அதுதன்மீது எல்லாரும் விசுவசமான மூடும் மதுவருகிறார் அவர் வயசொல்லி நபிசல்லல்லாஹு கேட்கக்கூடியதென்று சொல்லி, நபிசாயகத் தோன்றி இந்தத்தூணைத் தூக்கி வைக்கிறதில் எங்களுக்குடையிலேதக்கறாதுண்டா யிருக்கிறது, ஆதலால், நீர் சொல்லுகிறதுபோலே நாம் கேட்குகிறோமென்று சொன்னார்கள், இவ்விதம், குறைவிகள் சொன்னபோது, நபிசல்லல்லாஹு

அலைக்கவில்லை, பத்திரம் இது நிப
புடவை சீமை வைத்து எல்லாருந்
சுடி அந்தப் புடவையுடைய சிம்
ஸ்பப் பிடித்துக்கொண்டு வாருங்
தளென்று சொல்லி யந்தனனை
யெடுத்துக் கொண்டு வந்தபோது
அதைத் தங்கள் கையாலெடுத்
து வைக்குந் தலத்திலிருந்து இர
கள், அப்போது கருபாவைநிப
பாமாசுக் கட்டி, நீதிந்தகு,

அது, ஹிஜ்ரத்தது (௬௪-ம்) வருஷத்திலும், அவர்கள் கட்டின படிச் சிருத்தது-பிறகு, எடுத்துடைய நாளையில்-கசினிபுறு நமீதுகள் சிறுவர், அம் துல்லாகிபுறுகபறு டனே சண்டை-செய்ய ஹதத்துக்ருள்ளோ சுரங்க முண்டாக்கியதி லே நெருப்பை வைத்தெரித்ததினால், அந்த நெருப்புக் கருபானிலே விழுந்து-கருபாவுடையகவர் சாய்ந்தது, அவர்கள்கருபாவைச் சூழ நெருப்பெரித்தார்கள்-அந்த நெருப்புடைய பொறியைக் கடித்துக்கொண்டு வந்து-கருபாவுடைய-கலாசிற்ப் போய்-அதனால் அந்தப் புடவை யெல்லாம் வெந்துபோக்தது - அதின்மரங்களும் வெந்தது-அது அல்லாகுத் தஆன்வுடைய கட்டளைப்படி நடந்து வந்ததென்று, கலாதறறைக் கொண்டு முநற் பேசினார்கள்,

இந்நூலும் அலைவெய்யவரத் துடையவெல்லாம். ௨௪௬

இன்றுதான் திரைப்படங்கள் சொன்
தார்கள் - அப்ப துல்லாகிபுதுகதைப
பு புதிதின்மாதிக்-கருபாவைக் கட்
பெற்றதற்காகவேண்டியதனையிழைத்
தற்பு புதிதாகக்கட்டித், கிஜுதூல்
அசுவனைதக் கருபாவைக் குள்ளே
வைத்தார்முன்னாலேகுறைவிதிகள்
கருபாவைக் கட்டும் போது அந்
தற்கஜூல் அசுவனைதக் கருபாவைக்
கு வெளியேவை வத்தார்கள் இரண்
வொச லாக்கினார்கள்விஜுதூறத்து
(சுசும்) வருஷம் அப்ப துல்லாகிபு
துகதைபு கட்டின படிக்கு இரு
ந்தது.

பிறகு, கஞ்சாசிபுலு யூதபுள்ளி
கிறவர், அப்பதில்மலிக் கிபுலுமறு
வானுடைய கிளப்பத்தில் மக்கத்
துக்குவந்து, அப்பதில்லா கிபுலு
சுபைபுறமக்கத் தல்செய்து-பிறகு,
கலிபாவுடைய வுத்திசுவப் படிந்

சூத். சூத்ராசென்கிறவர். சூத்ரத்
தல்லாவை யிடித்துப் போட்டு
முதல் குறையின் கட்டினபடி
கட்டினார்.

காலாவது பாபு - முத்திற்சு.

ஜந் தாவதுபாடி.

இஃது, அல்லாகுத்தஆலா அவனுடைகல்வ இபுறகீ

மலீதியிலலாம் தங்கள் மகன் மிகமாயில் தபி

வையக் குறுபான்செய்யச் சொன்னதிற்

பேசுகிறதா யிருக்கும்.

அல்லாகுத் தஆலா குறுபுனி
லே நிருவுளமானான், தகப்பனா
ருடனே, அந்தப்பிள்ளை வழுவு
ருஷமென்றும்-பதின்முன்று வரு
ஷமென்றும், இவ்விதஞ் சொல்ல
ப்பட்டது. அந்தவயது நிறைந்த
போது, குறுபான் செய்யச்சொல்
லி யேவாய் பட்டது-அப்படிக்குச்
குறுபான்செய்த பிள்ளையில், உல
மாக்கள் இருக்கிலா பானர்கள்-
அதிலே யுமறிபுனுல் கத்தாயும்-
அளியிபுனு அபித்தாஸிபும், கரு
புல் லிபுனு, சலிதிபுனுசபையும்-
மசுறுக்கிபுனுஅஜீசாகும்-இன்னும்
உம்மத்துகளில்பித்திரும் ஒருகட்
டில்பித்திரே சொன்னார்கள் - குறு
பான் செய்தபிள்ளை இசுறாக்குரபி
யென்றி.

ஆறாம், ஹிததைக் கொண்டும்
நிவாயத்துகளைக் கொண்டிந்-தளி
ல் நேடிமாற்றப்போகவெல்லாஞ்
சொன்னார்கள், குறுபான் செய்த
பிள்ளை இசுமாயிலென்று. அந்தச்

செர்லெவவினே, அப்துல்லாபுனு
உமதுவும்-அபுக்கபீலும்-சலிதிபு
னுல் முசைபிபும்-சுருபா வென்கி
றவரும், முஜாஹி என்நிறவரும்
நடந்தார்கள், அப்பாசுடைய மக
னாரைத் தொட்டும் - நிவாயத்து
அத்தாயென்கிறவன்செய்தார்- அந்
தத் கிட்டத்தாரும் ஹிததைகளைக்
கொண்டும்-நிவாயத்துகளைக்கொ
ண்டும் தனித்தேடினார்கள்.

இன்னும், நிவாயத்துச் செய்
யப்பட்டது-ஒரு மனுடன்நபிசுல்
லல்லாரு அலைவ சல்லமிடத்தில்
வந்து இரண்டிருபுபான் செய்தப
ய்ப்பு-வருடைய மகனேஅல்லா
குத் தஆலாவுக்குக் கொடுத்தா
னே-அவாக பென்பேரில் நிறை
வேற்றி வையமென்று சொன்
னார்.

அதுகேட்டு, நபி சல்லல்லாரு
அலைவசல்லம்கிரித்தார்கள், அப்
போது, நகுறுல்லாவோடும், அந்

இபுறகீர் அலைவிலலாததுடையகிள்ளி. உருக

ஹாபிமார்க்குக் குறுபான் கொடு
ததவர்கள், இரண்டுபுபான்செய்
யப்பட்டவர் மகனென்று உங்க
ளைச்சொன்னாரே-அவ்விரண்டுபேர்
யாரென்று கேட்டார்கள், அப்
போது நகுறுல்லல்லாரு அலைவ
சுசுல்லத் நிருவுளமானார்கள்-அப்
துல்லுத்தாஸிபு நிச்சயஞ்செய்தார்
அந்தஸர்ஸன் தோண்டுகிறதில்,
அல்லாகுத் தஆலாஎனக் லேசா
க்கிவைத்தால், என்னுடைய பிள்
கைகளிலொரு பிள்ளையை நான்கு
புபான்செய்கிறேனென்று.

அதுபோல் அல்லாகுத் தஆலா
லேசாக்கிவைத்தான், அவர் பிள்ளை
துப்படிக்கு முடிந்தபோது, ஒரு
பிள்ளையைக்குறுபான்செய்யவாடி
னார்-அப்போ தந்தப்பிள்ளையுடை
ய மாமா மார்கன்வந்துபிள்ளையை
க் குறுபான் செய்வவேண்டாம்,
அதற்குப் பதிலாக அது லுட்ட
கையைக் குறுபான் செய்வதென்று
சொன்னார்கள் - சொன்னபடி
யே செய்தார், அஃதொன்றும்
(இரண்டாவது) அதுக்கப்பட்ட
வர் இசுமாயில் நபியென்றும்இதி
லே, மிகுதிபேருடையசொல்லாதி
றது அதுக்கப்பட்டவர்-இசுமாயி
ல்கிள்ளிவலாமென்று.

இஃது, இபுறகிம்நபி பிள்
ளையை யறுத்த கிள்ளி
வையும், பிள்ளையு
டைய சொல்லை
யும் பேசுகிற
கிள்ளாவாக
இருக்கும்.

ஹிததைகளைப் பேசி வருகிறா
கள், இபுறகிம்நபிக்குப் பிள்ளை
பிறக்கிறதா கொண்டுகல்லமாயாம்
சொல்லப்பட்டபோது-அவர்கொ
ன்னார். இந்தப் பிள்ளையை அல்
லாவுக்காக வேண்டி அதுக்கிறே
னென்று - பிறகு பிள்ளைபிறந்து
பெரிசுறாபோது நீர் நிச்சயத்தி
ருந்த கடனை நிறைவேற்றிவையு
மென்று சொல்லப்பட்டது, அது
தான் அல்லாகு சுபுதானகத் தஆ
லா அவனுடைய கலிவ இபுற
கிம்மை, அவருடைய பிள்ளையை
யறுக்கச்சொன்ன சபபு.

அப்போது, இபுறகிம் அலை
கிள்ளுதாம் தம்முடைய மகனார்-
இசுமாயிலுக்குச் சொன்னார்-மசு
னே, அல்லாகுத் தஆலாவுக்காக
வேண்டி நாம் குறுபான் செய்ய
வேணும், அதற்கு, நியும்நடந்து
வாடுவென்று, அப்போது, இசுமா
யில் நபிகுத்தியும், தயிறு மெகித்
துக்கொண்டு தகப்பனா ருடனே

கடந்தார், நடந்து இரண்டு மலைக் கிணியிலானபோது, இசுமாயில் நபி இபுறஹீம் நபியைப்பார்த்து, என்னுடைய தகப்பனாரே குறுபான் செய்கிற ஆடெங்கே யென் றுகேட்டார்.

அப்போது, இபுறஹீம் - நபி இசுமாயில் நபியைப்பார்த்து, என் னுடைய சின்னமகனே, நான்மனா மியந்தி னுன்னைக் குறுபான்செய யக் கண்டே னென்றார்-இன்னும், ஒருகவுளில் வந்திருக்கிறது, இபு றஹீம் அலைகிஸ்ஸலாம் - கருபத் தில்லாவைக் கட்டிப்பராக்கொழி ந்தபோது மனமில்லவந்துசொல் லக்கேட்டார் - இபுறஹீமே, நபி யில் ஆஸமீனுக்கு நீர் குறுபான் செய்யு மென்று.

இவ்விதச் சொல்லைக் கேட்ட போது இபுறஹீம் நபிதாரோட் டகையை யறுத்துக் குறுபான் செய்தார் அதனை வானத்தி லிருக் து நெருப்பிறங்கித் தின்றுபோட் டது நெருப் பிறங்கித் தின்றுவி றது, குறுபான்கழுலாகிறது அக் தநாளையில், அலாமத்தா யிருந் தும்-அப்போது, இபுறஹீம் நபி குறுபான் கழுலாக்கென்று என் னிக்கொண்டார்.

பிறகு, இரண்டாவ திவிலும் குறுபான் செய்யுமென்றுகனனிற் சொல்லக்கேட்டார்பிறகு, பொழு

து விடிந்தபோது இபுறஹீம் நபி ஆரொட்டகையையறுத்துக் குறு பான் செய்தார் (முன்றாவ திவி லும்) குறுபான் செய்யுமென்று கனனிற் சொல்லக்கேட்டார், கேட் டு, இபுறஹீம் நபி கனனிற்சொல் லப்பட்ட விடத்தில் இனி, என் னானை யறுத்துக் குறுபான்செய் கிறென்று கேட்டார்.

அப்போ தவர், இபுறஹீமே யும்முடைய மகு பூபான பிள்ளை இசுமாயிசைச் செய்யுமென்று சொ ன்னார், அன்றிரவு நதல் அலுவா வுடைய இவாயிருந்தது பொழு து விடிந்தபோதுஇஸ்மாயீலுடைய தாயாரிடத்திற் போய் நீர் இசு மாயீலுடைய தலையையும், பிடரி யையும் கழுவுமென்றுசொன்னார்.

அதுகேட்டு, ஹாஜுனன் பிளி மகனூடைய தலையையும், பிடரி யையும் கழுவினபோது, கத்தியும் கடிது மெடுத்துக்கொண்டு வாரா மென்று இபுறஹீம் நபி மகனார் இவ்விடையினைத் தாள்மகனதுபே ருலே கத்தியும் கடிதுமெடுத்துக் கொண்டு, தகப்பனாரோடே சபுந் து, மீனும்மஜாரிலேபோய்ச்சேர் ந்தபோது, இபுறஹீம்நபி, இசுமா யில் நபியைப் பார்த்து, மகனே யுன்னை அறுக்கிறதற்கு நான்மனா வ்கண்டே னென்று சொன்னார். அப்போது, மகனார் தகப்பனா

ரோமும், ஏந்தகப்பனே, தாங்க னெந்த தேரத்திலே கனவுகண் டர்களென்று கேட்டார். அதற் கவர் நித்திரையிலென்றார்.

அப்போது மகன் தகப்பனா ரோமும் என்னுடைய தகப்பனே, அல்லாரு சுபுஹான சுத்தஆலா ஓது மனுடையத் தோழனாக எதித் துக்கொண்டால், அக் தோழன் அல்லாவை யிரவைக் குழல்வான் நினைக்காமல் நித்திரையில்தால், அத்தத்தோழனுக்குப் பிள்ளையை யறுத்துப் போகிறதுபார்த்தியா யிருக்குமென்றுசொன்னார்.

பிறகு, அவர்களிருபேரும் வீட் டிலிருந்து புறப்பட்டபோது இபு லீசாகிறவன் மனுடருபயாய் வே ழங்கொண்டு, இசுமாயீலுடைய தாயாரிடத்திற் போய், அம்மா ஹாஜுனனே, இபுறஹீம் உம்மு டைய மகனைக் கூட்டிக்கொண் டெங்கே போகிறார்களே என்று நீர்நினைவென்று கேட்டான். அதற்குத், நாயார் சொன்னார், விறகு வெட்டிக்கொண்டு வருகிற தகப்பனே-வேந்திக் காட்டுக்குப் போனார்களேயது.

அப்போது, இபுலீசு ஹாஜுனன் பிளியைப் பார்த்து, அவர் காட் டுக்குப்போய் விறகு கொண்டுவா ப்போகவில்லை - அல்லாவி னுனை

யுன்னைவைய யறுத்துப்போடக் கூட்டிக்கொண்டுபோகிறென்று சொன்னான்.

அப்போது, ஹாஜுனன்பிளி, இபுலீசைப்பார்த்து, அவர்நினை யோபில் மெத்தவும் கிருபையான வர், அவர் மறுக்கமாட்டா ரென்று சொன்னார். அதற் கிபுலீசுகொன் னான், அல்லாரு சுபுகானகூந் தஆ லா பிள்ளையை அறுக்கும்படிக் கவருக்குச் சொன்னான். ஆனநி லவர் பிள்ளையைக் கொண்டுபோ கிறுமென்று. அதுகேட்டுத், நாயார் இபுலீசைப் பார்த்து அல்லாருக் தஆலா எனினால், அவனைவற்படி செய்கிறது மெத்தவுமழகாயிருக் குமென்று சொன்னார்.

பிறகு, இபுலீசு அலரிடத்தில் நின்றுப் புறப்பட்டபி பிள்ளையி டத்தில் வந்து, பிள்ளையே, நீசெந் தே போகிறாயென் தறிவாயாவெ ன்றுகேட்டான். அப்போது, பிள் ளைக்கும், அவனுக்குமிகையிலே தாயாருடனே நடத்தகவால்ஜாப் பெல்லாம் நடத்தும் பிள்ளையும் அவன் கலைப்பேகப்படாம லிருந் ததால், அவனதசெயல் கெட்டுப் போய்ப், பிறகு, இபுறஹீம்அலை கிஸ்ஸலா மிடத்தில் வந்து, அவ னைப்பார்த்து, இபுறஹீமே, யுந் முடைய பிள்ளையை ஆண்கள் சொல்லியும்மையெனினது, னவன்

தானுடைய ஏவல் பிறகுக்குமென்
று என்னென்னுமே கொன்று
கொன்னான்.

அப்போது இபுறாஹிம் கபி யவன்
கைத்தானென் றதிற்து அவனைப்
பார்த்து, எடா, அல்லாருக் தஆ
லா எக்குமாறுசெய்தபடியானே
நீ யென்னிடத்தில் வராதே விவ
சிப்போவென்று தாந்தினர். தா
ந்தின்போது, அல்லாவி னுடைய
யென்றப்புறையவனை நான்செல்
படி யாக்குவேனென்று சொல்லி
அவனைத் தாந்திட்டார். அத
னான், இபுறாஹிம் கோபமாகப்போய்
விட்டான்.

இபுறா அப்பாகபேசிவருகிறார்.
இபுறாஹிம் அலைகெல்லாம் பின்
னையவறுக்க ஏவப்பட்டபோது
இபுறாஹிம் மடுக்கு முன்னாலே
கும்புத்துல் உக்குபா வென்கிற
தலத்தில் இபுறாஹிம் போயிருந்தான்.
இங்கு, இபுறாஹிம் கபி வருகிற
படியாகித்து அவனைக் கலைக்கப்
பொனும், அவனைப் பார்த்து
ஏழைக்கொண்டெடுத்தான். இபு
றா இபுறாஹிம் கபி கும்புத்துல்
உக்குபாவின் வந்தபோது, அங்கே
புட்டிபுறிக் குறுக்கே வந்தான்.
அங்கிடத்திலு மவனை யேழுக்கற்
தொண்டிபுறிக் தான். அதனாவன்
பொன்னான்.

பிறகு, இபுறாஹிம் கபி பின்
னைய வறுக்க ஆயத்தப் பட்டபே
ருக்கோடுச் சொன்ன போது,
பின்னை தகப்பனாகப் பார்த்
து, என்னுடைய தகப்பனே,
இங்குச் செய்தியை நீங்கள்
விட்டிற் சொன்னீர்களானால்,
நானென் றுடைய தாயாருக்குப்
பயனாக்குகிறீர்களே கொண்டு வரு
வோகையென்று சொல்லி, இன்
னும் என்னுடைய தகப்பனே,
என்றா யிருந்து ஊழற் துண்டா
யிருக்கிறது அந்த நீங்கள் என்
னை யவருக்கு முன்னாலே நிறை
வேற்றி வைப்புகளென்று சொன்
னார்.

(அபுவல்) ஹாஜத்தாகிறதா
என்னுடைய இரண்டு கையை
யும், காலையும் கட்டிப் போடுங்
கள். அஃதேனானால், நான் பத
ரித் துடிக்காம விருத்திதற்காக
வெண்ணம் அப்படி நான் பதரித்
துடிக்கேனென்று, என் றப்புடைய
அம்மக்குமாறுசெய்தவனானேன்.

(இரண்டாவது) ஹாஜத்தாகிற
தா, என்னுடைய இரண்டா யி
கள் பார்த்தாம விருத்திதற்காக
வெண்ணம் முகத்தையே குப்புறப்
போடுங்கள், அஃதேனானால், என்
முதற்கு நீங்கள் பார்த்தால், உங்
களுக்குக் கிருபைய யுண்டாகும்
அப்போது அறுக்க மாட்டீர்கள்.

தகப்பன் பின்னாலேயே மெத்த
வும் கிருபையானவா யிருக்கிற
படியால்.

(முன்முதலது) ஹாஜத்தாகிறதா
கத்தியை நன்றாய்த் தேடிக்கத் திட்
டிக்கொண்டு என்னுடைய கல்க
யில் நடத்தாட்டுகிறதிலே தீவர
மாகவையுங்கள், அஃதென்னக்கும்,
உங்களுக்கும் லேகாச இருக்கும்,
உங்கள் நம்புக்கும் மீடாருக்க
மாக இருக்கும்.

(நாலாவது) ஹாஜத்தாகிறதா,
என்னுடைய புடவையைக் கழற்
திப்போடுங்கள், அந்தப் புடவை
பி னித்தம் படாம விருக்கிறதற்
காகவேண்டி, உங்களுக்கெதற்
தாயாவர்கள் பார்த்தால் மெத்த
வும் வியாபபடுவார்களானபடி
யால்.

(ஐந்தாவது) ஹாஜத்தாகிறதா
தாயாவர்கள் களுக்கு என்னுடைய
கலாமிக்காலவி அவருக்குள் சட்
டையைக் கண்ணிக்கக்கிணர் நாடி
னீர்களானால் அனைக் கண்ணிக்க
வும், அந்த யவப்பார்த்தி விசா
ரத்திந்து சலிப்பா யிருப்பார்,
தாயாவர்கள் தானேகன் பேரில்
மெத்தவும் கிருபையானவ சொன்
துஞ்சொன்னார்.

அப்போது இபுறாஹிம் கபி,
மகனாகப்பார்த்து என் மகனே
நீர் கல்கெடுத்ததானையானபின்னை

யானால், அல்லாருக் தஆலாவுடை
ய ஏவலுக்கு வழி பட்டகொன்று
சொல்லி, யவருடைய இரண்டு கை
யும், ஒரு காலுங்கட்டி முகத்தே
ழாய்ப்போட்டார். அல்லாருக் தஆ
லா குறுகுவினே கிருபையானான்
இருபேரும் அல்லாவுடைய ஏவ
லுக்கு வழிபட்டபோது முகத்
தைத்துப்புறப்போட்டானென்று.

அப்போது, இசுமாயில் கபி, தகப்
பனாகப் பார்த்து, என்னுடைய
தகப்பனாகே, என்னுடைய கட்டைய
யவிழ்த்து விடுங்கள், கட்டிப்போ
ட்டறுக்கிறது நான் பொருத்த
மில்லாத காரியம்போ கிருக்கும்
கத்தியை யென்னுடைய கல்கு
மேல் வையுங்கள், நான்குக் கத்
தியை கல்குமேல் நடத்தாட்டிற்
கொள்ளுகிறேன், கல்குக்கள் இபு
றாஹிம் கலைக்கலாவுடைய மக
னார், தன் றப்புடைய ஏவலுக்கு
வழிபட்டா சொன்கிறததை யாதி
நிதற்காக வேண்டியென்று சொ
ன்னார்.

பிறகு, இபுறாஹிம் கபி கத்தி
யைக்கல்குமேல் புகுகவைத்து நாட்
திட்டிட்டு, கொண்டைக்குழி
யறவின்மேல், அதனாலே பின்னை, தகப்
பனாகப் பார்த்துக் கத்தியை நன்
றாய்த் தேஜாக்கிக் கொள்ளுங்க
கொன்று சொன்னார். அப்போது,
இபுறாஹிம் கபி கத்தியைக் கல்குமே
லே நெருப்புற் தழைத்தாக்கத்திட்

புனர், திட்டிக் கத்தி எல்லதேஜா க நெருப்புப்போ லிலங்கியபோ து, மறுபடியும் கல்குமேலேகத் திவைவைத்து நடத்தாட்டினர், கத்தி புண்டு போச்சது, அப் போது, இசுமாயில்சுபி தகப்பனா ரோடும், நீங்கள் கத்தி யுடைய றுளிகொண்டி கல்கைக் குத்து ன்களென்று சொன்னார்-அந்தப்ப டியும் குத்தினார் - கத்திமடங்கிப் போனது - கல்கு அறவில்லை.

பிறகு, இபுறாஹீம் நபி தம்மா லே யேறாமட்டும் பார்த்துப் பிற கு, கோபமாகக் கத்தியைக் கல் மேலடித்தார், அந்தக்கல் லுந்து போச்சது - கல்கு அறவில்லை அதுகண்டு, இபுறாஹீம்நபி கல்லை யறுத்த கத்தி, கல்கை யறுக்க னில்லையென்று புதுமையானர் உடனே ஜிபரீயில் அலைகிஸ்ஸலா மிறங்கி, இபுறாஹீமே, நீ ரிந்தக் குதறத்தைப்பார்த்துப் புதுமை யாகிறேரோ. இதைக் காணப் பெரி யகுதறத்து, நம்மது உம்மைக் கையையுந்;காலையுங்கட்டி நெருப் பிலெறிந்தானே. அப்போ தந்தக் கட்டையெல்லா மெய்ததுண்டு. பு புக்கின்றபோட்டு, உம்முடைய சரீரத்திலிருக்கிற ஒரு ரோம த்திற்காவது லொக்கான் வருக் தாம் லிருந்ததே அதுவே பெரிய புதுமை யாக இருக்கு மென்று சொன்னார்,

ஒருபறுசாதிக்கு நலியல்லாகு அங்குணைத் தொட்டும் நியாய த்துக்குவரிகுக்கிறார், இபுறாஹீ ம்நபிஎழுதினதாம்கல்கை யறுத் தார் - அறுத்தவுடனே கல்கு மேலிப்போகும், பிறகு கூப்பி டப்பட்டது, இபுறாஹீமே நீர், கண்ட மனமையுண்மை யாக்கி வைத்தீர், இப்படிப் போலேதான் எருசான் செய்த பேர்களுக்கு நாம்உதவிச் செய்வோம் உம்மு டைய மகனை நீரறுத்தீரதை நாம் சலிந்தாக்கி வைத்தோம், உம்மு டைய மகனுக்கும் பகாமா யிர்து ஆட்டையறுமென்று.

அப்போது நடுவந்திறங்கிச்ச து, அதுகண்டு இபுறாஹீம் அலை கிஸ்ஸலாம் (அல்லாகு அக்பர், அல்லாகு அக்பர், அல்லாகு அக்பர்)என்று சொன்னார்-அதனோடு இஸ்மாயீல்நபி (லாஇலாக இல்லல் லாகு எல்லாகு அக்பர், அல்லாகு அக்பர்)எனில்லாகில் ஹம்து) என் று சொன்னார் - அந்தத் தக்பீறு யீபாழுத்த சுறியிலே சொல்லுகிறது சனிக்காச்சது - பிறகு, ஜிபரீயில் அலைகிஸ்ஸலாம் கொம் புள்ள கொழுத்தியோவர் செம்ம ரியாடு கொண்டுவந்து கொடுத் தார்.

சலிந்தும், சபையும், இபுறாஹி ப்பாகம் சொன்னார்கள். ஜிபரீயில்

அலைகிஸ் ஸலாம் கொண்டு வந் த செம்மரியாடாகிறது. நாற்பது வருஷம் தவிர்த்ததில் மேயந்து கொண் டிருந்தது. அந்த ஆட் டைக் குறுபான்கொடுக்கச்சொல் வி யுத்திரவாச்சதென்று.

இன்னும், அப்பாக பேசினாரு றுள் இசுமாயில் நபிக்குப் பகா மாகவந்த இபுறாஹீம்நபி குறு பான்கெய்த ஆடகிறது ஆடும் அலைகிஸ்ஸலாத்துடைய மசனார் ஆரில் குறுபான்கெய்த, அவரு டைய குறுபான் கழுலாச்சதே அந்த ஆடென்று. பிறகு, அந்த ஆட்டை-இபுறாஹீம்நபி பிடித்துக் கொண்டுவந்து குறுபான்கெய்துத் தலமாகிய மீனும் பஜாநிலை குறு பான் செய்தார்.

இபுறாஹிப்பாக பேசினாருகிறார் இசுலா முடைய துவர்க்கத்தில், அந்த ஆட்டுத்தலை யுணர்ந்துபோ ய்க் கொம்புடனாகுடக், கீழ்பத் துல்லானிலே துள்கியிருந்ததென் றும், அல்லாவைக் கொண்டு சந் தியமாகச் சொன்னார்.

நபி சல்லன்பியா அலைகிஸ்ஸ லம்ஜிபரீயில் அலைகிஸ்ஸலாத்தைக் கேட்டார்களுக்கு அல்லாகுத் த.ஆ லா, உம்மைப்படைக்கிறதற்குப் படிக்கு நீள்போதிகிலும்வருத் தப்பட்டிக் துனியிலி லிறங்கின துண்டிலென்று அறக்குச் சிபு

ரியில் அலைகிஸ்ஸலாம் கொன்னார். நாறு தலத்திலே அந்தப்படிக்கிறங்கி யிருக்கிறேன்.

அதில் (முத்தின)கலமாகிறது இபுறாஹீம்நபியை நெருப்பிலெறி யப்படும்போது,நான் அறுவின்சு பிநுத்தேன்.அப்போதென்னுடைய பறப்பு சொன்னான்.என்னுடைய தோழன் இபுறாஹீமைச் சறுக் காகப்போய் நீர் எத்திக்கொண்டு மென்று. அப்போது, நானொரு தாம் சிறகை விரித்துக் கொண்டு அவ்விடம் வந்து சேர்ந்தேன்.

(இரண்டாவதுதலம்) இசுமாயி லுடைய கழுத்தில் இபுறாஹீம் நபி கத்தியைவைத்து உலுக்கும் போது நான்அறுவின்சுபிநுத்தேன். அப்போது மென்னுடைய நெப்புமொன்னான். என்னுடைய ஹாஜைச் சுறக்காகப்போய் நீர் எத்திக் கொள்ளுமென்று. அப் போது நான் கண்ணை நிறைக்க விரித்திற கொத்திற்குள் வந்து கத்தியை யறுக்காமல் புரட்டி விட்டேன்.

(மூன்றாவது) யூபு அலைகிஸ் ஸலாத்தைக் கிணற்றி வெற்றிக் போது நான் அறுவின்சுபிநுத் தேன். அப்போது, அல்லாகுத் த.ஆலா எனக்குச் சிறுவுள் மா னான், என் னுடைய ஹாஜி யுகபி கிணற்றில் விழுமுகுலே

நீர் சீக்கிரமாகப் போய். எத்தித்
கொள்ளு மென்று. அப்போது
நான், அவர் கணத்தின் வாயில்
நின்று மிதங்கு முன்னாலே வந்து
சேர்க்கேன்.

(நாலாவது) குப்பாறுகள் தங்
களைக்கல்லாலே யடித்ததிற் காலி
ற்காயம்பட்டு வடிந்த இரத்தத்
தைத் தங்குகையினாலே பிடிந்
து அதை ஆகாசத்தி லெறிந்தீர்க
ளே அப்போதென்னுடையறப்பு
கனக்குத்திருவுளமானான். அப்பிரியீ

லே நீர் சுறுக்காகப் போய் என்
னுடைய ஹரிபெய்தித்திக்கொள்
ளும். ஆலருடைய இரத்த மொ
ருதுளி பூமியில் விழுந்தால் அந்த
பூமியில் ஒரு மாத்தையும், புத்
பூண்டைய முளைக்கவைக்க மாட்
டேனென்று. அப்போது, நான்
சுறுக்காகவந்து தங்கையெத்திக்
கொண்டேன். இந்த நாலுராமுப்
நீர் ஹங்கினது என்னேப் படைத்
கப்பட்ட குறத்துப்படித்துவருத்
தப்பட்ட டிறங்கினேனென்று செ
ன்னார்.

நீர் தாவது பாடி

முற்றித் து.

ஆ ரு வ து - ப ா டி.

இஃது, லகுனத் துப்பெற்ற நம்மாது

ஹலாக்காகப் போனதைப்

பேசுகிறதாக இருக்கும்.

உலமாக்கள் பேசுவதற்கு
அந்த பூமியிலே முதல் வம்பனாக
இருத்தவன் கன் ஆலுடைய மகன்
நம்மாது-அவனுடைய பட்டணத்
தில் மழைமாரியில்லாமல் வேளா
ன்மை விளையாமற் சினைகளில்
மிருதி கரிப்புண்டி னுழைந்து
சாத்திரகாரா நின்றபோது, அங்
ன் ணர்களி லிருக்கிற தானியங்
களை யெல்லா மழைப் பித்தும்
கிடங்குகளிற் கட்டிவைத்தான்.

பிறகு, கரிப்பு வந்தபோது
தானியம் வாங்குகிறதற்கு-நம்மா
நிட்டத்தில் மனுடிகள் போவார்
கள். அப்போது, இபுறமும் கரி
யுள் கூடப்போவார். இவ்விறம்,
நம்மாது தன்னிடம் வருகிறவர்
களைப் பார்த்து, உங்களுடைய
றப்பு யாரென்று கேட்பான். அதற்
கவர்கள் நீதா கொடுக்களுடைய
றப்பென்று சொன்னால், அவர்
களுக்குத் தானியம் கொடுக்கனு
ப்பி விட்டான்.

இபுறமும் கரியு மலுது
ஏனியத்திற்குப் போனபோது,
அவர்களைப்பார்த்தவனும் முடைய
றப்பு யாரென்று கேட்டான். அப்
போது, இபுறமும் அலைவல்ல
லாம் நம்மாதைப்பார்த்து, கல்கு
களையெல்லாம் ஹயாதாக்கியும்,
மலுத்தாக்கி வைக்கிறானே அவன்
தா னென்னுடைய றப்பென்று
சொன்னார். அப்போ தவன், இபு
றமும் கரிக்குத் தானியங்கொடா
மற் போகச்சொல்லி விட்டான்.

பிறகு, இபுறமும் அலைவல்ல
லாம், அவனைவிட்டுக்கொண்டு
மணல்மேட்டின்மேல் வந்து பெ
ன்சாதி சர்க்கோஷமாக்கிறதற் காக
கோண்டி அங்குள்ள மனை முட்
டையாகக் கட்டிக்கொண்டு ஊரு
க்குப் போனார். போய்ப், பெ
ன்சாதி யிடத்தில் வந்து, அந்த
முட்டையாகக் கட்டிய கட்டோடு
மே அவன்-தத்தில் வைத்துவிட்
யித் தாம் வெளியேபோனார்.

பிறகு, அவர்பெண்சாதி அதை யளித்துப் பார்த்தபோது, அந்த மணலெல்லா மாவாக இருந்தது, அதை பெடுத்து அவர், உறட்டி சுட்டுவைத்தார். பிறகு இப்புறமீம் ரபி வெளியில் நின்று விட்டுக்கு வந்தபோது, பெண்சாதி, உறட்டி பைப் பாத்திரத்தில் வைத்துக் கொண்டுபோய், அவர்களிடத்தில் வைத்தார். அதைப்பார்த்து, இப்புறமீம்-பெண்சாதி யோடும் இல்லெங் கிருந்து வந்ததென்று கேட்டார்.

அப்போது பெண்சாதி, புருஷனாப்பார்த்து, நீங்கள் கொண்டு வந்த மாழுட்டையில் நின்று சமைத்தே நென்று சொன்னார். அதுகேட்டு, இப்புறமீம்ரபி அல்லாரு கபுரானகத் தஜ்ஜா அந்த மண்ணை மாவாக்கினு நென்றபாது, அவனை மெக்கவும் புழங்கு வதற்கும் செய்தார்.

பிறகு, நம்முடைய வழிகேட்டு நானுக்குர் எதிரமா யிருக்கிற தினம், அவன் இப்புறமீம், சொல்லுகிறது உண்ணாயா யிருக்கிற தென்றெண்ணி நாம் வானத்திலேறி அவருடைய நாயனைப் பார்க்கவேனுமென்று நாடி வலுப்ப மான வேர், மனாரு பிலோ நென்கிற லுறிற் கட்டிக்கொல்லி புத்திரவு செய்தான். அந்தே

னென்றால் தானடியபடிக்கு அந்த மனாருமேலேறி வானத்திலிருக்கும் இப்புறமீமுடைய நாயனைப் பார்க்க வேனுமென்று, அந்த மனாருவுடைய வுயர்த்தி ஐயாயி ருமூழம் வைத்துக் கட்டித்தீர்தது.

பிறகு நானு கழுஞ்ஞொண்டி வந்து அதை வலுப்ப மாரு மன் றுகிறவன் வலுப்பனங்கள் கொடுத் து, வளர்த்தான் - பிறகு ஒரு பெட்டகம் பண்ணி அறின்கிழேயொருவாசலும் வைத்தான் - வைத்து அந்தப் பெட்டகத்தை, யந்தக் கழுஞ்ஞுடைய காஷிற் கட்டி யந்தப் பிசுக்கு மேலே நானு கொண்டு வந்துகொலை நிறுத்தி அந்த அசாவி லிறைச்சியைக்கொளுக்கிவைத்துப் பிறகு, நானுத் தன்னுடைய மனுடனுமாக அந்தப் பெட்டிக்குள்ளே அம்பும் லில்லாம், தின்னச் சுவாசாக்களும் வைத்துக்கொண்டு அந்தப் பெட்டியை மனாருமே லேற்றச்சொல்லி யேயினான்.

பிறகுந்தப் பெட்டக மனாரு மேல் வந்தபோது அந்தப் பெட்டிக்குள் அந்தக் கிடுகியோரும்புகுந் துகொண்டு அந்தக் கழுஞ்ஞுடைய கண்ணைத் தொந்துவிட்டான் அப்போதந்தக் கழுஞ்ஞு பசியாக இருந்த படியால், அதின்மீதுக்கு

மேலே யிறைச்சி துங்கிறதைப் பார்த்து, அதைத் தின்னுக்கிறதற்காக வேலையிடுகிறக்கைகளைவிட்டு உன்னிடத்தி யுன்னி அந்த இறைச்சியைத் தின்னத் தானின தில் பெட்டியைத் தூக்கிக்கொண்டு பறந்ததுகள்.

இவ்விதம் வெகுதூரம் பறந்த போது, நம்முடைய தன்னுடைய யிருக்கிறவனைப் பார்த்து கொடுத்தவைத் திறந்து வானம் முடுகியிருக்கிறவென்று பாடுவதுசொன்னான், அதுபோலவன்மேற்கதவைத் திறந்து பார்த்து, முன்னிருந்தபடியே வானமிருக்கிறதென்று சொன்னான், பிறகு மேயிருக்கிற கதவைத் திறந்து பூமியைப் பகு யிருக்கிறதுபாடுவதுசொன்னான், உடனேயவன் நிழலாசலைத் திறந்து பார்த்துப் பூமியென்றதுரைபோ விருக்கிறது-மேலே லல்லாம் புரைபோற் காணுகிறதென்று சொன்னான்.

பிறகு, கழுஞ்ஞுடைய வலாதுப் பறந்தது காற் துரமாக விளமவவும்-அப்போது, கொஞ்சகேசம் பொறுத்து நம்முடைய அந்தமனுடைய முன்புபார்த்து போலேபார்க்கக்கொன்னான்-அவன் மேற்கதவைத் திறந்து பார்த்து வானம் முன்னிருக்கிறவென்று திருக்குது பூமி யிருளாக இருக்குகிறது

சொன்னான், அப்போது அசாரியாக. எடா, வழிகெட்ட முடனே நீ யெங்கே போகிறு யென்று ஒரு சப்த முண்டாக்கது.

அப்போது, நம்முடைய அம்பை வில்லிலே பூட்டி வானத்தைப் பார்த்தெய்யச் சொல்லித், தன் குலாவை யேயினான், குலாவைச் சொற்போலே வில்லில் அம்பைப் பூட்டி பெய்ந்த போது அந்த அம்புக் கொல்லா கிடுகத்திற் புரண்டு கொண்டு விழுந்தது அதைப்பார்த்து நம்முடைய வானத் துடைய நாயனையும் நாம் பிடித்துக் கொண்டோ மென்றுசொன்னான், ஆனால், அந்த அம்புமெல்லா மிடித்திற் புரண்டுகொண்டு விழுந்ததில், உலமாக்கள் இருக்கிறபாடுகள்.

இவ்விதம் நெய்லவனாகு அன்கு சொன்னார்- ஆராயத்திறந்தவன் டா யிருக்கின்றது, அந்தக் கடலிலிருக்கிற மீன்கள் அல்லாவுக்கக் கவேண்டித் தங்கள் ரீர்த்துநக் கொடுத்ததுகள், அந்தமீன்களில் அப்பிப்பட்டு மீனுடைய இரத்தம் அம்பிற் புரண்டுகொண்டிருந்தென்று. இன்னுள், விலேயுக்கொன்னார்கள்-ஆகாசத்திற் பக்கிரா முலாடா யிருந்தது-அம்பு அந்தப் பக்கிராத்திற் பட்டு அதினிசுத்த மந்த அம்பிலிருந்ததென்று.

பிறகு நம்முடைய அம்புகளில் நாம் தந்தம் பற்றற்று வரக்கண்டு நாம் வானத்து ஸஜாவையும் பிடித்துக் கொண்டோமென்று, அவனுடைய யிருக்கிற மனுஷனுக்குச் சொன்னான், சொல்லி அந்த இறை சக்தி கட்டி யிருக்கிற அசாவைக் கீழே யாக்கச்சொன்னான் - அது போல், அம்மனுடன்கீழேயாக்கினான், அப்போது கழுநாட்குநீராக இப் பறந்தான், இவ்விதம் கழுநாடு இவ்வுடம்பு, பெட்டகத் துடைய சத்தத்தையும், மலைகளெல்லாங் கேட்டிப் பயந்தது-கியமத்து நாள் முடிச்சுக்கொடு வென்று பயந்தான்.

அல்லாருக்குத் தஜூலா, குறுஜினி லே அவர்கள் செய்தமகத்து, அந்த மகத்தில் நின்று மலைகள் நீங்கிப் போக மாட்டாதென்று திருவுள மானான்-பிறகு நம்முடைய அல்லாருக்குத் தஜூலா, குறுஜினி லே அவர்களுடைய மனுஷமே வென்றதென்றை யனுப்பி வைத்தான்-அந்தக்காற்று அந்த மனுஷவை பிடித்து அதின் தலை பைக் கட்டிக் கொண்டுபோய்ப் போட்டுவிட்டது மற்றவையெல்லாம் மூலிவிழுந்து, அவர்கள்விடிகளை யெல்லா மிடித்துப் போட்டது அப்போது, நம்முடைய, அவன் சக்திக்கு மெத்தவும் பயந்தான்.

அல்லாருக்குத் தஜூலா, குறுஜினி லே திருவுள மானது போலே, அவர்களுக்கு மேலாலே நின்று அவர்களை மேலே யந்த மனுஷ இடித்து விழுந்தது, அவர்களுடைய பறந்தினாலே அவர்களுக்கு அபாய வந்தது.

இஃது, நம்முடைய ஹலாக் கான செய்தியை நிவா டித்துச் செய்யப்பட்ட தா யிருக்கும்.

அல்லாருக்குத் தஜூலா, நம்முடைய விலே யொருமலக்கை யனுப்பி வைத்து அவர்களுடைய நீர்ப்பாய் எனக்கு ஸமான் கொண்டால், அவனுடைய ராஜாங்கத்தின் மேலவன் னைத் தரிபாடாக்கவைக்கிறேனென்று சொல்லுமென்று சொன்னான் அதுபோலிந்த - மலக்குவந்து அதுபோலிந்த - மலக்குவந்து அவன் மலக்கைப்பார்த்து, நானல்லாமல் வேறே ஒரு நாயனுண்டா யிருக்கிறான், அவனுக்கு ஸமான் கொள்ளவென்று சொன்னான்.

பிறகு, அல்லாருக்குத் தஜூலா அது போற் சொல்லும்படிக்கு, இவ் டாவதொருமலக்கையனுப்பினான் அந்த மலக்கு களுக்கு அவனுப் படியே ஜாபு சொன்னான் - அப்போது, அந்த மலக்குகள் அவனைப்பார்த்து, உன்னுடைய கூட்டத்தை யெல்லா மூன்றுவன்மட்

பிள்ளர், அல்லாருக்குத் தஜூலா, அந்த மலக்கை யேவி, அவன்பே ரிற் கொசுருடைய கூட்டத்தைத் திறந்துவிடச் சொன்னான் அது போல் மலக்கு திறந்துவிட்டார்-பிறகு, பொழுதுவிடிந்தது அப்போது, கொசுருக் கூட்டங்கள் புறப்பட்டே பொழுதை மறைத்துக்கொண்டது, அவர்கள் பொழுதைப் பார்க்கவில்லை.

அல்லாருக்குத் தஜூலா, அந்தக்கொசுருக் கூட்டங்களை, நம்முடைய ரிலும், அவன் கவுமுதன் பேரினு மனுப்பிவைத்தான், அந்தக் கொசுருக் கூட்டங்கள் வந்து, அவர்கள் சதையைத் தின்று, அவர்களை அந்தந்ததைத் குடித்து, அவர்கள் சரி மெல்லாம் எலும்பு, கோது மாக்கிப் போட்டார்கள், பிறகு நம்முடைய அல்லாருக்குத் தஜூலா ஒரு கொசுரு யது

பிபிவைத்தான்-அந்தக் கொசுரு அவன் மூக்குத் துவாரத்திற் புகுந்து, அவன் தலைமூலையிலே சென்று, அவன் மூலையெல்லாம் தின்றுக்கொண்டிருந்தது - அப்போது தவனாவிலே மெத்தவும் கொடுப யானவர்கள், தங்க விரண்டு கை கொண்டும், தங்கள் பெருமெல்லாங்கொண்டு முரமாக அவன் தலையி ஷெப்பார்கள்.

இவ்வித மவர்க ளடித்துக்கொண்டு வந்தால் அவனுக்குச் சற்று நேரம் லேசாக யிருக்கும்-இந்தப் படி யடிக்கடி அடித்துக் கொண்டு இருப்பார்கள்-இவ்விதம் நம்முடைய குணத்துல்லாமிருந்த வம்புகளும், காரிகளும், நானாறு வருஷம் நாயாத்தாக இருந்தான், பிறகு-அந்தக் கொசுரு அவன் மூலை சிறி சேர்ந்து நாற்பது நாடாயில் மூலையெல்லாம் தின்று விட்டது, அதனுலவன் மெத்தவும் வருந்தப்பட்டு கலாக்காய்ச் செத்துப் போனான்.

சூ ரு வ து ப ா ப

மு ற் றி ற்று.

ஏழாவது பாடி.

இஃது, சாராவும்மா மவுத்தானதின் பிறகு, இபுறகீம்
அலைகிஸ்ஸாலாம் வேறே பெண்சாதி நிக்காகு
செய்ததும், அவர் மவுத்தான துமாகிய செ
ய்தியைப் பேசுகிறதாயிருக்கும்.

உலமாக்கள் பேசுவருகிறார்கள் சாராவும்மா தூற்றிருபத் தேழு வயதில் ஓராமிலே கன்ஆனடைய பூயியில் சிந்தும், ஜபாபறத்து என்கிற சிற்றூரில் மவுத்தானார் கள் - பிறகு இபுறகீம் அலைகிஸ் ஸலாம் அந்த லூரி லொரு நிலம் வாங்கி, ஜிராஅத்துச் செய்து கொண்டிருந்தார்கள், அந்தத்தல த்தில் சாராவும்மா மவுத்தான தின்பிறகு, அவர்களை யடக்கப் பட்டது.

இபுறகீம் அலைகிஸ்ஸலாம் கன் ஆன்கிளையிலின்று மொருபெண் பிள்ளையை நிக்காகு செய்துகொ ண்டி ஆறு ஆண்பிள்ளைகளைப் பெ ற்றார், அந்தப்பெண்பிள்ளையுடைய போகிறது, எருத்தினுடைய மகள் (கத்தாறு) அந்தப் பெண் பிள்ளை பெற்ற பிள்ளைகளபெயர் எருசு-ஜம்முன்-மதியன்-மதியான் எசுக்கு-பறுக்கு - இந்த ஆறுபே

ரும் அந்த (கத்தாறு) என்கிறவர் பெற்ற ஆண் பிள்ளைகளாவ இருக் கும்.

இன்னும், இபுறகீம் அலைகிஸ் ஸலாம், அபுபுத் கிளையில் சின்று மொரு பெண்பிள்ளையை நிக்காகு செய்தார் அந்தப் பெண் பிள்ளை யுடைய போகிறது-அகிய புடைய மகள் (கசுறு) அந்தப் பெண் பிள்ளை பெற்ற பிள்ளைகள் பேரா கிறது, கைசான்-சையூரு-அமீமு ஹத்து-நாபிசு - இந்த ஐந்துபே ரும் அந்த (கசுறு) என்றெவர் பெற்ற பிள்ளைகளா யிருக்கும் ஆனால் இபுறகீம் கபி அவர்க ளுக்கு இசுமாயில், இசுகாக்கு, இவர்களோடும் பதினாறுபிள் ளைகள், அந்தப் பிள்ளைகளுக்கெல் லாக் தலைச்சம்பிள்ளை இசுமாயில் கபியா யிருக்கும்.

இபுறகீம் அலைகிஸ்ஸலாம் துடையகிஸ்ஸலாம், உருது

இஃது, இபுறகீம் நபியுபா
த்தான செய்தியைப்பே
சுகிறதாயிருக்கும்.

உலமாக்கள் பேசி வந்தார்கள் அல்லாஹ் கபுகானகத் தஆலா அவனுடைய கலீலு இபுறகீம் மு டையதுகைகைப்பற்றித்தொள் ளாடினபோது, அவரளவில் மலுக் கல் மவுத்தை யனுப்பிவைத்தான் அப்போது, மலக்கல் மவுத்து வயதுகொன்ற கிழவருடைய வடி வாகாண்டு, இபுறகீம் நபியள ளில் வந்தார். அப்போது, இபு றகீம் அலைகிஸ்ஸலாம் வந்தவ ருக்கு விருந்துகொடுக்கத் தயா வுசெய்து, அவரை வஜிபகூத்தின் னச் சொன்னார்.

அப்போ தவரொருபடி வஜி பனத்தையள்ளி விரண்டு கண்ணி லும், காதிலும் போட்டுக்கொண் டார். பின்னர், வாயிலும் போட் டுக்கொண்டார். அந்த வஜிபனம் வசிற்றிப் புகுந்து பின்றுவரத் திற புறப்பட்டுப் போகிறது, அதை இபுறகீம் கபி கண்டு, மலக் கல் மவுத்தைப் பார்த்து உம்மு டைய ஹாலென்ன என்னகாரி பத்தித்தூத வஜிபனத்தைக் கண் ணிலும், காதிலும் புகுவதைக் கதிர் கிழவரோடுபெய்ந்து கேட்டார். அப்போது, மலக்கல் மவுத்து, அவர்

ரைப்பார்த்து, இபுறகீம், வய துசென்றால் அக்கல் தடுமாறிப் போடுமென்று சொன்னார்.

ஆனால், முன்னாலே இபுறகீம் கபி அவருடைய நப்பிடத்தில் ஆண்டவனே என்னுடையதுகை க் கபூல்க்கொத்திறந்து, என்னு டைய ருலியில்லாமற் செய்யவே ண்டாமென்று முனாஜாத்துச்செய் ததற்கு, அல்லாஹ் தஆலா தனக் குவர் தோழனாகியதால் அந்தப் படி செய்கிறேனென்று அவன் கபூல்க் செய்திருந்தான். இது நிற்க.

பிறகு மலக்கல் மவுத்துத் தம் முடைய ஹாலென்கொன்னார். அப் போது, இபுறகீம் கபி, அவரைப் பார்த்து, உம்முடையவயது எவ் வளவென்று கேட்டார். அதற்கு, மலக்கல் மவுத்து இபுறகீம் முட னே, அவர் வயதுக் கிரண்டு வரு ளை மதிக்கமாகச் சொன்னார். அது கேட்டு, இபுறகீம் அலைகிஸ்ஸ லாம், மலக்கல் மவுத்தைப்பார்த் து உமக்கும், நமக்கு மிஸ்திவரு ஷம்கிற்றவாட்டமா யிருக்கிறது. இன்னு மிஸ்திவருஷம் போனால் என்னுடைய ஆறுதலும் இந்தப் படிதா னுக்குக் கொடுத்த சொல்லி.

பிறகு, அல்லாஹ் தஆலாவை நோக்கி ஆண்டவனே பெண்க்கத்த

மூலம் உருமுன்னிலை யென்று
பைய நானை கழல்செய்துவிடு
வந்து கேட்டார். உடனே மலக்
கம்மவுத்து எழுந்திருந்து அவரு
பைய நானைக் கைப்பற்றிக்
கொண்டார். அப்போது, இப்போது

மூலம் அலைகெல்லா முடைய வய
து(உருகா) தீர்ப்புத்திலவர்ப்பாத்
தானார். பிறகு, அவரை, சாறாவும்
மாவையுடைய கடிவக்கித்தாப்போ
லே கல்லடக்கஞ் செய்யப்பட்
டது.

எழுவாய்ப்பாபு

முத்தித்து.

எட்டாவதுபாபு.

இஃது, அல்லாருத்தனான இப்போதும் நபிக்குத்
தனநாக்கிவைத்த காரியத்தைப் பேசுகிற
தாயிருக்கும்.

இஃதுமூலம் அலைகெல்லா மூலம்
நவர் வாலிபகாரரும் கெல்லாம்,
நாயகமானவராய் இருந்தார். இஃ
தும்விருந்து கொடுத்தவர்களு
க்கெல்லாம் தகப்பனாக இருந்
தார். இன்னும், அவரின்மீதும்
விருந்து நுண்டாச்சது. கால
வழிபனம் மூலம் வலிபனம், இம்
வண்ணி வேளையுமவர், விருந்தா
விகளுடனே யுள்ளமற் நின்று
விட்டது. அப்போது, விருந்தாவி
யிலைமற்றபொழுது, விருந்தாவி
யாகிவிட்டது. இப்போது, விருந்தாவி
யாகி பதைத்துக்கொண்டிருந்தார்.

இன்னும், அல்லாருத் தனான
அவருடைய வங்கித்திலம் நின்
தும் கழிப்பட்டதை யுண்டாக்கி
னான். இன்னும், பின்னாண்டான
வர்களுக் கொல்லா மலரை யின்
மைவானவ ராகிவினான். இன்னும்,
பலவகையான பலய்களைக் கொ
ண்டு மலரைச் சோதித்தான். அவ
ரத்த பலய்களுக்குக் கொல்லாம் சபு
யசெய்து அவைகளைப் பெல்லாம்
விதைவேற்றி வைத்தான். இன்னும்
குறு ஆகரிலே அல்லாருத்தனான
புகிது சொன்னான்.

இன்னும் மலர் திருவுளமான
வ், அவருடைய நப்பு சிறிது
கலிகாக்களைக்கொண்டிருந்தோர்
த்த கோத்தில், அவரத்தக் கலி
மாவை பெல்லா தீர்ப்பாக்கி
வைத்தார். அவர் அல்லாருத் தனான
லாவுக்கு வழிப்பட்ட வுமந்தாக
இருந்தார். அவர் புதுக்காருமுன்
னிலே அவருக்கு நேர்வழியைக்
கொடுக்கப் பட்டது. இன்னும்,
அல்லாருத் தனான, முகலிமன்
கலிபன் முகலிமன் என்று பேர்
வைத்தான்.

இன்னும், அவர்முதல் கருஞ்ச்
செய்தவர். இன்னும் அவர்முதல்
(அவ்) வருஷத்துப் பருவத்தி
லே, தமக்கு கருஞ்செய்துகொ
ண்டார். அப்போதவர் கருஞ்ச்
செய்த சபாபகிறது, அவருக்கும்
அவரின்மீதாகக் கூட்டத்தாருக்கு
யிடையிலேசண்டையுண்டாதிருந்
தது. அருஞ்ச், இரண்டு கூட்டத்
திலும் வெட்டுப்பட்டு மவுத்தா
னாகள். அப்போது, இப்போதும்
அலைகெல்லாம், தல்களையுயி
ரனை யுட்கிறதற்காக வேண்டி
முகலிமன் போனடியால், கரு
ஞ்ச்செய்துகொடு இல்லாமானவர்
தனக்கு அல்லாருத் தனான மாக்கினார்.

இன்னும் மலர்முதலின் கைகலி
யுத்தினவர், அவருக்குமுன்னு
ருதருவ் அலைகெல்லா முடைய வயது(உருகா)

மூலம், அல்லாருத்தனான மலர்முதலின்
வ் முகற்செய்தவர், முதல் குறு
பாய் செய்தவர். அல்லாருத் தனான
மூலாகத் தனானவருடைய கார்
யத்தில் முதல் நெருப்பி செலு
யப் பட்டவர், இன்னும் மலர்முதலின்
தவர் மவுத்தான பேர்முதலே அவர்
கருஞ்சாக வேண்டி நையத்தாக்
கப்பட்டிருந்த அவர்மீதிலே முத்தி
னவர்.

இன்னும், அவர்முதலின் கையா
மந்து காணியில் வெள்ளைத் துவி
வித்தாட்டப் படுகிறார். இன்
னும், அவருக்கும், கையா
காணியிலுண்டையுடையபுறத்
தில் மின்பறை வைக்கப்படும்,
இன்னும் மலர்முதலின், முதல் மிகை
யை வெட்டி, நகமுமறுத்து அவரை
யைத் துப்புரவுசெய்து சினாக்கி
மத்திலே கத்தியைப் பரிமாறின
வர், இன்னும் மலர்முதலின், அவரு
ள் கோமக்கை வெட்டுகிறதிலும்,
மிகவாக்குச் செய்ததிலும் முத்தி
னவர்.

இன்னும் மலர்முதலின், தல்களையுயி
ரனை யுட்கிறதற்காக வேண்டி
முகலிமன் போனடியால், கரு
ஞ்ச்செய்துகொடு இல்லாமானவர்
தனக்கு அல்லாருத் தனான மாக்கினார்.

தில், விஜயநகரப் போனவர் களில் முந்தினவர். இன்னும், அல் லாகுத் தஜ்ஜூர் அவரை மனுடாக் கெல்லாம் இமாமாக்கி வைத்தான்.

இன்னும், அல்லாகுத் தஜ்ஜூர், லே. இபுராஹீமே, உம்மை நான் மனுடருக்கு இமா மாக்கினே னென்று திருவுள்ளமானான். இன் னும், அல்லாகுத் தஜ்ஜூர் ஹஜ்ஜு- டைய காரியத்திலும் முடைய நஞல் சல்லலாகுத் அல்கெய்சல் லத்தை அவர் செய்த படிக்குச் செய்து கொள்ள வேண்டி, இன் னும் மவராகிதவர் மெக்தலும் அமர் த்தியானவர். அல்லாகுத் தஜ்ஜூர் அளவிலே முடிவைத் தவர்.

இன்னும், அல்லாகுத் தஜ்ஜூர், குதுஆவிலே திருவுள்ளமானான், இபுராஹீ மாகிதவர் சத்தா செய்து ததில் மிகுதியானவர், சர்னையப் புகிறதில் மிகுதியானவர், என் னிடத்தில் மீளுகிறவர் இன்னும், அல்லாகுத் தஜ்ஜூர் இன்னும் அல்கெய்சலாம் பேரில் பத்தா, கருபை யிறக்கி வைத்தான். அந் தசுபுகளிலே மிகுதியானவன் னுண்டாயிருந்தான்.

இஃது, இலமாயில்நபி இசு காக்கு அல்கெய்சலாம் இவர்களுடைய செய் திசுளிற் கொஞ்சம் பேசு கிறதாய் ருக்கும்.

இசுமாயில்நபி, சுறுகும் இளை யில் ஒரு பெண்பிள்ளையை நிக் காரு செய்துகொண்டு தகப்பன் ருடைய ஏவற்படிக்கு பெண் பிள்ளையைத் தலாக் கொள்ளி மறுபெண்பிள்ளையை நிக் காரு செய்துகொண்டு தகப்பனு றோவற்படிக்கு அந்தப் பெண்பிள் ளையை ஈவத்துக்கொண்டார். அந் ததிக்கிற முன்னாலே யெழுதி யிருக்கிறோம்.

(இரண்டாம்) பெண்சாதிபுடை ய பேராகிதது (செய்யித்தது) அவர் தகப்பன்பேர் முலாவ, இசு மாயில் நபிக்குச் (செய்யித்தது) என்கிறவர் பளிசன் டாண்பிள்ளை களைப் பெற்றார், அந்தப் பிள்ளை கள் பேராகிதது தாபித்துகை து, அகிய்யல், மைதா, மசுமூ, தமர், மாசா, ஆஜர், பதூறு, அதுது கைசு, சகுபா, கைதம் துள்ளுமிப்பிள்ளைகளில் தின் னும் (கைதாடுகிற) பிள்ளையின் அது, ஹக்குத் தஜ்ஜூர் அறபிக்

கவுமுக்கைப் பிரித்து வைத்தான். இசுமாயில் அல்கெய்சலாம் துக்கு அல்லாகுத் தஜ்ஜூர் நபிப்பட்ட மிறக்கி வைத்து அமலிக்காக் களையா ருளவிலே நபியாக அனுப் பிவைத்தான்.

அவருக்கு மவுத்து காவிரான போது இசுஹாக்கு நபிக்கு வகி யிறக்கி வைத்தான். இசுமாயில் டைய மகளை யும் முடைய புகன் னாக்குத் களையாணஞ்செய்துகொ டென்று. இவ்விதம், வகிவந்த டாது அந்தப்படியே செய்தார் இசுமாயில் அல்கெய்சலாம் (நாகு) வருஷம் ஹயாத்திக்கு இருந்து பிற கு, உபாத்தானார், அவர் தாயார் காவிரா வும் மாவுடைய கபுமக், கடுத்தாப் போலே மக்கத்தில் குஜாறு என்கிற தலத்தில் அடக் கப்பட்டது.

பிறகு, இசுஹாக்குநபி, நைவி டுடைய மகளார் துபக்காஎன் றெ பெண்பிள்ளையை நிக்காகு செய்து (சுயி) வருஷம் செனையும: போனபிறகு யாகுபு நபியையும்: சகபையும் இரட்டைப் பிள்ளையாக லொருருவிற பெற்றார் - அவர்க ளிருவரும் பிறந்ததற் புதுமை யானகிஸ்ஸலாவும். அதாகிறது,

சத்தி ரகுமத் துல்லா தின்று செய்தார் - துபக்கா என்கிற பெண் பிள்ளை யிரண்டுபேரையும்

லானபோது, பிள்ளைப் பெறும் வகுத்தில் யாகுபுநபிமுதற் புறப் பட நாடுவார், அதற்கு, சசு சொ ள்லுவார், அல்லாவி னுனை நீர் முதற் புறப்பட்டால், நான் தாயு டைய வயிறற்றிற் குறுக்கே கிடத் துகொண்டு உன்னைப் புறப்பட விடாமற் ருயானாக்கொன்றுபேர் டுவேனென்று.

அத்கேட்டு, யாகுபுநபி பயற் தார் - பயிற் பிள்ளை யொ துங்கிக்கொண்டார். அப்போது சசு முதலிற பிறந்தார் - இவ்வித மவர் முதலிற பிறந்ததற்காக வே ண்டி ஈசென்று பேரவைத்தபட் டது - அவர் வயிறற்றிலும் பெரி யவராகத்தானிருந்தார் - இவ்வித மிருவரும் பிறந்து வளர்து பெ ரியவர்க ளானபோது, சசைத்தக ப்பது ருவந்திருப்பார் - யாகு பைத் தாயா ருவந்திருப்பார் - இசு காக்கு அல்கெய்சலாம் துக்குக் கண் மறைவாக இருந்தது.

அவ டொருநாள் எஃசையழை த்து, அல்கெய்சலாம் மகனே நீவேட் டையாடுகிறாயே அந்த இறைச்சி யிற் கொஞ்சம் சுட்ட இறைச்சி யும், உறட்டியுங் கொண்டுவா, யும் பிடித்துவிட்டு உன்னுடை ய ஹக்கலே துஆச் செய்கிறே னென்று சொன்னார்.

இவ்விதம், இசுலாங்குரபி தா முவப்பா யிருக்கிற மூத்தமகன் ஈசோடும் சொன்ன செய்தியை அவர் பெண்சாதி கேட்டிருந்து தானுவப்பா யிருக்கிற இளையமகன் யாக்கபுக்கு அந்த துணைவ கழுலாக்கவேண்டுமென்றெண்ணி ஈசு வேட்டைக்குப் போன செய் தி தெரிந்துகொண்டு, அப்போது தங்கள் வீட்டிலே தயாராக நிற்கிற ஆடொன்றை யிதழ்ந்து கழுல்ச் செய்து உறட்டியுய்த்து யாகு. பை அழைத்து அவசோடுமகனே யுன்னுடைய தகப்பனார், உன்னு டுறப்பிறந்தான் ஈசுக்குத் துஆச் செய்கிறேனென்று சொல்லி யிரு க்கிறார். ஆகையால், ஈசுவர முன்னு லே நீபோய், இந்த உறட்டியையும் இறைச்சியையும் உன்னுடைய தக ப்பனார் முன்வைத்து துஆச்செய் யச் சொல்லென்று சொச்செய்த னுப்பினார்.

அதுகேட்டு, யாகுபு உறட்டி யையு மிறைச்சியை மெடுத்தான் கொண்டுபோய்த் தகப்பனா ரிடத் தில் வைத்துத் துஆச் செய்யச் சொன்னார் - தகப்பனா ரைவாளை வாங்கிப் புசித்து மணங்குளிர்த்து மகனே யுன்னுடைய பிச்சுச்சுதில் அன்பியாக்களும், இரத்தாக்களு முண்டாகவென்று, அவ்ளாகுந்த ஆலையிடத்தில் துஆச்செய்தார்.

பிறகு ஈசு உறட்டியும், இறை ச்சியும் தொண்டுவந்து தகப்பனா ரிடத்தில்தைத்து துஆச்செய்யச் சொன்னார். அதற்குத் தகப்பனார் மகனே நா னிப்போது - துஆச் செய்தேனே யென்று சொன்னார் அதுகேட்டு, ஈசு நடந்தகாரியத் தெரிந்து தம்பி யாகுபு பேரிற் கோபமானார் - அப்போது, இசு லாங்கு ரபி ஈசோடும், மகனே, இன்னு மொரு துஆ இருக்குமா, அதை யுனக்குச் செய்கிறேன் என்று சொன்னார்.

பின்னர், ஈசுக்குட்ட அழைத் து, உன்னுடைய பிச்சுசாத்திற் பிச்சுசாங்கன் மணலுடையவெண் ணிக்கைபோலே ராஜாக்க ளுண் டாவார்கள் - அவர்களுக்கு, அவர் ஈசுள்ளாமல் வேறே இராஜாக்க ளுண்டாக மாட்டார்க ளென்று துஆச்செய்தார் - பிறகு யாகுபு ரபி ஈசுக்குப் பயந்து அவர்மாமா விடத்தின் போய்விட்டார், அப் போது யாகுபுரபிக்கு (எ) வரு ஷம், அவர் மாமாவருக்குத் துமத் துச்செய்கிற ஒறுத்துக்கொண்டு தன்னுடைய மகன் (ருகிலைப்) பெண் பேசினார். அந்த ஒறுத்து நிறைவேறினபோது (ருகிலை) சிறு பிள்ளையாக இருந்தார். ஆன்படி பாற் பெரியபிள்ளை (வய்யா) என் னுடைய கலியாணஞ் செய்து கொடுத்தார்.

பிறகு, யாகுபுரபி (ருகிலைப்) கொடுக்க இல்லையென்று அவர் கவுமுக னிடத்திலே இமாவித்து டனே யிருக்கிறபோது அவ்விட த்தில் வந்து நீரென்னை மருட்டி னிட்டார் (ருகிலைப்) கொடுக்கிறே னென்று (எ) வருஷம் சிறுமத் தாகிய வேலை வாங்கிக் கொண்டு பெரியமகன் (வய்யாவைக்) கலி யாணஞ்செய்துகொடுத்திருந்து சொன்னார்.

அதுகேட்டு, அவர்மாமா யாகு வு டுப்பார்த்துப், பெரியமக னிரு டுக்கும்போது, சின்னமகனே யாகா திதும் கலியாணஞ் செய்துகொடு ப்பார்களாவென்று சொல்லி இந் னும் நீர் (எ) சிறுஷம் சிறுமத்துச் செய்தால், சின்னமகனையுக்கொ டுக்கிறேனென்று சொன்னார் - அந் தநாளையில் இரண் டுடற்பிறந்தா மானாயும் கலியாணஞ்செய்கிறது ஜாபிசும இருந்தது - மூரா அலை கின்வலாத்துடையநாடையி னிரண் டுடற்பிறந்தாண்கொன்னுநிறு னுறுமாச்சது.

மதுபடியும் யாக்கபு அலைகின் வலாம் (எ) வருஷம் மாமாவருக்குத் சிறுமத்துச்செய்தபிறகு (ருகிலை) என்கிற பெண்பிள்ளையையும் கலி யாணஞ்செய்தார் (வய்யா) என் கிறவர் நாலு பிள்ளைப் பெற்றார் - அவர்கள் பெயர், தாபினு-எகூதி சம்கன், எவா ஆகிய இருந்தது

பேரும் (வய்யாவென்கிற) மூத்தி ன பெண்சாதி பிள்ளைகள் (ருகிலை) என்கிற பெண்பிள்ளை-யூகபு அலை கின்வலாத்தையும்-புன்யாமிகையும் பெற்ற நாற்பவாநான் மவுத்தாகி ப்போனார்.

வெய்யா வுடைய தகப்பனார், இரண்டு வெள்ளாட்டினையும் யா குபுரபிக்குக் கொடுத்தார், அதில் ஒருகியுடைய மேதது (துல் பா) மற்றொரு (பல்கிமா) இந்த னிரண்டு வெள்ளாட்டினையும் கிப ர்நாசுக் கொடுத்தார், அவர்க ளிரு பேரில் சிட்டுமும் ஒங்கொருவர் மூன்று பிள்ளைப் பெற்றார்கள், (துல்பாவுடைய) பிள்ளைகள் தா லும்-ஒதுசாலையும் - சுபாதுணும் (பல்கிமா) வுடைய பிள்ளைகளா யிருக்கும், ஜாதும், எசிறும், திது வுமா யிருக்கும் - ஆந் யலிக்கபு அலைகின்வலாத்துடைய பிள்ளை களடங்கலும் (மிஉ) பேரா யிருந் தார்கள்.

பிறகு, யாகுபுரபி மாமாவை விட்டும்-பிரிந்து தம்முடைய பிள னிகளையும் - பெண்சாதிசுளையும் கற்றாத்துகளையும் கூட்டிக்கொ ண்டு பலந்தினென்றே லுரில் தக ப்பனார் இசுசுக்கு ஆலைகின்வலா திருத் தி உம்வந்து சேர்த்தார்-முக ம்மதி னுதுசுலாக்கு என்கிறவர் பேசி வருகிறார்-இசுலாக்கு ரபியு

டைய மகனார் சென்கிறவர், இச
மாயில் நபியுடைய மகளார் (நச
மத்து) என்கிறபெண்பிள்ளையைக்
கலியாணமுடிந்து, அவரைக்கூட்
டிக்கொண்டு தாமத்குப் போய்ச்
சேர்ந்தார் - ஹாமிக ளெல்லாரும்
(கசுமத்துடைய வயிற்றில்) நசுந்
குப் பிறந்தவர்கள் (பலிஅஸ்பர்)
என்கிறவர்கள் வெள்ளைக் காரர்
பலஜாதியும் சுகுடைய அவுலாநில்

நின்று முள்ளவர்கள், பிறகு இ
நீராக்கு கழி (நாடி) வருஷத்தில்
உபாத்தாகினார், அவரை(ஜி.நான்)
என்கிற தலத்தில்அவர்தகப்பனா
இபுறூஹீம் அலைகிஸ்ஸலாத்தைய
ய ஈபுறக் கடுத் தாமை யார்
அடக்கப்பட்டது-வல்லாகு அரு
லம்-தம்மத்தமாம் - வஸ்ஸலாத்து
வஸ்ஸலாம்.

ஒன்பதாவது செய்தி

இபுறூகிம் அலைகிஸ்ஸலாத்துடையகிஸ்ஸா

முற்றிற்று.

பிகயிஸ்ஸா கிற்றகுமா கிற்றகிம்.

பத்தாவதுசெய்தி

யூசபு அவுல கிஸ்ஸலாத்துடைய கிஸ்ஸா.

அல்தஹ்மது வில்லாஹி நபியில் ஆஸீம்ன், வஸ்ஸலாத்து வஸ்
ஸலாமு அலாஹுலகி செய்விதின முகம்மதின்
வதுலகி வஸ்குயிகி அஹ்மதின்

அம்மாபகுது, குறுஆனிலே யிந்தக் கிஸ்ஸாவைப்போ
லொருகிஸ்ஸாவுமில்லை, உறுதிப்பாடுப் பூராயும்.
புதுமைகளும், மென்மேலும் யூசபு நபியுடைய
கிஸ்ஸாவிற் புதைந்திருக்கிறதுபோலொரு
கிஸ்ஸாவிலு மில்லை.

கலிலிருத்தம்.

பாச மாத வெள்ளைப் படைச்சா
சுகி லாதியற் குடியருண்மிக
முதியுற்று முறைமைப் படிபெறும்
யூசபு நபி கிஸ்ஸா துவலுவாம்.

இத்தக் கிஸ்ஸாவை, அல்லாகுத்
தஆலா அழகான கிஸ்ஸாவென்று
பேர் வைத்துவர், அஃமேனென்
துஷ் மற்றுமுண்டான நபிமாரு
டைய விசனங்களுந், சாலிகான
பெருடைய விசனங்களுந், மலி
யித்தகத்துவருடையவிசனங்களுந்
கிஸ்ஸாவுடைய விசனங்களுந்
மதுஷார் ஜின்னுடைய விசனங்
களுந், நாதகால் மிருகத்துடைய
விசனங்களுந் இராஜாக்களுடைய
கடப்படிக்கைகளும், உலமாக்களு
டைய நடப்படிக்கை அறிவுகளும்,
கைச்சவடகாசு குடைய விசனங்

களுமும், புத்தி பூராய முன்னவர்க
ளின் விசனங்களும், ஜாகொனவர்க
ளுடைய விசனமும், ஆன்மீகந்
தவர்களுடையவிசனமும், பெண்
பிறந்தவர்களுடையவாழ்வும், மற்
றும், கிளவும், தென்கிதுடையவி
சனமும், ஷரீஅத்தி, மஹரிபத்து
டைய வாலாறுகளும், மனோமுட
யுப்புடைய வகைகளும், ஹபிபு
மனோமுடைய பூசுபுசனங்கள் ஆகிய
இவைகள் முத்திரை நவக ளெ
ல்லா மீதும், பூசுபுஜிஸ்டைய கிஸ்
னாவிற்புதைத்திருக்கின்றன.

முத்திரை பாபாகிறது
பூசுபுநபியுடைய வங்கிசெத்
தையும், அவர்குறத்தை
யும், அவர் வர்ணிப்பு
களை யுட்பேசுகிற
தாயிருக்கும்.

நபி சல்லலாகு அலைகிவ சல்
லம் அகலாமிமார்களைப் பார்த்து
கான் மிகுநுஜுக்குப் போதிற
போது, ஆறும் வானத்தில் பூசுபு
நபியைக் கண்டு புதுமையானேன்
அகிலே நெனில், அவர்தலைக்
கு முடிசூட்டப்பட்டவாய்ச் சிற
ப்பாக்கி துதிவித்தப் பட்டவ
ராய், தினாறுத்தப் பட்டவராய்,
சாஜாக்கள் பிடிக்கப்பட்ட அகாபு

பிடித்தவராய், வஸது புறத்தில்
(ஈயித) மலக்குடனும், இடதுபுற
த்தில் (ஈயித) மலக்குடனும், பிற
கே நபிமார்களும்கூழ்த்து அவ
னை நபியே வைத்துக் கொண்டு
அல்லாஹு சுபுகானகத் தஜூலா
வைத் தகபிருரெய்துகொண்டிரு
க்கவும், முன்னாலே சீதேவியென்
கிற மரம் நிற்கவும் கண்டோமெ,
ன்று திருவுளமானார்கள்.

இவ்விதம், நபிகாயகமுதம்மது
சல்லலாகு அலைகிவசல்ல மவர்
கள் ரொல்லக்கேட்ட அசுஹாபி
கள் அவர்களைப்பார்த்து அல்லா
ஹுத் தஜூலாவுடைய மருலே எந்
தப்படி பூசுபு நபியவர்க ளுடைய
பிறந்ததை யெவ்விதமாகக் கண்டி
களுண்டு கேட்டார்கள் அதற்கு
மருல் நாயகம், நானவன்பு பதி
னாலாம்கா ளுதயமாகும் பூணசர்
கிரிஜுஸிவுபோலே கண்டு ஜிபுரி
லோமெ இக்களை சிறப்பா யிரு
க்கிருளோ மிவாஜென்று தேட்டே
ன், அதற்குச் ஜிபுரியில் அலைகிஸ்
ஸலா மென்னோமெ இவர்தான்
பூசுபு நபியாக இருக்கும்-இவருக்
கும் இவருடைய தாயாருக்குங்
கொடுக்கப்பட்ட அழகு உழ்மு
டைய ஏழ்மத்துகளின் அழகிலே
யாம பாதுகாய்க் கொடுக்கப்பட்ட
தென்று சொன்னார்.

ஆனால், பூசுபுநபி மிகுநுஜுசிய
த்தின். தெரு விதியில் நடந்து
போம்போது, அவர் முகத்தினு
டைய வெள்ளி, அக்கிருக்கு விட்டு
மதில்களில் விழுத் திலங்கும்,
அதைப் பார்த்தார் சேற்றிலே
பொழுதுடைய காந்தி விழுந்து
எப்படி வெள்ளி யிலங்குமோ அப்
படிப்போலே வெள்ளி யிலங்கிக்
கொண்டிருக்கும் ஆறும்வானத்தி
லே ஆகம் அலைகிஸ்ஸலாம், பூசுபு
நபியைக்கண்டு, அல்லாஹுத் தஜூ
லா இடத்தில் இந்த வள்ளலான
பின்னையாரென்றுகேட்டார், அப்
போது, அல்லாஹு சுபுகானகத்த
ஜூலா அவருக் கறிவித்தான், இவ
ர்தா னும்முன்னைய வரப்பாணவன்
ளான மகரூர் பூசுபு எஜல்கிஸ்ஸ
லாமென்று.

அதுகேட்டு, ஆகம் அலைகிஸ்
ஸலா மவர்கள் பூசுபு நபிசிட்ட
முத்திரை அவரைமாப்போடேய்க்கை
த்துக் கொண்டு இரண்டு கவ
லுக்கு மிஸ்டியிலே முத்தமிட்
டார் ஆனால், ஆகம் அலைகிஸ்ஸ
லாம்கோதுணைக் கண்பைத்தின்
து பாவஞ்செய்ய முன்னால் அவ
ருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அழ
கை, யவர் பாவஞ்செய்த பிறகு,
அந்தஅழகைபெல்லாம், அல்லா
ஹுத் தஜூலா பூசுபு நபிக்குக்கொ
டுக்கொடுத்தான், இவ்னும், மஹ
முடயுப்புத் கொடுத்தான், அவ

ருடைய நிற மெத்தவும்அழகான
நிறம், முக மெத்தவும் லீனத
தாய்ப்பதினாலாம்காளுசயமாகும்
சந்திரிப்போ லிலங்கும் உரோ
மமெல்லா மெத்தவும்கூத்திருக்
குங்-கண்ணிபி பருத்தவழியாயிரு
க்குது, சரியொத்த அழகாயிருப்
பார்.

இன்னும், அவருடையகொண்
டைக்கலை, தேருஜிபும் பருத்தி
ருக்கும், பூசுபுநபிசிட்ட
முக்காயிருக்கும், தொப்புள் சில
த்திருக்கும், வஸது கண்ணர்தி
லொரு மறுஷன்திம், இரண்டுக
ண்ணுக்கு மிடையில் நடுப்பட்ட
மென்கிற முத்திரை பதினாலாம
காளுசயமாகும் கிவ்ஷபோ லிலங்
தும், அவர்கிரித்தாராஹுத் பல்லு
களிலும் எயிறுகளிலுமிருந் கொ
ளிலு பிறப்பமெ, அவர்பேசுனூரா
னால் இருட்டிலே பந்தம் கொளு
த்தினுப்போ கிருக்கும்ஒருகரும்
அவருடைய வண்ணிப்பை வன்னி
க்கச் சத்திபெறமாட்டார்கள்.

பூசுபு நபியவர்களுடையபாட்
டனார் மருவிலு, அவருடையஅவு
லுது இபுருகிம் அலைகிஸ்ஸலாம்
அவருடைய அவுலாது இககாகத்
நபி, அவருடைய அவுலாது இககாக
பு அலைகிஸ்ஸலாம், அவர் மகன்
பூசுபு அலைகிஸ்ஸலாம், ஆனால்,

அந்த வகிபாகிதது அலகர்
பைத்துல் முகத்திசுப் பூமிக்கு
மருவாதுப்போகச் சொல்லி, இவ்
விதம் வகிவகப்போது, இவ்வாறு
குறமிடிக் கத்து முகத்திசுத்திபாய்
அங்கு குளவலிபு பெய்வாம் கேர்
விதிவில் வவவவத்தார், அவர்

அறிவித்தபோது, இராஜாக்கு
அலைகள்ளவராம், பெண்ணாதினயப்
பாகத்து, நீசொல்லுகிற புதுமை
யில், நான் மனாபிபத்திலே கண்
டிருக்கிறேன். என்முதுகில் நின்
உம் ஒருமாம் புறப்பட்ட நென்
துசொல்லார்.

பிறகு ஹமதுஸையதான் நீசப்
பாமாகி வயிற்றி விருந்து இரண்டு
பிள்ளையும் இனிம்கொண்டு தான்
முத்திப் பிறப்பேன் நினைப்பிற
வென் றெருவருக் கொருவர்
சொன்னதில் ஒரு பிள்ளை நீ முத்
திப் பிறந்தாயானால், நான் வயிற்
றில் குடிக்கே நின்று தாயைச்
கொல்லவே நென்று சொன்ன
தி. அதுகேட்டு, மத்தப்பிள்ளை
இப்படி கம்மையுண்டாய்ப் படுத்து
மாதல் கெர்ப்பத்திற் கமந்த தா
யைச் கொல்லவேண்டாம், நீ தா
னே முத்திப்போவென்றுசொன்
னது. அப்போது, முத்திப்பிறந்த
பிள்ளை தான் சுசு பித்திப்பிறந்த
பிள்ளை தான், யாகுபு, இவருக்குப்
பட்டப்பெர் இவருய் நென்றுஞ்
சொல்லப்படும். அன்றி இவ் வி

இப்படி யிருக்கிற காரணங் கெனினால், இவ்வாக்குநரின் மூலத்த
மகன் சகலசபையுள் தான் இத்தமாத
யின்ன தெய்வியி லொருவராவந்
தினது, அந்த காரணத்தி லேயே,

ஆறுதலும், அறிவித்தலும்
கொண்டிருந்தபடியும் கூட்டுக்
கொண்டேயோ. அதை நான் பசியா
றியிட்டுப் பின்னர் அல்லாருந்தது
வாவுக்குச் சென்றுசெய்து, உன்முது
கில்லின்றும் அங் போகான்பிறக்க
வருக்குத் தஞ்சை இடத்தில் துஆச்
செய்துகிறேன் என்று சொன்னார்.

இச்சொல்லித் தாயார் கேட்
கெக்கொண்டிருந்தார். இருந்து
நீசென்றே பின்னாக்கு அகங்கை
தொடுத்து, முழங்கை வலாக்கு
மெத்த அடர்ந்த கோமாளி இருந்
தும், இவரும் இவருடைய தம்பி
யாகவும், தகப்பனாருரைப் பார்த்து,
ஒவ்வொருவருக்கு ஒவ்வொருவரின்
முறையாக ஆடுமேயுந் தங்கொன்
டு வருவோமென்று சொன்னது
போலே கூட்டிற்றுப்போய் ஆடு
மேயுந் தங்கொன்டு வருவார்கள்
அன்றையதினம் ஈசடைய முறை
யாறல வலாடுமேயுந் தகப் போய்
விட்டபோது. தாயார் தாமதத்த
பின்னையாகவுக்காக ஒரு வயிக்கு
மந்தைச் செய்தார். அந்நாதி.

ஒரு முன்னாடிப் பருவமுள்ள
ஆட்டைய வயித்தாந்த அந்த
தொன்றிப் பாதித்தோடெ வயிது
வையிதும், பாதித்தோடெ விட்டது
கையிலுமாகவாகவாக ஈசடைய
கையோலிருக்கக்கட்டிய பின்னர்
இறைச்சியும், உறட்டியும் கட்டி
ஒரு தபாகில் வைத்து முடித்த

தாமதத்த பின்னையாகவாக பாதித்த
நபி கையிலிருந்து, அவரோ
டும், மகனே, நானுன்னை யுன்
தகப்பனா ரிடத்தி னுட்பினைவக்
கிறேன், இந்த இறைச்சியையும்,
உறட்டியையும் கொண்டுபோய்
அவருக்குக் கொடு, அவ்
ருளக்குத் துஆச்செய்வார், அந்த
துஆ உன் தாரியத்தில் கயுளம்,
உன் முதுகைத் தண்டில் கின்றும்,
அல்லாருத் துஆவா அன்பியாக்
களைப் பிறப்பிக்கவும் போதுமெ
ன்று சொன்னார்.

அதுகேட்டு, யாகுபுரபி வாய்
கெக்கொண்டு தம்முடைய தகப்ப
னார் இறைவாக்கு அலைக்கொண்ட
மனதிலே வந்து அவருக்கு முன்
னே விழுந்தது. அந்த உறட்டியும்,
இறைச்சியும் வைத்துத் தகப்ப
னாருடனே பேசினார். அப்போது
இறைவாக்கு அலைக்கொண்டபேசுகிற, பே
ச்சொல்லாமலாகவாகவாக பேச்சை
ப்போ விருக்கிறதென் தென்னி
யவருடைய கையைப் பிடித்துப்
பார்த்து, சனாப்போ விருக்கு
தென்று சொன்னார்.

அதுகேட்டு, யாகுபுரபி அவ்
வாவுடைய நபியே, நீங்கலெவக்
கு அதுதிப்பாடு செய்தபடியே,
துஆச்செய்யுங்கள், யாகுபு ஆடு
காந்திருக்கிறார், நான் தான் சொன்
துகொன்னார். அப்போது, இசு

ஹாக்குரபி தாமதத்தபடி துஆச்
செய்தார். பிறகு, யாகுபு அந்தி
படு மனவும் அங்கேயிருந்து அந்
திபட்டபோது வந்துவிட்டார்.

அப்போது, ஈசவத்து இசுஹாசு
குரபி சொன்னபடிக்கு இறைச்
சியும், உறட்டியும் கொண்டு வந்து
வைத்து அவருக்கு முன்னேயிரு
ந்துகொண்டு, தகப்பனே பெனக்
கு நீங்கள் அதுதி செய்தீர்களே
அப்படியே இப்போது எனக்கு
துஆச் செய்யுங்கொன்று சொன்
னார். அப்போது, இசுஹாக்குரபி
மகன்கோடென்று இறைக்குரியென்
னிடத்தில் வந்திருந்து நானுன்
ருத் துஆச்செய்ய வில்லையென்
றுகொண்டார். அதற்கு, ஈச அவ
கோடெம், நான் இன்றைக்கு ஆடு
மேயுந் தகப் போயிருந்தேன் தங்க
ளிடத்தில் வரவில்லையா வானென்
து சொன்னார்.

அப்போது, இசுஹாக்குரபி
தம்முடைய கோட்டி யாரைக்
கூப்பிட்டு அவரோடு முன்னுடை
ய வறித்துமத்தான செயல்கொ
யவங்கதென்று சொன்னார், அந்
தகவர் புருஷரோடெம் அல்லாவு
டைய நபியே நீங்கள் துஆச்செ
ய்கிறது, யாகுபுக் காகலெறுமெ
ன்று நானுனவந்திருக்கிறேன்- ஈச
க்குது ஆச்செய்யுமது எனக்கு
உவப்பில்லை, அன்றே ஒருநாள், அ

வன் இப்பாது எங்குடப் பேசு
ம்கொதெல்லாம் என் மனக்குளி
ரப் பேசுகிற தில்லை, ஜனபடி
யால், இந்த வறித்துமத்துச் செப்
தே நென்று சொன்னார்.

இவ்விறத் தாயார் சொன்னதை
ஈசது, யாகுபைக் கொண்டுபோ
ட வுன்னினார். என்னுதும், நாமவ
ரைக்கொன்று போட் டோமா
ஒத், தகப்பனார் பதுவாச்செய்வா
ரென்று பூயந்தது அல்லென்னத்
தைத் தனித்தார். இதை இசு
ஹாக்குரபி மறித்து மகன்கைக் கூப்
பிட்டு ககோடியுன் தம்பியைச்சதி
மானத் தெய்யாதே, யுகி பிதி
ராட்சனை களிலே சுல்தான்களு
ம், இராஜக்கரு முண்டாக் நானு
னக்கு துஆச் செய்கிறேன் நென்
றுகொல்லி அப்படியே துஆச்
செய்து ஈசடைய கோபத்தை
பாற்றினார். பிறகு, இசுஹா
க்குரபி, தம்முடைய பள்ளியை
மகன் யாகுபு பள்ளிலே காட்டி,
மற்றவுடைமையை இரண்டிபே
ருக்குத் சரியாகப்புகிந்து கொ
டுத்துச் சிறிது நாளிருந்து பிறகு
மெய்த்தாயினார், அதற்குப் பிறகு,
ஈச சன்பவர், தம்முடைய வுடற்
பிறந்தனை - மேனாடி அவரு
டைய வுடைமையை பெல்லாம்
வமபாகப் பறித்துக் கொண்டார்,
கூம்பு பறித்துக்கொண்டுஹபலிரா
ஜவுடைய மகன்கைக் களியானத்

செய்ய நாடித் துதனுப்பி வைத்
துக் கவிபாணஞ் செய்து விடுக
முனார்.

ஆனால், ஈசு கவிபாணஞ் செ
யற்பெண் கறுப்பாக இருப்பார்-
ஈசு வெறுப்பாக இருப்பார்-இவ
ர்க்கறிருபேர் நிறமாக இரண்டி பி
ள்ளை, யோச ஆணும், ஓபெ
ண்ணும், ஓர்சூலிம்பிறத்தது-ஆண்
பிள்ளைக்கு (அசுபர்) என்றும்
பெண் பிள்ளைக்கு (பைலா) என்
றும், பேர்வைதகார்-பிள்ளை, அசு
பமென்கிற ஆண்பிள்ளைக்கு ஒரு
ஹபலிப் பெண்பிள்ளையைக் கவி
பாணஞ் செய்து கொடுத்தார்,
(பைலா) என்கிற பெண் பிள்ளை
வை ஒரு ஹபலிக்குக் கவிபாண
முடித்துக் கொடுத்தார், அவர்க
ளுக்கு ஒரு ஆண்பிள்ளை பிறந்த
து - அந்தப் பிள்ளைக்கு (நூமி)
என்று பேர்வைத்தார்.

அந்தப் பட்டணத்தி லுள்ளவ
ர்க ளெல்லாரும் ஈசுளவி லெந்த
கோளும் சாருதலாய் வருகையில்
போகையி லவரைச் சூழ்த்துகொ
ண்டி அவர் சொற்படிக்கு நடந்
துகொண்டிருப்பார்கள், யாகுபு
புநபி பக்கிருகத் திரிவார். இப்
போது, தாயா ரவரைப்பார்த்து,
மகனே, யாகுபே, உன்னுடற்
பிறந்தான் ஈசு உன்னக்கொல்ல
காடி யிருக்கிறான், அதுவுக் கச்சு
உன்னுடை மைகளையும் பறித்து

க்கொண்டான், அவன் காரியமா
கிறதெல்லா மாகட்டிம் - நீசு
செய்துகெண் டிருவென்று சொ
லினார்-இப்படி யிருக்கையில்.

ஈசு என்ஹவர் ஹபலிப்படை
பைக் கூட்டிக் கொண்டு வந்து
தம்பி யாகுபைப் பிடிக்கத் தக்க
தாகப் பைத்துல் முகத்திசுப் பட்
டணத்தில் வந்து தேடுகிற போ
து, யாகுபுநபி தாயாரளவில் வ
ந்து ஒளித்துக்கொண்டார் - அது
தெரிந்து, ஈசு தாயார் வீட்டைவ
ந்து வளைத்து கொண்டு தாயா
ரோடும் நீங்கள் யாகுபை ஒப்பு
த்தாருங்கள். இல்லா விட்டால்,
உங்கள்வீட்டிற் செவகன் ட் யு
ப்புவேவென்று கொன்னார்.

அதுகேட்டுத் தாயார் பயந்து,
யாகுபுநபியை முக்காட்டுக் குள்
ளே விட்டுக்கொண்டுகொல்லுவ
ழியாய்க் கூட்டிக்கொண்டுபோய்
ஓரிடத்தில் ஈட்டிக் கொண்டு அ
வ்ரோடும் - மகனே யாகுபே நீ
யுன்மாமன் (லாயான்) அவருடற்
பிறந்தான்மார்க்கொல்லாரும் இபு
றாவும் நபியுடைய பிச்சளங்க
ளிலே நல்லமுயினுனபேர்காராய்
கொன்னு என்ஹ பட்டணத்தி
லிருக்கிறார்கள்-ஈயவர்க ணிடமா
கப் போழ்ச்சேர், இன்னும், அவர்
களுக்கு மரிகொளும், கன்று காணி
க்கும், தட்டுமூட்டு சாமரங்களு
யிருக்கமுன் திம்.

அவ்விடத்தில் நீபோய், உன்
மாமன் (லாயான்) என்பவருக்
குக் கிதாமத்துச் செய்துகொண்
டிரு. அவருக்குப் பெண்மக்க
ளுண்டும், அதை யுனக்குக் கவி
பாணமுடித்துத் தாவும்கெய்வார்,
அவருக் கென்னுடைய சவாமுஞ்
சொல்லென்று சொன்னார். அது
கேட்டு, யாகுபுநபி, அங்கேபோ
கிறதற்கு ஆயத்தப்பட்டார். அது
கண்டி, தாயார்மகன் யாகுபுபோற
வழிக்குச் சவாதாவும் தங்கரித்
துக் கொடுத்தார். அதையவர்
வாங்கிக்கொண்டு பலணம் புறப்
பட்டார்.

பிறகு, தாயார் வீட்டுக்குள்வந்
து கதவைத் திறந்து மகனே,
ஈசே, நீரிங்கே வந்துபார்த் தும்
முடைய தம்பியிருந்தாற் பிடித்
துக்கொள்ளுமென்று சொன்னார்.
அப்போது, ஈசுவந்து வீட்டுல்
வாஞ்சோதிற்றுபிள்ளைத்தாயார்
மேல் மெத்தவயல் கோபமாகத்
திரும்பிவந்தபொழுதுசெய்துக்குப்
போய்க்கிட்டார். இதுதிற்க,

யாகுபுநபி நடந்து நகருளென்
கிற பட்டணத்துக்கு வந்து அவ்
விடத்திலே (லாயான்) என்கிறவ
ருடைய பெண் மக்களிற் கில்
பெண்கள் நல்ல அழகாய்த் தெளி
வாய் ஒருமேல்விட்டின்மே லிருந்
து வெளிப்பக்கத்தில் நாலாபுற

மும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற
போது, யாகுபுநபி யொருகிணற்
றருகேவந்து, அதிலே தண்ணீ
ரெடுத்த துலுச்செய்து இரண்டி
றக்குஆர்தார் கொழுது துலுச்
செய்தார். இப்படி யிருக்கையில்.
(லாயா னுடைய) மக்களிறை
யெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டிருந்
து தம்முடைய தகப்பனாடிடத்
தில் வந்து அவரைப் பார்த்து,
பாவல்லவ, இங்கே யொருமனு
டன்வந்தார். அவர் உலுச்செய்
கிறதாவன்கொழுதுதென்கள்கள்
உலுச் செய்கிறதொழுதுதென்கள்
போலமிருக்கிறதென்றிசொன்னு
ர்கள்.

அதுகேட்டு (லாயான்) தன்
பெண்மக்களில் நீன்று மொரு
பெண்ணைப் பார்த்து நீ போய்
அவரையில்கேயழைத்துக்கொண்
டுவாவென் றனுப்பினார். அது
போய், அந்தப் பெண்பிள்ளைபோ
ய், யாகுபுநபியைக்கூட்டிக்கொண்
டு தகப்பனா டிடத்தில் வந்தான்
பிறகு (லாயான்) வந்தவரைப்
பார்த்துஓய், வாலிபகாரசே நீமேவ்
விடத்தி லிருந்து வருகிறீர், நீர்
யாரும்முடையபேரென்ன சொ
லிடுமென்று கேட்டார்.

அதற்கு, யாகுபுநபி, (லாயா
னைப்பார்த்து) காணுகிறவன் யாகு
புபுலுபிசுதாக்கிபுலுபுநபி
அலைகில்லுலாம், ஓம்கிலேயிருந்

பெப்போய், அவர்தமக்குச் செய்த
வொத்தாசை யுபகாரமிருமத்து
கன்மே லவரை மெத்தவும்போற்
றிய புழந்து, ஹக்குத் தஆலா
இடத்தில் சுக்க மசெய்துசொல்
லுவார், உண்ணாயாக என்னுடை
யதாய வரிய பெரியவன் அவ
னென்னைக் கன்ஆனென்கிறாச்சி
யத் தளவி லாகிக் கொள்ளும்படி
தூகப் போகப்போகச்சொல்லி
வகிவந்தது.

அஃதுணர்ந்து, நா னவ்விடத்
துக்குப் போகவேணு மென்று
சொன்னார் - அப்போது (லாயா
ன்) ஆண்டவனைப் புழந்து சுக்
க மசெய்கிறவ ராகவும-அல்லா
குத் தஆலா தூதாகவனுப்பினது
என்னமாயிருந்தது என்பதுபுதுமை
யாய்ப் புழந்தவராகவும்-சஜூதி
லே விழுந்து, பின்னர், தலையை
யுயர்த்திச் சொல்லுவார், யாகுபு
அலைகில்லலாமே, நீர் என்னிடத்
தில் வந்தநான் கொடுத்து இது
வரையி லும்தை யென்னுடைய
தலைமைக்கு வைத்து, என்னுடை
யதைச்சுவடத்தை யெல்லா மும்
மளவிற சாட்டி நான் அலுவலத்
து அல்லாரு சுபகானகத் தஆலா
வை வணங்கிக்கொண்டிருந்தேன்.

இப்போ தென்னிவிட்டுப்போ
கிறீரா வென்று விசாரப் பட்டு,
யாகுபே, யும்மளவில் நான், நன்

மையாக இருந்ததே யொழிய
வேறொன்றுங் கண்டதில்லை. ஆறு
வ், வேறோர் தலத்துக்கு நீர் புகு
லாக அனுப்பப்பட்டீரே, அவ்வி
டத்துக்கு நா லும்முடைய குஞ்
சு குழந்தைக னெல்லாரையுங்கூட்
டிக்கென்று வருவேன், அஃடு
னானால், என்னுடைய மக்களையு.

உம்மையும்விட்டுப் பிரிந்திருக்
கிறது, எனக்குவப்பல்லாது. இது
முடைய வேண்டுதல், என்னுடை
ய வேண்டுதலைக் காண எனக்கு
மெத்தவு முவப்புத்தான் நீ ரும
க்கு வேண்டினதை யெடுத்துக்
கொண்டு-போய் உடம்பைக்கி
டின்றும், வஜீவன வஸ்துகளில்
கின்று முங்களு குச்சொ ராகாத்
தங்கரித்துக் கொள்ளுங்கொண்
று சொன்னார், அப்போது, யாகு
பு அலைகில்லலாஞ் சொல்லுவார்.

அல்லாருத் தஆலா வுமக்குக்
காரண பிரித்தி செய்தவானாகவும்,
ஆனால், எனக்கு ஆடுகள் மாநகி
மல்லாம லுடமைகளி லுவப்பில்
லையென்று. அப்போது, ஆடுக
ளில், (நூ-ம்) மாடுகளில் (நூ-ம்)
குதிரைகளில் (நூ-ம்) கோவேறு
கழுரைகளில் (நூ-ம்) ஒட்டகை
களில் (நூ-ம்) இருந்தன, இவை
களைமெல்லா மேய்க்கிற இடை
யர்களையும் கூடத் தங்கரித்துக்
கொடுத்தனுப்பினார், பிறகு, யாகு

அலைகில் லலாந் தம்முடைய
குடும்பத் தாரையும் பத்துப்பின்
னையோய் கப்பிக்கொண்டு தா
மும், புறப்பட்டார்.

இன்னுமொரு கவுலின் (யூ) பின்
கோஷ்டியும் இரண்டு சுற்றியுந்து
கிட்டு, உடம்பைக் கட்டிக்கொண்டு
புறப்பட்டார். இம் சொல்லப்
படித்துக்கொண்ட, அந்த இரண்டு
பேராளனுடைய பேராசிரிய (தூல்
பா என்றும்) மற்றொரு கப்பேர்
(பல்கமா என்றும்) இவ்விதத்தில்
யூசுபு அலைகில்லலாம், இவர்க
ளெல்லாரையும் கட்டிக் கொண்
டுகொண்டார். இவ்விதம் நிகழ்ந்த
பின்னால்தான் அலைகில்லலாம், இவர்க
ளெல்லாரையும் கட்டிக் கொண்
டுகொண்டார். இவ்விதம் நிகழ்ந்த
பின்னால்தான் அலைகில்லலாம், இவர்க
ளெல்லாரையும் கட்டிக் கொண்
டுகொண்டார்.

ஏவ்விதமாகத்தெரிந்தாரெனின்,
யாகுபு அலைகில்லலாம், இவ்
ளாருத் தஆலா கன்ஆனென்கிற
ராச்சியத்தை யாண்டுக்கொண்டிருக்
கிற இராஜா அளவிலே தூதாகப்
போகச்சொல்லியனுப்பினான், அவ்
விடத்திற்குப் போகவருகிறான்
து தெரிந்தார், அப்போது, அவர்
கோபமாய்த் வடிந்தா கொண்டு
சொன்னார் - நானல்லையாகுபைக்
காணத் தூதுப் பட்டதற்குப்
பாத்திர மானவனென்று. இவ்வி
தம், சொல்லிக், நாமும், தம்முட

னே கடின கட்டங்களுக்கு, சேல
கருமாகப் புறப்பட்டுக் கன்ஆன்
என்கிற ராச்சியத்துப் பாதையில்
வந்து தானையம்போட்டார்.

இந்தச் செய்திக ளெல்லாம்,
யாகுபு அலைகில் லலாந்துக்கு,
வழிக்காவற் காரர்கள்வந்து, உம்
முடைய வுடற்பிறந்தான் சுச உம்
மளவிறுள்ளனையெல்லாங்கொண்
டையிட்டுக் கொண்டேயே நீங்கள்
போகிற பாதைதலிற் பாதையக்
தைக் கொண்டுவந்து தானையம்
போட்டிதங்கி யிருக்கிறொன்று
சொன்னார்கள்-அதுதேட்டி, யாகு
புசுபி அலவீனத்திலே தானையப்
பிந்தி மகனார் (யூசுபு)யழைத்து
அவமோடு மகனே யுன்னுடைய
பெரிய தகப்பன் என, இந்த மலைக்
கும், ஆற்றுக்கும் பிறகு வந்து
இறங்கி யிருக்கிறாராம், நீ யாவள
கிற் போய் நான் சொல்லுகிற
செய்தியைக்கொண்டுண்டுசொல்
லிக்கொண்டாவது யாதெனின்.

நாமிருவரும் கம்முடையதாய்
வழிநிலி யிருக்கும்போது நீரென்
னுமூடனே சண்டைக்குநிற்கவும்
கெய்திர்-பிறகு நாம் பிறந்துவளர்
ந்தி பெரிய ஆளாய் தலையுயர்ந்
தோம், கம்முடையதகப்பனாகும்
மவுத்தானார். பிறகு, என்னுடைய
வுடமைகளை யெல்லாம் நீர்அதீயா
யஞ்செய்து பிழித்துக் கொண்டார்.

என்கோக் கொன்றுபோடவும்நாடி
விர்-அனாஸ் நானும்மை விட்டு
படியொவிர்த்தேன்.

இப்போ தென்னுடையராவன்
என்னை நஞ்சாக அனுப்பினான்-
ஆகப்படியால், நான்முன் னோக்கி
வந்தேன்-இனி நீரென்மேல் அநி
யாயந் செய்யச், சக்திபெற மாட்
டர்-அல்லாகுர் தஆலா காத்துக்
கொள்ளுமன், இஃ கொல்லா மு
மக்குப் போய்நாடி, அல்லாவுக்குப்
பயந்து கொள்ளும், துடல்வாய்
மனுடரை நீயே அங்கொள்ளும்
வழி தெருகளை விட்டுடாதிடும்.
ஹசது-வினை, பகை, கொடியும், வஞ்
சம் இவை யானென்றும் வைக்க
என்னுறி மென்று சொக்கென்று
சொல்லி மகனை மனுப்பினார்.

அதுகேட்டு-இன னாயின்என்
கிறவர் கம்முடைய பெரியாகப்
பஞர் சகலாவில் வந்தார், வந்து,
அவரோடும், தமது தகப்பனார்
சொன்ன விசைமெல்லாம் சொல்
ல ஒழுங்காக அவாவிட்டமுமினை
போது, அவரிவனார் கண்டவுட
னே மகனைக்கட்டியனைத்து அந்
தே பிறந்ததிக்கொண்டு யாகுபு
அல்கெல்லவாகத்துடைய செய்தி
சொல்லாம் கேட்டார் அப்போது
ஹபீஸ் தம்முடைய தகப்பனார்
சொன்னபடியே பெரிய நகப்ப
னாருக்குச்சொல்லித் காண்பிந்தார்.

அதுகேட்டு-சுசு தமது தம்பிர
கள் ஹபீஸோடும் மகனோடுபோய்
உன்ககப்பனாருக்குச்சொல்லு. அ
வந்தபியாய், நஞ்சாய்வந்தபியானால்
அவரை அல்லாவுக்குத்தஆலா ஏனென்
காரியத்தானளிற் போகும்படியாய்
நான் சொன்னேன்என்று இஃ நான்
கென்று சொன்னமக்கொடியினை
(ஹபீஸ்) தம்முடைய தகப்பனார்
சொன்ன மீண்டுவித்து, பெரியாகப்
பஞர் சொன்ன செய்திகளை சொல்
லாந்து சொன்னார்.

அதுகேட்டு, யாகுபு அல்கெல்
லவாரம் தம்முடனே கூட்டினார்,
கோப் பார்த்து, அல்லாவுக்குத் தஆ
லா, சகலையிக்குப்பிட்டிதை நம்
மைத்தெருட்டிம் கன்னுக்க காத்து
க்கொள்ளுனாகவும் நீங்கள் அல்
லாகுர் தஆலாவுடைய ஆசையு
கொண்டு நடக்களென்று சொன்
னார், அப்போது, எல்லாரும் நட
ந்து போகிறபோது, அவர்களுக்
குமுன்னுமென்றித்தடைக்கனாயுன்
டா பிறந்தது-அந்த வேண்டைக்க
னையனளிற் செல்லும்போது, சசு
அந்த மலைப்பறத்தில் நின்று
புறப்பட்டுவந்து யாகுபு நயியை
யும், அவர்மக்களையும் ஹபிபு
படையைக் கொண்டு விரைந்து
கொண்டார் - விரைந்து கொண்ட
கொண்ட மிருந்ததெனில், சுறுத்
தனிழியை, வெண்ணிலிழி விரைந்த
துகோ பிறந்தது.

அதுகண்டி, யாகுபுபி சகலாப்
பார்த்துத் தமையனோடு, இவை
யெல்லா முடிந்து கியாயமல்ல,
உம்முடைய படையும் படைக்க
ட்டங்கன்யாவும் என்னுடைய மக்
கள் (ய) பேர் கூட்டிட்டுப் பர்க்
கனார், அதற்கு முகலே சமைய
தனிப்பிட்டு-அந்த அப்போதும்
இப்போ தென்னுடைய மல் யுத்
செய்து பர்க்குத் கொள்ளலாம்
வாருமென்று சொன்னார்.

அதற் கிரைச்செய்தும் பொருள்
இருக்கி-நல்ல நியாயமென்று
சொன்ன துபுச்சகோப் படியிய
வையுத்துகிட்டு, இரண்டு பேரும்
மல்யுத்தஞ்செய் பர்க் அப்போது
யாகுபு அல்கெல்லவாரம் துபுல்வ
த்து, நிசாலத்து என்கிற கவக்
துக்கொண்டு சகலே விடம்பெல்
து அவரை யெடுத்துத் தூக்கிப்
பூமியின் கிழக்குத்தாட்டியவருடைய
கெஞ்சின்மேல் கொண்டு பிறந்து
தொண்டம் கசே பென்று கூப்பி
ட்டார் - கூப்பிட்டு, ஆண்டவன்
செய்க செய்யலைச் சண்டரா வெ
ன்று கேட்டார், அப்போது சசு
அமுதார் - அஃ கொல்லி மெனில்
யாகுபுபி, அவர்பேரிலே சமை
பனாரச்சகலே யென் நிசக்கம்வந்
து அவரை விடுமனாய் மழுளார்,
அதுகண்டியாகுபுபி கொஞ்சமி
க்கம்வந்து, நெஞ்சை விட்டும்
நிழிந்திடுகிறார்.

பின்னர், சசு எழுந்திருந்து தம்
பியார் யாகுபுபிக்குக் கண்ணழி
வுசொல்லித் கெஞ்சிக் கெஞ்சி,
என்னுடற்பிறந்தானே, நானுமக்
குச்செய்க காரியங்களுக் கெல்
லாம் நீரெனக்கு கனாக்கொன்று
ம், என்னுண்டமன்பக்கலி லென
க்குப் பிழைபொறுக்கத் தேடி
கொள்ளும், அஃ மேனெனில்
அல்லாகு சுபுரானகூத், தஆலா
வும்மை யெல்லாக்கான வரிசை
யாக்கிவைத்தான், துபுல்வத்துக்
கொண்டம் - தூரா மனுப்பியது
கொண்டு கொன்று மிகவும் சலித்
துச் கிணையப்பட்டுச் சொன்னார்
அப்போது.

யாகுபு அல்கெல்லவாரம் சமை
யனாருக்குத் துஆச்செய்துகொள்
ள அல்லாகு சுபுரானகூத் தஆலா
அளவிலே வையையுயர்ந்தி ஆன்
டவனே பென் சமையன் பிச்சன
த்தில் ஐயுபுநயியையும், கல்கான்
இல்லாநார், ஹக்கது, ஹனி வையு
முண்டாக்கி வைபென்று துஆச்
செய்கார், அல்லாகுர் தஆலா
அதைக் கழல்ச் செய்து கொண்
டான்.

பிறகு, யாகுபுபி தமையனா
கைக் கூப்பிட்டு, அவரோடும் என்
னுடற்பிறந்தானே யுமக்கு நர்மா
ரைய முண்டாவதாகவும், என்னிய
பெரிய நாயன், துபுல்வத்துக்

கொண்டு மும்மை தனதாக்கிவைத்துக்கொண்டான், ஆனால் வனும்குடைய பிச்சளங்கனில் துபுவ்வத்தைத் தனதாக்கிவைத்தான் நீர் நல்மாறாயம் பெற்றுக் கொள்ளுமென்று சொன்னபோது, சசு என்கிறவர் சந்தோஷமாய் அவரும் அவர் கூடவந்தவர்களும் தங்கள் நல்களவிடுதியை நாடிப்போய்ப் பின்னர், தங்க லுணை நாடிக் திருப்பினூர்கள், யாகுபுநபிகள் ஆகியவருக்கு முன்னோக்கினர்.

பிறகு, யாகுபு அலைகிஸ்ஸலாத்துடைய தமையனாகாத் துஆய்செய்தபடிக்கு அல்லாகுத் தஆலா, யூபு அலைகிஸ்ஸலாத்துடைய பிச்சளங்கனில் தருவாக அனுப்பினான். சுந்தான் ஸ்கந்தர் (துவாது கிண்கிணை) எழு வான்முநற் படுவான் வாயில் இராஜாவாக சசுடைய சுற்றியந்திலே யுண்டாக்கினான்.

பிறகு, யாகுபுநபிகள் அனுடைய திசையிற் போனபோது அவ்விடத்திற் பேய்க்கரும்பினில் விஸ்திரணமான ஒருவிடு தமக்காகக் கட்டிவிட்டு அந்த வீட்டிலே தாமும் தம்முடைய அவுலாதுகளுமாகத் தரிப்பிட்டு இருந்தார்கள். அந்தக் கன்ஆன் ராச்சியத்துக்கு இராஜாவிருந்தான் அவன் பேராகி

தது, சயீநிபுனு தாரான் என்று சொல்லப்படும், ஸுவன் கன்ஆனுடைய ராச்சியமெல்லாம் துஆய்செய்து கொண்டிருந்தான், அதிலுள்ளவர்களுமவனுக்குப் பின் சென்று அவ னுத்திரவுப்படி நடக்கிறார்கள்.

இவ்வித முடிபு கன்ஆனின் மண்டலத்தில் யாகுபுநபிகள் ஸலாம் வந்து விடுகட்டி விடுதிவிட் டிருக்கிற செப்தியைச் சிலர்கள் - ஆந்த இராஜாவுக்குச் சொன்னார்கள். அதுகேட்டு இராஜா பன்மத்திரிமார்க்களோடும், கலைக்காரரும், பண்டிகுட்டருமாகப் புறப்பட்டு யாகுபுநபியைக் கலாக்குப் பண்ணிப் போடுவேமென் றெண்ணிவந்தான்.

வந்து நபியுடைய மானிகை பருகிவாகிப் பார்த்தான், அந்த மானிகையெல்லாம் லேபாய்ப் பாவைக் கழிச்சலாம்நீர் பேபோலா, இருக்கக்கண்டு, நாமேன் வந்தேமென்று மெத்தவும் கைசேறபட்டுத் தன்னுடைய மத்திரியருடனே சொல்லுவான் நானி. போது இந்த மலுடனா நாடிவதது - எனக்கே மெத்தவும் சலிபாயிருக்கிறது, இம்மாதிரித் தரியத்தை பார்த்துவந்து நமக்கு சொல்ல ஒரு ஆளனுப்பாமல் போசம்போனேன் நமக்குவந்தசெய்து

விப்படியல்ல, என்கிறும், நாம் நாடிவந்தவன் போமே இனிச் செய்ப்போகிற தென்ன, இவ்விடத்திற் றுணை தானையம் இறங்கிவங்கிட்ட நம்போ யவருடைய வலாற்றை யறியலா மென்று சொல்லிப் பின்னர் தானுத் தன் துஆய்செய்த யாகுபு நபியை நாடிப் போனார்கள்.

அப்போது, யுகபு அலைகிஸ்ஸலாத்துடைய கம்பனி குபினில் ஜூப்பா ஆம், கம்பனி குபினில் தலைப்பாசையுந், கம்பனி குபினில் சிலுவாது முடிந்திக்கொண்டு மானிகைமே விருக்கிற காலி லவர்கிட்டப் போனார்கள், போய் அந்தச்சுகைமூ என்கிற இராஜாவும், அவன் மத்திரிமாரும் யாகுபுநபிக்கு முன்னேயிருந்தார்கள். அப்போது, சுகைமூ என்கிற இராஜா தன்வாயைத் திறந்து பேசலாயினான் - அஃதியாதெனில்.

இராஜா யாகுபு நபியை நீர் யானென்றும், எங்கே நின்றும் வந்தீரென்றும், என்னுத்தரலில்லாமலிந்தத் தலத்தி லேதாக்கு விடுதிவிட்டமொன்றும் உறுக்கிக் கேட்டான். அப்போது, அல்லாகுத் தஆலாவுடைய நபியந்த இராஜா இப்பார்த்து, நானுகிறவன் யாகுபுநபிக்கு நபியுடைய மகன் இவ்விடத்துக்கு நபி இயுருக்கி நபி அல்

லாகுத் தஆலாவுடைய நபி அலைகிஸ்ஸலாம்.

நானிப்போது, நானுன் என்கிற ராச்சியத்தில் நின்றும் வந்தேன், வந்து, இந்தத் தலத்தில் விடுதிவிட்டது எனானுன், இந்தத் தலமாகிற துஆரிய பெரிட நானுன் அல்லாகுத் தஆலாவுக்கு நிலைமையான படியினால், அவனுடைய வந்தாவு கொண்டு, அவனுடைய நிலைமையில் விடுதி விட்டேன், அப்படி, துஆவிடத்தில் விடுதி விட்டது யாதுக்கெனில்.

நபி, உன்னுடைய கவுமுகளும், அல்லாகு சுபுநான கூத்தஆலாவுக்கு ஸமான் கொண்டுள்ளன அல்லாகுத் தஆலா வுடைய அடியானென்றும், அவனுடைய நபியென்றும், தருவென்றும் விண்ணப்பஞ் செய்து மொழிந்து நேர்வழியான மார்க்கத்திலாகிறதற்கு உங்களை யழைக்க வந்தேன். இரங்கு நல்லதென்று ஸமான் கொண்டு விண்ணப்பஞ் செய்தாஸ்ஸமினாக இருப்பீர்கள் - அல்லவென்று மறுத்தால் அல்லாகுத் தஆலா ஏனினபடிக்குண்மையான பிஸிடி ஆண்டானே யெதிர்த்துச் சண்டை செய்வேனென்று சொன்னான்.

இவ்விதமா யாகுபு அலைகிஸ்ஸலாம் சொன்னதை, அந்த இராஜா கேட்டு மிகவும் பெரிப்போகாமாக

யகுபு அலைகில்ல ளாத்நைப் பார்த்து நீயானைக்கொண்டென் னுடனே படை வெட்டுகிள்-உம் முடனேபடை டக்கட்டங்கொன் னாநிலையே,எப்படிப்படைவெட் டுகின்றென்று கேட்டான்,அதற்கு, யகுபுபுதி தம்முடைய தலைவையுயர்த்தி இராஜனைப் பார்த்துத், தமது பிள்ளைகளானில், இராஜனைத் கூட்டி-அல்லாருத் தஜலாவைக்கொண்டும், அவனுடைய மகாயித்தத்துகளைக் கொண்டும், இராஜ பிள்ளைகளைக் கொண்டும் காணும்கூறும் பனடி வெட்டு வேடுவனென்று சொன்னார்.

அப்போது, தூதானனுடைய உறுமுக்கைப்பாடித்து முனிந்துபார்க்கான் - அவர்கொண்டா மவன் முனிவிலையெய்துவிட்டு நின்றபொக்கொன்றான். அப்போது, மந்திரி ராஜாவன் தன்மனதில், இவரோர் பக்கிலுக் இருக்கிறார் பேச்சோ மகா கடுமையா யிருக்கிறது ஆக ளாற் கொஞ்சம் போரித்துத்தா னெருவேலைசெய்யவேண்டுமென் றெண்ணிக்கொண்டு ராஜாவையு, பார்த்து, இராஜாவேயிலாவிறவர் ளம்மா,த்திரம், உம்முடனேயொரு தக்கச்சத்தியிலை, தெய்வமாயிடாசொன்றொன்றான் அதுகேட் டு இராஜன் படைகளோடுமேழக் கு அன்னாநா நாடிப்போய் விட் டான்.

மிறகு, யகுபுஅலைகில்லலாம் கொண்டிப்பாக முடிக்கி நாயிலே யிருந்து-அவர்களை பெல்லாங்கும னில் வரவழைக்க ஆபத்தப் பட் டிக் கூப்பிடக்கொடங்கினார்-அவ ர்கனிவரை மதிக்காமற், பரிபாசம் பண்ணத் தொடந்தார்கள் - அப் போது, அல்லாருத் தஆலா, அவர்களை யழித்துப் போடா கடினான் மிறகு, யகுபு அலைகில்லலாம் தங்கள் கூட்டத்தை விட்டுத் தனித்துத், தம் முடைய பத்துப் பிள்ளைகளையும், ஆயுர் தப் படுத்திக்கொண்டு, இராஜா யோடும் படைசெய்ய நாடித் கோட்டையை முன்னோக்கி நடத் தார்.

அப்போ நீவர்கள் மகன் சம்கு ன் என்கிறவர் தகப்பனாருக்குத் திடஞ்சொன்னார் சொன்னதெவ் விடமெனில் அல்லாருத் தஜலாவுடையநயியே நாடி,அல்லாவுடைய அத்தாங்கொண்டு இத்தக்கோ ட்டை, கொத்தனமெல்லாம் பிடி த்டுமாப்புத் கொள்வதற்கு நானே போனும், ஆலால் நீங்கு கொனக் குத்திரவு செய்வால் நான்போடு வே எனன்று சொன்னார். அது கேட்டு, யகுபுஅலைகில்லலாம், சம்குனைக்கிறவரைப் பார்த்து நல்லது மகனே போமென்றுத் தக கொடுத்தார்கள்.

உடனே, சம்குன் முன்னோ டர்க்கு கொடுத்த வரவழைத்திக் கப் போய்ப் பார்த்து,பார்க்கும் போது, அக்கக் கொண்டைக்கித வடைத் தீதுருக்கம்மன்றி தம்மு டைய வரவழைக்கொண்டு கொட் டைய வாசலை யுடைத்தார். அது கே, கொட்டைக் கரவு திறத்த ிநாடும் கொத்தனம்மதில்கொல் ளாம் இக்கது விழுந்தது. மிற கோர்க்கக் பிட்டார், அக்கச்சத் தத்தின் குமுறலுடைய அமலிங் கடினத்தினு ளக்கக் கோட்டையி னுள்ளவர்கள்மிகுறிபேர்க்கம்மிக் தார்கள். அதுகேட்டு இராஜாவைக் மு ளங்கிறவனு மக்கச் சத்தத் தித் பட்டது செத்தான்.

மிறகு, யகுபுபீக்கிக்கு நகரத் தொண்டிவர்க் பேர்களுக், தால் களுமாகக் கொண்டைக்கட் பூசுத் து அக்குள்ளவைகளெல்லாக்கிச் சூழ்நைகமாடினார்கள். இக்கச் செப் தியானது, கனவுனுடைய கேசம் கனக்கெல்லாக் கொரித்து அக்கக் கண்ணுக்கிச்செல் சாதகத்தில் (எம்) கோட்டையுண்டும், அக்கக்கோட் டைய கொன்னம் பாசுதாசான னை யிருக்கும் அவைகளினுள்ள மறுடும் பாசுதாசானவர்களை, இப்போப் பட்டவருடைய கல் பெண்ணு மண்கிலே லிக்கப் பயக் கலம் வந்து புருத்து எல்லாரும்

யகுபு அலைகில்லலா பித்தத்தி னைத்து வழிபட்டி சம்குனென்று, தங்கள் கோட்டை கொத்தனக்க கொன்ன மொப்புக் கொண்டா கள்.

மிறகு, யகுபு கச்சி தம்முடைய மாலிகைகளில், அமுதும், ஒளி வும், கொலிவும், சிறப்புமாக வத் தார்கள், வந்து தங்கள் மாலிகை யிற் கோத்தங்கள். சின்னம் (குடி ளா) என்னைவருடைய விடுகடி னுக்கித்திடுகது, பூசுபு அலைகில் ளலாந்நாடித், அவருத் மிறக் தான் புதுப்பரிசையும் நமமலானார் யகுபு நயியுடைய வெள்ளிக் (குதிரை) அளவிலே திறந்தி யவ ருக்குப் பத்துக்கிதம் கிம்மென போது, அவர் நின்றுகூடிய வெ ளிவுபேரே மறுகுத்தி வெள்ளிகை யூசுபு அலைகில்லலாத்தைய் பெந் றார்.

அப்போது,அவருடைய முகத் கொளியாங்கு, பெழுமடைய வெள்ளியைப்பாண மெத்தவும் பிச காசமர்ந வெள்ளியுண்டா யிருந் தது. மிக்கார், புன்பாயினும்மிறக் தார், அப்போது, யகுபு, ஆலே னெல்லாம் அவருடைய முகக் கனி கின்று அல்லாருத் தஜலா, வை வணங்கிக்கொன் னுருத்தார். இந்ருக்கும்போது, விபூசிலில் அலை கில்லலாம்வாழ்ந்திருக்கிதுமிறக்

இயங்கி நடத்திவந்தது பூசுப அலை
கிணங்கி மூடும்பு நயமிறும் பிறை
தாரக னென்று கல்மாயன் சொ
ன்னான். சொன்னபோது, யாகுபு
சுபி முசல்வாவை விட்டு மெழுகு
திருத்து பெண்சாதி யிருக்கும்
இடத்திற் சுப் போய்க் குறுபார்
செய்த பங்கிற் புக்கறாக்கன், மிளிக்
கீர்களை யழைத்து விரும்புகொ
டுத்து எல்லார் கல்பு னையஞ்சு
கோஷமாக்கித் தாழும் சந்தோ
ஷமாணன் ஆகி.

பிறகு, யூசபு அங்கெஸ்ஸலார்
 னையனை மாடையோடு மெடுத்
 து அவருடைய இரண்டு கண்ணு
 க்கு விடையிலே முத்தியிட்டார்.
 அவருக்கக் கப்பலின்காரோடு நுள்
 புழியிருக்கமான படியினால் யூசபு
 பென்று பேருமிட்டார். பின்னர்,
 யூசபு அங்கெஸ்ஸலார் வளர்ந்து
 இரண்டைய தானபோது நாயார்
 (ருகிலா) மவுண்ட்ஸ். பிறகு யூசபு
 புகாரி, புளியாமினும் எந்திரா
 மிருத்தார்கள். பிறகு ஸ்யா செ
 ன்நிறைவருக்கு இந்தச்செய்தியெக்
 தி, அவரு மெத்தவும் சலிந்துப்
 பின்னர், அலரிடத்தி லப்போதி
 குந்த பெண்ண்காரைகளுக்கிருதி
 யுடைமை சீரையும், அமை களை
 யுக்கட்டியோர் கத்துமெழுதியகு
 யூசபு நியைவி லனுப்பினவந்தார்.

அந்த கத்ருடைய விசுவாசமான, நம்முடைய (கண்மணிமான (ருலோ) என்கிற மகளர் மவுத் தான் செய்திவந்தது, தூங்கக் கம்மிடத்தில் கிள்ளும் புறப்பட்டுப் போனபிறகு இக் கப் பின்னே பிறந்தது, அந்தப் பின்னேயைத் தங்கனிடத்திலுனுப்பிவைத்திருக்கிறேன், அவள், தங்களுடைய பின்னே களைப் பேணிக்காத்து அலணைத்துக் கொள்ளுவாள். ஆகலால், அவளைக் கலையாண முடித்துக்கொள்ளுமென்று, இவ்வித மெழுதியதற்கும், பெண்ணினையுள் வந்துகொந்தபோது, யாருடைய அலைகிணலலாம் அந்தப்படியேயவரைக் கலையாண முடித்துக் கொண்டார். பிறகு, யூசுப்பிக்கு காலவய தானபோது, இக்காக்கு நியுடைய அகாளுகை, அலுமகளர், யூசுபு நியுடைய நன்மாமியர் மையாடி யிருந்தார். அகையார், மருதுகளுள் யூசுபு அலைகிண லலாத்துக்குக் கொடுத்தார்.

ககுபுறவியல்லாத அன்குசோ
வனார். அல்லாதத் தனது இயற்
வீழ்நடுக்கு வீந்து ஹதியாய் கொ
டுக்கான். அந்த வீந்து ஹதியாய்
வும் பூசுபுறவியை கையாடினார். அந்த
ஹதியாவாகிறது, இயற்கையின் நடு
பை நம்முடைய இடம். கண்களில்
வையம் நெருப்பிலேறித் தான்

தில், அல்லாஹுக்குத் தலையா, அவருக்குக் கொடுத்த பம்பட்ட கலைப்பாடையையும், சோழநாடு பின்பற்றிச் சட்டையையும், உதவிப்பெற்ற அனாருந் துறையும், தாய்வங்குதென்கிறமோதிரமும் நூற்றென்கிற அசாவும், யிருக்கும்.

அந்த அரங்குக்கு (6) பண
முன்பும், அறிமுகவந்தில் இப்பு
றும் கலிவென்றும், (இரண்டாவ
தில்) இசையின் சர்பென்றும்
(மூன்றாவதில்) இசையாக்கு கீழ்
பென்றும் (நானாவதில்) யாதபு
தின்றாய் வென்றும் (ஐந்தாவதில்)
பூசபு சித்திரகெள் ம. மொழிதி
யிருக்கும் இலையெல்லாம் பூசபு
கூலகெல்லாம் கையாடினார்.

அவ் குடும்பப் பித்தர்கள் மார்தை ஹசதுவைத்தார்கள், இதைக் கோபெல்லா மிவர் கையாடுகிறார்களேயும், இவரொன்றும், தெளிவுடையிருக்கிறதினாலே ஹசதுவைத்தார்கள் - ஆனால் அவர்க் கொந்த மட்டும் ஹசதுவைத்தார்களானால் அப்பென்கிறவர் ஹசதுவைகூடும், அவர் தலைகொத்துப் போகும்படியும் - இவ்விதமெரிச்சுக்காண்களென்று சொல்லப்படும்.

இப்படி யிருக்கச்சே பொருள்
ள், யூசுபு அலைகின்றவனும் தகப்ப
னார் மடியிலே வித்தினா செய்து
பதவி விழித்து, அவரைப்பார்த்து

ஆதி, பாவானேந்தாடுந்ருந்தனும் உண்டேன், அங்கெவ்விடமெனில் நாளைன் னுடற்பிறக்கான் மார்களுடனே ஆரீமெய்க்கிறப்போ விருக்கக்கண்டேன், இன்னு மென்னுடைய அசாவைநாட்டினேன், அப்போ நென் தனையன்மார் தங்களுடைய அசாவையு மென்னுடைய அசாவுக்குக் குழுவாநாட்டினார்கள் - நாட்டினதை, நான் பார்த்தேன் என்னுடைய அசா பச்சையாகத் தழைத்துப் பலகொப்பும் விட்டு, ^{நென்}நென்மட்டுமய்க்குது வளர்ந்து நடுங்கியது, பின்னொன் தமயன்மார்க ளுடைய அசாக்கள் மே லென்னுடைய அசாவிழுத்து அதை வேர்ப்பிடுங்கலாகப் பிடுக்கியோர் கோணத்தி லெறித்து போட்டாப்போவிருக்கக்கண்டேன். நென்று சொன்னார்.

அதுமேட்டு, யாசுபு அங்கேயு
ஸலாம் யூசுபுபிசைப் பார்த்து,
மகனே, எல்லாமானும்கும் - சரு
விலுண்டாகித்தீர், என்னதும்
நீ கண்டமனும், உன்னை யமளிவ
ருத்திவிட்கு, சருவநல்ல என்று
சொன்னார், இச்செய்தியை யூசுபு
நபியுடைய வுடற் பிரிந்தான், மா
களறிந்து, சங்களித் திவளைச்
சிலர் பார்த்துக்கொண்டு இப்படி
பாயிருக்குகென்று, ஹசதவைத
தார்கள் - அப்போ தவர் வயதும்
நிறைப்பமாகது.

பின்ன சொருள் யாகுபு ஆவ
கில்லலாம் ஒரு ஆர் நாலாயிடு
போய் மீத்காம் வயது தலைநை
ந்த ஆட்டைக் கொண்டுவரச்சொ
ல்லி யகை யுந்து வஜிபனம்
சமைத்துத் தாமர், தம்முடைய
பிள்ளைகளுமாக வஜிபிக்கும் போ
து ஒரு மின்சின்வந்து கவால்ச்
செய்து எனக்கும் வஜிபனர்காரு
ந்நொன்று மிகுநோமாய்க் கேட்
டுக்கொண்டி நின்று.

பிள்ளைகளை யேவினை மில்லை,
ஏதாகிலும் கொடுக்கச்சொன்னாரு
மில்லை, நாமும் பார்த்தாமற் பார்த்
கா இருந்தார்-அல்லாவுடைய நபி
இவ்வித மிருத்தபடியால், அந்த
பிள்ளை யாகுபுகபியைப்பார்க்கு
என்னுடைய பசியால் என்னிற்
குலை துந்தநீத அப்படியிருந்து
ம், நிரொன்னுடைய முகத்தைப்
பாராம லும்முடைய பின் யூகபு
இவ்வித வரையையும் கையையும்
பார்த்திருக்கிறே, அல்லாரு கபு
கானகத்திலும் வம்முடையபாற்
குலைவய்க் கருக்குவானுவுமென்
துசெல்லியிட்டுப் போயினார்.

இவ்விதம் யூகபுபி, உண்டு
முடிந்த பின்னர், யகபுபுபி, தம்
முடைய மக்களைப் பார்த்து, அந்
தச் சாதினியை மக்கிமக்கு ஏக
கொள் கொடுத்தினை இவ்வியா
வென்று கேட்டார். அதற்கவர்

கள், தகப்பனரைப் பார்த்து அந்
லாவுடைய நபியே, நீங்க நெங்
களைக் கொடுக்கச் சொல்லவமில்
லை, நான்கள் கொடுக்கவு மில்லை
யென்றுகொன்னார்கள். அப்போ
து, அரியபெரிய நாயன் வகிபி
றக்கிவைத்தார். அந்தவகி யெவ்
விதமெனில், யாகுபே, யும்மிடத்
தில் நோயுற்ற வொரு மூயினு
பக்கறு நீருண்ணு மசனவாடை
கண்டி வந்த கவால்செய்தானே,
அவனுக்கு நீ சொன்றுங் கொடா
மதும், அவன்பசியை மாற்றாம
லும், அவனை நோவித்து, அவனு
வைத்துக்கொள் சுட்டுப்போட்டார்,
ஆகலாக, நான் மும்முடையகல்பை
யும் நோவித் தும்முடைய ஈலை
யும் கருகவைப்பேனென்று. இவ்
விதம், வகிவந்தபோது, யாகுபு
நீதிமெத்தவும் துக்கித்துச் சனிப்
பும், சயோரமுமாக இருந்தார்.

பிறகு, இரவானபோது யகூபு
புபி நித்திரை நோத்தில் ஒரு
மனம் கண்டார். அஃ தெவ்வித
மெனில், பதினொரு ஓராய்கள்
தம்முடைய வீட்டை நெருங்கச்
சுற்றிவந்தார்போலும்அந்த ஓரா
டகனோர் கொழுந்த ஆட்டைப்
பிடித்துக் கன்ஆறுடையகட்டிற்
கொண்டுபோய் அந்த ஆட்டைப்
பிடித்துப் புறங்கவும், அந்த ஆர்
அலறி யபயமிட்டுக் கூப்பிடவும்,

பின்னாந்திரையக னந்தஆட்டை
யெறித்துபோடவும் அந்த ஓராய்
களி லொரு ஓராய்போய் மயுபடி
யும் அந்த ஆட்டைப் பிடித்துத்
துக்கிக்கொண்டுபோய் ஒருகிடங்
கிலேபோட்டும்.

இவ்விதமாகக் கனவுகண்டுபெ
றிவித்ததுத் தாமஸ்ஸுடையனைய
யொரு வந்தும், வெளியிடிக
கிருத்தார். இவ்விதம் இரண்டு
வருவார் நடந்து வருவதில் யூக
பு அலைகில் லலாந்தாக்குப் பணி
ரண்டி வயது நிரம்பினது, அப்
போது- ஒருநா ளவர், தகப்பனா
ருடைய மடியில் நித்திரை செய்
தவர் பயந்து பதறிவிழித்து யா
அபா - எந்தகப்புனே நானொரு
மனம்கண்டே தென்று சொன்
னார். அப்போது.

யகூபு அலைகில்லலாம் மகள்
யூகபு நபிபேரில், மற்ற மக்கள்
மனதில் லலாதுகள்ளவத்து எரிச்
சொதுகிருக்கிறதையறிந்து, அவர்
கனந்தமனத்தின் தகுபிறைக்கே
அந்நி ஆஜியுடையகிருக்கிளன்று
பயந்து, அந்த மனமை ரொஸ்
லாபபடிக்கு யூகபுநபியைக் கட்டி
டிப்பிடித்துக்கொண்டார். ஆனால்,
யூகபுபி இந்நகாகத் தகப்பனார்
தம்மைக்கட்டிப்பிடித்ததென்றறி
வாமற் றும்கண்டமனமைச் சொ
ல்லிவிட்டார்.

அநாகிதது, ஒருநாள் யூகபுபி
ஒருமனம் கண்டேனென்று சொ
ன்னார். தகப்பனார், அநென்னமன
மென்றார். அதற்குயூகபுபி ஏழு
வானமுந்திறக்கப்பிடிருக்கவும்,
அதில்கின்று கொளியுபத்தியாய்
வும் நட்சத்திரங்கனெல்லாமெ னி
யர் லிவங்கவும், பூமி கட்டெல்லா
மொரே யொளியாயிங்கவும், கட
லி லுண்டான மீனெல்லாம் பழைய
பாஷையாலே தகபிடுசெய்யவு
ங் கண்டேனார்.

இப்படி நாயன் மனம் கண்டி
கொண்டிருக்கிற போதுகனக் குடு
மானங் கொண்டுவந்து உடுத்தப்
பட்டது, அதினுடைய வெளியு
துளியாலெல்லாம் மெத்தவு மொ
ளியா யிருக்கிறதோடு பூமியிலுண்
டான கலாணுக்கனெல்லா - மென்
கிட்ட வந்த முன்பாக நிற்க
வும் வானத்தில்கின்றும் பதினொ
ருநட்சத்திரம் தங்களுடையகுழி
யில் நின்று மொழிவிழி மிருத்ததன்
குறைந்ததுமாத் இவ்விதம் யாகுபு
கொன்றும் வந்து எனக்குச் சுதலி
துசெய்யவுங்கண்டேன் இந்தப்ப
டிபதினொரு நட்சத்திரமும்வந்த
சுதலிது செய்த பிறகு, பொழுது
ம் நிலவும்வது சுதலிதுசெய்தது
பிறகு பதினொராம் நட்சத்திரம்
எல்லாத் திலும் மிகுதி யொளி
யாக இவ்வித வந்து என் மாத்

மேல் விழந்து இப்படி மனம் கண்டேனென்று சொன்னார், இவ்விதம், யூசுபு நபி மனம்கண்டு தகப்பனாருடன் சொன்னதை யுடற்பிறந்தான் மார்கோஸாங்கேட்டு கொண் டிருந்து அதின் தருபிறையு மறிந்தார்கள்.

அப்போ தவர்கள், கோபமும் ஊசதும் கூடினமாய்ச் சொல்லு வார்கள் நட்சத்திரமாகிறது நாய்கள், பொழுதும், நிவந்தியாகி தூயும், தகப்பனு மென்று சொல் லார்கள் அகதேட்டு, சம்குன். மட்டி வுடற்பிறந்தான் மார்கோப் பார்த்து யூசுபுக்கு குல்லென் னெ சட்டையும், நகமென்கிறதலை ப்பாணையும். துபுவந்த தென்கிற மோதிரமும், இஜூக் தென்கிற அரைகுணம் கொடுக்க இருக் கச்சே, நம்மிடத்தி லிப்பேய்க் கொத்த பொய்யும், களவுஞ்சொ லலிகொண்டு திரியத் தக்கதாக யவருக்குக் கொடுக்கப் போகிறதென்று சொன்னார் இவ்விதம் சம்குன் சொன்னதின் பிறகு-எல் லாரு மொன்றுசேர்த்து, நாமெம் மித்திரம் நம்மைக்காண, நம்மு டைய தகப்பனாருக்கு யூசுபும், அவருடற் பிறந்தான் புன்யமீனு மெந்த வுவப்பா யிருக்கிறது, தாமொரு கூட்டம் புறம் பாச்சு தென்று சொன்னார்கள்.

இப்படி அப்பாசு தன்மல்லாரு, அங்கு சொன்னார் - அசபத்தென் பது - இருபதுக்கும் நார்பதுக் கு மிடைபிலுள்ள இலக்கமாயிரு க்குமென்று. இன்னும், சம்கு கொள்பவர் உடற்பிறந்தான் மார் கோப் பார்த்து, இப்போது, நம் முடைய தகப்பனார் பிழைவின் டுக்கொண்டு இவ்விதம் வந்தி டேட்டிலா யிருக்கிறார் அந்தெகப் படியானது யூசுபைக் கொண்டு போடுவதற்கு அல்லது அவரை ஒரு கிடங்கிலெறித்து போடுங்கள்.

அல்லது, கன்ஆ னுடைய ஆரை விட்டுமென்கிப் போடுங்கள் நம்முடைய தகப்பனார், அவரை காணுப்படிக்குச் செய்துவிடுங்கள் இந்தப்பாவத்திற்குப்பின் னர் நாங்கள்நாயனிடத்தில்தவபா ச்செய்து மிளவாம், நம்முடைய தகப்பனாருடத்திலு மித்துக்கொள் ளலாம். அப்போது நீங்கள் தவ பாச்செய்த பேர்களில்லாவிர்களெ ன்று சொன்னார்.

அதுகேட்டு, தூ. என்யவர் உடற்பிறந்தான் மார்கோப்பார்த் து, அப்படி யவரைக் கொல்லவே ண்டாம், கொல்லுகிறது, உங்கள் பாட்டனார் இயுரூவியில் அலைக்கல் லாத்துடைய சூழிலே பெரும் பாலமென்று வந்திருக்கிறது, யூசு லால், அவருக்கும், அவர் தகப்ப

னாருக்கு மிடைபிற பிரித்தப் போடுகிறதெயிடம்பாடாக இருக் கும்படிக்குச் செய்யுங்க ளென்று சொன்னார்.

இவ்விதம், தங்களிப்பேசிக்கொ ண்டு, தகப்பனாருடத்திலுள்ளது அண்ணாப் பார்த்துத் தகப்பனாரே நாங்கள் தினம் ஆடு மேய்க்கப் போய் வருகிறே மே யெங்களுட் டிற்பதற்காக யூசுபை யெங்களுட் னனுப்பினால், மலையடி வாரங்கள் அருவிக்கள், மைநாள் வெளிகள் ஆகிய, இவ்விடங்களிற் போய், ஆடுமேய்த்துக்கொண்டிவிடப்பாடி கொண்டு வருகுவோமேயெனெங்க ளோடு சுவரை யனுப்புதெதிலை அப்படி நீங்க கொங்குளோடுத் தம் பிழைபை யனுப்பினால் அவரைத் தனியே விட்டுப் போகிற தில்லை. அவரைப் பேணிக்காத்து விடா யாட்டுஞ் சிரிப்புமாகக் கூட்டிவரு வோமென்று சொன்னார்கள்.

அதுகேட்டு, யூசுபு அலைகிஸ் ளலாம், தம்மிலே விவரமாய்நாம் கின் விளைபாட்டுக்குப் படைத் தப்பட்டவனல்லவே, விளைபாட்டுத் தத்திலே நன்மையிலேயேயென்கி லு என்னினார் - அப்படி. மெண் ணிக்கொண்டிருக்கச்சேயுக்குப்பு ஆலைகிஸ்ஸாம், மற்றமறிநாடை ய கருக்கலாம், யூசுபு அலைகிஸ் ளலாத்துடைய கருக்கலையு மறி

யாமல் மற்ற மக்களைப்பார்த்து, மக்களே, நானுங்களுயும், அவ ளையும் வளர்க்கிறதற்கு மெத்த வும் பாடுபட்டேட்டே நீங்கள் வளர் ன்று உமர்த்தராய்ப் பிரிவறியு மள வும். இப்போ துங்களையும், அவ ளையும் சந்தோஷம் வருத்திவித் துதே, அது, என்னைப் புதுமை யி லாக்குகிறது.

ஆளுமும், நீங்க ளவரைக்கூட் டிக்கொண்டு போகிறது என்னைச் சலிப்புத்தெது, நான் பயப்படு கிறேன் ளுளக்கு மெத்தவும் பய மா யிருக்கிறது, அவரை ஓராய் பிடித்துக்கொண்டுபோய்த் தின்று போடுமே, நீங்க ளாடுமேய்க்கிற திற் பாக்காக இருப்பீர்களே யென்று எனக்கு மெத்தவும் பய மா யிருக்கிறது மேலும், யூசுபு ளள்கண் குளிர்ந்த வுவப்பானவ ராச்சே, மருபுபு பிரித்து போவி டுது முகப்பந்திடத்தில் டெத்த வும் வருத்தமாய்ப்படியினுலேநான் விளைகிறெறில்லையென்று சொன் னார்.

அப்போ தவர்கள், தகப்பனா னாப்பார்த்து, நாங்கள் யூசுபைப் பேணிக் காத்து உங்க ளளைய் டுட்டிவந்து விடுகிறோம், நாங்கள் துருக்கட்ட யிருக்கச்சே அவரை ஓராயெய்ப்படித் தின்னும், அப் படியானால், நாங்கள் கைசோலா

ளாவோமென்றுசொன்னார்கள். அப்போது விதியின்படியினாலே யூசுபு கசிக்கு அங்களுடனேபோ கிறதற்கு உவ், சாக இருந்தது, அந்நேரம், யூசுபு அலைகில்ல லாம் தம்முடையமற்றாக்களோ டும் யூசு நபியை யனுப்பி வைக் கப் பொருத்தக்கேடாகவும், லாச் சாராகவு யிருந்தது.

பின்னர், யூசுபு நபியுடைய வுடற் பிறந்தார் (லீனத்து) என்கிற வரை யழைத்து, அவரோடுமிக்க மாயில் நபியுடைய தம்பைக்கொ ண்டு வரத்தொன்னார், அந்ததொத் தாழிறது-இசுமாயில் நபியை இயு ருக்கும் நபி ருதுபானுக்காகக் கழு க்கதை அறுக்க நாடினபோது-இர த்தம் பூமியில் கிழாம லந்த நஷ் டத்தில் விழுநாடினாரே அந்தப்பாற் திரம் அதை (லீனத்துக்)கொண் டிவந்து கொடுத்தார்.

அதிலே தண்ணீர் கொண்டு வந் து யூசுபு கசிபுடையகட்டையைக் களைந்துவிட்டு அவன் கழுமுடைய டி, நல்லபுகையுதிருத்தடி, மண மாகச்செய்து, ஒரு கூலாவிலே தண்ணீரும், மற்றொரு பாத்திரத் தில் சேறுமாதல் தங்கித்துக் கொடுத்தபின்பின், மக்களோடே லலாய் பார்த்து, மக்களை, அவ் கண்மணிபாணம்கொட்ட-யூசுபுக்குப் புகியானு வித்த வெப்பைக்கைத்

கொடுங்கள், தண்ணீர் கொடுக் களென்று சொல்லினும், அவ வைக்கின் பேணித்தாத்துச்சலா மத்தாகப் கூட்டிவந்துள்ளனிடத் தில் விடுகிறதற்கு வார்த்தைப் பாடு தருகின்றன வென்றுசொல் லி வார்த்தைப்பாடுங் கேட்டார்.

அப்போ தவர்கள் தகப்பனா ருக்கு வார்த்தைப்பாடு கொடுத் தார்கள். பிறகு, அல்லாகுத் தகு லோவுடைய கசி யருக்பு அலைகில் லலாம், தமக் கருமையான மக ணர் யூசுபு அலைகில்லலாந்தைக் கண்டுகொண்டு அவர்களுடனே பொருத்தி யிரண்டனா நாழிவைவ ழித்தார் நடந்தார், நடந்த பின்ன ரவர்களானவீர் யூசுபுகசியைச் சாட் டினார் அப்போ தவர்களி லொரு வர் யூசு நபியைத் தோலின்மே லேற்றிக்கொண்டு நடந்தார்-நடக் கும்போது.

அம்மை யின்மேல் டிப்பார்கள் அவர்கள் தூரப்பட்டிப் போகும் எனவும், இங்கையிப்படியிருக்க, அங் கேயாகுபு நபி திடரின்மேலேறி யு, வர்கள் நடக்கிறகைப்பார்த்துக் க்காகவுபி கின்றார், நின்று மக்கள் தம்முடைய கண்ணுக்கு மறைந் து மேற்றபோது சலித்துக்கொ ண்டி ஒத்திற வழியிலொரு மரத் தின்மேல் யழுதுகொண்டிருந்தார் இருத்த பின்னர் பி னிப்பிடத்தை

விட்டும் போகிறதில்லை அன்றே வெனில், என் மகன் யூசுபு திரும் பிவரு மனவும், அல்லது, அவ் கள் வருமனவும் என் னுசொல்லிக் கொண் டிருந்தார்.

பிறகு, அவ்விடத்திலே நித்தி லை மேலிட்டி, நித்திசைசெய்து விழித்தபோது, விடுதியைநாடிச் சலித்துக்கொண்டு மீண்டார், அங் கொ யாகுபு கசிபுடைய மக்கள் தூரப்பட்டிப் போனோமென் றறி ந்தபோது, யூசுபு நபியைக் கீழே பிறக்கவிட்டு, அவரை யடித்துத் தாலைப்பற்றி யிருந்து எங்களுட னோ டீ வர்வேண்டாமென்று வில திப்பிட்டுப்போட்டுநடந்தார்கள்.

ருன்கொல்லுகின்ற-யூசுபு நபியு டைய வுடற் பிறந்தார் (லீனத் து) கண்டவுடனே யோடிவந்து அவ துநிப்பிடி-வையைச் சுற்றிப்பிடி த்துக்கொண்டிருந்தான்-மீட்டும் பிரித்தெடுக்கையென்று சொன்னார். அப்போ தவர்கள் வந்து, தங்கக் கி நியே விளக்கித்துக்குவந்தாப் பிட்டுக்குப் போவென்று சொல் டிப் பிடித்திருந்தும் தையை விடு வித்தாற்போது, யூசுபுநபியுடைய தம்பைக்கிடி மழுக்க டுடங்கினார். அப்போது, அவர்கையைத் திரு கி விடுவித்தான்-அதுகண்டு, யூசு புநபி தங்கச்செய்யப்பார்த்துத், தங் கச்சுபுன்கை பிறந்திப்போம், ஆக

பார்த்து, நானுன்னுபி பிறந்த ன்-அங்களுடனே கூட்டிவிட்டே கொன்று சொல்லு

அப்போ தவர், தகப்பனரைப் பார்த்து என்கமையன் யூசுபைய வர்களுடனே தனிசெய யொரு வராதக்காட்டில் விட்டக்களே, யவ ர்கள் கைகருமஞ் செப்திற பசக லைப் பொலாக்கித் கொள்வார்க ளே, யிதற்கோ அவரைக்கனிசெய விட்டர்கள் நீங்க விப்படிச் செப் தது கொந்தவு மேலா மென்று சொல்லித் தாம்பயணப்பட்டு யூசு பு நபியைத் தடிசுடத்துபோனார்.

போதையில், அவர்களைக் கண்டார். கண்டு, அவர், யூசுபு நபியை முகினார். முகிவிப்போது, யூசுபு நபி யுடற்பிறந்தனைக் கண்டார், கண்டவுடனே யோடிவந்து அவ துநிப்பிடி-வையைச் சுற்றிப்பிடி த்துக்கொண்டிருந்தான்-மீட்டும் பிரித்தெடுக்கையென்று சொன்னார். அப்போ தவர்கள் வந்து, தங்கக் கி நியே விளக்கித்துக்குவந்தாப் பிட்டுக்குப் போவென்று சொல் டிப் பிடித்திருந்தும் தையை விடு வித்தாற்போது, யூசுபுநபியுடைய தம்பைக்கிடி மழுக்க டுடங்கினார். அப்போது, அவர்கையைத் திரு கி விடுவித்தான்-அதுகண்டு, யூசு புநபி தங்கச்செய்யப்பார்த்துத், தங் கச்சுபுன்கை பிறந்திப்போம், ஆக

லால், விட்டிவிடு, எனக்கு வரும்வி
தி வந்தல்லோ திரவேனுமென்று
ரொன் டுர் துகேட்டுடனே அவர்
கையை விட்டிவிட்டு அழுதுகொள்
ண்டு திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்
துக்கொண்டு வந்தார்.

இன்னுமொரு கவுலிற் சொல்
லப்பட்டது அந்தப் பின்னையை
யொருநாளை நலியாணஞ் செய்யப்
பேசித் து + விட்டான், அப்போ
து, யாகுபுரமி அவனுக்கு நீ இச
லாமா னால் என்மகளைக் கலியாண
ஞ்செய்து தருவேனென்று சொல்
லிவிட்டார். அதுகேட்டுத் தந்த இரா
ஜன் படைசெய்யவந்தான் - அப்
போது யாகுபு அலைகில்லலாம்,
மகனார் யுகபைத்தோள்மேலேற்
றிக்கொண்டு பத்து மக்களுமாக
அவனைவட்டி இசலா மாக்கப்
போகிறபோது.

யுகபு நதியுடைய அந்தப்பத்
துமத்திக்கு யுகபைக்கொல்லிது
தானல்ல தருணம், அவனைப்படை
யிலே சாட்டி விட்டுவிட்டு நாம்
சண்டையில் முறிந்தவர்கள்போற்
பின்வாங்கி விடவேணும், அவன்
பயைபுயர்ந்தவர்களுக்கெல்லாம்
யிப் பேரிற் குற்றம்வராது. பின்னர்,
நாம் அவன் படைபைச் சததமிட்
டாகிலும், வெட்டிவந்திடுவதெனத்
தூரத்தலமென்று துணிந்துப்
பண்ணினார்கள். அந்திற்சிறுபேர்

நாமிந் ந எண்ணங்கொள்வது சரியி
ல்லை - அல்லோனென்றால், நமது
தகப்பனாகும் கூட இருக்கிறபடி
யாலந்த பேலை செய்ய வேண்டு
மென்று சொன்னார்கள்.

பிறகு, அவர்க ளந்த இடம்விட்
டெழுந்திருக்கும்போது, சப்பா
ணிபோ லானார்கள். அப்போ தவ
ர்களெல்லாம் நாமிய்ளி நம் கொடு
மையை நினைக்கபடியால், இப்படி
யாக்குது. இது பெரும்பாலான
மெண்ணிற் தவறுபாச் செய்கார்கள்.
பிறகு, எழுந்திருக்கச் சத்திபெற்
றுங்கள். அப்போ தவர்கள், தகப்
பனாரோடும் நீங்கள் தம்பியைக்
கூட்டிக்கொண்டு விட்டுவிடுதல்போ
ல்கள், அவர் சிற்பின்னையாழி
கிறார் நீங்கள் வயதுகாலமாயிருக்
கிறீர்கள் - ஆகலால் நான்செய்யாய்
அலனையும், அவன் படைகளையும்
முறிய அடித்துப்போட்டு வருகி
டுமென்று சொன்னார்கள்.

அதுகேட்டு, யாகுபு அலைகில்
லலாம், நல்லென்று மகனார் யுக
பைத் தோள்மேலேற்றிக்கொண்
டி விட்டடை நாடி வந்து விட்டார்.
பிறகு, அவர்கள்போய், அந்த ரா
ஜாவையும் வெட்டி, யவன் படை
யையு முறிய வடித்துக் கொள்ளை
யுக்கொண்டுவரும்போது, இப்போ
பெரிப் மனுடனைப்போலவேஷங்
கொண்டு, அவர்களிடத்தில் வந்து

நின்று அவர்களுக்கேத்த பேச்
சாகப் பேசிச் சொன்னான். நீங்க
ளெந்தப்படி யாகிலும் குபர்டஞ்
செய்து யுகபைத் கொன்று லொ
ழிய வுங்கள் தகப்பனா ருங்கள்
பேரி லுவப்பாக மாட்டாரென்று
சொன்னான்.

அதுகேட்டு அவர்களெல்லாம்
அவன் கலைப்பிலாகித் தவறுவை
முறித்துப் பொல்லா நினைவுவைத்
தார்கள் - அப்படிப் பொல்லா
நினைவு வைத்ததற்குப் பின்னாலே
தான் யுகபு நதியை 2 கிணற்றிற்
தள்ளினதும் (வீனந்தென்கிற)
பெண் பின்னையைக் கையை முறி
த்து யுகபைக் கூட்டிச் கொண்டு
போனார்.

அதகு--(வீனத் தென்கிறவர்)
அழுதுகொண்டு தகப்பனா ரிடத்
தில் வந்தார். வந்தபோது, யாகு
பு அலைகில்லலாம் யுகபைத் தார்த்
து என்மகளை நீ ஏதும் கருகிற
யென்று கேட்டார், அதற்கவர்
தகப்பனாைப் பார்த்துத் தங்க
ளும் அழுததற்கும் - அந்த யுக
பை திராத அழுதவா யிருக்கு
மென்று சொல்லிச் செய்தியெல்
லாஞ் சொன்னார்- சொன்னபோது
நிறுவரும் விவரப்பட்டு அழு
துகொண்டார்கள்.

இனி யங்கே, யுகபு அலைகில்ல
லாம் தம்முடையவுழிற் பிறந்தான்
மார்கள் பிறகே நடிப்பார். நடந்
தாலு மென்ன. அவர்க ளோடு
தொடர்ந்து நடக்கக் கூடாமை
யாகி யவர்களை நீலுங்களுண்டு
சொன்னாலு மவர்கள் நிற்கதில்
லை. இவ்விதத்தில் அவர்கள் முன்
னும், இவர் பின்னுமாக நடந்து
போகிறபோது, இவருக்குத் தவ
ளம் மிகுதியாய் அவர்களைக் கூப்
பிட்டு என்னுடற்பிறந்தான் மார்க
ளே ஒரு மிணறுத் தண்ணீர்தா
ருங்களைன்ம கேட்பார், அவர்
கள் திரும்பியும் பார்க்க மாட்டார்
கள் - தண்ணீருங் கொடுக்கமாட்
பார்கள். பிறகு மெத்தவும் வருந்
தித் கேட்டபோது, சம்குன் என்
கிறவர் யுகபுநதியைப்பார்த்து. நீ
கண்ட மனும் உனக்குத் தவனந்
திற்கு மென்று சொல்லி யாகுபு
நதியவர்கள் யுகபைக்குக் கொ
டுக்கச்சொன்ன தண்ணீர்க் கஜா
வைப் பூமிமேலடித் துடைத்துப்
போட்டார்.

பிறகு, யுகபுநதியைக்கொள்ளும்
எனக்கு மெத்தவும் பிழிவிடிக்
கிறது கொஞ்சம் உறட்டியாகிலுந்
தாருங்க ளென்ற கேட்பார். அப்
போது (லலா) என்பவர் அந்தச்
சல்லத்தையும், குமுசையு மொன்
றாய் ஓடைப்புறத்திலேயெறித்தி

முனிசொல்லுதிருர், சமீகமென
வந்திவார். பழைய அநீதிகள்வளந்
தைத் குந்துகிறதற்காகக் கையை
பிடிப்பார்-அப்போது, பழைய நூல்
நீங்குகிறவா டிப்பப்போய். பூர்

அதுநீரெட்டி, எகத்தாளன்பலர்
 யுடையவென்பார்சுறு, அந்நகர்
 சிறுநீர்தது என்னலென்றுகொட்
 டார் அநற்கு, யுகபு அலைகென்ஸ
 லாம் உங்களுடையஆங்காங்குந்
 தும், தவங்கையுந் கண்டு, உங்க
 ளின் நோருநாயுதையற்று என்னி
 லே சொல்லிநீடி காண்டென், நமக்
 கப்போக்கொத்த வுடற் பிறந்தா
 ன்மா குண்டா பிசுக்கச்சே நமக்
 குச்சரியானவர்க் கொருவருநீய்
 லு. பார் கம்பெயிற் சந்திசெற்பு

ஆதாயப் பதினேர் பேருடைய
பெயராக் கண்டிப்பென்கூறிய
பிறிற் சொல்லப் படுகிற பிறர்
தெரிந்(க-வது) என்கூ(க-வது)
பிறிந்(க-வது)கூடவன்(ச-வது)
விறி (க-வது) பிறர்கூடவன்
(ச-வது) என்கூறு (ச-வது) விறி
கூடவன்(ச-வது) நான் (ச-வது)

கஷ்டப்பெய்தித் தந்தா புலம
யுடையவனாகிய, யுகபுரம் கையாண்ட
நகர்புறம் மெத்தவு முறைக்குத்
தீயிருளே, அவர் மக்கள் பதி
னொருபேரும் கொல்லவேண்டுமெ
ன்று கூடிப்பேசினார்கள், அங்கு
வெண்ணில்,

நாமெல்லோருளுந் தகப்பனா ிடத்திலே போய்த் தம்பி யூசபை க்காட்டித் து விளையாட்டி கூட்டிக் கொண்டு போகிறோமென்று சொ ல்லோமென்று சொன்னார்கள், அத ற்கு (எக்தா) சொல்லுவார், உங் களுடைய தகப்பனா தம்பி யூச பைக் கூட்டி விடமாட்டா மென்று சொன்னார்.

அதற் கவர்கள் நாமெல்லாம் போய்த் தம்பி யூசபைத் திவினை யாடி யவருந் காசை யூட்டிலோ மென்று, முடிவுசெய்துகொண்டு எல்லோருந் போய் அவருக்கு விளையாட்டித் தாட்டினார்கள்.

அதற் விளையாட்டாகிறது. இவ ர்களிடமேய்ந்துத் திரிகிறதும், இவர்களைக் கூட்டி யந்தக் கோ ட்டைட்டுப் போகிறேன் இராஜாவாக இருக்கையிலே வேறொரு இகலா மாணவனை இராஜாவுக் கத்திற்கு வைத்து இவர்கள்முன்போலிருந் திற்று அத் இராஜா யகுக்கபு ரபி கொன்னதுபோலே கேட்டு ட்டுக்கிறது. இப்படியாக இருந் திற்போது பத்துப்பேரும் கழி கொழிப்பது விளையாடிகள் அந்தக் கேள் பைத்துகளுஞ்சொ ல்லுவார்கள், அப்போது, யூசபுரபி கண்டுமெத்தவும் சந்தோஷமாய்த் தம்மன்மா போடும் நானுமுந் தின் கூடவருகிறேனென்று சொல்

லுவார், அவர்களைத் தற்குமெத்தவும் கல்லது தம்பியாவென்று தங்கள் கூடக் கூட்டிக்கொண்டார்கள்.

பிறகு, பதினொருபேருமொன் றாய் நின்றுபோய்த் து கழிகொ ம்படிக்கிறதை லோக ரெல்லாம் பார்த்து மெத்தவும் சந்தோஷமா வார்கள் - அப்போது, தமையன் மார்தன் யூசபு ரபியைப் பார்த்து, லாவங்கள் காட்டிலே கழிகொம்படி க்கிறபோது மலா யீத்கத்துந் துறையுல்லீன்களெல்லாருந் வந்து பார்த்து மெத்தவும் சந்தோஷத் துமென்களென்று சொன்னார்கள். அப்போது, யூசபுரபிக்கு மெத்த வும் சந்தோஷமாய் மகிழ்ச்சியாகி, னது பிறகு, யூசபுரபி தமையன் மார்தனைப் பார்த்து நீங்கன்காட் டிற் போனது மிப்படிச் சானு விளையாட்டிற்கு னென்று கேட் டார்.

அப்போது, தமையன்மா சொ ல்லாந் யூசபு ரபியைப் பார்த்து, தம்பி யூசபை காட்டிற் போனல் இன்னக்காண மெத்தவும் விளையா டுதே, மென்று சொன்னார்கள். இப்படிச் காசையூட்டினார்கள், பிறகு, யூசபுரபி யவர்களுடைய நானு முங்கள் கூட வருகிறேன். தகப்பனா ிடம் போய்க் கேளுங் கள், நானும்வந் தவர் களுக்குச் சொல்லுகிறேனென்று சொன்னார்.

அப்போ தவர்கள் கல்பு தரிப்பட்டு அந்தப்படியே வுடற் பிறந்தான் மார்தனைக்குத் தகப்பனா ிடத் திற் போய்த் தாட் தப்பாந் தை கட்டிக்கொண்டு கிளிக்.

அப்போது, யகுக்கபுரபி அவர் களைப் பார்த்து உங்கள் லாவந் தென்ன சொல்லுங்களென்று கேட் டார், அதற்கவர்கள் - தகப்பனா ரோடு தம்பி யூசபை யெவ்னாட் டிவின்கிற தற்கும், நடக்கிறதும், உங்களுக்கு ரம்பிக்கையில லாம விருக்கிறதும்வந்துகொகவென் டுகொட்டார்கள். கேட்டு, இன்னம் தகப்பனாரோடும், தாங்களென்களே ருந் காட்டில் விளையாட்டி போக றோம், தம்பியூசபையு மெங்கள் கூட விடுங்கள் நாங்க னெல்லோ ரு மலர்கூடப்போய்க்கிணையாடிவரு கிறோமென்று சொன்னார்கள், அது கேட்டு, யாகுபுரபி மக்கண்பார்த் துக்களென்களைச் சலிப்பு வருக்க லோ யூசபை யுந்களோடு கூட் டிக்கொண்டு போகிறோ மென்று சொல்லுகிறார்கள். நீங்கள் விளை யாட்டுப் பார்க்கிறார்களா அப் போ தொருவேளை யூசபை லாவந் பிடித்துக்கொண்டு போய்க்கிணை யென் மெனக்கு மிதவும் பம்மா யிருக்கிறதென்று சொன்னார்.

அவர்ப்படிச்சொன்னது, வதினா லெனிற, றுமொரு மனம் கண் டார். அங்கெதவகி கொனிற, யூச

புரபி மெருமலை யுச்சுத்தி லிருந் திருப்போலும், மத்து லாவங்கள் வந்து அச்சு லாவந்து கொண்டு தின்னப்போகிறாப்போலும், அது லொரு லாவ யவரைப் பேணித் தொண்டாப் போலும் கிணைய இவ்வித மனம் கண்ட படியினு லே யகுக்கபுரபி யூசபு ரபியை லாவத் திவினப் போகிறதென்று பயப்பட்டார்.

தம்முடைய ரபிசல்லலாகு அலை கிவசல்லம் திருவுள மாணர்கள். மனுடருக்குப் போய்வைப் படித் துக்கொழிக்க வேண்டாம், யகுந் கூபுரபி தம்முடைய மக்களுக்குப் போய்வைப் படித்துத் கொடுப் பாப்போலே, அஃதெனென்றார், யகுக்கபு ரபியுடைய மக்கள் மனு டனா லாவத் தின்னுமென்கிறதென யறியார்கள், யாகுபுரபி சொன்ன பேச்சைமன்திலே வைத்துக்கொ ண்டி யூசபுரபியைக் கிணைத்திலே தன்னிப் போட்டுவெத்து, தகப்பனா ரோடும் லாவத் தின்று போட்ட தென்று சொன்னார்கள்.

அப்போது, அந்தப் பத்துபு ருந் தகப்பனா னைப் பார்த்து, சம்கண் கூடவருகிறார், அவர் சொபமாய்த் துதாசை விட்டாற் கொர்ப்பமா யிருக்கிறதெனைய கொர்ப்பமெல்லாம் கலவ் கிழற் துபோகும் - தம்மன்மாவும், எக்தாவும் கூடவருகிறார், அது

ஒருதரங் குறையிட்டார் காதுக
னெல்லாமொத்த வெடித்துப்போ
குமே, இப்படித்தொத்தவர்களை
ல்லங் கூடவாச்சே, தீர் போப்ப
டிப் பிடிக்கும், எப்படித் தின்
னும் என்று சொன்னார்கள். அப்
பிடித்து யூசுபு ரப்பியும் வந்தார்.
வந்தவர், யூசுபு அலைகின்ஸலாத்
தைப்பார்த்து பாவாவே நானும்
தமைமயன் மார்களுடனே விளையா
டப்போகிறேனென்றுசொன்னார்.

அதுகேட்டு யாகுபு அலைகின்
ஸலா மக்களைப்பார்த்து, நாளை
நினை மனுப்புறிறேனென்றுசொன்
னார். அதுபோலவர், போமுத
விடிந்தபிறகு, யூசுபுரபிக்கு நல்ல
வுடுப்பிடுத்துத், தலைமுடியைச்சிவ்
ச்சிப்புச் கொண்டுவாரிநல்ல பரிம
னம்பூரி, ஒட்டியாணமுங்கட்டித்,
பூக்கிட்டு அசாவும் கொடுத்துப்,
பெல்லாண ஜவாதாவும் தங்கரித்
து, நல்ல வீனத்தாக்கிம்பின்னர்,
தமைமயன் மாரோடு கூட்டியனுப்
பும்போது, அந்தப் பத்துமக்
களுக்கும் வசிய்யத்துச் செய்து
கூட்டினர், அல்லாகுத் தஆலாவுக்
குப் பங்கு கொள்ளுங்கள், யூசு
பு என்றோடு மெத்தவு முலப்பாகிய
பிளாஷ், ஆதலால், அவரைச் சதி
பண்ணுதிக் கொண்டு சொல்லிப்
பின்னர், யூசுபுரபிக்குச் சொல்
லத் திட்டங்கூட்டினர். அலைகின்
ஸலாவுக்கு.

என்னுடைய கலிபத்தை அல்
லாகுத் தஆலாவுக்குத் தந்தா
னென்றுசொல்லி, யவணபாஸ்பி
டே யணைத்துக்கொண்டு, தோன்றி
கண்ணுக்கு, டையிலே முத்தி
யிட்டு, உயிர்ம அல்லாகுத் தஆலா
பக்கல் ஸ்லானதமாக்கினேனென்
று சொல்லி, யவனுடற்பிறந்தான்
மார்களுடனே யனுப்பினார்.

பிறகு, அவர்கள் தம்பி யூசுபு
ரபியைத் தங்க நோடுங் கூட்
டிக் கொண்டு போய்க் காட்டிட
முடுகும் போது, தங்களுடைய
பகையை வெளியாக்கி னார்கள்.
ஒரு வுடற்பிறந்து வடிந்தான்.
அந்த வுடற் பிறந்தான் அடிக்
கிறுனென்றுகூட்டுனுமொரு தன்
கிட்டப் போனார் அவனு மந்
தப்படியே அடித்தான். இவ்விரம்
பத்துடற்பிறந்தான்மார்களிடெந்
தவுடற்பிறந்தான் கிட்டப்போனா
னும், அவனுமெல்லா யடித்தா
னெனவிர, அதிலொருகனும் வாகி
து மிக்கமில்லாமற் கொச்சது.
பிறகு, யூசுபுரபி கட்டிக்கொ
டுத்த ஸலாதாவையும் பறித்துத்
தங்கள் நாய்களுக்குப் போட்டா
கள்.

இப்படி நடக்கச்சே, யூசுபுரபிம்
கு மிகுந்த தன்னிர் விடையும்,
பசுபுமாச்சது, அப்போது, யூசுபு
ரபி தமைமயனார்களைப் பார்த்து,
நீங்கள், என்னைக் கொல்லுமுன்

னே பென்கொரு மிணறுத்தன்
னோடு இரத்தாருங்கொன்றுபெட்
டார். தன்னிர் கொடு, நாய்களில்
லே, அந்தகாக, மலாயிக்கத்து
னெல்லாரு மழுதங்கள், அப்போ
து, யூசுபுரபி தகப்பனைத் திட்டி
டார். திட்டெவ்விறுக்கெனினர்.

என்னுடைய தகப்பனை, தீர்த
னெல்லாட்டிமக்கள் உம்முடைய
மக்கள் பிப்படிச் செய்வார்களென்
றிறதா நீரறிந்தீரானு என்மருட
னே என்னையனுப்பினவர்களாட்ட
னே பென்று சொன்னார். அப்
போது, எல்லாருக்கும் கொரிய
கோய முண்டாகி யூசுபு ரபியை
வெட்டிப் போடப் பிடித்தார்கள்.
அப்போது, எல்லா கொட்டவேண்
டாமென்று விலக்கி விட்டார்கள்.

மதப்படியும் யூசுபுரபியைச் சா
டிக்கொண்டு போகிறபோது, ஒரு
புலி வுட்புறந்து கொண்டிருக்கி
து, அந்தப்புகி, பிவர்களைப் பார்த்
துப் மேனைதலது, யாகுபு ரபி
யுடைய மக்களே வுட்புகள் தாங்கி
பூக்கைப் கொண்டு போட்டப்க
ளானால் காங்கள் காட்டிதுண்டா
கிய புலிகள் மெலாயர் நெல்லாங்
கடி யுட்புகை கொண்டு போடு
வோமென்று சொல்லி யதங்கள்
அதையுங் கேட்டுக்கொண்டு போ
கிறபோது ஒரு மலையெதிர்த்தது
அந்தமலையருகே போகிறபோது.

அந்த மலையின் கிராம மொரு
சுத்தமுண்டாகி, அந்தச் சுத்த
மாதிரி, எருக்கப் ரபியுடைய
மக்களையுட்கிதம்பியுதவையெ
ன்றுபோட்டித்தாருவந்தபோ
ல்லாங் காங்கள் தலலாகெந்தது
கொன்று போடுவோ மென்றன.
அதையுங் கதிற் கேட்டுக்கொண்
டு பிறகு, எல்லாருக்கும் கடிப்பே
சிங் கினைத்திலே தன்னிப்போட
லாமென்று தீர்மானம் செய்து
அவரைப் பிடித் திருத்தாக்கொ
ண்டு பாழங்கினைத் தருகேபோ
னார்கள்.

அந்தக் கிணறு மதியன் என்வி
ததுருக்கும், மிகுதுக்குடையிலு
ண்டாயிருந்திருந்திருந்திருந்
தும், யாகுபு ரபியுடைய கிட்
டுக்கு முக்கதவழித் துரமர்கி
ருக்கு உஅந்தக் கிணறு. உள்ளா
யானது மெய்க்குவித்திருக்கும், அந்
தக் கிணறும், துருப்பி ஓரமு
வெட்டின கிணறு யிருக்கும் இங்
னும் அந்தக் கிணற்றில் விழுந்த
வன், உயராரமாட்டான் கொனி
ல் அடிவிதித்துமெய்க்குவித்திருக்கி
யபடியினுலே தன்னிக்குமிருதிக்கி
ருக்கும்அந்தக்கிணறுக்குப்போ
(தபல்-அகுபார்) யூசுபுரபியைத்
தகைத்திறந்தருகே, கொண்டுபோ
னார்கள், கொண்டுபோ யதிருடை
யசட்டை இத்தந்தக் கிணறு

கொண்டு தீர்வப் போதேபோது யூசுபுநபி விவரம் கெட்டியாய்ப் பிடித்துக் கொண்டார்.

பிடித்திருக்குங் கையை வலர்கள் திருவிட்டுக் கையைக் கழுவிட்டுச் சொத்துக் கயிறுகொண்டு கட்டியிருக்கச்சே யூசுபுநபி தமைமன்மார்களைப் பார்த்து என்னுமாவமெல்லாம் கணீர்துகொண்டீர்களே, நான்மவுந்தாய்ப்போனாலும் ஹயாமறையவேண்டாமா கபனுக்குத் தான் வேண்டாமா வென்று சொன்னார், அப்போதவர்க ளுனக்குப் பொழுதும், நீலவும், நட்சத்திரமும்வந்து சுஜாதே செய்ததே, அவைக ளுனக்குப் புடவையு முடுத்தாட்டிக் கிணற்றிலே மருவுதலா யிருக்கு மென்று சொல்லிக் கிணற்றிலே யந்தக்கயிறறையினக்கி யிறக்கினார்கள்.

இவ்விதம் யூசுபை புனாவாகிக் கிணற்றி லிறக்கச்சே கயிறறை யறுத்துப் போட்டார்கள், அஃதேனெனில், யூசுபுநபி விழுந்து மவுந்தாய்ப் போகட்டு மென்று, அப்போது அல்லாகுசுபுநபி தஆலா, அந்தக் கிணற்றிலே தண்ணீருக்கு மேலே ஒரு வழிகைகல் லைப்போடப்பட்டிருந்தது, யூசுபுநபியந்தக்கல்லுக்குமேல்வந்திருந்தழுநீரென்று டிருக்கிறார், அப்போது தவர்களைல்லாம் யூசுபைக்

கூப்பிடுவோம், செத்துக் கொடுக்கிறோ அல்லது, ஹயத்தாயிருக்கிறோ பார்ப்போமென்று கம்பிட்டார்கள்.

அப்போது, யூசுபு அலைகல்ல லாழ்நாடய கல்பிலே தோடிபது, தன்னற்றிலே தள்ளிப் போட்டாகளே, பிரக்கமாகக் கூப்பிடுகிறார்களே வென்று, ஜவாபுசொன்னார்-அப்போ தவர்க ளின்னும் ஹயத்தாயிருக்கிறுனென்று ஒரு பெரிய பராங்கல்லை அப்போது போட நாடினார்கள், அந்தநாட்டித் தைகாடாவிடக்கினாநாலாகளே தக்கறைய மவுந்தாகப் போகிறுனென்று திகொண்டிபேடாமல் விலக்கினார்.

மறுபடியு சிறுக்கல்லுக் கொடுத்தெறியப் போனார்கள், அதையும் எகதா விலக்கினார், பிறகு ஒவ்வொருவராய் வந்து யூசுபை போய்மனும் கண்டு பெருமையாகத் தகப்பனார் மடிமேல் விடுத்து பெருமை யேகாந்தமாய்ப் பேசினதற்கு உனக்குப் பிரத்தி யிது நானென்று சொன்னார்கள்.

அப்போது யூசுபுநபி, அல்லா அறிவானென்றார், பிறகு அந்தஒன்பதுபேரும் தூஷணமாகப் பேசிப்போட்டு-அப்பால் நடந்தார், நடக்கும்போது, எகதா வந்து

கிணற்றைப் பார்த்துத் தம்பியூசுபே, உனக்கு அல்லாகுத் தஆலா துணைசெய்வானென்று சொன்னார் அப்போது, யூசுபுநபி சொல்வார் தமையனோ, யென் தம்பிக்கும், என் தந்தைக்கு மென், சலாஞ் னுள்ளார், அவர்கள் சொல்லுகிறபோலே நீருத் சொல்லும் உணவானென்னாகி மென்னைப்போ லும்மையும், இடையூறில் வருத்துவார்களென்று சொன்னார். இவ்விதம், யூசுபுநபிசொல்லக் கேட்டு, எகதா அழுதார்-அதுகண்ட ஒன்பதுபேரும் கோபமாய் எகதாவைக் கூப்பிட்டார்கள் - அப்போ தவர் தம்முடைய தண்ணீரைச் சூட்டித் துப் பிடிட்டு வந்தார் - இது நினை.

யூசுபுநபி பிறக்க இரண்டாயிரத்துச் சில்லறை வருஷத்துக்கு முன்னாலே சுருபுகளி மெழுதப் பட்டிருந்ததை கூதுகியில்லவேறே யோர் கூதுகண்டு யூசுபுநபியைக் கணவேணு மென்று நாடி அவர், அல்லாகுத் தஆலாவுடைய வுத்தாசப்படிக்கு, ஆதுமன் சத்தாதிருந்த ஊரினுள்ள அக்கிணற்றைத் தாடுத்துச் செட்பம்பண்ணியதினொரு போ தம்பிவிருக்கிறார். அவருக் கவலுத்தினே தனமொரு கணியிற்சுழும்அனாததின் கொண்டு, அங்கே கல்லாண்ணிக்

குமுளி யொன்று புறப்படும், அதுயூசுபுநபி கொண்டுஅல்லாகுத் தஆலாவைத் தந்து செயதுகொண்டிருக்கிறார் - இருக்கிறவர்.

யூசுபுநபி தந்தை வந்தெனமித்து உள்ளகாலவருமவு மவ்வா முகந்துகொண்டு யூசுபுநபி முடைய தமையனாக் கொள்ளுறையாக நினைக்காத் அஃதேனென்றால், நீர் பிறக்க இரண்டாயிரத்திச் சில்லறைவருஷத்திற்கு முற்படநாங்குருபுகளிலேயும்முடைய ளானாகாரியங்களைத்தெரிந்து உம்மைக் கணவேண்டுமென்று-அல்லாகுத் தஆலா இடத்திற் கேட்டதுஆக் கல்லான பறக்கத்தினால் உம துடற்பிறந்தான்மார்க்கள் உம்மைக் கூட்டிவந்து இந்தக் கிணற்றிலே தள்ளினார்களென்று சொன்னார் - சொல்லி, இனிமெனக்குத் துனியாவுடைய ஆசையிலே யென்றார்-என்றவுடனே, அவரை மவுத்தாக்கப்பட்டது - பிறகு, மலாயிக்கத்துகள் வந்தவனாக் குருப்பாட்டிக் கபன்செய்து, அந்தப் பொ தம்பி லடக்கினார்கள்.

பின்னர், யூசுபுநபிக்கிச் சலிப்பு வராமல், கூறில் ஹின்கள் வந்து கிளையாடி, அந்தக் கிணறு பெரிய பூங்காவின்மும், ஒரு மாலிகையும் போலாச்சது, ஆறு ஆறகம் யூசு

புருஷையர் இன்றிலே தள்ளின போதிலும் தன்னைப் போலவே எரியாத தண்ணீரால் நல்ல தண்ணீராய் உண்ணுக்குக் குடிப்புக்கும் அந்தக் கிணர் தானே போதுமா யிருந்தது.

பிறகு, அல்லாருக்குத் தனது பூசு புருஷியை மேனியிற் கட்டியிருக்கும் கட்டுகளையெல்லாம் அவிழ்த்துவிடச் சொல்லி பொருமலாயிடுங்கதையனுப்பினான், அவர்வந்து அந்தக் கட்டுகளை யெல்லாம் அவிழ்த்துவிட்டு, பூசுபுருஷியுடைய கழுத்திலே ஒரு துஆமுடித்துக் கட்டியிருந்தது. அதை அந்த மலக்கு அவிழ்த்து அதிலிருந்து குப்பாய்களை விரித்து அவருக்குப் ப்பாட்டினர்.

அந்தக் குப்பாய்க்குறது, இப்பொழுதும் கபிலை நம்முது இடங்கணியிலே வைத்துக் கட்டினதில் அவர்கள் ஆதாரபாப்போகச்சே ஜபியில் அலகில்லல்லாம் சுவர்க்கத்துக் குப்பாய்க்கைக் கொண்டு வந்து அவர்மேலே போட்டார், அதை இப்பொழுதும் கட்டி யனந்தரமாக வெடுத்தார். பிறகு, அவர் மகன் இசுலாக்குபி கட்டி யனந்தரமாக எடுத்தார். பிறகு, அவர் மகன் யசுபு நபி அதைத் துஆப்போலே மடித்து பூசுபுருஷையன்மார்சுட்க் காட்டினகிணர்

பாடப்போகிறபோது அவர் கழுத்திலே கட்டிவைத்தார், அந்த துஆவை யந்தமலக்கு அவிழ்த்து பூசுபு நபிக்குக் குப்பாய் மாகப் போட்டார்.

இன்னும், அந்த மலக்குக்குப் பிக்குச் சுவர்க்கத்து (சபர்க்) என்னைபழம் தின்னக்கொடுத்தார் அதை பூசுபுருஷி தின்றபிறகு, அந்த மலக்குப் போதற்கு ஆபத்தப்பட்டார். அப்போது, பூசுபுருஷி யவரைப்பார்த்துவிட்டு என்னத்தனியே வைத்துப்போட்டுப் போகலாமோ வென்றார், அந்தந்த மலக்கு பூசுபு நபியைப் பார்த்து, உமக்குப் பயன் யிருந்தால் நீக்கது ஆவை யே துஆவென்று சொன்னார் அந்த துஆவாவது.

அல்லா கும்ம-பாசீர்கல்-முஸ்லகதிகன் - வயாகியாதல் முஸ்லகதிகன் - வயாழு-பற்றிஜல்-மக்லாபின் - கதாழு மக்கான சகுரிபு காலிம்-வலாயாகுபா ஸைபுன்யிர் அம்றிஜல்-மலக் கானவர்படிந்துக்கொடுத்த துஆவைபூசுபுருஷி போதிக்க கொண்டிருந்தார் - அப்போது, எழுபது மலக்கை அவ்ளாது சுபுதான கத்தாவுலா அனுப்பினான், அவர் தன்னொருவந்து பூசுபு நபியைப் பூழ்த்துகொண்டு அவருக்குக் துணியாக அந்தக் கிணற்றி விருத்தார்த்தம்.

அப்போது, பூசுபு நபியுடைய நமையன், தன்னைத்தவர்தம் வடந்திந்தான்மார வந்தார். வலிபனங் கொண்டுவந்து கொண்டிப்பார், இன்னும் பூசுபுருஷியவர்களுக்கு அந்தக்கிணற்றிலேமுன் கொடுத்தார்-அப்போது அவருடைய வயது (10) ஆக இருந்தது.

ஆனால், அவர் கொற்றைவிட்டு வெளி மானோதும், விடப்பட்டதும், நிறைசாலையி விருத்ததும், இராஜாங்கம் செய்ததும், தகப்பனார், தனமயன்மார்சுட்க் கண்டிசந்திக்க எண்ணி வருஷக்குசென்வந்திப்பிறகு என்னாயும் கண்டிசந்தித்தும் போக (10) வருஷம் காணிக்கிட்டுக் கொண்டிருந்தார் அவர் மவுத்தாகிறது அவருடைய வயது (10) ஆக இருந்தது இவ்விதம்.

இவ்விதத்திற் கவந்திற் தள்ளிய வடந்திந்தான்மார்சுட்க் மல்குதலில் வந்து ஒரு ஆட்டையடுத்து அந்த இவ்விதத்தை பூசுபுருஷியுடைய குப்பாய்க்குறிப் பூட்டித் தகப்பனார் யருவாபி விடத்திடுகொண்டு வருகிறார்கள். அப்போது தமதுமக்கொப்போருவந்தவராவென்று அடிப்பாட்டு வந்து வழி புர்த்துக்கொண்டிருந்தார் திந்தான்மார்சுட்க் கிணற்றி விருத்தார்த்தம் யசுபு நபிக்கு முக்கை

ரும்பொழுது, இவ்விதத்திற் கொப்படி யசுபுருஷியுடைய பூசுபுருஷியுடைய போலே முடிக்கிட்டுக் கட்டித் தொண்டு துணைக் கட்டிக்கொண்டு காப்பா வாக வுள் மேத்தப், பூசுபுருஷியுடைய வந்தார்கள்.

அதுகண்டு யசுபு நபியுடைய மக்களே, ஏனழிகிறார்கள் பூசுபுருஷியுடைய யென்கையென்றி கேட்டனர், அப்போது அவர்கள் தகப்பனாரோடும், எங்கள் தட்டு முட்டுகொவாதக்களை வைத்து அவைக்குக்குக் காவலாக தம்பி பூசுபுருஷியை வைத்து விட்டுக்கட்டித் துணைக்கொண்டும் வேட்டையாடப் போனோம் பிறகு நாங்கள் வந்து பார்க்கும் போது தம்பி பூசுபுருஷியைப்போதித்து போட்டிருக்கிறார்களே அவர்மேற் போட்டுக் கொண்டிருந்த குப்பாய்க்கையிடுக்கத்தொடும் காண்பித்தார்கள்.

ஆனால் அவர்கள் தகப்பனாரிடத்திற் பகற்காலத்திற் போய் அவர் முக்கைப் பார்த்துப் பேசினால், அவர் தமதுமகன் இவ்விதத்தில் வந்து மகா திராண்மையாகப் பேசினார்கள், அப்போது அதுகேட்டுத் தகப்பனார், அந்த மக்களோடும் பூசுபுருஷியுடைய குப்பாய்க்கையென்று கேட்டார் - அப்போது, அவர்கள் குப்பாய்க்கைக் காண

பித்தர்கள் யுத்தியுயி யவர்
கன் பாய்ந்தும் யுகபைப்
தின்றவோ நாய் குப்பாயத்
யாமல் எப்படி திராண்மையாகத்
தின்றதென்று சொன்னார், சொன்
னபேயேதான் மறந்து தீழே
விழுந்தார் அப்படி விழுந்தவர்
கொண்டேன் தன்னை மறந்துருத்
து-பிறகு தீயவன் தெழுந்தா-
அந்தச்சட்டை-வைத் திருப்பிமுத
ந்துபார்த்து முகத்திலுங்கண்ணி
தும் வைத்துக்கொண்டார்.

சுசுசு என்கிறவர் சொன்னார்
யுகபுரையுடைய குப்பாயத்தில்
(க) அடையாள முன்றும் அதில்
(கல) அடையாள மாற்றது
ஒராய் நின்று போட்ட தென்று
பொய்யாததென்றப் புட்டிவந்
தாக்களே அதுதான் எனது (உ)
வது அடையாளம் யுகபுரையைச்
சுசுசுசுசுட்டிப்பிறகாலே பிடித்
துக் குப்பாயத்தைக் கிழித்தது
ஒன்று (க-வது) அடையாளம்
யுகபுரையைக் காணாமல் யாகுபு
சுபிக்குக் கண்டெரியாம விருந்து
பின்னர் அந்தக் குப்பாயத்தைக்
கண்டவுடனே கண் தெரிந்ததே
அதுதான் என்கிறென்று சொன்
னார்.

பிறகு உடற்பித்தர்கள் மார்க்
கொல்லாருங் காட்டிலே போனார்
கள் - போய் அவர்கள் தங்கனி

லே பேசினார்கள் - அப்போது
தகப்பனாருக்குக் குப்பாயத்தைக்
காண்பித்ததற்கு, அவரை யுண்
மைகொள்ளவில்லையே, பிப்போ
து நாம் கிணற்றிலேயே யுகபை
யெடுத்தாக் காலைக்காலை-நூத்
து, அந்த வுறுப்புக்கொண்டு
போய்க் காண்பித்தாலேயேயுரிய
அவருண்மைகொள்ள மாட்டா
ன்று சொன்னார்கள்.

அப்போது, எகூது அவர்களை
ப்பார்த்து நீங்கள் அப்படிச்செய்
தீர்க்கையானால் நீன் தகப்பனார்
யாகுபு சபிக்கு எல்லாஞ்சொல்லி
விடுவேன் - அதுவுந்தான் அந்த
னாக்கும் நம்மக்கு உயறுத்தன
வும் பகையாயிருக்குமென்றுகொ
ன்னார் - அதுகேட்டு, எல்லாருந்
காட்டிலிருந்து விட்டுக்கு வந்து
விட்டார்கள்.

பிறகு மற்றும்கான் தகப்பனா
ரிடத்திற்போனார்கள்-அப்போது
தகப்பனார் அவர்களைப் பார்த்து
நீங்கநினைமகொன்னீர்களானால்
யுகபைத்தின்றவோநாபைப் பிடி
த்து வாரும்மென்று சொன்னார்
அந்தப்படியே அவர்கள் காட்டி
போய் ஒரு ஓரையைப் பிடித்து
கொண்மெத்துக்கப்பனாரிடத்தி
விட்டார்கள்.

அப்போது, யாகுபு சபி யந்த
ஒராயுடையகட்டையகிழ்த்துவி -
ச்சொன்னார் - அதுபோலவிழ்த்த
போது அந்த ஓரையெழுத்துநடந்
து மனு-லாக்கிக்கொண்டியாகு
புசபி யிடத்தில் வந்து தலையைக்
தாழப்போட்டுக் கொண்டு தாழ்ச்
சியாக வின்றது-அதுகண்டு யாகு
புசபி யந்த வோநாபைப் பார்த்து
என் கண்ணின் மணிபாயும், மன
முலப்பாயும், சிப்புக்கனியாயுமுந்
ளமகன் யுகபுசபியை நீதானாகி
ன்றுபோட்டாய - நீமாளசலிப்
மை யினைப் படுத்தி வைத்துது
நீதிக்குன்று தேட்டார்.

அப்போதுதான் நாய் யாகுபு
சபியைப்பார்த்து ஹக்குத் தஜு
லாவுடைப சபியே, உம்முடைய
ஹக்கினுனை நா னும்முடையமக
னைத் தின்னவில்லை, உங்களுடைய
மாங்கிஷங்களுந் உங்களுக்கிரந்தி
லோடு மிரத்தமுதலியமற்றெவை
களும் இன்னு மற்றுமுள்ள சபி
மார்த்துடைய மாங்குஷம் இரத்த
முதலியமற்ற வெவைகளுமெங்
களுக்கே இருக்குமென்றுசலிந்து,
நாளிறி ராத்திரி மிகு ராச்சி
யத்துக் காட்டில் நின்றும், கன்
அன் ராச்சியத்துக் காட்டி லெல்
லுமகன் முறையார்களை விபாற்
ந்துச் செய்து என் குடல் வாய்
நுடர் கூடச்சேர்ந்து நடக்கத்
தக்கதாக வந்தேன்.

மேலும் இன்னும் சிவம்பிய
முன்றும், (ச) தம்பியைத்தே
பு நான் (பக) நாளாக வஜிபனந்
தினவ இல்லை, அதனால் மெத்த
வுப் பசியாக வந் திர்த்தக்கட்டிற்
பெலன் குறைந்தவனாக என் தம்
பிமேலே சலிப்பாக இருத்தனகே
ரத்தி விவர்கள்வந் கொண்ப்பிடி
த்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறான்று
சொல்லினது, அதுகேட்டு, யுகுக்
கபுசபி யமுதார் அமுது.

இந்த வோநாய் மிகுராச்சியத்
துக் காட்டில் நின்றும் கன்னுன்
ராச்சியத்திற் காட்டிலே தன்னு
றமுறைபச்சுட்டச்சேர்ந்து நடக்
கவந்ததென் முது சந்தியஞ்செ
ய்து சொன்னதே-என் மக்கள்
பந்துபேருங் கூடுகளைப்பகுபா
ட்டு செய்துபோட்டு இப்படிச்
குச் கொல்லுகிறார்களென்றுகொ
ல்லி யமுதார் - இது நிற்க.

அந்தே யுகபுசபி கிணற்றில்
முன்றநாளாக இருக்கையில், நா
லாம் நான் ஜிபிரியில் அலைகின்ஸ
லும்வந்து அவருக்கோர் துஆப்
படித்துக் கொடுத்தார், அந்தத்
துஆவை யுகபுசபி ஒதுக்கொண்
டி நந்தார்-இம் திப்படியிருக்க.

மதியன் என்கிற லூரில் மாலிக்
கிபுனு தகுறு என்கிறவர், இபுறு
ஹிம் சபியுடைய போனாக இருந்
தும், அவர் யுகபுசபி பிறக்க (சு)

வருஷத்திலே குழந்தை லீவார்மன
ங்கண்டி. அந்த பிள்ளைமாதிரி
அவர் லீட்டுவதென்னி- லுவன்னியும்
பொன்னு, மாணிக்கமு மழைபெ
ய்யு நாப்போற் பெய்து கிடக்கக்
கண்டார் - கீண்டி, அவ ரவைகளை
தெய்வம் வாரியெடுத்து (நு-ச)
பெட்டதத்திற் போடக்கண்டார்.

இவ்விதம் என கனவுகண்ட மா
லிக்கபுது குருநென்பவர் பின்
னாயில்லாமல் மலடாக இருக்கிறவ
ராதலால் நாம்கண்ட கனவுக்குப்
பொருள் எப்படியிருக்குமோவெ
ன்றோர்-ஆகிலிசு, சிற்பியாய் இந்
த மனோமச்சொன்னார் - அதுகே
ட்டு, அந்த ஆலிம் அல்லாப்பார்த்
து. நீர் வியாபாரச்சிறந்தாக மிக
அக்குப்பேறுகின்ற அந்நிலை யும
கீகொரு சின்னாயகப்படும், அந்
தப் பின்னாயினாலே யுமக்கு நீர் திர
வியங்கள் மெத்தவு முண்டாகும்,
உம்முடைய பெண் சாதிக்கும்,
பின்னேக னுண்டாகுமென்றா சொ
ன்னார் - அவரன்று முதற் று மிக
அக்குப்போகிறபாணியெல்லாந்
கற்றிப் பார்த்துக் கொண்டு போ
வார்.

இப்படியாக வந்தவர் (சு) செ
ன்றதின் பிறகு - மலிகையினு
தகுது, புகழ் எங்கெழினின்றைய
கண்டு சந்தித்த தென்னிகமெனில்
மருபன் வந்தேய பட்டணத்தில்

நின்றும் ஒரு கட்டிலை மிகுந்துகும்
போகப் புறப்பட்டார்கள் - அவர்
கள் வழிதமிழி, பூசுபுரேடு நெருக்கப்
பட்ட கிணற்றுக்கு முகுவந்து
விடுதிவிட்டார்கள் - விடுதிவிட்டுத்
தாங்க செல்லாரும் வேஜிபனஞ்
சமைக்கவேண்டித் தண்ணீர்கோடி
னார்கள் - தேமும்போது.

ஆந்தக கிணற்றைக் கண்டார்
கண் - ஆந்தக் காலிலாவுக்குத் தவ
மையாகவந்த மாவிக்கிபுலகருறு
என்கிற வந்தகருந், சிறித்பே
ருமாக ஆந்தக்கிணற்றிடுவென்று
பயந்ததில், மாவிக்கிபுலகருறு
தமமுடைய பயங்க ளிணற்றிடுப
பையந்தக், ஆந்தகே, தன்னார்
மெத்தச் சென்றார். ஆதி வெ
ரு பயல் ஒருகண குருடாக இருந்
தான், அவ னந்தக் கிணற்றுகே
கின்று கொண்டு தோற்பட்டை
பைக்கினற்றிற்போட்டு, ஆந்தக
ட்டிரிருக்கிறகயிறுறையிறக்கினார்
அப்போது ஆந்தகேதோற்பட்டை
யுகப்பி மூங்கின விழந்தது.

அதுதான், பூசுபுரம் பிள்ளை
இது அல்லாரு சுபுரானகித் தல
லா நமங்குத் தந்த அபகாரமென்
று அந்தம் கயிற்றை நன்றாய்
கேட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்
டார் - பின்ன சந்தத் தோற்பட
டைவிலே யிரவந்தாவையுஞ் சவ
டி இவ்வுருகொண்டார் - பின்ன

அவனந்தப் பட்டைக் கழிந்தை
யிழுத்தபோது, அது மெத்தவும்
கனமாக இருக்கக்கண்டு அவன்
மற்றப் பயலையுள் கூப்பிட்டுப்
பட்டைக் கழிந்தைப் பிடிக்கச்
சொல்லி இரண்டுபேருமாக முழங்
காலை யூன்றிக்கொண்டிருந்தார்
கள், அந்தப்பட்டை பாதிக்கின
தில்லி வரும்போது யூக்கரியுடைய
ஒளிவு நாக்கிக்குருடனாக இரு
ந்த பயலுடைய கண் வெள்க்க
மாத்தது.

அப்போதான் நான் மெத்தவுஞ்
சந்திரன் உயப் பட்டையை வெ
ளிந் தெடுத்தபோது, அங்கிலை
யூயாபி தூய். உயமானுப்
போ விருக்கக்கண்டு அவ்வண்ண
டவனே, ஒரு பிள்ளையை மிக்தக்
கிணற்றி விருந் தெடுத்தோமென்
து கூப்பிட்டான் - அது கேட்டு
மாவிக்கிபுனு தகுந் ஒடிவந்துபார்
த்தான் - பார்த்ததிலே சந்திரன் பூரி
யபோப்போ விருக்கக்கண்டு இந்
ப் பிள்ளை கா மனுயிற் கண்டோ
மே அந்தப்பிள்ளை யிதழானென்
து அணைத்து முகத்துகொண்டான்

உட்போன பேர்கள் எங்க
 ஓங்கும் பங்குண்டென்று மாநில
 கிபுறு நகுறு இடத்திற் சொன்
 னார்கள் - அந்த கவ சொன்றும
 பந்தொல்லாமல் புதுநடுவைப்

சுட்டிகொண்டுவந்து தம்முடைய
ய சுடாததில்லை. அக்கொண்டா
டார்கள்.

அப்போது எஞ்சுதா வுடற்
பிறந்தான்மானா யநியாமல் எப்
போதும் வழமைப்படிச் சொன்
வருகிறதுபோலே வந்தபன்கொ
ண்டிவந்து பார்க்கும்போது யூசுபு
நபி-மாலிக்புனு தீயஞ்சுட்டிருந்
தெதைநக் கண்டிதுங் பம்பாய அவ
ரிந்தச்செய்தியை யுடற்பிறந்தான்
மாருக்குச் சொன்னார். அதுகேட்
டவர்க ளெல்லாரு மோடிவந்து
மாஸிக்புனு கதருவைப் பார்த்
து, இவ்-வெங்களுடைய பய
லொளித்தொடிவன்கா உம்பட்ட
து லிருந்த தென்ன வென்று
கேட்டார்கள். அப்போது யூசுபு
நபி பயந்து சமமா இருந்தார்.

பிறகு, மாவீக்கியுண தஞ்சை
அவர்களைப்பார்த்து அப்படியொ
ளித்தோடிப் போகிற பாய லுங்
களுக்கு கென்னத்துக்கு எனக்கு
விஷ் லுங்கன் நான் கொள்ளுகிறே
னென்று சொன்னார். அங்கே
டவர்கள் அங்கேவித்திறாவென்
து அந்தக் கென்ன மித்தக் கன்
னமென்று யூகிப்பவை யடித்தா
ர்கள். அந்த லைக்கழன்று விழு
ந்தார்.

SECRET

இன்னுமேயர், கவுலிலே சொல்
லப்பட்டது யுகந்தி யோள்
பாக இருந்தார். இருந்த இடத்தை
யிலே யோரு ஆடாந்துக கதி
சமைத்தபோது, அசல் கிட்டார்
ஆனதுபட்டார்கள். அவர்களுக்
குர் கொடுத்தாரிலே, ஆனதால்,
மூலமாகுத் தனியா யுகந்தி யுகி
யுபாதிப்படிச்சோதித்தாரென்று.